Altona 1756
1756
2

ויקם

עדות ביעקב

עדותיו נאמנו מאד לא הניח לון ביעקב • עדה נעדה לא נטלה נפלאותיה נטלקה הריונה לרגות טיון (ונפלא)
לוכל"ל ותרקד • להכיר מאמנו מקנות כה זלזות מבתים דולקות ולברא • והנה נרים עליו אד היות ראם
מדור נטמונים כוב ורונעבק"ב • דביונים עלנו המאמנים בנו לנאיונים לרבות העוק"ב • לאר בנולם לסה אבר
לב זהו" הלוזיד תורה לכורקים עולב ודטים נעקב • הוי הסוקקים מקקי לון ומכתבים יעמל כמבנו בוקים לא מוכים
ומשבטים בל יאיו בכסם ועדיכם המר לידיכם נעלמות בזביכם ינולא רקב • נאמנה לפחור מבקב • ירלו וינוטו כאכבים
בידוש ונטכע על מקר מס נוקב • נכתב בספר ונקקק לקמן תכא בלקת נהדרת ותתן לחת ליעקב :

בהתחלת שנת ונתוב יושר דברי אמת.

רצעת המחבר מישרים דובר

נאם יעבץ אחר פקכס (ישלי"ך) בכוד לאיש סבת מריב ובל אטל מחבלא • זאחר מוטר מיס דאמית אדון ובשרים
כתנלא הריב נטוש • ואמר יוטר לך לוקש לו קלון • ומוביש לרשע מושו • ואומר אל מוכא לך
כן יסנאך תו' • ונכתוב ריבך ריב אם רשך • ובוד אחר אל תגל • ונבוב כבוד אלקים הסתר דבר ונל :
הנה מלאכי אלם הפסוקים • המה הבריקוני לסבהיב עמי נאתת הבבלות • ולתפוים נרסן הסחיקה ערבי לבנוס
כי אחרית לאיש שלום • אחרתי אטמרס לכי מחבוס • אלבטיע בסון קולי ומאי כוסה קלון כלילה מלית
מרטי"ן (רש) מגלמין כלילה • ומטכה לבס מקסוס • אף אם אויבי לא עשן מדלוק אמר מרבה נשבילה ושלא משולו"ם
טוא ומדומים • הבערה לבב ינאה • ומנה מעוף נוק"ב הדלה עליה אם הקבו"ם • ביאינו מוס הקבס קבת רשיה לחוניה
אלי לאו ולהביל אלי אחד בנדיס • ובטמאלן רשו הסוכה בסוטה נוגה יבה לאלן תוחלי הטוא • אם נקודות הכבף יעבה
אם הקול שנות נאות מכורי בזמן אחו הטרס בך רבל עד דאבסוס • ויתנכלו להמאיסני ורגב מטמוה לבנדיל אלי
לאמה נבכה מחלוקת הסתלקתה בקרב אלם קבלות • זה אחר כנים מריב נאדון ריב אל אבוה • ואין אלם
מלמוקים ורבתם • לא נודע פורס הכנין • מלחמה • רק קול דברים נעלמה • קול ושברו עוז זה אחר כבה ווה
מוטר בכם • מלאכים ניודע להכריע אם מי הלמת שיש לה רגליס ותקומה • ולא נעלם את אסר עמו אויבי אנס לבבלים
ר"ל בכל מבלם • כין נטולים וכלתי נטולים • הכיאו דבתי רבה לא ידעו מדרה • ולא יוכלו נקין ולכרה • כרו לי
זר מ"ל ישיבו בי יוסכי סער בנטסי אסר לא כתורה • מרים רדפוני אנס אחרו לנפשי נעבורה • גם כי ירבו
(לתת) לא לאלים להכבים מידוש • ובאלאכי ישיבו תהלה • הייתי כאיש אינו שומע • לא אמתי לבי לא טביתי נעמי •
לא [illegible] מרבה מכוס ומנדוסים לא ישרף לבבי שיאי • אני כרטע אויבי ובאול אתקומאי • אחרתי כלבי עד ארגיבה
לאון מקר [illegible] אל לאמה ויש לו רגלים ושאולי כוד אין לאם עמידה כל עיקר : גם כי נבאתי הוזן באיאות יקרי
לו,

EX LIBRIS
OSWALD WEIDEL
L. Inwent.
Dział

Rarissimum

ג. שלום
ירושלים
תרצ"ח

לא לו - נה : מאיר שלום
(נדפס גם בלקוטים
בני עלמה)

לו נפלאות גדולות לפקוד כל דבר פלא לכל אבלים שוא מוקד • ואת מעבר לאמצע שוב לאמון כאלך מרגוש ומוציא
מלאות • מי מעבר כאין אולם ואת תין לאול כאלי ורוחות ואלוהות • כי לא תביט אחריה לאש • ולא יעלם את כעלה
רעש • גם כן היתה מוחה בעל מכאי קדש מרגש מכלה את מעמא • מוד מעבר ולאין רגש ולא יכירהו מוד מקומו • לכן
אקיים לא אשלחה רק קוה לה' ויעש • אלא אביט אל אחרי עבור אל פנוע • ומוח כבודי ומלאי להיות מעבר לבים
לאמות מרפתי ולעבור על מדותי • יגומת דבכל מתיקות • ומס מלה כמלא מחלוקת מעמוקת כתרין • מריב לא
מוח אליו יתבכך מלאכי ישכני לי מנגד מרגש כמעמוי קסת • ומכלתי מלה רביות מרגות ונדוסות • גוי כמתי
לאכים כמאר בכוחי כתבי פלסתר • ומחרוחי ורוחי כאלי אכים מרי אלנות האחרונים • נדרו בסדי נקוים • בטוש לעון
מאלא ואדום לא אלא מעמ • וגם בזאת לא אוכא לי מעמי מעבים מכרים כנים • מכרים יבאו לאלמות אלוים • עם אים
מלוים • מוף דבר כאיתי מכאי לקבל אלי מול נלות מלמה אל לא דבר • ולא הייתי כדיך לכך כלל • אם הייתי רוחה
לאלך בדרך מכאוה מתנגדי • כנדיק הראשון בדינו • אם לא מדלגנה מדבר אלא לתת אכנה בין מכי אריות • וכדי
לאלים אל מעון ישראל • לא הייתי מהיר להנים מעוחתי כפלנים • אף אם הייתי יכול להתנגל באמת • כי אמוס הייתי
ואין אדם מתפל אל מדרו • וכל מחשבה (ולא אחר ומכם פסור) ודו אל מחשבים אל המחשבות • לא אפנתי להמזיק בחלוקת
אף כי אם אמרי אדע • רבת מכבה לה כפני עם מוכחי אלוים • כאשם מכבה דומה כפני • רק אל כבוד כי"ת כלבד לא יכולתי
לאותר • אחרתי מאת ע"י כך מעקש האם ומאר מחריבה לא כתך אדנה • ומקוט המון עם מחתים המוכרים ומתכרים אל דיב
לא לרם ומרבה מחשבים רבים ומים רת ומנה • אולי בראותם מכמתי ומכלתנו אל לא רואה • הקשה ישוב ומכוס • לא
ימאיסו קולם המנה • אין ינאלת ואין נוסה ואין פרנה • ויביאו דרכי ביד גדולי הדור כמנה • ובטוב בעיני אלקים
ואדם • ומקבלו דין אחת מאחר בקרב אלהים ומפוט ומים כמיסם • את אחר יבאו בגדון זה כעמה • ואחרתי לקיים
כמאמר ומרא • יעקב אין לי טוב כי אם פלטם אלעל • מיד מתעבדם ומשב מם ימיה אחדים כבית מרם מיד אחר מעוב
מחת אחי כן אסמה בנוף ובכם כי ירחו עתי לאיי • ויחי מה אחרנה • והנה גם כנלתי ומלעולי • לא לבד מלא מקומו
גלי מתגלגלת לא נאו חודים הטבעים לעורר אדנים בין אחים • ולמתנהות מלחמה בין אדם לאבות אבות ומבים כין איש
ואמתו • על רוב מוכם רבה אמתה • לא לבד כמקומם • אבל הין כים נגדם ונראו מחשבים המאדים רבה ומולם ומיב
מלוכם גם בתקומות אדרים • מעת לא אביאו מקום מלא מביאו בו אלא יוקדת כל היום • בכמן מעבלגת מלו אב"ג קהלות •
ליאלי עני מראו מעת ליד מעבל מוקים מתו לי מלה • ובכל בלאם מלאו לידי פלא מקילן מוכים מאוכים • ובכל זה
מייתי כאדם ונגו כאלהן רוחם בדקל לאבני נוזים כלאלה • ידי מתתי לתופיכני לא מם מרתי מכליתם • ומאחרתי מאחרת
דרכי המעות מלמוני ולא הנתי בלא אכי • אף כי מלילה לי להמלות • מל הנמת להמאיל בתני מאל ומקקי און
(מקקילן) להמת מדיכים מל יומר • ומאילו לנמלם לקומדים מלי מקדר • לומדו לם כחדתם • אל"ם מנתמלאה מאמם •
לא מהרתי לעמי לחלל כמוד מדר לאומנו המקומה • מלילה לא יעמה כן ביארל • ומיחוד דבר מהרתי מלו בעליית הכתיבה
ומלמון • ראתי מכאון מל כרייתיו יעיר מלי אם מעיני ואת • ואל"ם מאוכי אכם רדמוני באלה מרכה כמאמני המכלים
כיאור מקמיסוני מחמת מיכות מומלת מאמם מל זה • מ"ל מכלתי ומקבלתי הכל באהבה ויקרה כפני בעיני מלאל
יקלה כמאמה תהו כאלה • ולא הייתי להמקמ אים כאומן כוח • כנאתי מדבר ביד יודע ומר ומעיב לאים כמאמלו
ומבשך המון מלו הייתי כנבר אין מיל ואין כפיו תוכחות • אם היות בקנה מאדון יגאקום קו. תוהו ונטו מלים אבני בוהו
מייתי מאוק לכל מתי אני מנגיתם • לירות מאמתריתם • לא המנאתי ככל זה מייתי כלאם נדמם • אל"ם מאמאמי
מבאלרים • קנאתם מאוקים אותי לעייב ומרמים מאני בחמיקה כבוהלה • ומקנתם מבנוני לכבל מגומם • ומומה לביות
מומה כל יאי ולא לחיות רבר • אם אמת לפני המקום

מחנה לא לבי ילך לקחת את בנוב ואת הבנים כבר מדים • אל"ם מקנאבו מכרי מבדי מקרי לאם לי • אלו מרמיהו
ולי • גם לא היה דבר מדרך בנו בנים אתן מומבי מים מלא מלקבך • ומחנה מקן קולמם ידי כבדה מל
מכמתי • ומאחר אם קנ"ל אנות ומכול לבכב ימים • לבלות מבמתי בנמיים • אני לבלום ומה למלאתם • ולמלחים
לאמנם ומקמו מבקמי כמאי ומולדי רמתי דברו אות ומדעות כל הימים • אבו לים יבקמו כוב מלה • לכלאיבני ביומם מלרן :

מלאם רבו נרי רבים קמים מלי יסר מלי אתלאמו • ומאם כמפסו מלי מכים ולא ירמבו קרמו ולא רמו • מרוכים מלי מאמ
ימיתן כי יומבי נמר • ומכימות מומי מכר מנמי כמם אומי למרים רמו • מעמם כמות מלי מקמו • כמדי"ם מלמם דמלמים
מנו • מכיסם לדמבי כדברי מרנים כמתלהים • מקבאו כדבים מלי לכל המאים כיום מומ ומכינוני לאמול מקים •
מכנים נמלו לי מכמים • אף אם לא אלמי ולא ילדתי • מקר רמו אם ילד ומר ומומם כמומדת אמם מל מימים •
מחלה מכיל למסום מומר קמל מכמלן מפר כמוב מלי דברי כוכים ומרוב • ומנמ מרמ עד מכמם • מכיב כמומם •
מקר מר מכומר • מכל מומם ינמק לו • מאמרי אן זה מלי ומאמלו • ומיקרא לא מלי • גם כומם מדמכוי
מבוא כמפר לו מרכו מיכמיכר • ומהפומר מערל כיאלל מעיו מכרו • ומכמות רבו מאמרו • מכיר מומ בא בכמכרו • ומומן גלם
כאמנתו ומכל מאר מומרים מאינן מומן אלא לאכים • לחכות מכנרים ולאלא מומים • כמו מכנמין הוכים מעמים רבות •
ומן מאומר הלו מתה מקרוב נעמ מדמכת קומרים וה • כרמ מם מר מומן רב מלקם מכם כמרמ • והיה לפלמה גדולם
מכמה אלים • אלא כיסו מכלא ומומם ומם כנגב • מסם לו מרגל ולא כומם מקומו מים • ומומם לכל ומומו מל ומ מרמלם

מאמרו לכאמן בכריאם :

מאמרו לא רבו לתלא דבריו בקמת רמים • דומ אומרם הומ לי לכבות נקי בנדים • כמפרו מקרלו לומת ערות
לחיות לדכות מימים קרם בעמ מינו ומדמ מדי • רבו דברי מקמן ומאם מפימות • מברו מלא מכיות לכב • מלב
ולבילדר • לנבוב דמת מכריות כמלו כומכתו לאלום ומלא לאנוע בכבוד מום מדם • ומלאתר יד מכה ראמו כמתר •
מלא אנבע דבר אין קורן בעיכו מומל מלמנמומיו • לא לבד ולול בכבוד נדולי מדור כ"מ (ראמי כמיאי מקלות נדולות
מכלאכו) מרבדי מכמו ומכתבי אין ומאל מהנים מן מבריו ומעיו מיכים מנפרמנ ומדומים • אך אותי כמ ומולך מומר ולא אור
לי • להמיל קומים בעיני ולכנים מגמי מומנמ ע"ל ומכל אך בריא מעודי מומד בי מעמי • אף אם מורקתי מכלי אל מלי •
ולא כדי מעלות מרמים לא אכה ולא מקנמה • מם לכן נרגי מסלמן רמ"נר מכבי בעיר מולדתי • ומומ מתמרה כאומ ראנן
אך כי יומב ומסיך ידו • ומדמים מלי נם כמב מלמתר • אמר מומנמו נמתר • ומומ אם מכמכו מומ אנמים מלמם גרגריכ (אם
מרבא ז ומאמה כמומים מרים רמ"ר ומור מאך כמדמים) מומלים מכלל כו"מ מדנ"ק • ולא מכמכו לא מתמו מכים לבכים
ומור מלים מימתו • ומם זה מאומנם ומומך בלבול ומרוף הרמת • בלומן הימים מהיו מם מירום ורבה מטמומ • מל לא דבר
ולא כתבתי לכם מלי מום מאמר • וכבר כתבתו כמאם אמר מנומ • לכם מלא מסתתי לכם כל מאומ • ומכפוך הומ
כי מם מלמלו נגדי כומרם ראש • וכל כומכתו ומנמתו רק לעורר מדכים מלי • מם מימתי יומב מומנד • ומין לי מסמ
כמלומת כלל • וכל מה מאמו נד מלי הכמאים לה' • לא עמו אלא מומכרת לבלא עמאם נומם ומסמם • ומומכת ומומלא
קהלאם • אלא הומ המכומקם מאתם • ומין לכם מאו דין ודברים • ולא לאלוק בנכסים כאו לידי מך • גם לא כדמתם
לרדמו כלל • כאו מהנמין מומים מלמת מא"ל לכמכיומו • אלא כמבו מאומה מל מכי המומן • לא מנמומו כד"ו • ולא הנימומו
מדא"ם • מד מהמיל הומ במומ ומרבבה • ומינא לקמקם אם כל מעמד ומנב הקהלה • ולמקור אנמים מכומים להמיים
רבים מאמם מל מפר דם • ומם זה הכיל הדברים לנמ"ג ומומכרו לאמומד נגדו • ומאם מומן מקמו כומ כי מור בעד מור
כו' • ולא מקמן לכם כאו לומדו • כי אם מתוך אומם מאין לאמלה מומו • ומכל זה לא מייתי כאלמומ • מל כן אין
לי אלק ומלא כמנד ומכל מיקר • כי לא מאלו ולא נקמו מאני מנה ולא נאלמו ני כלל • מכל מדמת מנמן מומו לבימה
מרים נרמה מומ כמיומים • לא כלה מאילו מבית מלבומי כמאמכם המיר"ם • כי אם אמר ומן רב מכבר מייתי כמדיכם
מאמרת מומת מקמת מומדים • ומלאקים מנה לידו מומדוק אם הכו"מ ר' מרדכי המקמר נ"כ • לנקם אם נמומו מל לא דבר •
ומים מומרם להמיל מנמו מרומדק אלא • מאת ה' מיתה נסכם • ע"ז זה מומרים נ"כ אמל מנד מלמו • לחומים מלמן יר"מ נם
כל המדם מנמאם לי מידו מל מייבמיר בנומת מדא • לולי ומאת אולי עד מנמ ומה מייבי כמ ומד בארן נולה מביתי •
ומ' ראה כמכיי ומתן בלא המיר"ם מומומב מנמנ לבמל כל המקר מנמו נגדי • ומומרתי לביאי כמומ' • ומנני מומיד מלי
מים ומרן מנם כל ידי מומתי מה • אין לי מסמ מתכם כמנין המלומת • כי הם מימים נמלבים בי בנלאם מנומים • ומימ
בלים אולי לנמומל אם מי אלך ומה ימנו • גם אולי מומכ מנלי • מלומת אנלם לדבר מל לנמ ולמומן מומכם • כי לא
מנמיו בלאם • גם לי דמנם אין מרבין מרבין לנמני כלל • דומי מלימם מנבין ליה בנמרמתים • ומאני בי הה מנמכדתי מן רב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואצ"ג בלא מעשה אם היה בקטור מארץ כפאר יובלון אחת כאותי בעת • לפי המכון הבעה והמקום • כפרט כי אפס
כסף • ואם היתי אבאר כל הדברים כאריכות • ירבה כאות ואבאר ותכבד עלי העלאכה • גם כל מאריך
מרבה • ויקון נפש בקוצר לו • רק תזכיר הדבר אגיד הדעת (עם שכבר כתבתי בחגיגת ספר • ביאי נדולי וטלטולי
קדמונים וגלות עורים • גם בארתי כל המאורע בארוכה מהתחלתו עד סופו לביתי בלבד . ועלה לפאבין גדול אפסר
מרבנים אותם ומזמים אם הנגן • ומה שאירע אז"כ לא כתבתי בו בשלה אבכע עד הנה) ולא אכאר דבר הנריך ומוכרח לבנין
הענין על כורח • בלי שום דופי • ואבר שמו ומותו אחת • בו בעתתי מיבה עסבי • לבשיב מוקבי • דבר אחת לאחתו •
ומה אילה אעקר כאחוניתי • לבמגיה דבר עקר לבדות דבר עלבי • כאבר מביאו אויבי דבתם רעה עלי • לגסול כמוהם בתם
ויום"ם את ותם"ל • אלא אלהים יעקר ואת אם יעשול נכבי • אם און מאיתי בלבי אם יבבית עקר כאופי • יעשבו כובבי
כפפי • ואם נכבתי לא אגיד ואחקיב רק מיבוהו שונאי מבם את ינרם הרע לבם לאלי • בי בלאות מורא ר"ל לא
עלה על לבבי מעתי • ואל אבם לא אבנבה • לא אירא עם יעשה כבר לי • אולם אני אל אל אדרוש ובעמו אשא כפי • ויהי
לבנין אחרי כי :

עדות ביעקב

ה' שפתי תפתח לדבר מישרים שמעו כי נגידים אדבר • ומפנות פעול אדבר • ואמור הסדר בלאר מלין אדבר •
ומה אלתי מלין • סבה בעבי כאוכות • ואם אבק כאיעה הרחוק את הרוחק ואון מלין תבמן לסבר •
לעיון הוא בך • וה אלים ר"י אייבאיגל אב"ל ר"ל קבלות בעת • דבר אמיתם הוא כעולם • מבבר הבנים אל עמו לפו
אל אמונת ה"ק תר"י • וה אלהים אנה ויתר • מיבא אלינו קול הוון כפעמון • בכל נבול קבלות ישראל • מבתאבר לאיכון
אל בית נבי הודם • והיה לבם לבלם ולבר ובקין • כיחוד נאבלו אנרות בתיבת ר"ל אלו • מהבלים עם אחיל הבנים ליבלי
פרוסעין אר"י • מבבר אליו מבים מבבף נאור • מוגבאו בקר לבד • ובתבה אבל אריכות מאדרין • וכן נאבלו
אנרות מבבלים עם אנבי בת אירה אל ה"ק אר"י • ומבדי אריכות מבבר לבם • ונאבלו בית אחיה ובית הבלים לדבר
מבנים סולן מתאי ר"ת ר"ל • ומעון בבית יהונתן הבוסר בחורב • ותה' הארן לאדרת אלקים • בכל אדון אשכנו ומיבם •
אפילו בית מיון ומבמתו • קרא אדרמלך • הימו בכם בחיבות הבל • ונבנו כל מבבי הבור בהנה ליבר • עמו לבמיו
לה ריבוי אלהיו • אל הוא הבו בבנו לבבים בידות • ולתרץ כל הבלים ומבוכות בתבונות בלות ומטולטלות •
ומם ה מבדל בלל ל"כ ום תם אה ק"ק נפרא ונבבא אחינו מאמין בם ה"ק אר"י • ובתב ומתם נ"כ אל הדרים מנעמה מם כיחוד נגד
בלי אחוב כובת אלוי • ובבר בא בדבים מבם הדרים ובבאים אל הבתים • בבפר תה"ק • מנוף לוה הבלת מבבת אבתו
בנדולה בפראם • ונם הייתו מבאין רק בבים • מעבה ואת • לאות עלינו בפעם הבית • ולא לבבות אלינו בקו הבין כראוי •
אל רק הבה הרבנים ומבו בבים הבם • ומבו מבין כלא יודעים בארבתו • אבל בבבו בי ילדות נראה לו • ומאחינו
מבב"ם מין אל ובלאה ישלין בבבן מידו • ולא יבבן אמר בדברים בעלים אלו • אף הוא הבה בה נמוא בבים אל"כ • ולא נמעם עוד
מאבו דבר אוב • אך הבתבים מבתבבו מעבין הבא אלו כבאו כיד אבבים רבים • גם מקבתם כאו בדבום • ויהי כאחר
בבים מור הרבנות בת' קבלות מבים בבבי אחר מבית אמב"ד הוקן ר' יבוקאל ע"ה • בבתבלות רב ומנוס
לקבלב"ל אב"ל הנ' קבלות • לאבם ולא מבקם בבליות אנרותיו בבם בכל מאבם • עם תבבולות נדולות • לבוכיח
מבבתו אל הבמבל • מ"ר אוהבייו וקרוביו וקרובי אזנו • הרבים מבני הנ"ק הין מבבנדים לו מבבי מעמים • אחר מבבי
מבבי ומבים מן הלבו הבקל מבבא עליו בימים מקדם הבי"ל • ומוב מבים בבמל מבעת קובבה מים לו בבם • מבוא בנגר
מבבה הנ"ק בעבין קבלת הרב • אך הוא בבוב תבבולותיו • ובבבתו לאוהבבי וקרוביו בבבראות קרובי אמתו כי רבים
מבבה • ברם מבבבים לבבירת הרב בעלו בת בבבה בבבבובות יד • ומוכיח מבבבתו ה' הבמבל לקבלו לבבר הנ' קבלות :
ומנהנה שונן מבבקבל מיב בנ"ק • לבבתה מאבה בבבים מילדות אחרוכה • כי בבה הבבמיאו תל אחיה ודידיו אל הדבר הזה • ומבבינה כיחוד
מבתיבה בת"ק בבבה : ותבלה לבבת מילדות אחרוכה • כי בבה הבבמיאו תל אחיה ודידיו אל הדבר הזה • ומבבינה כיחוד

מעשה"ל את הקהל הוה מוכלים כבל דבר • אין כ"ל אלא יאוכה להם כל דבר אין ערך ואין נוחם • כמו יתנון ואכמה • לעיבר הוא
קבה להמון עכוהו בדרך כאבי מבה • ומיו מעדעים עליו עד מבא (ובאמנו מבוע מבא • מעה בבו ראמוכה אל ה"ק
רי"ב) ומת בבו אל הקרו"ן • אתן כאור כאחרים • ובכה לבראתו מעה בם אמתו ראמוכה אל בבו רי"ם יולדת • בחומן
מאבו ובבו הרוכי אמתו אמתו אל הבמוייתים • מאבבו בבמם עליו לבביאו הבה נגד מעבבה • לא יבלו לבבת לקראתו לבקביל מבו •
(ורו"ל אמ"ב אלה אותו בראתו בביתה בתחותית נאבי ישיו) ובאמר קבלו מבו • הוביאוהו בבבם ל"ע"ד הבמים המעות
ילדות • ובבם אותן מים לו תבבה • כי דבר בקל הוא אלו • עם קביע מועמה מיבן להם • ומבבסוק המבה • ויהי בבנאת
פתח את אוזנו ויוכיח את בלי ועמו • ובבבה מבבות בקביעות לבל המבן ישלח ידו • ובבמבעו הבה ומבה בנ"ק • גם
בסבבות אלו • ברעבבורת ובקמבבאנין ומולת • בבו מעבו בדעים יקרים • אך אדובה בת עמבו לאמלתה • אדרבה
בבשין הוא כי אם אלמה אלמה קודם בבתו • בבבלה מבבה אחרי בבואו • עד שנבמבעו אלם ילדות ילדות ביום אחד (כמ"ש בבלה"ת)
ערלה הנמקה ובבוסה • מרבה בל מבמה • מבורה ש' ה' תבב ומיד לבביאתו לב' אלעזר בבו בבפרק מביעו בבת בים על הבאמה
מב"ק מבבד"ל ליאידיע"ק • מודיעים להם מדוטים מן האב"ד מהדם אלהם • אין בבן אם בבבל"מ קמיעות • וב בבוס ומבלוס
מלובלים בבבות ב ימן אלו • ר"ל המיעות אל ה"ק אר"י • מבודע אין הוא מדיין דבבן בו לאבבה (גם בדרך אם בבל הולך בהיתה
מיבת בקאסיל • בבבתה בל מבמו • ובבתה אל ה מבבביה בבירה גדולה בעבורו • וכו ביום הגיעה לאם כמו בב
אבית עה"ם מבד"ל • מודיעה מ"ם אם • ובמבבבה המבתה • מבות בבה מדי רגע • על בן לא בא אל מולבן (מהיה מדוך
בבולבן) החלך • אך הוא בבאר סנור בחדרו • לא אבה לראות אף ב"א מרבו לבבל בביו) וה היה מעבה בר"ה ראמון מבנה אבלה
בבן • ובלאת בעת הבית לא בא הדבר שי • ולהגיע אבי' לאוביבלל • כי מעבים הבאים לביתי מבבבי הדוחים מאיבה
בוגעים אלי • אע"פ מבבר בבבית הקבית הוביה אל מבם וה • ובבר היה כיד אויב אבמים מעמקות מקמיעות בדב"פ • גם הגיע
הדבר לאוכי ר"ת • ומבן מבוק הבבמלי • ואיר לבם מבבמבים אותו מעו ולא הביבו הבתרון • ואבר היה בידם המעבן הרבים
מדבם לבמעות אותם • ולבבבים הנוסה מבלאו לידם • והראמון מקבל מחה ודיבה אע"פ • היה ר' ליב לו בבאבורם • כבי
מבאבתי • גם אתבו אל יעקב דעביר ואחרים • מב"ו לא בודע לי כלל • עד מקרה מאדם אחד בבם לילך אל ר' לקחת
מיבה כבר אבתו הילדת • ומעמ מבבו מבבר לקבם הוא לאמתו ומתה • א"ל אין מועלת בקמיעה מבבר נמיתי גם אני •
ולא הוילה ולא הבילה מעות • והיו אם בעמוד הבוא ר"ב ומאר אבבים • מבבו מומבים לראות הקמיעה הבית • מלבקה אים
בבוא מאו דוד ואמליה • ובקבו מחבו מיראה אותה אליבם • ויאות לבם לדבר הזה • ומלא ר' יוסף פרעביר בבו אל דוד
בב"ל ומבר בידו בקמיעה בבית הקטנה • מערות מיבות ה"ק אר"י בגלית בה ובראה בעליל • אז מתחזקה הדבה אב"ם בבבין
מקמיעות • ומבבבר לאותם האבבים אבלאו הקדוש בימן אמע נאור • ומעד מתה לא בטלו ר"ל אלבו • בל מיקר • אדרבה
בו מם בל מבעמו זו • כמו לאלהו בו מומב לרבות מבבר אל בקלה • ויבריאו האבבים • ע"מ אם היה מבור בבמאומם לא יבלה
בבלבל • ולא מתאבתי לבלות הדבר בבמאי לאבבי בקבל מעם מעם • עד מיאליו בתבבבם מדבר • אך אין אים מבבה לדבר
בבלוי לתבות בבבוד ה' ומלבבן התורה ומחומבה • בולם מעמו יד לבה מבים מבבו בבלין • בי ירא לבבמם מבבדם לבם הבדול
מבוביאו לו תלוייה בבבדיו • על בן אחרו לאותן אבבים ירא ה' מבבדים אל דבבו • מה נעבה אמילו אם אבו רואים ע"ו הקיקה
אל לבו ותלוייה בבבדיו • אין אבו רבאים לבתוה בם • בן יבבעו בבו מרי בבם • והוביאום בבמי נבם • אז בבלאומם בי
אין מוסים • ומבו לעובה בדול • אחרו אם אבו מבבים ומבאבו עון • בן יעבר והדים עליבו הרבה • וידע לבבל הקהל הזה •
ולא יבבה בן בישראל • אז בבבת) בבו אלי ובלאת אזבי • והראה לי הקמיעה וזו בורתה ובובבם להנוף עודבו מובבה תמת ידיו
אנא יצוה אבהם ישראל הבובט בתמאראה עוזו בא בזבוא עבדו בבאא הביק שלח רפואה לאבה
זאת למעם יחקרב שמך ושמו מבי הוא בבאא יהבק בעולם אלל נא אן ראם
ומלאבי מה טיבה אל זו • אם מותרת לבוא הקהל ה' • ובבתבלתי מעבה בבוא"ה אלה בש"ן בד • ראמו דומה לבביר
מרבני ומין לבבי מודה • ובראתי לאחוני • ומביאי לאותים לבה ומה מאלו לבמי • והוא אלה אם לא יהבים בבך תבוא
אלא אבים • ולא מבבא • אך מה לבאות • ואין דינו מבור בידי • ולא אלי הדבר מומל • לא אדון אבי בדבר הזה • מה

גם כי קטון יעקב • ויענו האנשים • אם קטון אתה בעיניך ונו׳ • הלא לך יאתה • קוסם כי עליך הדבר כקנאי כן קנאי •
קנאת ה׳ צבאות תעשה זאת • פן ח״ו יפלו ברשתו כני קהלנו • עם בניכו ודעיכו • תזיד הנוסה יקא דמים כדרב • ואנכי אליה
כניהם מיכיחו לי • ולא יכניסוני בעסק הזה • כי מסרתי בעצמי • שלא אוכל לדמול לאויבי • והזכרתי לכם מה שאירע
לאה״ר ז״ל שהיה כחשב יחיד בדורו • בתורה ובחכמה ובירא״ה • גם בגוד גם גדולה היתה לו לבלבל • והיה מביאו עם
אים תכנים התוצב איין מר״ • ובכרי עובר אורח • מוכאן ומכאן קרע • ונם כי נמסר ביד אה״ר לעשות בו דין ומכסה
מה מן בכדו יפלא • א״ה כמעט קט הסמן עליו בלהות מעשה שטן הפליא • בגודע ומכורבלה בעולם • ומה יעשה תולעת
יעקב ולא אים • רש ובקלה • עם נברא אלמא • ואתו ודנא רבים אוהבים וקרובים • ואני מרבים ומלבנים אותי • ול מקרבים
תמכותי • על כן התחננתי אליהם בבקשה לא יסבתו מבוקתי • ואין דעתי מסכמת להסנרות ביו מסמפה מבשקת לו •
ובמשמ הסבעתי אות בלא יזכרו את מה׳ של הקלקלה • ולא יוציאו מפיהם דבר זה • המה הלכו לדרכם • אבל לא שמו
לב לאזהרתי • ודברו עם אחרים לעורר לבבם • שלא יתכן להביא הסקלה לדורות • נפרטות כי אחים הלו מועד לכך •
ומשוד של הדבר זה מביש רבות • ויש לחוש לשלא תבאם אחרו רעה גדולה לקהלה ולכלל הגולה • ובכי הכשמע הגידו נ״כ •
מאנכי יודע כן ומסכים לדבריהם (שברו את פי) ונעשה רעש גדול בנ״ק של הדבר הזה • ויסכו פו״מ הנ״ק ובדקו ומקרו
את בעל הקמיע • דוד הכ״ל והמביאה דבתה רבה • הוא ר׳ יוסף פרעניר • ובכי הכרחה מנאו מכון הדבר • על כן בטרוש
לשלום (עם כי פרטי הדברים לא מודעו לי עד פתה) והדבר בא אל פאבר הנמשך רי״א • ויפלא אלי שלומו דוד אשתו ר׳
יוזפא כהן לשאול לי לשלום ולדרשני על ואת • ומדברים האלה דבר אלי אחים בשם שולחו • הנה בא אמתה אזנו • כי ידי
עם המלמיזים אלו בדבר הקמיע • בכן מנקש מאכי שאניד לו ראחת אם כך הוא • אז צריך הוא להזדיין לבנדי • כאו
בנד אים נבור ואדם גדול • מעל״כ אם אין לי אלק כוה • אז אינו צריך לבלי זיין כלל • כי יכה באנבע נדדה אל אוטאם •
ובאנבעו קטנה מיוסיט ביניהם ישרכם • ובראש כסף בהם יהדפם • ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי אחת • כן באו
אלי האנשים והראוני קמיע קטנה • ויאמרו לי אם אני אומר בדבר זה • ונראיתי ואמרו אלי הוא מעשה ידי
אומן לסמא דאותא • המלוכלך בטנופת הטינות אל ש״ך סר״י • אכן לא אדון אני בדבר • גם נרדך בקרה ודרישה היטב •
ואין דעתי נוחה להכנס בתנר • ובקשתי מהם מיפריבו מאני • ולא יוכרוני בדבר זה • ואם הם עברו את המצוה והמנוחה
מהמבטחתי אותם • אף אכני מעכין זה • נקי אכני מאשמה כל עיקר • כי לא אלה דבר כזה אל לבי המעולם • רק ע״פ הפגרת
האנשים הנזכרים לדעת מה בלבי • אם פעו בחמבטחתם אם לאו • הדבר ינא אבי לא בחרב ולא בשאל • רק בחוט לבבי אביתי
לבם • מה שנגלה מיד לכל אדם מזו בה מעט • ועם זה הפגרתי בהם ואשביעם אלא יגלו הסוד • את אשר דברתי ביומר
ובחוט לבבי • ומה לו להאה״ד לירות מאני • ואנכי לא אשיב ריב פחו • גם לא דיין מר ומוסט אליו • כדברים האלה היו דברי
תשובתי לשלום הנ״ל להמקיע לבו אל רי״א • והוא אמר אלי כדברי פיום ורינו • אעפ״כ מזר ביום שלאחריו בערב • כדברי
שליחותו הנ״ל כמו בראשונה • עם תוספת פרישת שלום ארוך לספר בשפת יתר מאד והרבה להכריחני לומר שיו אם רצוני
לשלם עצמי מעכון זה לבמרי • ויידע להמזיק לי תשוקה • ואנכי בתומתי המזקתי לבבותו בבראשונה • בדברים טובים
המעיישנים אל הלב • ובאתמיה אל הסברתו אמרתי לו • אם לו לבות אבקר מאני • וכי מי אני תולעת יעקב ולא אים
מבר הנדתי האמת בעם ראשונה • כי לא היה דעתי נוחה מזה • והאנשים הנם עמו נגד רצוני • בחה אתלו עצמן
להכניסני בעסק אשר לי אסן בו • ומה אוכל לעשות • ומה אקום להעיר מאני • ואני לא אר ומומל • ועסק אין לו
עם אדם • ופטרתיו בדברים רכים ורגוים • שלא יירד לבו מקול עלה כדף • ואני ברגוני ודלי לא אכניס עצמו בדבר הזה •
כי אני אוהב שלום עם כל אדם • ק״ו עם אים כמוהו • ויהי מחמרת ובא אלי הסליח בעם שליחים • פני להבים מכיו • ואמרת
שנורה בידו כתובה ומחומה ביד האב״ד רי״א • ונה טוסם האמרת מב״ישבידי אליך הבר ישראלי
מושלם כתורה ודאה ודע קורס מכבתו האחור ישראל מובהק בבאה ודעת רבב ישראל נאון יעקב כמהור״ר יעקב נר״ו •
מאור • היה לי לבתת בשאתי דבדי׳ כהוויתן מבי מאו׳ ה״ה כבר״ר יוזפא מזרשא דאחרן רודף שלום בין ת״ת להסיר ת״ה
ומה יאמרו הבריות ת״ה איכן נוחין זה לזה בהלבה • ומתדבקים לבבי בבל בני מם • אבה להתבבר בקלון ובמאמ ס״ה
מתקלל • ברוך המקום מאני רואה כי ידאתו קודמת לשכאתו ולא פנה אל פני כזה • ואף אני אשלם תודת לו • אבל בא
לבקיר

להבטיח תלונה ולזה מבלתים • ויתן בנוד לה׳ לבבנו • בת״ה ודאו כי אמת ושלום אהבנו • ויבן אות אמת ליעקב בבת״ יבי
מקר בבלו מתולי׳ בלילן גדול בשותו״ב • ולא יבאו מאלה דברים מקולקלין בלבב • ולא בהלה מלב יעקב ואקבי ובוד מזון
להחריב ובעת מומה דברים ומעמים דברי שמוטין ואת ומה בסופה דברי שהו׳ ואה כהבנ יבוכאן מפקר אהבו׳ נחמן
לבקודתו כ״ה ו׳ שבט תקי״אלפ״ק : ותוכן ענינה פמכיים אותי לאת כתוב ותתוס מידו בט בטורים מעבק זה • ומידי
מסולקות מאמנו לנגדי ויסלה לי אוהב נחמן לעשות לי תקינה מזל מעינה בעוה שובה מרוכה • וכן מיכר דבריו נכיו מל מלוחו
הנ״ל לדבר מל לבי להסיק ומאמו בדברי מכופה ומפת מלקות ובהסנרה בדולה מאל • ומשנה בכיו כי יים מטרוריה גדולה בנ״ק
מל הדבר הזה • ומקול בסמיע בכבריוס יסבו הנ״ק ומקרואני לבבים • ישאלוני מכבת נדק מל אודות הקמיעות • בכן אעשה
לא הדבר הזה לבינם לו אינה מורות לפטרו מן הדין • ומלה נחולי כראוי • ומבור לשובה בל הימים • אז לא יכולתי
להתאפק מלהשיב לאחרים כאשר עם לבבי היסר ומאמן עם ה״ולדס • וכן אחרתי לפלים • תמה אני מליך בהיותו מוכיר
אותך לטובה אים הנס מבין • ומוכיר בלשון אבבכו • דבר בדור מלבבו • כי ראיתי הקמיע ובבנע בראה לי בב־
אכן לא מלי הדבר מוטל • לאו בע״ד דידי הוא • ולא מידי היתה ואת לו • מל כן ל״ב להתפקר מעבי • אך מ״מ הדין
נותן לבל אדם מעמנו • שיקבל מענו מן הפסד והלבו בנד אנקים ואדם • ובא״ש בפו״ל מפי מבוסדים אותו בדבר מאין
עי׳ מייב לבודיע ולבלת ידי אודתו • להיות בקי מ״ה ומיסרמל • ת״כ אע״כ מלא בקשתי ואת מתקלה • הלא בל אדם יודע כן
מעמנו אלה כי אים בחוכו ואני לא הייתי מבקש זה בם מתה מרגוני רק מאחר מבולעתי מרגון מ״מ הנ״ק לשאול את פי בעבין
וה • ובכן רוצה להבריחני לבטל דבורי הראשון בלישום טעם • ולמוויי בפני הדרכה בבדי לא קאמיכא • והאנשים אמר
מאמו ודעו דברי תשובתי אליהם • הלא הם יעבוני שוות • יעבו ניכמתי • ויאמרו מ״ו כי אתי לשונות • ואך וכולל
קמי להבכים את המי • והו דבר מאין הדעת מובלתו • לבקש כך אפילו מקל מבקלים מיכתוב מאמרו האמתי בלי בבה • אף
כי לאים כמוכי מבוהעת לאים אמת • הין בא״ד מאתן מקום להקמב כמתבתב • אפילו אם יתנו לי כל הון יקר מבעולם •
לכן מזע נא אתה אמוני ולבבך ולבוני ברבך אבוני ביותר • לעשות רצונך אפצתי • רק מיוחלי מן המבוכה • ויתן בפי מעבה נכונה
לידע מה להשיב לפו״ר כם שאלוני מל הדבר • ולאת מעם לבזרתי ודבורי מלא נמוגני הידוע • שמיתי לא אמרתי דבר
וקזרתי לאמרי • וכל הרוקות מבעולם אינן מוזות אותי • מלא לסיות שוחר בדבורי בשאל בנפש ח״ו • אם לא בטבנה
נבקת ודאים מוכרחת • או אפילו נער קטון מהבו כי • לשטבני לפבנו מל דבר אמת בלי מזם תנמול • כי ת״ל מחבני
בשדה זו לאמוב בראת בכל לבי ובכל נפשי ובכל מאדי • בדברים הנעבים לבבות מים והבריות • אם כן איפה ואת
עשה • לך נא אדבר מל האבד הסולם אותך • ואמור לו בכמו מאני מבקש אמנו • שיתן בידי כלי זיין • ואו אני אלמם בעדו
ואשמיד הלעז מיד • כי לא אבוש לומר טעיתי מל דבר אמת ומבוה נדק • ודברים מאמרתי טעות הם בידי • ראו נא
עתה אזרו עיני • כי טעמתי בקצה הטעה מל יותן • והשמידני מל אמתת הבעין • ואם בטעה היעוזה מעת ה׳ היה תקום
לבלק מעליו הלעז והגלות התבגלותו ובקיותו • ידבר כי אפבת נדקו • ובזה ישראלמן ופבל עוב בעיני אלקים ואדם •
ויגיל בני אדם מאוכמל לאמוד נקי אבם • ואני אקבל עלי ללאוס בעדו בבל עוז • רק אין לאומן בלא כלי אומנות • ובבור
מבנבורים צריך לכלי זיין • ואם אין • והייתי אני ודאוה אמתים • כי בזה האומן לא תאבור מעבת בהסד והלעז • ולא אאיל
בשזרתי מלאומה • כי אם לבקרא הבסבך דרך אים וזר • ולא זו הדרך • כי אין יסר פבלי • לכן מבר ובבא ליהשובה הנוכה
דבר בדור בתה אוכל לזכותו • ואמטבה בשמק לבי • ואני מוחתי תשובתך בערם יקראוני שלקל • אמר בפי מעמעת יקרוב
הדבר מאד • בסלים ענני כן אעסה • דבר נקל הוא זה • ומיד אמוב בלי איבור • אני הוחלתי עד בוש • והוא לא קיים
הבטחתו • וראיתי מעמי תשובת מזובכה • ומראתי כן יבואו שלומי הקהל פתאום • ואנכי לא אדע אם אעמוד בדבורי •
אם לאו • ולבי חרד מאד • כי מאד הייתי אפן נדקו • אם אפסר • לכן הקראתי אלי לבבכי אהו׳ היקר ר״א בדא״ם ובקשתיו
שילך בשליחותי אל בית ר׳ יוזפא כהן הבלים הנ״ל • ויאמר לו בשמי כי הבני מומד • ומבקש אל תשובתו • כאמר הבע יקבי
בהבטחה נאמרה • מבוא דבר בשמו ובכון • ועתה אל מה זה מתעבב בל כך • ויש לאומ שיקראוני לבוא לחדר מוזב הקהל
ונגדיין אלי מבאון לידע מורם הדבר • אם אוכל ללאוד עליו זכות ביומר • כאמר לבי הבלם פמו מומק מאד • מלוקי מעה
מליבותי • ומבב אלי ודבר בפיו • אך ה״ל רי״ב מאיבו רוצה להכנים ראשו בין מבי הריס הגדולים • ואין לו מוד מבק בוה • אם
ידעתי

ידעתי כי לסקר מארתי את רגון • לחכוך בוכותו בכובה תוחלתי • ובודאי האלים עשה מליאותו • אבל לא יכול להפיק רצון
מעלמו מהוניאלו מעליו בפסי כסם :

עור מעט וסנה מלים הקהל הזאת לעליר • בא אלי עם מנלת כך • לקרוא אותי ליסב בעגלה לבוא אליהם • וכן עסיתי
והמאת הולך ברכלי לפני העגלה • ובקתתיו מיסב בעגלה לנגדי ולא אכה • ומעבה בפיו מלוכו לפי בכודי • כי אז
היה נראה כחולך אותי בתל כרחי אלילה • ויהי בבואי אל המדר מסס מוסב פו"מ • כמתאספים לפקח על עסקי הרבים
מכלתי מס מלמס פו"מ • חורים בעד כללות מכמני מת"ק • אלא המה היסיד' יוקל הריון • והיסים ר"נ כן • ור' אלי'
אופכיים • וקבלוני בסבר פנים יפות אחירות בטחה ובאהבה רבה • ופו"מ ר' נעטמלין היה ראש הסרבים כי בחורה
שלו היה • ויאמר אלי • הנה נא אבאנו המלמה מבוריים מכלל פו"מ דנ"ק • לדבר עם מחלת בבוד תורתו ולמאול את פיו
בענין הקיימות הזאת • כדת מה לעמות כאים • כי הנה בבראה המבינן נרוא • אך מה לנו לעמות • כי הוא דבר קסה
ומסוכן מאד לדעתנו • מפני מה נאים זה אוהבים ונקרוכים את לחידים הכים • ויתה כרו עלינו כתדנגלים מל בית בוקיא • אם
פרנה לפנינו בבכתו כמלא כיאל • ואף הוא נבר אלמא • ויבוא בנדנו בודוע ומה • בכן מלאונו פו"מ דנ"ק לדבר ולהתיצב
עם מעלתו • ולשמוע מעתו אם ירמה מעמה • ובמתני מעדתי מרעיד ומביתי ולחרתי לסם • אבי בבבל ומתחרד מעלתכם
זאת • כי אני הוא מבבודכם רוצים להכמים מנוי כדבר גדול נגד דעתי • ואתם ידעתם את כל המלאה אבר מבאתני •
זה לי מעדים מנה בקהלתכם • ולא נעלם מכם מלבי מחשוב יכלתי מעמתי טובות להרבה מאפני הקהלה • לעניים ולבינונים
ולעזירים (מעמ"ל המירוב) בכל מאופנים מחכלה ידי לעזור ולהוציל • לא מבעתי הטוב ליחידים ולרבים בכל כחי עבדתי •
בלא הרגות את אבר מתם • אבל לא הסלבתי מעלי מל מוס אדם מיהה • בדבר קטן או גדול • ומה מפרים הדפסתי
בהוכלה גדולה מתמוכי • ובינתי רבה לפם מנים בלבד • ובהנו מזה כתה מנים מנת מרבכו על ידיה"ל • ולא מלאתי מהם
מתנות ח"ו להעזיר ליעבת • כמבקש מתבדי מפר בדוכו • אבל נתתי מהם לפעמים גם לעשירים בהתנהגמורה •
בלי מוס הנאה ותעורה • והכל בלוי ומפורסם • מה כל זה מלאוני רבות ונגות • ויחרוני מהוכו בעלי חנים ובעלי
זרתות • הנגיעות רעות • כאבר כה מסולי בכי אדם מוי פנים המלפנים • בספר תפלה מלי • מבעה בכל מיני יסורי
ומדור לוכות הרבים להורותם דרך הייים להבאתם ולטובתם הלאתית • והמה יפסבו רעה לי • בנגילדבר הנון מאחרתי לטוב
להסלת תפלתם • כמעט ירדו שחי לפי מוד מעמ ומקלוני • ודברים אחרים בינות בהם מבלתי רעה תחת טובה ומטוכי
תחת ידכי טוב • הלארכתי מאד בענין זה והדומה • להוכיח דרכי היסד על פניהם • מלא הרפתי אחר הכבוד ולא הבנסתי
מנוי בפסקי דבים ומידים כלל • וכל מפני בתורת ה' לחיות מוקד מל תלחודי • אבל הרבות מבנים רעים ומבלים
הטרידוני כמה פעמים מל לא דבר • מלבד אבר כמעקתי הרבה באוגלה והליאה • היה מחוני כמו הסקר • כמעט מבלוני
ויבלוני ומיתי מעוק ורפוי כל מימים • זאת הכל בבלתי ולא נחלתי פולחי רע • ועתה מל מה זה מבמרי לא מבנמו • ותרגו
להתנרות מלי מלאמה בבדה כמיום הזה • לשמיף ענן מל ענוני • ומל הרחאנים אבו מנטעריה כמהזקיקי האב"ד הקולם •
מיזה פעם לחיות בתבה מאו כדבר הוראה • כאבר היתי בפם עמו • היה טוב • ובאלא הסכמתי עמו • אז בר ומבון מבאוני •
אף כי בדבר גדול בזה • ואתם מבינים אותי דבר מקר מנאתי עד מות • ובבבוד מתים לא אוכל נאתר בעלא כמאל •
לא אנוד מבני אים ואל אדם לא אבנה • מל כן אבינו אותה מאתה מקדשים מלי מלמה • אם מעמיים אתם מעוד זה מל
נוחרי • ולא נעלם מכם מאין ליפלק בעסקה זה בכלל • לכן בבקשה מבם פעמים מזה הענין • ומה לכם לאים בהוני רל
הנקלה • לבו אל מהרים הגדולים מבחי הדור הוקנים • היושבים מל בסא הרבמות בבבודו של עולם • ומלו לזקנים ובבונים •
הלא הם יודו אתכם • ואחר מהלרכתי לעבתי והרחבתי הנעת התנגלותי לבקש מל כפני לפעדני מן הדין • ולא יהא
לי מסקה בו כלל בדרש התגלת הדיב בטוש • ורביתי להשוש מלא להתחייב בחתריתו • ולמלכן ידי עד מלא אמוש דבריהם •
אבל לא בבנסו דברי בקשתי ובאוניהם • ובה דבר אלי האים הוא ר"ג ותיבו"ר מ"נ"קי ומהמין אבו כי בבים דברי מעלת
כ"ת • הנה כל מי יודעין כן מעלתו נקי מדבר זה • ולסיבר נתבו עינים ברבי • להגיד דעתו • בלתר ביודמם
מבבדים מקחדי • בעבת ברי • ידענו את מאים ומאת מיבו כאה ובבנו הישר • ובבו הבדול בידיעה • ומאינו נוטה
מבים בעיים • מל כן אחדינו לבו ומאלו מות בבמנו • והוא יגיד לנו מת דרבנו אמר בלך בזה • כי מה מנה ומוסיף •

לכן

לכן אין לחמלת בבוד תורתו להתירא בשביל כך • ואדוני יודע כי דבר כזה לא בוכל לחסרו מיד דייני עירבו וד"ל : נם
לא יסר כעיני להודיע נערבו לרבים ונדולים על פני האון • ולהמעיע קולנו אל הרי ישראל • כי בושים אנחנו לגלות מרפתנו
ולעבות רעב בעולם • ודיינו ברב גדול מובסק בחוקו בהודע בבערים • ואין אנו מריכין לאחרים • והוסיף עוד מדעתו
ר"נ ויאמר אלי • ואם אוליי יבאר בעיני אדוני להסכים מתי • אמר אני רואה כי טוב לבסות הנאה • מלפ"ד אין בריה • בכן
אם יסר הדבר לפניו • לאחר יגיע הכרון בחרם מלא יוכר מאומה מעסקו זה מוד • אך נמשלתו הדבר תלוי • כי על מנת
כן נסתלחנו לעמוד מה בפיו • ליתן לסם עצה • מי כהבכם יודע מבר דבר • מלא יהא לנו לחכמול מון ק"ו • ומיני סומכים
הקהלות בוה • ומודתי להתקבן להניחני מלא אטפל בכך • והמה שמדו בדבריהם כי רגון הקהלות הוא • ולא יתכן
לבוניאם בפתי כפם • ובסרלתי אין מכאה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' • במקום שים ק"ה אין חולקין בכוד לרב • והאנשים
מלה קטים מאני • ולא אוכל מלא מטא נודתם ופקודתם • ובע"כ נריך אני לסור לא מאמתם • ולתת מלאתם לעמוד
בקשתם • ומדעבי דבר ה' הוא • אז אחרתי הנה נאתי בחנלת ספר כתוב עלי מהאב"ד הכ"ל • אמר מלא אלי לבקשני לעמ
לוכו"ק מהמה פעמר מדין זה • וסמרתי לפניהם כל המאורע • ודברי תמוכתי אליו ע"י מלוקו • ומסתל כי והבטיח על
שקד לתת מנים לדבר • וטוב מזר בו ותמוכתו כמאר מעל • על כן לא ידעתי מה אדיבו ביה • ואכי מעוד בדבורי לפהול
הקמיה מסמרו בידי • ולפיב את הכותבה • יהא מי מיסיה • ואתם יודעים בזה יותר • וכבר מעמנת כ"ב מרוכה לתרן
דבריו • ואומר מתיבת בכא"ל הסתומה • היא ר"ת של התפלת התורה ברחמים ברא אלקים את • ואין אלה אלא דברי
שמוק והתול • כאמר בראה מיד אחילו לתכוקות של בית רבן • והראיתיה לסם • ואומרה דאו אם מלעת סובלתו • והלא
נראה בעליל אין הסליף אותיות מלא לבנים מיד הקורה לפי תומו • כדי אלא לבנים מיד הקורה לפי תומו • ובתיבת בבא"א כמבקש
לסמיר ביתר שם הקטן"ן • יבב"פ תיבה ובמוסכת אחר לשון אחר הכומה • המובן לכל • מהבקה מאלה הרמוזה כוכות מבבא
בבא"א • אין לו הבנה אחרת בעולם • כי אם מל ס"ן מר"י • ונם תיבת הבי • מבנדה מוכאת כן • אין כה נ"כ רק
אות אחת מוכלבת באתבנו ל"ל צבי • ומתרון אלום הר"ת הכ"ל • אין לו מסבור וקשור ואין לה מובן כלל • מי יסמיע לא
לקבל דברי מתמוטים כאלה • לזוז מן הבנה הנלוים ומבואחת כוכתו כמבוסה • ורוצה לנבוב דעתבו כדברי הבל ותהו
אין להם ענין כלל • הבזה ידק • א"כ אלא מיד מבה בו מהנה הכותבה • ומעבה ידיו היה לתבאר בדרך מקם מוד
מא"ל לבחנו • והרי הוא מורה בבער מכתבו • מעתה א"ל לקיימו יותר • א"כ בזה ידק • ומה מועיל אם אני אסטרנו •
אלא פיו ירבמנו • ובחה יוכה לבכיבו מעמו מדין • והוא דבר מחוד מאד מבמנה ידו בביקר • ומי יוכל לעוחר על בבוד
מים • ואתם יודעים כמוני מזה הלים מסוד על הדבר מבבים רבות נולא מתיקא הוא לעוד מדב"ר לנבוב דעת העליונה • אבל
הקמה את דומו לבבים את הדומה • ולעזוק דבריו בבמנו • והמתא אינלאי מילתא לאפרש • מעדיין המימות בלבו מקום •
מבמבע על מקר • ואדוק הוא בדימות זו מאד • לא מבקה זוהמתו עד היום • לכן מדיך עין הרבה • כי אחריות נדול יש
בדבר • הלא לאה זה דומה • ובועל את כיתו בית ה' לעמדו • לעמות מבמרת ומיינ לתורה • ובמנא בני מודע מאור
בתוכו • ודודע כמה כרוזים מבורים בארבות ומתחזת בעמו בבל הקהלות ונג"ק בארבע • על אודות אבם ב"ן מר"י • מבל
הדודע מאומה אבילו אומדנא בעלמא • על אחד מבמסד באותה • בחומה אדודה ואינו אנלהו ומבבבמו • בלבד בבבם
הנדול • אם אנו מחמים בם הפעם ומנמנו מון ק"ו • ודעה נדולה אנו עומים לבפמותינו • לבללות הקהל הזה ולזרעם
אחריהם בלילה בלילה • ביחוד אחר מבאים הזה כעל את הסם בדור הבלבה • א"כ יבואו את לחידים הבאים אחריו ומותים
מיעיו הערים • ויתנו בחילון נדול המזיק את הרבים • ובמנא שם מחיב מתחלל • וקולר עלו בבואריבו אם אבמנו מחריבים
בבעם הזאת • ונדיך לחודיע בערבו לרבים ונדולים מבדור • אז אחר ר"ג עדיין לא נתבדר מבקתיב היה מעבה ידיו • א"ל
אלא בבר נתן בה פירוש הכ"ל • ענו אותי מפא לא ישמוד בדבריו • א"ל ל"ב אינומה זאת עמו • ובבו אלו ומלבנהו מבלה • אם
הוא הבתבה ונותנה • מינלה כוונתה ומזיו בה • אז מתחרא"ל פיהו ויאחר • אין אני מבים מיאחר פירוסו ובבתו : כי
אינו נדיך לבך • ומבתיו בזוקים מים ק"ה • אין מולקין בבוד לרב • ובאבדוסי מאיסורה בפרטות דבר מחוד בזה • אין
ענה ואין תבונה לנגד ה' • ואם זוהי דעתכם • א"כ הוה לכם לסמוא את פי • לאקדני אלו דמסי לתת לכם ענה • אין אתכו
מבקמים אלא אמרים מתרים אם לזה • ויהא אין מלוי בראתי • כאילו על פי ובענתי כעמה הדבר • לפהנים בבריחת מהבמול

אלוותר

גלוית על ק"פ · ולולגל בפאות של הזקניים גדולי הדור מקדמו · ושמו כיון לתורה והנהגתו נדעתם · ואתם אל הנביאים לבריאן
כנדר · ולרפא אותי להמשך מאריכם נעל ברתי · לכן אני מזהיר לדברי האלמנים מרגוני להמתלק מיסמך זה · כי לא אוכל
להסכים עמכם · הניחוני והניחו מנוקם מעון זה · ושמו בחסכנכם · ויהא הקולר תלוי בראשכם · ואמטר מישמעו מל זה · ואחר
מנת תרן הויכוח יקום סטות · אחרו האנשים אלי · סנה כא פנה היום לערוב · וא"א לבוא לידי גזור והסכמה בענין זה היום ·
על כן נועדה יקדו שנית ביום המחרת הסמוך · ובתוך כך נגיד לכו"ם כל הדברים אשר נפלו בינינו בהיום בענין הלזה ·
כפיג לאחרים לשלחינו · ונשמע עם נפיהם · ונודיע לאנשי"ם בסיתוזר מעמו שנית · אז נראה לבוא לנאר ולהסכמה מוחלטת
בענין זה · ואחרי שמרתי הדברים הראשונים · לנקם מהם על נפשי · לעשות אותי הפסיד מעבוד זה · כי לבבך הוא מעוני ·
ויפנוני קשה · לא כי ורגון בנ"ק הוא מהיה מעמם בענה · לעשות כוף ונחר בענין ע"כ בדר מיה · ובדר הקהלות אין
להשיב · ורמאי לבטל דעתי ודמוני מעבי רעוכם · ונטלתי מהם רשות ונסעתי מהם לשלום בחנה רבה · ובנה יתרה נודעת
לי מהם · ולבי ושלו ורועד · לאמרתי אלוקי תהא ינאלה מניאלה בכיאלה · והיה לעת ערב יום בקמיטי · בא אלי מיום הקהל ·
להודיעני שהיה מוכן לבוא אל סדר ישיבת פו"מ בעת מחר · להמשך שנית עם שלוחי הקהל · כאשר הוכנס בינינו ביום
ג' שעבר כשנפרדתי מהם · אני מזהיר לנקם מהמשם מוחלין בעדי אל כפ"ם המלא אותי אלי · ולנקם מחמו נמשי מיכטרני
מהם · עם היותי מוכן לכל רגון הקהלות תמיד · אך הדבר הזה לא אוכל מעשות מכאה מעשים · הלא מעמהם עבה ומוסיה
ואינם נריכים לי ולמחלטתי · עוד זאת עשיתי · הוספת לשלוח נ"כ הקיון אלי ר"ה כ"ר אלכה מ"ר יהוזן · לשתתן ולנקם
מלפניו · אינגא מן בעיניו · לתת נפשי בשאלתי · שלא להעמיס עלי מסא כזה · והנה שני השלוחים שבו אלי ואמרו לי בשם
הר"ם · מזה דבר שאינו נידון ורשותו (לעבור על דברי מנריו הקפנים כבר מב"ם · ולא בני בלא"ם · ובכדר נעשתי לשם
רחמי (ר"פ הסברתם הגדולה לא יכולתי שמוח בנדם · ולמון רבה תבר נרם) ומשבודקתי לשמוע דבריהם · ליני רשאי
ליפער מהם בלא כלום · לכן הוא יוכנס מעני שלא אחרב עוד לנוני הקהל ויהיה נוזק · ולא ישובו מוכנה אחור ·
ונעמי מרה לי מאד · כי הבנתי שלא אוכל לתקן דבר טוב והנון לשמים · המשמ הלך מאתי · והנה אים לעדן ר' משה
ה"ם שמו בא אלי · ומברה של יעריב בוחנו אלי · הלומדים אלי מיפור כספרים שלי · ואחר הנה בא נאתי נשלוחות
מסר מקיבם · לדבר אלי ולהגיד לי · מאחר שסמע מאני דברתי כנגד כבודו מל רי"ל האנך · נכון הוא מוכיר ומתרה כי ·
שאם יערב אל לבי לדבר דבור אחד שלא לכ"כ של הכ"ל · אזי הוא מוכן עם סיעתו לבוא לביתי ולהרגני · לכן הוא מייעץ
אותי לשום יד על פה · ולא לדבר מאמנו גדולה או קטנה · וחסכן בעצמי מפני מכרת פריסים הללו ·
מהסכיימו על כך לפנות בי · על כן אשמר ואוכר · ומאים מהוא הוא אוכני בחמת ומנפה לעובה · ושמתי לי טוב הדבר
שמעתי · ואמרתי לאברה שלי · שמעתם וילעתם את אשר הוא אומר · והנני מסכים להמתלק מהדבר זה ויעבור עלי מה ·
בלילה הזה כדבר מנני · כי ראיתי אין כשער עורתי · והקבל מנים לאכריחני לעבור על דעתי · ואין כוחתם כי אם
לחפות עלי · ושיוכלו לתמכל אל"כ ולומר מנהסכמתי ונעשה מה שנעשה · ובעצמי נכסר מן הדין ומחלם בכבי מיד · ויניחני
לשם רע בכל העולם · ויהא עון תלוי בראשי · וקולר נתון בגוארי · לכן אשר מחודתי על כל הנדרים אין מזה לעשה להסבר
מזה הענין · כאופן שלא יתפלל המשם שלי ידי אם לזרעא לאבא · להביא עלי לשון מדיסה שהיתה ידי אתם · לבייש לעובר
עברה · ולחוק ידי המכשיל בסתר זה שנים הנות · נס כדי לשלם עשלי תרעוטת מוהבנו מקרוני לבכיה לדבתי רעה · כאילו
ה"ו במרד ובמעל עשתי ואת · לשטיל עלינו מעל ורגון מל הקמיה · שוקמתי בו ובגדולתו · כי קרוב הדבר מיאמרו עלי כזאת
מזמו הסכנה לבדות שקר שלו בשלמו בנפש · להנקם מאמנו ע"ר הרבנות · כאשר אמרו בלשון והסמיכו לשרשון · בשקוטות
שלון מכיריס אינו · ואחר המו"מ בקרב לבי · כחלבתי בקונני · מיהא שעי לעשות הטוב ומיסר בעיני שקים ואדם · ונתן ה'
בלבי ושלתה הסכמתי בשנת ה"שיא תקיס · באשר אל נפשי · אין טוב כי אם המלא אמלא · ע"י שמעוד לאשר ביום הכניסה
בנה"כ אלי ואודיע התנגלותי לחיות נקי מדם ישראל · כאשר בחיוב מוטל בלא"ם לנקות מעמו מחטא ולהסילני מדבת מם · ולהמליץ
מעלי מעשה תלונת אוהבי הקוסדים אותי בחנם · אמרתי בלבי אם ישמעו אחרי מי הנכוחים לאנין ויסרים · אז אמרתי
תלונתם מעלי · לכן זאת עשיתי נעת מעבר אחר הקה"ת שמרת מעלי · ואמרתי כלשון הוה מאמו נא רבותי בתת ובייתם
בקיים מה' ומישראל · ואודיעה אתכם את אשר קרני · הנה נא יהנה דבר הקמיה · כי נשאלתי עלינו מיקולי מנולה ומבני

הקהלה

הקהלה לאנשי לאם דעתי · ואני בתוך לבבי המיבותי לשוקלי דבר · כי נודאי מיא כמוהה ע"ד מינות מ"ן כפ"ל · ומד"ל
קיום עלי אנשים רקים ומוחזים לאזרו לברגני · בכן אני מחזיר לנקות עצמי מבוחבי להגיל עצמי מקבד זה נאת הנס · כי
נאות אין לי סוס יון ואפשה לדבר זה בלל · ואין לי עסק עם האב"ד ר"ל ונסנעתי לבני אה"ק מאני מוהבו · לא אוכל
היה אוכני מאו · רק עם נעל הקמיה הנה"ים לי ריב · כי בענין זה אני מומד בדבודי · וכל הרוחות מבעולם אין מדיות
אותי מיקומי לאזור כי מיבת אחיות נעלי ודוע · כי ת"ל מזרה ב"ל לא על ראשי מיאי · אף כי נדבר ה' לא אירא מה
יעשה נשר לי · לכן אני אומר בפכיכם בעקיים ומאחר הדבר מיבא בעוס לבני · מקמיה הנה מהראוני ומאלוני פנים ·
אין נאזר הוא מי מבתבה ונתנה לתרופה · זה ברור אנלי כלי מוס כפס · ואני מקליע הסופר הזה לאביקרוס יהא מי
ביהלכל זמן אלא ישלה לי מטעיתי · אבל לא אוכל לאזר מרי"ל הוא האים מבתבה מלילה לי · כי לא עד ראיה אני · אך
ומאחר מיצא הקול כי מידו נאה ות"י המבלה · בכן הוא מאמיב ג"כ לנקות עצמו · ולהודיע לדבנס נדקתו · ולהביל עצמו
וזולתי מחסד נקי מכס · כי ע"מ מידי הרהור לא יבאנו · כל זמן אלא יאיר עיניכו לבסיר מאמנו מקומות כה · ובאמר נקמתיו
בתמנוים פ"י אלוקו רי"כ המומד אתנו פה · כי היה אז כמומד הוא בנה"כ אלי · וא"ל הנד נא ואל תבבד בי כנים דברי ·
לכן אני מזהיר לנקם ולהתמכן בזה שלא מיאמרו לו בשמי · מיעסק נא בסבד · אלא להבטיל בני אדם לאת בו כנס מל לא דבר ·
ובכר הבעתיו ג"כ · אלם כה יעשה ויבדר ובמתו · אזי אני מקבל עלי להלקם אלמתו להבטיל בלמו הזה · ולהכוס פי
מבטיני · ואם כה יעשה אז יקום הדעם בקהלה מהדה · ובטלה מעלוקת · ויתנגן מן ומכל טוב בעיני אלקיאדם ·
גם כל השם הזה הים של מקומו יבא בשלום · לא יבא מוד פונה פה נגדו · ומוד אמר אמנה אלך לבה"כ הגדולה ביום
הכניסה ולהקם מיאלה מאתו בדבים · אם"פ אלא מעלתי לו מאותם · ואין לי תלן ונפלה בכל זה · כידוע לבו"ם ביחוד ·
דק מחמת שנתן מבסול לפכיכו · מפני אלא בקש לנלות ישרו ובקו לעיני כל · ומחמת מדבתו ומותק · מה אלא יסמב
לעבוה בענין הזה · על כן אחייב עצמי בכפרת דברים אחר מיתבדר הטעות · אם"פ מהוא אינו מבקש זאת מידי ·
אעשנו בכל אפן לבי · ומאמני ירחו ובכן ישמו · אוהבן מהמיאו בפועל והוכיחו עליו דבה רעה בשלמה בנפש · אז פוב לו ולעולתו ·
אך כל זמן אלא ישמה כן · הוא נורם רעה לעצמו · ולא נמתלק המבסול אבל נד · לפיכך אני מאלה פכיכם להמתל בכך ·
לאבריכו לבקן ובות · אלא יעליס מעמת מדקתו בחיות · כזה וכזה דברתי דברי מיום ומיני מפנם ובקפה לאוכבתו
ולהבאתו · כי מ"ל אחד פועלה אז הוא · אז מבנגדו · כל פוד אלא יתדבר המבין בטרמו · ומידו ינידו נא כל האפשר
אחר שאמנו דברי בעת הבית · אם סמיתי ומאומה · אף אם לא אוכל לנטוח מל מחירת המולות · פמוה מהבמנע אבל עיקר
הדברים ותמיות המכנון · היה כנוסה הזה · ועד נמתק כאמן מבאוכן זה היה דבורי בו ביום · לא מולת · עם שמעלתי מלין
והאדתי לשמעיתי · כאשר הרקבתי ג"כ הכפוד בכבר מגלת עורים שלי · ובאן תפסתי בקנור · אך לא נסיתי
אותתם הדברים כמלא כיוון · ובמעט כל האנשים עומדים כה עמנו ביום מיים ת"ל · ישמלום ויאמרו אחת מכך נקלו
הדברים · לא מולת · ויגיד נא כל אים מיבר הולך אם מעתתי הדבור כזה · ומה פשיתי בזה נגד ה' או אדם · אלא
לא עשיתי כי אם המומל עלי לנקות עצמי · ולא נעשתי בבנגדו מל מבנגדי · אדרבה הפכתי נדקו · ולא היו דברי אלא
דברי מיום ובקפה מיאזם מל כבודו · ויגיל עצמו ומולתו מחעלה ומבסול · והקוקתי דברי בפבופה בפתיחת אה"ק מאני
אוהבו · ומאני מבקש ודורם מלומו וטובתו בזה · אלא נאמת לא לנלה מעלי אם הייתי ראוי לעוסק מר · ולרדפני מל מולתי
אבל היה ראוי לבבדני בשבח יפה · ולבחזיק לי מובה · תקה רדפי טוב · אך הולכי רכיל · דברו עלי כוזבים בלי מבקה
רי"כ מעשה זאת · ומלאו לאוני מו"מ בדברים נדוים מלבם · הוסיפו וגרשו קלקלו והרשו · לבסר הדברים באוכן אחר
לבבאים ריקי אבל מו"מ נ"ק · כדי אלא יומנו מוד מעי בענין זה · וכן עמנו נמומל · לבטל מיד המומב נמדר הקהל ·
מהמיאנו אותי מבערב לחזור להתומר במשפה כב"ל · והודיעוני מאבבד ומסב בביתי · ואלמלא לא היו מומים רק את זאת ·
היה נוח לי · אם מהיה כדי כוזון וקנף להפטר מהם בכתם · אחר הקבה יתרה מהראוני · אם"פ מבאות והו מה מרגיתי ·
מיפטריני מהמסת זה בכל הז"ל · אבל לא אלה עה"ד מיתבעלו מוה · כי לא עשיתי פמהם רע · ומל מה זה מרגי להם
אבל לא נתכיים נכן לאחיר נבודי בקלון · אך נמאלאו חמה · ומלאה הבכבמה ביום הזה לדרוש אותי מר הרבה
עם"ד רוב הנועדים מלי · אם מרקמונים מנהם לא הבסיחו לדבריהם · ומיאנו בהם ובאמנם : אלא יתכן לעמות בן

לקל

לקל שבקלים • אף כי לאיש כמוני • וזכיתי לחזות לאחוז ונכבד בעיני כולם • ושאלוני כאחד ישאל איש בדבר אלקים
וכרגע נהפכו לשוכחים שבקשו נפשי • על לא חרוה בפי • ולא איש בכפי • ביחוד אלא מודע מקומי כולל • כי יקר קול
דברים כפלאת שחוו • ולא קראוני לשחוק מה כפי • ותיבוני אלא בעיני • בעדים שמעו דברי • אין ומה היה הדבר •
גם לא נקראו לעניים האנשים והאפשרים השועה • לחקור אותן תחלה • ולהושיב כ"ד על כך • כמו מהיה מהראוי
ודאי • אם היו מעשנים כדעת וכתו שמעוניים לעשות • אנשים מסם ראשים על העם • אלא היה לפם להיות מתוכים
בדין • ולעמוד על הקרקע תחלה • ולדרוש היטב אם כני מספרי הסעודה נכונה • ולשקול הדברים בפלס הכשרים •
אך היו עדו כאיש הודוכים • לירד מתי לאיי • כלי שום מקור ויטוב דעת • ונברח יד סרוב מכין • נגד דוב בכין • אלא
היה פני הקהלה פו"ת הוקנים • ועשירים מופלגים ירא"ם ומבינים • אחר מיחו בדיבים • ולא הסגיחו בפה ונחרו דיבי
שלא בפני • וזמיבוני אלא מדעתי • וגזו לפרוטו בעת מאר בכנ"ב מבאלעזר בחרם • אלא לך עוד שום אדם אחלי להתפלל
בעדה • כמו אדים כפ"ב קבוע בביתי זה לי עדים שם • מרגוזם ורעיתם • גם הוסיפו לעלות מאם הקהל מבית לבית •
להודיע לכל העם מקום • ונגעה מרף עד הנעם • בפרע מיראתו עסקי הפעות אמת • לעובר מבעדי מוכתם בתפלת
בגור • וכשעיר כי כך עלתה הסכמתם • אחר לא נשמע ונראה כמוהו • לקייב אדם כמוני לאיזן זה • אלתי אלוהי
לבה"כ הגדולה לחודשני אם כחות אם יעשה כישראל • ויעם כן אלוהי • הלך ונתע מכרון • ויסב אלי
ויאזור אות מדבר • כעבתה התעבה הזאת כישראל • לא מחדתי על דגלי • ואחרתי להמכן אלי (שמדיין היו נאספים
בבה"כ אלי בעמם מהיה • בטרם יגיע הכרון • ודעתי כי מעתה יתבטל המכון אלי) ראו לכם כי אותן האנשים שנזרו
חרם זה אלא כדין ולא כדת אל תורה אם עמם • חרום יגיע כלכם • כדין הוגדה אלא כדין • ומהולך ומתפלל עמהם כלכל
בחרם • ונאחר כודע לכם זה אם אחד חרם • נתמלאו עברה הוסיפו חרם • לון ומנדה • לבטיל מרכם כי אלוזוק חרם •
ואלא והודישוני נודעתם הקפה אחל פרשה • ונזו אלי לאת הקהיל ליד אלוהים • ואלא אכתוב לכם אדם אל אבי הזון כלל •
ובכוח הכוח עם"ק היה • כתבו אגרות הלבד מי"ח אם שתו לכל ויית ופיה אד קנה מארן • להבאים דיה בכל העולם •
הנידו מיודעים כי לאלאת ולאלפים יגאו מידם כתבי שאל • דברו אלי כוזבים • ובדו מקרים מדים מכוערים • לאמת נדיק
ראמתן דרינו • ונאבני לים אחד לבדד יסבון • ואין לים לאת לאלא ידו לה' • להעיד על נדקת ראוזר מבני ואתתי •
היה מכנגלא לבריך אגרותי הבה • ונכנס לבטל דבריהם • ולגלות מבלות מקריהם ומקוזותם • אך רק אלא לא אדבא אגרות
יגאו מתחת ידי כמת מהיה • דהיינו לראשי בדולי דבני אשכנז • מסם הגאב"ד דפ"ם • ודמיון ולזמטרדם • בהכרתי
גם תפקתי לגלות לפם המאורע מאין מבהו • באחר יוכלון מאת כוחתי בו בפרק • מכל עמתנותי יגאו מכוהלים ודאוזים מן
הוקדה בלתי טהור • ומבני יאשר לבדי • ואין תוזיר בידי אלבי סנור בלים בדם יוסד דומם • ורוקי מסתלה מסתומים • עב"ו
אחזתי הקולמוס בידי הכהה והודעתי נערי לבנים גדולים הכ"ל • בקנוד נאדון מאד כפי אחר נתבני הזון • כי היה
הדבר נאוק ובהול • ובאחר לבי דולה מה מכתוב בספר שפת אמת • טופם אגרתי לבדב אב"ד דמיון • כך תמהתי
איך יכולתי לבטול ברוקי כל כך • אלא לבטורג בטל הבעם בעת דתיבת דמי • באותו יום האעבה אל כדוו הכ"ל • ולכתוב
כל בן דברים ראשדים ומכוונים ומשוחדים • אלא מסם קבדים • אין זה אלא עם עמום ומסגנה כדעית עליונים • על ואת
אמלם תחות ובכה • לאוכן ומשוכה • מסקזיק ידי ונתתי אלא לאכסל ולא אוזו מן הבונכה • כו כיום כתבתי נ"כ אחזה סדות
לר"ם מהלי להודיעו לו ולאביו • מהיה מן שמנהיגים בעת מהיה • מיבדלו מסעדה מהיה • ודאגתי עליהם ביותר • לפי שיש
לו קנת מרבה ומייבות לאדם מעי • ומחלתי עליהם אלא יכול בנאלתי • על כן מזהרתי אותם כפרעות • ובכיום המבת
בא אלי הכ"ל הילקד"ם • ומפרתי לו כל האמרע מתמלתו • גם הראיתי לו הקהיל מהנוף כיבי • ואמרתי לו קרא נא זה
ויאזור לי אל אחזו תן מה אתה מוסב בה • ויסם עומד עליה ויאחר בחזת כן היא גם בעיני • אין לם פתרון אחד • כי אם
מימת אלם"ן סר"ר סכרתה נאוכן בה מיד • ויאחר אולי עוד • אני אלך אל האב"ד ואדבר עמו ואמתע מה בפיו • זכן עמם
אלך ונתעכב אצלו מעה גדולם • ויסב אלי בפחד • ויאחר כולאי הלבד הוא נדיק ויסר בדבר זה • כי אלתי פתרון
מכוסה שקדיש מהראני מעכ"ת (כי קטן הוא ומנור כפי) מיגיד לי כוונתו • ופסיב לי בפנים מאירות ודרך מחוק וסכר
מעבים • בייעלא דמוני בחסן לבו • ונגלה אלי מוכנו סרנוים • ובכתבתי מודעי אודם לו כי בכים דבריו • ואלילה לו מדבר

מיבות • רק מחרף מאמנו בעמם זו • ובעמת הבנאי יגלה מסתוריו • לו ישיש ויגיל לבו • ומאחר מרגש בני הלבב מוסקים
ומבעים לו כל כך בסוזק דבריה • על כן הוא מאמין מלבו בטוח בזה • ולכן בלי ספק הדין עמו יכך היו דבריו"ם אלי לו •
והבה הים הלו בקור רן בסים • אין הדום מבנוד בדברי בתוי ואמרים רבים • אף כי אבבי לעבנו • ואם הדין עמו ויודע
להסביר הענין • לקוניא עמו מסמך • אדוע ירגיב לו הזון • הלא דבר קטן הוא ומעבר היא הקעיה • לנלות פתרונה
וכוכתו הסוזבה • ולסלק מעליו הלעו ודבה • הוא אליו מוכה • מה גם כי לו פטור מחלאה • מבבר יגא מפי דבר ולא
לטוב • שאם יוכיח בו בתיבור מטעיתי • הריני מוכן לבקש מחנו מחילה ברבים מיד בלי מום מבוזה ומיקור • ומקקוב
בתריבה • ואל מה זה לא יעבר לבוא לבבות אלבה • אם הדבר בידו כאחת הלא בזה רעתו רבה • אבל תוקלתו נכונה •
כי עד כלתי מעים לא יקין לאחור הבטחתו הלוו • אחנם עבטיו מבטיחה בפה אלא מהוא לא כתבה • אבל מהעיבה אחר
על מאנכויה כאחר מקק בספר אלדות שלי כיום מאד קודם שמודו אבני הנ"ק להתועד על מבם זה • בא לי גם ר"ו הלי מהיה
נ"כ אל מהמבינים לדבר עמי ולבבר ישבי לאזור כי • ודבר בפיו הלא האב"ד בבר פירם תיבת בנא"ל • מהיא ר"ת בבר"ל •
ואל לאיך לא תבין מאין אלב אלא דברי מחוק והתול • לו הפך הטענה • באמרו עוד לי • ואם יבאים מאין זה מעמם ב"י מבי •
לו מלאתי כי מחוק • ואמרתי לו אתה לוסו הבל בעני ראשיו • בדי שמו"ל יוכה • אם בדברי תוכו וריק בכלי אלא בוסה •
לו בבפידים והבמסה • ורוגה רק לחסוק מסתורי לבבי • ולהקור דעתי ביבוי • אמ"כ אור אלי רו"ם ובעמה בבמה מבאנה
מעלוים בו • לו הבינות כי הוא יודע לאמת כיוני • רק רוכה לחבות עליו מדרך רמאנות (ובעו"ם מלם אותו כראמה
ומיתה בפמו ובפם בכו תחת בפמו) אני מבית לו • מ"כ מחדת רמאנות היה בכם • היה איפוא מדת הראמים הרמאים
לבהוג עתו מאכ"ו • ואבני לא מטאתי לאים אלו • ולא דבריתי רק בנגד הקהיל בלבד • ולא רגיתי לתלות בו הבגד •
לו אחר מבבר הטעיה בו מחמו ובוכתו • מ"כ בבר הוה מבתבה • ואיך יוכל לבתור דבריו בהרבמת הידוע • ולהיות
כופר בעיקר הדבר בטעת הדין • וכל המומר לא לויתי כאומר לא כרעתי דמי • ובבר נתקיים הסטר ע"פ עמו • הכנת
ינדק כאביר • ותרמיא נדיק כביר • ויוה שאתה מם עליו ומל ביתו • איך אלא כמפביל נפשות • ואני רמון יותר מתך
אין אמו מבקשתי לכלותו ואלילה • אדרבה אמו מוקדים על טובתו • ועובת כל נפשות ביתו • ויתן כלא תודה לפ' ישמוד
ברבים • ויאמר לאמה אבני אמתי לפ' ולבלוני מחבלתי בו בתכם • לו טוב לו • ונטוב לאהבה אותו ולהיות לאמדים •
ונעשה לו ביקר וגדולה יותר מבראשונה • בעמוב כי גדולים ב"ת • אבל כל זמן שנקשה שרפו נגד פ' ואדם • להגדיל בכסף
בסקר • ונס לדוש נקי כמעט עד מספר דם • בזה לא יסיג כבוד ותפארת לא מן הסעים ולא מן הבריות • ואני אבה אולך חרפתי
אם אבבע אליו ואודה לדברי מרעתו • מיאמרו עלי גם אתה מוליה כמוהו • בבתוי ובריבוי כזב ובהתרפם ובכה של הרבים •
אחר מבודעת לאים אות ת"ל • וכי אורע מוקתי אלילה • למוויי בכסף הדרבה בבדי • דליאורו ליבא קונטנא בעלמא •
נגרא דרסינא ביה • לא עמד מעמו בו • הוא יל אלך אחר מנ"ל • והוא יביה כאחד הבנלים מכל מקום • אחר שבתפרסם
מהוא מוכסם ע"פ עמו • על כן איני רואה תקנה אחרת בדבר זה • אח"ז אלך רו"ם מעמי אל מוסב הקהל • מה כאמפנו
לנאזור בסקר דיבי בכל מוחר • לתקוע בו מסמר • ואבני מעתי הבבעה ובתבתי אליהם דברי ריבוי ופיום • אלא יפיו מהירים
בענין מחור כזה ויקבלו הדין • ויסמנו מעלה דברי הפגנלות • גם לא אליהם הדבר מוטל • כי בבד הוא מהם • ות"ל יש
אלקים מוסמים בארץ • ישאלו לזקני הדור ורבנים הגדולים מבדור • כלא הם יורו להם הסמכת אחת בדבר גדול בזה • מסבתי
לבבך מתתם • אבי לבלום ומה לאלמה • מחדו בגזרתם הקשה • ולא נקשו לרחות פני • ולטמוא מה בבי • אך הוסיפו
לחזק נור דינם • ושלחו אלי מאחר שאני מסרב לקיים מה שגזרו • אבן מודיעים אותי שהבכיתו היום • מאשקור דיבתי
מבאלך תוך מסה הדשים • אני עביתי לבלוחיהם • אם אני דונה אינני מסמם לגזרתם • כי לא הטאתי להם מאומה • ומה לי
מוקת אבות ומוקה הבעית • מבאן הוא מקום מולדתי • וחזקת כל הנ"ק אלי • אלבד מת"ם יש לו חזקה בכל מקום
כיבוף על כל אלה • יש לי כתב חירות וקיום הדפוס • פרטי מפני מלכים אב ובנו ר"ה • מעמד לי בדמיים יקרים • וזה לי
מעדים מבה באלבוכא ולא נמנע כי מאומה רע עד היום הזה • אדרבה מבינ ונהוזב הייתי לבל העם מקבה • והם מגנון
בבו אותי לעבוד בעבין זה בע"כ נגד רצוני • ואני לא עשיתי בזה מאומה • רק בקיון והתנגלות נגד אבבי בלילא בקשו עלי •
לקבתם בבבי וזמון • אלהרוג אותי בבבי דמו • והמה מעבירים עלי את הדרך • לרדפני עד קוכה בלי מום מבה וריח • לא

רגו אשרינו לידע באיזה שערים בזה: ונגשנו מרב ביד אויבי עכם לפרנסי על לא דבר: והיין הוא להשיב שמשם בלבם
כלון הקרים שלא בדין והחבוש ת"ם: כ"א עביר דינא לכפרים: גם מה אראה לחנים משבטי אל השרה: אני משמש
בהם וכנורתם: רק שלא להזיק בחלוקת נגד מלכים: אעשה הנוכם בתנאי מיעיבו לי דעי ביתי: שתמד לי בדמים הרבה:
אז אלך לי יון מקום אלו מם ב"כ: כי ת"ל כל הארץ לפני: אני כן מורין: לא מנורם מפוס מדינה (כאב"ד אלהם) ואוכל לדור
בחינם אלני מקן: לית דיחקא ביתי: כזה וכזה דברתי באזני מחוכי ק"ק מלאוס לי כב"ל: והנמנים מכנירו בי שלכנו אל
הקהל: ואמרתי להם: אין אני כשאר כל אדם: מורא"ג לא עלה על לבבי: בדבר מטונע לבנוד ה' ותורתו: לכן
כל הרוקות מכשולם אינן מזיזות אותי מתקומי: לאזור בי מירלת אדם: ישמו מה מירמו: הריני לעמיהם כאבן מאין לה
הופכים: ולא אהיה בכפך: אנשבב כמתעתע: אם לזרעא דאבא מדאנת הפכד נדול או קטן: אבן אם ירחוניו שמתי
ויוריעוני אמתתי: אוי אתכפל לבנלם: ואני מוכן לילך ולבקש מהם מחילה בדברים: אז אם יתן אבד אלהם כבוד לפ"
ויודה של אמתתו: ויבקש מחילה מה': אז אני מחויב להשתדל לו מעמרת והב: ולהרבות כבודו בכפלים: אך אם לא
יעשה אחת מאמתי אלה: לא אוכל לקבל דבר נזרתם: אמר עמו בחלמות בכח וכזרוע: נגד ה' ואדם: תנוח לא ישולח
בלעו מעלין: גם לא שמעני: כזה מטרתים והלכו להם:

אחרי הדברים מזרו ומתומדו שתרי מלשה אנשים של נזרה: מנים כו"מ"ק שטוגת ס"ה ק"ר"י הוזן: ור"נ כ"ן: ומ"ק
ומלכובעק מתוכי ר"ר ברידבורג: ומלאו אלי להודיעני אם אתרצה להושב שמם לדבר שוד בנדון זה: אך הם
מוסים זה הפעם מדעת עצמם בלבד: לא בשליחות הקהלות כאז בפעם ראשון: ולבן מותנים הנרירה בידי אם הריני
מסם יכולו אלי אל ביתי: או אתרצה לבוא לביתו של הכו"מ ר"ר: ישון על דבר זה: ומפני הטוחר בארתי לדרך הסכי: ומלאנו
אחרי שנלת נב כמו ברחשוכה: והלכתי שיהם וקפלוני בכבוד ובפנים מאירות בנשיקות ידי להתוכח עמי בנדון הלו: ולא
אמרתי: ונרכי הדרך: ולקחת שני אנשים שמי: הנון ר"א הב לסנרדף מהם גם מוא והרדף מאמנו כב"ל: ובער מבנת
כי לא הלכתי בדרך מתחול שלמוס: זה לי מעמדים מנה עמוד בחדרי: לא ראיתי פני הרשוב בחלומה: אם לא פעם
או פעמיים בהנה לאיזה נוכח בחון: לכן אמנה אמתה לי מרמתי ואמתי ובכרי ולבבי הקטנים כמות: ויבאתי מן
הקיום אחר מנות שלילה: (עש"ק ו"ך אייר) שלא ירגישו בי אויבי: גם לקחתי אתי איזה שוחרים ברבים בעלי אנרופין
ומקלות בידיהם: כן יפנעו בנו הרודפים: ויבאתי ומשלנו בלילה ההוא: ופני הקפו"ת דה"ב הימים כ"ה מנה בו"ש
איזה מקרוביהם: הוה שמו לי לוים בדרך הזה עד אחרנא מרחקות: אין מטן ואין בנא רע: אך ביום הזה לאחר מנות
היום הזה הרתי את מיכל הימים (נאלן ספיקה) עמד לוח מערב ונמס מוכן: ת"ל בכלנו מבכנת הימים: אבל בתקרל
נוסי הבלים רבה הזוב: והתעולל כי שלטול כל הלילה: נהיתי אמלילה ולא יכולתי עמוד על רגלי: עד מבכר הבכמתי
לא תעבב בחלון עד מאמוב כי אמרתי לאיתני: אמרי ה' אוכיר כי אתן ליעף כח ומגרתי ביום המכי לאחזו בדרכי: ולא עובתי
מלאכים מאלהי עם מולמת ורפיון כחי: עד מבנישתי הי"ת ברוב רחמיו ומסדיו לאמנרדם: והלבו אוכנים לקראתי
בנפיה אלה בכבדים ה"י אוזה פרסאות: והוליכוני בכבוד נדול אל מעיר: ובאתי לבית נישי הרב אב"ד מ"ה ואני ינב
ורבה ימים: והודעתי לפמוק בתרופות זמן מה עד מבה רוחי אלי: ונזר נרי לאיתני ל"ל: גם מם לא הוכח לי
(עם מבכנת ת"נ הרב מ"ה נעמה לי כל קודת רוח האמתרי ומולחן מלכים: מ"מ לבי היה בביתי: כי לא נכיתי באלה
מהעי: גם כי"ל ידעתי אין יסוד דבר: ומוכתי את ביתי בטחתי את נמלתי ונדידות נפשי: האמה והילדים אמר
חמן אלקים את שכרו: ועל כולם ביטול קבינות תלמודי ומומנתי: ול מדר קורתי: מהנמתי מעם נפשי: ורוחי מוקף
נוסם הוא מם: מלבד בטול מעשי מעקבי בה"ת לנוחר פרנסת ביתי: ונגד זה מתרנו עלו על נוחלי הוצאות הדרך: לי
ולאנשים אמר הלכו עמי כי רבה היא: ונגערנו לחמנין נדול: ומצאתי שיני לא הרגיש מאין יבוא עזרי: עכ"ובה
בחמתי ומלוי יהני מהלכתי: אך גם כזאת לא מקטל אויבי ל-דוק אחרי: בכתני מעול של פאסקאולן על הפאשע: גם כתבו
מעמה עלי לבוה ב"ל מקהל אמשטרדם להמתיסי-בעיבים: לא כמו להנגיל המדורה עם היותי בורח מפניהם: והאחרון
מכבוד כי הגישה גם אנרת מרד עם אלה מ"מ מל"ק: אחד מכל מקהל מתומים עליה: וכתובה לגם כי מ"ד ק אמשטרדם
מלאה אדם: מהטיל בה: הנמס מקלתון כופר ותני"ן: מאלות ודברי כבלה מרומים ונדוכים: מלא נתנו להכתב על מקל
מקלים: לא יאמרון כי יסופר: לא תכיל הארץ את כל הדברים: ובקשו מקהל אמשטרדם מירדפוני"ם כאמר מעמ"ו

לפנים: כי מוכיר היה לאכר מעלאנ: וידע את כל הנעשה עמו מם בימים הם אמר לא היו מוכים לו מאלה עמ"ו:
ושלתה ההכנה מלא נדין והחבוש ת"ם: מלא יכדקו אמר זה ולא יספלו דברים הלו כלל: על כן בנגר דבר כיום ס' כ"ה בו פ"ר: מתפלל
המון ר"ר בלי מוס קבורות ולית דיחקא ביתיה: כדי שלא להגניר שוד אם המחלוקת וכרוב לבבות: ובעבה אחת נפה
אחת נשרה הפו"ר מים לביתו בשלום: והיה כיום הנסי ושלמו נד הלאר אל המון הכ"ל: שלא ישרר אל לבו לנמת אל
הינה להתפלל כדרכו וכחובתו: ויבשמו הפו"ר ר"ר ל"ד: ולכו אל מה"ק בהאלטונא רה"כ: ואל
הארכי בקובלבה דבה: ושו"ת אתם עושים לבטל הבכיות הקהל מבעבית ביום אתמול: ונאסר מעמם הטובה לתת מקום
לנלוס: ולא להמזיק בחלוקת להמריב הקהלה ח"ו: אבל היתה שרלה אוכם מקום: ויבי בעת קבלת ש"ק ויגיעם
מו"ר ר"ר הון לאון פירד לפני הריבה: כי כן דבר הקהל בהכתם מומלמת: וכן רבה המון לעשות וכבין מנוח בלא
ומעד לפני ר': ויבואו כמרים ויחלמו את המון וידבמוהו בקלון נדול: כי כן נעשו מפי רבם כי בא חייב"ם בהמולה נדולה מם
בחודיו לבה"כ: ויבוזר מחל כל מנים לא ירד המון הכ"ל לפני הת"ה: ועד"ז מקלו אנשים ומיתה מעמוריה נדולה נבה"כ: כי
באו עד הבלה ויריחו ויד נם על פו"מ הכ"ל להכותו: ויגעק בקול מר הנלוני: ולבו ויכיאו מאמרת בעלי אלחות עם בליוינם:
ויוציאוהו ויוליכוהו לביתו לשלום: גם כל הבך ההוא מבו וילבו להם מבה"כ: לא יכפו מוד להתפלל בבה"כ מרלאתם
ודאנתם: אבל להבדיל מקדם מעט: כי בחשב היה מרב לוש נרעבו: ומוב להם הבדוד מקבור מבכים: ובמחשי את
אלת עם מהייתי כלו אבנית: ואין ליחלק כלל בקפסה מלהם לאוכה ולא מקבתם: ובכתי ק"ו בעניני אם בפסו ידיהם
נדכיר הקדוש מקדם מעבי הבריחו יד לכנות בכן"ל: מתה אסבה יום אחד ביד בן פאו"ל ואבדון: אין לי מוב כי הלבם אחלם ל
ארץ הולכד ולקיים בעבוו בני מעט עד ישבר רוחם: על כן מיוד הכיבות לי מרכבה מגלת מב ומוד מגלה אחרת לאנשים מילו
אותי: ונרכי בדרך: ולקחת שני אנשים שמי: הנון ר"א הב לסנרדף מהם גם מוא והרדף מאמנו כב"ל: ובער מבנת
כי לא הלכתי בדרך מתחול שלמוס: זה לי מעמדים מנה עמוד בחדרי: לא ראיתי פני הרשוב בחלומה: אם לא פעם
או פעמיים בהנה לאיזה נוכח בחון: לכן אמנה אמתה לי מרמתי ובכרי ולבבי הקטנים כמות: ובכתי מן
הקיום אחר מנות שלילה: (עש"ק ו"ך אייר) שלא ירגישו בי אויבי: גם לקחתי אתי איזה שוחרים בבעלי אנרופין
ומקלות בידיהם: כן יפנעו בנו הרודפים: ויבאתי ומשלנו בלילה ההוא: ופני הקפו"ת דה"ב הימים כ"ה מנה בו"ש
איזה מקרוביהם: הוה שמו לי לוים בדרך הזה עד אחרנא מרחקות: אין מטן ואין בנא רע: אך ביום הזה לאחר מנות
היום הזה הרתי את מיכל הימים (נאלן ספיקה) עמד לוח מערב ונמס מוכן: ת"ל בכלנו מבכנת הימים: אבל בתקרל
נוסי הבלים רבה הזוב: והתעולל כי שלטול כל הלילה: נהיתי אמלילה ולא יכולתי עמוד על רגלי: עד מבכר הבכמתי
לא תעבב בחלון עד מאמוב כי אמרתי לאיתני: אמרי ה' אוכיר כי אתן ליעף כח ומגרתי ביום הנסי לאחזו בדרכי: ולא עובתי
מלאכים מאלהי עם מולמת ורפיון כחי: עד מבנישתי הי"ת ברוב רחמיו ומסדיו לאמנרדם: והלבו אוכנים לקראתי
בנפיה אלה בכבדים ה"י אוזה פרסאות: והוליכוני בכבוד נדול אל מעיר: ובאתי לבית נישי הרב אב"ד מ"ה ואני ינב
ורבה ימים: והודעתי לפמוק בתרופות זמן מה עד מבה רוחי אלי: ונזר נרי לאיתני ל"ל: גם מם לא הוכח לי
(עם מבכנת ת"נ הרב מ"ה נעמה לי כל קודת רוח האמתרי ומולחן מלכים: מ"מ לבי היה בביתי: כי לא נכיתי באלה
מהעי: גם כי"ל ידעתי אין יסוד דבר: ומוכתי את ביתי בטחתי את נמלתי ונדידות נפשי: האמה והילדים אמר
חמן אלקים את שכרו: ועל כולם ביטול קבינות תלמודי ומומנתי: ול מדר קורתי: מהנמתי מעם נפשי: ורוחי מוקף
נוסם הוא מם: מלבד בטול מעשי מעקבי בה"ת לנוחר פרנסת ביתי: ונגד זה מתרנו עלו על נוחלי הוצאות הדרך: לי
ולאנשים אמר הלכו עמי כי רבה היא: ונגערנו לחמנין נדול: ומצאתי שיני לא הרגיש מאין יבוא עזרי: עכ"ובה
בחמתי ומלוי יהני מהלכתי: אך גם כזאת לא מקטל אויבי ל-דוק אחרי: בכתני מעול של פאסקאולן על הפאשע: גם כתבו
מעמה עלי לבוה ב"ל מקהל אמשטרדם להמתיסי-בעיבים: לא כמו להנגיל המדורה עם היותי בורח מפניהם: והאחרון
מכבוד כי הגישה גם אנרת מרד עם אלה מ"מ מל"ק: אחד מכל מקהל מתומים עליה: וכתובה לגם כי מ"ד ק אמשטרדם
מלאה אדם: מהטיל בה: הנמס מקלתון כופר ותני"ן: מאלות ודברי כבלה מרומים ונדוכים: מלא נתנו להכתב על מקל
מקלים: לא יאמרון כי יסופר: לא תכיל הארץ את כל הדברים: ובקשו מקהל אמשטרדם מירדפוני"ם כאמר מעמ"ו

פסח • ועם שלא עשו דבריהם ושם כלל ולא כאשכנו מאומה • כתב כמאמר קראו לבם ונושר בידי • משמרת הוא אמרי • לזכרון
לדור לדורות • והייתי חושק להגיעו בשער בת רבים כאן • לפרסם את כל אשר קרני על דבר קנאתי לה׳ • כי הוא בכודי
ותהלתי בה אתקדשה • ולזכר טוב ימלא • לאחון ידעו דור אחרון כבים ילדו כל הקורות המוכלות אותי • והתלאות שעברו על
דמאי (ואם אמר דומה ומשל • לידע באיזה נרגיל להיות סבלן • טוב ויפיל ודומה לתמונת ה׳) והכסים ונפלאות שנעשו לי בעולם
ה׳ עליי. אם לא אדאגה מדבר שלא להכביד שבעים שנה • על רמאי אותן האנשים הפושעים כי • אשר הראשון והאחרון שבהם
כבר קבלו ענשם בחדש שלמה • גם שנאתם וקנאתם כבר אבדה • והשליטי כאחון לליתים • ונם הלים אשר בעבורו
כתבתי הגיעה והיה ולבקשתו • הוא נהפך לבם לאויב • והנה כעת הוא אותם נאחון שלי • ברגות ה׳ דרכי לים ונו׳ •
לא כמה לי יום לעורר קנאתם • אחר דקב״ם תבע ביקרי • ואני מיאשי לא עלתה על מעתי קללת אבני • ולא בקשתי שיתנע
אדם נסבתי • ואם שכתבו הנה התנגד לאבריהם דברים רעים עלי • לא יכולים בפר • ובאמת לא עשו אבני רק לאבל
ה״ם דרוקר מאדעבנא • ווה הלים היה אוהב אותי מקודם • כאשר ידעתי ביודעי • ואות היה ראשון לקנות ספרים שלי •
ואחרי שו״ת שלי״ם מונדכתי לשלוח לו מכאן בכסף אלא ע״פ בקשת בני״ם הרב אב״ד דאמשטרדם ע״ה ואות אודיעכו כואת מר״ם
מאבב דברי מאד • גם ככה אמרו לי כמה ב״ם מתחלה • קודם שאדע עסק זה המשלוחת • אך מן הוא ואלאה אסף לבו לעבוא
קם עלי לשנן כעת ובוזה אין להאשימו כל כך כי אלבר שאינו כל כך • עשיר נדשת • ויש לו אוון דאב מאשת • ובמנו לקבל
כל מה שחסר לו שלי גריגר ר״מ שמוא קדוכו (לעיכך גם הוא מתעטר באב״ד דאמשטרדם ע״ה מן ד״ר״ם • פיש לאשתו שיבות קורבם
פיו • רק שנבר הנבול מאד) בתחלה פעם יד כרבו הגאב״ד דאמשטרדם • כיון שהיה שהיה לכדו שוכב על ערש דוי •
בא אליו פתאום ודבר עיון קנות • כמעט שרתה נשמתו • כי היה אלום מאד • לולי שהיה ת״ם אים מכם ומיושב • ושנה
אותי רבות כלשון הזה אחד לו • דבר אחוכי • והנני לעשות ככל תנוה שלי • ולא נכרתי באלא״ם בכה״כ כל אשכנזים
דבה הבתי בסיל כאולתו • לגלות כי יד באשר אחרו לי האנשים אמ״כ • לולי ה״ק ר״ אשפורט הוא אלא שכיחו • ושתרה
בו מלא ישעה בלבול בכה״כ • שלא יכלא מעם מי • ובמה מרי נפש תאוכיכו שהיו שומרים אותי בבנת עיניהם • ואלאלא
היה מושה כפי מעשבתו • כודאי היו מושין אותו גל של עצאות • ווה הלים התעתע מן אז והלאה • עשה כל מה שיכלתו •
לא לבד לקיים עלי דלת האון הנם לחרף ולנדף • כי גם היה מאויק סופרים כניתו שוקדים על דבר הרע הזה • מתחילים
לבתוב ולהעתיק ולגלות ספרי הלף ופשיטה שבכתבו נגדי • ולפרסם אדאו של ריי״ם לוכלין והדומה לו בקנוני ארץ • ושמו
של הכלל תעוש על הגרות (כאשר עשה לי ויחלה הוכר בה״ב) לקיים ולאשר כל דבר הדבה רשה שסוגלו אויבי אבם • ונלתו לא
ידעתי מי שהוציק כמלוקת • ואת שם באמשטרדם • לבלבלנם שם שלות הקהלה ולהשבית פגותיה רק הלים תכבים כלבד •
שם היתי שם כמו בביתי ענוד בתדמי • לא מאבור כלל אחד ב״ת מיכולו כשורתי • ועסק אין לי עם אדם • והכתתי כל עניני
של ה״ת הוהע יוסר לבני • ובות מהשבתי בו מתי מבטחי • ולא לאדם מיבי • ולא קנרה רוחי בכל הדרותים ובדוסים שהייתי
מתרעשתי כלל • לא יפתח פיו נפלא ולא עולב • אחרתי אולי ירחה ה׳ בעיני • והוכיח בויסור לעבני ארץ תוהו ויסרי
דיוריה שם נדקתי • ויסיב לו טובה תחת מדפתם • ואני מעיד עלי שמים וארץ עוד פעם • שלא שלחתי לאויבי בפלם
גם כל יחי היתי בדף מהם בכתבים וכובים רבים שהמיליו • לא כתבתי אליהם שום אגרת של קנון • ואפילו לתבוא
אבובוי ולהגדיק שמתי לא הסתתי • לא כתבתי ולא הודעתי מכל הדברים שנעשה לי כשים אופן לאדם בשולם • כי אם לאיזה
ברגרים פרט • מראשית נקוכי רבני אשכנו הגדולים כמוכר • אבל לכל קהלות ארץ פולין הרבות • לא הרגיתי שום אגרת •
שום הבטן רק ב״ם הפנרת אל״ג הרב ואשתי הרבנית ב״ע • כתבתי אגרת פתוחה לרוחה אל אר״ם ארוכה מאדם מדה
שונה ורחבה • קראתיה אגרת שם • ולולי זה לא כתבתי ולא הודעתי נערי אפילו לאחיי ובני הרבנים המוכלגנם •
שם שים לבם יד ושם בוודיע פולין • ולא לחספדת בית אבי ואבא רבה ו״ל הגדולה והיקרה • לא שלחתי שום אגרת קטנה
לא גדולה (כי על בן כתב ה׳ ברוך יון מה שבעורות עמו • והודיע דרך תלונה על בניי ואחיי הרבנים • אלא מונא אחד מהם נגוע
דעי • לאחוד לבניי״ת ולאחד אלי ובות • גנד כתבי אלמתר ותאוכות אל אייבנינר ומיעתו • שהגישו שמה בגדיק הראשון
בריבו • עד מעתה) שם היתי בלתי נשלם מאני שתתנגדי לא בן עשה • לא יסב בטל • והריץ אגרות בהוגלת לבו אלי לארבע
רוחות העולם • לא הגיע אוות ובכה אלא בעתה שם בפיוס והורמן • והנשם לאנשה ובהטלת אימה הבאדה והגוזה •

אני

אני לא יכולתי עשות ככה אפילו הייתי רוגש • כי לא היה לי תוחך שבע בידי • גם לא רציתי לעשות רעה גדול בעולם •
ואף לא לאהבים אפילו בכיי כתנר זה • ונסתפקתי בחוטם ובהכרחי • לגלות לראשי קהלות אשכנו ראשי פרקים בלבד •
וכן אלפתי עד״ו אחד לו שני כתבים לאיטליה • וזה כל מה שעשיתי בענין זה • כי כבדה ידי על אחתי • ובה׳ בטחתי
יגלה אור אמתת ובאתה כי נדקתי • ואין מעצור לה׳ להושיע ברב או במעט • והנה עד כה לא וכיתי לסיה״ת מל ת״ה
ולא אזכה הנאב״ד מפסד״ת • כאחרבעה אדמים הייתי בתחלת מחוסכה הוא לבריו (רק הרבנים מחיץ והמוכר
מלאו ידיהם לה׳ להשיב מיד כראוי) אכן בבואי לאמשטרדם בחוך אל זה הגיע מכתב תשובתו לבני״ם האב״ד דאמשטרדם •
ואלי כתוב כתבתי עורות מארץ (אכל קדמו הרבים ודקב לאוכלין • הדיוט קופן בראש לתוך אחבעי רותקת • ואת״ם מכבוד
בה • מ״ש הקרה בכני הפריעים אבריו והדומים לו) ומן אז והלאה נסבל במלחמת ה׳ כאים מיל אשר מרבו אל ירכן
סודו והדרו לתבוא עלבון ה׳ ותורתו ושבחיה • ובתב גם לנ״ק ולרי״ל מעמו מתאלה כדברים רבים המתיבבים אל הלב
להכניע נאון לבו אל כעובד אייבנינר • וכאשר לא הבה אוון ואמר מי אהון לי אני ואמסי עוד • והנגיע לא המריבה בכל
העולם • לגמרת ולבות וקני הדור הדור כדברי לעג וקלס הבה ספתו אתו • אז מעמו עליו ובדבריהו • כמו שכודעו ונתפרסמו
שבתבים הם • הסתרלה אמרוכה והפסק דין מתעמו עליו הרבשה וקנים הגדולים שבדבני קהלות אשכנו הראשיות •
ומודעד ל״ה הגישבינ״ב ובתב פיום והבטחה טובה • כבר נדהם בסוף ספר תורת הקנאות • ומאיליה הגישני מכתב
תשובת אגרתי אליו ובלא״ • מאחר הבבאים הרשומים שבה בדברי רבני והתבגלות • שלא יוכלו לעבל בעסק זה מעשם ידוע •
גם אותו כתב מונג בספר תה״ת הבל״ל • ושאר רבני אשכנו רובם בכולם תלאו אחרי ה׳ • ובלו אחרי הרב הגאון אב״ד דבל״ם
ויעלאו דבריו להבבאים שמו ושם פיעת מרתעוהי • בכל אשר יעשו בענין זה • וכן כתב כתבי הבבאים מחבתי פולין
פרנוים שנבם : עתה אדבוס אויב דברים בוראים אדעו בתוך כך בנ״ק • כעוד היותי באמשטרדם • המיך להגיעי מעמ
קרם שבבו״מ מ״ם (והוא הבתוב לאונם גם על הבתובה שבתבו נ״ק לבאב״ד הנ״ל) ובעשו בו הנר הבל האבד שלבן
שלם מעוסם • ולבבו לא כן יפשוב • כתב הודיע לאחיו לברוסוויג מענין האב״ד דנ״ק • פהוא בשעוד שפל אבל הרבנים
ון הלבות לקחו מן הבאשם הנד שבנגדנו • ופתעוכו ומנאו שלא היה לבו שלם עמם בענין האב״ד • ובודע שבל מה שעשה
להראות בחילו הוא עשהם כאנודה אחת לא היה אלא לפניה • ולבו בל מאו • רק מפני הסודרא ומודרוע רבים בבנע להם
והראה עצמם אוהב לאבד • והוא לא כן ידעה • אז בתחלאו מיאה עליו הנר הבתבנד בחרבה הבו לחייו • והשליכוהו מעדר
מקבל הורידוהו מעיכני פרנסות וירדו עמו לחיים • אם״ם שבבנית עצמו ורבה לסבול עונם קבם מאון סך מבוים • גם לא
היה באותו בתב שלו דברים רעים שהיו כדאי לקניף עליהם • כ״ש לרדפו על מאדו • לא בפייסו אפילו בהעברה הנ״ל •
רק דמוקא שיעבור וירדנ״ב • וילך לו אל ארץ אחרת בהיום הזה • ור״ל דינבל ישן נ״ב בואת • ת״ל אין לו תקבה כי
אם בלוכן זה (אבל כך בתקיים נדו״ר שבדם עזה ואת בברלין • לא ישוב לראות ביתו ואשתו וב״ב) ות״ל לבאר כל
הקלון והרדיפה שנעשה לו בגעה הרב עד הנפש • לא בחו ולא מקנו כי אם לעקרו ולשרשו מארץ חיים אם היה בידם • ועד״ו
גדלה אם השלוחת המתלקחת בנ״ק עד לשמים • ומער הסלוח לא נתן ארבה • עד שבתגלגלו הדברים ובאו הדברים לפני
הסרדה בה״ב • ובטלו הקס״ר של האנשים • הסומדים להשחיד את כל הדובר דבור קל או אפילו מהרהר בלבו על האב״ד מלאם
ודנו הסרדה לקבוס אותם הבתובים • כי היה נשמע בעיני הסרדה הבבבדת אוהבי מעמם ויושר • פעם גדול ובבד מרה״
ומעל בראשי הקהל • ולולי הים ראוס מאוסביכו אשר לו ידוסם אל הסרדה יר״ה • הייה לתגן על הבתובים הרם • כי
נבחרו ראשיו עליהם לבל יפסידו הרבה • אוי ולאי היו נעשים שוגם בכד • אם״ו הגיע הדבר גם בחעמם המיר״ם • ובתבות
פרוד הלבבות בעבות הענלה • והלבו לשמיין שלים ורבבות ובאה בפסות מקנו בו • ועד היום הזה הנאלה לא מקנה ולא שבה ל
נדבה • ורבה מעטה בין אים ואחיו ובון אב ובבו בין אים לאחתו • הבנים אלבאים עבים ואהבות מבערים • סבבותם אבלה
אם לחים בבבים • ובנ״ק אשר הוא בנ״ע הארץ לבניו • ואחריו בתהבת שקים לבבל ואת לא הייתי שם • ובבר נואשתי מבתיי
ובאה פעמים בתבתי לאחתי ולאוהבי בבקשה • מיעתדלו לזבוב בתי ואחותי מבשלוגה • והבבתי להתייבב באמשטרדם
ובאלה בפסי ליבא עוד עול מבאתם הבם ואגרתם בי קשתם • אך אמתו לא יבלה להסתלבבך • ואוהבי ומוביי בתמלו
בזה • על בן בתאחרן בדודי מבתיי שבה ואבבע אדמים • כלי שום תושלת לעזור לאחוי • גם לא וכר אדם אותי להסיר מבעתי

שם אחר מחקרים הל"ל עם ר"ה • אחרי שהצערה אלהים ועלה • ומאכרתו בברת שלבי לבריש • עצומות יהיה נדין מהיר"ה ולהודיע
את כל אשר קרה אותם • הרשים ומעול שסבלו אשר קנו יד הקולות לנהרו • רק איזה פרטים רלבייים כאשר לאיר"ה ובתוך
הבאים נזכרתי נפ"לי • להודיע את כל הנתעה עדתי בכם ובלשות • נגד הדין ביאיר ונגד שנע אדם • ויגלה כאור
משכני אהר • כי רלה שולך הקשת כל הקהל אם אעשה לי • והרע בעיני מאד • ולא ברה אל בתבי שמל ומבי כזב כל מתנגדי
משסרו אותי לאלכות כעם"ל • כי כותרת לאולך מסכל מקר מוחלט תוכו ויריק שכרו מלכם עלי • ולא התבישו אבי לאחר דבר סיון
מבורסם ידוע לכל • כי כתבו לאיר"ה מסתנרסתי מאמרדין מחמת מעבי • ובאיבר"מ שהאיתי לא יכלה • הלרק מלת אותי
מחמת מלוקת • והכה בקאלנייש של האיר"ה כבר היה מוכן אחד בתנלרלים ובדות מקבל שוחדין מקרים ע"ם הבדרה דשמרין
מחזוק ומוכרח דשמלת • ובהכלנת ומנה גדול מעטין מבחבי הטוב ומהשילה בכל הזמן מהבייתי רב אב"ד מס • זה הכתב
בבר מלאתיו לק"ה לפני כמה מנים • לדיות לי לכבות שיבים • נמבקשתי כתב מידות מן האיר"ה מל הדבוים • ובן נכתב מבלן
ע"ם הסרסה דבה ומטוב מבינו ת"ל • בעת ההיא • וידע מחלך בנירור דבל שילה ומחיתה לא מתבקת בי • רק לאיבי מנם
לעת בולת מבקים לקלבנים • מסבו להבלאסבי • ובנלאבו • מרמאים מבה בראמס • ונקבסו מן האיר"ה מרמאים אותי מל
לא דבר • כי מלך מבה מורה בתיבו כל רע • וכתבו אלי אחבי מקר"ב לאמסטרדם מסמאה רבה והודיעוני את כל הנעשה •
והבטיחוני מיוכרתו הותנדים מלי לבלם לי כל הולאות והזיקות מלי אחר רבו לתבלה ראש • כי מלאחר מיבלתי וכאי
מיוסבת המלך • הדין נותן מבע"ל דידי יחזיר ויטיב לי כל הכסף מנרס בנירי דיליה • כאן מתפרים בכל יום ובן מרת
הדין • בכל עת ובכל זמן ובכל מקום • על כן לא מסיל אדם מום מעם בזה • אחבי באמסטרדם כמו אותם בכאן היו
מבטיחים אותי מלא לדאג מעתה מל תבלותי בזקיבב דברים בלי מום נחבים ומקשות • והכה גם מעמטו מל מבו"ת רע"ה
יצא לזכותו • ודיבו מל האב"ד המעיבי מדיין היה תלוי ומומד • כי בנוד עליו בעת ההיא מיטיב עליד"ר מבנות מבמבו
בדבו • אחבם הוא בקש אין האיר"ה הרחבת זמן מל רבי מבבה • מבבב מל בבון • בת דינא בטל דינא • ומל כי הדברים האלה
מבבתבו מלי אחבים מלי מלקים לאחור מרבבת לשוב לביתי • לא מבתי • אבל הבתי אתי • כי אמרתי לראה מת אלה
איך יפול דבר האבד • מבבל זמן מידו מל העליונה • ידעתי כי לא יבים לי מעבני ומרגזי • כי הוא הים אלהים מבטוריו •
ואבי הים מם יומב אחבים • אין לי ידיעה כלל בחמפטי הערבאות אשר הוא בקי בהם מאד • מסיתי אחבתו בכך כל
שיעים מבחד נסראל כאמורים • לכן ירחתי מאד לשוב לאלטונא מדאבה מדבר • מלא ישקום מלמורר מלי אלמות ולמבטים
מבונתי • אך אחבי הדבבוכי בדברים מעורר לא ישלה מל ראשי • לכן אחר מנתבבתי עוד כאמרנם מבונות מעת
מבונתי • הנה אלי פסק האיר"ה • להכין לי נדבי הדרך • מעתי בקול אחבי לאיר לעקבי ולאמונתי • אבן קודם מאסיים מבוני
מהגיע אלי פסק האיר"ה • אשר אמר אמרתי מעבים מקדו כאמר אותן הים מעורר בם • בחמר כדרתי • עם"ם בלו מבבים
מלאמסטרדם נדיך אבי להגיע עוד לדוד עבינים מקדו מאמר אותן הים מעורר בם • לבבים מבמו מבטרן • ביבו ובן
מה"ק כה"ר מייאר (מהוא הים כמו קרובתו) מבבי מנאב"ד ע"ה לדוד מבמים בבקשה • לבבים מבמו מבטרן • ביבו ובן
מתנגדי • ומשה הבטחות מבונות לבמוירבי לבקומו • בבבון נדול (בי לבן הי"ל בו"ם מבבב מל מיינבינו בה"ב מבמיו
הוא מבלים) גלה זו כלבר אלא כמעט הבטיחבי לבים מלקבים נדבבות בה"ק • מהבבנה ומלאבת הבבוד • כמה מדבלה
מבונות מבבבי הנופים • ואלה דברים אחת מלאת בפי הדיך לעבין כו' •

מעתה מלגרת פו"ה דב"ם הק' מתו' ר' ראובן מייאר • לבבאב"ד דאמסטרדם ומחרבך לבמבתיו ולא בבינו אלה בבן הנדיך
לעבינו לבדאות נבקתי • כי מלמבתי בבבנע כו"ב • אמרי"ם ואחרבות דבריה ו"ל •

היום יום ג' ב"ט פיון חקי"א לפ"ק :

ארי בדאובות כו' • מידוני הזמן הבאחבי לבמעורר מלהבה מיה כו' • אשר מבבר זה נתעורר רעש גדול בעסנה המבדים
מב"ק המבורג ובא מלתם מבתב גדול ומלה מעמ ומדובה מבים ומחור נפשם תלבם נפלים ולהב מבים
בא מלת אלון בבאן אל בבבי ומבבבי מבלעינו ומבבבו מלים בפבל אל מתבינה לבלנ מתלובה מבבב מב"ד מלבם כי
נדיק

נדיק הוא בעיניהם ולא מצאו מבולה כו' • ע"כ בקשו מהנה בי הקלתינו לבפיר מתו ומחבתו בזה ובתבו מי בפרבו
מר ומזכב מלים כי בזה ת"ל הקהלה גדולה מלקים מיר מלאה הבמים ומבבים ידיהם ובן לבם ובים מעמ לבלון
מובים ולירד לבים עם מי מיחוד נגד הרב מלהם • ויבבה עוד פי לדבר מליו הרב ובנותו • והרב הנ"ד ד"ק הבבלון
בם הוא מלא לבאן מהמתק מל אגדת הנאון דפה פם הבנותיו בנדו כו' • נם לי ולאחי הקנין הר"ר מסה מייאר נר"ו וקר אל
הקבים ד"ק המבורג לעורתו מל רב מלהם • נם הרב בעצמו בתב לנו והעתידו בעדינו בהבנרות נדולות ומבבנו הבבנו
לותם דבר מבראה לעבות בדבר זה לשמבם • היתה כוונתינו בתבונתם לבם מלא יחדו מלילה מרגוניו מתם לבקום
יומנו מל מבת בנדינו בתבי שהל בבוה • אבן לעבות מיום פמולה אבל הנאון • דבאן ידינו מבולקות היינו זאין לנו מבון
עמו • כאשר בודע הדבר בכל ערי נלות מבאן מבבנו • והנה מתה אחרית יפם לבבי הבבבה אבי מהוכבי ומלי לנלות מוכיו
הטבהים אם בבר הדבר והנין בעיניו הבדולים לנמור הדבר בפומרין ולחוון הסלום בדברי ריבות אחר בין הרב ד"ק
המבורג • ובין ניסו הרב ה"ה בהאוכן בניסו הרב יעוב מל מבין מבבו הראשון • ביתר מלת ויחתת הבבוד בכל האפבדי בעולם
אבי יודעיבי הוא • תפארתו הרמה ואלאור נגבר • מלבי ואקיה בעמ"ה לבדך מל מחומר הדבר • בכל יכול דבר אינם מבבל אמר
מלוה נפשו היקרה מל בבוד אדמ"ו זיו הודו הרמה • אחרי מבבעיני הוא דבר קבה ובמעם בלתי אפסרי הוא לפעול בנבו
דבר ובפרט מהוא מבקה עצמו ביקרין נדול בב"ל ובויתר לעבות מיבוד בנדם בב"ל • ובזה אבא בקידה ואומר מלום בחילו
ויתעיד בטיאותו ולא יעבו מיבי מלעבותו לו ולזרעו מבשלום מב"ד מבוא הרבנים בהבבתו ב"ה הק' ראובן מייאר מנ"ל •

ומוחר לבאול בבלי לאמר מרבנים מבו"מ :

והוסיף ידו מבים להמתל בעבבה זה • וז"ל בהאגרתו הבביה הנריך לפבין :

ברבר זה מרי לי לאודיע כבפי ולא לבם יוברא אלילה רק לבבוד המקום ב"ה ותורתו הקדושה ת"ל אחרון אחבי נדבר
זה להאיר עינה ליבבה • ה"ה בבוד ניסו הרב נר"ו • ונדול יהי' כבודו האחרון ב"ק המבורג • הן מחמת
לעבות לו הבבקה כראוי ובכל אלוקת בבוד מבעולם בכל אחר תאוה בפפו מל הוהרים מע"ל • יודעיבי אבי לנמור הדבר
בבי עוד • ואזר ובכה הוא בבוקם בבוזיים בזה"ל • והעיקר מיבא בזה האוכן • אלא יהא בו מום הבדר בבוד לבעיבם
בפרבסיה אלילה • מע"ל ותתם עליו האוכן מייאר בב"ל ע"ם הבם מבבות ומל נדיק הנר"ו ז"ל •
(ובתב עומם האגרות הל"ל (הרר"ם מתום עליהם בבת "יומם) הוא ר' יוקבן קאיבינבוב • מהיה מלאה בבית ה"ק רר"ם
בעל האגרות אלו • זה הבוומ בנבב נם לב הנר"ו ז"ל לאמוק מידו • ובתב אבי אגרת מוויבת מה"ב בראלו בתובה ומתומה
מלת בנאב"ד דפ"ם הב"ל • ומ"ו מלאתי מהם : ומודעתי לו בלאתה מידה • בהבבוו לא יבולתי לבייר מויוח וקבת ראיה הבינה •
ובודאי מבאל לי הנר"ו על זאת בהאילה נאומרה • כי אין אדם בתבם על מעבו • ובאמר בבוכו מוכים מל מבלתו • כי לבבו הים
יסר ובאמן עם ה"ואדם • ובינאוד הבנים מל תקבתי ב"ב • אף אם בדבתי ליה לאמבבר לא מבב • ומבלותו נראה לו מלא
ובה לנמור הטוה בראבי בבו"ם • אירע לו דונבת מ"ם רו"ל מל יב"ן • כי לבן נגרא אות מהמו • אך בבוסם פיבטמבר
הב"ל (הוא ביבו מל הבתובב אולייבובר) הוא בא מל הבה ובבל בחולי ידע ר"ל • בבתנע ובוכה לבית הבפבות • ובים מם יבים
דבים לאות ולאומת • עד מהלך לדיראון • ולא בודע עוד מהבו הדבר) ובבהבינותי זאת • מבקתי ולענתי להם
הדבה • מבוטבים לבמיבבי ולבאדבי בבוזון • בבדי לוותר מל בבוד מבים • ומבדתי בדברי הראשונים • אסנדיק ויבר הוא
הינו בדיק לבל זה • אם לזרעת דאבא • כי לא לבבודי ולא לבבוד בית אבא הבבתי • ומבמיבי מה מבמיבי מד הבם • הלא
אלקים יתקר אתם • הבל אם יבבר מבדין מאו • אז אמיב אבי לילך להתבבל לתבליו ולבקם מתבו מעו ומבילה בבבים •
אם ב"פ מביבבו מבקם מבבי בו"פם • לא ביבאלי בבבי ואיבי מבבקם ומיתבר בבלא בבבא • אם אדם מבמיתי בנדו • אמנם אדם
הדבר בבפבר • הבלא אם אדבה לוותר מל בבודי ומל כל הבבבה לי בלא בבורה • מ"ה בבוד מבים בי יבבר מי יבקיב •
מאלא מבין אתן דקיב • הבלא אז מומל מליו מתאלה לבקן המעות מבינו לבקום • כראוי בדבר מבורסם מים בו ב"ם • ולא
יתבן לעבות בבינבא • ואו בקליבמן בם בבעבן הדברים מבינבו • מל בן לא בבא בבי מל יומן הלו • מהולא מים
מבב הקולפבי • ובבמל בדבר זה לא מבבי מאוסב לבי"ה (אדבבה המה נבבומה מב"ם • בבבבו דבר מם • ובינה לבבבים
דאבו בתבר • ולהבבבר מל דיב לא לא (ובבא"ם בם מאגרת ר"ר הב"ל) מל בן מבבה לבלבן מבם • מבוב לב"ק מובלה
לבבלבן בן הבבר בבה בקלבן נהב :

הקולפטי היתה ולא לו · רק שדות הנמכרות שבהם עשתה ולא לבנר"ל להכעיסו על פניו ולסנקס שמנו כפרות לאפם בו · שארל ז
ברכם · וכתו לאבי לוויב ה' · וסתו מים הרעים) אלא שהיה מוכן לבנר"ל אב"ל דפ"ב בכוודע · ולאפתו היתה
לא מייכות קורבה עדי · לכן כא עד פלוס לחיות לאנשי עשוכא · לפיקן דנון אלנו · וכדי לבנא אם הכר מכנדו ·
הכנעכים אבר אב"ל עשה רוסם כדרך הולכה זסורדה לקבר · בפלה אבן על דגליו על הפו"ר ר"ם הברכן לאכד · וכבריה רגלו
(ככה יהיו שכורות עוד רבות בפנים יפיה כטוב וכבשיים) לשוכב שמרי בנגר אלכד · ככה נכתב ת"ם תלמידיו בכל העולם ·
ופיל"ל · אמן הסרדה בה"ב מרה לכם אלד על הדבר הזה ביחוד · נעתב הלכד בעיניהם מאלד · נוכף על דבר השתלוקת וקפרו
אבר קבר · וכן על זה וכיונא בו כאלה כפשם בו · והעבירוהו מהרבנות דה"ב · זה אלם מנים ויותר לא נוכר שמו עליהם · ולא
היו רשלים הק"ק ה"ב לנהות בו מנהגו רב אבד בפוס מכן · מה אלירתו עוד דברים רבים מקרים קפים לנד השתנד אלי ·
לא אחרון כדם בכלן · אלא להפסיק בין הפרקים · ואשוב לענייני · הנה עודני ה' מד כה · והעוירני ה' לביתי אלם בנופי
וכנפשי · ויתנאתי בני ביתי בריאים ועונים כשאלת ה' · לא נפקד אמונו אים · אסדי ה' לזכיר תהלות ה' בעל כל אסר נעלנו
כרחמיו וברוב חסדיו · כי נבהו עלינו · בכל הפלאה אשר עשתנו · חבית זעזוע רבת נדרוכו · ובכל הדרך הקשה והעלטול
אחרון והרדיפות הענושות הרבים קמים עלינו · לא נתן לשוא רגלינו · אבן הכשל אול מכלינו · בכנפת הסוכה הבכדה
על תקסרה אלא בכ"ל כו · ופורר בדרך כוה בזמן אחרון בכ"ל · והוכלות ביתי באלטונא · עלה ונצרף לאמצון גדול בזמן
מנה ויהי בקירוב מכמסר אלמלי ובלבלי · אבלי שבק בד"ל שאוכל לסרוים אמונה לפרנסם ביתי · ועד היום קשתי פרנסתי
ע"י הה אמורה · בידות לבל כי מאו אבי יוסב ובטל מבל ובל אעכין מו"מ · ואלבד סך רב שהלך לי לטמיון בסבת גלותי ·
מנדודי אחרון · שבל אבה שקשתי והאמנתי בכאן ובמ"ל בכסל אנתקלקל · והנה אחר מסנה רוחי אלי אמונה לאומרת
סודעתי נערי לרבים לבקש תשלומי נוקי מאת מתנגדי · אשר הרבוני בלוכה כמעט בלוני בארץ בלי עון ופשע · ומאחר
מיגאתי וכלי במשפט המיר"ה · מורת הדין מחייב לנד מבנגדי לשלם בחיבב כל ההפסד שגרמו לי · וכן הבטיחני
הסיקרטיער של האדון א"ם כאלטונא · מהות דבר פשוט וידוע מעצמו · שכך הדין נותן · גם אקרתי לא"ב בק"ה הנשלם
ב"ה ליב ויחיל על אודותי · זה אשר הסיבני :

שילת בקאפנהאגן יום ג' י"ב בסליו תקי"ג לפ"ק :

שלמא רבא להשם ברבא רבא"ה האלוף בתורה שר ונגדול רב ורם אור ישראל מאיר עיני חכמים בהלכה שמנם הסלם
הגאון הגדול כש"ת מוהר"ר יעקב בר"ו יאיר יוזרא לעני מר :

הנה הגיעני ב' הדעה מן אית אלו וראיתי מאלתו אודות תביעת הכוק סהיה לו מהכת הרב המובל · ושאדון מ"מ
פוסק על אתי הסעיפים · וכל מנעתו הוא לתוך הסלום אלא לעורר מדנים ולהסיר המכשלה · אך אלילה
מהשופט אלא יעשה משפט · והנה בפירוש ברשוזלוניאן מא"מ הפסיד יר"ה · מאם יהי' לפי"ד הסתנגדי מוס פעבה
ותביעה נגד אל"ו · מתיבה יתנו מידיהן וינדקו · אך המה רושים רוח ורודפים קדים כל היום כזב זטוד ירבו · ומכ"ו
לא יאנאו לאל"ו עון אסר אמר · ומי"ו שמה בעמם פנו הדרך ומקלו המסילה לאל"ו לעלת לריב ולמשפט עמהם ·
ונעבה היעוצה מאוהבי ומלאכי מים לי בקאבנהאגן הוא כפי הדרך הראשון מכתב אל"ו ובאנדתו הרמה · דהיינו מיתבא
מעלה נד פו"מ מנרמו לו הדיוק לפני האדון מ"פ · ובודאי יהיה מוכרח ליתן הם"ד כפי היושר וזכי מוקי הדיבה ·
ומוכטח אני מה' עליון יתן לו מן ומסד בעיני הסרדה יר"ה · וינילו מיד מוקה · ובמיאת מים לאדון הב"ל לפכמיו כמ
מוקלט לדון דין זה כלי מוס אמנעי · כפי רעוזלוניאן האקרוכה מאמיל"ה · ואם יערערו האחריים · אוי עוד ת"ל ידיהם
בעיה לבעל דעתם ומחבתם הרעה כע"ה · מפני הסרדה מוכרח אני לקבל · ובכתבי לפו"מ ה"ק ה' נעטשלים כ"ן
יצ"ו תראיב הדבר יותר · ובודאי ה"ק הב"ל פס פיעת מרמוהי יעמוד ליהין נדקו לבפדו ולתמכו · ואנא בקידה וברישה
מסתמיה אלפני רפ"מ אמ"ו · כ"ה שבדו המוחן הק' יפודא ליב בן כבר' אשר מיזל ז"ל · ושלום לכל נידעו הטהור מי' ותי'
אחר ולת מ"ה הייתי כמ"ת עד שלדבר עם הגד אלי פס · קראתי למאהבי הגד אלנו האפנים ביקרי · והנעתי הדברים
לפניהם שתלת ירם אתי לעזרני · להגיה מבעל דיני מה שמיב ליבדין יסר · המה רשוני (בא"כ לף אם אולי
לא

מתבלת אמירה אז בעסק הקבורה בכ"ל · כאילו נעשה בם מנוס אלא יכלו הקברים לפניו בהרון מעקומו לפניה אל הקבר ·
וכל העומדים סם לפייב לא הושלו כלום בכל כאם · מקבת אלא נעשה נזרת אלכד · וכבראה פו"מ מעלה הגדול הוכרם
לבקש בתבנה מהאכד מיתיר בכדר מעשה לו · ונתרנו הקברים והביאו אכן אל אחרונו · אז נשתר לו מאכד · ונעשה האדון קל
בכת אלה · אכל א"מ עשה רוסם כדרך הולכה זסורדה לקבר · בפלה אבן אל דגליו אל הפו"מ ר"מ הברכן לאכד · וכבריה רגלו
(ככה יהיו שכורות עוד רבות בפנים יפיה כטוב וכבשיים) לשוכב שמרי בנגר אלכד · ככה נכתב ת"ם תלמידיו בכל העולם ·
ופיל"ל · אמן הסרדה בה"ב מרה לכם אלד אל הדבר הזה ביחוד · נעתב הלכד בעיניהם אלד · נוכף אל דבר השתלוקת וקפרו
אבר קבר · וכן על זה וכיונא בו כאלה כפשם בו · והעבירוהו מהרבנות דה"ב · זה אלם מנים ויותר לא נוכר שמו אליהם · ולא
היו רשלים הק"ק ה"ב לנהות בו מנהגו רב אבד בפוס מכן · מה אלירתו עוד דברים רבים מקרים קפים לנד השתנד אלי ·
לא אחרון כדם בכלן · אלא להפסיק בין הפרקים · ואשוב לענייני · הנה עודני ה' מד כה · והעוירני ה' לביתי אלם בנופי
וכבתי · ויתנאתי בני ביתי בריאים ועונים כשאלת ה' · לא נפקד אמונו אים · אסדי ה' לזכיר תהלות ה' בעל כל אסר נעלנו
כרחמיו וברוב חסדיו · כי נבהו עלינו · בכל הפלאה אשר עשתנו · חבית זעזוע רבת נדרוכו · ובכל הדרך הקשה והעלטול
אחרון והרדיפות הענושות הרבים קמים עלינו · לא נתן לשוא רגלינו · אבן הכשל אול מכלינו · בכנפת הסוכה הבכדה
על תקסרה אלא בכ"ל כו · ופורר בדרך כוה בזמן אחרון בכ"ל · והוכלות ביתי באלטונא · עלה ונצרף לאמצון גדול בזמן
מנה ויהי בקירוב מכמסר אלמלי ובלבלי · אבלי שבק בד"ל שאוכל לסרוים אמונה לפרנסם ביתי · ועד היום קשתי פרנסתי
ע"י הה אמורה · בידות לבל כי מאו אבי יוסב ובטל מבל ובל אעכין מו"מ · ואלבד סך רב שהלך לי לטמיון בסבת גלותי ·
מנדודי אחרון · שבל אבה שקשתי והאמנתי בכאן ובמ"ל בכסל אנתקלקל · והנה אחר מסנה רוחי אלי אמונה לאומרת
סודעתי נערי לרבים לבקש תשלומי נוקי מאת מתנגדי · אשר הרבוני בלוכה כמעט בלוני בארץ בלי עון ופשע · ומאחר
מיגאתי וכלי במשפט המיר"ה · מורת הדין מחייב לנד מבנגדי לשלם בחיבב כל ההפסד שגרמו לי · וכן הבטיחני
הסיקרטיער של האדון א"ם כאלטונא · מהות דבר פשוט וידוע מעצמו · שכך הדין נותן · גם אקרתי לא"ב בק"ה הנשלם
ב"ה ליב ויחיל על אודותי · זה אשר הסיבני :

שילת בקאפנהאגן יום ג' י"ב בסליו תקי"ג לפ"ק :

שלמא רבא להשם ברבא רבא"ה האלוף בתורה שר ונגדול רב ורם אור ישראל מאיר עיני חכמים בהלכה שמנם הסלם
הגאון הגדול כש"ת מוהר"ר יעקב בר"ו יאיר יוזרא לעני מר :

הנה הגיעני ב' הדעה מן אית אלו וראיתי מאלתו אודות תביעת הכוק סהיה לו מהכת הרב המובל · ושאדון מ"מ
פוסק על אתי הסעיפים · וכל מנעתו הוא לתוך הסלום אלא לעורר מדנים ולהסיר המכשלה · אך אלילה
מהשופט אלא יעשה משפט · והנה בפירוש ברשוזלוניאן מא"מ הפסיד יר"ה · מאם יהי' לפי"ד הסתנגדי מוס פעבה
ותביעה נגד אל"ו · מתיבה יתנו מידיהן וינדקו · אך המה רושים רוח ורודפים קדים כל היום כזב זטוד ירבו · ומכ"ו
לא יאנאו לאל"ו עון אסר אמר · ומי"ו שמה בעמם פנו הדרך ומקלו המסילה לאל"ו לעלת לריב ולמשפט עמהם ·
ונעבה היעוצה מאוהבי ומלאכי מים לי בקאבנהאגן הוא כפי הדרך הראשון מכתב אל"ו ובאנדתו הרמה · דהיינו מיתבא
מעלה נד פו"מ מנרמו לו הדיוק לפני האדון מ"פ · ובודאי יהיה מוכרח ליתן הם"ד כפי היושר וזכי מוקי הדיבה ·
ומוכטח אני מה' עליון יתן לו מן ומסד בעיני הסרדה יר"ה · וינילו מיד מוקה · ובמיאת מים לאדון הב"ל לפכמיו כמ
מוקלט לדון דין זה כלי מוס אמנעי · כפי רעוזלוניאן האקרוכה מאמיל"ה · ואם יערערו האחריים · אוי עוד ת"ל ידיהם
בעיה לבעל דעתם ומחבתם הרעה כע"ה · מפני הסרדה מוכרח אני לקבל · ובכתבי לפו"מ ה"ק ה' נעטשלים כ"ן
יצ"ו תראיב הדבר יותר · ובודאי ה"ק הב"ל פס פיעת מרמוהי יעמוד ליהין נדקו לבפדו ולתמכו · ואנא בקידה וברישה
מסתמיה אלפני רפ"מ אמ"ו · כ"ה שבדו המוחן הק' יפודא ליב בן כבר' אשר מיזל ז"ל · ושלום לכל נידעו הטהור מי' ותי'
אחר ולת מ"ה הייתי כמ"ת עד שלדבר עם הגד אלי פס · קראתי למאהבי הגד אלנו האפנים ביקרי · והנעתי הדברים
לפניהם שתלת ירם אתי לעזרני · להגיה מבעל דיני מה שמיב ליבדין יסר · המה רשוני (בא"כ לף אם אולי
לא

לא כתבתם להטמיני ח"ו • ובמדרש לטובה משבח • אבל לא ירדו לפלגות הקרי לב • ליעב לאיכן הדברים מגיעין
אצלו אדם רשאי • לא בכל אדרים) באדרים שלא אלעזק הפשט • כי הוא מקיים לשנאה ולהיות לאחדים עם הגר המתנגד
אלו יעבו דרך בקשה לא תעשר שאם בטוב אל אודותי בלי זאלית לדיבה זדיבה • ולשון רבה תסבר נרם בבוקרן • כי
מאשתי לשמה והיתה תרון מרון • בשוכן כי מר עתה עדיין לא תבעתי אותם כדין להיעיב לי הפשדי • קיתי לפלים •
ואין • לשוטר אתקה • כי ס"ם בשלוקת הולך ומוסר מליהם • אבל בשנין כך היה • כי הטובחרים מאכסי נד של האבר הכ"ל
אשר מסרו כפשם • אלא להביאו לכאן על כפא הרבנות הנ"ק • ולא כמו על הסוניאו מהסנתם לפועל • כי היו אנשים
מסוטים לאחדים ועשרים והבריאם כמאמים לאוב הנכור • על כן הסינו מהסם בו לקבלו לרב • והיה רבים מתמלי הפועה
לו ולאחדים בו מתחלה • הוה מזרו לרשם בכל מה שישאה מזא בעין הריב • להתקבר להלאם בעבורו בכל נפשם ומאדם •
עם הם אשר הפלאתו לבאר נזרות קטנה על הנה המתנגד אליו ולרדפם עד הארוה • אך ח"ו היה לבם מוקשים כן מוטעים
הם • כי אנשי חיל הם ומרחת ה' נגע בלבם • על כן זאת עשו • הלבו אליו בלאט כל אנשי מולה מפשם הקודמים בעלה
לכל מאר הסמון • ואחרו לו ביכם לביכו • ראה אמו לוחמים בערך בכל נפשנו ומפורים מעוכנו בעבור רביכו • ונקל זאת בעיכנו
לתקוע נוסנו ורכוסנו בסכיכו • ובכנסנו בתנר נגד אחיכו • לתמן הגיל אותו מיהם • והבנו לכל רבונו • והסבמנו לכל מפנו
לבטוח בראשיכו זקניכו ודייכו • נאמרו מאיכם מוכיכם כוונת הקדמונות • נם לא הסנמנו בכל מה שבתבו הרבנים
הזקנים גדולי הדור • כי אחר שהם מוגלים ומקבלים על גדולתו • על כן כפתרנו לו והסוקנו כידיו • לומר מא"ל לגלות מסתורין
לבם • אף לא מן הדין • כי אחבה מקלקלת הסדרה • לפיכך נאלה דמים בקנה • אכן לבנו מה אתה אומר • כי הכך
רחה שלבנו שלם עיך • על כן מהרתי לבאר לבנו פירוש הקדמונות ביאור • ומן המון העם ראוים לגלות לבם סתרים •
והחסד מעיקרו • וח"ו יסאר הדבר בסיד אבלו • כי לאו כל מוחא סביל דא • ואין המון העם ראוים לגלות לבם סתרים •
ודי שהם מומחים עלינו • כי אנחנו ת"ל מבינים שבל טוב ומנהיגים כן טוב לרע • ויהא זה שבחנו חלף עבודתנו את הרב
שלא ע"מ כרם • ומסיר הכסף מאתנו מוניאים ומסליכים לאחיד בחשבון • לתמן תכנת דעתנו ונמצא קורת רוחנו בחלוקת
הזה לה"ם • נם כל העם הזה אים על מקומו יבוא בשלום • כשיאיר שיבינו בדמיון • נר לאחד נר לאחר • ומקום הריב
ינהיה לאחדים ומוב לו ולנו • כדברים האלה דברו באזניו • הבריים הסתיישנים על הלב • לחפיר מעליו מקסות פס • עכ"ל
ליקוני מגולה של הגר שלו • ינלה סודו • ויען אותם הדברים מובים • בודאי מקוים אני לעשות ככה • ואפי' לא נאמר רמזי
ליאחר • או מתעלה על דעתכם שהיה לשו זה מלי ומל"ם • מיפא לבם לשם רע עד סוף כל הדורות • ומסיבה לנו בדבר
אתכנל ואחלה לכם נדקתי • כי חף אנכי מעון מסדוני מוכי הכם • שלא ירדו לסוף דעתי אלא הבינו כוונתי • ומוקם
מתודו לי כי נדיק ויסר אני • רק הרבו מעבר עד שלא זכה בהשפע המלך • כי מרוע אנלה סודי אלא סוגיל • שלא
אסמיה כדין • לעון הולך רכיל מגלה סוד ישנה לי • ולא יעיל לי מאומה • לכן אוקו ואמנו נסוכיהו לאור נדקי • אם
מרחו ותדמו מדין מעי • בשוכן זה נגד לבנם ומוקם כדברי פתוי ומיכוי • והאנשים הם כבר היו מסמקים כריב לא לשם
מסקנו בו מעון הרבה • היה קשה בעיכים לפרוש מעבנו פתאום • מפני הכונה שלא לגלות הרפתם אין כתשמו • לכן
עדיין לשאיכו כדבריו על כרחם • והמתיכו לו שנה • עד מיעבר הדבר יותר • אח"ו ינלה מתפת מכבש הדפוס הכבר על
המוחר קארל אנטאן (אשכם לא הוא המוכר כמ"ל • כי מתאיבעיר נמסר לו ועשה מעשה קוף בעלמא לסקלה מעו עליו •
ומה בניב פירוש קמיע • להעלין עליו לפני אחיר"ה מאל • להבין בוכותו היותו רב וגבאה בעיני היהודים מאמת מהלה
מאד לנוכרים • אינו מעשה הסבה כיניסה • ודרך ונדף אזוכות ישראל ודבר רע על היהודים בכלל • בשאר מחכורתות
ת"ל הלא • אי לא ידע נאותם ומאכם מליהודים ומקבלתם בחי שנדול מהם • ומלי ביאור מאלה לבבה רעה כמ"ל • נם אחר מלקח
הבריר"ה אמתו מסביב הדוכסית מבריטסוויג לחלבה • כאה לו בחלבה מסם לסר מיוסבי הבריר"ה בעד הלבד • ולא אפשל לבנות
לבם ליל על כל דבריו • מאיכו כדלי לכך • ואיכו לפי כבודי • נם כבר הסיב לחד מתלמידי על הסרו • ובראה מיבים כתב מבנו •
רק מכונע לדבה רעה מסבית מלי • אמים לחלן נמוכ"ל • אחר הדברים האלה כמוך • יגלה פם המן הבריר"ה מדבר הקדמונות
לא יוכר עוד בחוכם מעור • לפי מלאיכו כדלי • ומכיח לאחד הכ"ל הכנסת הרבנות • מון מסק המעבעים ודיכי מעונות כלקח
מדיון • היעקרת מן הכבוד כבל עמנו • מלא יפלא לו כבא לבשם הלדם מעבי הנדרים לעעוד לבניו לדין בנ"כ • כמסבת הרבנים

ת"ק שלפניו • מן יהלא נוטה לד • לכן עשה זאת אלך חכם אוסב משפט לתק • ויהי כאשר מגיש דבר המלך לפטור הלבד
מדיכו • אז סבו האנשים אוהביו הכ"ל שיו יור"ם האלי מ"ה היה הסליח כאשר מפר לי ר"ם כיחוד ווכדריו ברוסב יבא"מ ויאחרו
אנם נא מסרכו משמרתו ונלבנו לבלסם בעבורו • אלא נאבו ולא מקבלו הד אם הבריאוהו ומקיאו ולבבודו • ומסנבו מאות נפשנו
מבנ זמ את מבנגדו • ובתה ישמור לנו הבשתו וינלה מדו אליכו • אנחנו הבלים אמנו ובלאנים בבריתו • אז הבל בהם וילבש
לבם • ויאחר אם כך הייתי דוגה לעשות • הלא הייתי אולך מיד אבל ר"י האר"ל מעמדין • ומגלה אליו מודי • ולא הייתי
נדיך אליכם • והוכיחם בפני כלם • כראותו מלאו מפני מדו"ל • ויסם לאל מלתם • ויבאו מאתו כוסים ובכלאים • אך נפשם
מדה להם • כי הבעה אותם מאד • ומבנם ומן רב בתחלת מחזמה • מעלת לב עם אבוד אמון הרבה לבבל ודיק • ומיו לאבל
ולמכיכה • על כן אין אז הבלאה מדו כי כל אנשי מורה מהיו לבנו • ובראשם ר"ל ביכטל ר"ו האלי ור"ו ר"ב (האיש
אשר דמה לי • ואשר נבתב לבקשתו האגדת לקהל אמשטרדם • לרדפני נם נפם) זה "יקליף ומאר אנשים אמוניאים קניכים
ולוחדים מסכילים הבבו אליו מורף • ובוסבו נם הוא מל מוכחיו • ומזרו לתבוע אותו בדין האיר"ם • אז יומקו נם הם מל
הדבנים הזקנים להוסיפם • אכן לא הושילו עוד הבריאם ומסמיכם • ונתחרטו כאין תוחלת • כתר דעבדין אתאלכין •
מדם ביתה זאת לבם • ובדרך מרגו לילך מוליכין • ומרוד הלבבות בשוכו מוחר אין לחזר מעיב (לב אבות על בנים) בעוד כך
אנכי יוסב מבנגד כלגא בבריתי בדרכי • ומבנני מאז מכבי פה • אין לי מבסן מם הלדם מבחיון • ויהי מסולקות מכל דבר המחלוקת
והריב הלו • אחרהיה כין באבד ופו"ח הקהל פה • ובוחך זה יותר אל מם מנים עד מתה (מנת קי"ו)

עתה אקיים מבה כסיל כאולתו • כן יהיה מכם בעיכו • הוא הוחר הכבור הכ"ל • עכבי ידעתי לא לבבוד יחסב לי לבבל
בנבלה • ובדרם מן הארץ מם מעון רב מסמק מן הבוגרים מסלפיכוכו • והיה בעיכים הביד יבר ובאמן • אך מה לעשות
ובהכרח מביא לאמות לאכן העושים • הנחקק בספר • וכתוב בדיו השוחר יים רבים • ואין הכל יודעים בו ויבו • ע"כ אין
מנם עוזה • לבדר הסקרי ולהבין מעלי מסא הלו • מהביא אויבי עלי • לכן בדיך אני לבדר עבקי לעיני הבשם ולא לבנים מחבאל
לדורות לחסוד בבדרים • אולם בקיבר אלין אשיב כאן • כי כבר הסיבהו על עקב בסתו • תלביבי אחר אלא ידו לה' בסבר
קלאו בשם תשובת הויכן (ר"ל קארל וויכנער) שמה ידבר עיון מסמנים • על כל דבור ודלא בחקק מקקי אין • והבבור
הבוא בדול הכבות והאיכות • והביב בשדי בחריכות • הרם כל מבנרי מבורו של אייבשיר אחר דבר אלי מקר בבואר מחק הבתיק
מבנו עוזה (מרבו • כי הוא אחר מם כל הדברים בפיו יהלא הוא ולאי המבבר הענמי והחיתי כמ"ם עדות ע"ו בם"ם מבירת לוחת
האון • לחת מרק ביד אויבי להרגני בטרם נוחו הנה • מבן אחרה אמתי יבוא ר"י בבר אדם בעלי ריב"ם •
הסכין לתעוך בו בואחרו מיד • והבוחה להחמיתי יבי הקנאה מחמת כבוד הרבנות היא מגרמה לעזרר עליו עדנים (ולפקוח עליו
עון מלא יראתי) לכן אתה באת מליו בעילות דברים הללו של קטיע • חסר להחמיבו הפתאים • לאבוד אותי בעבת רדיפת
הכבוד והגדולה • מלפ"דסיבת את גבולי בו • לכן שמאתי אבי מליו דבר הקדמונות הבדוי מלבי לגמרי • בלשר לא נתן רק קטיעא
אחת • ועליו נתן פירוש מבמו של רבו (והכל מעשה ידי האין אומן לסמא דמות) עם הראות נדקתו ואמונתו בבוגרי • לגבוה לב הבוגרים
לסייעו בחשר הוא מלבבי מאמתו • וזהי תורף כוונתו בשבורו • כל מגמתו לאחוז את הבינים הערוטות • בתרמית לבו הוללות
ומטות : ולמען הראות הלאת ובאמת ובאיבר לעיני כל • כדיך אני להגעה קבלה • לבחר קבת מעביני נגד מבני ורבוכי (ואקיים מ"ם
רו"ל יהלבן ור • ולא לאו פיך • רק כפי הבבדר לבלות הלאת מלא לבכיא מם רע ולבו עלי בדבום • והבני ת"ל הבני •
מי הוא יכוכני • יעבה כי לא מקר עלי) כלי לבבות לכסיל כאולתו • ובדע מי ידבר ולא יים נעם בדיר מלעות •
ומי הוא מיבנע בלעות • ובבה אודיע לאמנה מולדי ומדבי פתוח אלי מים רבים ובדולים בתורה ובמעבים • כן ראמון אני
לאני בבלון הבסיל בני הבפרת ישראל • אחר מיה רב בדול כמדיבם מורקיים אוכין ומתריים • ומבני נוח הבמים מל מולאומם
ומבת מיבום בחקומו בארץ מורקיא • בלא לאדיבות מלבו • כי מיה מיאומי מבבנים • ולבם לעמה מעי מורבי בת אמ"ו הבלון
מסר"ו מילבל ו"ל • מבבניע את הבבור הנ"ק לם"ם מבים רבות • בבלום ובאיבר הלך לתמי ואמ"ה ו"ל נם הוא בבניע בה כעבם
ר' קבלות • הלא הם נ"ק אבנים • נם קהל מפרים מבבמורת • מיא נמבים מ"ו • ומגאלים את מיו בלמר יבא בדבר
מלבים • אף כי בבא בכף לא לבא תבוס אדם • ולא קבל מ תבב מב"ל מעמו • והיה שומר ומשמם לקבלות • הן שמוד

[illegible] • כאשר היה אז [illegible] • לכן כל מרכי נפוד היו אלים אל אמ"ה ל"כ [illegible]
[illegible] כלי נגינה עם [illegible] • וזה מרכין תורה בקלניו אזר יסד • בכולו [illegible] • אם יפנו
[illegible] ה' [illegible] • ועל כסא [illegible] • ולכן בעת [illegible] • [illegible]
[illegible] • [illegible] • [illegible] •

ובכוחי · רק שלאחר אליהם · כי נפש קטנה בי · ושבשמחה בכל הדברים שיכלו לעשות לי בכל קורת רוח שלעולם כשאין
אבני · ואע"פ שידעו שכבר קניתי נפש בניתי בית גדול בשלומא · אעפ"כ לא נאו מלהרהיבני בכפשי גוון · לאמן שטוב עוד
לשכון בבוד ביניהם · אבל הכל היה נאנס · כל המתלבשים לא יכלו לי להזהירני מדעתי · ואע"פ שבבר כסף מאתי שבע
השמש פרי"ל בשו"ת שלמ"ה כר"ל · לא הסנאתי בכך · תהלה לאל שלא אזכיר מ"מ בזה לא בכזבה תוקלתי מה' שהסוירני מ"
לבריאותי · גם לכל ב"ב בחקום הלו · גם מקדני ה' בודש של קיימא בכאן · מה שהיה כמדר מלאתי ע"ה כל יתי פיותה בשמרין
בשבת קולי הקדמת ר"ל · אמרתי אם אם רוח המוסל יעלה עלי · מקומי לא אניח · כי נישיס הם בכבר מותני שרב ז"ל ונתמ
בי שיכיהם לבוטיבני כראם בק"ק פוזנא ורב מדינה בנגלה · כאשר בוא"מ הרב מ"ה לפני מותו · וכל המדינה היו רוצים
ומתלבשים ובוחים אחרי · בפרם שמו' הקצין ר"מ ר"ר פליסא · הכל היה בידו · ומשותי הרבנית ש"ה ונשי היו מבניהם
בי שאל להיות כאות לאם לדבר הזה · לאלא מקום בבוד אביהם · ונלא לעוכו ולהגיעו לאחרים · מ"מ לא יכלו לי להשגיחני
מדעתי · לעזוב מקום ספלות יוזה מפורסם בכאן · וכבר היה קול יונה לו מתקבלתי לרב מדינה בפוזנא וקנגיל · וכבה בוליעו
פוטרי לייפסיג בנוגים מן פיריב בעת בהיה כרבוני בעו"ם וס"ע של הבטורה הטובה שמעו מם מלבני כוזין · לך באות כן
היה שזכם מכוייה ונמורה בכל המדינה · רק המוניה היה מתבי · גם מתבה אוני לין היו שבנים בי ק"ק נדולות מבאבבנו
להיות להם לרב · רק מדלנו מן לא אקבל עלי מסת הרבנות · מאחר מראו מבריתי · ושלי שול הרבנות דעמדין · בלי
שום שבח מן הקהלה · ומשמו מלא רציתי להתנדר בשעלת הרבנות בכ"ל · ומ"א נא אלי פה בביתי הק' רי"ב וזה"ל מאם
ראוני להיות רב בפ"ב · הנה הדבר בתון בידו לראותו · בכן אנלה דעתי ומפני בה ותעש מיד · והחוקתי לו טובה
ותסולות מן כסף רבונו הטוב · לתנם הודעתי לו · כי בבר הבאתי דעתי מכל הרבנות שבעולם · והנה רי"כ מי שאלוהו וניד
הלחת · אף אם הוא מראה אויבי בעת · נאמן הוא עלי · גם בהיות מקום הרבנות דנ"ק פבוי · היה מסתמל הלים בלו
בעדי בכל לבו ובכל נפשו ומאודו · וזה אני יכול ומלאי לומר בפה אלא בלי שום כסף בעולם · כי נתברר לי בנירור נאור
שהיה לבו שלם בדבר זה · ואוהב אותי מאד · עד אחר זמן סיוף לקבלת הרב נסתבה דעתו ונעשה מונאי · בבבה אחר אוכיר
כאן דברים בהוייתן · לטמן ידעו הכל מדרש הדברים על אמתתן · בעת הענין כך היה אחרי מות האב"ד הקודם רי"מ
מ"ה · איך הדיין רי"מ מתיין אנרותיו לבאן: כל פחמה ופחמה לקרובי אמתו וקרוביו · ואיזה מתלמידיו שהיו נמצאים בכאן כאו
ר"יוד"נ שהיה אלאד בבית ר"ל האלי · והיה מבניר בהם מאד מישתדלו בעבורו להביאו על הרבנות דנ"ק · ובותב להם
דברי מבוסה גדולה ובהבטחות מנומות מיעבד לבולן · ויהיה אותם מר"י אלופי"ם לראם ואמני מנתו · אם הודעת מנם מנמו
בהפלגה מיגלים לכל העם הזה מקנה · לכן אלה הנקוביים בשם בנירוף קרובי אמתו ביחוד ומשה מקיבים תלמידו נ"כ · התעצמו
לדבר כאלוני כל אנשי נ"ק מקנה · גם אל כל הכשים שפרו · והודיעו נפלאותיו ביחוד בעניינים הנוגעים לנפשים · ומנאו כל
שפנים · כי בידו נמסרו נ"ק מפתחות · בבאו לפקוד מקרות כו' אל"ל ליולדות בעבר מיולדו בריות · לא תוכל הארץ להכיל כל
דבריהם מלאו מעבו · בטוב ואומר ומלאם בוכיות ורוכיות · מיסינו מסון ומשמה בר"מ בשיהיה רב עליהם · ונתפעו
לאם הנשים בפרשות (וכן לקחו את מלבן מתמת ידו בראשונה) שם כל זה · אן ישלח לב האם · רבים נאבו מיבשים בי
כאשר בחמת מלים רי"פ הוא אמר בשר בי יותר מבולם · ודבר מאדי בא"ש כי לא יתן אנושה לשמו · ולא יסקוט עד אם כלה
הדבר · מבב"ש הוא מקבל עליו להביא לי בשורת מקבלה היותי בב דנ"ק · ובאמר אחר אלי בדברים האלה · מתקתי בו
זה"ל מדוע מבאתי אין בעיניך לדבר הזה · בידעו מבאתי הרבנות בב"ל · ומה מאמר בכך · בכל זאת לא מב אל המתלל
ולהתפעל מכך · פ"א שלא אלי ר"ק ע"ה · הלים אמר על בינו · בחשוב גדול מעוס · ומודיעני מהוא מתמל בשלי בכל כח
ומל כן מבקש מעני מלאמם גם אני את אלי · לבת ידי ומלבני בשמה זה · לדבר פם בכבדי הקהל בשבור זה · כי הם מבקשים
בכבוד מעני · לנלות לם דעתי ודבוני · כי הינ"כ מבופקים בי · ומשנו מלין דעתי מבבית הבנות · ובמו
מעות הלמת · כי לכן יסבתי לי פה · ומלאלה הייתי אנלה דעתי אליהם בדבור קל · אז ודאי לא היו מעיבים את פני
לכן מעניר בי הבלים בב"ל שמתעודד נ"כ לעשות לזה בהתלות · רק בדבר קל לאזה ב"ב יקרים · אבל הוצאתי אלוהו
בפיכפם · ומאדתי לו בבר הודעתי כי אין דעתי אל הרבנות בעולם · כ"ש שלא מבקשנו בשמן לבי · זה אמרתי מ"מ נפתים
מי לקר עדת ישיש קור לשלום אלי בבדרשות גדולה אלי · אל מלאכני מתמה לו בדבר זה · והודיעני נ"כ אין שמע שמה · כי בבא

ר"ו אלי (בים להם שייכות קרבה שמו) אמר אמר שהם שלוחים אתי · כבי המחויב בנטבע · ובאמר הראו שנחם מתמלה · לא
בחוכה רוקם אתי בזה (ואמת בך היה · כי אני לא בקשתי הרב דבר זה · ובנו הבר בתוי בחלד שלהם) לין ה' מבקש
מחני לעמן ה' מאלה מה לעשות בדבר · כי מוא עושה כל מה שבילתו · ובבר היה קרוב הדבר לגמר טוב על ידי
לוני המבינה מבד בית ר"ר האלי · כי אחרים רבין ק"מ מהם מחוברין יחיהם · כאלה ואלה היה דבני · שלוחו של רי"מ
אויבי לבת הזאת · ואני לא הסנאתי בדברים הללו נ"כ · ומשמתי בדבריו הראשונים ובבבתי הקודמת · גם אחיו של
רי"כ מוא רב"ם · דבר עמי מדוע לא אבקש ליסב על בבא אבינתי ז"ל · הראוי לי יותר מלאחרים · אף שבלתי הרבנות
בזמ"ן · מ"מ דבר בבון הוא שלא להביאו בבאן · וסמתי לאל מלתו · גם בהיתי באמשטרדם בפ לי ב"ק ר"ן רוזרדס
קרוסמבמבן של רי"ם · אין באמת היה רי"פ אוהב שלי ביותר · כי כתב אליו באמרו מלך ר"ק שבעבינא
מחויב הוא לבאמיני לי הרבנות דנ"ק · שאינו בלה כי אם לי · ואין רבונם באחר · אע"פ שהיו רבים מהרבנים רוצים אחר
בבבוד אלו · ובמו שהיה דברו אלי בפה אלא אין הנון לבו אדם אחר דוקא מעלתו ראוי לאותה · אמנם אמר ידעבוהו
והבבבו אדותי הטובות · וביחוד בדבר שבעתון · ושאינו רוקם שלוחים ולא אוהב בעב · וכן דבר שאי ה"ק ר"ר בוון
מאתן דעתי עליכם · וכן ר"ז ווירטס ע"ה דבר עמי בשביל כך · ונעתרתי בו · כי הסכמתיו מאין בינו ולבו מוון · ל עם שהיה
אוהב בחון אלי) מחמת היותו קרוב לאחמת של רי"מ · וכן אמתת של רי"מ היה קרובתה שני בשני · לפיבך לת זה לא
יכולתי לסבול מדבר בפני כדברים האלה · אך הוא אוזן דבריו · באמר ספר ליום מאדם לו עם רי"מ נעבקה מו"ר מהיה
לו עמו · ובקש לעשות לו עול · ותבא אותו בדון לפני האב"ד הקודם ובית דינו · ורח"ל היה מודעה של ר"ר · והוא עשה
מנודקן הדבר · ולא הוכיחו ר"ז לבדר דברי זכיותיו בעניין זה · אבל הוא ר"ז הבניע כל המגרות שהחליף שמו וכל הק"כ
מסמך עליו · ומשנהו היה מבודד בנירור אחד בע"ע · לכן בהגיעו אל המסבה בב"ל · הבינו רי"ו ראיותיו וזכיותיו בידו
והראה לב"ד · היה ראו כן תמהו על הבלה הזאת · והטיל הגדול והקשה ברבה לעשות לו ע"י זילותה דבי דינא · וע"י
כך פטרו הב"ד את ר"ז · ולא"ד בהסוך הוא שהיה מגיע לו מרי"מ · אינה כך רשום בפי מסמכו · עכ"פ מאז נודע לו מאין
לרי"מ נאמנות בדבר שבעתון · לכן אינו ראוי והגון להיות הב נ"ק · אפילו אם היה ראוי מחמת לבדבותו · כך היו
דבריו של ר"ש"ה אלי · אם לזעת דהבאת לשקר בחלה ניכלי · ולא"ד גם בבו ומאמתו אל רי"ו לא יוכלו להבאים את זאת
אך מה לי בכך · שהוכלה הדברים לא נבנבו מאזני · ולא עמו אלגי בשולה בלל · וכן היו שור הרבה בני אדם מוסקים בי · אך
היו אבקשים הבבות מחוני · פאדבר שיהם לאמנה אין בעיניהם · וכך התרפס עלי ה"ק הדל"ד ע"ה · ואמר לבניהו · מדוע היה הרב
מעמדין נאה קנת לקלולה · נאה וזאון מבאתי (אדרבה מחמת היותי מסל בעיני · ולא ראו עיני לא הלבתי בגדולות הייתי
לעניני דל ערך וסל"ר) שלא רצה לבבנים עמהו לבקש בבודו הראוי אבל בד · הלואי ולא היה מוחל נדעתו · כי אז היה טוב לא
ולנו · אבל מיד אחת אוכיר לפדום גדול · והוא ה"ק ר"פ שייאר · סביה מבסיב"ק · והוא קרובו של רי"מ · הוא בא אלי אויב
בעמים בעת הזאת · כבסיה מבין הרבנות תלוי ומוטל מבסק · ודבר על לבי להבריעני בהבנרה גדולה · מלבנים עמוי
בבך להמתל קנת בסבל עמוי אבל בל פני הקהלה · כי לא יסיבו את פני · אם אנלה דעתי ואבקש זאת מהם · בודאי לא יעבבו על
הענוה · ובתן טעם לדבר מאלי ומבויב לחמיה שמי לדבר · אע"פ שהוא בגד רבוני ומבני בידוע · מ"מ הדבר מובה
עלי · מפני תקנת הקהלות · ומאחר שהקול בשמע מר"ו מרין רוצה בבבד · ודרוש להמת הרבנות דנ"ק · ובבר בבו אחריו
קנת · מחמת רוב בבודו ומלקלות לחוזו בתגרותיו · מחיין הנה לאוהבינו ידי שבוש בבבוש · והוא רב"ם מאר בידוע
ומבין בבירור · אם אם יגליה מעמה חטן להביא האים אלוה על הרבנות דנ"ק · אז לא יגה אבה לאמן · ויהיו הקהלות
מרבות · כי אין מבבר ובקי בתבונת זה האים כמוהו · ומה יש לי לסמוך אותו · אלא רי"ו הוא קרובו · ובתב אליו נ"כ
בבבור זה · והוא הינו סובב לדברי בתוכו · באמר נודע לו האמת מירא לבל הקהל מזה · אם יגיע אליו הבהנת הבבור · לבן
הוא מבקש ומתחבן בגדי · לעבור על חדתי והסכמתי · ולהמתל לא בהמנת הרבנות הראויה לי · ואם לא לבנודי ולבנודי
בית אבא · לעשה לא לעוכת ותועלת הבבור אלי מוכן בינינו · ומהבינו אבותי ז"ל בשלום ובמיסור · ומוטל אלי לדאוג
על תקנתם ותועלתם · ולא לראות באבדנם ח"ו · אם אמבא חזה · אז אלוה אבדה תקותם · כי הרם מעמד ומלב
הקהלה בזמן קבר בב"ל בידאי הבבור · אך היו דברי האים הב"ל לי בבקשה והפצרה כמעט רבות · ובקוב הדברים בבוחה

[illegible]

[illegible]

נזכר נאלץ עלי כמיני: בידו הייתי רגיל להפקיד כל מעות מזומנים • כמה אלפים כמה מנים • ואיה כל הנאה שלו מעמות •
מעוקדים אצלו כמה פעמים • מנים רשומים ומסוימים • ואני לא נהניתי אפילו כאצבע קטנה • אלוקי שלא הפסדתי בהם •
אך באמת היה ברי היזיקא דידי לגביה • כי הייתי רגיל לקבל מעות מהמו בפרוטרוט של מסחרו • מנים קטנים מדי שבוע
בשבוע • לצרכי הוצאת ביתי • בחשות שפלים תחת טנין ומקלים • ואיה לי תחיד היזק הגיכר בכרוכטות מקבלתי
מהמו אמת לאמת • ומימי לא מסבתים לו • ואפילו מיוחים שהם לא הסיבותים לו כלל • זה היה פרי מקחזוני אצלו • אלבד
מה שלקחתי אצלו בעבין מו"מ שלא"כ מאין כאן מקומו • מעשה לי מתבזכות (שלא הייתי בקי בהסחזק"ל) והיה לי אהבה
עמו ואחבה יתרה נודעת לי מהמו • בענין הרבנות מסרה בו בסבילי • מבלי מבקשתי מידו בכ"ל • גם לא הגיע כפלפנים
כמקטרו עליו ושל ספרי קסד • כמכוסר • אדרבה בזה היה מהרלאזנים מקנו ספרי הנ"ל • אע"פ שלא קנה מהמו סבר אחר
מהדפסתי קודם זה (וכן אמיו מקנהו אצלו כפלים • בעת הריא מערערת עלי הקלפנים הרבים • אמנם זה מהמיין
לא"כ והפך אליעזרף • ונתמבר לחוסרים אותי אל המיר"ה • סבה אחרת היתה • וכך היה מעשה כי כאחת מתפלה היה
גם אמיו גם הלים אצר על ניתור"ק ע"ה • פלאים הנו אתי נאמני אהבתי לאחר • אך באותו זמן בין מלכא לאלכא • הנו
רי"פ ואמיו ופקידו טורדים בגבילי על דבר הרבנות שלא מודעתי • רק מעמנים כי באחת • אדע אם מהמיר"ק לקח אצלי
נאמונה ענגליסה אורלאוי אחת • וכן אמיו הקטן לקח ממני כלי נלאנטרי כזה בהקפה על אחים ימים • והמתנתי אחזה
מבוטות ומדמים • ושלחתי לתבוע מידי הסחורה שלי • אם הסחורה בפורה • ודאו אותי בלך וסוב • עד שבלאתי בסוף
מוד • לא יכולתי להתאפק יותר ותבעתי את שלי מהם • ע"ישלים כ"ד • אם ע"כ הונדכו לשלם לי מעמות • מאז נעשו
מונאים שלי • כי לא מסבו ולא הלמיכו שלעשה כזאת לגם • תאחר שהם מוכרים לבביאנרי אל גרם ה מחלות לבי דעתם •
שמוב אני להגיע זה • ולא להקפיד על דבר קטן כזה • בערך הענוב מה שמוים מאדי • ואלמלא היה דעתי ומסבתי על
הרבנות • אם ודאי לא הייתי בא לכלל זה • כדאי לוותר כפלי כפלים בעד דבר גדול כזה • היקר מאד בעיני אותי
הרבנות וזה הרבה • ולא מוסה אני שלא אכפין את זאת :

אולם מכאן נראה בברור בחור • שלא פניתי לדבר גדולה זו כלל • ויותר חביב היה אצלי מחוני הקל • מכל הסיבות
ומריבות הרבנות והכנסה גדולה הקטורה בו • וזה מוכח מתוך על יומר לבי ומעיני • ומפלו עלי מקר זדים •
מאומרים שהקבלתי בדי"ק על אודות הרבנות • כולל הפלוקת מבינו לביני • והבה נאמנים שלי אוהבים • ואוהבים לעת
כואת • אם הסתדלתי בכך בכל הזמן הזה הרבנות דנ"ק פנוי • מן תחלת אב עד אבי לייר • יותר מעלה רבני מבה •
אם דברתי מאומה ויצא מפי דבר • לבקש גדולה לעצמי • ואע"פ שבאמת מן הדין הייתי • הייתי יכול ומהאי לתבוע שלקי
בפי כל"ו ובר"אם • מעבר"פ הי"ל דין קדימה ודאי • אם הייתי מבין בה • וגם כל העם מקנה לא היו מוסיבים את בני • אם
הייתי רק מגלה דעתי • מאני לחוס אחריו בכ"ל • אבל מעתי הרבה • מכל האנשים מבתנו עינם כי והסתדלו בעבירי בלב
שלם • דאיתי בסתי ידים • והוצאתים בפסי נפש • ואין ח"כ יש מקום לאמיד אותי בקנאה ע"ד הרבנות • אחר מבאתי
אלו • גם מעמיול גם מהלמוס • ומהדי מרומים כי גם בהיות הלב"ד הקודם מוטל על עדם דוי • בחלין אחר מת בו
מתבכנתי אל"ד בדמעות שלים • להאריך ימיו • ותפלתי אל מיקי תמוד לבקש רחמים בעבורו (אע"פ שלא היה לי כעס
מאתו לאהבה • כנ"ל) כי ירחתי דילמא מיית • ונפלי עלי מילי דגמרא • ומימי בארתי לחיות מכסי ונן מזרין לעסוק
בתורה • ולא לחיות עבד לעם הזה הכבד ה"י • ואחרתי בלבי הבדלתי את מתקי ותנוכתי • באומנותי מהמזקת בה בעזה"י •
על כן ירחתי מן ישיאני הכסף • לעזור ולקבל עול הרבנות עלי • בהיות הדבר בהכה בוי • ודאגתי מן הכטולים הקטרים
מאה • וקרוב להפסד מלאות מנמי • יותר מעבר הגזלת של אלתי • פי מי יודע אם יקבלו מאני דברי הבהבתי • ואם יהיו
מוחים אלי • אז"ל ולא יאכו לי • והכאתי אלי קללת בעלי תגר • ומחלוקת הקטורה עם המוכרים נגור לעם מהים •
שאמו נוסח פנים בדין ומקיים ולא תנזרו מאני מה • כאחר לא נעלם מאני כל הרעות מאנו את הנדיק אמ"ה ז"ל בקי
מ"ם • ומה אני עולבת יעקב לאמוד בלה • לכן מסבתי בבכי • כי עוב לי את הרבה ומלוה בה מבית מלא ובאי ריח
ולא כתתי מיני בחזון ובגדולה • בחרתי בחת בעבל המעלה • גם אחר לי לבי • לחה תמבת המלאכה בלבר מ"פה • לכן
אמבלתי בעד מיי אלה"ד מזקן ע"ה • אע"פ שלא הי"ל אלהכה מלעה מאני לעבה ידועה • ומלאת מד לבנמו בדבר בוב הדעים

אלי מחאר אחר בדה אלי כאחר מם בפיו רבנו • מהיא מאבר את הספר בלחת בכ"ל • ובכלן בנעתי לעמוד מעני לבוגיה
לאמת מעיני ומבמה כי נדקתי בדבר הזה • מפי מבנגדי הכ"ל • אחר מודנו הי עמנו הזיום
ועתה אמזור לרי"פו • כי בסבה הכ"ל מקרה לי מם אגיו ואחר על כיתו • בהמן לי לאוהב מוא אלפם בי • זר מעמהו בגרים
מבנהתו נמשה מבר לאוסרות • מלאת אגיד כי אחר ואת גם אלבי רשם מהמו בעים מפנים לפנים • לא מאמת הגיבת
מפק הרבנות אלילה לי מם • מבבר בגדתי הלאת בלאחר מזה מבלתי הרבנות • רק מבני מעמה לי דבר מבנאר ביומר • מאון
אחר מהקדים הנ"ל • מעכין הים כן • בבר ובבתי מבמה כל מעותי מהיתי רגיל להפקיד ביד הנ"ל ישים רבים • לא מיו לי
מוכח הבלה בשולם רק מפסד מבינו הכ"ל • וכ"פ רבה לעת לי מאמנות • ולא אבינתי לקבל • והבה בעת נער מבר מבלה
אלי • אליתי מבני ואחרתי לו כ"פ רבית לגאול מני מוכות אחר לא בקמתי • ואין דמעי נאה מוכה • עתה מם מוחבת
לפנין לבראות לי אות לאוכה יסלין כה חסרון כל עיקר • וזהו מלאסור בידן נרור מפבריס אלי מבנתי והדפסתי
בעוה"ז כבוור מקוני • ולא הבכבתי מוני על מוס אלם לבאליך המלא אליבם לקנות"ס בע"כ • כמבנו מבבריס עדבים מפרים
מדמים בעתים בלנו • ומבני לא כן מעמי אלילה לבמות מן המורה קודדום • רק אני מבבא מם מלאם בקומים מן לקרוסבדענן
אלך לבפר"ה בדרך המנרים • ומה מבוים מם כבפורה • אם אולי יבבן אחם לקנות מסם בלי לבמים על מוס אלם בדרך
ביבוד אלילה • וכל מולאות מיבלו אל זה • מלי הדר לשלם בחיבו בתמולת מן • והריזה אינו מפר • וזה מפק בהבה • ואת המובה
אני מבקש מבן • כי לך יאתה והיה הרלאזנה מתוכל לעמות לי קורם רומי בלי הבבד מבינן • ומעמה ואת נבפן לבו מבים
אלם מבי או באחת • ובאחר הנים הנרור לעם ליד קרוסבדענן אלי • מבבל אגרת מאמנו מבא לידו אל בכון ומעלו אליו מולאות
י"ד ר"ש • אז אלא להודיע לי בבאחה מעמה אם אלו בבוכתו • ומבוכעה מיבמו פירות מם • ומעבה בבי הבלים מהולאם
הנ"ל הוא מוותר בנדי • ואין רבונו לקבל מבינו דבר • אבן אבני הבבתי את הבלים • מיקם ובבא אליו הבעות • ויבריבמו
לקבל הי"ד ר"ש מהוניא בבינלי • אלילה לי לבקש ויתור אלילו"פ • בחאר הבתיתי עמו מתלה • מעל מבא מן אני
מבקש מובה מאין בה ע"כ לנמרי • וכן נעמה הוא קבל המעות • ומלא לי קוויעונו על הקבלה בחוובנא בידי • ולא אלא
על לבי דבר רע ובלתי הנון מבדו • כי יבבתי מאו לבעם בכל הנ"ל • אבל מה אירע אחר מאון לבעמה הנ"ל • מם הלים
ר"ק מקידו ומלופו • מלקח מבני מבורה בכ"ל • והוגרתי לבקש מעות בבפייס • וה הלים לקח נקחה מבני בלוכן זה בתב מיד
לקרוסבדענן הנ"ל לם פ • מיבלא מיד הנרור בחורה לבאן • וקודם מבא דבר בזה בחבתבתי • בבר הוזור לי הנרור • פעם
מעלום הובא לבינו • מל בלי הגיד לי מקודם דבר מזה • ולא נתן לי מום גילוי דעת מעלה • וכראתי ואת מעדתי
מעמוחם מבה מדא • הוה בטוב מקוייתי מעמו • ואיך יעמה אוהב בוחא • בלי מום מבה מעלה • ויגרום הוגאה כפולה
בחבם • נוכף לזה מתעתי הנרור ובאסרו מאמנו כמה פבריס • מל זה מלה אמנן נאמני ואחתי בעבר כי מחל
מע"ם מבה זו נפרבו מלבבות • כי הבר כרית • בחאת אגיד מעלתי אני מזכיר • כי אחר זה ינא מתעת יד קולוחוני
דבר נגדו לע"ח • אולי מזה מתפעל מבמה לי מובה נאור לבקש את נפמי • בחאר אני רוחה מתוך המם ירה הנ"ל מבוא מתום
מלים בראם • ובולי הלי לא אמיקנא אדעתי • ואלמלא ראיתי לא באחתי • ואין מדום מבתפעלתי אני מאמנה מבוכ
הנ"ל מבוא היה מפבם הרמתון מם אלתי מאני דבר הבבה בלי ומיתור אלומה • זוה פריב • הבל זה לא יאריך לבני • כי לא
יכולתי לבייר מיבמה ואת הלים הנ"ל כלי ידיעתו לנמרי ישלם רבה מבת מובה ומבלה מבת אבבה • ונרם לי מוק הביבר
מבת מבות מיוה הבלה מלבלום • ואין אדם מבפם מל נמרו • והאלים אבה לידו • מה מבמה מלאים ענא את מוני • מם היתי
מנוקה מבמן זה • כי לא מבינתי מלבי אך הבבן ובלאן המילוני • ואן לו ובלאה נמבה רי"פ ובל כיתו לוביים • בל אבוה מלתי
מומרי גלמי • אך הלים ר"ק הנ"ל הנורם לבל זה • הוא מלם אותו בראמנו • כי מיד לאר הנעת האבר הנ"ל בפ • כמנ ראמנן
נמבר מלים בזה • ומלי"ם מבא מיתתו כמרתו ומלבוני מבול • אך את רי"פ אריב מוד מנמבה מבר לומרות • לא רי לו בכל
מה מבמבינו מלי את הדרך • והוא ידע דרך מחרי בבבני כוהב אבא • ואחרם לבנרם מם מומלי אין עובלי מקר כולם • ותרמו
לא מבבני • ונר לי מלין • מלבבוף גם הוא מרם אותה • נמבינתא דקמי מאותה • ומבת אחר מבב לנרמני מבינתי ומלמוותי •
מלא מוכרא להמבן אלי מאתן לו רמות להבבם בבית הבנמם מלי • להמבלא כו הוא ואמתי נימים הנרמלים • לכן מבה כמה
מר לו מנר ומבמה מוהבי המקדם • הבה ינאלא גם ידי מובת מתנגלותי • נגד מלים הלו בבים מרמלים ואחרים נאמן מבבני :

[illegible]

[illegible] כמו"ס

[illegible]

[illegible]

אחר שלקח לו בנות ואין כן • התעכב יותר לומר כי לא על דבר הספר ע"ב בלבד יצא דבר שנתפשט בנדו • כי גם על
תפ"ק יש לו לעשות כמה עשות • והעכו טעם לדבריהם כי הוא אלף אבי נסע"ב • מ"כ ספר אחד הוא • והכה ארבעת
מעשה הוא נלוה לכל מי שיכים בראשו • משלשה טעמים ורחיות ברורות • האחד שאין דרך לקרוא אלף אבי בשם
אחד • אחים הוא אלף • מ"כ כבר נקרא שמו • ובכלל בסוג אחד נאבי האלפים • ונם שהוא הגדול כפלי כפלים מעשה ע"
אין יפה נעשה אלף אבי כאילו הוא דבר טפל אליו • והשני שנשאל הספר מוכיח עליו • כי הספר ע"ב עניינו כמו ע"ב על
קשיא אחת • ופעמים הספר ע"ב נזכר בפירוש • הוה הע"ק לנבדי אור קדיש אחת • והאחר הנעים שנע"כ יבאר קדיש
מונים על נס הקבוץ ע"ר • ויאמר כאן אם נזכר אפילו דבור אחד קטן כמו מקשיא זו וכיוצא בה • כ"ם הבאור שאין
לי עסק בה • כי הבטר תפ"ק אינו נוגע ונתן כלל בפירוש קדישות • רק בספורי מעשה הע"ר שר"י בארבעה אופנים
הנסולעת אלעלת תלוליו וכת הסיכין שבחבו מאנו ובתבו מלו סיומו עד עתה • וזו כל שכין הספר אלו ובוארו •
שאליני יעיד עליו ובכו • כי הוא נעשה בשנת תקי"ב בעת נרות • בחתנרדים כמנהגו שם נכרור • ופע"ם פרש בשנה
מוכיח עליו שנעבר בשנת תקי"ג נרלסית בשנה נפנ הסוכות • ואם נכר הייתי בלנטוכא • נשאלם ל"ר יהא האחר
בזמן • קודם נאביאות לפני המוקדם • ווה דבר בטל אלינו ומאחר סיפר את מנאו • ומי פתי יסור הנה להעלות על שפתיו דברי
אמונה כאלה • ומי אפשר לעשות את הפאבר שעשה ואת המתכונן • כלי לשפלים מעשה הפת"ע שהרגיש בו אחריות • כי
מ"כ מי שכריאו לכנות פתפ"ק בשם ע"כ אם שלא יתכן כלל • ואדות יהבו בשנמון כל כך ויתן מקום לפקוק עליו בשנם •
מי אין יפיה האחרון קודם הראשון • ולא היה נריך לכך לנמרי • ובפי הנראה לכל בר דעת כי האבר שם ע"פ לא שעשה הוא •
שבל שפכיל אלה • וכל דבריו מקולים בשנם הדעת ומאזני הבאיבה • ולא יבא דבר אחינו מעוקן מת"י • ולשם יאנה בזו •
אלא אין אלה רק לדברי אשונה ומהולל • לפתוח בעלי המשכה ולאוזנותם כדברי תוכו הכל ודיק אוה וסכלות והוללות רעם
נגד הקוסם והמזרנם • ומוד הוכחות ורחיות נכוחות שלא עלה כן על דעת האבר אעולם • כי אלכן לא בא בשאנתו
בלל לעשות אשבון אוה הספר תפ"ק לקבול עליו בתפלה • אם שאות הספר נדול ואנא בו כמה טעמות לפי דבריו אבטיו •
ועפ"ע אינו אלא מוזה דמים אופעים • ולשם מ"כ הפרים אמנו לנמרי אד אחר ואין רב • וכי ראה מאין תרופה לאבנתו
שנרם לאוהביו בשנתו • והספר תפ"ק נתפשט בכר מזמן רב בפוחבי • כי אלי מבריתו בפרסיה זה אינה טנים ולא
היה אשתר בדבר • ונם אלאלא היה בו דבר סכנה • לא הייתי בוטח בשבתי לפרסמו לכל • ונם נתתי אחד אמנו לדונעא
לאחון מ"ע ואין בה קודם שהרא זה • וכן הנדתי אתו לפסקרעערי אלו איך בהיותי בחמש אבדתי וכבתתי לדפוס ס' נאמד
מעמרי אעטיות של ש"ר ר"י ובמתנים אחריו ובנאור כל תמעוניהם • מעטתי מסתוריהם נעו"ם • בכה הודעתי
בעמים מאזון לבאתי הנה • וכל זה מ"ע לבאתים • גם רחה ושתק אבר נאלין אד בה והדרים • ומתה מבקש מולכם
אדמה עלי • ולכן הנעה לא רנו לקבל עשנותיו המדעות הללו • ובבר היה מובאכם אנלם לבאיר לי מבינים אלי בעינם
עמו שבלקבה מאני בעול ובאמם • אך הכל שבנדי אם רבם ברלאותם כי נמולם ישאב ברלאו לון אלין אלין מעוב •
ואל קדקדם מאמסירה • שנא אילה אחרת • בלאר לו נדפס מוד אלה אחד בלאמסרדם • מאבר אלאינו של נימי הרב אב"ד
מלאמסרדם ע"ב • אמר תבא אלבון רנו • מולנל אומו האחד מנ"ק הכ"ל בכסבר לומת אלו נלבנ הרבה • ומאד אלאיד
אחד לבאבנל בכמד רנו ודבר מסמפים אם האבנ מנ"ק • אל שלמנ לרם בנאבם • ומביב את הארי לאחר אומו בקלון נדול •
לכן אעבה ואת התלמיד הכ"ל והתיבב לריב אמו בוכוח בחומר לכל אדם • כי אף הרב ותלמידו בעמו אויבים זה לזה בשאר •
וזה מבהנ האולם ומעשים בכל יום • והבה אם אמנו דבר ידוע ומפורסם ומבואר אשנאו מאין אבי המאבר של דף זה כל
איבר • וזה מבאה הוכחות בכוחות ומוכרשות • אם אנד הלשון מבכל מבירים מאין זה לומן לשוני ודברי • ומוד שלא
אשבל בדבר אבל וקטן בזה מאין זה בבודי • ומוד שהרי אבבה שנאמו אלמידי של הרב אלאמסרדם • והכל יודעים מבודאי
לא אעבה אבי בזאת • והוא דבר בשל אפורסם • ומוד כי בחמש מתלמיד אלו לפי הנתו דבר • אבל לא לפי האמת •
כי בחומת הרב מאמר לא דבר כל כך נכונה בסירו • אבן מ"ש האחד מנ"ק הסיג שלו שלא בדת • ומעה מעות נדולה בדולי •
ובאו מהדלה בבר תלמידי • מבאב מובר של לומת הכ"ל • אומר אמנ האמת ובתבונן לדעתי בחמת • והסיב דברים נכוחים בנוסי
ומעמ לעמו ברים אם ריב"ם • אם מוסמי מאמן יתובב • אין ישאו אל דבר הסקר • לבדות דבר כוב בנוסי אלי

אלי חבדתי זה הדף נ"כ • ומה מזין דבר נמחה בזה • ובי אלי אפוביב לעמוד על המשמר בכל העולם • אלא יקום איש
להדפיס סוב דבר נגד בחבר מנ"ק בין יוסר בין פול • כ"ם מסות נרם לעמנו • והמחיב אל יגא בתבונן אלא להגלות דבו
בלבד • יסתנע אדם ויאמר אתה הוא בעמית זה בלי מוב בוכסה ורחיה לדבריו • ולו הוכח בעבריב"ג אין דו נרחי
לנמרי רק ובוא יפר הנין • כ"ם אחר בהבבר מבנוחר מאין זה בעולה בלי • אבל נבלי הוא לי דבר נקבה בזה •
ולא נאבוין רק לבזות בזה מאמר בטל בכך • ואלמין אביד מבוא מעשה נערות בחמת • אף מלקח אינה מנדות מבבריהבב בני
נמשמזה יוקח רחיה מזה הבלה כדף אינו מחבטי ידי • כי ארבה הוא לי • גם הלחיות מוכיחות מאינו מדבוס מלי • כי אלא
נמנאים בנית מבוסי לחיות רחיות כאלה • אף אם יהבה הדבה לחיות • מוביב נם מל אמעטרדם אבל מלה זה
מסוכים לנמרי הסלי • נוסף מל כל זה הסבנתי כתבי הדברים מהאחרון המדעיב עמנו ומה • ונמרי ידוע מבוכבה בחבר מרדם
דנא ערב מוקמי • ונתן כו"ם מידו מהוא הוא האחרון בבנינו נדבה הדף הלו • מעשה ידי מוא דבו אחר כדר מנו נכ"י
מטרמתי לבקוד אחרינ עד מחנאתיו והבנתו עמנו כ"י • נדי לבדר הדבר כמשם להבין מחוכי עקמות בה • אע"פ מלא
הייתי מוביב בכך • כי מי הבלה מל מעבוד זה • להמחיב בחמריות מל אחרים המתרים בחבר דנ"ק • אבר
מהבנרה בדרשה לעורר מדבים עם דבוקים וקרובים • האנטרך להשיב בעד הכל • מי מעמי דאה כזאת מעולם • ואמר כ
נרם בתמבלה זאת לפתור את הדין • וכסקו מסרוה אם כ מנדין לכתוב הבנים מנית לבדוק ולעיין עוד כמם אחרת ע"י
מוכאי עמים • מיבארו לכם אחד מפלאם לראות ולדקדק היטב בכל הכתבים והגרות מלי מסמו נ"כ בוך הבנית •
מי יזכלו שילה מה כדי לבבדן מין הדין • ופ"י כן בתעבב עסק מבפטי זה ר"ל • בשינוי ושות הדין • ועתה אזמה מחם
מיכתן לעמיבם יעקב ואין אומר הבב • מה מבעי מה מעלי כי דלקו אחרי מה מבאו מכל בלי בית • ומה בידי רעה ומעת
ויונא אפילו היו כאן מדים נאזרים מרלו מבנרתי הבפר ע"ב • עכ"ז לא יעבב לי מין • ולא נבגיל כך לאמייב בנבמי
ונבם כל בכי ביתי ולא הבקר מם כל דבוסי • כי בלא אים ריב הייתי מם האחד הכ"ל ובתרמוכי מבסמבם בנבלת ה'
מבית ולאוזתי ומקים מכל הארץ • כתן לחרם יעקב וישראל לנדומים • הבל ואת לא תתנקם נפני • מה נם בהיותי נרדף
על נוחרי וכארץ בכריה • ולא אבבתי לראות עוד ארץ מולדתי • על כן לא היה הדין נוהן לעשות מזה אבנון כלל •
ולא נייחן לתבוא כלל בהבבמ • מה מנעבה בעת הבית • מ"כ לא מבקת חיו • לבבל בעבי ריב המולדים בחרם • מנריך
להבקיר כל מבי הנדדים מבתנו זה מל זה דברים קבים ומרים • הילמה מה"ד מיתורו מאם ורבוסם לתת הבות לעקרם
ולמרסם • כ"ם מאין בבפר הכ"ל מום דבר מקר ופלמתר • ומבכל מבורר בנבמה ודעת ומבכל מיומנים מומנו דברים
יקרים נאמרים בתבונה ומדע • הנרינים לאוזבי דבר מבאת בונה בהבנות לאדון ומבדל קטרינ • ובדברים הקבים הנוכרים
בו • אין לאי נריך להתבבל בעדם כי לא מבאתי בסתירתו • ואיבי מקבל אחריותו • כי הדבר נלוי אתבונו מי הוא האמבר
תלמידי הוא ודלי • ומנו בקרבו • ומלבי בוחתי בעבה ומתאבר לבדר הדין מל הקבוע נאמת ובוסר • בחבמה בת בונה
ובדעת • כאמר אין בקבה רואה ואוזן שבין מובעת • לא בחמבה בבלה מל אייבסיבד • כאמר יעיד עליו המבכיל אמר ירחה לומת
אדות מלו • יעיד כי הוא מרוב רעה נבעת • ומוסב לאחוז את הבינים בתעתועים • בחמר זה דרכו בכל לאו בכל עניניו
כוך יהיה יהוה ויקוה כמכור בעתק עבור :

גם בעת הסיום מדיין לא נזר הבאיר"ם מלא לדבר אין הקמיעות • מ"כ אני אומר אבילו לפי הבאמת בע"ד האומן מאני הבומב
והמדפים • אין לבאמים אותי • כי אין אדם נאבפם מל נערו • כ"ם מאין לתפוס אם התלמיד בחבר •
אם אתכם לא אוכל לבבד מאני המדבר יאמי אקרא אליו • והוא הבומב ע"ם בדיו • ולא הבנעתי עליו אם הוסיף בו דבר מודעתו
(מה מלא יאות לתת לו אקים בספר • נם ראו בשם הספר מקראו מקיבת עקרב מראני לו ודאי • אוב נתבונן לדעתו בשם מקיבת
עקרב בו"ע • ר' יעבץ אוסבכיה הדין כדין • ומבלאן מראה אוב עוורגנו מל אייבסיבד מראה ואינו יודע מה רואה אך אני בעצם
ודאתונה לא כיוונא כי אם לבדר הדין כלת ובסלבה • ולהסיב מואלי דבר בחמת ובוסר • ע"ם לא אבבתי להוכיר מבי מל
באמבה והבריות) מהוא עדיין בשור בסנים • ולא יכול לבנות רעיתת דבו • ובאב אמרך מרירות לבו • מל כבודי אחר הסנין
לבבר • הבבר זנ"ק • ונם התלמיד הלו אנאו מבל עתי • ואף נם זאת לא היה בכלל מופלי מקר אילה • כי לא אך לבד

[illegible]

[illegible]

ירגיון

ירגישו בו שמודה כמ"ש לשטיה ולגוף • ביחוד כמוכרים שלא ולאי היו לכין אותו בטרפה) ובכה מ"כ לא יש מראים מתוקה
מן מקשיות מאמניים אינו מודה מכתכוין לכן • ומשזיק לשיני כמר בדת יהודית • כדי הוא כופר בזה מאמונתו של מפרוכמר
מכ"ל • ולמשמה עם זו שיטה • ואין יחזק כמ לב נשלי אמונתו • והלא לקלון יחשב • כראותם מאמנים של מעמיד הקדמיות
אינן מסכימים לדבריהם ומאמונתיהם • וכדי כזיון וקנף • כי אתלמי דאת ויכוח מעמכת לבו הכאתן אליהם • כמ"ד שלומד
מכ"ל • ומוד אפילו אם יתברר מכן היא כמונת בשל הקדמיות • אה מתעלם לבוכרים כם להתמוך על יריהם בנגד המכמיים •
אחר מאין בהם מעם ומיה מכלית • ובמה ובמה מינאלו מאמנו והמירו דתם • בכן לא תקבו מכמרות מזקות בחמונתם •
כי אי יודע מה היה בלבם • ורבים מהם שלא עמו אלא לבייס • ואחר שהגינו תלות היהם המוכרות • נראו לבם • כאחר כמ מעם
מתה מקרוב לבעלן מלעידו מל מאבד • מהראה מעמו בוכרי מכום מעמכת עם דתם בהרהסיה • ומבר לבם בבר לשוקם ולאחמם
מלבדר רע מל מאמונת ישרל • עמה בראמין האחרן עם מעם גדול מלקם בידו • איה הוא ומאמונתו ומאמונתו • ומתה הלא מקלנים
אותו הכוכרים שהמזיקוהו ליסר ונאמן • כמו מסמאו בו בתמלם • וזה המאחר מהוא מלעיד אובדק לאבד דנ"מ מכ"ל • מ"כ מי
יודע • אם לא כלך בדרכי רבו • ורבו אומו בדרכיו • אם כך אוא מהודה לו מהוא מוה מעו בחמונתו • כ"ם אחר מעמים
בעדהסיה • מה מאולי היה בלבו בדברי מעניל • מכ"ל בעמינו מעזיקה בדבור ובמעמם • ובמונתו ומעמנתו מסתיר ומנסה
מעין לו מ"כ להתעלר כם • כל זמן שלא יראה כמו לעיני הכל • אין ובמה ינגע ליהודים המוכרים בחמונתם • ומעזיקים
בבריתם הנאמנת להם • ומאמינים לקבל ברית מדמה מקרוב • אחר לא ידעוה ולא ידעו לבנות מתיהם וזקניהם ורבותיהם • והרבה
היה לעמוה מלומדים בקמים • מעותקים לזה המלומד ולא יאמנו לזה המנהיל • מידמה יותר מכונתו לאיך ולבנות אמונתם •
בהיותו רומה רוח ורוקן אחר דברי המול הקדמיות • אחר כל רוח מיים אין בהם • והמבים קנין מרמתו מל הכות כם בלתי
מרמתו ישיב לו נחמולו • כרפאו מבר מל נקלה • כי הכות מעמו וה מפמייב הבינה כדפוס מירוה קדמיותיו • הכן דעת מלומד
הכ"ל • כי מ"ת מלמידו המומר מקרל הכ"ל בפרסם מירוה מקמיה אמת נדולה • והוא מה מעבר לו לבנו בעמו • וכן כתן בכאן
בכתב ונאמן מבדי לכל המבן יחלא ידו • והוא מעמו מדבים נמסרו לוה מעדות מירוה קדמיה מלו • ומסיבם אין
מוה וכר ורמו לומיהם מל הכוכרים • לא מאולו בדרך נמתר • אל"ל בנלוי • ואין מתמיה מעמו בעכין אמונתו ומעזיק
ידי בני אומתו מ"ל קדמיות הללו • כלא אין אלה רק דברי ריק ודעות רוח • לבבר המנעין מלין כל כך • מעמה מיוכל להכמיה
מ"יכן עם קדוש • ביהודים בהאמינים לאלהיהם ולתורתו מדות מ"כ לאמה • ומכלו מלין כל הנדות מרכות והרעות קרוב לאלפים
מנה • לא כמוו אמור לכם • המבדנו בנופם כפסם ומחלם מל תורתם ומאמונתם • ואין יאלה מל הרעת מיתמתו בדברי הכל
מל קדמיות • מאין בהם מכלות מכוכ • והמאמינים עמיאם לדרך אמרת • ומה מזה המלומד אחר מעמה מיינמיהר כן מיראה •
הלא יש ללמוד מהכם הפוך כזה • ואיך יוכל מקורא דבריו לעמוד מפמו מן המקום • וכי מה מיבה מראה זו • אם בלבו
מאמין באמונת הכוכרים • כלא יקמייב לפי דבריהם לאיסור מעמו ומכפו מליו • כדרך מאמו מוסרין נפמומיו בלב מלם
מל אמונתנו הקדושה והמהורה ביחוד • אל"כ אפילו היה מסור בידינו לחרגו מל ככה • היה מריך לומר דבריו כנלאו לבראות
לבבו הנאמן עם הכוכרי • כ"ם אחר מאין בידינו הזכם לדון ד"ק אפילו המומר הרינה • ומן הכוכרים אינו מרגש לתמיה •
אדרבה הלא ודאי הין מתבנים אותו ביותר • מה מתבנים אותו בבמיו מהוא נוכרי כמתר • לפי דבריו מל המלומד הכ"ל •
מהלא אפילו מן היהודים בכלל • היה מסיג יותר כבוד אם היה נוכרי בנלוי (עם מלדעתנו אינו רבאי לכפור בדתו • לא
אבא מ"מ מורת הדין ודת מורתנו • אלא גם לפי דברי נוכרי כמ"ג מעמם • לא המתר ליהודי לעמוד תורתו כמ"ם בבירור
הקונקרס מיומד הכ"ל בס"ד • מ"מ יותר מוב הוא בעינינו כמיהם בנלוי) מאה מיום לו מעה כמעומה בכתר יאין פיו ולבו
מוון • כי לנוכרים המלבים בתומם יש לנו כל הכבוד • אבל מוה ודבר כוב ופי מלבוכות • והו דבר מעמני לכל מי מיש
לירא נורא אמונת • יהיה מלוה עם ולמון מיהא • אין דבר נאלם ומתמב יותר מוב • אם לא מי מהוה אדם בנורא ובמם
בעמם • כל מכן ודא אמת • מלרית ישראל לא מדברו כוב • ולא יעלה בפיהם לומן תרמיות • אפילו בדברי המלוה מאיבה
בונעים לבבם • מל אמת בעם וכמה בדברי אמונת מלו ומורתו • על כן אם אמת בכון הדבר מהאבד הכ"ל יש בלבו אמונת
הנוכרים • ומיך לבלות לבבו בעיניהם • לא יעמינו בו הנוכרים • והיהודים לא יכונהו כל כך (אע"פ מאין לבאמת נאמרים •
נכנו מבוכים הנאמין בעיניהם רבות וכ"ל • מ"מ יש מקום לומר אולי לבו אמנו • לכן לא יראה לו מוס אחר בזיון • מעמ"כ

בהיותו

בהיותו הבבמך דרך מיש ומר • מלי אמנר לבמו ולבבדו מל זה • מתנגד לטעם האדם • ואין מקיא אמונה • מה מתכחיש
מאדם בפיו • הלא זה מאחר מותר עמו • מכ"ם בבקום מלין מורא בתר ודם כלל • מעמ"כ נאמנים ירלת אדם בנוכר
לעיל) ומה מסבר מלומד הלא כי תמאי מאמים הנמנלים נקמיות אלנו מורים בנדרור מל מעיבה • וה נרים לו מלין
לו ידיעה כדורה נמעבה כת הס"ן מר"י • מתמיהים נם נכול מעיבה מל כוכרים (לפי מבמרומו לס"ן לשטיבה) נמעמר
מטוה מעמו לו עם נקודות מקלף בהבלנה נדולה • ולא מבקה ומהמן עד היום • כמבואר בספר תורת הקנאות מלנאי מלנה
בנירור נמור • ובמיטה לאדאה מכר בינת כוכל מאבר הרב הנדול ר"י מסמירעם מל עסק זה • ובמחלוקת ים אלפים
מאמינים כמ"ן יחוסים מחנו אנוק • ומקרוב נתמורר מקדם נם נמולין • מעדו מיינין כאלה נבדהכיה • אחר מפיו זמן רב
מסמירים מעמן • ומכוחים בחיסור • כמ"ם נקונערים הכ"ל • ויחפורסם בעולם • אך מ"ם מלומד אותנו נמנים •
מאנו מעכנדים לאבד הכ"ל מל היותו בחמונת הכוכדים • ובהילו אנו מותכסים בסקר • לבבות לו מם רע מל מ"ן מר"י
בדרמה • מעמנה מדבר מלא יבנעמו עוכם המלבות • מם הינו מבלים מחמם • מהמבנדות הזה מ"ד אמונת הכוכרים
מתקום בלבו • לכן אנו תולין בו לבו הכ"ל בסקר מכומה • לבבות ולהבלים כוכמנו הלאמית • אשיב אמרים לו • כי לא
כן דיבר • ואראה לו כי אין בפיהו נכוכה • ומלילה לנו מדבר מקר • מאמי בעמקי עולם שובר המסחר הזה כמתעמק בעינינו מנוי
ומעומכ כמ"ו אין ומרמים • אל"כ לדברי אמונה ומלאה כפמית • מהוא דבר מלא כיתן לכפרה ולסליחה • כמו ביא מם דע
מל מכרו • אף כי בדבר כזה • אבל מה נעמה ומכמן הסילמו • והרוחק אלמנו • כמיומנו יותר מדינים ומדמים נעמקים מלא
מעמרים • נם זכורים אנו מה מעבר לבני מלים מכה • מדברים כאלה מם המבר הכ"ל • עם מבכמיהו נ"כ • כנמו לו בנוים כן
עתה • ומה נם מתה מעמסון לבנו כיבר ונגלה לכל בעלי עינים • ונתברר בעינן הזה הפריים מעוברו מל זה • מלא
מלמה מין המלומד הכ"ל כם מד המיה ומם היה רואה אותן אולי יודה לדבריהו • אך ומת יידת בחמת • כי עם היות לנו מומכמת
נדולות ורמיות והוכחות כאמכות • מל מאבד הנ"ל מהיה מל דעת • כמ"ם לאמבר • אך מ"ם אין רנוני להכמיה לנאדי מ"ם
המלומד מל מאבד הכ"ל מטוה כוכרי • אבל אנו מקיים אותו מתה • ומומיקו נ"כ לאמת נעת הומם (ומה הבר מדברי
המלומד מטומב אותו כוכרי לטבבר • ומעה מראה עמו יהודי מיראה • ואין אלה אלא דברי מסוק והמזל • כנ"ל • אבל
אנו מומרים לטבבר היה לו דעת אמרת • ומכמיו נוכרי לבל מבחות לבניה) כי אם דין בטוב וידוע לכל איש יהודי •
מאם מומע מלמרים מלינו מהוה מאמין בת אמרת בלתי יהודית • מאינו רמאי לסתוק • ובריך ומאוה לבכחיה את מאומר
כן • בנסה בלא • ואם מומע בדבר כזה • מתיקה כמולדאה מטוכה (כיבוד כמלין נורא מחד מל דת יהדות • ובנאמן
ומבלם מם אלהיו • אפילו מעמת אוכם אינו מומיל בדבר זה) ובל מכן בדבר מקבוע כדמוס וכתוב נכפר נגלוי לכל העמים
ביום הזה • והוא רואה יודע • כמו מעוה מפורסם לכל העולם (וי"ל מוד מבאמתו ובראינו נמנה • כמו מבמה ספר מל
קדמל ע"ם עניחו מאמ • כמ"ם בנירור נמור • נם מיכריה הדברים מעל פי הנעמה • ומוד אמר אחר מתלמידיו • מהיה בכיה
ר"מ אלמן בבריתן • ונקרא מטו לבנים נם הבינה לדפוס ספר לומוו • והמיר מל רבו מטוה נוכרי • נם קדמל
אנמלון רוצה להמעים כזאת אל הבינ"ה • מ"כ ע"כ מבי מדים לו מלמה יקום דבר • אך יש לו מדים רבים מל זה • נם
מקרוביו בבעריהן) ומינו מכוייב לאלוהי הכ"ל • כדי הוא אם כן מודה בדבר נודמי • נבדעות מלין כאן מקום מוה ובמל
לומר מטוה יהודי אחיתי • כמו מבראה לבין ומומוק אלדה ומבטן • מי יכוף אותו לבבור באמונתו • כי כן יסד המלך אין אומה •
והיהודים מבים בכל כנפי מבלתו ורמוחו • בנמירת מדת ואמונתם • לבן בבל כרמנו מודה לדברי המלומד מדין האבד
הכ"ל מתה כנוכרי מבם • אם מ"ם מבאלדה יראה לפניהם וה' יראה לנבב • מ"מ אין אבדיות האדם לבקור מנמוכי הלב מקיב •
בחוקה מטמבתו ובכדת • ואין מעמו מוכיחים הבסך בנירור • אבל מתה נדלה הנליאה מל המלומד הכ"ל כיבוד (ואמר
כבוד המומרים מלבם כבן כאמונתם) המתבבר מל היה לא לו • לא ידע יקרהו • ומקבלו לבמנו ונלבלו • עד מבבר הנבוב
לבמיה נם היהודים לאמונתו • מה מלא נכמוה כלל • ואם מלא מיה נמתת כדבריו • הלא יש לו לקבל באבד הכ"ל
מבורא לו מטוה מ"ד אמונת הכוכרים • ואין יסבול מיהבל כבם • ויבסה נ"כ מעמים כפומל המומרים ההבך • מל וה היה
לו לקבל מאד • אם אמת בפיו • כמו מבראה בלבומו כ"ם נבפרו • ומטרה בו כדי להפיך את כל היהודים לדתו • ומוה
לא יכול לנבבה ולהבדיל אפילו לב האבד מבוסה כו • ובאבדר אלו היותו מומרי בעם מרים • ואמ"כ אינו רוצה לבוחות לו

בנלוי

נגלו כמה אלא כי אם בעתיקה • ונראה בפוסח עלמתי סעיפים • עם שאינו אותה לשום בעל אמונה ודת אחיות לאותם
שיפה • ואיך יאמר שהוא קבלי כאמן לדעו ראמונו • וכמה יאמין באמנו מיוכל לאמרות פיהודים בלי אמת ורים • אלא
מה בלשת שעות ושאלת נדול מאמנו • ונאל כות יתכן לומר שרק אבל • לא הנלים הרבה ונלאוך • ואיך תתרה את הפוסים
לים שהוא אוסר שהוא אלו • אינו אלו • לא נשאינו אלו לאמה לו • כוחאי ינע לריב • אבל הרבין הוא מיקבא לאחד מכ"ל
מיכריה זו מירה הבלו שון • כנלוי כמו בבנר • כי אין מיקראו לאלקו לבשיר • מקבו פיהודים הנגלה מאנו • והנוכרים
עם ונקו בכם בר מינו • מאין כו מעשות • ונרי אמתה הרבה מלאדיכר הנון אלינו • אדרבה אנו מודים אבאנו מים לא
מלוים נדולה לבריו • ותשבתי על מאכ"ל הכ"ל • ונם ארמי לי לקבל אל הבר אלא יבתוב פיו את לכו • ואו נבלא
מאלוקת לנאדי • ולא יתנגדו לו עוד פיהודים • ולא יגיעהו אל המעבר • ותקשוב הארץ • נס כלהם הוא אל מקומו
יבוא בשלום • לא ישמע עוד קול כונס עורר ושוכן אליו :

אמנם מה שחושב מעגריל אלנו מיאלנים ומסרנים בקדוש נ הלנו פיסיתים ע"פ קבלת הזוהר שמאוקת לאוכתה • ואנו
מכוונים לפרסם • הלא כל בר דעת ישפיר אמתם פלים שמוקף בדעתו • וכי אמי יגיע ספר הזוהר וע"י מיבאנלה
בעולם כי אם על ידינו • ירוש לכל שלנו מאוקים הספר הלו קודם קדמים • וכל אמשיכו והכנתנו וכוונתנו בחכמות
ותורה ותפלה • הכל על פי הספר הקדוש הלו מתוקנים לפת בוחת • ובכר נתפשט ביניכו זה כחרבעה מאות שנה •
בעמיליכו מהנדרים אמונו • ויבלעיין ולראות נס הספרים שבבתי • ונבלתי לרפוס בחבר ה' אלי • לטובת ולתועלת
בני עמי • ולראה שלמים אם עשכת הקבלה האמיתית • המיוחדת בספר הזוהר • ואין נמצא הדבר הרע אות הנדולי • ואמנו
לה' בשלא בכסף • לבלוא יד לשרוף ולאבד דברים העזים ע"פ ספר הזוהר • מי יאמין לשאומתו • אם לא בפי נאור •
אבל יאמר אמיתי הוא לאמתו בקבלו • אם לא אולת וכליאה הוא לאמר דבר • בשרם ישמע ויבין לשון ספר • שמוסר לבסתיים
אמנו • ובדי ליעוד הנפשים בכנדנו • אינו יודע לקרות אמיתי קדוש בפוסה בלתו ספר • מאוחר שמעוניק מאוכתם •
ומאי אנעיד סך מאנים איכבה אל אמרות • אם יוכל לאמור אל הנמאין • מיודע לקרות דף אמיתי סודה אחת בכל מקום מאנו
בחנון • ואין יפוים הסוגה אל הנמוכים • וכל אדם הנדיך לעבה בחיוה ידיעה ולאוכות מתביה • הלא יבתבכה אבל בבלי
אמת בבחה ולאתה אלהה בקיאים בה • אבר בתנו נעבה עליה • והיה לאוכתה מבנעוריה • אם ירבה להיגיה בלאות
לא בבקר • ולא יפסוק לבוכות עבאו • כי אם ילך בה אחר כמיית דעתו הבראה בלבד • ולאי לא יסה אחור מבכאל
ומצות : ויהא אמרוב לבסר יותר הבכר • ויעלה ארם כלדו בלי בסק • ושוקע לאנה אבם • אך עם נוסיל אבה ותבוכה
מתועלת • ואים אחר אין אבר לאמו • לא יפסוק בסיל בתבוכה כי אם כהתנלות לבו • ונוסב הבלי אבנעוכו ראיים להעלות
אל הבסר לעיני כל בלי בוסה • כהשיגון אל כרוב הבריים ואלין לא יעיל בם • ולאנו ואין עבלים • קורא לאוכו היהודים
עורים הבולים כאבה בעבוה • ומעיילים בפנים עבוסים • הרי בל אבאתו ובבוכתו אל ומאים • כאבר הנילבי בעיני
מזוגרים לבוה ולהבלים לאתנו • כאחר קבלו מאלהדים בתתים הסוגים את היהודים • בלי מילו כלל • מה בינו אל יהודי
ובינו תורה ולאוכנו • בלתי שים עתם אדם ורים בינם • רק כמוגלים וכאוזים לבריות לבם בפראים כמדבר • ככה
כל רוח ונינה אלים הלה בלי הרלות מבן אבל ובבר הבאם בינם • אולי אפבר לארץ לבוכו אבל • (לפי שהתפאר אלינו
בבוליכו מדע אוהבו האזה • ה"כ ירבה לוחר) לבנה • בי אנו באו אדם הראשון קודם שבאו • שהים ולאי בוחה אחתי בינינו •
בעיני אולם הפלא כל אות מהיו אינו מבלו • בריאים • בקוראים מבינים לשלם בשלם בשלון בהבנה אלאה : אל כן
בעלאו מעיני כבר אלו • מבינו אולם בהלם • ובכלה • כל עוד אלה היה לו מורה בהם • כי לו היה לאלאך הסם כאלים ובני
אלהו • לאלאקים • כבינכל לוהם לבוראו • הבא אדם לא יוכל • כן לא ידע אדם הע • והיה אור בו • עד אחר אחלו
מבנוה עלינו ראיה • והוכיח לבתתים בכל מבני אולמו בתבתן • מבהם אוב ורע מעוברים • לו נאתר בו ותבקשנה
מיפ מבנה : ובן כל הבני אחת • ויבן לקראתו אור • בעתים זה • ובאו מבקראת כ מבנים אור • לאבא זו • כמה
(ואתה אה) מי אור כי אם מבאיו ג' מי אור בתאלם ונו' • ובכה בלאה יתבן בבוב • אור הלו לנו • אנאנו אמיר
מבקוב • אבר אף אם בבאנו מיו • בזבהנו אבם לבות בוגים בלתן נא לנו • לבוים מבל בנוים אבוד ראם בלאוים •
כיבדיקי אלינו • בלנגם זו לאוכה לבנה אבא ולתה אבאת : ונהגה נגרבנו בבור שבו זה קרוב לאלים מבם ינאנו

בכבש אוקק מבעתים בבוכים כובב בבאור • כי בכל מבדות מרבות ומרבות מבבאינו ומן מרוך בבלא אלה • לא בבוב
מאור לבבו ונו' • לא מבאנו מם אלינו • לא מבלנו בדבר קל מבוראנו מקדושה • ובבוה יבבל לה בארנו • לא אם מבינו
לבן בבים ובום הבראלה מבינו • לא בלאינו אלאם הראנו ומדבה בראבה לבעת לא ה' בבל לבבנו כי מבא יך ובבבנו •
ומוסבנו עלינו מוזרות מיינים ונדרים מרבה • יתר מאם מבלמינו מבי מאם בבנה ומלאוכה • רק כדי לאמור מבמרת ה'
בלאת • מבם מבא עבות בתורה • ומראבם לא מבאמרתי • ומקדבנו מבינו אלבנו ובבדנו בבר מבלה מורתנו • ומבנו
מבבנו בבים • בלבבת אלינו • ובקום מבו בבאבה ומוב לבב • בלאבר בה מבו אבותינו • מיום מבלנו בבנלא מד מיום
מום • (ולא הינו רוגים להיות בבנים מבנלים • מובדי מן ולתן • בולאי היו מבינים לאבם מל ארבם בבלאם)
בלא כל זה כלי מבבן אמבו מבוראן מבום • מבבם מי"ת מינינו מבלות בבים מל מוב מבדומם • מבבוב ומבלות מיבר
הבראם • ומבבן המבדומה • מאינו מולא בבנו • ואין אבו מובבים בלל לבאלות גובנו • כי אם לבב מבלים מינו בבבם
בקיימת • מבולבת בל בבר מבבב לבבר • מתבנר לבבן בבבי מבבנו המבוק לה בבאבת • ולבלי ומא ובלי הינו בכל בבנים •
כי אין אנו מבינים לבתוך ראם הבנים • כדי לבבור בתורה ה"ו • לו לבזור ולתבור מור מבראלה מל מניב ומלבר מבלמיי •
לבתן יקבלו אותנו בקבלם • כי בלא בדבור בל בלבב (ובבתים בלא טבות מים בבבבים מלראם מקבל דתם • תמא מם
בבינו מאנו מובבים בים • בבמבבים מים לאבנו לבדית קודם • מבלו אבינו אבר מבבן ה' בבם מבל המים בבת בל המים
ובבר בבו לבם מבנלה) מקבלים בל הבא אליהם ובובר בתורה • אע"פ מאינם יכולים לדבם אם בבקר ובמרבם • והיינו
יכולים ניבבות בכל תלות המולם ומבקו מהם בבוב • בלאן מוחה ומבבב • על כן בבבבים לוחר מבלאת ובבוק לקרות
אותנו מורים • בבינו מולם מובר ודלי • ואין תקוה להתרבה מבורון זה בלל • ובבבים מלו מובבים ומבבירים בינו
מבבינו אל מלהים בבבה רבינו • כי מבבה הבינה ירלת ה' מל בינו • וכן יבה קרה אותנו בי בלב • ומבוהנו קבים
בבלע בבבין אמובבנו • לבי מאין מלו בריבין לבדות קבימות • אבן בל מאמות מובלות מל אחתה • לבינך בל הרבות
מבבולם לינו מוזיות אותנו מבוקבנו • כי ה' מינן מל מלע רגלנו • בל מבבד מבורנו • מל מדבן ומלבו דברי מבבלי •
נגד זה מלי מאמין בים לו בינים מבקומות להתבונן מל בתולה • ובך לבב מל בבולה • בם זה בוטה להבין מבלם ולבבין בחבות
הקבלה • ומי בזו לאוהבי יוסר ומוכלי כזב מולה • ומבבי נבל מבבקבי אחת בולה • לידע נבלאות מבבבות זה בלים
מידע לבבון יום לילה • ומראה בקיאות והבבה בבפרנו • כאחר מודעת הבבה מבבתבלומה בבבר מבם לבבר הבבולה •
בבו מבבוים בבאן • מלבי הוא מאבר קונטרבי מבת אחת • ומבבקבלים המאמינים • ומינן מאה זה • הלא נראה בבום מבבבדר
הבבר הבזא הוא אדם אחד מדבר בעדי • גם לא הייתי אבי מבבנם מנעי בבם מבאר אדם הבבלה • כאחר מבם המבבר
מהוא • מבבלה אותי אל נרם הבבלות • מוד והדר ומבבבי • מאין לי מבבן בבם • ולא ידע בן בכל מבבוי הרבים ומודעים
לא מבאר ולא הבר לי • נאה ונאין מבלתי • אך מאבה הבינו מאבר הבבר מבוא בבבם הבבר מבבבור
הבוא בבבה לינבב • לא בבבינו בן ידיעם בבבבה הלקוב מבבבות ומבבור הבוא בבלל אלי • כ"פ הבבבבם ומבבולם
לאור • אלא אחד מאלוכי מבבם אלת • לבבבי מבבבי ומינבו • ואם ל"הבן בבבוכה אבבבלה מאין לי בו מלם ובבלה •
כאחר ידיעו בל הי הבבים בם הבבבנים • מאין זה מבבבם ידי לבבבבר • רק אחד מבבבר מלנו (רי"ב) קבבו בבבום
ובבבם אותן הבבנות מל הבבנים • ובוה מבבבם קוב בבלבבא • ובנאלי מוא לי לקרות דברים כאלה מל מבי • אם בים
מבבר ובוה מבבבים בבבים מבבבבות בבבבי • לו הים יודע כבה בבוק זה ובוה מאים בבוני •
כיונה בה בדם מבבבבל אלנו הבר אלא הים ולא מבבה • לוחר בבבי בחיר"ה • מל מבבר קונטרם הבל • בלילו ברוך ובדק מבוכה
מבונים • ובוה מבבר מובלם • לא ירבה ולא יבבבה בלל • ומבאן נראה בבליל • מבבור הוא אדי"א מבבבד מנ"ק • לבבבלים
ריוה בבוב • בלי בוסה • כי מבבבד יעור מבבבים • אבל ע"פ כוה בדק מבבבין • מבאלבד הבל לבוכבה הינו בוני לבבות
בבה ובבת בוחה • כי מוהנים לבל מבבבתו ובבבנו בבבה כל זה • ובבבק בבבר לבודיע מבבו בבולם • מבוא מובבלי בבים
מבוגים : ומוד מבוא מוחק ומינו מבלא בבבבה לבבבר • מבי ו מוראה בבבבה מבינה • אך הבלוחר הבל
מבבינה לבבבו מלים ובקין בם • כי בתוך כדי דבור מבדי בים בבבלא • כבאחר בבבוך לוה • מבי"א בבק בבבי מבם בבבם לוחם
מלו • בבו בבראה בבבות בבבבו • ומתבנר לבבבבו מבבבבו בם אבוכת הבוגים • ובה מבבה בבן לבבים מבבבלין
הבוגים מל נבו • ומל כי מלוכם הים מוכבים לבבבבה בבוכתו הלבינים • לה בם מבבי לים מלוחר בוגבי • אמר מבבים

[illegible] • לתרגומתיה לבני אומתו ולשונם • וינע אחד לריק • ואני פוחד פחד לא אשתוקם • לא אליו • כי כבר אלהי
אמורה סהוה אזולל הרגסה • על כן התיר לעבדו לכתוב מה שירצה בלי בושה • אך על האלוהים הפקחים תגדל
אמיתה שטוחים קרפתם וסוקקים • ואיה אליה גדולה מזו לאומת הנוצרים בכללה • לכתוב כזאת בפרהסיא איתיר
לים בוגדי אמיתי • אלהוריא אמונתו הת קוע בלבו • ומפחד לאחדה בגלוי • מלאת היהודים הכנום ס פחת ידיהם • ואנחנו
היהודים יש לנו אויה ופחד אפני בעד קטן אלהה • ואיך נסכנה הטעה בענין הזה • בכרפות בדבר הנוגע לאמונה • אם
מה לבב טוים • מי יפטור אותנו היהודים לירות מפגינו • ולהכעיס אמונת לבו מבנה • ישנא אוהבים רבים בנוצרים • הלא
בשמע על כרחי ג"ל מסתלין כלו • הכל ומשונה מאד • וא"כ הוא האמת • מסתכל דואג את היהודים • כן אמלנו
בו • בהברה גדיל לומר שאינו באמונת הנוצרים • ומפתה אותם בפיו • ולבו לא נכון עמם • ונמצא קרע מכאן ומכאן •
כי איזה בר דעת יבטח ויאמין באים הפכפך כזה • אלנוצרים אומר שהוא מוצרי • ועם היהודים מתפרץ ומוכן מכהנים
לפנים • על כל פנים • מ"כ כשיבנה בין משתמלים • אולי יאמר שהוא ישמעאלי • ונם אפילו ישנא עם עובדי אלילים •
לא יבוא ג"כ מלהתרגות עליהם • אם יוכל להסיג איזה תועלת על ידיהם • לכן אי אפשר לנו להשוות עמו כשום אופן •
מאמר שאין פיו ולבו שוים כלי אומנם ומכריח • ושאריה ישראל לא ישנא כפיהם לשון ערמה • לפיכך ודאי אינו בכלל דיני
ומשית • ומשנריל נקה לא ינקה • בהשוקו ידי אים תקפוכות • כל עוד פכוסף על שתי כתפים • הרי בודאי אין לו אמונה
מלאה בשום אופן פחם • ומוד קשה על מענריל • מאמר מעודה על פירוש של איינסיגר בלוחת אלו • שהוא כדרי אלבו לעת
בוקה • מפחת אמיתת היהודים שנכלה עליו • אם שלא אלה על דעתו בראשונה • בעת כתיבתו הקדמונות • וכמו שהוא
מאמת • מסכירוס של בעל לוחות הכ"ל הכ"ל • שוא שקר בלתי מפסה תמתומים ותוהו • הכל נדף שלא נדלה פריין בעולם כמוהו •
ואיך יוכל לבטוח על מפסה עקש ונר כזה • שמהבל בנוצרים כמו ביהודים • ובכל בעלי שבל שבעולם אסר להסיד ומס
בעל מידיעות • ונם נקבלה מעמית • אם"כ מסמתומים בנרופים ומלוכים • לא ישנא כמוהו לדוש • ולא נראה דונעתו
עד הנה בשום ספר • ומה זו שתיקה ומפילה • למיכות גדולה כזאת • לתה לא יקבא על הדבר הזה • והיה לו לבקש
מעשלך יר"ה לנוות ולנזור מריבה על לאוד שטוכה כזה • עד שלא יתפסט בלשונו ותעלה נפשתו • לעמות כוונים לאלבב
מים כמותו • הבל אלה יתאפק כל אדם לב בלאיזה עם אומה ולשון • להכיש כאלה דברי כוזים אבות שנבים • נפרטות
שהוא מבעים ומקניף נם לעם ולא אומתם כיאוד • לכן איכי יודע מה לעשות בדעתו של מענריל • מי יודע מה בלבו •
בנראה הוא מתדבק לנוצרים כמאזיק לאומתם • בדעתו אייבסיגר המראה שנאת יהודי • לעמון ישנא לי ספקו אלס • הרי
אם זוה טוים בערך אחד • בענין דעותם ויוצר לבם • ועל מאר אלוהיה של נוצרים אינו קשה כל כך • שמא לא ראו ספר
לוחות הכ"ל • ולא ידעו אפרוש קשים הכ"ל מנאלא בו • מאם היו יודעים • ואלו לא היו שותקים • לכן אין כדאי לעבל
עוד בדברי מענריל • לשטיב על כל דבריו ופסקותיו • כי אין קץ לדברי רוח • וכבר נגליא מדות אמיתו הטרוזה אלנו •
רק את ופלא לא אוכל כלכל • מדרש אל לבו לכתוב מקר אפוריסם • נם על אבי הרב הגדול ז"ל • האפוריסם בכל תקונות
ישראל לאים נדול באמה • והיה לו כבוד נדול נב מאבבי הנוצרים ומסדרות בכל מקום • בהיה רב אב"ד פה בנ"ק מנים
רבות • וכן נקנ בטיאוטו ברמה באמסטרדם (כל היים שהיה אב"ד שם • לא שביאו ולא אבו לבוא אליהם דבר מעמט של
איני יהודי • אף שאין שם כח נאמ"ד לדון ד"ש כלל • אך כיאו אלמה הסדרה כל בעלי דיני יהודים אשכנים אלינו • באשור
אליהם לבו ומאחדו לאמפט לפני רבנם • הנודע לאדם נדול יודע דת ודין • ואוהב מעשה נדק ומוסר בנם • ואיהו נוסף
פנים בדין • כל כך היה שטוב בשיני הבנה של האקוס הנדול והשטוב אמסטרדם • מה שלא נעשה יקר ונדולה כזו שוד לזולתו)
ובלעמכורנ הקהל הנדול והשטוב מבארץ פולין • שהיו נוהנים בו ככוד נדול נם הנוצרים • הכיסוף ונאיבודו נעכו לו כח
נדול כמו שהי"ל היה לו היהודים • וזה האים אינו בוש לפוק על ספר שנתנרש מאמסטרדם • בנד האמת הידוע בעולם • אך אחת
הדבר שאדוני אבי ז"ל היה לו מעלוקת עם אותו איש • על אודות ספר שאקק והדפיס שלא בדת עורתנו • וכן היה מעשה
כי אתעלה מספר דינו של אותו האיש מר"י • ביד אח"ה ז"ל • עם היותו ספרדי • הסכישו נם הקהל הספרדים לבאיש על אבא
עדי ז"ל בזה • ולא על האבם שלהם • שהיה כאשר בדבר זה • על כן כאינו אמעלה לבאיש הדבר ביד אח"ה ז"ל לבדו •
ושוא ע"ה דן את הספר לשריפה • וכן הסכישו אמו כל אבאי ישראל אפיק העולם ופר הופו • אבן כראות האיש מר"י • כי

נלתם אלו הדשים : ואמר"ל אל הספרדים ג"כ אלא רוח אבלה אל אח"ה ז"ל (אמת אמר היה כאיש ומוכרח אלינו מוקדם
בשבירה אמלתו מנדולה עליו (ובכה כל הספרדים בשוקו לאחי ז"ל לאים אלקים קדוש) ובהפך לאוב לו • ולכן ומתנאל
לאחלי מרגשי קסלו • בכם ויתאנן אליהם • כאמרת היה ישמה כליתם • לעבוד את הרב אב"ד מלבם במיות ומבר לא ש
הפשיע • ומם לא אמבי בנוהו • הלא מבני בכודם לא יתכן לבם לעבות כזאת לעבור מדבר ביד רב אשכנזים • אבר פיו
מעבלה נכבים לספרדים • כזה באיתן נכב לבבם • ובדברי פיום ומאנוכים ולשון רבה אבר נרם • הוגיה לפומל מבכרה
דמעיהם אל אלבד אלהם (באומן זה ומם הכלים מעבה ש"ע אם אייב לפי מעבה) והסכישו לעזל דבר הדין אל"ל עיד אח"ה ז"ל •
נער דבבדין אמבלכין • הבן לבם לשנאת • ונתבות את אח"ה ז"ל בשפע הערבאות מם מיפלנ אוכם הבדמן איון מר"י • עם
אשר יתבבר אדון עם מי יע"ש אלוהים אל הנוצריים שבאבינים יגישו מנחותיהם ויעבדו מעבות יהם אבי הספרדים • ובזה אמבלו
אדון עם מי • ובראות אח"ה ז"ל את זה • הבכים לבעתיק דיריתו ומקים בכודו • ולא לעבות הדבר הזה • כדי שלא לאלל הטם
בין הגוים • שיתנלה לאם מה מדבר אותה אים הזוה עליה דבר מרם • לא יובל כבדם • ומלא לאסור אמונתו ביד בעלי אמונה
אחרת • מהם ישמעו עליו כאוב בעיניהם • ולא הביא בדבר הזה • מבעלי אמונה אחרת יבריאו בין מתי הכבות הבולקות •
באמונה שאינה מלבם לבם • רק הספרדים בהיותם עשירים מופלנים אמר • ולכן יש לבם יד אוקה אבל הבדרה מם • בזרוע רמה
ובגלות רבו לבבריאו על הדבר הזה • אבר לא יעשה כן בישראל • ולא נעשה מאז היותם לבנו אדים • נם אי יוכל לבון
מם מעקיף אחינו • ולעמוד נגד ורוח רבים ותקיפים כלה • לכן נאר לו בלבל אשמתו • ונימא מהם נם בלון רודף •
ואם היה דוגה לבראות לעשים בכלותו של אותו איון • בודאי אין כוכבים אותו הספרד • ומוכים הבל ביאר • אלא
לעבאיר מם ומאחרים לתין דע כזה • רק אבבי ה"ש כמנע אח"ה ז"ל מזה • ומוגע מקום בבודו בדבנו באמר • והי"ש מלם לו
נעולו העוב • ובעבלה בכוחו בק"ק לאמסטרדם והבגליל בכפלי כפלים • אבל יהודים • ומרלים נ"ב כולם עמו לו בכוח אלא נאמה
כאזהו לאוס רב בדבינה עולין באפורסם • כאמה היה לו רשות לדון דיני נפשות יבל כך • היה בדיון בשני הבנינים מם
והמוליבודי מם • נם מוחרים נדולים ארמיניאניד ומתלקים מהרים הדרים מם הבינו לו מבחות ומאדו לפנין לדון • והבר מם
כל אחד בלשונו איטליאנים ומנרקם) וכל מה מאדע לאם אדע לדון • מכל הכבוד בכלון מה מקרה באמלוקת של איון • כך אדם
מעי בדיב לה מם אייבסיגר מה דונתא אחת מהם • בקוייאו ומנרתו בלי הפרם כלל • בנראה מכל המוכר לתעלה באחת באוס
וכיוצר • ובכבה בנסיב מדבר בכאן מעדי • מעמה אבות ירמו בכים בזולתי • כי בכבה מעתי נם אני בתפלת רשם בשלוקת מה
נעבין בקהיעות • (אחר מאמרו אח"ה מדבר בידי לבסוק עליו הדין • אך ע"י בביות של אייבסיגר ובקנות והתכבלות ג"כ
ולשון רבה מעבר נרם הנד מלו • אלא לבם מתה יאמרו • לתפסק לאחורות של מנאים ורמוי רשעים • יוצר מאבי • מרדכוני
נודדי שכם אל לא דבר • נרשתי המקומי אל ארץ אחרת • כלי מכרים ואומה נמור • כי עם חיות עמי הוה קנת באופן אחר •
שבאמת בני אדם נרשוני אסמתפא בכאלת ה' מה • אבל לא היה לבם יכולת לעבות כזאת • אם הייתי רוצה לבנים מסמפי
נעם ב' כאמר הראה מוב הסכין • ע"ש נכנעתי אל נזרתם • עד יום אחר אבם מחני ומסוך מחתם • נעמתי את בתי מוכבת
מם נאלתי • רק כדי אלא לנרום רעם נדול • ומלא לבאוים באמלוקת נגד רבים תמים אלי • הייתי כדאל לפני נוזים
מבראשונה • ונקנסו האנשים האנרשים אותי ומשבקמים את נפשי • בחזלת ה' אלי דעוירני לבתי • אבל בעונותי
מנאמה לא מבלתי עד הנם • מבונך בונך ומסודד מודך • עד ירלה ה' בעבני עבנים מעודד • והתבדר מקרותו של מענריל
נשבעבינו אל אח"ה ז"ל ע"ל אותו איון מר"י • אבר לא מכיר מענריל • ומתאחר בו מסיב עמוד אמונתם • ומאמר אנים
לא מכאד • מכך היה מגיד ומסיים הוא מנמנו ג"כ • בעבר מקיבר כחנא • וכאבר מרחמנות כזאת הודענו בספר תק"ק
אלנו • וכן בזכר בקונטרס לחיות מרק של מכם מנין • אך אתה אמלה נא לאלוהד אל"ל • ויודיעכו אחתי וכאיום
מקום קבל איון מר"י אמונת הנוצרים ונהג דתם באמת • אבל קרוב לאמרן מתם ישמעאלי • כרבנו ס"ק מר"י (מכן הודם
מלינורנס נבפ אלא • מבל לאודו מקבל אם"ן • כמ"ש בספר תוכחת אנולה ונם כמה שאבר הבכם ר' אירנו ע"ב) מהרי
אלך לדיראון לאדן ישמעאל ומם נאבר • ולא יוכל מם אדם לומר מבעבם נוצרי בבואל • מא"כ היה נאמר באמונה
שאלים • ומיה נודע ומעודם • אבאן יקבא אמר מיל לב לבנין • אך ומה יוכל לבטוח • בלשונם מבם נוצרים בהאמרים :

שולם שמנע אל שיר שהוא של ספרים הכ"ל • נריך אני לחורים ולפרסם מה שהגיעו לי כאשר • כי הוא שב ראשונה
בעצרם של אשרו כנגד אד"ם ו"ל • ושודה לולכרים תוך דרשה אלו • בקש שאילה שכבודו של אד"ם • כאשר כנגד לי
שיש כאמן שהיה נאמנו ואשתר • לאה ושמא כן מפיו • גם קטל ספרים שנאשפרים שכיבו דרכיהם • ונשאו אכל אלילותם
הכ"ל • כי בשנו אין מר"י פעם שנים לאשם שדם אשר איזה טנים • והוליך ווכח מאו • לא בקשו לראות מכיו נדף
מכל ומפני דאש יוסד בכוחת מנים לאחינו תוגרים כנוו ובכליה • הנה אשמה מיכאתי ידי אוכתי • להראות סמים והסרי"ם
לראות • די כאר נלקתי מאכי שוגל מעון אשר בקר אלי לאחרם הכ"ל • בכלי דעת מלין יבביר • ובל דבריו בעורים ומכולים
שאלהים כלים • לכן לא אטעל להשיבו עוד • בשה שסרם לבעור אלום הקשיות של מעשיו • מבני מאנא בשם עולמי
המשיב • שנה אנו אורים שהם עזאריו של מעשיו המקוה לנו מיכות • ומכונרים לאחרים לאחרים שהוא מעשים מכבר בא • ואנשי
מ"ן גם הם לאחרים שד"ן מר"י שוא מעשים ומכבר בא • ואל זה אנו שומעים נגדם • מה לכם לבאור אלקים אדרשים אקרוב נא •
לא שמרום אנתיכו ואנתיכם • ואם בואת אתם מפנים • מרי יש לכמיכם אשר שקדם אליו ברכה • ומרו אחות לשמעמו
כוב אלירופא • לו נאמרו לכם מאחר שיסמאלי • אם רבונכם יותר ביסמאלי • המכני מכנב רוב העולם • כי מתי אלאונות
אלנים לאם מכ"פ דין קדישה ואנית ומעלה אדרה של מ"ן מר"י • אלא הכיר אדם מנה בעולם • ואנשי הסמיתו דרכם
יותר אדור המכול • מעמ"כ נבעלי מתי האמונות המוזלות בעת כרוב היסוב • לא נאמא רע לבביב • לא אלמוניד
לנשל תורה ישראל • כיבוד נדורות הללו מפקחו שיביהם • וידעו כי לא עובשמו הקדמים • מרבמו אל היסודים
כמכור שרירת דתם • הנכשים כלי פסק • ומקוימת נם לפי דברי כותבי מ"ג אלהים • כאשר הראינו בנבירור : וכ"ם לפי
מה שאנאנו שביכים בכוונת אל"ג • אלא היה תוצלת כוללת ומוכה מבוטלת • מכל מנעמם לא היתה רק לשעיד ולהעמיד
קיום התורה והחנות כודש ישראל אחתיים • ולקרב הלומות מהם בני נא • להשיבו בנאלהם • הראינו מנע מנות ב"כ •
מנמעיינו בהם • ומנסכו מהם • לוה בלבד היעה שבוונה • ומה כה יעשו • הלא לו בוונתם ומעשיהם הנוים בלי מפק •
נעמו מכבר נאתי • בלוגרך קנת נקונסרים הכ"ל • ומרשבתיו וקראתיו בשם רבן מעמה • ומוד לאלוה אלין • אם יאמר
אדם שאנאר לו יותר • רק אין זה שבוקש כאן • כי אם לראות דבר ברור בשמם : מהדבר לאחר מעשבת מענדיל •
כי אחנם אנו עובשים (מיד שאנד הכ"ל שמיתו בם מ"ן מר"י) שלבוכם של המוגרים (אע"פ מדבר ידוע הוא מאחנינו
שלוקה מאלהים שרבה) מ"ר מיה טובה יותר לבני נפ. מבל מ"ן המדשה אחרוה • ולכן אנו רודפים אחריהם • לבחרם מקרבנו
ומוסרים אותם ביד הגוים • לגלות נבלותם • אלא ישאיר אותנו ואותם ומאלוהד המכון הכ"ל שמלהם הוא • דומה ומומל מל
אלבנו • אלא אין מקיר הקשיות תוצק • ובכאה מהם כמעט מבורם שם מבתי נבי רק בשלוף אות אחת בלבד • כאבר בבתי
והבי • ובכוזה מרבה • רק בכל קמים נמתמם בשינו ומלוך אחר מולאה • בני לאעלים מומאתו • אלא ירגישו בו • אם יומן
הדרך דמוק מיתנלו קשיומיו לשיבי המשם • כי נאמת שאר אלא שנלא אדם ידע בהם לבמעם • לולי ואם ודאי היה מסתיר
שמו של מ"ן מר"י יומד • המבאה לא יוכל מבמיו • אמילו מבוק קמן מרוחה אומם • מבין ומרגיש האמת אתנו • לכן לי
מאשר לבחור מל אוכיח מל מענדיל • מתמיו מכיו לתלותן בשם מעשיו • בחמה אבי אומר • מהוא מנמו אין לו אמונה כנוכרי
מל מאמת • אמם לא כן • לא היה יכול לבכול מכין בעל הקשיות • מהוא נגלא אחד לנגדו • כאמו מהוא נגד אמונתם דם
ההדות • הקדושה לכל הדתות • ומאשר מרי"ל מנאמו אינו אומה למענדיל • בעזרים ומשות מכשמתם בהם הקשיותיו
לרוב (המוגרים מל מעשיו ומשהוא • בלי מוש מפק בעולם) מהיתה כונתו מל מעשיהם מל מוגרים • אלא בהכרח יורו מל
מ"ן מר"י • כי ודאי זה לא נשאר אשר מעמו אשריונם אשר אותו • והעדדו מן העולם • אין מזה אחרון • מאדוקים בו הכם
מלו מל היום • המו מידות ומומרבם בעולם • מה מלי אמסד לבנים • נא ולמד מעורה הקבלות מלנו • ומעמו מל האמת
מכרוד כמ"ם מלילה לנו זרע האמת • לבדות מקר מלבנו • ובסמרנו הכ"ל שם יתראה • מה מיבם מל בת מ"ן לבם הקשים • גנם
מה בהמן מ"ן מר"י אל מימו • ומיכה מלבנו ומיבם ומבם ומאמלים • אינו מעבנו מלהיות מעשיו • אלרבה מעמוקים בכך •
נאומרים מבן מלה וכן יבם לו • זכן נריך להיות דווקא • ומוכים לו מזוכות נם מדברי ומר ביעוד • באשר הנגנו כל
הכליים וכאוניים בסמר הכ"ל (מלבד מ"ם בסבר בספרו של האכם הגדול"י מוסמרבם • מהיה יומן ומכם מרבים מעולם
מקבלן מהרת"ן לבעורים ומנגים : בגיבי מרינא מולנד : ומיה לו בל מבכור מן המרים ומבנדי מרן • ומלומי מאר מלבים
מנגלים

מנגלים לו בהלא • ומיה לא כ"ר בלונדון ובאמסרדם מנים רבות • וכן הי"ל כבוד גדולה באירות המרבה • והוא יסד ספר
בני מוכל • מן מאחורת מל מ"ן מר"י מהיה כיפיו • והוא ז"ל מקנא לה' באותן הימים • ונתן לת מנכות הבמ"ל (בני בני) הבמה
פלוה • מהי מסתרתו מלמה עתת ה' מ"י • ובספרו זה (מבשאר בולו ביד י"ם) מקבן נ"כ מה מהנים לידו מעמתותי בכיאלי המקר מל
מ"ן • כמו כתן בעותי וקרדוון ומיאתם באירורה אשר המנו לת המם בכוביהם ובפוותם • לבביה ראיות בדוות לכל המבכות
מעמה • מבן מעוב לדיות • לפי דעתם המוכנת ומכלם המוכים • מבנו מתמלו להם מאודים בדברי • מבלה לבמן
פליהם • מר"ו המהמבים דמ"ם) • ובכר מתרנו כל דברי מקוביהם ובאוניהם בספרנו הכ"ל • ובנינו מם מובה בדול לה'
לוכות מלין בשני מבמ"ל • ומבכנו מולבן מלא קיל נוח"ם (בי' בב"י) ומבינו אל המבלים באולמם • בי המב לבם • כאשר
ירמה מי מבינים לו • מ"כ לימות מי הוא המשים המתולה בקשיות מל אבד הכ"ל • אם הוא לאחר מלא נתכוין לנוכרי •
ומעאר אומו בכל כינויי ומאדי מעים המוכרים בדברי כבים ה' • לא נשאר לנמוב בו רק מ"ן מר"י • ומל זה אנו מקרעים •
כי מדוע דרף רי"ל לאחר זה • ולא כלך לאחר הקודם מלין : זנכו מבמירות לאמר • מרלמנית בזמן בנדת בספר מקבלות
הכ"ל ( ) לא מרלם בסתר דברתי • מבמעי מלבן בנוגרים • מלא יתכן לבם לבביה • ליבד אוד לאומנה מעים
מנוסה • כמוד מלא נראלו מיכיו מל מעים אמת • מאנו מקיים כיאינו בהרה • ולא לבוסיף מלוק לבבות אחר בעולם • כ"ם
בת מעוקנת כוו מסיה גרוסה מדור המכול • וזה כל מה מאנו לוחרים • ויאמר כה המודד מל הלאת מלוזה מם מיהם • אם
כוונתנו לכוות המוגרים ולאונמם • לו אם כוונתנו רגויה ומבנה מליהם • לשמרם מיכות מדבה • וינילו נה מקשי המוגרים
אם מבמגיל הלו אם מל כבוד מכמי דעו נלאמת • ואם לבו נכון באמונתו • אחר מבמבל לטופלי מקר מל מקר • מלאחר
מיכין ומודה בלאמתות הקשיות • אחר מינם דברים נדוים מאתנו בעקר מ"ו • ודוקה נ"כ מהכמתם מודם בחקנת • ומפרש
מיתן נ"כ נאלוהים • ומלוני מלוהים מוכים ומשוכים (בדרך מבכנו מנמנו • אבל בדרך יסרה וקנדה ובדורה) כדי לבמים
לדעת לאחרם • מלא יובנו מל הדרך • מבינים מתן כל היסודים בכלל • וגם לא כאחר בקם מאנו מענדיל • אם כן יסבמו
כל בעלי מכל ביכינו • אם מי הלאת • הלים מבתים ינדק • בל מכן מלמון הקשיות מודה בלאנבו ומשמים בקול בבתי הבי • מן
הבי בבתי • ובדומה הרבה מאד • ומכל מל אומן לאחד • רק בלאיזה מינו מל מילוף אות מאחד לו מנים • מ"ר נשאר מאונמן
מבולמם • מי לא ישתומם מל מעשה מוסה זה • בי (נמבר 24 מספרו) מוביר מינתן קורה לת הנוגרים • המינוגים ומכ"ו מרם
בל בעבה מגדולה הזאת • להעתיק הקשיות בלמון אמכנו • ולהגיע כבן אם מבינו • להמבאר בקן בכני אותנו מאנא ראיה
לאמונתו מתוך הקשיות הלו • אחר המוסר מהאניאן מבוה לנוגרים נבפרו וקורלאם חנונים • מוה ידוע לאם לעם וקלם
גדול בכל בפרי המקובלים • מורלים כן לבדים ומוניקים ומלאכי מבלה ורוחות המוראלה • מנונים • ווה מבמיל אומר מיבוכן
מבנה לנוגרים • מנונים • ומעמוק בקשיותיו ומעמ"כ לפרסם מל אמונתו • ומובר נכמו עליו ומעמאר בו • אים מבמה המוכב
מבינה נבוכה • ובמת מרוקה • ומאדו נלאכמי מבוכה אם אין אים הלו מבינונים ונוי בו בנים בלאמת רוח מבמות מעמולל בו ראוי
לגדרו מל ביאר לדור אם מרלים בעדבו • ולא לפיות לבמן אם אנמי מבל בעלי מדינה • בין אותות מקשות מתי בינם • לכן אין
לוי מרגים בבריוים ונדוסים מל מסונ"ה מאחר קללני קללה נמרצת • נוסף מל בל מה מסמר בין נגדי דבמ"ם יוסיף לפרלות
מכלות והוללות רשה בנבר 29 מספרו • בבאן נמבנת באדינה בנוסה מאד • אוי לעבתו האנוסה כי לא ידע נוסה • מבמ
לדרלות מבמה ובינה יתרה • ובל כר דעת יסמוט מהוא מעמה בהמה אדם בנוסה • יומן מבנ נבמרם • בלאמת אינו לוי
בבודי לאמל אם בתי בוה • אחר אין מעבר לדומו • ברוכה אין מומה בכל ובגולל • מומב ענמו מבם מדבינאל • מין יבינ אולם
ומבור מהם דברי קוהלת • אך בנבר 37 מהבנים לבבר מן קדים הנפרדים ד"ל בנמבר • מראה קנת מבמה •
בשמודם מל הלאת מתנים ליונבן בנוגרי (לבדו • לא ליהודים • בלשונו הבמרה) לבנמת ולבנים • מיו מבנה בו מהוא אומר
בנם לבו מומה • בין בסקר בין בחיבה • ווה בלבד ידיד מל מבמתו המדומה • הנה בלבד מבמתו ומדקתו מל נוגרי
נגוה מלו מיבמאר בו • ומרם בשכילו בל מסומה המבנים לבוכים מתנו יומר לאמונתו • ומתה בלא יבומו מל המבלים בו •
בבה המבאר בתלידו לבמלן • וקרא לאתו לדון ומלומד • לפי מהומה לאומו בחרמתו מקבל מרבו • ובמו מהוא בל בחבור
מהוא מל אבמלן • מם מירוה הקשיות הבל מבבי לידו מרבו הכ"ל • מבנרו מ"מומר נוגרי בייאלאל • ובן הם בל לאומם
מבמיבו לובותו מבלי • יוקיל ווולת • בולם מעמה ידיו • ולבמלן מעמ מעמה קיף בעלמ : ומבה בבל הבל הבירום והבמוך
מנגים

מנגים · שעשה ידי עקלן פרוש לעור הבתולים · ואתה ידעתי נאמה מלתה באמתן · וכאשר כלשון פנינים על שנותיהם
והיתחתונים לו · כפן אליהם עורף · ויכלל את אזנינו · ופסח לו ברגל ויפקח כם כנכסור · וכן פרנים דאוים אלו שם ירוה על
אנשיהן (וזהו שנאמר הכירוהו שאכר יוכתן הכוכדי של דאחיד · לבוזאתנלו) מראה שנאמר · ואשר כ שפוק נאמנה · ואינו דוקא
שיהא אלפני הפעיים הכנוכים כזה ופכור · לכן אין תועלת להתוכח עם אים כאוכר שנאו פקא · בעכיכים נשלמים מעשה
ושכנים שנאו כריב כלידע יקרבו · וכלתי נקרא אל המלך יד"ה · כא לפניו בלבוש מה הסכלות · ואתכסה בנגנר כנדים
אנשיהן ויוכתן רבו הרשעים · והזה עור אלרחות אוחי שנאו · ולא קרנים שמעיהו כוסה וכליאה · ושאר אין אל גדולי הכני
קדלות שאכנו · ואוכר רעת ואביות שכל (עיין אבר 48 לשון הסוטה) ואעבר על ריב לאלו · ואוסה שנאו אר ואשמה על
מקשיות · כמוזאת אמר יעשוה על הנוכים · ויעיין הקורא חניב עוד · בעבר 54 שפרנו אל אמתה זה · ויעיאה ואמרתם
על גודל בתיותו וזהורן שכלו ותבונתו · מזוזר ללמוד זכות על נוכרי אפוחר אלו · שעתירא לנלות לבבו הנאמן עם הרשעים ·
מלאיתם הישודים מנגלה עליו · לכן הוא שכיים בכיומה שבלבו אמתת אומנו נאור · ומדעה הפתי שבין זה לאה אחרת שם
תלעידי הכוכרים בתבלה · כשהיה יד ישראל מקיפה · כביומה של אדעתה והכהדרין הקנוים ושכין דיני נפאות · וכן מזעיר
מה אחרת עם אחרים מהיו כפופים ומשוכבים אמת יד אומות אחרות מהיו רודפים אותן · ולבן היו לו מכשילים בפיהם
וכוחרים בלאוכתם מעבר פאוכם · ואיה כאלא בשום כפר דברי משות לנו ומשוק כזה · לדאות אותן הזוחים לוחן אלא
מכעלה אמנו מקל ורכוזה · ומכוכרים בעקומות הללו אוחלים בכו · ואני נאר קמן מהלבם כוחנו בכו מכבר אלם וכיוון · ואכו
רוחים ומוחים עלבוכנו ומוחקים · ולא בלבד בעקומנו אלו מוכלים מהם ארוחים ונדוחים ואלהנו כארחים · אלא אמילו
מעקום אחר מרעוק נוחנים עלינו נקולם · ומוחים קול שחון · לחיל עלינו אמה יעיריה בלי שום עבר וריב · רק בדרך רש
נלא ונאון · כעבעה זה הבעונה מכוחב בשנאון · ואמה כ יעיר לשונו לומר דבר מעוק והקול לזה · ומה יש לקוות מעקש
קדם כזה · ובאמת אין לתמוה מלי אים מוכבים הסכלות · רק זה פלא גדול אם יראו פקחים מכוכרים דברים כאלה
בדמות ויעדיאו · ולא יתבשמו עלבוכם ומבי אמרוריו · ולא ידע אפילו בדברי עצמו · בעמוד יהוי מה אלבא ומאלא
רבן אמיו · פאילו ישבן לאלך בתבונו · הכה ינאלתי ידי מוכתי מאמל אלי לחניל לאחת · הבעוקה ביד מכם מדמה
הכ"ל : אחר ואם הסיאלו לבו לבוא להמית אם הישודים בכלל לעקר באמונתם · ומוסר לנמוד לבבו עם נכון ומכם
בקנית לבביהם דלותם ומפלותם בגלותם · ומדאה בכאן מכמה · כמו כוכבים מירוחי מקשיבות · ונלא מוסר ידיעתו בעקרא
כי אם אמר יאמר ה' יוכיח · כמוב בתורה ויעבך ומדעיכך · כי באמר יאמר אים כמו וגו' · ומנו בכביאים · רק אתכם ידעתי
וגו' · אלכן אפקוד עליכם וגו' · ומפולם מכוכיים מוסר ה' בני אל תמאס וגו' · כי אם אמר יאמר ה' יוכיח · בפעמי
אמ"ר · אמרי הנבר אמר מיסרנו יה ומעורתך תלמדנו · הכה אמרי אמוב יוכיחנו אלוה וגו' · ומכל לשוכתנו · לבן מעמלה
מעשקנו נגזר עלינו גלות בעבדים בלי שום מעמ ידוע · ואמר הכתוב · רבא נדרוכי מכמורי יאמר כא ישראל
ומכל לשוכם מאב נאמן · לבן לא מוכנו · גם בגלותנו לא מוכנו אלהינו ויתן אומנו לרחמים · וישא מעמדה לנו
לפניו דרכינו · ונלמה אם יוכרנו לעמות רצונו (יותר מעמכיהינו בעמיו יוכנים על מיר הבער · מגרמה לם לבמוה
פס"ם ויאמן יאורנו וגו') כעכין מאמר יעמיה מכניה ונפן לך ה' לפם בר ומים לפן ומיו מיכך חלות אם מוריך · לבן מיומנו
מעומדים וכבעים · מוכה כמולה היא לחוזה · ולמעיד על בשה וכמה · ואם מסכלות ולות הישודים יוקה רחיה על המאוכה ·
ל"כ יפקה עיכו ומיאם · מבכוכרים הדרים מעמ יד אלכות ישראל · הם בנרה גדולה וכמולה · ומכוכלת · לוקחים בניהם
מעיקם · וכן בנכבים מולים לעמות בהם כרכוכם · והישודים מם בחדיכה בכלים · ובכבוד אין אוכם · בשמרים כאיאון
בת עין · אין אלעיג ומקניע על קיום תורתם · ומאוכבים בידיהם · ואם מבני הגלות אחותיו יבוא בעבכה על הישודים
מיסלינו תורתם אחרי נוום · בבר המילו"ל על ואת · מבל המומל מהיה מולך מל מבם מים · ויעין לדנים מעלה
ליבבם · ויהיו מוגלים כאומם בתנודה אמת כו · ומוד אומת ישמעל היא מולכת יותר עבם · וכל אלבי הלדעה מעלים מבנו מל
מוגנר ודורשים מלוחו ומנים לו מבבם · וכן אם יעמין מרגוים מל הכוכרים · מטוכתו בגדו אומת ישמעל בגדולם ומעבוחם
אחר כאלי כבלים · וכן יש עוד אומות אחרות גדולות ומכוחות ומוסמעים בכל מלכות ומכות הרבה אחר · ומינם לא מוכרים
ולא יעמעלים · כמו אבני מינה ויאמון · ומלאם רבים בחזרה ובחרבה · ומם כל זה אכל כל אומות אחר דתיהם מוכות ·
עליהם

מיסודים נסכלים ומכוכדים מל אחר אומות המולקות עליהם · ונברעות באבן מוגרעה ובקמסמנטינא קרית עלן רב הטולמן
מאדיר על כל מלכי מלחמה נדורות הללו · הישודים יוסבים בסוגים בנתיבים כבדים וכגנים · גם בהבפ הקיסרי
הבונר · יש עדיין מם כבא מיוסד לעומד הסכם מלכ"ד הישראלי ליתין העוכבי · וכבא מל הפרוגרקי מל הינוים לפעל ·
מבן היה נסנים קדמונים · בבאים לבין יהודים בערבאות מל הישמעאלים · היה מם מכם מלאם יוסב נדין עמהם
לפנות בדברי ריבות הישודים (כמו הסמאטריקי מל נוכרים יוונים יוסב מל כם אוכ"ל : לסמוה ולבין בדיני נוכרים) אבל
אתם כסף ויין הישודים הכ"ל אין יוסב מליו כמקדים · ובסבה הפיר לנו אבמ"ר הנאמן ז"ל · כן היה מעמה · הרב ר"מ
מזרחי · גם אמנו הרב ר' אשולם היה נקרא · ישבו מל הכבא הבהא כמחאת לעמעם · ומל ידי זה האחרון נתבלה ישיבת
מכם הישודים · נבקרים ורבנן ע"פ הסתדלותם מל הישודים · מבנין כך הוה הרב ר"מ הנ"ל היה יפה תואר ויפה מראה ·
ומתוך מביה נכנס נהיכל המלך ליסב בעומבו הנ"ל · ראתה אותו בתו מל הקיסר מרדה מיו בלבבה · ומלתה מעמקם
מבאן · ונלאה הדבר לסריסיה · ולא הדבר לאזני המלך · ובקש מבמקם הנ"ל ליקח את בתו לאשה · והסידו לו מבבים
מבאותו דור מישלבה מבני נודת האלבות · וכן נעשה · ומ"ל מיו מקנטרים אותה בני מסר · ומגנים אותה על ביותם
נטואה ליהודי · ותבד הדבריב לאביה · ותקבול לפניו מל מוגרפים אותה בכך · והסיב לה אביה אין זה נגאי כלל
לדרכה הישודים הם נבבדים באים ומבוכדים מבל באומות · ומתה אם תראי אחתה מדבר · לכן נוח ונזר מכל הבנדי
מם אמה ולמון המלאים בעיר המלוכה הנ"ל · יבואו וירחו לפני אבי המלכות ליום מומד · מלובים בבגדי יקר ·
נרמוי להתרחות לפני המלך · ויהי כיום המומבל ויבואו מהבל הפחים הרבים ומבוכים · המלאים בעיר הגדולה הנ"ל ·
כולם מבגדים בגדים יקרים כדת המלך : ומבנו בגלם לפני הבימה · ומטפלים ערבים · יומים מלמלאים הוריים פרמיים
ויפר פנים רבים · ויבבנו גם הישודים לפניהם · והקיסר ובתו ובל שרי המלוכה רואים ומבוכים · ומבאו הישודים
מוכבים כיומי גנוי מל פתי מארץ · ויאמר הקיסר לבתו הלא ראית בתי · כי אין מם נאמר ויפה הישודים · אך הישודים
הלנו לנפשם מן לו והלאה · מבנאת הישמעאלים · מל כן בקשו ומתבנו מל זאת · מלאיבה עוד הכם מלהם בנפשם ·
ות"ל הסתדלות גדולה נעשו מבבים אזה · אבל כבוד הבסא המקומי מונע · ולא נתן לאמר · אך כמאר פנוי מד היום ·
הדברים אלה מאמתי עמה הקדום · ויותר מזה לא אמל בבאן · להביב לנותן אנה בלתי מבבקמת מלזו · · ובכר הודעתי
בעמים · בהיות מניאה גדולה לבבם בעיני הלום · ולאבר כמותו המוכבים הדברים בעלים בלה · אמר לא נוח אומה
מלאדם ומלוחו בכל אדרבה הבאמר מבואר בדברי כותבי הנ"ל בפנמה באמר כתבתי ומובאתי באר היטב לעיני אמתו בחובתם
מרבן הנ"ל · מלבד ה"מ מבבי ישראל הקדם ומבי · לאמר מבמרת ב' · להבניה מל מאירת דתם כמומל עליהם · מקנתן מוביר
מאוד הנ"ל · והמתים המפורסם מבבם · בלא מוה הסברנל · גם לא ראתה עינו מפר מלאמת מוכה מנדבם בקובסנדינה
ומכ"ל אל מוה ולהון · ראיתיו בלאמבדרם · ומולאם יש עוד אחרים · אבנגם לפי דעתי מקלה · אין אנו מריבין לכל זה ·
כי בלא אם ידעתי ב' גליונם אנו מוביים בדין זה · ויגא בגונה נקבו בחיר"ת תורתנו · ומה לנו לבחות ולנבות מום אומה
ומאומתה אלא לנוקן ולבבם בכל · אדרבה לפי המוכן אנלי הקומבים הנ"ל · (וכן מאנא אמ"ר בנפם מבם בדול קדמון
אלנו בבפר אלאמת מובה הנ"ל) יש לנו לבבה ולקלם מומתם של כותבי בפרמיים הנ"ל · הרגנים ליסראל בקיום עורה
דומקה בלי מום עמבון ויתרון · והיאיבו לאו"ם · בנומם אומה מל דבר אבה מומת בלבד · מם אינם מומרות ונדרים מהבינו
ומאמינו אליהם · לעמה הבוכר מם וכרמן מעמה (יעמין מהם · כי מום מוה בעיני ישראל דרך) ומו הבלים בעקרי
מבוכנו אלינו מייסדי דתם · לפי מה מאנו מבין באומה · ומם כן הוא מבמון · אלא לנו לחבר לבזוק ידם · ולמה נדון אותם
לאובה · בעקום מים דרך ישרה לדוגם לזכות ולאינה · ומם בבבה יעבו · אלא בבלה מבלוקה · ומקבה בל מריבה וקבמה ·
אבר כל התנגדות · ואבדה כל בבאה ומבאה מעינינו · כי אנו מומדים נבלנו · כאבדם מבוכים לבודות בודאי · ומם
ישמדו נבלהם · בבוכים המבוכאת הנ"ל · בלי מתבנד בלי מוכר ומומן · ובבר ראו בזה מבני נוכרים בקבים דברי הנ"ל ·
מבבוכים ונברים לאומן דעת · ומאנו מן בעיניהם וקלבום (פ"ם מומ) ומם אנלי מלאר מוד לאיום אדם מום מבם נדבדי ·
מם מעמ · ומומיבה לו מוב מעמ בם ב"ל · לבמעיד בקמבת בחבמן · ולבן לא מבבים מנאו להבינו בל דברי שבל מל מאנדיל ·

ומה בלבנון לאות ומופת על נירות דברי הפיוטים • לעדות ישראל עדותם ומאמרם • כאשר הזכיר מני ישרים
מכתפתו לחם • ומכרו תורה אלהי מן עולם יזקיק כנסיה לכל זרע ישראל • המזה יקח ראיה ובעבור • ולין זה
מכבר מדם • גם בלי הפתח ופתוי יונים לפרים מלתנו • ובלים אנלם ורוגם מוזים • כי אין מיגם רק על נפשם •
כאשר מוכיח מכסיון כרכים מדם • ובאחר מודנו בין מיכיהם ומיכנו • קראל מנשמן כו' • ומרבה נאותו נפרים מעכרו •
כאו מעבים בכל יום • ווה אינו מבר מעביה בלבך • מבנאים כיכנו בלים • מבקרים לאלות מברוגם ומלומם מלם •
ולינן גריכין רק לדבור בעלמא • אבל לך לא לאמתרם • ואדלא לך בלה גרים מבלו מבנוגרים לחם • ומלים בחר מרלמם
ומקנלים מלים דת ישרות • מל מכת לבנגל מגי ודופן ומבלות מחנו מיחדים • מירודים מין לאומות • ומעמים
מרבה כלו לחם מרים נכבדים ומכשרים ומנמכים גדולים ויקרים • מוכו כנורם ומקומם ונכי מומם ומכנו דמם • ומבמלו
מל בית יקבו • ליבר בחבל ולקבל מול גלות • מכלי המבה ומיעוי דברים מדנו • רק מדבת מנשם ומכירם ומכבתם
ומסקם לאומנגו ומרמנו • מכלי מומכם לחם • כי דיים מבא מדות מבכמו מבם כל בלי מולם בכלל • מים לא בחבר •
מלא מיומל מליהם מול מרי"ג מדות • מם כל מה דומים ומבנים לבמעים מליבם מולדם • ולמומ כמבילו מבנומו מל מולם
ומרחבת מבל • ומם בלמרים גדול ומבכמ כבם כמולם • לא מכר מומם מבנרים מומם לא ימנום (ומדולה מומ מל
כל מתנרל לם לירת בימינו לבני לאומ מנים בומלכה רלם מדיכת לימה • מבתמיר מר גדול מנות מלמלכה ומבמומו ומכמומו
ימים רבים כמבנם מימור לבמם • ומל"ם מבים מומם כי לא ימלם מבמומ כו יסורין קמים ומימב מכומים • לא מומכו לא
ימומ • ומם מין מבכים לבילו מבות ומבומם קבה ומד מבות • מבים מבומב לו לא ימומ גדמו • ולא מכב מליהם ולא
לבמכן לבו מרבה • לא מבר נומם • ולא מלות ומבמ מכמות מולם • לא מבר ולא לבא לבות מכל מיכומים מבדים
מבמו לו • לבר מבמינו לומן רב • מבו מלינמלר לבכות מבמבמו • ומומ לבמ לכל מיבומי מכמבים מבדבים מין יום יום
כמכבנם ברוב דבריהם ביחוד לבר מבומכבים מבם כבום לחם • ובמר מות לרון ומרון לבניו מם יסורים מכומים מבומים מבלי
מבני מולם מומר • מכל ומכלבל מלבכה. ומת מל ק"ם תנבב"ה) ומם מבמת המילם • מבומם ליסומינו ומבינו מבמינו מ
מומנו כמבנו מלום • מכל נמבב כלין כמינים • ומהי דמים מומבמים מל מומם מבינכנו מכל מבמים • כי
מבלים בבמינים ומומכה • לא יבמו לומם • לא ימנמ לדם לבומר גדול המבם כבם • מבלי ימים ומבנם מבלים • לבמינ
כל מבמים בבולם • ולבמומר מבמם מדירות נומבי • מם לא ימלמם מבכלו מומלם ריקבי • ומי כבו לבומים מל המבם • ומלם
מין מבמומבמות מלין נרכין דמים • מבכל דור ומור מבכ ומבכ מבם מל יום • מלין נומים מבומים ומבנים ומבנים לבמבמרים •
מבכל מבנם המולם ומבמגיריס (גם מומם מל מ"ם) ומלין נומר לבומים מין מבומים מבמיל ומבומל • מבולם בומים לבם מבומ
נמבלנו מלומים ומבנמות מבכל המומים מם מבמים מרב ומבמומ • לבמרן מבמבמה נמבם מבנלבל ומומלב • ומבן נמיבמדו מבלומ
גדולות ומבומרמומ בחמ"ל לומבדן ומומדילומ • מלינומל מלומלין ומומלמן כומבמם לומבל • מבו דומכן מרים דומבים כמומ
ומבנים ומבמבמים • מבומים לבלבות מבדינת מבבמ • מבומו כל גדולבם ומבלבם • ומכלו מבבנם גדולם ומבומר מם מבומם
ומבומ מבמים ומבמים לבמות מבמבמ"ם ל"ל • ומבמומות מבומים • ומבמים לבמומר מומבים ומבלומם לבומבם • ומבנם ימבים
מנבנבים מומם מומ • ולין ימבר ומ מבמכם מבומו • מבומומים מם מבומ מבמם ומבומם מבומים • ומומים
בבמל מבנומם • מבמומ מבומים מבומבמם מבמת מבומו מבומים • מל מבמ המומם מלומ מבמבמ • מבר מבבלו ומומלים מל
מומומים מבמולם • מלומים מומבים ומבלים מבל מבומים המבים מומבמנמם • מל מבומומ מומת מבם • ומומרים
מבמי מבר • ומבמים לבמים מבל מבנים ומבמ מבם מלבומים • ומבנם מבמומ מבומי מבמומות • מבומים לבומ
מבמם לבמבמ מומ • ומומבים מבל מבמומ ומבמי ומבלבה נומבים ומבמ מומם מומלם מבמומ • ומלין מומם • כי מם מל יבר מבמים
מבמומ לבמבמ מומ • ומבמומ מבמי ומבמ ומבמ מבמבמ מומלם מומבמ • ומבמומ מבמים מבל מבמומ מבמבמ מבמבמ מומ
לבמומ מבמבמ • מבמבמ מבמבמ מבמבמים מבמבמים מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבל מבומומ מבבמומם מומן מומומים מומבמן • מבמר מבמומ מבמומל ומ מבמומ מבמבמים מומבמ • מבמבמ מבמומ מבמומ מבמומ •
מבמבמומ מבמומ מבמבמ מומ מבמבמ • מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ •

ביהודים • מבכר הרלינו בעבלת ספרו מכלות • לבודים בהוא מבינו הירמבומבן לאונב • מד מבתחומיה בידו ע"י מקיבות
שלנו • וכל בר דעת יסמוט מבן מבבה מעות מל מ"ן מר"י • ובינמין כלאת מתמגריל מחזיק בלוזי כלב • עובר ומתבבר
מל ריב לא לו • הנם הוא מבונה בלאת • כאבר לבינו לוירלה כל בעל מיניס • לכן לבן הרבב ויגיעת בבר לבמיב מל כל
דברי מבל ורבות רות מל מכבס מודע מדם בוב • ומד מבות מיינע מבינו לרבן • לבפוך מיהודים לבבור בתורתם ולמבר בלאומם •
מבר לא נבנוה ולא נתבקש מידו • ומבינ מל מנקרלים מגרים בעלי לאומתו • מיבו מוים מתו • ומבכיתו לדברים מינעים •
ומבם לבמות מלוקות בלי מבמרי ומדיסים מומנת מיו בלתי כמתעים • ומבם בלבר מבבלר מבלת מיבו בבלות מבבב לאמריות מיבו
מולנות רבם • ומבבל ירבם דברים מבר לא ידם בבם יבמל(ברוב דברים לא ידל בבם • כאבר הוא מבל מקדומי לבר לא יבוב •
ומרבלא כבו מבמון מרבם דברים מרבלבמות) מוב דבריו מבם ברבם • מבינלי מבנו בידו • לבמן מבבה ודיו בבפרו
מלו • לבר בבב ביבידה רבם ומבמוררות מבנם לבבינל יומן • ולבבר בו מומם לבומבו • מבינ רבויב בידו בלבן ולמת בבדלב •
ומבם מבינ בידו בת"ב מבדו בתמינת מבדו • מבקבקם בל בבינו • ומינמן בל בלי לומבומו ומלת • כבבר בבל יומדים כבות
לא יומל • מר לבר לא ימבר כמבבמו מדם לבתות לם מיבוד • בלי לבמות ליומן ולבמבל • מולי יבבם מינו לומלו הבמם •
ומבר לבבת מבינו • ומומנ לי מומבע מגומל • לבן לבמים לבומו הבם מולם • מומבם לבמן מבבי בבר • ומה •
מבמה לרם מבבינ יומדי מבינם • דמו • ומבן הבבב בבומב לבבמומו • לבי מבמת מבבי הרב מגדול מל בבל יומדים מבבמלב
בתלום • ומל כן מלם לבבות בל הרבנים ומלומדים מומנים ומבבים ומבבלרין • מבנלם מבים מומדים בלומב מבם
מבבנו בתת מל בינת מבבמ רבם תומלבם מבומב • ומבת המבים בם מבומב • ומבמ גמולב • כדומו בגרומין מבבלב ומבבים
מלבת בבולם • מו היבם לבבבר בב"ל מבנב • מלו בם דברי מבנבינל • מלינו מל מומן • לבר בלבם בבדו • ומבב לל מבינ"ם •
מבבבבר מלנו בומו בומבי מבומר • מבבבי מבומב בלבת • מל כן מבומב מיבם בבדו • ומומן מל ידו • ומרבבני מל בומבי
מבנבדו • עתה מבמו מבים בולם דבלבי ובדם • הדי מבבדרי הב"ל ים לנו מומבת מומבן • מל לבמבת מבבמתנו נגד
מ"ינבמינר • כי הבבר ידות מלומו ומן מבת בם הבינר • לא הים בבבלא רב מב"ד לבבל הימומים בם • ומבן ומומבן מבבם
לבבר מבי מבלבן • בלבר מומ הרב הבדול בם נבת הבינ לפ"ב • מבינ דבמן לו • ומים לו בב מומבם מבמ"ימים לומו • ומן
בומים מומ מבבו לבינ"ם • מבומ לו לבבו מומבו רבבומ בם (לם לם ומ מבבר רב בבבת לבת • מלינו בבדול מבבמבו בבת הבינ)
לבן בומבי מבבו הבבור בבבבם הב"ל • כי מין ומלבו בם בבת הבינ מיבבבל הב הבבדול מלינו • ומינלם לבבוב מלינו בל הרבנים
מבבבים ומבומרין • לבבר לבם מם מינבו בבבר בבדול בומ • ולבבינ מלינם בבומים בבלם • מם בבם מי ומ מבבב מל לבו
לבבם • לבבר בבבבים בבלם בלומי בבבים • ולא יבבל לבבבים ישבלבל בבבבב • בבינבינו מבבבבים לבבלבות • לם לא
מינבבינר • לום ומ ומיבר • הלומבר מבי ומבבם מומ • מי ימבר לי מם מבבבם • ומבבבל בבומים מלינו ומבבבלים מבבבו •
מבבבת לבומו בם הבבבבת בבדולת בבומר מבבם • ובב בבבבל"ב מבבל בבומבים בם • ומומב לבבבן הבבבים הבומים • ולבבבים
בבבבב ובבומם בבים מבומב בבו • לא מבבלת בומים ישבל • ומבבבינ מומם מל הבבבר בם בבומב ומבלא בבומב • לם כי
לו מים בבן מבבבא לבבבא • ומומבבא מבבבות בבלא תבא • מבבבו דבבבבות ב"ב מבבבא בתר מומבים בבבבם • לבבבב •
מים בבבבים מבבים בבבים מבבבבבים • ומבבבבבים מבבבבבים בבבבבבים • מבבבבבים מבבבבבים • מבבבבבים מבבבבבים •
לבן מבבבם בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים •

[illegible] עבלות אל המשיח הבוח • שיבד עליו בטבח הביא • בלא שפי הקדמוש לא בבורים • יוליכו מיוכן לאיבו יהודי ולא
מוכרי • כי דבר ידוש הוא • מהיהודים אינם עושים מעשים המקווה • אוב • ולא יקבלו אליו בטוש לאוכן • כי הוא אבלם כן לוש
בלבד • פס כל נדלו • כעניין מורש"ב • א"ש אינו אלא ילוד אשה • ולא שמיכו מחרש"ב • לאם כל המורש בגדול שבשב
לעיני כל ישראל) אלוק מילם לנו • כי זהו אבלנו כעוכר ש"ז • אם יתבלל אדם לאשה • ניתן אליו בכוח האלהות ואבלתו •
בכה כאדון בשמיבו עשיר • אם כל אשה תקבו ובוותיו • כמו שמיבוים לכל מאמינכו המוחלטת • ומיבשת בכל זרע ישראל
שלאבים לב' שביבים • בלא ישירו בבודו כאחר • ואין אנו מתבלים רק לה' לבדו • כמו שאין אנו עובדים כי אם לה' • וכא"ש
אוכא לאלהים ישרש • בלתי לה' לבדו • ותבלה בתקוש מבודה היא • ושאולה היא מאוכא • מאותה שפיכת דם בשאה • ווו
שפיכת בשר דם אדם • לכן תבלתנו על מעשים מיבוש • לה' מיש • לבקש מלבביו ישלם לנו גמולנו • ואין לנו תבלה מבוחרת
מיוחדת לשמיבנו • להביק רבון מאתו מלילה לנו :

מעתה יודע כי שמעניל פילוסוף • ואחר כך • בשבבלל לשמיה • אינו יהודי העמאן בעשיה הנוצרי • ומבקש ולתו ע"י מעשים
ומעולות ודות • נם מעשים תקותו בו • ע"י אבדן מבטלת הנוצרים • אדם בוזה ודלי אינו נוצרי לנשרי •
נשבע בשאר קדש מבלן וקדש מבלן בחיוב יל"ב מאחר כי אינו אמה מה הוא מאמין • ומי הוא מעשיהו אחר אין
פנאתו • ותוקף מבתו הבודתת לו מתנו • נם בקתיבותיו • ומבריבו ומבטיו • כולם מוכיחים על אבתת
ואדיקותו בעשים אלהי • אינו אל הנוצרים • ולא אל יהודים המקווה • הבר כמ אתה האבם • הבשיר בדברים המולנים מכל
מבל • ותני גדול בדעת אל בחכמה ורוח התבונה • פקח בעיני בשר • ומור בעיני לב ובפה הקטב נא אם יש לך אזן מומעת •
ואל תרבה עוד בדריך בבבל לא ידע להזהר עוד • אחר לבו אבר • ואחר לבל מבל הוא • ולן כל הלא ספר תורת הקבלות
אלנו • נם קונטרס קשן שבנבו בבוש ב"ש • שבאלינו אל אוכא בדבוש מאדם • ובספר מאוש • אולי מעקש מיבין ומביר
שלאת • ומדע מביית בפי עד מתה • ומקבא לך לב להודות אל האמת • ולבבדיק אותי בריבי • ומאם יתבאר לך ג"כ
שאין אני מוכח בדיותיו אל הקב"ה בבלל • כי מעטי ידיו כולם • ורשאיו אל כל מעטיו • ואנו מתבלים אל תקון מאולם
בבללו בבל יום בסיום תבלתנו • ומם בקונטרס הב"ל בשבי לבמיך דרך בחיים • להבין תבליב עוד מבוונת כותבי ה"נ אלהים •
אולי תמיב אמת • ובבל תניל בשמות רבות מעמך • מדרך מקר אחר נדו לבם מבמים מדומים • כי אמנם לא רבים ומבאו •
אך ת"ל מבחתי רחיתי ומעתי • כי מרבה מלומדים בוזרים מקראו דברי הב"ל • ישרו בעיניבם מאד • ומאמרו אין הוגן
בטפתותיי • ואם בבא מעשה נם אתה • ותזבה ליאבלה ון מיקוה • המחודש לבבל מי מים לו נורא אנושים • לאוזנות אל
אמת • לא לבקש דרך מעם בריבוי דברים בעלים ומלים ריקנים בלתי מוחלים • בנאלים ומאלים בלים • אם תקנה לך מם
מוב • ואת מבעים תהא בטבח • לא קבנה מה אבר לא אבר מה הקבא • אם בודאי מבא אותנו אל אוקן לבבנו באמונתנו •
ומבאר אותנו בשה שאנו מתבוקים בשמירת תורתנו הקדושה השלמה באמת • אין אתם עדים היום כאנו • מעידים
אל אמתתה ומבל האמונה היא מקוימת • ולא נסוג אחור לבנו בבל הנרות אבר מבלנו אליב • ולא נבתה לבבנו אחר מעבדי
מבל ותאות הבל • ומה מקום לאבוד אותנו • ורבנים נאמנים אלנו • האם נשה לבם אחר הבנאי • האם מבו אל רשבים שבלבו אחרי
מרירות לבם • הבלבו לרשת מבבנות לא להם • האם בתירו לאיבורים נעד בשם ודינרים • ובן כולבב מזיתם • ולשה זה הבל
עבבלו • ומיה מבלות נדולה מזו האולת • מקבורה בלב נעור מבבמש נבער מדעת • הקורה אותנו עורים מבי לב • ות"ל
לנו לב לדעת בין טוב לרע • ולהבין בין מקר לבבנו • ונם לנו נפש מתאוה לבל דבר מרב נופבי • בבל האדם אבר יגיר
לנו רע מבבוריו • ומדוש ב"ב כתבים אלינו מול נדול נבבם • ובראם בבל מרבות ומביות • ובנחל בבל מבלה ומרלה מרבות
אחר יבולנו להבינם בקלות בבבירה מופבטת • אם לא מהבבל בוחר בנו • ומובן אותנו בעבותות אהבה ה' ותבדק מחזקים •
אחר אין בתקים • ובבלי הבב"ב בלבי נרתקים • ובקריים מדמיים בל בבבקים • ולבי בחינת הבבל הבריה • נרין מהיות
מחוברים מיבלו אחתנו • מחובבים אבל בעלי תנובה מלבם אם לא יהיו נבטותם • מבני עמים • אם מבני מאין יודעים לתת
מבה אחתית • לטוב תורת אמת • ואין ביבלתם לבריאות בחה נדראית מבמיקות • לבתור אמונת אבותם בחיוב מוחלם
דרך מחבינים הזה אתבם • בטבעות בנוזרות מבמשו מבם • תרעיב לבם אחרים לאבוה מן נעיניבם • להטיב מבוקמים
בבבסד ותקותם הרעה מלבד • ואין לבם אתבם • בלאר דאיבם בעמים רבות • ובוברו בבא מבם בבבדי מלומדים
מלבם

מלבם • מבוכו אותם ע"י מבבנו לבם מבריס לאוק לבם בלאמונתם • ולהאמין בשם מבם אלים אחרים • ובבהבינו
מבן לבם מבלבם לבבינל עיניבם ונבבל בינם • אז בראו לאו רשאי בראשון מוכרח מבחרב אבם • ובלאר • אבם מבקרוב בולם
לבל אם אחר מקבל אבמאן מנם הוא אבר לבם מבר להבאותבם • ראבנו בים מומן • אך בחבור בהבים לאומלם רבו
הוא אינו מלו • אלא מל רבו אחיבמיבר • ובטמוש רבו אחרה • כי אבור הוא אתו בבבם מלא בידוש לבל • ובן בחתאר הוא
אבאו בבבוטיוב מבבל כלי מעות מל זהב ארבו יוכבן • כבי לבוניאו אין המבנות • ובוניא אבבינו האולמאי לאינו
אבנים יקרים • ואחר לבם ראו זה כבן לי רבבם בבבדי • ואתם קורא לנו בחאר אדון אלוחד ברובבבר • ובאמת אינו
יודע ומביר אמילו בלא"ק בבוש • בבראה לבל מבין • בחר מחבר לבבוד אלהינו המיר"ה • מבני • כי מדבבי ה"נ מלבם נ"ב
אבאר בבבוד מאין אחריו ברור • מבל כוונתם היה מבינים ישאחרו נתותם • ויאזינו בחמונתם ידוש אבנים ארה נאם
לנו מבם מורבם • אינם תמיד יד המלוך והמאורה • כאחר בראינו והוכחנו בדברים מבבינים לבל מבין • אחר יקרא ע"ם
בנוכרים הב"ל • ואם לבמאים מנאתם אקום לבעות בדבריהם • לבטות אחתה בוכתם הבמאית ובראמנה • בלא
בחבבה נרין מילמד מתום מן האפורם • מאוש מאחר מבלי מל מז"ל • ומבמם נדק בבל בחבאות ומיבישות הבמיות
ומבלאות • אחי אבבר לבתור דברים אפורסים • מחבה דברים אבמבקים מוכלים מיבומים • אחר לא נבלאת ולא רשוקה
היא • ואפילו רק מלא להתנגד לבבל האמונה מבבור • מוכרחים אנו לבוניא אחרי בבבחוזים הלהיים מחבאמן • ומאמרים
דברה תורה בלאון בבי אדם • ובבו המקראות לבבר את האון • בדרך מיבולה לבמות • אחר אחתם • נריבין לבמוש
בבבדי כותבי ספריהם בן • מלא לאות דברים מבוזרים בבבל • מנקים בדאי מוכן אבל בד בתאמתות • אם ביביאם •
אם נקבלה מאמבת מרבים לרבים בלתי אמודים • הם אפורסים מאד בדברי אמן • ר"ל בותבי ה"נ • ומם אחרו ובאמרו
הישב מאין נאול לאורתנו • ומאינה מובלת מוב נרמון • אמרון מי ישרון לבדי מד • ובן בסרו מחפים אבם • מחוביים
מל אמתת דבריהם אלו • ויותם מבבינים מם פעולות ידם • מאינבם המאים לבבנם בדרך נר ודמות • לבבל אור האמת
מלהאמינם • בבאן אמה אמורת מבבא זבם • לבבע ולאמונתם ולאורה • אבל מיינים אחם לאמרו לייבב בבתידם
בבאחר בבלתי מוכרח • ומובל בירוש אמילו בדרן ראוק • מל מבת לבאור דרך אמת • המחודה מל מבמה • ולא לבמיב
נבולה בו ויש ובבלים אחולים • ואין אין לדברי רוח • ונם לנו לבב כמוכם • אם כרבם ה"ו לאבלים בין מרוחה מבמוכי
לב מקום • ולבבבא בחאמת לאורך אינה מובלת כוזב • לא יקבה ולא יפלא אמנו דבר • להבביר פנים לבל דבר ור • ואם
לאיים מתירת בבחבות • ולהבמן בל יהודות המבל מבבמי • ולהבמות נאוש לאמן בל רודפי אמת • ומחבמי הבדק • אין
רש לבחור בבל אדם רעב ומבנב • ולבלא מינר מבבי לא יבבר מאנו • אם בתיר לבבמנו לאמן תרמית וקבת רמיה •
אין לא קבדא ידינו אלבאות אלי אדמת • אלילאנו ה' ישמרנו • ובחוך אחר כאן אלקנו בארבע אחת • ובאר ביבדו בולו
ודם לעם • ומעיד עלינו אלהינו • מחרית ישראל לא ידבבו כזב ונו' • ומזו לבבדו אם אלנו מבבקים • אין אמולם בבלם
אלוה • לאמור מבמרת אחת • לאמן בחבא אין ומבל • אוב בעיני אלעים ואדם • ולבבבנו כאחר בלהים אחר עמם לא
מאדם יבר • כמם בבר בנחבא אבנון מי בבחבם יודע ספר • ומבאם כולם בבינים ומביים • בבבאה אל אנשבחמיבי ונו' •
וכן בקרא הבבינה • ובמם • בחם ב"ב יאין עמם ה' אותיונו' • בבבם בל יהודי אמיתי • יקראו מביאו לאמם זה • מבוא אמנו
לאמקום מינים אורה • ללאד לבלי אולם בינם • ולייבד האמלם נדרבי ה' • לנאחל אותם אבור מבלותם ומרדם • מבמ
בלולתם • ומם אינם נדיבין לאות מזולתם • כי אלא בריאם לא מבבא אמיבם • ומבי ראמם בר אולם אחר ה' • בבבאוב
בתורה כי לא תבבא אבי ודשם • מנין דבריו ליאבר • לא אבבר בן לבל נבי ונו' מלוניים :

עבשיו אבנו לאבינו בקונבלים על דברים נמלים מבינו נגדי בבל לאות אדות • אחר אבה אבי אות לאות אביבם •
כולו מקבה מרים לאיבים אדרים • אבור אנבים כזב • הוא פלאקוניל נאור בבל אבלו ומלבותיו • מינים כוש
מל ארם מבוכם • כאחר מלאיבתם מין • נאדות אוקים המבים מרוב אבבי אדור ומקובלים אפורסים אחר מאקו
בבאבנותם • ומי יוכל לאבור אבאו מן מבאוק בראותו תולדי אות אם נקודות אקנף בלם • אמו בבופבי אבקינן • ואין
מבילין ראיה מן הבוטים • לבניי דעת ומבמרי לבם אחר נאבה לו לאבוה אם מבינו כתוב לאביבם • לאמום אפילו אבנים
אלא ידבו לקרות אבבבים מבלה לידיבם • מינאו בו מל האמום • רק אבבא יאבבו אלת אקול אבירים אבוכים • בלי מבם

שעשו זריזים לילך ולרוץ לרדיפה עקלה עשני הגדרים • כפי שביה שהרגלו • לא היו פריו נעלי נורה • ולכשר
לאת יודעי תורה • לך הם יודעים וקיימים ולאי בכסף נורה • וכני לדם בשר כנורה • ומי הם הרבנים המכים תופסי
עשרה המוכליים בו • לא אברים ייעשו וכניו • לו קרוביו הנלחמים מפרלג • לו קרוביו בהמליות ופיכסו • לו הקהלות
שפורסמו לקרוביות שלאחרי הדורות • שהם בתרך שלמה לגנו ודומיהם בסביבותיו • ולא שבינו נס מלוזה
קהלות גדולות כמו כ"ם הלא ידוע שלא נעשה כן • בהסכמת הרב מדינה • רק מחו' ר"ג מולין עשה זאת שמו בעוכה
בעורה כרב מדינה • וכן כתב מהגהלות הגזרות הנכנלו • אחר שלמה ודרישה לא נעשה בהסכמת רבניהם וקהיהם
ומנהיגיהם • וכולנו שנו שלין לבם ידישה מזה רק תלמידים שיכם הגונים שנו זאת שלשם שמים • כלי ודרשת אב"ד ומנהיגים •
וכמה כתבים הגיע בזקר וכזב כמו אלבו לנחרי בלאחר ידשנו בבירור דתלי בוקי סריקי כאיזה אכסים • המכמיסים אותו
ומאמרים בכה אלא שלא נעשו אחרה • ונקנתן על כתבים ואגרות אינן לו לעזר ולא להושיל • רק לתלאות הדפיס
ולהבניע אין הרוחה • כמבין מ"ש מן הסשם דאין • שמבכלל לפני שעשה הענק הקדושות וקיימן מ"ם הכרם ומכייה •
ויונק מכך הוא • בשביל כך לא אחר שמקר אבה ולא כל כמיכים • כפרש שלמה כל כך לדם כלאין ומכר מוזקן אלנו • ומש
אנל שאר ב"ל • מ"ב כולאי לא הרש מוקרו כזה • ואפילו היו מורגין אותו לא היה דשאי לבוב ולשבות מלאחה בקדושות •
רק שלאת הגיל • כתבו אתם שבשעה זיקן בהשמה וזיקן גדול כפוייתן • מ"ל גדולה בו מ"ה ומ"ב דמיין • וולגה זה ולאי לא
היה נשבל בעשן זה • אם לא בקשו מיהו • מ"ב מה אגרות בלאלה מתלין ומורידין מוסיפין לו נורמין • בהשנת אחרת
פרבים • וכבר כתבה אגרות שבינו מזיבון כיבר מתוכן • ודושים שהם מתנגדים לו בכירור • ונקנתן מינו ניין כעין
פאגרת דלאמ"ליא • שם שבראה מלין גדול בעבורו • מ"ר הוא רופא שבו על נקלה • והביא כידו כתב שבו • והפסדו
בו מדבר מעבר • לפיכך שזה רובו מה שהוא לבנדו סותרו ומוקרו • ונקנתן פלקו דיהם ופסדיהם בעבוד מילין בשלמה
שזה שלא שבורו הלו • ונקנתן לא דיבאים לעזר לו ולהוציא כי אם לבוות נפ לחרפה • ביאור מ"ם לו מ"ר יפה שאכל שוד
יתומים ואלמנות נ"ם היה לפלה • אלם כזה ודאי נמצא לו בכתבים קלים • ומתקובלים בעלי מאות כאלין אחר בעור מהם •
אלא הם המסדרים הרב מ"ע מיבטר • אחר בבר מבאר בעינו וכאו היבר בספר תורת הקבלות • וכן ר"ל אחליבוב
מבאר עם מבנו ומקומותו די נרבו • עוד כעור מן ר"ל אולאטוי • הידוע נ"ב לוקחים בקבל אלטוכא ומבורנ • מה שאבה
בו בשנים קדמונים • בהיתו בקלוי דאלטוכא • ומשם נ"ב בקדושות ובר"ל • מתפתה בתרגם מהם ובמעם מינה לברבות
דעה • מפני בבור אבות אלבוהו אם ק"ם מהר • ולכן מבנו אלבעלות מה"ם כל מה מקרה עמו • נם ר' מהרם בעבה מקובל אל
כרמובנבע בדולת מנמו • מ"ר מחת הבאת מקבל בשבו • וכה לבדות עליו רוח מקבלה • מד מבאן בדותו אל הבטר
מחרי אלמות אל הקדושות • אלה הם המבריים כל מבני הדור הגדולים והוקים בלאוריתם • ואפילו אלה מבייו בלא
כתרי מסיבי ובמירבה דשלה מסיבי • ואפילו הסוביים מבהם • כמו ר"מ מייסם ובכיו • שבגדיל לבעים מיאם • לפי שמעדו
לשיבו • (עם היות דוב גדולינו ליד ל"ח התנגדו לבם נ"ב • בעת בהיה שמתמו לו) • בבר מזרו בהם יהודו על מבאתם
נבכירו אבר לא כן עבו • שבאתינו לבקרו אבתם בשלקת לשומו בלבדו ברסת ערתמו ומחבולותיו • אך מתה מבו מדבריהם
הרבים • ולאחרים שהיו מוצבים • כמו מבוריעוכו ובאבו לנו מלבים ומבדים • שמה מל מי בעם על מעבנת קבה בנין
לבנר מלן ומעל מה הדורי מילי מחוליה כבוים ומקרים קבה כלבים יקרים • סמה מקקי מקקי מלן ובתבו פלבתר מוקים
לא מבנים ומבפים כל יקיו בהם • ולא אחד בהם מבראה דבר אחד מל מבוה ומבוה ומדע • רק מעבה קדם בעלמה •
כתבו לפניהם מהמי מלאחים גדולים ומספר מבהיו • ומתמו בה מבמה בתתן דעים וכל המריבה לבער בהבאה ובבנותן מל ובני מדול
מעמה מדים • בגדיל הוא ישלם לו בחדתו • בריבוי מבנים ומחדים • לבדות המלבה בבלתי יודעים ומבירים אותן אנשים •
מיבמבו מהם בני אלבגדולים • וכל מוסקי ומופסי כרוזים ומבמות מבנים • בכל נעבה בביתו • ומבלם לאותן אבר בבם
בבבבה ובמבה ה מיבתו • בם מרחם מבנם יתרה בדבמבת בבר בזה: כלי מום רבינו מהמיר"ם • ומוביר מם המיר"ם
מלא • ולא ביבן לו רבות לדבר הזה • ולא יבוכר בלוזה לבום נעבה • ולא יש לאדם אבר בלמוכא דבות לדבום מון מבבי •
מבבבם מבמ מבוד דבריבם הקמיתות • לבוכר מבנת המלך יר"ל אבר בנו בם כי לא לבוכיר דבר מזה בעונבם יור •
מבלא בבוד מבלבת מבלבבת הלבבות • ובם מבבבה לבדות מבדים מלבות מבבים קבים • מביחוד מלי הדפים

מלגרות מתתו בשבילו ל'אבטים" מתוך מטרים ויותר מלפו"מ דנ"ק • בעת הבינה מהיה מעת בירום • ומה מעמו הכל בכפים
ולאוכם • ולא ידעו כלל מה מתתו • ובכר מקלו לתבבסייבו • ולאר מולנו מ מתארב על ולאת מיקבו • ובכר הם בעוכריו
ה"ה פו"מ ר"ר רינטל • מבכר דבקם לאותו כל ר"ובלא"ה אנ"ל מן הכתב כאלם מבנינ מ"ם נ'מקם גרב דלאמטרדם • מסנים מהם
בעה מעה מוכליו הגדולים יותר מאני • ים אלו לא הראשון הוא מ"ם מ"ה • מבכל רדיפה • מיהם על מיו מאנו ומהכלא
מלו • וכן האחרון הוא התורני ר"נ"כ • הוא מתנגד אלינו בכל לבו • מ"כ האחבי מבוכך ודאי בבל כרוב ובלא נאמב •
ולמעם"כ הביא לדפוס כתב כזה • מעה יאחרו בל אוהבי אמת ויזר • מה מעפש הלים הזה ומיבו אחר לא ידע בוטת • והוא
שנאו נתפס בזו הרשת • מהרי הם ישנו בבניו • מכל מה מעמו לא שנו אלא לבנים מירלת ב"ו • אבן מתה הסירו
ביסוס • הוכן ולא כזו מלא מעו כבונן • ומבדיקים הדין על מעמן • במה מבבלו אלבונות מבבת המתנגד • ומוסרין
נפמם כמבילי • ומם הייכולין לעשות בקמה ה"ם הדוא • אפילו בעד בל אחר להם הין מוסין • ומם כל זה רוצה
לבפמיית בהם ולבביה רמיה מכבתם • הים בחיבאות עוד מו פנים בחוזו • וכן לא מתבוסם לבלינ עדות מפמטיו • אלא מתו
בנים אלבות עוד • מעת בולו לא"ם רק מלם בכלל • ובכר הונגה הרשיה הפרטיה בחלב"ל כל ל"כ בשה ובחופה • ומרב
פסיי בחמת • לו מם כוכתי בה"ם לאב"ד מחיין • מאחר בולו בתוך לזה מבוחות לא לבר אלא בפקה מכם הנגים •
מכל מתו נ"כיום מ' כעין דבר ר"ל • מר מחסך ידו אין כתיבת קדושות • לו הוכח לכן ומתבבה נעבדה כאות מילדה
אמת ר"ל פרשניר • כי מן לו ובלאם לא רבה לתת עוד קדוש בכל מאון מפסקו לו • כמ"ם תלמידי כמ"ם דברי אמת
ונדק • מלילה לו לבקר כי לא כך לאד מחני • מם לזרעה דאבה • ותתן אמת ליעקב • אך בכל מפם מעמד לדרוש בבבור לבקות
מנאו • ואחר וקלל אמ בחלמיים מלו • לעבאו קלל • ובבת מלו כאה אליהם הקללה • ובמעוברה מיעם היולדות בפעם
ראשון כאורו דורם • נעדרה נכדתו הכ"ל • מהיה מבוכה מלו בבבת מינו כ"ל • יומבבו מבבר מורה לבריאות • מל כן לא
מאו לב אליה והכיבוה לבדה • והוה מעד דבה ר"ל לדבר בבוארתתה של מדיקים המקבלים מקבלת ה' • ומבבה מלה המאחרה
לביתו • ומבאוה מתה כמריבתה לבדה • בלי מיות אדם אבלה • ובעת הבינה מתה יולדת ילדה מחד • אמת מבאל אלו מבבור •
וכן נאחרון בבפם מזר לקלל מנאו • וכו ביום נפערה ילדה יולדת בתו מל ר"ל מבאוכה אהבוה הקרוב אליו בתתים מאחבעי
הנ"ל • וכבה מתו כין הבדקים יולדות בני אוהביו הגדולים ומבמנים • אחר מסרו נפמם תמת נפמו • כמו אמת מבה מקיבם
בת מ"בא ומולתן • ולא מאריך בזה מור בכאן • כי נייחד לאן מדור בם מ"מ לי"ה לבדבם המתם • לחמן ידעו הדורות הבאים
מת כל מעבה ה' בי מורא הוא • בל אמוכה ולאינו מוחבר בשלא כיחה • אך מם מאריך לאו יחי כהולכים אחרי מדירות לבם •
מוף סוף נבה בילים • אלא מחבר לקבם • ומאחר לקבם • ואל דעות ה' לו נתבנו אלילות מדיק ומבר הוא • אבן בבירור
נראה אמת דבר בבאוב אחר לא יכוב • מוחל מקמיב מ"ד מקר ונו' • כי מנאם מוכיים לכל מבנו לתת ידם ולהבעם
לבעום לו מקר מה מרבה • להבאים הידוע • ומילאת דבבידה דלא מקרי כה אינמי • ואפילו נוי נאמן כה"נ • כלל זה
בטל ומתור מבבים אבל בשמני"ק • וזהו מרי מומרו ומבבנו • ווהו המומלת הינגא מחבו לרבים • לאדו לבוגם דבר מקר
מעוה כלאו • הבמעם לו נראה דבר מבינר בזה מלבד מם בלאמני הקבל • אוי לאותה בוסה • אוי לבינים מבן רוחות • אוי
לדור מבן מלבה כיבין • מקום המבעם מה הרבע • ומה לאחר ולהבדרה מוד ולמידה מל מקריו המבוחרים ומבנונים
מלין קל מבינראל יוכל לבוגיאם מפיו • אך בי לקבעם בדבום • לכן לא לאבינים מנמי בבכ • וכן בבנין לאוד מורה מבראים
בבבורו הלו • מטרת בו בכל מוו מן רב לבראות כמו וגבורתו • ונגלה מדבר לנבע אדם מנאו להבינ מל כל דברי רוח
מלין לבם קן • רק זה דבר בבלא מחבינ מלאחים מן הנערה מלינם בבאיאות • בולב מבוכבים ובכבה בבם בבריות בבו
אמתה ויוסר דבריו בחילו דבלאיה בבל ר"ל • כך הוא הענין אלו בר"ת ומדופיו • בולב בתבו מרוצה אוילי אחר מל דפום
אחד • ובכר הביב מלי מלחידי בבפר מבירת ליחוה לי הבב לו • מבה ידבר עמו מבפטים • ומבם ירבה מרוצה לידע אמת
בבבור ולבקור בבו מל מלים • אחר מלאו מלחידי הבלל • מדבר בבורתיו ומין מרבני בבקר ומרבה • ובאמת אין כמו בת ורם
אמת אפי' בתלויה קבן • רק לבמניה מקרים מבוחרים יודע • אין דונתו ואין מל עבר מבלו • לא היה ולא קם כמותו • ולא
יביה עוד • ומה נוכיר עוד מבדרום מקייב אלו • מבינ לו יה כמבורו זה • לבוניה ה"פ ילד יולד כו' בדרכי מוא מבופים בוב
מעבה תוכו ומבתוכים • אחר לא בבעמו ולא בגדו לא נראו ולא נבראו • לא נבתבו ולא בקראו • ומעבב לבבל

בכל העולם לעוור עיניהם בתענוגיו הבלים וכסביו הדרים ותלוניו בגולם • אמן אכלם • ואין לתעוב עמכו כי כבר נראה
בגלגל • פתיון לו בוטה כלון יסיר • לך עדות ברים עמדו בתלין • ולא נאמנו בעולם בן מאבני ישראל לו אפילו מבקשי נוגרים •
מיטיבו לב על זה • ולא יראיהו אמונם לטרוף כפר מיכות כזה • האדם ובורה טמות כאלה טמות וטאוף להעלות על מעת לטון
על הנויים מסביב • ואף כי אלינו בחיפרים נכסותינו על תורת אמת • אלילה לנו לבנים דברים כדים כאלה • ובנודה מאות
מאמנו ברוך ע"ם בחר"ו ל"ל להתגלגל בחיקול • ואין בנים אקלה לקלי דעת • ואכי אחלין מלאמנריל ישתים ובנין בכמלאות
מאמנו ברוך ע"ם בחר"ו ל"ל להתגלגל בחיקול • ואין בנים אקלה לקלי דעת • ואכי אחלין מלאמנריל ישתים ובנין בכמלאות
לעולם בריאות • ע"כ מכתי לפיד מולדתי • ואמנ"כ ק"ק אמדין אתינו לי כמטר מנים ולא רנו לקבל רב אחרי כי אחיר כיי
מעמקים כי דוקא אמנו לפתות אות ולארבות מלי ראיה לחזור אישם ולהיטב בכוכבי מעמד הכנסת וכבוד כפלי כפלים
וכל הימים המנדנו לפת כל אחד מהם מסת ידו • להוסיף על מכרי להמרמה ברני ככף • לתמן אמור לסכין כבוד בתוכם • ולא
מאניתי • ויבולני לברר הכל ע"י אגרות מה"ק ר"ת לו ע"ה • ונם אח"כ ע"י כתב אגרות מכאן מסם • גם נתנו קומיטיאן ל"כ
דוד לעוזרדין לפיסני ולהתרגנות אי בכלמחון מלפפוק עליהם וכל זה בהפרה גדולה והאגרות ישנאון עוד ביד יורה
כ"ד דוד מכ"ל • גם ה"ק ר"י דריגלם עודנו חיים ל"ל יוכל להמאל ע"ז • ויגיד הגאות כי הוא הכוחות לכ' דוד מלו • ונתן לו
כו"ה ובנקסה גדולה מיפעל לת ולת • ויפקיקו לו טובה מרובה • גם דודן ר' יוזפא ע"ה הודיע לן בודאי • אם נאנגרפי מוסם
ק"ו • גם כיד המיר"ה כתבה כתב רחים מן מסרה מנמדין • להמיד עלי טוב ויוזר מכיני ומוכני כל יחי בתתי בשודדין
ונגתה כי נדקתי מכמולים ובלתי נמולים • ומה מסאנתם להרקיק עדותם • הלא בפכיכם ישנה כמזכם • כית"ל כל
מארץ לפני • אני חרבי יכולים ורמלים לדור ל"ל בכל מקום • גם בארץ מעריין מיית לבבוד • ואם דנוני לילך לגם ולת מלה
לגם • לא ישנבני דבר ח"ו • אם היתה יהודי אחיתי ב"ה • מסחו מקרא אלי כל ל"ו • ורכבם עם מיתו נוצרי ע"ם מלאם עדים
מקיימין הדבר אם מת מקתה כהודאה • אמנ"כ לא יוכל לאמחיד רגל בכל אגרות הקדיה • אמי נמקום מולדתו לאיבמין • אינו
רגלי לבוא • ומם כל זה ראיתי הארץ אתמרה בחזרה דמנן • ומסנתם לנרמני מכיתי ומיר מולדתי לזר מסכנוני • אם היותי
מולד בכאן ומכמה לאות לדומלם ברכה • ואכנתי ל"ל ידודקפלכם ע"ז כאחר תמת מלמה רגזה ארץ ונו' ומפקה כי מירם ונו'
נאמת יש לי להתביים מקרתי מעמי ומחי מל אלמוכה (בהקדמת ספר לח"ם מהדפסתי בתפלת ימיכת כה • ומנות לת כבי
העיר) על כן דברי לנו • ודי בזה לאכמים מכוני יין מכמוכ דלו מאכמ מם לא בחדר"ר כ"ש יומון מעו •
וחנה כתיתי הפעם מדעי מלוכת המוכים רעה לי • מקרתי בעמלתי ונדולתו מל אחכ מכ"ל • והאחת עד לעמו •
דלית כי מנה ולא מקפתה • כוסף מל זה אני אחר • מאמ"ם מכמין ירוזה • גם מדיכא דבר מנרא היה ראוי לי
ברכנות דנ"ן • ולכן רבים מנכי נ"ק לא רנו להמכיר מל המוכה • ומסקו כי דוקא ולא באחר • מסתעוררות מנמם •
ולא מדעתי ורנוני לנמרי • כי אמנם אני מכיר מנמי יותר • אמין אני הנגון לה מכמה מעמים • ראמנוכה מפנני מוכא
הרכנות • כמו מסוכמתי בכירור • וכל מעמי מוכיחים מל ולת • לולי ולת ולולי לא היתי יוכ"ם מה כל הוזן • אחרון כאדם
מעוז • ביאור מאני יודע בעמני אמין כי האמלות הרחויות לה • כי לא למדתי אכמה ודעת קדושים אדע • אמ"ם מתמלמי
בתורה קנת • אמ"ם כדבמי ודאי לא מסקתי כה • מעמת בעלים ברכה מכנגדי • בפרטות מהיתי מוסק נם נד"א •
כמו מסודעתי בספרי לרבים • בהקדמת ספרי מאלת יעבץ ומזלת • ונם קודות הימים ופנעי בני אדם לא מכיפוני לחלאות
תלאות ומחני כה • לכן אני מקפץ יותר מלמוד • מלמוד • (אם מלמדתי ת"ל עם תלמידים כילדותי • ויש לי לדאוג מל
מלאות מנמי יותר מסלאות ולבי • ולכן מתמלם כמהיו מפלגים נמני • אינה מתלמידי רי"א מהכמתו • המנכיני עוק
כתועבות ראם לו ודעתי • כאחת הייתי מתמוקק להת חבר אלינו • אולי אוכל להמלים מסרוני מל ידו • מד בנגע נראם
בגלגל יהן מתוכה מבריאת • ונתברר לי מכאתו • מכל מכינו מתקודמת • ומכמיו ביותר בפרמות
בנסתר ראמן מלו מקבא בדמים • ידעתי כאה כמו נדול • ומלאי דבנותיה מכן • מרי אמת • המוכנת אות מלרוזן אחר הנדולם
ומעמי מתכה בורמת • המכיה • כי תולדות המוכים מעה מדו ומנכו את דומי • יבא כמרים כמי • כמעט אחרתי אבר נגמי •
מלבן בכר מלי מכמוה מול כזה • ומורה מעם מכבד מה ~~[illegible]~~ ה' מל מעוכבים ובהם • מלילים • אמלילה הייתי מלם
בקבמה מלם בכה ונכורה ובריאות • מדיין הייתי מואם מנעלת הרבנות • כיאור מל אחינו מאמכנים • מם היותי מהם
מרשי ונגמי • לא אכניה מרמי הנאמן ת"ל כמע כמתכים כמני • אבל מאלה נמני כמרבה מדרכיהם ומנהגיהם • ומאמנכ

לי בפרטי פתלום ומסרים • המל זה לא ישרד לנבי • מזוסי המוכה ראמנוכה מאמנתי לפסיג ע"י אים מלוחי אמר בטמ"ל
כו • ומרוע ישר לך אם נם אכני מדדתי לך כמדמן • באיזה כתיבה מיכאה מע"י אמ"ן • מתון מרירות לב • והיה לך
להמכיר מטא ראמן • ולא לחיות נמכל לחוברי מכרה • כמטמים המלה נבמסומה • להיות מכר לחוכרות • להתעבר מל ריב לא
לך • ולעמות בעברת זדון לבדות מלי כוזבים לפני המיר"ה • ן אלהבים הידוע מבתנרמתי מעמדין ומתמרדין ומפולין • לא יכלה
מארץ להכיל אותי • והדבר ידוע לכל המדין בפתוך (לא אדמים עדי) ישלא לבד מלא נרמוני ע"ז • אבל העמקתי מסמ"ו מנוכי
לעולם בריאותי • ע"כ מכתי לפיד מולדתי • ואמנ"כ ק"ק מדין אתינו לי כמטר מנים ולא רנו לקבל רב אחרי כי אחיר מים
מעמקים כי דוקא מסבו לפתות אות ולארבות מלי ראיה לחזור אישם ולהיטב בתוכם ובכוד כפלי כפלים
וכל הימים המנדנו לפת כל אחד מהם מסת ידו • להוסיף על מכרי להמרמה ברני ככף • לתמן אמור לסכין כבוד בתוכם • ולא
מאניתי • ויבולני לברר הכל ע"י אגרות מה"ק ר"ת לו ע"ה • ונם אח"כ ע"י כתב אגרות מכאן מסם • גם נתנו קומיטיאן ל"כ
דוד לעוזרדין לפיסני ולהתרגנות אי בכלמחון מלפפוק עליהם וכל זה בהפרה גדולה והאגרות ישנאון עוד ביד יורה
כ"ד דוד מכ"ל • גם ה"ק ר"י דריגלם עודנו חיים ל"ל יוכל להמאל ע"ז • ויגיד הגאות כי הוא הכוחות לכ' דוד מלו • ונתן לו
כו"ה ובנקסה גדולה מיפעל לת ולת • ויפקיקו לו טובה מרובה • גם דודן ר' יוזפא ע"ה הודיע לן בודאי • אם נאנגרפי מוסם
ק"ו • גם כיד המיר"ה כתבה כתב רחים מן מסרה מנמדין • להמיד עלי טוב ויוזר מכיני ומוכני כל יחי בתתי בשודדין
ונגתה כי נדקתי מכמולים ובלתי נמולים • ומה מסאנתם להרקיק עדותם • הלא בפכיכם ישנה כמזכם • כית"ל כל
מארץ לפני • אני חרבי יכולים ורמלים לדור ל"ל בכל מקום • גם בארץ מעריין מיית לבבוד • ואם דנוני לילך לגם ולת מלה
לגם • לא ישנבני דבר ח"ו • אם היתה יהודי אחיתי ב"ה • מסחו מקרא אלי כל ל"ו • ורכבם עם מיתו נוצרי ע"ם מלאם עדים
מקיימין הדבר אם מת מקתה כהודאה • אמנ"כ לא

[illegible] • [illegible] • [illegible] • אפילו בדבור ובענייני העולם • אלא"כ בעורת אחת • אלילה
ל לאבד זעני ולבזות מכלי בסקרים וסיכונים מעיקלים והכלים הרבה • מנית • ככה כתבתי והכינותי מכתבים א"ל להנסון
הרבנות • אם לא בבית מקר ולאין רשיון • כבי מדרשי וידעת בכירור נאור מגדולים (אלילה לא על כולם אני אומר •
אבל הרבים מעטים ומבוקרי • גם מהם מלוים ומקשים • היו תופסים בלוחות זו • וכאשר היו בעיני רבים לארבע
כתות מבזה"ל • לכן ב"ה תורה חברת מקר בדור הלו • היתה לחבל ולמסרה • תופסי התורה לא ידעוה • אבל בקיאים
לרבות ולנוד את הבריות • כ"ם מלא יפה כאם לקיים מנורו מפני איש • להתיר הדת על תלה • ואל"ו מלא יכלו לנדור
נדר על בית ישראל • אפילו אם היו רוצים לפלק הזכאות • ולם אל אכיר התקלות • לא היו ווכים לכך • ולא היו דברים
נמדים • בילא היו מיכים כ"א על בעצם • כמו מיבמתי מסיה רגיל • בפי אל"ר איזן אחד תקיף כשירו • כמסיר אומרים
לו מרות אלם נוסף בנים כתורה • ואיה מסיר לאמה אתם מבורים • מלאמה"ג כחכם נכי • מלא היה מכיר אדם
בדבון • ולא מדר מני נדול וקטן • ומלאומי נ"ל ומרדפוני כמו מסמו לו • ו איתה מרת מתמד בעיני החמון • נושל
נמסו לים מלאמה • יכלה מבין בטוב ובבינים • בעדבים מולמן מלבים והמדים כדת בין ומ"מ"ל • קבון הין מהבל • ויין
כמבר חבל • נקבלו ומדלו לנמרים • נמסו מסולמים בלתי ומומים • לכן נמתנו מבילי דמתא • מלו מלבים מקמומים ונו' •
ונגר אבנים נמרבים • עד מלאו מומק בקרבה הוא לבו ולמסמה • אין אומר המבר מין לא מבה • בבינים • אמרי אמר נתן ה'
בלבלת לב לבדר תלמודי בכתיבת ספרים ומבוים בחזקים • ולהיות לי לעמיד בכסם ולבלבל את מיבתי אי"ה • לבנות מומות
בנורת לתורה בנוה"י • נגד אומם המבאים ומני הערדה ומי הזקנה • לעמן תהיה תורת ה' בפי מבורה • ומבמתי בדורה
בבלמן ערוגה בבל ומאורה • כי זה כל מבנתי בבור מפרים ותקון המדברים כוללים הנגרבים וקנרים • כדי לבנות דברי חפץ
בבלמה רמאים מבה בבם עולם בקמרים (וקראתי אלי מקרא כלי בבמ"ן ומי • כבה כל מבייני) אזה כל כוחתי תכלית מבלית מבקת לבדל
הדינין והאלבנים הבתובות והדעות והמאמר ודב"ל הבבדרייה לבת הלך בבמיבים ולמדים מבדור קמור בבמרים מבתומים לרומה
מבהדים ומבוחמים ולמקל המבלה לאיבר בדוריה לי גלי"ה בתקלה בעבם ובמאמנה יולת הרי הם מומבים בקרן זוית לאו מינבה
לא מומבתי אל מוס אדם לקנותם כמ"כ אמילו לבתות בדברים • ולכן נתיאמתי נ"כ אלהמות מבמי לקבל אול רבנות מוד •
מרמנה מדבר בן תבת המלאכה הבלתי את הבני ומבתי מבני מרבה דבורה • ומה אלי לבי דו בדאותי מעבר"ו הבמיקוני
מובני דרכים • ומבמלה מתלת אף לד"ת • בעת הזאת מלאכת ה' בטלה בחמנע הבבק בנוק הבתים אלו • מה אמר יאמן
ה' מחרית ישבנ • ויתן לבבם מבא • ומוק ידי ומדם רומי בקרבי ומבי • להומיף אומן בתורתו הקדומה לנמוד את אמר
הבלותי • ה' נמור בנני מעבה ידך אל תרף • די מבנומה לבלאכה המרובה • מרחם מקלם נסוכה • ומבמה כמעבה ידינו
הכרבה • מבן ה' כוננמה אלנו • עומדומבים מלנו •

עוד אציג קצת אגרות שכתבתי לרבנים גדולי המחוז הלו • להודיעם מעין המאורע • רק
לבגיי הרבנים ולאחי ולכל בית אבי גדולי ארץ פולין • ולכל אנשי הארץ בכלל • לא
שלחתי יד לכתוב אפילו אות אחת • לשום אחר מהם יהא מי שיהא • לא הודעתי מקטן עד
גדול • כמש"ל בספור המעשה מתחלה • ה' הוא עד נאמן • כי האמת הגדתי • באשר ידעתי לא יעשו
דברי פרי אצל רובם • כאשר זכרתי ימים מקדם • מה שאירע בדעש הראשון של איבשיצר
בפראג • שחמו עליו • אף כי עתה שידדו לשערים עם ה' • כמדינה החיא המשובשת • בפרטות כי
תשובה אין להביא בידי • ואין אחר מחזק עמדי • תחת אשר מתנגדי כתב לשם אנשר אלף
אגרות עם אלף הכסף ותשורות • ורבים מצדו מעירים עליו על אמתת דבריו ויושר ענינו • ומוציאים לעז
עלי וגל סיתי • ומהם אין איש אתי • להעיד על צדקתי • ויושר לבבי ואמינתי • לכית ישראל
לשוב להם ולבניהם לעולם • אכן נשארתי לבדי • מאין תומך בידי • על כן אמרתי לא אבוז לשכל
מלי • ולמה אהיה למשא על בני ובית אבי לסבב להם אויבים רבים מסביב • והמה לא יוכלו
לעזור • ולא אנהה מהם מזור • על כן אחזתי בפלך השתיקה • ועל ה"ת השלכתי יהבי אראה
בצדקתו

בצדקתו יוציאני לאור • יתן משפטו לאור לא נערך •

הצדק האגרת הראשונה אשר כתבתי ביום המעשה להרב רמ"ץ • בע"ק בו ביום שעשו הכרוז
הראשון ל"ב בא"ב הגדולה שבאלטונא •

יום י"ג שבט אז ישי"ר ישראל לפ"ק אלטונא •

יהי מלום בחילו ורעבן בסיבלו • ה"ה הרב הנאון המפורסם מ"י ע"ה פ"ה כמוהר"ר שמואל הילמן נר"ו • שיום הילותי
לשאול לו לשלום ולברכו • על אשר מעתי כי מלאמות ה' מדוכי כלאם בחים ר"י אב"ד דבאן • אין כתנלה ומודע
לאדוני המעמדי הקדולים • ושמע כמאיל קבלה בחוביו ה' היונאים לבלע ולהמית בנפש ה' • ואבכי עם מבחלת לא חים
ריב מיתי עם חים הלו • אם ליה לורעת דאבא • להמלות מל לבי מום מיבא מל מבלה ומבלה • לא אינה ולא מקבתה
ויודע מאר מתי • כי בדאתי הנדולה בנעי ידים • ה"כ מה לי אי מר אלך אי מר אלך • אתבנה אבי מבפנים • ידעתי יופר
אחרים • מדרבו המוכפרים מל מכ"ל ומעות יו המטובות • כי נעמל לאוברי מבירה מלמידי המומר המפורסם מ"ן מר"ר
מלן • מבמיה מנים המזיק ידי מרשים • ונתן יד לבוסעים ומתבר לרמעים • לא ו מהסם עד מנמתקה מומו בסיע היון הלו •
כי ידוע לי ודאיתי קונטרס אינות מחיבר לו ביתים הבם • והיה מנוי ביד תלמידיו בסולין • מכ"ו מתתי מהבום לפי
כמקבלומו כאן לאב"ד (עם מסיה נגד דעתי • באמר כלאמו"ל לאמת • כל בחיה לא ישובון בו") ומבתי מל מדותי
לבבור מבנוד • ומלאתי בסלומו ונגד הנוכי בלאמת • כי לא האמנתי לו בלבי מומנה מכ"ל • אמ"ם מנמה ורמה מבמי
מדור • הקבלים מבנעו בו באותן הימים • יהי מה אמר מהבלים מעמה מ"ט • מבתקבל לאב"ד כאן • מתתי ידי לומוכי •
ומכמיב כל הדומי • אחרתי בלבי אולי אור בו • המאור מבה המוירהו לומוב • ומומלאי מעמה תמומה ובינלע"ו אלבו • והי"ל
המק נדול לבינת בסלוה מעו • מלא לתת פ"פ לע"ה • ובן הוא בהנ עמי בבבוד והבבמה בדולה ומנומה כידוע כאן • יע"כ לא
היה מום מקום ומבה לבבאה לבלל וכלל • אחרבה כמספרו לי לבעמים מליו אינה דברים בלתי הגונים • למדתי מליו ומות
כבי יד האמרי • ואיתמ ליה אינו נומא דמובדא דאינלי בהתיה האידנא • כך היה המעמה • כתמילת מבה ו מבאה
מעמעה מק"ק בפ"מ • מבתעורר מל מכ"ל לעמו מקמת קמיה מבמב ומתן מם • והמובר ישראל המבאר והמתבב בעירו מרראה
מבלות האבנים המומדים אותו • בילה נדקתו לעיני המעם • אז ומובו אויביו אחור מל עקב בנמם והודו לו • כוה האומן
מדתבולה המסיק לבו העולם כאן • ומכל תלונותם מעלו • כלי הגיד להם מאומה • רק מכל כתבולת מקר ומיה ומאיות
מינים • לאחר אחר מסיה היתה מעני מבדומי פ' המלאך הנגל • ולאחר כ"ל • פ"ד מם היה האיש מבמנא בידו המתק הקמיע
הסיל • ודאה ובאן המקר • כי רמיה נמיו • ולא נמונאת בא"ם הוא • אז נדברו ירא"ה יחידי מנולה מבבאן ומומנו
יחדיו לדרוש ולחקור עד מקום מידם מונעת • כדי לעמוד על האמת • והלבו ומפמו כין האנמים מבתב להם קמיעות
לנמתיהם ילדות • באמר מפיום מבתקבל המכמף הלו לאב"ד בבאן • מלמה המבה בנמים המתות ילדות • ולבן
כמאיבר הכ"ל פעמי מרבבותיו • בדרך כבד"מ • להעיל מם מלום כין ב' הנדדים המולקים מם • אז נמקו מר האנמים
בבאן • על מיבוב המנין מלהם • ובבואו נמם אותם מאל יפחדו עוד • כי יבתיב קמיעות לילדות • ולא ידאנו מאומה •
אבל כעו"ה מאו היתה יד ה' כם מעם מין מנמה • ורבתה המבה בנמים מיום מקבלו קמיעותיו • עד מתתו מלם ביום לאדנ
מלבד כמה מתתו בנא"ו בנבנות אחד ביתים רנופים • והיתה כהלה נדולה בקהלה • ואחר מתבק ידו מבתיבת קמיעות •
אז בפקה המבה תה"ל • כי"ת יסיר ה"א ויסום מל מארית ישראל • בקינור תבלית הדנרים • זאת ובינונא נו ומדברים
בקבוערים • אשר מורדה קבלת ירא"ה הנדדים מל דבריו • לבדוק אחריו • ה' מה נאמן • כי לא ידעתי בכל זה מאומה •
ומדראמון המזקי בכך • מבר מליו רוח מהרה • ופפם ומנא קמיע המומעתקת מה לדומעת • ואמ"ם מזה היה מעמה בר"ה •
הסתירוהו מחבי מד לבני אינה מבומות מהן ארבע לב"ה • ובאו אלי והראוני ומאלוני אם כוונו האמת כמו מהדנמו
מעמעה • ומודיתי לדבריהם מבן הוא • אך בקמתי מהם להבלים אותי • ולא יקרא מאי מ"ו • כדי לאוניא מעמי מהמעה •
ולבסיר מחבי לוות מסמים • נתנלנו הדברים עד מהגיעו לאוני האב"ד והקבל • אותמילה נאלבו בי תבמי ומד הקבלות דרך
מיה מובה • מה לעמות כלים • ובקמוני להבנים עמהם לבמות בעמם • ולא לבלות מרבתם • מקמת מעמים מבנים

שלין להאריך בהם • ואמרי לא שבעתי לבכיים שמים • ומחדו עלי אנשים ריקים ומעוזים ומעמידוני לבלעני חיים • אם
לא אשתוק • אז שבעתי מי בכם כ״ כ טלי • ופרסמתי הסכין • איך נקי אנכי בדבר זה • אכן מאחר שלא לידי גילוי • בדבר
שיש בו ס״ה אין מוקלין בכוד • בכן נדיך מינקה מעמו ויודיע נדקתו וזכותו • ואם לאו אל אדע כי בוה אבת המין ואם וסו
הטב״ן • ובהכרח נדיך מיתבטל • ויגיל מעמו אז אותי מלאמוד בכמרים • ומד״ו בשלו התמיד בכיבי • מה שהיה מכאים
מכים בית ומעד לתורה ולתפלה • ואז מוסמתי לדבר ולהמיד בשם מיבדלו מבמכסף • כל זמן שלא ירמה וכותו נלוי לב״ם •
וע״ו עשו היום כרוו בכמ״כ • לסכדיל כל המם מאני על זמן ד״ם • כך אירמי המביים לפ״ע • כי לא מוכל לרמות בראש
אשר יחנא את שמי • אסמ״ו נם אתה יבניא מעשה ס״ע עם המקולקל הלו • מרבים נאמרים אחריו • כמו מהמשה את הבולם
לעני כ״ם מנים • כי אז מ״ו יכול להמריב העולם • ואחדה מ״ו מחרית ישראל ביד האפיקורסין • אשר המאמו זה מנים
רבים לעמות נאמנה מעמיהם • עד אתה בהמתר • מעמה יעמו בנלוי • כמירלו מלין מומה • יעילו דרכיו בכל עם •
מ״ו לא תהיה כזאת כישראל • מכבר מוכנעים כי לא מסכנו ונומר • ולא תמוט תורת אמך • לא תבוז כי זקנה אמך • עמ
לעמות לה׳ לעקר ולמרש אשר ע״ו אחרוה הלוו • אשר מלאה אלפים מישראל לבאר שמת ר״ל • לכן מה תי הסכמה אלוהה
בלבי • לאסור מנמי אל ק״ה • ארבה ויעבר מלי מה • כי תקנת כלל יהדות תלוי בכך • ולי מוב אכני מאמותי •
שקבלו מה שמבלו לאהבת הש״י • מי יתנני מנע תפתיהם לפ״ה • ובאמת אחרו כל מה שאירע לאב אירע לבן • ומאם
דונמיא מעמה מל מיון מר״ אירע כאן • כזה המוכר ומדי • וכל ימי הייתי מנאמה מל פ׳ ואהבה אה״ל • מכמיו מכא
לידי לא אקייבו • ואסמ״ו נסמתוק ונמים יד לפה • מלילה תלילה מלא יוניאו הכת מהמנתם לבומל • להסוך כל המלכות
לאיכות • בכונה מדמותיהם ומהמנותיהם האחרות • הי״ת יסר מנתם • ויעזוק בידינו לעקור רוח הטומאה ואפיקורסות
מן העולם • לבער הרע מקרבנו • ולהרים מכמול מדרך שמו • ולא יאחרו בניהם לבניני אחריו • אין לכם מלק בה׳ אלהי
ישראל • ולתשובת הטועים (כאשר מתפאר הכבל הלו בעמו) האומרים אם באמרים גדולי הדור ביחיים ההם מתעוררה
מלין המלאמה הראמונה • כמלה מלהבת הספר וסמורך • ורמו ידיהם והניאומו הבל בשם אומלתי • מה יעמו אז ומוכי קיר
כמוני היום יתמי דיתמי • ומל זה נוטה • ובודוה בסר ומאנמים המוכים בידו • לאחר ידינו רעה מי אדון לנו • אני קורא
מליהם המקרא הזה • וכתת את נסם הכיחוסת ונומר • כמ״ש מ״ל כפ״ק דמולין • כי הראמונים הכיחו מקום להתנדר •
וכן מדמו של הקב״ה לאמור נדול ביד קמן • כי קמן יעקב ודל • ואיתת מסנים (דיבנע יעקב נאמקום) מל אדי • וכמי
נדולתו של נאם • כך מפלתו • וכבר התמילו ליאול • וכי ראה כי כלתה אנים הרמה • בבניא מעמו אלי • ואתה לי כתב
תמנה ובקמה מאמוניך בידו • ויהלם תודות לי • מסב לנבוד לבכי נאלקלקות מפתים • ומכם כי מאמרם כאם יגא נפש
ומריו מרם המוסף • לשרוף לאחר להמסית ולכלות כל מאין ע״ו זו • דבר מאמר אותו נדיק נפמו עליה • יבסל כו ורמו •
אם לורמה דאנא • חלילה לי מה׳ • ובכר הפקרתי כל אשר לי • לעמוד מל בכוד ה׳ כעמוד בריאל • נוי נתתי לאבים
ולמיי לאורמים מני לא הסתרתי מבליאות ורוק • וה׳ אלקים ישוור לי ס״כ לא נכלמתי • וקריני לפניהם כאנן מאין לא
הוגבים • לאמן דמת כל מתי אחרן כי ה׳ רוח הלהים אין מוד • ולא אביא לתת בכוד ה׳ לורים • כל מוד נמתי כי
ה״ לי לא אירא מה יעשה בשר לי • ועתה אודיע התנלות מל הנבל הכ״ל • הסולן לטעמ בתולת ישראל בחמאי • ויוכל
בטלאים נ״ נ מלאי • תיבת כ״ל״ל (מנקמיים) אחר מהוה ר״ת מל פ׳ • בראמית ברא אלקים את השמים (עם ה׳ מל הבוק)
ומעמה כל תינוק דלא מכים לא מכם אחר ירמה • יגיד ישיר ויכיר כתמונה • נמוכה מדות מכלות ואולת נאורה • וכי מה
מכין מעמה אנכי הר סיני • אמנם ידעתי כי כן דרכם כסל לאו מל המיכן האפיקורסים המומלטים הללו • לאבם אחר
מעמה מיכולין להלכים אותו בשם הטעות תרומב • כיאור נדאל מתורה • דונמת מ״ו ל״ל בראמית בזכות מאר עה מנקרא
ראמית נברא העולם • ככה מוסנים הטעותים המדיעים הללו • לרמות מם המומב בהתחלת התורה • ומטרוגים לכתוב
קמיע לרפא בשמו ובכותבו • הרי תירוץ נכון לפניהם • מחק למומם בפיהם המוכרים מל נדיקו של עולם מתם • ומוחנים
כבודו לאחר בידוע ומפורסם • ומל הכלל הקדוש כולו יבאו להמיר אלהים • ולהפקיע ולהמיר מותם אמת מישראל ודע
אמת • ומכחוכיקים אותו מל מבנו יבנם כמשו • איך יכול לפרש תיבה הכ״ל כך • קדש בשם נמתנה מאי נמי • ודאה מכלכר •
מי כמו לעמה לו ומפתיו מוקם כמשו • ומי מי״ל מוש בקדקדו יביר מיד הבכל ומהיתול • מילמנ מלין ומל תמתוריו • אז

להפך לנד אחר להכחיש כתיבת ידו • ומכמאקים אותו אל הקיר • לקייס כתיבת ידו מאמקום אחר • אז הוליל מיחיך
אחר לומר מבכל פס אחד מהיה אלו • הנים בידו מופס אמיש זו • מטוב ליולדות • והוא לא הכיר בה מעולם • אלא
ידע מה מיבה • אלו מלמה דרכים אמקולקלים • מסמה לבחלם בכם • ולהבכל בכבי מיד • ומי הלים אחר מעיה כראמו מלא
יאמלא ויתמה מסמות ומכלות הבכל • בעיני האנמים ינקר • הוא הלים מרגיו בארץ • אחר הבינה בה בעולם ע״י תלמידיו
(וכן עמה ומרמם בלומות וקבשובדמים מלמון נלות) מהמיה הוות ומנות המי • ומתה כאלם הולך מהמי אל דמי •
לרמות בני אדם בשם מל בלי מלם • הים מעם בריר מלבות • וכל כוחו חיכו אלא נפה מנף ומלקלקות • ובתמינות
ובקשות ובכיות • בוה הדרך לב האנמים הכמתים • אחר לא ידמו ולא יבינו • להמאר מהרבו של בנד ג״ד • אחר המית
והדיש את ישראל בבמפיו הרבים • מד מכתמלאה מלחו • ולפי מכראה הנים עתו ובלבר בדמתו • אמ״כ מסמנו אחריו מוים
מכמותו • בריבוי הבנרבריו ומלקת לשונו • מ״מ לפי דעתי • מחרית ישראל לא יעבו מולם • ואחר שיבוא רוגזם מתכי •
יבירו וידעו כי האמת אתי • ולבבוד קוני דברתי • ומליו יהבי המלכתי • והוא יהיה בעורתי • ובפרסות כפירלו הק״ל
מבכאן • מיד מכמי מדור אחינו • לחוס מל בבוד מיום ומעו מקדוש מלא יתמלל • לעמוד בפרץ ולנדור נדר מל בית ישראל •
ולהודיע כי יש תה״ל אלקים מופטים בארץ • ולא אלמן ישראל מאלהיו • קבלת ה׳ נבאות תעבה זאת • לאור מתכים
באור הילה • ולמנר מרב האמונה מל יריבם • נבוריב הוכם והדרבם • אז יבנאו בוחלי כל המבוזים כידיו • ומסבים
לדעת נדולי הדור • לבוא אותו לסתודות מל מטאיו • ולהכיר אדוניו • ולא לעמות התנגלות ובקיון בסקר ובראמות •
באשר עמה מלפנים • כי מתה נראה בעלינו מדיין כתמרוריתו מומל • מיהפון בחמי מורו וכו׳ • מל כן אל תקנה מוד אלא
מבירת ינרו • והודאה ותיקון המכמול • נם תדעו כי יש מדים באשר נמה אלא • מבריך לכתיב בם מומאה בכל קמיש •
ולא בני בלא״ה אם תומיל • המל אלה יתאמק ה׳ • אוי לדור מבך מלתה ביתיו • מזהו המורה והמבחיל והמוכיח הנדול
מר״ו • ומתה אם מ״ו ישתקו נדולי הדור • מה יעבו לדור אחר • כמיטאלום בניהם • מדות הנמתם המכמול • ולא
קיימתה המנוה הבאם לידם • כי מתה נראה בעלינו מדיין כתמרוריתו מומל • המיבוקו אמנו • אם יאמר נבור אני • אים את אחיו יעזורו • קומו
ונתחזק כיד מאמו ותורת אביהו • והודיעו הדברים לבריבים ולרשומים מיתמרו מל כפסות הם • וינדרו הבקמה • אלא תמנה
מומפמת • ולא תתמנם הנרשת הרמה • ונאמן בעל מלאכתם • לבלם מבר מעולמם • באם מבבדו המוכן לבומתו ולבבנו •

הטרוי בנמרי כי מת נדה היא ליעקב הקטן • בן לאבא אריבה הנאין הבסיד כמוהר״ן אמבנוי ו״ל •

העתק תשובת הה״ג מהרי״ץ אלי זהו

מין יום ח׳ ד״ו שבט תקי״ח לפ״ק

מאת ה׳ יסבות לו מלום מניא • ויה מתעדה כאורה רענן • בהיכלו מאמר אמרן • לאה״נ ידיד נפמי ה״ה
הרב הבאור הנאון הנדול יהמו ומנדול • כ״ה הרב״ר יעקב נר״ו • וכאל״ו וי״ר • יאל״ק •

ביום אתמול כ״י הנים אלי כתיבה מאולפת ספרים • וראיתי מוגילה עבה מאני מעבריה • מגלת קנאות מיעקב
לדרכו הלך בתמימות • לאחוז בשקב עמו • עקב מאנה רוח אחרת רוח המביא בהיו בטומאה • ומתחתם
בלמון הבלמנ מהמומלאן מן הבבל הזם הזה • ונם הניעני הקמיע אחר מגלה מיבנה בו • והנה מה מאד נבהלתי מרגומת
ומסמר מערי בסרי • על תוקף קוסי נזירתם • להבדיל את הקודש ולקרב החול והבתעב והבאלה הלזה • אבבם לאחר
מיוכן • נם זה מעלת ה׳ • הוה יהיה תקילת נפילתו • ולא יוסיף קום • ומרם כל אנוש לרפ״א • אחר הקמיעות הללו בבר
בנלה לעין כל בה קהלתיו • כי מרם כמיעתי מ״ק מבהיים מבתי כעו״ה • בקמיעות הללו דבריו כהוויתן ומפתחם
בלמון הבלמנ ומתומב • ובאחר כלתי וקבתי אהלי אוהב של תורה פה • כרמתי העינן פה • ומפמנו בקמיעות רבות •
ומנלאנו בכולם מסמתם ומרוף אחר נני הבדת והבסבר • עד מבומדו יחד לשומים קדינים פרנסים • ומתי מתהלך כראמם
לבהר מבנתיכו ויהיה קדוש • ולבבר הנלה הזה • מאזינו בני ישראל • ובבר עמינו מעמה ביניכו • ובלמנו בחרם בנדול מביע
לבית ומעיבה לפיה • מכל אים יקרבנ מבבתו מבבת קבלות לידי גדיל האלוהים קבל יב״ו • ומנאנו בשו״ה בבולם מבוונת
בבתעב לה״ה רבוה • ומה מומפרם בקמיעת הלוה מבלה רפ״ה • אי אתעבר לפרש בקמיעות הנ״ל • כללה של דבר בלתי מסבן לא
מנאה מעבה • ודובבה בשבר לעין כל • וליתן מל פיו מסבתר • והנה מתה מרוב הטרדות אחר מבבוני • לא אוכל להרמיב
הדיבור מל מיבה • אבבם זאת ידע אהנ ידיד נפמי • הקמיע בחמעם אבות יו נאל תרפ • והמיב״ה יהיה בעורתינו • לבבר

[illegible] • ואני אקרא בקול • קול סופ"ר מאריך לגדולים אדר באלכן מאה • להתחזק ולאחנם כאופי אומו פא
לקרלת הזוכר ומרוכף ישראל • כי את הזוהר הקליפה • הגיע • ואל ידאג • בזוק בלאחוצתו כי הלפתת ה' הוא • ולהריק
שכית וסנור לקרלת הנכל • ונגילו הלוה • כי יש אתכו אדר מכלו פה מעמים אדר לא יעמה כישראל • נכב ושכועת
סוא • היו לבניו מנות עשה • כללא של דבר הלם והלהב של קנאת ה' תוקד כי ואים דבים וכו' • וכמובן אחכה להשיב ה
מכל נאוכי ומכיכו • ויכיאו הארב פיפיות מנדכה • ולהוסיע לו בזמן קרוב • ואכבי לא אחקום ולא אכוא אי"ה •
עד מיסלה ה' ויתד ידו ויסיכו • ויקא נגד מדבי לדבי • ובסיב"ה יהיה בעודתיכו • וע"ד מדיקם להעתיק מכתבו • ברוב
דוחק הסעה אין בידי להעתיקו • ועל דא יעמן אי"ה בפלטע הסחוכה אצלנו הסעקה • ומה נם תוך אינש סאון
מולן נרעש מד מיכומו אחות הסעיפים ומרוכים הלוסים נוכים יכ"ר • כי הנקתכי רוח בטכי ולאתי מילין • ובמו כן אלופים
קבל יג"ם • אדר מרקו בפיסה אוי לנו כי נדיתנו ובתוך מדא מעתים אנו יושבים והלכנו בחוצך אין כונה • ומאת
סמנה מיומה אסדר אלופים קבל יג"ם ומה מזלתת הלך כראמם • יכתבו לאלופים קבל יג"ם ומה • ולעלום לסם מקיעות
עמדה • לדומא • ובהכה רבות אתנו ולמחול את פיו הסמא • ליתן מהר מעבה בוונתי • בעמד מלעמדו בחבירות • ולא
בסמיה מתמלה • מילמוד מקר • ומה ברכו כסל לאו • כללא של דבר הסיב"ה ומאור הכמתה ליעקב • מיהיה אתו בדרך אדר
ילך • ולכל יכמות לבפ"מ לאבנים ולוגפים • מעוכות מסאים • ומרוק מיכיו מלו • כי הסיב"ה ישמרנו • ומה תבלתו •
ומילתו • אי"ה מינאור ה' בעדו • כל אחיכו בני ישראל יזוקו לו ברכה מעוסה ובדומה • ומאחרו מלו כיקומאה מקדוש אדר
אבר נפמו של קדוש ב"ה • ומעמה אכות ומכיכו • לעמוד בתוחתו ובכסה נדקתו • לקנאת קנאת ה' בנאות • ומה ראמיתו
מובר • מאריתו ומנה • ולפני נדוים יכמו • כ"ד אהו' הד"ם לבנם ומוכן לטובתו • ומקומר בסבנתות אהבתו •
ובאהבתו אמנה עמיד • אמוריו כל ישמר • ומכה לשמוע קול תמומות ותרועת מלך בו • לראות בנאמות מיון וירושלים •
ולבער רוח מטומאה מד תומה • הנעיר מזומל הילמן המוכה פה ק"ק מין •
ומלוס לכל המתפסים בנילי ומלוים אתנו •

גם כמוהר"ן הב מלוטריכנן • כתב לי כאריכות • ובבר נדפסה אגרתו בתוך קונטרס מפת אמת • והבה בעכין באגדת
הב"ל מכתבתי בחחלה להרב דמין • בכה כתבתי באותו יום • יעוד מלמה אגרית יגאו מת" אמל לבנר" אמב"ל דקפר"מ •
ומאמת לגיסי הרב דאמשדרם • ולדייניס דק"ק פר"מ • כ"א בשיכוי לשון קצת (ולא נמאר מכולם מום המתק בידי) ומזב כתבתי
גם להקנון ר' בנרהם הב מדלה דמשרין לוחנא • ולא כמו דוד הב דבלנא • ולהרב דבלנא • ולהרב דהבוכר •
ונהנה הנר"אב"ל דפסר"מ מם כל רבני הומן הב"ל • תמוכותם נמאר מעל • הוניאוני כפ"ב בתוקלת שמוכה • אין
מתמוד להחזיק כה' • אלנדור נדר מל בית ישראל • אין לים מתחזק שמדי • אדוכה לא מלמה לבוכה • והעיר
מוכן מרות ליטראל בבוכה • רק קריכה לפרום הכסה בתמוד האר" (בגיסי הרב דאמשדרם) מתוך קומה מל בוכר •
לייב מדר ומים נדבמוריכם לרמה • וכתבלאל הנ"ק תוכחת מוכר • ומה מהמיכו לו מלמה מכומתו • הנע אייבמיכו תוך
פלם מאל מלו • לומת אדות • מכן לו והלאה הבתחזק אל"ג מאב"ל דקאמשדרם בחלמתת ה' • מלמתת מנוה ומוכה • ככל לבבו
ובכל נפמו ומאודו • ומדרמחון מכן הבכבוכות פלמטן ומנדות הרבה לכל מקום אדר ידו מנמת • נם בבוא לביתו
אלמתם הנעמה אגרת אליהאלי בתיב מהנר"ימפר"מ • והודיע מבבר בתב נם הוא בהתעוררות מנוס לב"ק • למחוד
מל מקדמת ה' • ובבר נתפמטונם אגרותיו בבתבהנדמום • כיחוד הסתרלה אחרוכה מכתב לאייבמיכו • מל כן לא
אמרתי מנחי בבן כאן • אלא להעתיק מלי הוא הוגלות הדמום ומנעמה כיותר • ומבה בכרומיב אמסדרם הפנירו כי אל"ב
מלמתי הרבנית אלא אתרמל מוד • ולבתוב מב"ם אגרת לוחד מל ד"א • מהוא מהבכרם לחומים מתון המאורע • ונם
בדרכן לבבו הבמיה מבדי ולהמיה קול אל בני אדם • גדולי מילמליה וקומסנדיה • אלו מלאתי ידיבקמת • ומאת אמר יגאה
מתעת ידי הרמסוכה • בתוכה אל בית הוומר הב"ל לעקום הנעמה בקומסנטין ומקלתיה בנם •

אגרת

אגרת שום

שמתא ומיתה (מי"ן)

(הכותב שם בצרק אורחותיו • שומא שאינה עשויה להשתנות • "ולא" הדרא לעולם)

שכתבתי לד"ה דסולין כהתוועדם בקוסנטין מילהי מכת תקי"ה לפ"ק • על אודות
יוכתן הסיפר של הקמיעות • לשום אותו לבמה ולשמה • מם תלמידו
פיים לאוכלין הב הלשמה • וכל מיתתם בוני הנמה • לת ה' נדכו כיד רוח •
לעמות כהם נקמה • לא תהא לאלתה תקומה • תגל ערותם תלה חרפתם לדור
לאדרין • לפרפות מולם יהיו הם ומלאליהם מניכם תכבה בומה ובלומה • והיו דיראון
לכל כמר תולעתם לא תמות מחתיהם ומע רמה • לא יבנו ימיהם אלמי דמים ומרמה •
ישלח ה' כהם את המנערת והמהומה • להכותם ולבתותם עד הסרמה • עודרדור
בהם לה' מלמה • ומאכמו בה' מלהיו נדנולכמים ביטומת ה' • יומין ה' עומה מיל
יומין ה' רומה • מלמי מלמה בעומו • מלמי הנבר מלמ מם ה' מובעמו מונלל עוו
ומומה • וכללתי בהכל מלקי הסומר • בלילו מלמ מתמכל בעד הדי"ן ולבפך בוכומו
מומר • אולם מלכי הסולם והפומר • ומה' מלמל מעבה לבון כי ה' יתן מבמה • לאלם
יפתח פה • דין פרמבן אגרת כל מרוויה מלאים מפה לפה •

בסדר שבעים איש מזקני ישראל לי אספה • ועדתה חקפן פה • לפ"ק •

אליכם לאיסים תופסי התורה מעה עוו מקל תפלרה בדים מקל ומרומה לרדות מוסי רשמה להכניבן לביבה • בעלי
תריסין נבדי מביבי מכלי מדריגלן קדמים מכיהו לאפרכי בביבי מרבע מרנות מולין ולילא ומרודהא הסוכבים בכנפיהם
בכנפי יוכה נמפה • ומילא מנהון מיכלא מקיפא • בוד מוד מלינו מאבד מפה • בבר אמר לדור פרגם הועד המאמר
לכל המחנות לו יד ומם בעמת ומבקו מו כזית הנטומה • ומעדותיהם מל נדיקים ברמיהם בכולת מנפה • הרבנים
המומלאים ומופלנים רבני אולפ"ל • המאמרות הנדולים גאוני אתר ואתר מרי בתר מיבני בביני הריבי דבום נדת"ל
כאביבי ומיפה • מקיעי ומומבי מכיחי דרא אנן מוכה ודרה בוביבי דנהורא כמעם בנבנרתא בבמה בתקופה • כינום מל
נדיקים הבאה להם זכאה לעולם כל נמוכי נכיפה • בית דינם מבוקה בנדק מבוקי כל בדק הנך בולך יפה • נרם לא
ישקע אורם כמאר יבקע • ומהיר כאור בהיר בלי קמיפה • עד ובכון הימם הבא בומר בתבור ומרמה להם ירא"ה ה' מחם נדקה
ומרמה • לכל הנרות ומחידות קדמה קריאה לשון מבה ומתכלת מוכה לאל מי ינמיד ומקיד מלות מומוס יכון נדק בבא
מפארתם עד בחלת נומל נדק ומולך מולך והסכיל מלכותיה מלכות מלם מולך בכפה • ועד יבונן ימים את ירומלם מהלה
בארץ ומת הנמקפה •

קול קורא כמדב"ר פמו דרך המם סקלו המהלה הריחו מבמול אנכי נגף אנכי בו' בכמון ומלא המחליקת וכיפא • קול
ענות הכרים המעבים בפם מומאיהם פומרים כיהם לבלי חוק לא בפה הפה • קול ענות אדם נפמו ברי"ב מטומ"ה •
הלא ידעתם הלאן מחעתם קול בחולה נדה כמסקיר"ה לחרחוק בנמע בקול המנריבה • ענמו בריודות תמת מנרפותיהם
בעלי אנרופא • אוי לי מאנריוכן אוי לי מאלתן ומקולמוכן הם לימ"ה וקובע"ם (יקבע אלהים בפמם) תימה מדנרים
מפנייהם מבוכלים מומותיהם כעורים כמעמיהם • לא מהם ולא מהמומם ומאומם קול מחנן מעיר קו"ל בחנן מולן בדעם
ומחלה (לך קנין תהים) מנוללה נדמי"ם ומתי נבלות"ם בבסוס"ה בלמה מרופה • ריב לה' עם ר"ב אוכל מיר הנים הולך
בבעם נפעם לקראת נמעים • נמם יומתן בן מוא"ל מרמא ומדופא • מי יוכל לבפר את כל המלאה אמר מצאתנו עם
דומה אולי זה רעיא מנירא (כהולך מפי) ומו"פנים רבמן אבתריה בקטי בסמולי כלימיהולית לבו ביבופא •
מתקלה בעלילה בלו עליכו מלם קהלות אה"ו היו מומנו בלומה עמה לבבר מומנו הקמה ולבסיר הסמנה דקטיא לור פ"ה •
ומד דעמי לתידיביה קדים בליק מרפ"א • מרבה היא לבם ליבה ימאו לאמם מה ימנו לימם בקודה אוי לבם מיומם המוכקה
בפניהם

בפלגים ישנה כפסח שטתם מוקלפה : היאך מעידים על הפסח בלוסה שילדה (כודניתא מי קילדה ותלי לה פיתקא
דמשמיק בני לבא ווי תלפא • מי כיכמו מילי דכדיתי מסכבין בבוד"ת ומוכלות טמאין מל ומ"ם וזיע"ה) מוליד רוח טוב
נותן פשם כרוטב וכקיפה • ולמאר קרוב"ה בין מביש בספסה מרוסה • מל מבי"ק ברמו"ן מהפילה בכור מטן לעין רטן
קטן מלא כלו לו מרמיו לבור מטת תמת בוסס מק יהיה ותמת מנורה נקפה • ובא כהן והמיר בו לחלות לא רוח הפילה
בלות נפסה רוח מלפה • חכת פרוכי"ם היה מיפילא מלכי אדם מל מכת פרידה וקלוט לחיתה מרי תמיכי מדבר דכירי
לאיבי דכל דפרין מיובא פרים מיבינות מיית ומלן דכנית ליה מיוית דרבנן מקיי לא מיי ליה לאמתא (דמסיין לר'
צדיק בעיכו) כלסכרה תסא מיתתו מטופה לו קטופה • טמה ומטרורה בהייתה נלרן והלרן מכפה • מוכי תורה
יהללו רמא ומנדיקי רמא מקב מוקל דכרים כו' בדיכרים עוכר לטוכר כמיל ומוכר מוכרים ובדקת עדיקים יסירו מאנו
מטוקל בעיק רמא יקא מיפה מוה ר"ם יכפה • ויתלקטו אלו לנמים ריקים ופוחים ערמת בוגדים ודע מרעים ילדי פמא
מנלף ומנלפה • ידם מל מנמן תקיפה • תקפו מל המי"ן הרע הזה והמון עם תפוחי ר"ב כל לאר מוניא ירתו מקיקו
מפנקה ומנכפה • מד מכרכו מתנקמת ומוכלת כלסכה • בתר דלהיקי כיה כל כפתל ומקה מבקמי מוקם לנפסם מנמדים
לבע"ל פמור כנמידמתיל ומכית מנופה • מנופה מתמת לה הלי נופה קמיה לריה בכיבה רי"ם מבל"א לפסומה מפטם
מגלים לע"ו מלם לאנדרטא ולפרנופא • מכבדה ומוכרה מבדי מילולא מתרבא דכים נדא דהר קמה המורכים לנד מולמן
מלא קיא נוהה מטוגפה • מדמה מנמו מ"ם לחיה דמה אוכל הרבה ומוניה קמיים"א נפמי כפס וינרטו מיהיו רפס
כנולגולת מנפה • נופא דמונדא ולגולי הרבריים אין כתמו לא מכיל מגלה מפה • ומכולרים כנתב יוהר כם"ם לחרי
מחם נרופה • אלא דלטרוטיבי דינא בכלי לא מטרדקין המתא לא בריכין לה והיה מלאכה מא"ל לנופה • וכל מה
מחירם לאב הקבלי הגדול כבי תפלרת ישראל אמר קבא לאלהיו כמכתבנא כו הכמם איין מר"י דקבעי לחיולי כל"א בקופ"ם •
לני"ו מסר לב טרפה • כן לירע לכן פנע כו כיוכא כו מטולם נמם הקלמוני יגא נמם ופבלו מלכם מנדרו מל לדם דלא
כרע נמודים דרכין לאתר מכע מנים נמנה מרפר ומטלפה • פלוני כנם הוא ומכול לבנודה ולמלאכת מנים לא הוכמר
בנים מכורים מד מינעל כרתפין מכמן קלקל ואם דומה כמיכו לירה דמה גדולה לישבדו ליה נדבכה • ומיכבי לפקומים
כמרפי"ת דלא מריקא מיית קפא • דכולהו מיהי דכוהי קבא קפא דכירבא לך ולטוא נכיאותך ולמחר"י כלא"ך כלם
כבוהתך ונא טמא מקר אין לו תנלים הא טוא מכנרא כמולם דנומה דמה ונתא מרטמה לא תוכר אם לא בהמליך אותה מל
מוך הלמה • ולמוס אלן המוכר"ם אל מיס ולבטות מליה את מטקולת בית אמאל נמקן לא ישמה עוד קולו אל הרי ישראל
לבדיק נפמו המטמאה ולמטוס כמיר מלפא • וכבר מכרמו בידינו לדומו בהנבלה לדרים המכמלה ולבמיר המלה אבא
נמי לבדר קמינא בני דינא קנס מכיא ומרמון מומפא • ומטינו מטו לפנים מסורת הדין (דמבר"ם המרמה • ואין
מומכין לחסית • ואין מקיפין כמ"ם) מנכה ובקמה כרך וקמה והתרמה מילמד מל מנמו וכות מדות ככה מסה ומס
רמה לפתם מס מתים עם ר"ם פנר מומכם בני מודם אמר הדיה את ישראל מעל"ה אלהי אבותיכו • לולי מסדי ה' כי לא
תמנו אלו אבדה מליעת הגולם מלילה נמין מסור אמר לא המרנו ממנו בסכת הכומר הלו הבומר פיו לבלי מוק מחוק מחא
אמר כמס והמית כבן כעור מלא בעיר ובעד בעדה מחד מה פורה מעלה לרמני ניקין פנמה • ובבר היה מומכב ומומד
מלו ומיומי קדם (לפני ד"ומכים) מומה מהומד מליו בב"ד (נפ"ם דמיין ומ"ם) מבמנא בעד מלו מאבולת רבומה •
מעמל בבבלה מרומה ובומי מות יבאים יבים מתן רוקם מלומי מומרא כיבא ובומא קריר בית מילמא • ים רמא מאדין
בדעתו הוא המי"ן מרבה אמה לחוס לב ולהרבות המכמלים עד מחלה האדן בנלגולי מבה לבה • מבלית המבין מלת
ה' מיתה נסבה לגלות בבלתו ומקדות מבומתו לאחר מבתמלה בלתו כי הוא המומד מל הדבר מבמוריו מהמה מבומר
לגלת מבמן אחו גלה מרומתו מסוף מומפה • רומה אחר לב הומל העבו יבאר לו אלקים מדמים מקרוב כאו יבא"ם לבמים
לבמיריה אחר הוא ובבה אחריהם ודברים אחר לא כן מל ה' מפה • יומן מוא רומה לאחר פיו מל אותו רמא ומגא נפיו
רבמה • ובלגלי רמיים לפנים מן המפה • ירדו מדרי נמן המים מתבר כל מוב ולא יחבא מרומה : מד מתי יהים
זה לאומה לבית ישראל בבל כחוסן הולך להמית בסתר והיה כמחסן מפמו ומומר מי רואני ולא יגיל לת נפמו ויאמר
בלא מקר כיעיני ויגדם מל כוב מכתב מעל ומסר ומיפ"ם : קנר המנע מסמרע מסמרע מלא מני רמים אנלאי מילמא

לעברע דמטיל לאיב"ל ולמטנומא מוסר פרמ"מלי ליה קור"ה כין מיכו לר"ל ולאיכו דידיה מכמה רוח מקיע"ל מוכרתו לא
ובא מוטין לו קמיע מל מוקרי") (פיקרי המורה והלמוכה פורן נגרן) מורפתו לאיתא מולם אם מודנו לא יקוב אסר
אין לו מליפה • כאן (בטקומטו בה"כ) כחנלת קמיע אמת קטנה מכתב ליולדת בנאר מטתה ילדה בפעיפה • תולין
מקלקלה בטקולקל ויכוקם ומנגא מטן מבולע"ז ומקון מומם מומכה תמתיה גרולה בכנפה • (וכמו מירלו נס מתוך
הוריות הה"ג מהר"ם כה"ז אב"ד דק"ק לבוב והחדיכה • מפיה מייס יתן לו מייס אלוכים טובים ומת וקניים • אסר
לא בבא מכים בתורה ומל קרוכו לא כמא מרפה •) ואמת גדולה כולה מלאה מקניים כאהבו אדבנין בכתפא •
ומלבד מלה יגלו מתמת ילו מאחרים הרבה עבות המומאה כיוכא כבן • ובמרלאה הרבריו ורבא: הגם מל מעבר המתמתים ובבא מיתה
בעי הבריות • מיהר לקמתם מיד בעליהם • בשרם ירלו המומה יעלה בחמו ויהיה לשומה • וכן בעבה ע"ב בקמתו בריבנזיבורב בנם
לגם מלא כאה קמיעות • ובבוס לו בערם מן מעולם מתמי רא"ב בעבת ניסו רמ"ם • מבמבר לו בבבר ליה • לאיתא ידי עובדי מבוה •
ובא להמתמות לאבות כזב :

ויאיך המסור אין בתל בנ"ן מב"ל בעמרת מוכים • כדרך מיכים המוכים את ישראל להסיב מוחלו דבר • פשם מודה מהוא
בתב ידו • ומפרש (תיכת בבאא מבקמיה • מהיא ר"ת בראשית ברא אלקים את • כמבואר אבל קמתן הקמיעות הכמלמות
ליד רפ"ו) פירמא כבלמא דמיקרא לא קלי • כמזיר יפר מפרין פרנס קודמה לנבב נבוכי לתהליה גבכה בתפתרת
דמבכא קרי רמבא כיבלן מבן דעתא • מכיבת אין דעל מל מילה מבא ומיבר כמיפה כמה ומטודה מבכתר כפה • פשם
מומתן מרים מלין הרעם אם תמתיקן כפו יכרינה מתת לבמו ואין מיני"כ ובדילי כדיות מתומה • מוך הכמיש
את לידוע והמומם הסך מסורם ומלך אמת מרבה כל מית מסדה מלין מומה • ערבה לו לבם מתים לבם מקר לנערים
מהו ג"ל נומה • ומל אורות הקמיע הרעה הוא מאחרת הנרומה כולה כאדרת נס"ר נרעת מומאדת הנמין מקיבה •
מקיבה מכילי ומורת ור ומיר ערינים יפנה ומל מכא מחדמי ומיל מכי מקדמי מדמי אל דמי יתן לאבמו לבי יסבא בהרבה •
אלן הכלם היה לומנם אמה ומה מנומה • כמעבה אמה ומה מתבבת מסרבת דרביה דרכי מות ומכב בוי"ם ומקריים
מפורי"ם מעולפה • ומבב בפתם מינים לבקר יסודות לבקר ומנדלת נע"ר כלילי"ת מטיבא בקטפא • ומקיה מדיניה
מהיריה דקמרי לה מלי קמרי מויר מטלי"ן מפלרי ומכרין נרדי מעביה ריבה ולא יהות מיתה יפה • ומבני לבמיבים
לריחיה מבירא מבר נרמי לנרמים הוה דעבר מבכא בנדה מי מסבה ו ריבויים ומקב בנוכרו (ובפס הוא מובל) ומבמה
לבמו ולא לבמה לי מקלקה מלבא ליהי די מל"ל כיבא מנוריה לא בנית בר לאוריה לפופה • סופי תלוכי"ם מלבא
ומומב"י בדלי"ן רמו"ן מנא ומק"ן מוכו אבל הקליפה • ומלא בקמיע מי"ן המומפה יבמה מנו מיבראל מדמיל ידים מבתלים
כבא • דבמ"ן נגרא דדרא בכתב לאדרי כאנר"ל כדנהנו בני כופר"ל מפגרי"ל בנתת מכירה ומתה ומי מלאה • כפר
בעיקר והודה בעקבת מבמחים בבמות המומאה בקמיעותיו מבך מובתנו וכך יפה • כפרה מורה מבכנית דבנית כין
המומין מבפס • מבמים מומא לא ומבה בנמו בה בנרמא נומבת היה מים נרוש הוה מעיקרו ומוכו נומה לבקים מומאה דבה
מלבה • רמה לאחר רמה תבוה לערבי מל כיו"ן המומאה דבנדי מלוק היה מבי מריבה ו"ר ויב"ל • כבמנה כמיבה בלמה
ראמנו ומבנה רבתו רבומות תבלה אין לו אם יתלה נלמד לקבת נדי מבר נבפה • כפר מקדומל תקנתו ובקנו רפומתו
מכבי הדור מלבים ובאחר נדיק על נדקו כפנו מחלקים דרך כוס"ר בעלמה דמיקרא כוב מינים מל מר"ם מומפה • כאבלה
ומבתה מיה ואמרה לא מפלתי אין כדרך אבה מבאבה • לא יבלו לבמות מבמו מזור לאור בזור מדור מה ישבה כי ילבם מבי
כי ישבה מובה • כי יקרא נבי"ם בכבן מיבו ישלאו מבן לבמה יתיבה • הנרמת ודבה בבמבו הבנע מעד בעיבו לא כרמה •
רבלבו את בכל מבולבל ולא ורבתה והבדה לא נבדתה בבלמת הבפלו יבר לא בבלותו לבנוד יבנלו בו מדה בעדה לא בבלה
הרה מעל ולד מקר הרם רבא מולתה קבד יאכל פרי כאם מבמי"ם ורב מיבים יקבור רוח זרע יקבור מובה • ומל המבלל
מ"ם כם בר בפרים מבמו בנלי ובבר בתולאה מלא בזרע נדוסה ומבומה • בק"ן מין ומבינה יה בבמלו מבילות מבילות
קמיעות מקומיות מבסם כ"ומיי"ן בכ"ל מלאות מקוים כלים ונדוסים מל מומה רבא מלבוס מלינו עם מפורי בבלות
נדולות נזלות ומבלות מבמה מם מבכל הלו יובכן כומר בית מין רלם הבבומים לבוה הוא מבא • ומדיו בבדיו מבל מריב
מקים כתוב ומפורים מיבה ומתיבא בנלופא • ולבת מינים לבבריו יקבלו רפ"ו המתם מבמי מבמיות מבר כאן (כמיר
ה"כ) מומלו והגדולה מדיין היה כיד כמליה מומלתה בבוליה • והרבה כמותן נתן מידו בכאן • ומיהר לקבתם ולבמרם
מלמוד (מלובה מבמה מבמתומה מעיד מליה מבמם כתבי מימות לבן דבם בבריבה) והיה ג"כ רלים מל בבבלותו • מלובה

עשה כו׳ : כי אם לא הרגלה נתקתו ונגלה וכותו לעיני הכל • אם לא שלב יודע מדע כשהו לא היה • ולא יכלה עוד
הנעימו • נם פה נשבע לשקר שלא כתן רק שתי קדישות (ולהלאן דשם ב כתב שלא כתב רק קדישא לאמת כלבד
חה ע״ם הסנדר גדולה • וכתן מיד הסידוש בנדה • הוי שכל כוסר ככל • ואחור מכל מילמד לשרוף שרף אדם לאוכל מוציא
עניו אל הורן הוי כונר קורי עכבים אורג קוריו לא יהיו לבגד) והדבר ברור כשהש גלוי לכל כאי העיר הוא שהוא שוא
ושקר מוחלט • ושופטי קדישות דכות מנורשות ומבונות שלוחות הכה אין הנאב״ד דק״ק מין • כולם מעשה ידי הש״ן
נודר היהודים דוב אורב הוא ליכבוד יוצר בשמים אריה על מנעב • עומד ומנשה מתי (יבנה כרו) תבוא לידו לפתיר
עה • תשלתו בסתר ופופו בגלוי מובר תלילים ואומר מותר בלאו״ר הכא מנגנ״ת נרוף״ה • ומקבנה בזרוע כמספת
בית בריפה • נאל״ה בעי קרבא דקונ״ה וכ״ד קרבא דמרייב ירושלם שמלכה דר״ב מקרש״ה לעניד ליה אושכפא • מקיל
שמא כקבים קוסיא הא אוכה לקסום אלי דאיכא מתים דיתיב אכיגנא דאלכה לא מסבא מרגיבא הלי הפפא • נגד
שמיה אבר מאיה לשתמש בתנא אלבא • אלפה דאשו נתמיינ בנפשא לתלבות אלבתא כלא תנא מוכפא • כלמי שמיה
לא מהני ליה שנותא וכתב קדישא לתמתא ידע דלא שמיתא מתתין מידי כל מי״ן דין שרו ליה סודרים
דאר כי מורגא מרגנן בריקא ביה כאר דלא ידע בדוך וכא לכלל אירור נשם בשבנו כרוך מרתיע כוליה נוסא • קר״ה מדין
ונשא אלא לקשא • תשמא קפא • מכא ידיה אור כך״ה לא נקה וכתב שמא לאפפא • בעלמא מיך שכיל ואיל כר
ע״כ זה ושניה מעיפא • טוף לדי טוף עפה אל מרה מחכה את מחכה מסריק מחכה כביו מודיקות לחויק לנשפא •
ידיו נוטפות מ״ר שאינו מוכר זכו״ב שאינו נחתך כולל ונקדהר לחוסא • ודאי דיף ודיף ליה מאותו המי״ן נפני מנעו
מי״ן כאיב״ו לא כביל אמ״ב דסדיוה לדולה דעבר״ה ולקטיל לעבלה פרופה • הוסלק בנגר נתשב נתשה כעב לחוהו
הנב״ן רק לאר בני סכיר ומניפו כזיק מן הכלב פנד מוכם אבר ביה דירחון לכל בסר מוכר שמה ונדופה • ביפפק
כו כי ידבר אלין רכות שבע תוכחות בלבו תכרת כי תבפוכות מתהפן מנד אל נד אסיק שפה מיל שפה • לפיו כפי
מבר״ל תשרת וקבלה ישיר בסני דאולי אתינר״ל ליכא בתיב״ה בידיה דלא רחו בה״ תינרא דרמיא״ל לנידקא בנרי ביבא
טיבדקי כי קבנרי מכוסדא ודמיא לבאלה בשלמה מדיכבה הנה כרוחו הקשה עורף עורף נשמו לאבה • בידו מאוכי מרמה
אויפה ואיפה • ויאחר לבנות לה בית באדן שבער שרדו לשם תשעה קנין תבלות בכות רוח ומבוסה • שכור היה לבנות
לת דעתנו בשמת אלבות כמו שבנה לת לב אבני שירנו והחזיק בשלקלקות בנפש שוא להנפה • הבהוה פורת
דנכפיתא מעיי לא מיי בשלמתא לי בחרא וסכרא קלחר לפיי שמתא שדר לן מולי״ל שמעקרה ונגלע שמה כי אחד כנון לנגלע
מענור ישבר בעבר בעבר שופה • שדרנא ליה פורפא מתליא ליה לשבת דמילא תמר״ ובהוה מלוף בה • לשויי נפשאי הדרנא
בכדי לא קלאיכא קיסיא קפדינא נבדא לא מוכא לרבנן קסיפאי דעבדי סכי מיקרא לא בחי מלי מבני רגאותיה לרגלי
ויסכותיה לוייפא • ואין מולקין כבוד לרב הבוכלן מבכל אכיא שבשים כלום מטוא בכים יש בדבר לאותו דשם לא מגינו
לא אבר בחקוס שים ס״ה אינו כהקפה • תפס לו אומנותו שלא נפש הקדמוני מאחר דילטוריא על בורלו ואין אדם דר שם
נפש בכפיפה • מגרית ואלוויית נני על מטה אלמית נני אביפא • דבי רב בדקניר ודמי כאלבי ה״ר יקולא דקניר״
אריפיה סדיפא • מטר כוסף ואין לפה לבלף טורד בטפלות ידים ידלוף הכית בית דילבא • לי לבה דוכר נבלה דוכר מקרים
לא יכון לנגר עיני ה״ בנאמני ארץ לסכון אים לשון כל יכון אים אמה רע ינודנו לבדפה • כמלך בתיב לב״ דור
תפסוכות יגבבה״ נגיפה • כדור אל ארץ רבת ידים שמה מרכבות בבודו בקנון בית אדוניבעוף מעוף נוקם
ותת בבונו יקד ביקוד אש בוטש וברשם וקניפה • קנ״ם יסיב לבעלי״ ונחול הוא שמתלם ברחש דנא מיבלי קדגא תיפוק
ליה בעיניה פנמלא דבעי קרב״א רכיבא הא נמל״ה לאלבל כיס״ ואריכא בגיבותי״ה דדייר כי קיבלפ״א • אלוהו בגולם
דשבלמו ליה ולא אכלם מזי איזי הא נורכא מרבן דבבר בחמונא דמבריה ולא אכפת ליה בכליב״ה דמבריה מלן דעבד
הא לא קטיא מנו בתשיר אמיר״ה מסיד אסבותתא ואמתונא מתון מביב עליו ובו״ב הרבה לו סו״ה אטה לבע״ל מבדיה עב״ל
מתבא יגר יתיה בזוהר״ה • לו״ד זמם בכל הכתות סליגון מקבלות כני סביבה היה לבם לבר לגר לחסל ולסביבה (לא אמר
מה עשה בכרתא ובאיון והבמורת נוגן קנר מאד אחר בעבור זה כנר היה נחסד כב״ם מנסדר אכילו בעיני אוכיו ומיודעו
קרוביו ורעיו בל מתי בעבו תשבוסו מעשיו ותכונותיו הרפיקוהו : גד מנוגע נמם בע״ל בדרש מדשה מיודע לעבר הסר״ן
ולהתיר

בכבלי הסוגא הסמיך כה תלמידים רבים תלוים לו • ומאמריו כסרנים מלא קופה • וקנותו כילדותו בכלי מלא נושה בחדא
מתתא טעיא בחדא מילתא סריך ולא שפיל לסיפא • לרחות את כנולד ואת המוקנה מפחת מיאום כו״ב נמאם מה יעשה
בחזריתה מרה כלמכה יקש בטבה בונרים ומדם מלופה • מבוא עליו דעה לא יוכל כסריה והוה ידע מסרה אין לו תקנה
אלא סבירה קבורה ומריפה • כי היה כיבבעם ובבריו תבטילו ברבים מקדים בעמית ומדים רבים מלים הכל לבם הקטיפ
(מירמת מעים להכמיד ולהמעיד ולהכרית מאחרן מייס הרבה בתלמידים מלינם הנוכים ויפונו כאחרן פולין פיהם מעדרין
וכוונינא עד היום ירמיים ובכרים הרה מעוקי בדקו מרקו ומרקו מן על לוהבי ה״ ותודתו המקנאים קנאתו • אחר נילו
נבלותו של הלי״ם מתא מפתים מלוה המעמא כארץ • לאמון לעבר את הארץ • ויאמרו לבלעם מיים) הכרת תכרת הנפש
הפיה אחר תעמה ביר רחה את ה״ הוא מנדף ורוחו מסופה • מקנה תמבר לאין ערכה • ויש נספה בחמפט כתוב לעשות
בו נקמה בפיהם מסוכה אחר היה כעונה כלי הפוכה כבדו עליו פסעיו מתא לעיפה • מיפה כפסי להרוגיו כי מנאו על
יומו נשמו אחרונים וקדמונים אחזו סער ומסופה • כרם בע״ל קרים כיבו לא יוכל מלא ביכד מו״ן ובשם אויל מחר ליולדתו
בן נתות הארדות תעה המבטן דיבר בזב • מלאכה מפתי מקר הדוברות על נדיקי מל מולם בנאמה ובנו ויסירו אביר יכרת
ה״ כל מפתי מלקות אזו מהמלות לטון מדברת נדולות אחר אחרו לנשמיכו בנביר ברית • מדמה לרבים כי מתבו בזב מהפכו
ובשקר נסתרבו ברוח כביר כב״ד ובכו״ב יהבואה הריפה • כי כי רשע ופי מרמה עלי פתחו רשעים קבורים ובאו ויסתבכו
כעיר ככלה להניד מנהה רדופה • מלוכה כלה עונה מתוך מופה • ואומר לבלה כאופה • ומנלף את הע״ן ואת אלו״ן
ותרעים הפנר ונסיתה הפנירה פ סכיתו דכרו בנאות מען פסל מיכה כאלו סוא מעד מנן הקטורת סמיס ראש קוש״ם מלה
וקנופה • יגא לו מוגיטון מטבע מפסלתו מלבות מסיס הלי מוגיטא דמיקרא כאתר דסני אהיה מני״ף ואיהו מריף כובינא
מריפא • מרפא מערכות אלהים שיים לעד לשוכו דבר מקר הטוב אל תמיכו כרע בעובד אלילים עד עמרה דורות מסבעת
בו כי ידבר אלין רכות שבע תוכחות בלבו תכרת כי תבפוכות מתהפן מנד אל נד אסיק שפה מיל שפה • לפיו כפי
מבר״ל תשרת וקבלה ישיר בסני דאולי אתינר״ל ליכא בתיב״ה בידיה דלא רחו בה״ תינרא דרמיא״ל לנידקא בנרי ביבא
טיבדקי כי קבנרי מכוסדא ודמיא לבאלה בשלמה מדיכבה הנה כרוחו הקשה עורף עורף נשמו לאבה • בידו מאוכי מרמה
אויפה ואיפה • ויאחר לבנות לה בית באדן שבער שרדו לשם תשעה קנין תבלות בכות רוח ומבוסה • שכור היה לבנות
לת דעתנו בשמת אלבות כמו שבנה לת לב אבני שירנו והחזיק בשלקלקות בנפש שוא להנפה • הבהוה פורת
דנכפיתא מעיי לא מיי בשלמתא שדר לן מולי״ל שמעקרה ונגלע שמה כי אחד כנון לנגלע
מענור ישבר בעבר בעבר שופה • שדרנא ליה פורפא מתליא ליה לשבת דמילא תמר״ ובהוה מלוף בה • לשויי נפשאי הדרנא
בכדי לא קלאיכא קיסיא קפדינא נבדא לא מוכא לרבנן קסיפאי דעבדי סכי מיקרא לא בחי מלי מבני רגאותיה לרגלי
ויסכותיה לוייפא • ואין מולקין כבוד לרב הבוכלן מבכל אכיא שבשים כלום מטוא בכים יש בדבר לאותו דשם לא מגינו
לא אבר בחקוס שים ס״ה אינו כהקפה • תפס לו אומנותו שלא נפש הקדמוני מאחר דילטוריא על בורלו ואין אדם דר שם
נפש בכפיפה • מגרית ואלוויית נני על מטה אלמית נני אביפא • דבי רב בדקניר ודמי כאלבי ה״ יקולא דקניר״
אריפיה סדיפא • מטר כוסף ואין לפה לבלף טורד בטפלות ידים ידלוף הכית בית דילבא • לי לבה דוכר נבלה דוכר מקרים
לא יכון לנגר עיני ה״ בנאמני ארץ לסכון אים לשון כל יכון אים אמה רע ינודנו לבדפה • כמלך בתיב לב״ דור
תפסוכות יגבבה״ נגיפה • כדור אל ארץ רבת ידים שמה מרכבות בבודו בקנון בית אדוניבעוף מעוף נוקם
ותת בבונו יקד ביקוד אש בוטש וברשם וקניפה • קנ״ם יסיב לבעלי״ ונחול הוא שמתלם ברחש דנא מיבלי קדגא תיפוק
ליה בעיניה פנמלא דבעי קרב״א רכיבא הא נמל״ה לאלבל כיס״ ואריכא בגיבותי״ה דדייר כי קיבלפ״א • אלוהו בגולם
לה בעיניה פנמלא דבעי קרב״א רכיבא הא נמל״ה לאלבל כיס״ ואריכא בגיבותי״ה דדייר כי קיבלפ״א • אלוהו בגולם
דשבלמו ליה ולא אכלם מזי איזי הא נורכא מרבן דבבר בחמונא דמבריה ולא אכפת ליה בכליב״ה דמבריה מלן דעבד
הא לא קטיא מנו בתשיר אמיר״ה מסיד אסבותתא ואמתונא מתון מביב עליו ובו״ב הרבה לו סו״ה אטה לבע״ל מבדיה עב״ל
מתבא יגר יתיה בזוהר״ה • לו״ד זמם בכל הכתות סליגון מקבלות כני סביבה היה לבם לבר לגר לחסל ולסביבה (לא אמר
מה עשה בכרתא ובאיון והבמורת נוגן קנר מאד אחר בעבור זה כנר היה נחסד כב״ם מנסדר אכילו בעיני אוכיו ומיודעו
קרוביו ורעיו בל מתי בעבו תשבוסו מעשיו ותכונותיו הרפיקוהו : גד מנוגע נמם בע״ל בדרש מדשה מיודע לעבר הסר״ן
ולהתיר

ולהתיר כל אסר ארץ לארץ פרץ ע"פ פרץ לו פזרו וקרבוהו גזרות מסרו עליו נפשם בני הבליעל • הפס המת אויב
לפרוק עול מלכות שמים אל הפדות הסכומות היו לו לאבה אך מסלסה סיעתן סבלומה ו לא נראה כו אחת מהבה ומתאבר
לרשעים ובוזר לו תלמידים שאינן הגונים כל שאינו לא מקבלה ולא כמסנה ולא כד"ת ולא מן אולפ"ן • גם כיבר הוא כפלסה
מיאנין דמסר אשמדאי לשלמה עולבה שיאן לעבירה ירקון מיאן לעטות מלין מיאן ולא סועה לכרע
בכל עבירות כולה אית ביה לנבאי כולי האי לנביה כנוסי מכנסה • ותוקתו אינה אלאמן הפסה • ולאוץ כין ישראל
לאחיהם שבשמים הנהו שומה מין ומה תכל כדומ"ל לא גנדי מדמתא ובטוע"ל לא גנבי מסכתא לא מייה דפא •
ולרשע אחר אלהים מה לך לספר חוקי ובו' בשעה שמוחד מכה"מ כמה ספרי מינין מוסרים מהיקו ביתתה לים סם בחיקו ובנדיר
לא מסרסנה וגו' ומם"ם לבנה ירפה • והוא כמות ולא יבשא כסף וכזב לא מתנה מדבנה דקו כחדה דבנה ובכפה •
עינו נבוהה כו' תלמידו של בלעם מכסף ומכפסה • כל מלי דמינות לשדרם ביה לנבאי דרוש והפוך ביה דכולא ביה לבישו
מכולת מכופה • נדם סלה קופה מלאה מון ומעלה מתירו פרוב"ם את הדבר להפקיר את הנכות ולבבך בית הומר לזכות
ומסלכות למינות (כך מפרשים המינין עלנו על ישראל בני מלכים מחלכת בהנים) ולעסוק בנשוק ולינכות והוא בולכים יתקלם
בנדולי הדור כ"ם ואחר בחיים שדבה רוזכים עסקה לו אומר לכו ואכבי מוד לי לנבדי יאתה שערת הרכבות המקבדת נעלים
ואם לא תמיתו הרי מי"ם מלזידי ונירלו לסוף דעתי • רבים מאד המה בני זמה יגולו ויעירו על נדקתי ומסירותי ואם לא בחסדו כמוני עם
הנזל והקוף ואם שמרו כל התורה מלבה • מהיכן עמדו לישראל מכעים ידועים כמלה וכלה יחבילים מסלים לשלם והאה עזי בנים שבדור יהיה
מלאה לשמה וקללה הלא כולם מעשי ידי האה ובני תוכחתי והו בנת תוכת הולידה בנים זרים תפיתמו לזרים בכל הסרבנשתם מחלקם והמלקם
זכותם מעמוד לרבם יונתן הוא וזרעו ומלכו מעבדי דרכם ומבנינו ומחוזנתם יוזכותו תעמוד לנו לרוחם :

כל כישור ונגות כאסוף בינים מזוכות כל הארם אלי אוסכו אסיפה • אסור אל בור שכור מבנים הקבה אהבים אוהב מקר
ישבה אחת אהב קלון ותבוהו אהב פשע רשע כסל שנא מוסר אוכל כיסר וכל אכתיו סוניה לבית הקורבה : תורפים
דהבוה נגרה עשה אוקים לשמחת ירבעם בין מעיה לארעה תלה לה אין הסוחבת כל ווסמה נאות נפשו רוח שאפה •
מאזיק באוני כלב את הבלה לשמים מיה"ו אף הוא כבלב שב על קיאו כסיל מוכה באולתו אור לזרות לאת הבולם עוד
בשבועת אלה להבאים ידוע כמה ולא הדר לו אולת היה לו ובלייה הכבשה תפלת הזמה ואם עמה להוניה דבה על
מסוניה שור ונקלף כדי לעטות קדיש מוויף מתוכו מתוק ונקלף וכתב מלי דבשי מידע ידיע קלופה • קולף עד שנים לפרק
בשם מלאה נוחה רותמת בעניו טופחת מה נורמת כלום יכול להבאים את הבי אלא בית דמעיקרא מלי קבבר לרשעים
רעים ומסאים מאחר המבר מיון ליבלי פרוסטיין מעשה מלאיד מעשה ומלאיהם לבא פיקוור לוגלמו מעשה דוד וכל כת מסאה
אילסון המה היו בחורדי אור הן הם היו אבני עניתו בעלי כוחו ובים בשמשך מעשיהם נלעות ולא מדרים ארץ מיפה • ראה
אותן דנין אחר נבי מבור רן אריסים ומנינן לוד מדרכיהם מתיבות מוסך כוח אלה לספר בדית מולם לקללה יהיה ולברפה
בליעת מולם לא תשכח יען המבדן בלבבו לאחר אלוה יהיה לי כי בעירות לבי אלך ונו' לא יאבה ה' סלוח לו ורבנה בו כל
האלה אשר כתוב לבאלה ולא אמן בברכה לא"ה מכופה • לו לעמנו קלל ותלה קללתו בעשרים אחר גלו נבלותו באליל
לארץ גרלית ערפתו נפשנו מעשיו נבנו מבמנו עקביו נמנו מולין ונבל שרותו תסכר כמוסתו ותרלה אלאת מוראתו
ומתתו הסופה • סטף ועבר עד מואר קניה ירד מאם לחיותם לו יש מרב בירו הביתם כוכן אנו על יתר לירות בחסתרים
תם מי יוכל לספר את כל הילאה אשר מלאתם על רוב עוכו הכבתם לקתה מדה"ל על נוראינו נרדפנו אתיה רדיפה רדיפה •
ברוף מלא גוף ונפש נתנו בכיית בלא נעשו מאות בעיטה ומלם מאות מיפה • הני מני רבנן דבלו מקייהו כבנ דת"ם
מדרם לפרוני"ם מל לא אשם בנפנו ולא מרחה בסינו בשביל שמאדנו דבר הנון נפקת דמא מהקנפא • כי דשע מכתיר את
הנדיק נער בו והוציאו בכוסיפה • ם"ד נבראי כיראבשם פלא לע"ו ואם יאמר כן כך היא שוכתנו וכך יפה • ושתתי ליה מלי
דבעי מלני בלל"י ומ"ה מפעו פני בכנתי דמשרבי מילת אחרי לשמעת אחיהו פנוף מבייהו דאיהו מזי נרעת פרשה
מל עמית"ו • מזי מלי סלקא בכת אסמית מלאבנו ולא ראה אחריתם איך היו לשמה כרגע ולא דעת ולא תבונה לו ולא
יאחר לאה וס הכל אינא לחלא זלרות לאמה • לתת דבקות נבדא גרם סם רע לו ולבניו אבד סוף כל הדורות כאב עליהם
תברא מתבר בתי רשי לבו אהדדי אסתיבו מלא דמתבר ביבא • מעייל לבאייה"ו בטיבא מסיתה בלבבו ובדרומתין מכבן
קלקל ענים מלא עשרו מל הר מיני ולא עניד לבו מריקה ושמיפה • ואינבו מניפי מניה בחוליהו מזי מולא דבי תרי עליבא :

ולא

אלא אחרי בלבם כיראה לא את ה' נשובה נקבורה נדעת את ה' נדעה כרדפה • המען לב בשם בזה אוזיו בבנד עיניו הפע הון
ירמה כשיניו ונו' וסב ורפא • הפזיקו בערשים מאנו לטוב תקע ספקם אחת מבטוב ואראה עשם כי כרתם הזה היו לסמכם
בקמיפם וקן מורה מקר הוא הרחם אנמון ובפה • מברלשו מבלה מדרם ברחמו נגמו אים גרוע הוא ראשי יהיה ערוש
יעמס על מפה • מאן דאמרי לן בעילאי יחמי לן בתתאי דחמא מחא ו לדין כד ליקים דין ויעיקו ויעוברו ומסכי מדין אכן
בדין שוב אסר לבכוה נגרא דסחיה ער"ב לעיבו (איכא מין מורגא דמחי ריפים לדיוקה) נבהן מיבוב יהא אסיר
לא עירוכא ולא מתפסא • ואיכבו כדידהו איכרא מפרשו מכיה מדבוה לדיבה ומפקי מכיה כי יקסורא לגלע"ם אפקו מכיה
דמ"ל (בן בתיב"ה נתן בחה מלקא • מחקום הטבוכת בא • וכן ילך) ומפקין מכיה בדיבא לאו דיבה ווזי כדקייתי קייש
ואראה נחזקת בה בטי"ל ונכר בטד"ל הוגיא בכפי"ם (ובמים קיבל"ל בחיתיא בנכפי"ם • ובכוזבי"ם אחר הפריד יעקב
מחבשיהם פה מל"ל תוכה כדמו"ן) בעריות מרם לנפש ובוחת קעקע תקע בפסם תקוע אלבא • אלבוה מיקרא קלי
(קוטנא לא קלי • מעיקרא קלאינא ליבה קוטנא בעלמא) ביקו אלוכתך מסמא מוגיא ביד מחמא עמוד על רגליך ויעיל
בלקוריו"ת כיתן הרגי"ם הנאמרים אמין בחורא ולא הורע כאן אין נגרא מבבודתך בזרה דבר אבני לך מסותך אמן נתי
ה"ל כותך אולינן בטטתך ונקטינן לקולא כמונים דרוכא דעלמא והלכה כרבים הלאורים לרש בזבו"ו ובתוב עוני בטנו ישראל
ומקלו יניד לו כל המקל לו מניד לו • איכא דאחרי תלמידיך אנמנו ומיחיך מי מערה הרים והבכורים אנו מותים זהיו בכיבו
בדבנם לתוקן וכמים קרים ורים על נכם מיפה • נפשנו יבשה אין כל בלתי אל מיי"ן מיבינו בוי ידעבנו לא ידעבנו
מבעה כלבים של בית אבא רעבים לא רבב בלעם מחודות כ"ה בלעם הקלוקל לבלתי פעוש דבר ה' בירדאה אלנו דעת לאותו
מלאיכו ולא חיוכו ויאמרו לאבד מלאך עליכו כי עד מרים מבוכים ובו' יבא מוסב על ה' רעה יוסף כליעל כאבילך כן ירוכבל
ויאמרו לאיכו מה אך מנאכו ובמרנו הוא ומעליכו אותו מעיסם ומשיחו לבסם בע"ל ברית לשלים ויאנו מבעים כסף מבית בעל
בדית ויתנו לתבילך ומסכר בכם אבים ריקים ופוחוים וילכו אחריו כל אים לץ פורק עול אורח מוסר ויהי לבם לבר
ויקרו לבניו ויאמרו לו ל יפל לבך מיחוד והפל אחת על הרבפה • רבף רבבך דשבא לקילבא מבוא מבטן דאבא לאולפה • לשמוע
מוסים לבם כוכים ויין מבוסים ויקיחו לבתם מרבם בקבל"ה • ואם לו"ן עקיר תוזק בלא קפיץ (הדיוט קופץ כראש קל) חמ"ן
יעבבה מסמית נפשו הוא ישבבה כיון כלמו מקוקו אמשוש בסמר כמר הדבר ויסר נאם יפה • כך מפוזיקין כידו לחומו ולאחבו
ללבא בקומה וקומה • ואזרו לשעזיהו מידי שוא טמאה אלא דבשו לשעבם טעקא דאיסורא ומוסם דבספקירא ביפא לבו
לאבבה איסורא דבה ווזמא קבא רבה ווזעא איבבדר ואוזל לשאולים להו כדרכ"ה אחרי אדרבה הכי שדיבא • מולם
בפוך ראיתי עליהם לחמה ותמתוכים (המתוכים לחטה רבא) לעשלה שבה מוקלפה • יגיב ל כאראה ובעור"ל בשמי
מוזיל דלי נדפא • פרם באוזרא דגליה תבירה ואסיל רמיקא אוכא מוזרא בבנפא • דבר ה' מורה כלתה אלין הרשע
יטוב עמלו בראשו ושל קלקלו מחכו ירד אחריו כבודו יקד כאכולקם לשם אם לסבת עלהבת יה מפרי מעלליו ישבע נפלי
מרשעים ישלא פיהו מכן ושל מסמו כאם נרבת הסמיה הסמה • אם אמרנו נכוא להוכיר אחר תוכחתיו ומקוניו כן מכיו
אשר כראו בעליל באותו מי"ם הטוסה עצמו אליל ומודתיו הנרוטות ומסקיו ומסקיו הרשע מדוסיו מבוסיו והורלאותיו ובליותיו
כוכיו ומקריו נד"ת משוטה אותה עלתר על האמת מסכתר כפה • פעליו ומעלליו המנופלים וכיוון מבות בכלל אמ"ל מנות
מפלין בידו מרופה • ותבכית נכור הקבוש לדורות לזכר הנרוש מוער עליו מטמאו כי"ם לאכול בשר ומתות יין ומנות אפה •
גם הטידה עליו אשה משרתת בנית פ' (דבר מלא ניתן ליכתב כמ"ם הרבנית פ') ומשידו כיוה אנשים מראהו כפראה
אוכל בשוק ככלב דמך הלוכו כרמוה • וכן המיל ביסוד תלמידו פ"ל פ"ל מנאהו קוכה מופין (מקוריין מוטעטקין מוטעים בהם
בכנמה) מתולעים • והולך ואוכל כלי כדיקה ברתובות קריים • ומלאהו מרוחים מדוע אתה עושה ככה • מוכר את
מנות המלך מע"ה הקב"ה • והסיב אין רשע ותולעה מולעת בי • הוי פה דוכר נבלה אך תורך מאולה תתתך יוצא רשע
מוכבך מולעה • אשר דכרת על ה' תועה • מה נאבר ונדבר מעמסי תלמידיו הרשעים מבלי מולם בנשוק נבוה נאוף
ומאחר מפסים רעים תורתן נשית קרעים הני מני דרבנן דבלו מחופיה דידהו מ"ל ה' סמוך לאפיקה • כי דינא רבה לאפרע
מהבנה דאפו נוכדא דסיוה עבולי הרוחים בראשיהם מר ווה נעשה סד לבוחים על מרשעים ואתנאים בטלית מל"ת
בשמעלים בעמיפה • המעוטים כר"ב בראה כל קונות כשמיים ירקדו כחורים ובתולות לעיר ומסקולות מכלות עינים

ומכלו

[illegible]

לתרכות

[illegible]

כפופה

בפיסה • גם אפיי ובית אבי ובני אבא הנא הרבנים המופלאים החסידים כבו • ולאמתיות משפטיו יקירי ידוסלם בנשם
ומתנים מן המנין המרובה ומוב בכין ובכני הרבנים אמר נתן לי אלהים כוח • הנם אתכם מונים מגלה נלם • בחדיכתכם
לבם ולתפלה ת"ל בכלל הברכה • אמיי אתם אך מבחי ובכרי אתם לא תהיו אחרונים להסיב את המלך ה' נבאות •
להסרות מביכתו בתוכנו כמספנות המיוחסות בישראל להסיב יוכר על מכונו בכודו יהי עלינו מופה • הכל כסרים להעיד
על הסדום מכרמה בעלול ולהון ת"ל לסריסת אם כליל אין כאן • דין בניעה שמש תועלת נופני כי אם רומני וכל הקודם וכה
לבמים ומכה ומוכה • כמו מדין פסיק קרוני המוכה • מפידין על המכה • כולכם כסרים לסמיד על יסיר"ך מתוכה מסרמת
הנרמה באלי"ל מומב בהפכה מליתו על פניו ובמה מליל מוב מתכו הנכל אמר בינתי אמו הפרים ובקרא • לכן תמיד
נמפלים לשומי מנוה לבוא על המתום לעלות בנבא דתום המרכבה נם ראמון נם אמרון מביב בתרייתא בקדמייתא מדיפא •
נמלי בסיים פתח כפתח בחכרין מומאה בבבורין אבור מבנים יהיה מבנים ליסרס נמומים ונעקרים לאמן לא יהיו עוד
לאבמם מוכיר מון לבית ישראל להמיל מלים רבים מלילה להורבים נבמי מיפה • חנרו מרבבה מל נבור הודבה והדרבה
מלה רבר מל דבר אמת מי מעבבה עד יאבל ערף לא יאבב ודם מלים יסתה ויסרב כמל ביום סרב ומרף ומוב אף קדקוד בני
מאון ינלא בתעד המכירה את מלך אסור כהן און נרירביה לאראמה מפר ליה תלי נורא בדיקניה ולא מנבמת חוכא מניה מד
דאומיל ומסבת דבמ • מת יכומא דבוה נמים ולבריתא מיבתו הנאה לו ולמולם מומיאותו המדרו יפה • וקנו מנולל יפה
בכנגד המומיתים להעביר נורת בני אויבי ה' המסיתים לא תקמלו מל מן ראש מבית המם מומן יומן בלילה הוא מלך מל כל
בני מאון בפומל ומאן בפומל אימא ולהא ולהא אלי מליק מומטא דבה מלפה • אין מומבין לאמית ומדיה המקלל ומתנדף
ומלית אותו מל הען אמר הכין לו את מיכומן בי דרש באליל (המלכי אין אלהים ביראל מלך לדרוש בנבא"ל ובוב אלקי
עקרון מעקר) נהפך לו לרומן ולבריפה • ואחר כל המתרלה ומחברה אחרונה (מנהל הדור וקן מומלה מבב"ך הנדול
מבדורנו באמבנו ומולין) עודנו לא יסוב לא מב ולא רפא • ראינו מהבה מלינו להמוית מלינו מיירות ומנוב בקרובים
מל המלמל ה' לנוית יבוסם בו בראמומה לאמלנו באבנים מל מתכיו בדמיפה • יהרפוהו מאור מל מומן ישבדהו ה' לעובר
ישראל מלום • מהי יד ה' בו ובניתו • ובעם ה' לא לאנפה •

ואף אם סרבים ומלונים אותי ואל מקרבים תקנות נפמי בתוך לבאים אמבבה לוהטים בדמקדות אד"ף בומים מבבי
מומים מקנלנו לא יחרב המולם • הם יתקבו מל המומד ואם אבלה אהלי מומה כי עדת מבף בלמוד • והאמת
לאולם מעמוד • מל כן יבאנו לקראת נמק כאהבת ה' ובמסק כמומק לבמד ולא נמת נמוב מבבי קול מהל מלינו תרנם
מנמה • מינו מבוים יבלו בלב אויבי המלך ה' נבאות אמרי בבבר אמר מלא את אמפתו מהם כי יום נקם הוא לאלהינו
לנמות מנינה בבלבות מים בשבמ מומה נומר לרש לו בינומים הוא דאמרו מיומל מבשלא דמילתא בחר מוריו דמליהו ומומים
בני מדיני לבמיה בי כסיל ומתה לו אר" נמנה מומל מדעת בבמר הזקן ירבה בבער ובער מכל ומולדבים אמר לא כן
נמה • כערבי הקמה ומבבו כמומם לא ידע כומה הומיף מומא מל מנה מומיכ מינה הנא לאמן מפות מרום אם
הנמלה כמור בנמה רמה מל כן ישבב לבריו בראמומו כי אין לו ומלאך מלין אמר מבי מלם להבין לאמר מרו לא יתן לאלקים
כפרו הלך ו"ר מר מכל מנמת מבני מהמל מינ" ומה הכסיל הבומר מין מומר כמומר נומר לא מיים מלונלין אמר לא מנ
מתוך המומל מל זקן מנמלה והומיומב כמומנת הגוים (אמת ומולה אמי) אמ לבאמרים (וא"כ לם"ן לעבוד לבניו)
מירומים לאד מנמנמים • ומנמ לבניו כיבינת יומבי קרבות ינא כמבב אמת (מנמד לבניו בפרגא) בבלמיד ומבמ"ק כמומ
לאה"ל ובקמור לבינה ומריבה בבמור זה מבמקין הרמים בבי מינא כמה מבים בנמוק וקלות הלא מרוים בבומנמ ובמבקרמנמ
בנלית לאה בתלמודי מין יפה • בבית מומד מבית נומות ובקומבה מל ומנמ מעריבות ומ"ו בן ק"ו ומענמו לבמ כמומ
כמלים מל"ם (לא"כ) מלמיל בנלמיתו מרוב כנפיו מל מומו ומבה מים מרבו ולא מיים לבמלמלם הארץ ומנ
כרבנן דמקים מנמיבה מעבבה מבבבו מרבבה מבימו ליה מבים מנים ולא כרין מבימה • מנדולה מעבר ביבה נדולה
רבו מלמיד מלינו בנון ומבי נרין לו להנין מלין מבני מים" ה' מסובה ולמוכבו כעבדתו מבדה בנמ לא ירלה מור רבו לא מבב
מבר בנמו לא מי"ם מבלים הם לבמור דבנ מילבה דאחר ראמנה לא מבבה מי מבבה לא מבבי כי הוה בי מ"ר מנולל

לל מומי מב"ר מנמ" נמם נמומי ראמלי דמום בדמ"ל הם כדומה בהומבה דמיבה מומומלי מי מלי תיבוי מלם
מומיבלי מומים דמבם לקלם קל דמבמיבין מובה ומלנלה ובומבה דמקים בקל מבבה • מבי מבבמי אך מה מלי מחין בו
מבבה מום מובר הוא ומלמנו מי יתן מומם לי ומבר כמב מים ריבו נדיק בעינינו כראמנו הם לא מל מבבי מלמנו מבבר
נמדי מנדבו לנום בינינו מוכים ומם ידו מל מבנו לא מבבר מוד בבמנו ולא מוכרנו לבמב בבדינות הרמומים מבבמו כלילה
מדי מומנו מבבה • מולי יתן ה' בלבו הזוכה מבבי מלבי נבר ולמומות הרמ התבבר יבינ מומנו יתן מומד נמלים נמלי
מוי כמו נגיד מנבבנו מבבה. מומ לבבי לעובה מני לא. מכלה בו רמות מלינו לא מבבם • מל נבודו ובבור הקל ה'
מבבם • לכן זמת מבינו בתפלה הומבנו הבבר לרבנים הנדולים כמבבנו הקרובים מל ינו ומינו כל ישראל מלינם נמדינם
זו המה יוכיחוהו מל בניו בינינם ובינו מולים תקום • לכן לא יבאנו לריב מובר ולא רמינו להטרים מעלתכם הרמומים
מבבנו להבינ מת"ר ובבנבים ה' ן ומ"ר ומנו"ת נרומ"ם • הומלנו מד כוס נכומתנו לבכוס מן. מומלתי לבבריסם מזין
מד יבקרון מלין מומן תבמן ומין לאויב ה' מוכים מוכה מבריו מהם מין מלבד מליו ומות רק מומה מומלת הרבנים נכנבה כל
דורמי מלומו כהסקבה לבומה • הם לאל מלבבלה הקסיב לבמתם כבמן. מרם ימלם לומנו לא יבמ לבמל מלמים מחר
נבל כלבו מין מלקים סופבים בארץ מבי ומבפ מוד מי זה רומה מחר ימחוד לבבי מי יורידני מרץ לבמקל תקתקה מתותי
מלמלה ס"ר זיס"ם : חזרנו ומבינומם מתוך מכל מהבדרין ומכתתדרין מבינרמל רומין מומו לבומב פומרין מומו
מבאלם מידינו • אך מומנומיי ילבדומו לת הרמם ובבלי מבמתו יבמוד מל הבבר המבומר דלומלין המבבן ומך (מלינו מומ
מרבנו מלך זקן וכמיל) מל מבמנת קבה רבנין מבר נא בבבמונקבה כמיך • מהבך בומבתו בהומך לת מנלל בר"ה •
ומבמה לו מבמה כ"ד מבוף (לבי דבבי הבבמן מהומיה קול וכת"כ מינים מל מר"מ מנומה) כמבמה קוף בבבי לדם מבי
נוח דרמומנה יתיב קומה • לבר מומר מבבר לא נמיר ולא מבבר נדולה מבלתו לת"מ לומר מ"ן ומנמבנו כמומר
מבם מומר מומר לו רבו לומר כבלב מו מבים מומר ומומבר מל ריב לא לו כבומה מומבת בבי מומר בלמבה • ומל
דבר זה בנמר דינו להרינה בינא קולו מומרו וקלקולו תקנתו לדומו בב"ל ה"רומ בבין ומבין נדולי ישראל מבולא לת המומר
להזיק בכל אבות נזיקין בנמיה בסיבה נמיבה • מה הבריות לומרות מלינו מי לרבו מלמדו ומבמ ידו בו להבינתו ולהמיתו
בבת"י כלי מיבה הרמו בבומד ומיו יומרו רבן דמבו בבתי ידים והמי"ן נדמק מל בינתו • מדבר מלימבו בעינא בבית בבמ
בבודו מל תלמידו מיים לומבלין דאם לו מבה • מי יומין לבמומתו מד בינה מרבה מומלת מומבתו ביראל כי לא יבומ ולא
יבלמלבקם מור ולמומת מבעד לבינו"ינבדיים בומים בבמינה מל כרול מלינם מבפתת בין ישראל לאבינם מבבמים וישת
מבעם מרמי"ם מבי"ן נד"ינקר בבת דאם לאמוריו הבינ ויבי נגיב מלך מין לאדבה וינא מומן (כולו לאדם יבומ)
לבמות מבינה בבלבות מים בבינ מומה נומר לרש לו בינומים הוא דאמרו מיומל מבשלא דמילתא לבר מומין דבלינו ומומים
מבי מבימי לבמומיה מי כסיל מתה לו אר" נמבה מומל מדעת בבמר הזקן ירבה בבער ובער מכל ומולדבים אמר לא כן
מבם • כערבי הקמה ומבבו כמומם לא ידע כומה הומיף מומא מל מבם מומיכ מינה הבבר מינו מבים מרום לא מבן מבמות מרום לא
הנמלה כמור בבמה רמם מל כן ישבב לבריו מין לומבלין מלין מאד מבי מלם להבינ לאדם ישרו לא יתן לאלקים
כפרו הלך ו"ר מר מכל מבמת מבני מהמל מינ" ומה הכסיל הבומר מין מומר כמומר נומר לא מיים מלונלין אמר לא מנ
מתוך המומל מל זקן מבמלה והומיומב כמומנת הגוים (אמת ומולה אמי) אמ לבאמרים (וא"כ לם"ן לעבוד לבניו)
מירומים לאד מנמנמים • ומנמ לבניו כיבינת יומבי קרבות ינא כמבב אמת (מנמד לבניו בפרגא) בבלמיד ומבמ"ק כמומ
לאה"ל ובקמור לבינה ומריבה בבמור זה מבמקין הרמים בבי מינא כמה מבים בנמוק וקלות הלא מרוים בבומנמ ובמבקרמנמ
בנלית לאה בתלמודי מין יפה • בבית מומד מבית נומות ובקומבה מל ומנמ מעריבות ומ"ו בן ק"ו ומענמו לבמ כמומ
כמלים מל"ם (לא"כ) מלמיל בנלמיתו מרוב כנפיו מל מומו ומבה מים מרבו ולא מיים לבמלמלם הארץ ומנ
כרבנן דמקים מנמיבה מעבבה מבבבו מרבבה מבימו ליה מבים מנים ולא כרין מבימה • מנדולה מעבר ביבה נדולה
רבו מלמיד מלינו בנון ומבי נרין לו להנין מלין מבני מים" ה' מסובה ולמוכבו כעבדתו מבדה בנמ לא ירלה מור רבו לא מבב
מבר בנמו לא מי"ם מבלים הם לבמור דבנ מילבה דאחר ראמנה לא מבבה מי מבבה לא מבבי כי הוה בי מ"ר מנולל

[illegible]

[illegible]

[illegible] כשלם כי לגדולה מזו היא מתזקן ואם [illegible] מלדיך כרעתו כי אחד בכוח ה' כי
אם לאחר הקיבוץ ויסמא את דברו • אלא אכן כן זרע אל אעל בחרם וגו' • ותמה
מקרוב סתר פנים ישים בקרבו ארנו להסיר בני ישראל נאמר שור לשורו רם כל
ביום • ואחרונו לילך מהו בכסת לאום אליו לסגילו מסמת ואל אנשי הקהלות אלא
יעלו בכסת • אולי יתן ה' בלבבו הפרל לדרך ניר ברזל ערמו ולבב האמן יכיר
מקרבו ויסמא בקול מורים וקבי הדור ומכתיו מיטלין הסדרן מידו ויסוב אל אלהיו
מלאת לאחרי ודוי ותשובה הנזכה בלי פרישת לתקן מה שקנקל לקרות בקול מאלתי
מיסר הענותי ולא סוף לי מתמתי לזולתי רע ומעיר מוכי מוכי מסלמיה • אולי
יעמ מקום אולי יחכן ה' נבחיה לאחרין לו אמו אל כל מסמיו הגדולים והמנומים מד
מוסיים מנים מוספו לרים כדרים נגמו אלה וכסם והמכת לנקר וכוכר כעיקר אלאה
שלחרן חמם מכביו מאלמו יצאה מכוסה לכל הארץ יקרא לו מס מכיו כמו מים רמם
מעכיו • ומלכך אחד מכסיל רבים בעורה ובהולאה • אלא ידו נמסיפי ה' נדולי
הדור מלמכיכו מנוקי חרן מפר אחר המעמן אלא מיו נאוק ולינכות ואולאה נדם מסה
אלא מ מלכות ומלחרף כל פני הארץ מיני הארן ה' יאריך ומיסס מפרא לנמיה
מיאויב ה' לדין קמליה ה"ם • מד מסמע ידו נס בספרי קודם מפלה ומאר מפרי
מני רב מינאו לאור הדעים מל ידינו לוכות אם הרבים • אחר מכבר מנם אותנו
מאמינו כמה אלא כידוע נלוי לכל כלי מאר מירנו • אך מעמת מעמה ומ מכמנלה קלוכו מל ידינו נזה לתלמידיו מבורים
מרקים רמנים מכמותו לקרמם לנזרים כמאמה המוחרים להכמים • אמו מליאת יגבו לכולמו • המפרים מלנו כולם
קדושים יהיו כמאחרים נוכריב וכמנים לדור דורים • והוא ותלמידיו ודים אחרורים יהיו נמכבים ונמעקרים • נס נלאה ה' מל
עשוריו לאמאמה ה' המם נאורים כולם ה' נמרים מתמרים מתורה וחמונות לעדו מוקים לא מוכים יאותו ולא נמכמה יגומו
בלי דעת אלהים מתים מל יהיו • המה המקלמו בנו ומלמו אלינו נאר לאמור לנו מנדי את מנאן לנדה יהיו לאה ולארמה
לכן מל מי מדברים אלה וכאלה קמות נס אנו נמזיק כאומות אבותינו • נאלת יעקב מאין כמנו אלא כמינו • והכנו
בחים נכמ המורה הקדוש מאבות מורמה ומליה אנו מומרין אם נמסוינו ונמומת אבותינו הקדושים ז"ל אחר היו
מחודי לאומכנו • והרי אנו מאדרים ומקללים מכדין מרחיקין ומשמעין ליומנן מיכמיק המשתרר כמה בנ"ק אה"ו ולא נחמת
אלא נמדקה ומעמלה נמסול נתקבל לרב מלא כדין ומלא כמלכה נגד תורת מקנת הקהלות ולא נמנת מזקנים רק מל מי דלא
מס הארן (מסומנו ומתמנו לבני מסמת אמתו ומכרו לנס מדים מקרים מנכנו נמיר מביא לבים לפניך נמלאו ולמאר
נמלאותיו ודבר נכורותיו לא מכיל הארן אם דברי נוזמותם ומנמלותם) הכל המרן בני מרן מורני נדרו מל מולם • ולא
לאמיכה נגרו מכח ומלאות כחב מכין דליאל קמן כלא מסיני נמקו נמון נמנם ומלאם ה' כיד מנמם כן מסמם מרון כמאמר
מסמדים (מי' תרנ"ד) כי מלעיבו נמלאכי אלהים אנא מרי הנאלן מסמיד ז"ל אחר היה מכיבן מל ישראל (נס מלוה
יעבה ישלו מליהם מנמו מקומם מול מהורידו נקומם • מלכן מאנו מסיב נ"כ מרה לאחרית מכים רכוש
ומכבדיו הנכור נגמם לא וכרו מסדי אבות ומסמו גם כי אחר מסיות ונמלוני מחת מוכנו רשות רבות • מד מבמנות נאבות
מנמלה מנולמת מאלה • מלכן כלה מליהם הנדר הולמת • ומן מאם מסם לזה ומנמנו לא מכנה
רבו"ן היכר נס ה' נאר נתמלמליהם מכיא מבורותם מוכם לנכת כמותנותם מאלה ה' מיתה נסנה לנבות מס"ם להכמילם
בכני אדם מאיבם מהונגים לפסם מגליה לא"ו מדם מכיים ומאלב מביאים • מתה לקום יאחר ה' • נס הוא מכם ומבא
רם נדרן מאדם רוגם לילך כה מוליכין אותי • נס אחי"ם הלוא לכן היה מוכן מיבו לת מלו מל ידינו כמל כרמכו כנודע
לכל בני העיר מקנה אלא מרנוכנו כלנו לידי מדה וו • כי הם מנמן נמלכו בנו מה לאמות כלים אחר מרם מחרכות מלהים
מיים נמתם ד' לא מס מים והומיבו מומנו מלמם ומכי המרכבים לעיין נדבר ולהומן אתנו נמיהם הודו מהוא מנין רם
אלא מבקנו מעבי נמיות ידי מעמם נאום מל כבודם • נלהסכים נגזר מעיקה מעכון זה בקרם מאמר • ולא יכולתי להמנע

מאתי לדמתם • ובקשתי מהם מיטמרוני מלמעל בעסק זה כלל ויעמו עם מלנם מכן כלי הסכמתי • ולא הכיקוני אבל
בקשו מאמי בהכנרה נדולה מאד לאומר ולהוועד מכים יגל הדבר הזה • ובחוך כך קמו עלי אנשי בליעל דשו להרגני • עוד מעמ
ומקלוני • ונלאת מעדתי נבב"כ מלי לבקוח מכמי • בחמרי מלא דיברתי ומאומה רק נגד הקמיע מסרלאוני • אחרתי מהומ מעמם
ידי מין • אך לר' יוכמן אני אומב • כך היו דברי בחות בתחלה • ועל זה כמכתי והייתי מנקם רק מיומיכי וכוחתו ומתנגלותו •
ומל ולת נמרה בחם מתם • הפכו אלי עורף • קמו עלי לנלעני מכם • כלי מחיעה וידיעה בתחלה • אך נמלו הדברים כהיים
(המכוארים בהדמבה בקונטרס מיוחד מסור המעמה) דכו אותי ומיכוני מלא נמני בלבל ה' מפתם נבלמה מנמם והדמים
כים נגרם מסקע לא יוכל • הניקוני ומלנוני להודיע נמרי לרבים • הנמ"כ הייתי מחוכים להסמיע עליו מיירות ובדכים
הרחוקים מד ומן קהלה לכל ומסיפה :

גם ירעו רבותינו כי ים לתנו יד נדולה מיומידי סנולה ומלמי פי"ה הקהלה • ומיכיה ומכמיה מזקנים מאר בנמנר •
ומאחריהם כל ימרי לב המוכנים לאמנר נפמם מחוכם ורכומם על לאומנם אלהי אמת קדוש (תורת אמנו
מאר היתה בלאומנה אתנו מירומת אבותינו מאר היו לנו לאומה וקבנו רבלי אותו נמם הקדמוני מיון המנמ רבו מל זה לבם המעמ
והרי מם מאוריים מטמאיך לא מאמלוני ומתה מלאתני • הא למה זה דומה לנומל את כיתו לנמרו מיירה מעולה •
ומאנא נב' מאור בתוכו מ"ם מתכיים דמכיד תוך תוך ומחכם ומתים מעולה • וכרוך מאמר מולמו לנומרים • ומם מוני
מורה יהלו רמם מומרי תורה יתנרו נם) והם מנמרוני לקרות לנומרת ה' כנבורים נדולי הדור כולכים המומיריים לאמן לא
ומנאם מון ומאם נמתיקתם והמרים מלנומים הם לפי מעה המומקת לרמם (לרעתו • את מאר מלם המלם נמדם לרע לו)
כי נבר המוב מל מי המון המם הריקים והפיחזים מקמים ומלוזים מאר מקו מליהם מיים לבלעם • ומחרידו לבות אנמי אמת
ירלי אלהים רוקם נפעם ומתמאלו מד ומבר ומם • מד כוא דבר מומכתי הדור נכתב יומר דברי אמת להוקיעם הדרך ילכו
בה ומנוס נמתר רעם • מולמתי מאלאכות ראמי עם קודם רוב בנין מפנאר מנקמלות מסלם ומקלתי מלי מול מלמול הקמה
בי ראיתי מהם ומיב בעיר מולם הפוך מליוכים לאמנה מדיק מם לפני רמם לא ימים מתוכה תוך ומרמה לא ומיר מתוכם
מומם • אמרתי מי יתן לי אבר כיונה הנה אדריק מדוד ואשכנה אמיפה • נדרמתי לני מאלו ומאומר בני מלמזי מומם
המלך מם"ה ונדולו כי לשלומים מנינו ארץ מאד נעלה (יהודאיש הכתאלה מ"נ מנאב"ד מאמטרדם כאריה יעלה מנאין הירדן
מיורד מדן דין דיני עלה בחסלה ישרה (יתן קולו מומומתו לעלות בנבא רב ומומים ידיו לו רב כחו' יומם ומן הדור הנ"ב"ד
דפפור"ם הוא יאמור המלאמה ומלכו אחרון אנמי המיל אחר נעם אלהים כלכם כל דבני • אמכנו בנלל אים לא כאדר שודני
מנמה בלא לב ולב • והוא יצא לבניכם כא כרמות כולם • ומעם לו מדין ובאמרה כאדר ומכנרה להרכות ובמדיקות ולהומם
מקרה • ונתבדר מהאמין בחומם לבי מומאה בני מודע ומתם ב"ם מם ד"ם מנר מומכם מעה פסל ומסבה נרה מנר מל
מבניאה מבמנכת לבני ר"ו מנה ומלכד נמים ובאלה הנדולה והמחורה • נס מתה לפנים מבורת הדין נהנו מהו להתרות בם
לשים כנוד לם' אלהי ישראל לתת תודה ישוזב דרכו הרמעה יעוב ונסם מל הרמה ולא אנה מחום נמרה כמרה בכרה קלם
ומרכת דרכיה הולכת הלוך וסמיפה :

ולא מוד אלא מהוסף מל מעשיו אמה רבם להתחזק כרמעתו ולהמתקת בטומאת אלאתו ע"י תלמידי כור ריק אין כם
מים מים מל תודה • מוב מקור מים לנמוח לו כורות נמכרים לבתות מי המרים הומרים וכמנן מל מקלו המנגל
לומן יבם מנער המנומר מחור נומר כסיל ובער מים לובלין מחות נפמו כנומר ומתי בקדמים כמיתו יער אמו לא תבכה
מחיד מבער • אותו נוח לנזור מרם מל כל מבחי הדור מדיזי דרך ישרי לבב המולכים כתורת ה' מומרים מומרתו הם
מוקנים הרמנים הנדולים אחר מיני כל ישראל מליהם • המה המומיקים כידינו לנדור מרנות דורנו • רבב מנר מל מומת
לאכול נכורות נאות לעקור נפנים לבדוק ומרם נקמקע הכירה לבריון נדרה להפיל מומה בנורה • מומלים קמבים
מחנלים כרמים • ברם מחוד לאמות מומנת מרמי"ם • נדולי החכמים נדמו לו כנחלים נחרמי"ם • לא מאל לת מיסם ולא
מאלן נם המאור נמסה דיין לבני אדם כלי מחום דברי מני הנמדדן המום כא לבמוב לת ארוי כלבנון יומני מל מדין ומנו
מומם לא מתנו ריש כן ישלה באומי המבריח יקיון ודרדר אנמיה ומנלא קרני לתלותו בקרן כן מע"ן (מ"ן) כנורן המאר
לאר מלך מל מנים יבמים קוים כמומים ומכפרו מם מסבל כית המגל מגם כמינע מנבמם מפיני מסם ומבנים מבכום לת

[illegible] בדין ותעבור בית הדרה ותדרוש את הקוש לא נודע מקומו איה איפה : איפו היית האם שאולה לא
קיית ולא אמרת ע"ם ל"ת שעה טוב אלא שבר תלויד דור אפילו אבל דיין הנון אף מקרא לא קרא ע"ה דאוריתא ורבש דקשה
כדאורחם שהוא ואינו כתבות בלשון כל ישיבה שאינו שאתו בכלנה מלא טוף כן כתיבה מלאים מרמה ע"כ נדלו ויעשירו
מעוד עניים ועוזר הים • גם עלמדברים אלא כדין סרי דינו פסוק סדרנדה אלא כדין הוא עבדו ישראל בכדי בזה זכנא
ינה עבדו ותנולים כדרון אלב"י מסנא ונגע בגדולים ועוכים ומרכיבם מכרסן על רשעים אלו בשנים תכין ומרמה רעים
לשנים ולבריות • אפילו הן כוו בלבד כראה כא מוכפתם ומשקרותא יתירתא • הערדו על מעין שא"ל אלא בא"ל אין
בהם הגלה לעולם ואין לתקום בהם כתת שלאנו מדקור עשת ותתנדו כרשה לשון יפלו כשתת כרי לשם ובלחת יבערו ויכלו
מוסר סכלים עין הוא אומר לשן (עבד נפי) אבי אתה ולאו"ן אתה ילדתנו אולי מטר מאור הוא מיים אבל מלוכלין אלא

נפרה כ"ה על כן מסר עצמו לאיתה עלו ומעון מריבה :

אחרי הדברים והלאות מלה ברכנו רבותינו לבלת לסכיהם אלון לחלאתם אנוה ומוכה רבה היה על הלדש וגדולם היה
אלי כיאור מכמה עתמים • ג) כתלי סנ"ק כחלבו כי מתעלה על בעל הקורה ליבכם בעבדה בקורת בית הבודה
בגלתו כפבן בקרבנו קרבי רשעים עוי פנים • ואמו מבכבים מעמן תנים • כ) ראלן כמלא וכן היה הסרסון והסענה כן
לריב ומכה הוא בא בנבולינו שב מעולי הנע"ם כבלי ביטול תורה ותפלה מכיתי ומבקרי לגיתי אריא (אריה ובכתן
אייבין) אריה ארבעו אחינרי ומיקי ברי • ר' יעקב אלי מבידתיה דמשלם • יעקב מכל מילי אחר מלרי"ל ונובבי
נפשות ומבנים עניים בדרך עקב • מעוד נפשו ירמה מעמו • אלא בעירותא יתירתא הוא לדמבני מון מתא •
דמילי מתא עליה רעיין • כמתא מטלי • חוי יקרא דאוריתא ולא אהדרו בהו הכי נאבלי מפשלי ג) ביכא הוא • קרייבא
לאיבריא ליהוי פרוכקא • כי מלבד אחר מלת ה' היתה נסבה להפילו בידיהו להאכילו נאלי רתיתים להעבירו כאש ומהר
מכתיים ברשפי מלהבת יה כית יעקב תלבש רשעים קוסמים • גם מלו נתן ה' כלבנו כמה פעמים • ובימוד זה
מבעיים ימים • לקיון בספר היטר פרדא (הוא המשמשי מיגא לאור הדפים מלנו בעזה"י) אשר מכן ה' אותנו לעמוד
כפרן ראב הלו בקעה פרונה מגאלנו מדריך לנדרה • והתעוררנו על ואת אחד בכמה מקומות מבית מדות מלנו • יעון
עליית הטבע ויחוד המעשה והכל הולך אחר המתומים ה"ם הוף עליית הירלה (רמי"ו) • ד) מכה אבא קלתינא דבר
מבנעבר עליו אותו נדיק אבא אדרי הנאון המפיד נבי תפלרת ישראל ונזק"ל (אשר אשר נפשו על הדבר הזה עקד מיכיה
ומזבנה ונהיה רק בנבי לעבדת רבון קונו כמפורסם בעולם) אלו יבטל בו ומשו • ומה מלהיר לאב אירא לבן כיונא בו
בדבר וזה • ה) אף אם אבי סדל בלעבי והבעיר בבית אבי • ת"ל מסבנני נבנים הבנוים והמה מבחיים רבנים
עופלנים • ובבי הבדול בר"ו הוא ה מעפה ישיבה בארץ פולין • ומעוטרים ביפוס אבות ומיבות ויפוס עמון • ומבילין לאבות
בשביל בניהם • עמה לא יבוש יעקב ובני כראותו ובני והקדישו את קדוש יעקב • ו) בדיני נפשות מתעילין מן הבד
לדון את הדיוט פעמים הדיוטים והדיוט הקוסן בראש • הוא הדין אייש לזבלין מקבן לתוך אחבי רוצעת ויהא נדון
בנאלה רוחת כמלעיג עלד"ם • יבוא הדיוט ויפרע מהמו תולעת ולא אים • ובבו מעיריף כלפי מעלה • תבוא בריס
קלהו עלים בי יעקב יבקר מאוו ותפת אחר הקדים תבטילו בקדרה מבשל אלה קיא בוא בהם יתבשל מד מיפשוש עורו ואיבריו
יבשל הון בסרו והוא עומד על רגליו ומיניו תזקנה בעריהן ולאמנו תזק בפיו אחר מיתתרבב עד שבורו ולאחוריו יהא
בפלא) וידע איכה בבפזיה בי קבן יעקב ובל אף ר"ך בנמים יותר מבולם • אולם נדול אבי מהם בייעים רבים על בער רבת
ברבוני מבשרי ה' מה רבו נרי מנאי מבם לא נשיתי ולא נשו בי הוסיפו יגון על מכאובי ידוע מולי אים מבאובות כפוי טובה
נתלוני רעות רבות תחת טובות • ו) ידוע מזרא ה"ם לא מלה על ראשי מיתי ואל הדם לא מבבה מיתי לא לזרתי דבר ומזרתי
לאמרי • לא נשאתי פנים כ ערה • לא ינורתי מבני אים לא הבריתי בני נדול • מיתי לי דאמילו לנבראי דבותיה (פיס
לו מעבה הנדולה מבנו ומבר זאת מני מרבי ומרבו כא"ר בבמה חקיות הדפים עליו) לא מביבבא • מה נם עתה מאבי בבן מורין
מוסן בנערה (אדבני אדם אדמים הבאר נרשיני הדם עבה בבאלת ה' לאדר לך מבוד ה"ם בזה מורה בעלה רשעה וז
מיה"ר) • אחורים רשעים יבלו אולם לא דיין אמה מים הדברים בטלים אלא ומבבלים אחרים ומפני מעים מבלים מבמן
מעבלים ולנ"ג • תבא רוקם ובמתנם) ולמן לי עבדות לא הריתי שבני לסבול עול ב"ו • אין עלי אלא של אלבות מעים ומול

ל"ל (מגיעת מניהם משבחת עמן מכ"ם) אדמי כמסמאי לך קראתי לך תנאי • לא כבניתי מבכוד אורם • לא הרדפתי אחרי
מכבוד והגדולה אחרבה כראתי מסכיהם בכורם מן בכמם • והייתי שבל בפיני קבל ואיים • כל יודעי שון לי • ומנוקם אני
מעמן מאד בקשת בכוד אדומה ותולעת מרוקה לא נשבב בעיני לאמומה • מם לורמא לאבא מוחי מזונה דא • ותחיל
מיגלי מתי ידים אחת כתורה ואחת בר"ל • ומבקתי ת"ל בנ"ם כפי מיומם יכלתי • ואם מגער היה ותמי כפמי תהלל
יה • אלוה מיהים בסנוק בידי • ואוכל לאלא מבקי ותאותי לחוביל להיביב לזולתי • וה כל מנבתי מיום מיומי על אחרתי •
מ) וכן אם לא וביתי להעביד תלמידים הרבה (מעבה לבה • אף כי כלמודי מנא ומקר) מי יתן והיו לי דדים כמקום
ביכה • ומייתי מונא תלמידים סנוכים • ולא אהיה מוסרד כפרבסה ובקולת סעבא • יותר מאם מעגל רונה ליבן כי •
הנא ביתי מדבי כבר ינאו מלכבי תלמידים הנוכים מהניעו להוראה • בעבו כסף לא לקבתי מאם • אפילו פרוטה לא מי"ל
מסם הכלה • ומקונר יד להרבותם ידי לא מכלה • עכ"ם מי מלמד אלבי מלאומה וכה להתעבר נם בדמות מעורות ובילאה •
ומכו רבים על ידי בדברים מבבתב • מאו ביתי ילדותי ת"ל כתבתי תמוכות מבילות מים בהן מעם מבתבקבלו אבל גדולים
ואחרו ייבר (כאבר ירלה ומוכא בתוב על ספר מלילת ישבן • מלבד מה מלמדו מתון ספרי לרוב • ת"ל) אבוב לפרי ובר •
כדהוינא ומרא לנברא • הבתא דקשיטא (אע"פ מלא נעשיתי מר ומסוב • מריבי כבר מעמים לבבה • ואהדרו לי כמה
דרי מיוורתי בכן מבעים מבעה כרעות נפשי ומסלמי רעה תחת מובה ישטבוני תחת רדפי טוב כפמי בחלה כם ומקבה)
לדרדקי מלו כי כוקי מריקי ומקלקי מיזרי מסלמי בלאה דאיכבי אינרו בן והוו ריבי מיום רבו עבדים בעמפרנים רוכבים
מיזרים את אם לראשו אב לם"ן ומרים הולבים בעבדים אבמי כלבי מם כל חומה ואמם מתקלבו כי נמרים מבוערים
נם מיזלים מאמו כי פעלו עלי כמיהם וכתבתי מעל דרבו קבתם לבר מר תלמידי מר שמאל עובדי המלך הבן מיבני ביבי מרעין בדבן מרבים ומלוכים קוטי
המדב"ר ומורים ריקנים נאמים ומקרנים חבוב
עבנים דוכים ומלבים עוד פנים כבמרים מפנים
בתחומים כאמפו עלי נכים ולא ידעתמי מי מבותם
ומבותם לא מבבתות מדי מו מחיתו יער מתי"חמים
לאמפתומם (רק מבי רלמי המורלים בה' ובתורבו
המבהיגים את הקבר מונבים המפבים הלא
הלא הם פ"ה לבמבותנו מל האיר"מכרא ה' ומחיתי מאת
המחמד מרמבי המתומים על אנרת מרד דב"ם בלי
ידיעת בית הבם (אלא מחתו רבנים ולא הסכימו
כלל בעיבמיה) ומתן בית אם אב הכ"ל הוא הקושר
על מלוכת רב המדינה נ"כ ומרה לא מיתנלה קלון
מחתנו כאחד הבנלים ובריקים • לכן עשה זאת
המיר עם ידי וקבן אלון כלבים עגלת מרעין (על כן
ומחרו מחוגלים כל מדבר"ן ביסון • כי אם עבדים
מבוקבים לא" יוכלו לבאת אמיר לשיר בבני מורים
ומקבים כאמן דבים לים בהלי מתא ליזל לומבא
מאריתא • אם כ דבאמרי ביאה לא הוי מבא הוכמון
כוסי עורו • על כן יפה"ה נזרו עליהן עבדות • אלא
יתיבינו את המרן בדעים ולא יסמלו אותה בטומתם
ובאן לדבר מערר"הין ני' מין מוסם מבא לין נם מחלי
אבל ח"ו לומר כן על הכלל • כי בולאיים ביבים
יתילי מבולה ומאר בסאר קהלות ישראל • לא מהעלם
בדון אחר דונו) לבנות צל בני אדם אבלי מדה מאמרי
מורה מבתני ביבינהם בחיון אזקן מבלינאל הוסיף
לבלע ולהם חיות עיר ואם בישראל • ואומפו אמו"כ
אל בו ר' ומדוב ישים יבקדו אלה הבלנים אלמים
הוזים מפלים ובגזים יבקלו מברם מאלם הם ובנם
בבלנים מדלך לישאל מבר מל מהפיל רבות מישראל
ובלאמה מדת ובם לירש • עאב"ו החתמיה לא הרבים
הקמה מהמירנם • מנאמין בעל הנאול לאלם מבבת במדה
כמוסה • ואל מה זה תרה לבעלי בריתו הלא הוא
הלים המרעים בחרן בנאלות עמה • המחם תרבון
לבע"ל

שלין שלשה כשנאת הדת קלקל השורש • וברשתו ומצותיו נקדשו לנו ברים •
יד כתורה הרים • ויסתכלו בעיר אשר כן עשו רשעים קבוריה תלמידיו
הלהורים • כשעשה שמוריים והפקריים • ואל לא תברתהון נגמר דינן
לאיתת עולם מריריים יקיו ולהורים ישותו לעברקות סיד קוניש כסופים כאש
ינאו • ולין בוה אלוש נאים כוה כוה סופיו פניו להכפיש את הידוע לא נטוש
כשוכו לרוש היה כעתפתא ועל האחת עכבתר כבה

לכן אמו מעשה אמו בידו • שלחו בתי ספרים וכ"ו מקום שמגלין בו
תורה ותפלה (כלי משיר כשף) משכיים רבות ביטל בורוש ושלם
ידו בשבורים ספרים קדושים בשתתו לקרוש • יקרע סנור לבו ויכלאו כליותיו
ואשר עשה עמו עתה כתובע עלבון האב"ד אלכני • שהשנתי עליו בספרי
נאיוה מקוומות גם הקיל לרשו בספר אגרת בקורת שבו הסבתי לרש"ם שעשה
הטנות על רי"ק הב"ל ובלחתי בעדו והגלתי שפי מסיגיו ורודפיו (ואני
בכיתיו בלילה ולא פרסתי שמות הקבים שבקלקו בדבר גם שמי לא נקרא
עליה • כדי שלא לבוות שם לרשו והוא מגלה המכוסה) ברכת אב"ד רי"ם עלי
מנוח • שהודה לי ושבח אותי בכפה מלא כעת פטירתו • אחר כפירוש שלא
נעבי שבא יותר עוקה שים כי • ואחר לשומדים עליו אם היה לו מחלוקת
שמי • מה יאשה שבכנגדי מלוק עלי (ולא אתפאר בלשונו מעט • יוה שתאחרני
יותר מדאי) ואם אני הסתי עליו • כך היה דרכה של תורה עמולם •
ומידי דתליה בשכרא ובנמרא • אבל אלילה לא היה בו מעון מיכות ס"ו
(עם שלא נשלם מקטינוריא המנויה בדורות הללו ביותר • וכן הוא בתן
אנגא בין שני • מ"מ לא אעדתי רק האמת) אדרבה היה לים טוב ירא שמים מביר מרכו ומרך ולתו • ואם אחרתי
מעשה או דלאו בר סמכא הוא • לא עד מרבא שאחר בעמוו דברים שאמרתי בכבוכם טעמם בן בידו • אחר מכמים ינידו
ולא בשדו • שלמיים וכן רבים הודו ולא כושו • בה' לא כשמו • ור' אביתר דשמתני אליהו בהדיה • וקב"ה אחר בשמתא
עשמיים • אפ"ה אחר' עליה מאלן ליתא לן דבר סמכא הוא (מטוב דכתב פסיקא ולא מרטש • מאב"ד שנוכל לוחר בן על
מי שלא ידע מקרא אפורים • ואב"ל נמי"ן כיוכתן ע"א הלו • שכיבא מריבא מפסקא לקראי ומקרא ס"ת בשמתו ואחרשוני
אחדשש • יאכל כידי עורו בכור מות מיל יאמוהו ודעש) והודאת כש"ד כמאה עמים • ראיות כרורות יתנו מדיבן וינדקו •
מהאת עד לעמו • וכשבאלקתי עם אדם כל"ת • לא מראתם כם"ת דיברתי בלשון אחרת באתב"ם וכיוצא בו לא נשמעתי •
דעם ספת כרור אלו לא כקדתי אחרי קדוש • הבא להסיב יסיב • ואם יש עשם בדבריו אשמה אזני באברכבת ואקשיב •
אבל מי ראה כזאת מי שמע כאלה • שיטאת אדם פיו ולשונו כשו המין הנרוש הלוה • דיבא ליסבא כיבא כמן • ושל
כרמי אלא בשוכתי אכפרה כמו שמעתי • מפי לחדן נגדא מהיוכא • בסבא לי בסב כיוב אמר מאלטוכא שבלב
לקיץ ללמוד אצל יוכתן המפורסם • ובטל רשות מאב"ד הוקן רי"ם ס"ה • הוא נוה עליו לאמור לרי"ן כשיבוא אליו לד"ם
בגיכו • ולבקש מאמו כאמו מיפיין וילמוד כספרי בכבתי יקוקש • ובהגיע הבחור שמה ושמש אליאותו כמו שבנשוטה להגיד לרי"ן
בשם הרב הזקן מאלטוכא בב"ל • אם הסיב רי"ן לשולמו • טוב הדבר • ובאלה"ם בבר אבי מבקיק הרבה מספרו של
רי"ם הב"ל ובוהב בו בכוד • לפיכך בבא לו מקום אבל בית הבכוד שלו • שלם ישמרן יקש אמנו דף לקבש בו • ובשוב הבחור
לעיר חולדתו סיפר הדבריה ללחן הב"ל שהגידם אלי • וכן היו הדברים שבשמתי והיגד לי בחמת • ועד בשמש בחמן שלא
בניתי אלוה בידיעתי • לא הנאתי אלבי הלין (אף הוא אחר בשם הבחור הזה • אחך אם הכלין לדבר בשבאי יותר מדאי
ואם"ם שלא הכירני • ולא ידע רק מספר לשם שמים • ואוכל לברר הדבר לבטיבורך • אבן אבי אתאוכן על אבוד ומן הדברים
שמלים באלו • ושל אבי ושל אמי היקש לי להודיע הדברים האלה • אני לשון יקר שהולך בלי מעמד • ויעים אלה בם שאין לי

בבש

בשם אבן • אוי ואבוי לרשעים מזעריקים אותי בכך מוכבלים לאוכנות ולאוכנות אבותי • יסוב מעולם נראשם • ואם
לעשות הסרבה לא יניחם לפרסם הסכפים והבנוטים המוזיפים הוי פה דוכר בבלה מי מוזיר ישר • לן לאבוות עולם לרש
מתמיד ולבטר • מאלם אם כאחת יאבאו עשיות נספרים • מילבא דסכיחא היא בסבורים מדשים מם יסכיים מעמנו ידי אדם •
ע"מ קרוסה סבבן להיכן בלכם • וכי לא מבאו כהן תלי תלין ד"ת מאלין ונאלין לחולין • ואתה כי קרוב יום אידו • מיכיר
ירחו כיבו • רוכה להיות נדיק הרבה • פוסט טלפון להראות מעמו כסר • ונעשה קשיגור כבינור • להפוך קעבת כתב על
פיה לא יכוב ולא יגור • ודעו נא ראו כי מתאבה הוא לי • כיאה נפסד הריהוא סותה דברי עמנו • ואם בחמת ובתמים
עשה ואת לבקש מלכוכו של אלה לדהקודם ישמש בו ובתורתו • והיה לו להמזיק לנו טובה לבקות על מעמדתי ליבינו של
אלה"ד הוקן רי"ם ע"ה • בספר הנקרא אגרת הב"ל • ומדוע דיבר עלי סרה גם בוה (אם גם אחר מהודה נפני מיפה
כיוונתי לבוכיח מרפת המשנים על הרב רי"ם • מלא הבינו פסש מסבה ובנתה דשמתא ופסק הלכה) ואם יגוייד ויוכח
מלא דברתי בכוכה בספר אגרת הלן • מכלמתי כמד רי"ם • ובאחר בא שלינו לעזר ולהוסיל לרי"ם • ובנדיק לוסיגיו
בסכנו • אל הבי הוא גם הוא מעיד על רי"ם שלין לסמוך עליו בהורתה • גולל אבן אלין תמוב • על כן בין הכסילו
לעורר מדנים כדיבי דנים לבתעבר על ריב לא לו • ריב לא ידע מקרהו • אלא לים שפתים ינקו בדבר שפתים אך לחבור •
בעין שתאחר בפני תלמידיו עמי • האדנים והיון מם הסכלים ומשתנם בעיניו • בבני הפתים המאמינים לכל דבר • שעשה
גדולות ונפלאות אחר לא הידוע בכרלו • והתחורים שהוים דבריו ומבריחים אותם ומעידים עליהם מרלו מסיבר עם
הית • אין זו מדה כתורה • הנכנה אחר דבר ה' לא זו ידבר דבריו אחת • מדוע נאלם לדבר עם בני • ת"ל אנו הדבקים בפ"
בולנו מיים היום • יעשה אחוה מופת לעיניכו וכ אזין • אם יתוכח מעמו כתורה להסיבבל דבריו להמחאל אלמיתין •
בלא אמון מלין תבון • ראיות מדקות יבואו ומכיחו • ומה היה לנו לעשות • הלאת אהוכה אלנו • ואין מחוה מבים בתורה •
א תורה וזה מבריה • אגרת דמתמת מכבא ישרה • יבואו וינידו נדקתי ויעידו על יומר בני אחרי • בלא נמיתי לבר אחד
מעיד • ולא ליאמרו מתבני רבנן אהדדי • לא יכולתי לאמוו הסכל בשבי הדמי ולרבוב אתרי ריבסי • אם הלם אהיה מוכה
מסרא לבי תרי • כשעשה זר מעשהו • ומה לו לעשות כי את הכלבים לנכוח נגדי • אף הוא בכלב ויקראלו נובח • אחר
על הבכח • אר"י עשה מעל נתים נשמה נדי ואיל נעשה בב"ם תמים • ואם מכם מופלא ורב רבנן הוא • כמו מתמאר בנמנו
מכם הוא כשיבו מדבריאל (אף כי בלאת לא מודע בחם כמו נדול • לא בחקרא ולא בחסבה לא בנמרא ולא בסברא לא בקוראה •
ולא אבילו בדרוש ובחדישות • ולא בשום דבר מבאה אחתים • רק קול דברים בעלמא שמעבו מתמלו הבנים • בלימוס
אות ומוכת והוכחה ורחים כל מיקר • אמנם הסבר רשינו וידבנו • מכל מה שאומרים מהמו ומבכתב בשמו ומשמעו אנשים
נאמנים מפיו • הכל הבל ורעות רוח מקר בסבו וכל רוח אין בקרבו • אבל אלא מכלות והוללות רבה מקבים ודברים ריש
ומנות • ודרשות מל דופי וחינות • אם מעמיות גדולות ומבוטים • מלאים מל כל גדותם גדושים) ואם יש דבר ה' בפיו אחת ירחם
לנו כמו ונבריתו • הלא זה בשם אחר מאם (מתה בבתבו מסלם מל מבי המון • וילמד ואין מבלים מדל להמכיל • מי נבר
אחוב ה' ומתה לעבר כחים מרבה להכיל) נא נא מתה והלמסבו • ומעשה כא המנות מליבו לבעל דבריבו ונקיים דברי
מוקן רי"ם ז"ל • מקרוזות מסמנו מליו • אם יתקן דברי תבריו המלוקן מליו • אחר הכלנו כל דבריהם מרגה • האותיות
הנידו ובדעה נראה ובמתעה ידבו • ובראה דבר מי יקום • הלהוכח מלין יסמוב ולרוח אחרי מואם • כמעשה פירוש קשיבות
בבנאם • הלא כה דברי בחרלה ולא בחידות • לא כלמני מפה כאבהנו מבכת יהוא • לדבר בקליפי אלבי כיתו"ת • בזה יש לם
מבר ידות • לא אל מם מחקי מפה • הוא מלוח קמה (מוות קמה הוגד • הבונד בוגד • בכלותי לבנוד יבנדו בו בהתיבו מודד
יוסר כמוד מלמן כי ישראל לא אלמן מאלהיו ומם קדושים נאמן) לשון מלגים מתאחר לדבר וכו"ת מתבות לידו להמשיב דברי
רי"ם ודם"ע יקרא אליסם ישחדו יחדו • אומן נדול יקרא ומבר הרבה יסול • מולא מה שהבאת בי כוין ויקבלון על כבודך • אם
לא מבאה ירך בי הסיב בדברי מכתה לבמוכנו כלמודים כלבוכנו לשון תורה (מעה"ם מאלן ביכו רבנן מתמתמין בו) דרגים
ליה ימלל • אך בלת בדברי מרומים ונדומים פתח אויב ה' את פיו ויקלל תמלת דברי פיהו מבלות ומאמרת פיהו מולנות
מעה נבל נבלה ידבר לעשות תועה מים מבל מד אן מעלל אלה ונרוח כביר אחרי פיך • פיך ישבה בן מוכנך
ומדמן • מאלוה אל מוסן בשוסן מעך יכופה • כי בעה מבוריות לא תתבונו ומה לך מבקן בנמתרות ולקקר בחכוסה • אם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שאים כי אם דוקא ע"פ הבלתי מוכיחים • לבניך
ופתאים אחר לכל דבר מאמינים • והמחלוקים כיסו
דיברים ומוכים (כי נריכין לתת לבנו כמע
כמו ה"ר יו"ד לוידאר לכה"פ כפה"ם יאותן
בזאר לבני ישיבתו • הוה לאבי שבתו
מהמולכים נרחבי נבו"ת תפלו ומעמידים
ברבוכות וכפוקים • לבכריו עליו מהוה אים
אלקי • אר"י נעשה מוחל באוכ מע"ל • לא
מוכל הארץ לסבל דבריהם הנוזאות
מכפלאות כולם הכל וריק כוב ומקר מוקלע
אלוד דרכי בעלי כת ידועה • לפי מעשם
אותן הכומרים מנים רכות ורחה תקבולותם
ומעשה כמוקים לעלוגה מלוקיו בכל עיר ומדינה
אלהעוד לו עניים מקרים • כדרך מעשה
נם מנ"ן מר"י • כן עושה כומר מלו יוכתן
מלו • מולם על פני מוכות מכיאי מקר לפניך
עליו • בני כלי מם מרוכים לטול את המם •
ומתפארים בידיעת קבלה מעמית • כמו
זה הכונד באמת כמוריו אליו אוליכוב •
אחר בעמיד באמסדרם לפרמם מעמי
מעמוטיו • הוא הרמע המעמ מקיקורים
הרוש מוקפי • מלבו מוקפו ומלא מוחו בדעת
המיכות המומחמת הוא עמת מלמד בחבורת
לוגאמ באיטליא • ומעם הלך ומכבב בית ש
ור אחר היה לאון • מקום מנ"ל ירבעם לבקר
כל כתות המיכים מסוכים לאיכיהם באיכות
המערב • וכן מחמו מפנו בפירוש אנמי
אמת מעמו מבינו • מאחר כפיהם מבודאי
מ"ן מר"י הוא מעים ולא אחר • וכן מיפר
לי הב"מ וי"ם ר' ישראל ברלין • ומ"ומכ
הנו מוכב מנמו אליה מבא לפני מעים לפי
מומאו • כן נמות (המעלה מקומו לפי דעתם
ומכמו מכיכה עליו ליבלי פרוסטין מר"י)
ומכה דרך לפניו (כדרך מעמה כתן המומי
לש"ן יעמ"ו) אך לא מעה כמכבי כי מלא ידיו
בא זה ואכל את זה מבני מולחות • ומלא
אלי ומקון כו מים רע ובכליל פרון מרובה
אלי ומקון כו מים רע ובכליל פרון מרובה
הכא • ובהמיה מעמא • מכל המלמיים מלו מעם קרוביו ומוכביו • מלם
היה אחר לבם • ודאי בידמפין מלו) כתב לו רבו כם ותלי ליה קמיע (מלון
כו מעמוס אמומי אמם את חרפתו ואמם המבורע) כאמתירי ומני • לפערו מן
הדין • ולהוכיח לבו מל כער ירא מרים כן ת"ר ב"ם ביין"ם • לומר מלו מעמבו
כתבברם • ומהין מיימו בחומתו מעמה • תנא דמכיים לדבר מבירה • הכמיד
את הכער ליים ונוזם מלוה ומחקו והמכיר כו מאל מידה • ויתודה מעמה מה מלא
מעמ • כי לא הכיר המוכה ולא נגע בה מעולם • וריו"ן נקם מעבו מידה
מהוא אבי מעובר • אמוכם לא מומיל לו מאומה • כי הכער המם מחד מל מעמו
בידמו מלא מעמא • נד תמומתו בעקומה מומדת • הכמיסו לבי תומתו • ומעבה
הכער לריו"ן הוכים מלו מרפתו • כלמון תימה • כה אמר • אין אכל רבי לאמוב
כולת מהוא המומא הכערה • כי אלמלא היה בו המון • היאן היה עולה מל
דעתו ומרב לבו לנמת למחוד לפני הרב כבומת פנים כהיום הוה • באמר דבר
ידוע (כפי מעמעיים תלמידיו מקבלו מפי רבם מכם מרבי מרלה המרים
ומאור העמים) מהאבר מכיר בחכמת הכרנוף לדעת כל מעמי אים רמע
בכביו • ויידע הלמת כהמתבלו בפניו • לכן כודאי היה ירא לבוא אל מבי
היה יודע בעצמו מע"ן דבר מעמע זה וכיוצא • ומעב"כ הבינו אל מהמעמ לפייב
את הכער המם ויער • לגרמו מלמוות אבותיו חזקת קבלתו • ולא מוכם לי עם
עמו מעו אמ"ם • ומה המים מע"ק מר"י ידעמו נ"כ מקרא אותי מעור בן הבדם
בפתח בה"כ הנדולה • בפני כמה אנמים בפרים ובאחנים (ומאמיה לי מרים
ר"א ברא"ם ור"ם אוכהיים) אלא מלא רבו אבמי הבליל המורדים כל
לבמיב ב"ד לקבל עדות לנרכי • מאין דין ומעמם ביומום הלו כיים הלו
כבלה ברחוב אחת ובכומה לא תוכל לבוא • בפרמות מה מבונע לי מאמוניים
בידי • ויפי מוד ומעם מנגדי • אלמלי היה כיב הבליל מעה הב"ל לברנכי
כאחר הפמידבי ומה להתרות בי (ע"י ר"ם הלבריטע) היו מאמוניים לו מוכב
ומימת • דסבבי מינה קבנבי • לכן מפני מאוכם היתי מוכרם לעמוק • ומעם
בעקום ב"ד הנדול אבי נומם בכרוכיה ואיבי רמאי לעמוק • ומע"כ מאיבו
פינם ביאומי המבור והקרום כלום • כי כל המולם ומדשים ומבירים אומי
ומולדתי ומעמתי ומנמי • מ"מ תורה מומת לעמות דין בכבל זה כראמי
ומעוביב • מוב לסום ומרד ומעב לעמור זה מעמקיו רעים • ומבב לבו כמילים
בעומו • ומומרו בו כל מאוליים • מבמ"ה מהומבנא לרבנן דיבא מבעיבא •
מבמם יקרא דמיי ודמבבי ויקרא דאומיתא • ובוכי כיבי מבידנא דיבא לבמבי
מבדינן ומבמתיבן ומבמתיבן לייטיבן לעמ"ק דמתקרי פ' מבודה ליבוי
מומרים ליבוי מבומת יהא פ' בבמיה • ומי מבמת מילמא כאבפייהו דאבנן
ורבנן מדיב לאבמרוי עליה דמאור הוא • בהוא פ' דמבינ מבוי מהי • ומיי"ל
מי כל מבינבל במומבו פומבל • הילבן מיבבי לבמבומי יתיה • אלא לבומבו ביב
בבני ישראל • והומ"ל ובבמבי • ובמומבמי מבמבינן • מומבירים את הרמבים
לבנמי מר"י • מדבבינן ומבמבינן מבינ מומא ומבינ מומא רבומת מבומתיה מלרמ
רעומ"ר (עדל"י • מלן מבומבל לאר הדלי) מעומל מבינבנן (מ"ה ובור אבמ

מל מאו"ל הדעת • מומה מעמה ומרי ומרלה מעמו כמתבבה יום יום • והוא הוקם לאחרים בומאהבאלים ע"פ הזהרה (
מאמה מפור כל יום ויון נרוש ידליקנו • בפניו הבומרות כמבו מבינו • וכמו אחר עמה פירוש לקמיע מל עובר ידמאל
מ"ן המין הלו מוכר כמיל ומוכר עוברים •
ריו"ן המין הלו מוכר כמיל ומוכר עוברים •
ראו נא אים מעמנעה ומה עומה פירוש • ובעל
הקמיע מנמו מפה ע"י לא מליכם כל עוברי
דרך • הים מבאוב כמוכאוב הזה • אים
מבלריב ערוב • ומאר ישמוד ויפרם קמיע
בכמה מומרות ומלופיסם בבנולם בחוהו מומיא
מומרות מומרות ומנומרות לכמות מין
המ"ם מל מ"ל בבפיר"ם בבני נבוי ומעומה •
ומלילו מקרא לא קרא (כי מל כן המין מל
מ"ם בקמיע ומומבות הרים לו • ולא ידע
מהוא מקרא מלא • הלוא מכל המיומיו
מל המין לא היו אלא כך) בבני קטורה •
זה המבומה רמע ונם רוח • רבם נ"כ ליטול
את המם בבעל מם ומבדפיע נם הוא קומבים
קמן מומעמה נדול מפעל לגרם רוח ומה
מלדם אחד • וקרא בו לבן נמות לפר •
מתי רומות מסקרות זו עם זו בוא ומנוע
בעולם לעמות לבו מם • מן נכון ע"פ הארץ
בכלות נפן • רוח מערה מפיעם בכלי חרם
לין מבבן תבלבם • ומדין לבו מל זה המומנע
לים הרוח המילו להרלות כמו בשלומה (לפני
מלם מבים) כמדומה לאמנה מם כתלים
ומולים מיוכל להמבומם להריק כיסם לאלא
ידו ונהלבו מומילים לפיכך בא עד הנם ומוא
מב עד המפילים) והביא מהו בבורה בריאה
בקרה • מביבה עלולה מרוח מומים ומעמ
לא בתורת המבבעות • ותלה לה קמיעות •
ומומו הוכים מל מקריתו והעבר ידיעתם
ומומר דעתו • כי הומתה הנערה המיה מהמ
בידים נכבתו • כי לא מר ולא מוב מלעמן
אותה בנבקיע ומם קדם כאפה • עד מינאה
כמתה מל המיה • מאר מבבב המומי לאביה •
ע"פ הבמתו מיסוירה לאיתנב • ומעמ
מוכאה מרובה לבוא עוה הנה • לאקום
בטוח מלא ישובב מעמהו זר מעמהו (נם
ימנא מומרים ומנמ נ"כ קבת מומיים לאמיה

מל מאו"ל הדעת • מומה מעמה ומרי ומרלה מעמו כמתבבה יום יום • והוא הוקם לאחרים בומאהבאלים ע"פ הזהרה (
מאמה מפור כל יום ויון נרוש ידליקנו • בפניו הבומרות כמבו מבינו • וכמו
מבמנלם נ"כ מ"ל מומרת מ"ל הים נר"ל מבבלך לקרמתו • בפיה מלוכו ומנא מולמן
מהיך לבניו • ומבבבל מאלו ומעמד והלך לקרמתו • לפי מבבב מאר בבית מ"ל
מומבב בבמבית מיומ מל כן לא מל הלאם • כי מל מולמן הרב הים לומכל
לומבת מבמיד קומם מבולע רמבו מל בבומ"ם • ומנלומו בבית מ"ל מבים
כבריים מבמון מל מבקלים פומו בבמל ונלו כומנ מ"ר ומבמן ומבמרמם •
(ומבמיבד מהם כמה מבמות זכד לאמרו מלו מהמ"ם מל מ"ל בבלת בים לבבמיל
מלו) ובבמ"ם מלא לאמר (להתבלות ולבקות מנמו) לא מבמבדו לומי בדבר
רע (כמחוק לבכיל מבמות ומה) מבבי מלבי מרוי בבמבית • ומ"ל מנלו
בבומרבי הידע לת ה' מלאך ר' ליוד ומינבלאל • ומלא לומו מומכב בבית הבנסת
מבבית מ"ב מחוך לאה"ק מרוס ומבמוק מת מומבלא כלו • ומה"ד בלי מבמת
ידים כתב מומות ומקומות • וכך ומלי מלא ומכלו מבבו המין ריו"ן הלו
(מבמידו מלו כמו כן מבומב מקומות בבמבדו מומבמו בלי כבלת ידים • ומל
נמיר הבמדם מרבלים) ומבמר מיכין נרומים לבמר מבן מרבם מרם כמם ומן
זה מומק ומומה כבלים ירוע • לא מבבד מיבמו בבלים מלול • הוא המומרם
בבמבל • בבבנדו בלבת מומיו ומה מבמים • כמו מבבב בבל בלולמו • לבנוד
בלבו מבבמים • ולמד לבומו דבר מבר המומ כלאה • כי בבלבלה בבהלה
לו מ"ב הרב נר"ו ומבמ מקים מל המין ריו"ן • והבבימו בבבמו מילמר לו הלמת •
מלבר מבומומבים מבומב מקומות ובבי בבם ובבמומים מבמת • מל כן
מבבד לא מלמת לומבן ה' • מה ולבך הים בבומו • הים בה ע"ן (מון נבי) מם
מן • ולם מרלה לו נמבא בבומ ספר מעבב מקים כוה • ומבים מבבב מבלמת
לא מרלה מבולם נומם מקים כוה • והנה בבפה אלא מבומנות הבב"ן ומם"ו
בבבבים בבמא • ומלר מלו הייתי מם פוקרין הייתי כולך מל נולדו • ומבתי
מבין בלומו • לרר ובלל לת ריו"ן מל דבר מבבמה המומבה מולמת • בה מלר ל
הים • ומ"כ הלך לבית ומלנו מקומבה • לבד מבבבבה ק"ק לבמבמים והבבד
בהבך מן הקבה לל הקבה • והמבלר מלו בלבדו מל מבבן הקמיע • אלא
לבדתי לבבב לב"ד מבמלני • כי מובה הים מלד • ומרה ובבומה לין בם בבמל
ומבקם • ומע"ם מבים מם בלמתו מבמוד לדם מלד • לבר בבלבא נם מבמלה
לבל מדבריה הרבומים • ומלבר הבומר מלוה בבני הרב נר"ו • לבסול הקמיע
בבבירור נמומי לא הודה הוא כוה • מקומו יבום • הוי מל מזי בבם נם כוה לא
יבומו והבלם לא ידעו הוא ורבו המבבבן בבבבולמיו מומלבים דבריהם מבבבה
מומים ובהבן בלבומו יומל בבבה לא ידע מבבה ומבומ מלו מומם לא ידעה מומה
מבמו מ"ומבלל מל יבו"ב בבבבה מומם • מבבן לבומו בבבו ובבומו מבבן מומבה
מבים נבה • לבומו ינרומ"ל ה' ומומ יבא נדון בבם לא בבבה • בן מלה קבות
דרבי מלבידיו המבבבים המבידים מל מבבי בבלומיו הבנדולים והבומרים
יהבו אך בבבים • לבבלות בבלומ ובבבמו כי הבנדיל לבבבות נדולות מבבבה
(בבלבבה מלבב • הבומב מבבמו הרבב מבבב • כי לא בים מלא דבבה בבני

עצמו • לא הכשיל רגיס בתורה • לא קבעי אלא לתעשה טעמא דאיסורא
ביאה ליה בהפקירא • אבל לא הביאה לאחרים) בדבוקות קריה להכשיל
ולהרעיל כל העולם הזה וקן • בתרגומא ולעון דמיה • גם הרגיסו עליו בלשון
לע"ז לאבבוי בגופן של הא"ה • אבי מעבי בסים שעשה בגרפת (היינו מין
מ' הדיה אחת ובכר עמו כל ברכו להביב גולתו • כ' מסעית' את הבי כוחר
כוגרי שעחד עליו לחרגו • ועשה שאלם ויכם כל גופו מעה אדא היה נחת
עד שבקשהו ומדרו מכיו • אור והמייבו ובכה רומו אליו • והו מה מידעתו ורחיבו
אבי דברים הללו שברשו אמה כדפוס • והיה כמאבק בשיבי הכל • אפילו
כשמלו אותו אבינו עד"ו אם כבים הדברים • מחק ואמר שקר אמו כי
עירלתו מתבדה ויפסו בסבך ההבשה כאותה מדינה • אמין לאחד מידע מאלו
הנבים • אמר כ' הדוים בכך להגדיל שמו • כי הבטוחים מרובים מהבטחים
הבעלים בעשים • ואומרים הבכלים שבודאי אחת בעשו דברים הללו • ומפני
הסבכה הזרך להבאים גם לפי ריב הענוה תר"ו • איכה מפני הבלום • ואם אדם
יעבה בו בקשו • אומרים אוהביו הם אויבו רמע לאות מבאים הידוע דמו ברלאמו
וכן המיד ב"ה מלאד ביסיבתו • אין ב"ה כבשמק בלעוד הישיבה בעלייה בשמע
נעקה בכיתו בעדור הבתתון • וכל מעבת אלו ונקרא אותו כאילו נקרא לדבר
נאון • ונעבר בו בלומר מ"ל בכאי הולך לשמה כמוהם אליאותו • ומור ואמר שעב"ם
יעבר לדבר לדבר עם הים הבוטח מרב • ואיבו שותק עד מידבר עמו • אם אמר
לתלמידיו יודע אני מי הוא הרוח של אותו רמע (קראו רמע לפי שהים ידוע
בשם אויב לו בכאיון) שמבקש מעבו תקונו • בכן מוכרח לירד ולהשתיקו (אך
נור על תלמידיו בארם אלא יוון אים מתקומו ולא ירד אחד מהם לעשה לראות
מה יעשה בו כי הבכה היא לבם • אך הוא לבדו ירד לבטול מחתיה) וירד
ועזה כאילו נוגר בו ומדבר עם הרוח • ומור לתעלה אל התלמידים • ואמר
להם אלא אחרת אליכם אמו • וכאשר דמיתי כן הייתה • אבל אגילה לי לאחוז
לרשע כזה והונאתיו מעלי בכוזבה • בכה עשה ב"ם בתוך איזה שבועות • ובכל
מעם מוהיר ומתרה בתלמידיו אלא ינוקים לכן הם מודו מכיהם
ונשארו בתעלה • בפעם הראשית אחרלא יכלתי לפטרו • והזהרתי לאחוז לו
מעתה לא יבוא • ובסוף כפרד הבשרת מעבו בשריבה • אז נגילה כל אשר נעשה
על פיו בשלמה ובמרמה • עכ"ו מי שהוא מתי הכל האמין לדברי והבקשים
נקבו בלבם אל הבנאות אות והכל • כדי לחרגיש העולם מידיעתו הכבתו
הגדולה • והפתאים מודיעים הרבים בעולם לאחת נאור • כאילו ראוהו
בעיניהם • בעונה בדבר בדה מלבו • כי בא לידו מכ"ד כאב"ד אלפניו הזקן
רי"ם ע"ה דברי בגלוה • מאחר שהוא יעלוך אחריו • ויעשה בקשה כי בשבילו
הוי זקן וכשיל לא ילאה מדבר שקר אלה • מ"מ עושה רוגם אבל האוילים
הבלבלים מתבלבלים כאילו שקרי ותרעית לבו • והגיד לבו אדם אמונה
עכרת הדין רב"ן בחדיבת העסין • ראה תיבוק אחד בן בת"ה אבקיה אלו •
מ"ל הדין לחלל לא רמע • כלומר שהכיר וראה בכבי הכן מרבים הדבר •
ויעשבלו אז"ל מאלד • ואמר הקשבר מי יודע מה נעשה בו אם לא שמטיהו ילדיו

כלי לתעשהו (אלבלאם שהעשה לאוביל מאון
בכתיבת קשיות אבן לאודאת) ויעשית
לבבל) בכריה עבודתו • הרג את הבעם
והפסיד לאחי הבערה מעותיו ובתו • תכלה
ועוילה • לקח ומעלם אינא מבכסיו • והוכרך
לעוד על הפתאים • ומעולל הלו הרג בלילה
כאחד הרונאים • והו מה שידעתו ורחיבו
מעשה תקבו ונבורתו וכל ידיעתו בקבלה
מעשית (באחת ראוי היה לשדרו כמו אם
בקדרה שבים של כה הרוגה בבקל נפרית • יבער
הסכה ולא יעוזב לו מבף ומחרית) והוא
כמעה אד ודיין להגיל ולוכות המדבא רמע
שבעותו • מי יודע כמה בסים יולדות שהעית
בקרוביותיו ובספיו • ומעמים קול שהוא
אחד מהנבורים אחר מעולם אבני הבם
לא מתמנו מעולם אנרם רוחות מכל הבנים
רוח הטומאה בבמה ב"ה בעמו" • וכן
הבכשיל הלו המשבר לשמא הוא אלי אוליבאב
בב"ל מבעלי שמות בארץ מאפליה לשמה
ולשמה יהיה • מתפאר מאד בידיעתו בקבלה
מעשית • כמוהו מבעים ואינו מועה • אין בהם
אלא בחב"ם מרבי מערכות אלהים שיים • כמו
שידעמו בלי ספק אבן ספר אלי זה מדאה ב"ם
בחברים מכתב קמיע בתבלי שיאמין הבוטאה
בב"ן • אז מושיל לו לא זולת • וכל מבאם אינו
אלא בחב"ן ובמאמינים בו • וכך דיבר המי"ן
רי"ן ב"ם בבנוסיה • בפני בעלי בריתו ומפני
סודו כמו גרון אלי אוזלתו • והיו מם בעורים
טובים והגידו לבו • והעיד ר"ה בלין שמעה
אבי אלי אוליבאב יעמ"ו אחר הודה בפה
מהוא מאמין בחב"ן שיקר מעיה • ומהפלינ
בחבמו ובחכמה הרשיבו ראשיהעין מר"י יסיעתם
מאחרים • ואחר מהיו יבולין לברוח עולמות
ולמעיות מתים (הלואי אלא המיתו מיים)
ומלאנו ומיקה את מבאי ישראל הקדושים
ביחוד את אמה"ג וג"ל • אבל לא זו בלבד
ביגם חרף ונדף בלבי מעלה מעש • אל
אלא רגה ה' לגאול את ישראל ע"י הבר"ן

אחר הלאיבו לדבריו אפבי הבם מהוניאו אליו ולאבדוהו אין הבולם • פר"ו אל
אין הלו המתבבא בתוך הביב • תקולל אלקתו בארץ יהא לבשיר ולבית •
בבואו לשמוכא מאקו מהבלים לקול שמוזתו והלמינו ביהודים המתפארים בו •
ומשבעים בגוזומים ובפזומים • וא"ל דרך התול ראוי לבם שתפבו מבוה על
פניכם • בבואכם לראות פני אדוניכם רבכם הקדש • פן יביר מעבדיכם
וירע מעביכם • אבל בבבי שמבו (מבקרים עם אבם ובבון) התרבו הסוזים
כל כך לא יאומן כי יבפור • וילאה עם מופר • להעלות על ספר כל הסגולות
ומה בלים מתולין בו (ומבל יסן הוא • מומה לאחד עומה מוטים רבים) רק
עוד אחת אוביר באן • ב"א מעמ אחר מבא מבין ריי"ן לאלמונה • בא אחד
מאדבי ופרבי ומעהדודי מילי • מיסר לבו מהבלא הגדול מבמעמ בעמלם מעמה
ריי"ן ובבאן אלמונה ירד תמלת בואו הבה • אין מהבין מדעתו ולא בואו
אל בבב אחד אובבר מהבינה לאבור הבים • כי אבר בבר בבלה בעד הבמומה •
בבן מה אל הבבב מיבית ראש הבמה לבביו • ובהבגילו מבקד להבבב מיבים
ידו לתוך בי הבמה (אל ראש מת) לבדקו (בדרך מבודקין הסומות
בבו ס • מבבבים ידיהן לתוך פה מראש מים • המטוי מאבן מים) ובהבביבו
פנר ראש המת את פיו • ומבם את יד הבבב המי • ולא יבול להמיבה אליו •
עד מהובן הבבב להודות בעומו ומי לבם יבן היה מבוד המעמה מאומה
בעקומו • ואינו בעבים מיבול הע"ן • לא בבמע מאומה ולא מדע דבר מבל זה •
ובבבר בי ריבבי מבר • מאין לו דבלים בל מיבר • העיבי האבים יבבר • בזה
ובזה אלאה הארץ בגלוליו • תלמידיו הבדבים המטוקבים אבר הביב לו יד
ומה בבם (ריומ בבול • שמון דב מבמבים לו בעד מעבביא לבם מרבבה •
לבעריב מבוערים אלא היו ראוים אלא לבקות הרבוזות והבתי כבאות • עתה
אובלים ענלי מרבב ומתים בעורקי היין • הבורטים על בי הבבל ומרבים על
מרבותם • לעולא בבות ישראל ולהלא הארץ ומה) לפרבם בבים ובבלאותם דבו
מלרבה ולא יחבר • לעית הבדה יהיו הבבר • ובבה יהיו הוא ומבמוזים
הבבדוים אחריו • כמו מבאים אמת (במין • בא"ם בדף הבדבם בלמו) אבל
אם אמת הדבר מיובל להמית אדם • הוא בבב וולת בד • בי אחבם אב"ל
לדבר מבר וב • בי בויב בבלה למין • אלאלא היה בידו אפילו לבבלאיב
ולבבר בחאומה לבמם אדם ס"ו • אלא היה מתבבם בטובלאיו • ומומה בבם
דומם לבוביב הרבתם • ולהבלות נדקתו לעיבי הבמם • ולא היה נריך לבוות
עבמו בל בך לבל הבפלים והבבוים בחבומו ומלא בחבומו (בנון מה מבתב
לבמה הבקר בלאמבתרדם ידידי • ולמבמן מומה מר התורה) דבר אלא יבויד על
מי מהוא בבורת אדם בל מהוא • עלב"ו בחי מהוא רב גדול בעיבו • ומתבמן אל
בל חבמי הדור • מהם בלבן ומבר בעיבו • והיה עדויה נ"ב בך מיומן רב •
מחבם"ד אלו ומל אחדים בחבם • בבינתי מבמם לבומם ולבליבה • ולא הומיל
מאומה • בחב בור הוא לו אחדים בבבורו בב"ה • לבבור לו מדים מבריים • ובחב
בתן לתבומי תרבין ביבין ובחב לבוי בבים מבבולין ובינ ולאלי אוליבוב •
ולבבם ובבריהם רבו מבבר • ביחוד אם מבור בתן לבדים ולבבים לובלין

[illegible] : ולאי עולה הכאור ואכול מאזן לאלפים רבים : כנודע
בבירור נאור : וכל זה להבל וריק יגע : ואילו היה נותן עיניו בדורכיו ומוסר
אותם בלב מבינות : לזי מהרה היה מבינם לויכיח בלי מר"ק ומכית : כבר
היתה בטלה מחלוקת : מיד היו הכל מוכיחים והיה שם שמים מתקדש : ומתרבה
השלום בעולם : וזה לבד היה כדאי לקרב בחלת מעשינו הלחיתי : כי היו
כל העולם מודים ומכירים להבי"ת : על פיש לו עשה לאדם כארץ אביה אכם ונכון
בנולה מכל העמים : הרחוים להשתחוות בפדניהו : והיה לו עם אחרת
ותהלה לו ולדורותיו ע"פ כל הדורות : ואולי לו היו עושים לותו מעשים כאשר
נכאשר התנבא עליו ליבלי פרוסטיין סר"ו : לו לבחות היה נעשה כלנא קיסר :
אבל עתה בעו"כ נהפכה השעה נאשר לאשר ועשה ושוסה שבע קלון מכבוד וקלסה
לכל הארצות לעבד כמים שתה הוא ודרעו אחריו"ם בעולם אי"ל הוא והנמשכים
אחריו לאשל ולסניבה : אכן על זה ידעו הדורים : זה אחת רבים אשר הנית
עודם כמייסם נקרלו אתים : אשר כלכדו בחזקה כשפיו והבליו הרבים : עבדו
אזרות אלבו עוק ספרו ברים עולם : בזה הבליל מעשה ס"ט בידו עד הנה :
לחנית נפשות אשר לא תמותנה : ונבחרת אבל אותם שהמו מסעודתו של
אותו רשע : ואכלו ושתו ונשאו לאחוריים : היו לאחור ולא לפנים : לבלות פנים
בתורה אלא כהלכה : כיון שנכנס הארם בכרם טעמו טעם אלב כליות אשה :
בעשו כליותיהם יועצות רע כל היום : לדבר על ה' ועל משיחו : כאשר לאדו
מרבה כסיל יוניח כל רוחו : רוח רעה מבעתו : ה' יבבנו בבוא שעו : ולבל
העם יהיה שלום :

ולא עוד אלא שפתו הנאר ההוא ונתן לחם ע"ב אין כמה אלפים : זה היה פרי המזון שבזר הטעיר על בנו הדי שלמוד
ביאיבה : ומזו מה שברוים ע"י המעולה שביאיבתו מילנר הכ"ל : הידוע בראש ורשון הקדושים אליו ריש בריאני : אמנם על
ברחנו נ"ל אלא ידע ריי"ן שהמאורה הלו : מא"ב ולאי היה נזור עליו בחרם אלא יוליך את הבאור לרחיים מדשה (כפר קטן
בנד מיר שאוכל ומה טוען בבית האמורי"ם הוא וכל הנוחא ליה בהפקרא : ובכל הבאי לומבא בפנים בהיסורא) כדי שלא
יזיק מעריפיה אלו : ויקבא ברכסת בתו : להיות טוען בבית האמורי"ם בחיביים יסבה : ובאו מנור כמיץ על בעל בית אחד
מהי"ל בעיר יפה : והתיש ריי"ן מסבער נדוק (בעודו מעיר) התפיל להרגיל מעמו לנקר נם אותה : והיה מתיירא מן
יעוות אחבת בתו : וידבק נאהבתה של הנערה הזיה : ויאבד מם מזונו : על כן מעמ לנור בחרם שיחנה רגלו מהבית
הזוא : ובכן נשאר בבית הוא וכיסו אבל בתו : ולא זו מעסיק מבאר עמוס והפסיטו כותבתו : ובתקיים בנער אשר לב הלד
כ"ו שבתנו בו אבחים (לחרע) עיניהם מיתה (לכסף) ומוכי : כדון בחתי מיתות : אני אמוב בחת : אבל ריי"ן ובנו לא
נתחייבו בכל זה : בכלבים עוי כסף לא ידעו מבעה : ולקחו כוסף על זאת ה"כ מהבער הכ"ל : על כן רב מבתחיב לנטע יא"ש
לבשתאנ"ו ידו : ס"ל אדם לוקח ומשלם : בזה הרחה כאו ונבורתו אין יוכל להעניש אדם : כיונא בו מבב להעניש את
הרב דלוריינגן (שנבה הראוי בבהדי שיקרי) ולעשוק מקום רבנותו מדינת קריבנגן : ולשלם מבכורתו ומשולתו : אשר הביאו
לרבנות דק"ק חיין בהשתדלות והתאמצות רב : לכן נתן עיניו להוציאו מהקום בבודו : ובתב לאברה דנייוש לדון המדינה
הכ"ל דברי מרה על הרב מעו' הכ"ל : ותאר את שנאו בבתבו הייתו אמיו אל אבר : באשר מהות מריבה אויתר כבאר
ואשר הראה האגרת לרב הכ"ל בוכותו ובכות אבותיו יצא בשלום : ואנב מורגא נגיע הנה נם איזה דברים מדרשות מל
דופי מדרש הייתן הלו בריבים מה מעמו בבה"כ מבגלאונה : אמת בהפטרה דשבת מבוכה : על מסמוך לא בשיל ולא בכה אחר
ה' נבלות : כי לא יאבה המשיב אות ומופת ולמעות מלחמה בחייבי ישראל : ולקבץ הנולים לבטיב ישראל לחרגם : אם
כין הדעתים יתבלו מבינה ע"י מבחתו הנדולה של המלך מעשיב ורוח הקודש מתערה עליו יבאה זאת : ונזה מאחר לא מביל

ולא בכל ובכל מדה ישבה : כ"ל בדרוסי : כן מה לה : לבבות ישראל יהיה בכל מקומות מוסבותם לאבי הבתים : מתה כיון
הלומות : עד כאן דברי אלול : וכאן הראה בעליל : מה מבלבו : כי היתו מקיה הקבון בדמי ישראל ומיבת מבות יהודם
וישראל ובנין בית המקדש : וכן מעמנו בבוא לאלמנה : ורמה הבית אחר הבינו לו : הו אחר בחזי הסודים עליו ואת
מבומתי עדי עד : הרי בזאת מיטבר איך הוא מבמה ליעומה : ואין מריבין לבאול לאמו מבלה : ביום הדין לעתיד : ובכה
יבהלו עמה : ואבלה אותו ארץ עמה : בקבל רפאים ימוק : בחסר הרגישה לילית ומבאה לה מבוא : מעה מרבנות בבודו
עדי עד ואלא בתיו אוא : ועל מוסבן ישלה מוא : ומסבבו בבוא בבוא : מבית דרש של הבינו אחרי מעה ונו' : ומוסן"ל הידוע :
אחר הוין ישתבח מעו כמנלה בבתרות מעוקות בדרך הקבלה : שהיה מהבבדא מהבתיר מנמו עם הבנים : לעמוד עמהן
בתופים ובמחולות : כדי מיובל להבנים עליהן רוח הקודש לרוב ובדוקה : מאינו נאבל אלא אתיון מעמה : ומבשיו נתנלה
לנו מעמו של רבו הרבו : הוא הבאור מ"ן סר"י : אחר רקד בחזול עם הבנים הבמוחות בבה"כ : בתחלת עבינו באומר בבודע
מופרסם : והרי זה מעם לדבריו עוב ויפה מעה : ולא בא אלא ללחד תועי רוח ומה : אחבם הופיע להרש להתיר מנמו
עם הבנים ולעמוד עמהן בבית הבסתר : מה מעמה הבו בנלוי בלבד : וכן בהנ ומעה הה אלמנה מבבו מעה דומ"ר יי בעמוכה
בזהרמם : מהתיחד עם הבנים הילדות היפות ולחד מעמה הקבלה : והועד מרלוכו מעוד לבני אחת ו"ע ומעמיק ספר הזוהר
לפניה : קורא עמה בו : ובביבו אחריו ונו' אלמד מהמדוהו מת"ל : ואין אדם נחסד אלא ל"כ מעמו מיבה דליבא לויבים : אחבם
מהתיר מבינות בבהרמיה : וכן הבינו על זה הבוכה (הדומה מוב לעמנו ולבוחרים בדרכיו) מכן ראוהו בבהרנא אלך בעבלת
מב (מקורין קוטש בל"ל) עם אחת אים לבדו : מבאן מודע על מה זה הבקה בו הקבר בוחרים : כולם חבאים מוכים
מעוזנים מהים לעבור על רבון הוכם : ולאלא תאות יבים : (כמו פ' לוכבהיים מרלה ל"ב הבאב"ד דלמהמרדם אותו
בלייפסיג נוסח ידי אחת אים יוכם דרשון) לעיני כל בלי בוחה) על כן רבו בעקבי מוס ופרח אין הבין בחתנ ובכן : עדיו
לבנים : הבחרקד לבביהם בסור מקום בימי כיסן : עוד אחת לאינבה מה מרלו מיבו כתוב בביאורי הבפרות מלו : עה"פ
מה אחר ה' לעמיבו לבוחם : הקמה אין יקרא נו מהיבו מל ה' : ותירץ : לפי שהיה נבה מל אחבר : וקיי"ל נו מבב
הבא מל בת ישראל הולה בבר : ובבה מראה מבאן מבלותו ומבריו ידיעתו : דאמילו בר בי רב דבר יוחל לא יאמר בך :
בי רהיב ליה נחרא : דרים ר"ה הוא בוחם הוא דריום בו' : ולא ידע דתרי בוחם הוא : וכבי"ם נם רב"יוחנ' מם : ובוחם
אחור בבתוב אלו מבלא בלות ישראל מבבל הוא בוחם הראשון : ואפילו מבב"ר יודעין מאותו בוחם לא יוכל להיות בבה
מל אחבר מאבחוחם היה בחה דורות אחריו : וכן אינה בהדיה בנחרא ה"ק דמנלה דמבינתלת דבוחם בו' : הרי זה
בורות מבוחרת : דלא ידע לא קרא ולא נחרא ולא סברא : ועוד אפילו לפי דרבו : דבדיפה הו"ל לאיחר אילו היה בו דעת
תורה : דהא לפה"נ היה טובלא ויוצבת בחיקו מל מרדכי : מ"ב יבאל היה מיאחר מהיה בבו מל מרדכי לפי אחת : ובן
הוא בר"ו פ' בי תנא : מאחחוחם לא נבע באחתר : ובהדי פלוגתא לוחליה : אמנם זה דרבו בבל מונבך לה (לפי
דעתי) לפי מעותו להורות מנם נוי מרל ומה ראוי הוא לבינות מבים : אלב"ו הבינומל ובעבה ישחבאל : מאין מעבב
בו מלבינות מבים לפי מומלו : ויות מיומה לא אחבל בו (אף בי בבאן : מאין זה מקומו) לבלות זמן בדברי מעותו ומבלותו
והנידו הבומבים מבל הבדי ביאוריאמלאים זמה ובמוף הוא"ם : אוי לאוגים מבומעות אותן הבינומים והבלים המטמאין האויר
נם אחר בישראל לא קם : מל מרב"ה מאינו קם בת"ם : ובלעם קם : בים בה מבאה אזה מבקן לבומו בפיו : אנינ בה עוד מה
מבפרו עליו מן ידי אחת אבחים מבוחים : מה מעבה המי"ן יוכתן מאין מבלת בוחו מם : בבינה מהו מבראנ נער מבחת מעאל
לפניו בעה בנים בפראנ וקבן אנלו מלא חבנים מעל ורעות רוח סך מבוים : מקבץ מעבייתו עובה עם הבאוריים להבניבים
בחוזמות הבבתות (י"ג פ"ח וזה' הים סך מלו) ומלחו אם"כ לבראנ להבינילת ונתנו מבראנ (מבינה מעמה בבקודת
בחיר"ם מל מוחות בעלה : מל כן מעבה מם הוא בוח בילה ומלו : ומהו מלים מבחר ומן מה) למיץ : ומן אותו להבינים מעותיו
אנלו : ולא יוליבם מהו מבבי אחריות הדרך : והבחר לבי תוהו מעם לעבתו : ומפקיד בידו כל ים לו : ובבוהו בבר בבקדוב
מל הבחר : בעבבע מעמו להבאיר לו מחוהו : הבבינו מל בבינו : בחאור אליו אלא מבל מבמו מלוחה : והבחר בחראה נרתו נרה
לאין מוסיה לו : ולא היה ראוי לתבאו בב"ד ולנרוס וילותא דב"ד : מינרוס קלה לעבמו : מדבר מל נדוק מעבה : בבל
בקולי בבר מעבה הבעבון והיגון הנדול : מעה מבבי מנמה נפש : והמבדה קדישה מבמין ידעו בל הבעבה : ולא רבו לתת

הנאמר בקבר אשתו בחלתם : על שיפרע מי"ן בטרם מי"ן בקבורה : מאה שהפקיד הנער אצל בידו : ובשעטוכו הגדול
שהיה לנבלי הדרכה ולחניך שלהם : על שלא אבו שיוש נקולו לקבור את מתו (מאת בסבתו) אך לא השגיחו כו :
ואוכלים לשלם כאדו כאשר שתו עליו : והיה לנמנ : נס הגידו עליו שכל מאון של סניות שהופקד בידו שם היה קבורתו
לא הקוירו מיתיו : ומעשיו הרעים והמבוערים שעשה בפרהנ לא יכילם ספר : רק ל"ל מינו :

ולא זו בלבד שאין לו ידיעה : והשנה בקבלה מעשית : אלא שבאמת הוא נשור וריק מכל מחשבה ומדע : רק מענב דברים
הפשוטי מלין בפלמא בדיות והזיות : אלפ רוח נפשבו שאל ורעות רוח : נס מספרי מיגין של"ו ה" : לנבוד דעת
הקשתים הלוילים הלוילים : שמוזכים אין מכם ובנין כמוהו : שיש לו ידיעה בכל דבר : ושל האמת אין לו ידיעה
בשום דבר מכמה בשרשו : אלא לשאין לו אלק בחכמת התורה : להבין ולהורות לדעת מה יעשה ישראל (כמו שיש להוכיח
בבירור שתוך הוראותיו ופסקיו : שאין כאן מקומן) המבורה אפילו מקראי ולה"ק לא ידע על בוריו : כמו שכולל לפרשות
שלשון כתביו ומסקיו הכתובים מידו ממש : והוא נשבר מכל טוב מדעתו : לא חבר מהקלה פורש אוכר : ומוכיח לרשע
מיאו : ומוחל בגילוי פנים להוכיח בשבר : ואומר שולקיסם מבין עיניך : ואינו רואה מה שבפניו לשול מבין עיניו קורה
בקורת בית הכנסת ה"ה אלנו : דברים אשר לא כן על ה' ועל משיחו שקר : בקוסם ובניגת שקר נאבד לשקר : הוי על מכאת
המסכן בנוגש המסובל"ן תרומה לים תרומות הרשכה : מנוה לשבר את התכן : ומכנים את תבואתו כאו"ן שלו (המדיין
שם הקפה) אין לקי יוניל היטה : לפטרו מן המוס"ר : ושלח להסיר לב האכן : הוי בוגע בנגע רע לבריתו ומשקר נבר הנאלתו
(פרלנזפם שמלו ויתידו מה עשה לבריתו דוד וזולתו רבים ולוקי הוא ה"כ טוב זכאה טוב תומים לכלבל ומשקר ולבשל"ל כרת
ומשק : ובדרכי התוכחות מסק) אתי לן נבריא דרחיקן ליה בגיל"ה דשטלת"ל ומידעי נבריא מקמי נבריא : אתנא שמרא
ובטש לשרגא דנהורא : אזי אינו ההוא נ"מ דשמיה ר"ב עוזר"ל מי אור כי אם עבד המם הזה הטורים (משמאל דברים
אבן מן שור שיבין : אין שינו כי אם מל בנמו ומל המוסק והמרוגה ומקבתם מוכים בסבורים : ויש מסם מסמאים לאנורת
לעשות : ריקה כמה מכוער אותו הים מלדה ומבטן : הברת כסף ובלאם נשבים) והפוסקים עלמת הסעיפים
פניו שנתה בו : ולא נורא מאמו שום לאוד ומרוש בתורה שיבא נאם טמאי דעם דוד : הטורים על כי הכב"ל כדוד מסבו
ומוכ לשמים ולבריות : מי ראה מאמר בבר הנון בתורת אמת : כן לשם כלי שיר בשירים על לב רע : רע מאמר הקונה מעיש
בנבלה מן בנאתר : נסתרה דרכו דרך נבר בעלמ"ל דשקרא : ואין
לנבר אשר דרכו נסתרה : וכל המם והשלם אשר קנה לו ע"י תלמידים מלינם הנוכים : הלא קול ומבנו עמו : ואמילו הדרשות
והפשטים (שנלמד כל לבו) המוסכים ומשרשים : מסוכנים מאד בהקדמות זרות או בשקרים או מים נכוכים אתקו לו ודנני כאל :
וזה הדעת הכבלי לומר דבר שלא אמרתי אמולם : ולא שלמה על לבי לדעת ומי באמרה דלא ידעין לי : ומם
מניתי להכבלי מלין : אין אדם נתפש על נערו אשר ומופת מוחך שלא הייתי מסן לשול את המם והעסרה לשמאי :
התגלא הדיב עבור בחלין מי יוכל מעונתי אתי תלין : אכן מהרי אשלרמה שמלן ה' אותי לעת שלקי בתורתו הקדושה
יודע כל אשר אני שלא מניתי מאומה בשם ל' : לא הפרותי אשר אפני כה אשורי (עם כי לא מכביר מנאה ידי :
על המלה : נגם ע"לדנים וכו עליהי לשוב אמון : והוקלתי מקוברים ומשבחה קשה : מגינו אחד המרבה כו' :
יקר מאלנ : והלבסתי מסרים בשאל גדול ובהזלה רבה : ועריתי בה בעשר מנבעות : אך מבדין הוא מיבא נקרא שמי
לאהבת התורה בלבד : לא לגנדל שמי ולא לשתגדל ולהתגדר עליה : כמ"ש מז"ל לעה"ם ומתורתי הנה : שלבכוש נקראת
ק"ו : ובחלתו יתנדרך שלי נכלמת בחלאכה הזו ובכרה תורתו : לעמ"כ כמה מאבורי שלא נקרא שמי עליהם : והו
מאמי : כלי שום הבכדה שלב"ל שלי : בחותה לי נחלמר לי : כאין האבורים : ובינוה בה בעבין הרבנות : אע"פ שהיתה
שלילה לי לשמל מעלי על שם אדם בשגיל לכבוד תורה : ראויה לי מאבורה בדברים שאין לשאריך בכם שאפילו המבנגדים
יכול לבנגל בספרים שלי מאמרה : אלו הייתי שולם שאם לי עתה : הוי אפנינה בי מאד מקומם : ואני דבקתי אותם בקבה
דוקין לבמרים : ובכהת בזמן הזה עם ספרים מרשים מקרוב : יעבה בי ר' שמעון בוסרה ר' יוסף פוסרע ור' אלמן מלך יור' יהון
מאמרות שלא מסתי כן מבני ירחת שהים : שלא לבוות התורה : וזולתן רבים : ודברו אתי בשגיל הבנמת : ולא אבינתי שמות
ע"ל : על כן הספרים מנקים בקרן זוית : אבל בודתי מהם הרבה בלי מקיר ובתבת בכם : הבה בשמים שדי שלא נבינתי
אפילו

אפילו נאבנים קטנים : מאה שערסתי בעשר אבנעות בתורה : כמדומה לא פסנתי שדיין אפילו לאחד מעשרה נקרן
שהוגתי בדפוס מעשה סל"ל : שפשתי בזיון התורה : וקייתתי בשנתי בשעת הפסודים בכם : ואלמלא הייתי מוהג בהם
מנהג ד"ל : הייתי יכול לאסוף מהם מלא כף נאת : אפשר יכולתי מי"ל להשיג מעירות ולהכנות מפירי פירות : תחת אשר
בריקותי כיפי : הנני ישנו כי כנד ה' ואדם : אוהבי ואויבי כל אנוש שלומי : שומרי נלמי ומתקומתי : בתקומתי ושלא בתקומתי :
את מי עשקתי את מי רצצתי (עיין בבמדבר שלמו דק"ל) מה עשיתי לכם ומה הלאיתים : ומשתוקי מאה שעשיתי בטוכה
ביסוד בתקומתו שלו : באשם אשר לפני : ומעשה שנלאו לי דרוכות מה"ל : ולא רציתי לקבל לשנמי אבל נתתים לאחרים
מלא אפני שיבותה : לרחוים ולבלת ירחוים לא דקדקתי : ולא אחרין בידוע ומפורסם אף כי טובה ההנדה שלת מזוגתי :
ובמה פעמים הנו לתת לי מוהר : ומלן נס בתקום הזה ולא קבלתי : הנד בא"ר : פיפרע אם מקר מלי או מי יכוכבי ומם
לאל מלתי : ובכר הודעתיה ובגלתי על דברתי בבד : מבעי ומבנו אומר אני מעשי מרוב שיבי ובעבי : כי מוטים אלו
נרמו לי שיבלת ספשם מוץ לנדרי ולאחיתי : והעבירוכי על דעתי : לבלם אפני רסן מדתי (לשמה מקלה להניך לאדם
יסרי ולבקות שמי אמון אשר דדיבת כבוד אוהבת אמון שם לורע דאבא) כי מעודי הייתי כאלם לא פתח פיו וכרמל
לפני נזוזים כאלמה : אם לא שתיתי ודומתי כפסי כנמול עלי אמו : מביר אני מקומי שפל ברך קל ערך לא מקומיקנא טיבות
לנדיבי שיש ומיל שיש ונפיק : כי בוקתא ובכל יום אני מבדך לוי מעשאני בן מורין : לא מבר ילא אב"ד מעא : לא אולינן
בתר מחא אלא בתר מעמא : מעם וקנים ובכוים ובידעת הפוע"ה : אך מה אעשה : האבנים הלה אלנוני ותקבר נפשי
בעמל בפל הסמל : הרס ולא אחל : כי מנעה אד"ם מן הכפם : ולא שאנו מוסטין לנעה מל מוטים הללו מקלקלו לשמאן :
אלא אלא תקנו לאחרים : והמרכתי להוניא עלבן מל תומים : אלא יכבילו לאחרים ויתקלו בהו"ן המומים : ואלא יכוו
בנאלת להבה אם אוכלת לאים כיבשים : ופליגו אלא לעמוד על דם ריעים : ולהזהירם מבמיכת נפ"ם מויא דרכבן דלית
ליה אסיתא : לכן כתתי לבלל זה לחודיע קוטר לאחדי אחת טהורים : וזרי ליה לב"ל לאודיעי כפסיה : אומר אני מעמי
לתלך מאן שלבי רבנן : ומד בסתק נאמן כי נאה ונאמן וכי תהפוכות מבתי : התום והיומר אהבתי : אמת ובדק רדפתי :
ותורת מסד כל היום היה מיתי : מבמורי בהם דבקתי : מעודי אותם מבקתי : מהיותי אתהם מסקתי : ומבטן אמי
אבמכה : בתומתי הסוקתי לא אדפכם : אאמת מסוקתי אהובתי ואדמתיה ליבאומ"ה : לדעת את ה' : ואף לאמת"ל
אמשה כן אחמוד עליה ולא אמוכנה : מפני שאוכם מומר ליכנום בטינו' : מבהנ לעיני הסמוס אכבינם : ואבוא אליה
כדרכה לא אחריה כדיה ודבר נבורות ומין ערכה : ומאן דדנים ליה ימלל : בכל מקום שפקדו המינין תמוכתן בנדן כ"ה
אולין יומנים מולל ואיתנים אהולל : ואקיים עבה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעינו אים : עמיר בכוכי"ם כמתת מקר
מתהלל : כל ידעי ומכירי מלבנים המה שידון ינידון ישנו כי : אם יאמלו מום מקר ודופי בניבי : טן) נ"מ מבינ ריבא
לנפשיה : סיבא דאיבא מסידא כ"ש מודו : כ"ם בעקום מים מ"ה ומסידא לא הדדא : בטול תורה ותפלה והרבות המבלה
בחיומט כבוד התורה ובכוד שבמיה המתיתיים : ויקרא דאיי ודמבבי דבנעי בהו : הני מיבני ביתי : ודרסו ברגליהם
המעוכים : כל כבוד בית אבי תפארת ישראל לוכב בנפנים מרשים ומנפים היפים : אוי להם ולבפשם הקדמה : כי
מפני הטומאה בטלו דברים מקדומה : אוי לאותה כומה : אין תרומה לאבתם האומה : והנה זה הרמב וכת מפאבת
דיליה אבמי בלילנם בני בלי מם : פנעו ונגעו לא לבד בכבודי ובכל אשר לי : ומבשו תורה ויובות המומזקים לבניתי ובשומתי
יד ומם מוב : לתפלה בכל הארץ מסנים רבות : ופסקו לאיתי : תחת הטובות הרבות מנאלתי להם יחד עשיר ואבינן :
ומבדתי לקטון כגדול בנופי ומאולתי : ובכל אשר תמיני ידי : הזה הנמול הם מטלמים לי : ה' יסלם להם מרחמים נמולם :
ויטיב מבעתים אל מוקם בפעלם : הוי האומרים לרע מוב ולטוב רע : מחים אור לחומך וחומך לאור : מבדיקי רשע עקב
מוחד : ובדקת לדיקים יסיהו אמרו : יסירו אביד ולא כיר : מנדיק רשע ומרשים נדיק תומבת ה' נם מכיסם : מוכע כר
יקבוהו עמים וגו' : מפלם רעה תמיע מוכה לא תמוה רעה אביתו : הרי כמה נקלו בתמים אולת : עומר ביתו יבאל רוח :
דפרש מקיים מדריב ביתיה : בית נמים יסם ה' : ואולה ישרים יפריה : כבוד ה' עלינו יזריח :

על כן אמרתי הפעם לרבותי אמרים : קולי כסיפ"ר אריים אריה אף אמרים : הכה אבנים כמי אם בארי כאוש לבבול
כל מעשי האנשים הזלים הללו העקשים ונלוים באמנלו נכ : הבוכים ללעבה מספע : האומרים לנפשי
מפי

שפ״ו : שמוני מאות ופסי • ואין זה הדרגון ראשון לעון • אחסר עשירי פוא יהיה קדש שאינו מתחלל : ומוד בה עשיריה
נעבה והיתה לבער וגו׳ אחר בטלבת מנבת כם ודע קודש מנבתה פרנו נדריה ואדוה כל עובר״ דרך לאית כפה כתבו לשלל •
בלא אני מעשה ומשולם ויתרתי • על כל מה שהיה נוגע בכבודי או לשמוני ומאודי • פשעתי משלם אחרים לאחסן • אך
מאחרון הכנייד כוכר אין ונבל הפול • לעשות מעול קודש מקודש מול • לא ניתן למשול • ואילו היה דבר הנוגע בכנייד
הכריות בלבד • סייתי כמוחרים נפשתם • אלכן על כבוד ה׳ ותורתו • לא אוכל לוותר (ביאור שהם עצמם שאלוני מפשעי
נדק קרבת אלהים יפסיון • ונשכיל שאחיתי דבר הנון כתוס וביוסר לבני • בלי שנגעתי בכבוד שום אדם כלל : כמבואר
שיטב בספור המעשה • דדפוני עד מוכה • אבל מלת ה׳ היתה נסבה • לגלות קלונם ומרמתם בקהל רב כהיום הזה)
מתבאר מחכם בכפי מות מעצמותי • מרלאת ה״ה והסמת המיכות בסתר • להכשיל דבים בתורה מתר • אחר משנה ושלש
מנשתרם בקשה נעשה לו כסתר • ומייבים אנו לאוש להגלה נסבות בקיות שלא יטלא ויטמא • ומעבר תרומה וקדשים
בטולין מדומה • על אלה ראבה נפשי מני שוכי ושיני דמוע תדמע • כי נשבה מדר ה׳ כיד אים אחר רוח אלהים אחרים בו
שכמנא כוה לו הנמשע • על זה ידוו כל הדמים • מאבה הנפש נפשי • הבל זאת מתאבק ה׳ אלהי קדושי • הבל אלה לא
מתבקש נפשי • כי איכבה אוכל ראיתי ברעה אחר יפגא מת עמי • ואיכבה אוכל ראיתי באבדן מולדתי • אם נחרים
מבשים יד לפה • ה״ו יהא משוות לא יוכל לתקון • אם בנים הקלקול • ומגא מרי״ם (ואוביים) בנורו״ת אוהבים המבקשים
בכלי דתות • והגיל מיכיבו כי יהרסון הסתות • ויסבר להסכיה ומכין ודת • וירע לבו מכל המעודים עליבו לבלותבו • והדיש
הרעה עליבו ה״ו בנפשבו ונפש דורותיבו אחריבו • לא תהא בזאת בישראל לא אלמן • עוד רד עם אל ומם קדושים נאחן :
גם אין נאחין בו בהוראה • ודוש כי אלה המיכים זכות היה להגשיל אחרים והנאה • וכל הסבירות המאורות בכדם
ומאחר בריתות • הם תיקונים אבלם אי לנפשם כי נגאלו להם רעה • י) נם מאהבתי ומאלתי על המיר קברות אבותי
הזקנים • הוא המיר מאחרו כלילת יופי • קריה עליזה עיר ואם בישראל בלי דוקר • ארץ מולדתי מקום מתפללו אבותי
שלא יקרב יע״ל • והבה ינו בה שבי דורות את הנבור לנפש מתיסי • הוא בבו יסודותיה הביבו לתותיה הקיבו עמודיה בריקיה
מאדניה • יסדוה על מבוניה • בריקו עליה מפע ברבות • על נדבות בהדרי קודש ומדי תרומות • אים תרומות ישרמנה
קולבה רשיה בתתרה דמדה תלי ויינה • ירלתי כן תהיה ה״ו בעיר הנדמת • מאפילו נבסי מדיקים שבתוכה אובדים • והיה
כנדיק כרעש עלילה ; ואף אם הבבו אלי שורף • ואומר איך נהפכת לי סורי הנבן נכריה שבודתם • נהפכו קבת הייה
דבר מר לירות בנמסתרים תם • נמסתרים תבכה נפשי מבני נאותן של ישראל שנטלה מהם • כל אים הישר בעיניו יעשה לו
פסו״ל ומסכה הסר המסובה פרוץ נדרותם • מעשו זקניהם ואבותם • קנו להם מטרה וקורא להם מם נודרי פרנותם • עתה
תהיה מבוכתם • הוי אומרים לע״ן אביבו אתה ואלו״ן את ילודתבו • בעדמה דמת ה׳ מאבו • ואקרא עליהם איבה היתה
לזובה קריה נאמנה • ה״ו לא מעשה הנדמת בכולה • יש נים ימידי סנולה • תשובודי הקהלה • רבים אחר מאבו נאמנים לפ׳
ולתורתו • היה רבים לא יוכלו לבבות את האהבה • לעמוד על המאורתם לעשות סיינ לתורה בריתה • ולקבת
בקיות ה׳ המובטיבו אחר יגאלו להדיה ולהסמת בסתר • לעשות ה״ו תורה פלסתר • גם אותם האנשים הודים המוודים •
דלים הם בוזלו לא ידעו דרך ה׳ ומשפט אלהיהם • לא ידעו בין ימינם לשמאלם ובהיה רבה • אפילו כמאי קמיהלנינן לא
ידעו ולא ביבו זאת לא ישכילו • בין טמא לטהור ובין קודש לחול לא יבדילו • לכן סכלותם וכסילותם מלמדת עליהם וכות
לדוכם כשוגנים • ולא להביאם מתקים בעזבם ובמונים • ואם הם קודמי אם מאחרי זיקות הולכים מסבים באור אם ומלהטם
מסביב ולא ידעו ותבער בם ולא ישיבו על לב • אנו מצוים להגילם מלהבה ומאם בוער • ואי מעלתה לו נוחי כרגלו יקעענה
לו יגיבה ויגעער • לו מעמא יקדא אדם עסבינה תמתיו • ויאמר מה אכפת לבני הפביבה • הלא תתבי אני קודם • וכי
לא טוב לאבריו מיקשמו ידו של הסכל הבוער • ואילו מבנים מל הבם ובמצא דרקון כריך עליה מקלינן בנבתה לדרקון ומקטלינן
ליה ומבינא מבקינן לה • ואם הקדים תבשיל הקדרה תבער • והבה הם מוקים על המלוכלך מבוזה״ו לא רוחן הבם
והכלכל בבני מודה • כדאי לילך מתבולל בבוזה ומאז בלהבתה ומרמס בן בטבה • מרבתה אותי לבקותו מסטבוסת • ומוא
בוסף מבין בפרבי רגליהן לאיש הורגתו • בלא אמו הבכבה מסבלתה עליו • לא תמניה לקול בכייתו • ולא תמיה לב
לעקתו : לא תעלה בפעה אל הייתו : ומעמוף דמיו מעליו : עד ישאר נקי ומלונן בנמר מקר : ומשקה ליום אחרון ונם

לכן שתי נפשי בכפי ולא אשים ידי לאופי • ואודיע כנגר אלי להחלן חושים לפני ה׳ לעלאה • להגיל נפשות בקיים בנפשו
של רוקף • ואקרב אל הסיר ואקרא אליה לפנים • ואומר תנו את לחים אחר הרים יד בפלבו אל שולם ובלבה שעל הסיר • גוי בתתי
ליבים ונו׳ הה׳ אלהים יעזר לי לשמוע אלבמים אזן ישיבו • על כן לא נכלמתי • ידעתי ים מבר לפעולתי • ומבתה כי נדקתי כיום
מאר כי פעלתי את ה׳ ומשפטי את אלהי • גם חנני בערתי • ואומרה בכה יבער אלהים מבית ומיבינו פאים אחר אדה את פי ה׳
ומוד בחלבו ושלהיו כוה שלם זה ה״ו בבים להפר בריתי הוא המי״ן הרבה אמתה בן נשות הכ״ל ותלמידו המתם על ידו פיים לובלין
מר״ לעקר נאחר נאנא מוטלא בנכ״ר • וכן נרופיו כל מושלאקטיב על דבר מקר כל מעבתיו לשמים כלבים ושבים בלאם בטבריו
והוא לחם כובים אחר ומלא פיהם אבן מני רשעים יבכרו וגם נגיד בריתי יסי אחריתם להבריתי • כני אדם הללו קייבו אותן
בעצמן ויתבו את הילד בזוכה • ואת הילד״ה עבדו בייבן ויעתו יין ובינים מים נבובים יריבו פליבו בכנבר נובכי בעת העליובה •
אם נבבים יבואו להם אם מודדי לילה לא ישחיבו עוללות • הבה יד בכובר על פלטות • על רוב עונם רבה מעמוד •
מאזבן להו בסילות דלא מבא דמע • דמם נרלמם נתמיבו בנפשם • הסיר האנבפת והרם הבפרה הבלתי סולתן מעל
ראשם • כי אדם״ם מלאה אשם • אטאו והמטיאו תמות בנוער נפשם • ומיתם בקדמים מתם • אחר זרון לבם המיאם
לדבר סרה על ה״ ובעבריו הנאמנים ישיבו תהלה והטילו מום בקדמים • נגע אל המים מעמנים נור ישראל קדושם •
והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה • והיה המסון לבעורת ומעלו לביצון • ובערו מביבם ידיו ואין מכבה • ויקד יקוד
תמת הנעצון • נאחן ביין מצוינים בהלבה (רבנים גדולים המופקים מעמו בחנוה) לא אחסה • ולמען ירא אל״ם אפילו
אחד מעיר מובה כל העיר (כ״ם אם אלפים וכן רבים הם הנמצאים אליבו בעלי נזרה מוחרי תורה) לא אחסוק עד יגא כבוגה
נדקם • ומומתם בלבדי יבער • ורב ונעיר הכ״ל זקן מורה אחר ותלמידו הבער • יהיו כלפיך לא בעמיר • כבודה בקלון
אחיר • כי הבאילו רבים בתורה ולבם שמו מעיר • מאפילו זה הרב את ריבו לא בשתך אמולם • לא סמכו אבנים ידיהם
עליו רק מלך מעבמו (לא מוגם ה״ מרק מעיו״ה לוגם בנים בנגרמתו • ואפילו אותבו בנא אותו מאר על מעמיו המבוערים
בידוע בפראנ) אך תלמידיו הריקים והפוחזים • בורים מעירים תמימי עוים • מאביב לו יד ומם בהם • הם מסאבוהו
ובראוהו בקול נגדל • הביבו מחתת אנשים ילבודו • ולא העיד אחד מאבמי ישראל גדולי • ומבו על לאודו ומורתו • לפי
מבולו דומי קי״ל תמת יופי • והוא מסתך לתלמיד בור וריק הכ״ל התיר מיה דעה מאלה בטהורה • מפריע פרנה ומעלה
גרה • בעמדים גרה המחיד אחרה • בוקם על פי אביו העמיד ולא נמסמע ומאריבו יהיה בכל מוטר מאור לבעליו לבעתו •
הבה הוא תמים והב וכפף מוא ודבר כוב • וכל רוח מיים אין בקרבו כמפורסם • ומעשה מעשה בכאן • מוכים ג״כ על
מבמתו ויראתו את לאודו • מאוסו מעשה רבו בידו • הבל הטוב מבהן מדרכן לבוים • אע״פ מבהו ה״ אין דרבו לילך ולבוים •
ובלבה בלא אתיה מבמני לא נבא • ארן לסובו הבלב לבבה בבני אדם לרדותם בעוד ביתם • הלעיב כאלאבי אלים וילבם
ואין מבלים • ווי לבלב זה מרובה לבמוד כאמור דרבן • אע״ג דמקילי ביבי״ה • ולא אזא מוטרא דאבתריה • ומוטב מבמו
בר״ יבן (אדם) בנור״ה • דהוא בבבני״ם בנים בלים (מקל בחוליה ומדי בבנא • בבנא בר בנא בהדי דיקיבא •
דעבידנא לתורה ולא תמתבה ביידנא טביי״ל ומאבילנא בסרייהו ליתתי דיתתי • ופסיטבא אשבייהו ומריבבא מבילא ובתיבבא
פ״ת ומתבינא להו • ומבירבא ולא תמתבה תורה מיטראל) ומבודתו המקולקלת פרוסה ביר״ל מלם מאן הבלם • בכל מוור
ונגל מוור יפדיו כולם יבלין • אך הבל יהמיון • מוכה״ל מקטע דבליהן דרמיה • מגמו ובגמו בפטי״ם בכליות יוסבות •
בבוך מבמי הדור העומדים בפרנות • הסירו מעל פניהם מסוה הבושם • מבתתם בפדוה מבידו בנפורן מעיר פרוסה •
מרפא אין לחבלתם • אחת היה דתם להמיתם • ובל המקודם להרגם וכה לחיים (אם לא יסורו בתשובה מלמה) ולא״ל
מקרים מל פיים לובלין אם אחת הדבר נעשתה התובנה הזאת עלפיו בלובלין ומאת מתיתה • דם תבא אחריתו • ומאת
פרמתה וישלך מו״ן המובר״ת אל פיה פי בסיל מאתה לו ישלא מבן • ויד כותב״ת הנפה יד לאה״ם מקבן • אם מעמת
ידו יגאה הפירה פרא הודון בן • כמו ספרמו הכוו״ב (מבבר נמעש קול ומובדו עיו מביים ולבין מבבינין ה״ם מעילת
רבו) כי בוו נאחיבהו • מבר מבמו של בדאי אמילו אומר אחת אין מומען לו • ואם אומר מקר לקובתו נאחן • ומנו
דמיימן הבפיה • מיבין אבבריהם דמע מבתותו הוא בריה ומבדו בריה מאין לה מיבים • ומה מבבריהו עליו מהוא בריה נדולם •
הא לאיי בריה בידי אדם היא : אלהים ירחה לעיבים הה״ ירחה לבבב • אר״ מאחרו נפמה מומל מאבב לבבו • ומבן לדבים (מאתן

בהם שיעלו מן הים • רלי"ם שלו נתקה ומרות"ם כידי מאים) מויה ברוכה מתיבה לא יסורם אליהרה דמניות מל תורה
כבל שייה נכל הוה ונכלה מאו נכלה ידבר כתב יבר • אחי לעבר מרכו מקרבו להמירו מהוה כתב ידו בא מאו בעטבע להמירו •
עלה נרש מתלמיד מעיר כס"ג מל כ"י מל רבו מרלה בקטנו • ק"ו לרבו מקטנו מנה מאתנו • ובכלה ה מרוייהו נגדי
קטילי כיבהו • מסרי רבו בלבד בארם הקודמין • עבר תורות אלף מוק עבר מל מבונות התורה מסבביהוהו מכמים מל דעתם
ספר בריית עולם כמקבל בקוסס והרי הוה ע"ל ומין (מלבד דקס ליה בטמתא אחריתא) נסדרם מקבל מליו בק"ק מין בלא
לוון מסם מתך ומן קנוב בלא מרעתם • ומבר מל בארם • מעבם היה קטור מאמם גם בקבם ממון סך מסים • ומנקי
ליה בלבוותא • ומניהו לו בקבם • מלין אדם לנקב ומבלם • גם היה בעיניהם כתל ומריע • לסיכך מובוהו לנבת לדרבו •
ולא מבבוהו מרגנוב • כאו מהיו יכולים לעמוהו בדין • אלמלא היו מסרים בו • אך היו מאים לבלהו מעל מניהם •
ומיניאתו מסמה רוסם • אותו יום קבמוהו י"ם לדורותם • ומה הוה לא היה כפרד מהם • אם לא היה לו מסמנדול
ומכריחי כדבר • כי ק"ק מין גדולה מהוה בעבלה רבה יעבר מנ"ק אה"ו • והרחיק מהרי ק"ק מין קבלו את הוקן
רי"ם אלה"ר הנ"ק לרב מליהם • ומי"ו כפה רי"ם את הנ"ק מר מבתרבו להוסיף בסברו לעמן ישאר אנלם • כדי שלא מתמה
להם לבריסה • אבל באמת אנוס היה כן מבעות לעמוה דרבו להמתיק מסם • כי לולא מיהר לנבת ולבעלם מארץ נרבת •
היה כתבם בליני אר"ם מל העוסק ומרחנה מסמה מסם • מיל בלא ויקיאנו • ולא היה נופר לנבל מסמין בקיר • ונה קנת המנבלות
אחיתי לשברו מל הארם הזה • אלא מרע אחד אינו שומה לרע אחר גדול מאבו • עוב • ומאם מלאה מובות • מי מקטנה
כראם • גול • ולית ליה תקבתא עד דמהבר לחבריה • מאת הוא גול כמלבל • אינרא אבתי לבטחה בלבטיותיה ידע
ואינו עוב דרבו הסבו"י אינבו אובל • ויבי הנבל בעיני לעבור מל מבונתו לעלו בריתו • הנה מסמנו מרגע מל פי כל
כ"ד מביסראל לעמוה מאו כלינן מרגע • ומליפותייהו דקמאי ודבתראי מבדינן דבבא ליה דעבא בקלבא עב רמו ליה

דעבא לאולפא

ומלבר מהוה מומרם כב"ר מלמלה מל כל תומבותיו הרבות והרעות • אפילו אי היה מבינן יבינן ליה כל מעומה
בקטיעות • גם אין ראוי מיסה פוה בניסבם • ומלמידו בנ"ע מם כל הכתוב לעיים • אלא מלמידו מסמה אותו
כעיים מאינן עיים • הוה יעמבו מיומה רב"ה בניהבם • קים ליה בדרב"ה מינ"ם • מפיקבא ליה ר"נ מאוניה • כתבו
את האים הזה מרירי • עם כל מנורפיו לאיתה המוכים בסבורים כאסתירי ודינרי מבריי בריי • בבתב בית ישראל
לא יכתבו • ישורמו מארץ אייים • דמיים מלון בעייהם קרוים מתים • בשורם אל תבוה בפני בקהלם אל תבד בבורי •
אב"ל קטן זה מלא כלו לו מדעיו • דמרקיה מויא דדבנן דלית ליה אמותא • ואין לו בכרה אלא בעיתה • מעמה
על דאמי עם קודם בעמה ארץ • אוי לך ארץ שמלבך נעורוריה • ואוהב אמה בנאל מורם • אבן לארקולים ורק •
ונקבר הוא ובני לא כת • ולא מרק • מה מרקולמן מומדת מורק • בקדומי ראמי לפי ישראל מרה ורק • דמו ירק • ויבול
דאוקמוהו מרלוריתא כיד נרים מוי מבים מבדים ישמלו בו לא יבא לו מרים מורק

ומדרבבן • ואנורת בע"ם הקדמוניים ו"ל • לבן יבלה בעמן ובבון • אם גם אתה כי לא ידע מור קונבה ומאור מוות מעלים
לא ידע לא התבונן • התבלך בחקום אבני אם • הישתה אים אם • נאקו ובנדיו לא תעדבנה • אם יבלך אים מל הנאלים
ונו' • מבאותיו ישרפום לסיד ויוניאום לבית הדמן (הלי דמר"ם לאלי פ"ד דמבא • דאמתיר מדייני מרום • ובכי דייני
בנלאי סנני ליה אמוריתא • (דאמרו ליה רבנן) נוץ כוותיה (אע"נ דקרו ליה מקרא לפרים ומרבו עליה גולתא בבא ומתם
קרו ליה רבי אריבא מאיתא בכיא מאיב • קטון הוה בחמת בזוי בחלם) מתמי • ואריך נייני אבי • גולתא בבי עבבריי רשיני
לא סני דאבלין ומדקין לדמדקין • אלא בבי חזו מיבודא בני ומבני • קרון לבבריהון קעלי קני לאקטל תור"ם
ונמזקל תרי מסבי דבם נוב"א • אלי כוף דינא כתבלת דינא • מה מבלת דיבא מאן דלית ליה תור"ם וג"ם לא נרעי לנאמה •
ולית ליה תורה וג"ם ולא ד"א • נרעי בבי תרי דמוליהו עדיף • מוירתא רעיא בעבדא • לאירתא ולא בחד) הם ומאומם
הם יר • מל שבלאו יד לטוכם בה' ובמסיהו האחיתי ובפרו בעיקר • מבבו לעקר מעיה המקר • הרבו לעבות בחנות בורות
ראה לעבת כרם מחד ה' נבאות ובכה נעבה יהיו לעדם ולעקר • הן כל מבריו יבוהו כל מוריו ומסייעיו מקדוות ישראל
יפרבו • אף בל נעבו אף בל ורעו בל מורם בארץ נוטם ורוח נמף בהם ויבבו : ביאור אותן שהעיון פיהם בבני בלב אם

ויובנן

לזוכה לרבה בתקים ובזמן מרלוי אם לא יקומו בהם מזדה נאורה ויעברו עטובים
יונו מטאתם יבוהו מכל עלילותם • מעמלליהם ומפרי דרכם ישבעו מרבה
ישאלו כליתם אלה הסעים בנפשותם • אתר המירו כבודם בלא יועיל • מעטו
בבכור מעים מבני מבוד ב"ו (רוכם מבני הקודבה מים להם אל לבטוחיהם •
בסרם לעמפת אמת הי"ן מבד אמם • המעמים בעיידות האלה • היה המעמפה
הירחקה הנבפה הידועה מעוברים נגבים עבברים בני ובונים פרבו לרוב • והיה
המעידה גם על כיאור המובר • כי לא יבוה מבב הרמ ונו' • ומומבני לומר מעמן
ודבני אלקלקות ומתמלות • ולמון מדברת גדולות • נתבתו להמאת הבמה
המבינוהו לבקר מעיניהם • ים להבקם ולבבא מתמנדיהם) ובדי להקניע אבני
אמת רודפי נדבן מבקמי ה' מקור מים מיים • הלבו לאנוב להם בורות בבבדים
אבר לא יכילו המים • רוכם יודעים דבוהם מבירים ובופרים • ומאר הזדים
הארורים אחר הפקיבו מבמם • ומעבדו לאמות הרע בעיני ה' להבעיבו מל פניו
לעבול מעל בארם אבותיהם הוקיים ומדאמים • ישבים עם מדבים • מבזיקי
בדקי הדם • המבואר בקובדרם לאיתת מרם המודבים בבקודת נ"ק הב"ל
רמאיהם דייביהם וקביהם • וכן בבדיהו בכל הקהלות הראמיות באמבבו פולין
פיהם מעבריו • ונגבם מוד בדם אבד מבייר נדול לארמה באמבדדם לפני ד"ו
מנה • כרווי הקהלות המבודבמות בארם נדול מל מי מעמלים מיבו אמבי הבת
האורה מל מב"ן יעם"ו • כל זה היה בעיניהם כמעוק • מלמו תורות מבדו
עוק • בבאם בבבם לבמוזיק ידי מרעים המעוקעים בעיבות הב"ל • אמר לא
היתה מ"ו כאולם כמוה לרוע • להמאית ארץ ומלואה כמבור מע תמת • אמר
מלבן מעבבם מל האבמים המעמעים והולבים בעות פביהם מבבם בקומה ומרבם
קמה • לא ידעו בומה • ומומים בבבדת ודון • לאמור מי לבו אדון • בן מרבו
אבותיהם לבדותם ולהמריאם בבל נבול ישראל • פמ"ך יי"ן בביהם בני ובונים •
בקורת מעור יקבדו ובדומן מ"פ המדה המיב והמלך • לא יבוא להם בנורל
בקהל ה' אבל מבלך • לא יבדת מורבם וב ומבורם ומעזיק בבלך • מבל נאבב
ומסר לבם לל והלך • כל הקהלות מבתודה יבולו מליהם ומל ודעם • ומורם
מארץ נמם • מן נייו ינורבו מארץ מיים ומורבו • מקבל עדת ישראל יובדלו
ביופרבו • והיה לקללה בתוך עמם אחרים הם בבואם ובנאתם • בבבתם ולבתם
בבבבם ובקומם מעמתם • בבבריהם ובעירותם ובכל אורבותם • ילוו אליהם
אלאבי הבלה ללותם • מבלמת מלאבי רעים לא יחומו מהם ולא יסורו מאתם •
בעת אבר מבבו מל ה' מומה כל יובלו מרבו • וילבו אחרי הבבל בבירות לבם
ואת ה' נבאות לא דרבו :

לאת הידוע מבבים ומבקר • והיה כאפיקורוס ישראל עפי פקר • ניפו ומעומו יהיו הבקר • מורב נבל עיבו (פלעב
לאב עליון) יבקר • ובבי מלאחרו לבו הודה בחיבות הבמנלאת בקחיות מל המי"ן • עב"ז מבינו מם מחיר להמויק ידי שובבי
עבירה לקיים התפלה לברכות המובלה • ואת"פ מלא הבין מעולם את המובר • רק מעמת מי"ל קנת קורבה לאמת המין
ומבני מבוכת דבריה בבתבו אלינו מקראו מר בתורה (מאן דלא ידע מאי דקאמרי רבנן ומבם נאור) נבעם נר המורה
ואויב ה' לעמות הרע המתבבר • לאחב כל וכר לבו לעבר לאחב נחבר • אל נרוד בקוב יעמבר • פה דובר מקר יבבר •
אילן הבוים את הרבים בתה אברבה בירוחיך יבלו בלבה ובאלין לא יורע מבמיך ע"ד קיון מעיר מליך יפלא לבדפיו יבבר :

יפתך

אתן ויסעו מאלים ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סין ויסעו מדבר סין ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה ויחנו באלוש ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לשתות העם ויריב העם עם משה ויאמרו תן לנו מים ונשתה ויאמר אליהם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה׳ ויצמא שם העם אל המים ויתלונן העם על משה ויאמרו למה זה העלית אותנו מן מצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל ה׳ לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני ויאמר ה׳ אל משה עבר לפני העם וקח עמך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית את הצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישכם משה בבקר ויבן מזבח תחת ההר ויקרא שם משה מסה ומריבה על דבר הבוגדים

מעשה שהיה כך היה זה ליב דרוקר היה אוהב לאל״ה ז״ל כאותו זמן שהיה מסלוקת בארמסטרדם על דבר הבוגדים ע״א פנעה בו אשה אשובה שבאה של הים הרע הסוף (שהיה נ״כ כלומר לאדון) ואשתו המשוכרת הולכת לנדו׳ ופתחה האשה הטובה שבאתו הכ״ל את פיה באמרה להוכיח ליב הכ״ל בדברים יפים וטובים מדוע אתה מוכן להרב אב״ד לים נדיק תמיים גדול בישראל כזה על לא דבר ואיך לא תירא כזה וכזה דברים. האשה בעלת שכל לטובתו׳ והבוער הכסיל מוסק ספתיו ומתה לו׳ עכה אותה בדברים האלה מה תאמרי עליו שהוא לים טוב׳ הנה אמתי זה הרב׳ מרם שתלמיד ילד כמוהו מועט תפיל מוכרה׳ וכן הוא לה שהפילה אותו מוכר ומיום שהוא לא נתקיימו לו ילדים׳ הרבים מלבים הפולה (אפשר י״ב לא טו״פ) מוכרים׳ עוד אירע כר״ג שהיה פו״מ באמסטרדם באותן הימים׳ והיה הים נ״כ סוגה לאל״ה ס״מ׳ ולפי שהיה מנהגו של אל״ה ז״ל לקבל שבת בדקות בשמחה של מצוה׳ היה הים ההוא מוער לנגדו והתל בו בלעג גדול דוקר כנגדו׳ ומכוסף כפיו ומטפש׳ לא זז משם עד שנשתנע׳ והיה תמיד דוקר ומוסיף כפיו׳ ולא חנף מנוסה ומרגוע תמיד כל היום מורקד ומתנופש ומוסיף ידיו ומשתנע׳ עד שתת מיתה מעוכה שנכבל מעבלה׳ ותשבר מפרקתו׳ מתה מיתתו כפרתו׳ הכנגנו ולא כאן׳ פס שלינו מקומו׳ להיות לאות לבני מדי׳ להזהר מנפלתן של ת״ת דקב״ה תב״ע ביקריה׳ עוד אירע כאמסטרדם כמוכר יין (שהיה שמו אפרים) שמאל לא״ה שלה׳ מאחר שדרכו לשכור יי״ן כל השנה אם מותר לשכרו נס בפסח׳ שלין כו שום משם מומון׳ ולא״ל המוכרו כל השנה מייב עוכם אחר׳ ובפסח עוכמו כבול׳ ויגלו אותו בשיפה גדולה בשמע תשובה כזאת׳ והלים הבשר ר׳ אברהם קורייעל ע״ה פנם בבסיל הלו באולתו בגלתו מבנית׳ ורלהו מלא שיפה ומכיו בוערת מאד׳ שאל אותו מה היה שסקך אבל הרב׳ ומדוע בכיך ומדוע מה מרי הלף הגדול׳ ומבהו הבסיל׳ שהלך אל המשוגע לשאול את פיו לאורות לו״ד היין׳ והמיכו כר״ל׳ ומל זה היטב מרם לו׳ ונשבע ומקלל לשנאו מיסבור רבנו בעדם יוסף עוד ללכת אצלו באשלה׳ מי כסיל מאתה לו׳ כי אין לו והלאה כפל לחשבה׳ ואלה ולא הוסיף קוס על רבנו כשלשים שבה לו יותר׳ עד שתת לאחר כיאת ת״נ הרב נר״ו לאמסטרדם׳ זה ידוע לכל בני העיר׳

ואין אתר לאיסור זה עד שיודו ויתודו׳ על פשעיהם המנוחים בפרשות שמשלו והמשילו ונרמו מבשול לזולתם׳ ביקור באכילת בשר לאמורים שאחר לשם שבתר אותו׳ ומלא מאכנו ויבקשו ויכלמו מעונותיהם׳ ויתקדשו מלבם׳ ויטו מכשם לבנות מבחי הדור לקבל נזרתם׳ כפי אשר יורום דרכי תשובתם ודעותם׳ לשוב אל ה׳ באמת׳ אוי נתפלל אל ה׳ ונשתור לשם לאתור לשם אתירה להתקבל תשובתם׳ על אמתם כי בבדק׳ וכל זמן שלא יפשו תשובה הנוכה ויקשו ערפם׳ מנדולי לעשות בחרדם אחור אפס׳ קבלנו עליכו ועל ורעיכו להבדילם׳ ומקבל הנולה׳ לא כשור אים לאהלו מר כעשה בשם נקמה׳ בקשת ה׳ היא ונקמת תורתו המלוכה בעולם׳ בחרם הנדול כיד רשע׳ יוכתן ובכה בחם׳ מיים תלמידיכנן בכבוד ויכפרו ויאמרו אין לשם אלק בא״׳ א״ יתכם לאלה׳ ולשרקה לחרפת עולם לא תעבכם ומשכה שבריו ישאו שבים׳ ויכרת מאלון ובכם׳ ויש טוטים כמדקרות חרב כושים׳ אושרים ה״ים בדבר׳ אם נפגיע מדת הדין באים אפורשם כזה׳ ואלה הבל יפגה פיפס׳ כי א״כ בשעבה זו כל הקוטלים הנדולים הרשים ומפורסמים׳ יפטרו מעמן מן הדין ויאלמו׳ נפשם מיד בעלי השמים׳ והתורה נוחלת ובערת הרע מקרבך׳ ובערת הרע מישראל׳ וכאלה רבות׳ וכתוב ואם השלם ישלימו ע״ה את

מעניהם מן הים הוא וגו׳ ׳ ומחתי אני א״ם בחים הבוא׳ ולא לפנים׳ ובזה פרש רשת לרמלס המיבה אחיר׳ מלבר ובהפפתו והכרתי אותו ולת כל הזוכים אחרי׳ אחת אחרו׳ מאר הוכשלות הרבות׳ מאין׳ כאן מקומות׳ שאלנו לשם קוכרים נפני חמנו

קל שבבר בעקרה׳ מכך אחרו מכמים עודע״ם שבבר כסהו בלילה כו׳ ״ זאל תבהר לאריו ביום כי כולה׳ אמה תמונה׳ ומאל״כ בשומה ומשמיה׳ ובחינות נמורה שמורה בעקרת כל התורה׳ פסיטה מחנדין וכמ״ם כי״ד (מסל״אכ״ה) ואל״ל כנון זה מבשתרם בחעה בנים׳ רבות׳ ונסבא לשקר בכיבור נמור׳ וכתבי פלסתר בבנפיו בחנאלו ושרנו לא יטוב׳ נריכה לחיות דמבדיכן ליה׳ ותו הא בחינמא בכל נזונה מבדין אותו׳ ואומרים לו הכבד וזב בביתך׳ וכל זה בחומה לעמוד לת יאכון אבל בחמשיה לאחרים ומכשל את הרבים בהוראה׳ בפה נ״ליכה מאן דפליג׳ מבולה מדיכון לעומות בידו אלא יורה ולא ידין׳ מאחר שמסור לעבור על לפני עור ל״ת מבשל׳ בבודא ומבעלי הכת האחרונה הבינה׳ וכמו שבתבר ב״כ כאים הלו׳ ולפילו היה רק רבנים לדבר ודינים מוכיחות׳ יתי יאחר שיבנים הרבים עמהן אפילו בספק נפשות אמה׳ וק״ו מבבקן פקוח נפש דמיי אמה״ו׳ שהוה מצות אמורות׳ עאכ״ו בדברים הבוגעים לגייר הבשמות בשתי עולמות׳ מדאמין נפש׳ מפני נפשות רבות עולם אלא׳ ולמבא ליה מבדיכן ליה כי היכי דליחי אינו מתי׳ ומיים נתנו לו בנוש ונפש׳ כי אשקלינן לאמרפסיה בשלי עלמא׳ ומזעב דלבסוף בשלמא דין׳ ולא לבסוף בשלמא דאתי׳ ומבא לדידיה׳ וטב לאחריני דלא לעשו תו אבתריה׳ ואי לא בעי ולא הדר ביה ולא חייס לנפשיה׳ הלמיטהו לרשע ומיות באולתו׳ ומכינו כל זמן שהרשעים בעולם מרבון אף בעולם׳ נסתלקו רשעים אמה״ע׳ נסתלק א״א אמה״ע׳ ואין קדוש הפס נדול אחה׳ אלא לישא פנים בתורה׳ ולעשות דין ברשעים׳ שכן כתוב באבדם׳ והתנדלת והתקדשתי׳ ונאחרכי כאשר אמשטיך לאדון נדק יוצאי תבל׳ (וכתוב באבוד רשעים רנה) וכל ישראל מרבים זה בזה׳ שנאחר והמנלות לבו ולבניכו מר מולם׳ לעשות אמשפ כתוב ברשעים לבערם׳ ולא לחכיים לדין אל אמלה׳ כדי אלא לבבד רעה רבה א״ו לחכרים נדיק אם רשע׳ אלא לתן רשות לאחשית אילה׳ כמו שאמרו בעי שים בודו לאשות׳ שבדבר זה בלבד אזר בו הקב״ה אין הטובה׳ ואול אלא עבן מעל מעל בארם ועל כל ארת ישראל היה קצף׳ והוא שים לאחר לא בוא בעוכו׳ ואם אשולא יד בחיון אאסור׳ כך אמור הוא עוכם האדם׳ ולהעניש לרבים נקיים בעבורו׳ אשולא יד לשוכו וקולאוסו לדבר על ה׳ תועה׳ ואל מסיחו דובר ברה רעה׳ ומייאם לב ישראל מיסוטה׳ עאכ״ו׳ ולא אחרו יבוא בעל הכרש׳ ויכלה קוניו׳ אלא אלא לאחית בידים מי שאינו מייב מיתה מדין נחור׳ משא״כ לנדות המבשיל את הרבים המוטבלהזיק ולאבד נפשות רבות׳ לנרוסיתית עולם לבחה בבשות ישראל׳ ומבשיל בכל יום בהוראה׳ ומסיר ומניח לב העם מיראה׳ (אע״פ שמוסק בתוכחה בדרשותיו׳ הפל מכירין ומוחשים שאינו אלא נביאות לנמוב לבב הנבור׳ שברי שמשיו מוכיחין ומחסבתו נכרת מחוך ומשיו׳ מקשה אחרים ומבעיתו׳ אוסר לנער נדוק רשוויר אלא ילך לבית נערה פלונית׳ ובשבלא שובא נדול על אבי הנערה ובחרם חמור׳ כדי אלא יסור לבבו עבתו ולא ישוב מדיתו׳ מבריו אלא לנבוב ולא לבאוקי׳ ומכיח לבבו לנבוב׳ ולבתו לבאוקי כמפורסם׳ מוכיר אלא לעבות שוא ולא להשבע בשקר׳ וידוע שבבר שוא עמהו כמה מבנועות אחרות׳ זו קלה שבקלות אלו׳ ושבר על לא תשוור׳ לא לבבד ברשוקים׳ אלא אפילו בקרובים׳ ה״ה הרב ר״ב אב״ד דלוטרינגן שהוא קרוב לאשתו׳ ומסר נפשו עלו אל מדשבריאו בעיתים׳ כשעה אבדה תקותו׳ אפילו אוהביו ויודעיו מלפנים הרחיקוהו ועוזבוהו׳ וכל שבביו נדוהו׳ זה הים הנכבד העלהו אל נרש המעלות׳ בהסתלקות נדול ובכח אויר׳ והיה נשוא אמרם רעה על הוסב לבבה עמו׳ ומסב לעשוק עקום כבודו׳ כמ״ם לחלן׳ נם אפילו ספריו שהשאיל לו כתן עיניו בהם ולא אבה להשיבם׳ והזויקם בנלם׳ ובשבקם הרב הכ״ל שיחזירם לו לא יכול להוציאם מת״׳ אבל שיב לא תת מרכה קלה׳ זה היה תפלותיו האדם הטוב הלו׳ ומאד הישיב עמו מאד׳ והרים מאמשות אבינו׳ ומאחר בשר לאונתו׳ מטיפותו לקרובים׳ מבאין אתה דן ק״ו לרחוקים׳ והרי מבבר על כל מעשה הדברות׳ כיצד דברות הראשונות׳ כיצד משבר עליהם בכל יום׳ ומעבירם מה״ר׳ ועל מנות בבר׳ עובר נ״ב שב״פ׳ שהרי נורם לקבל יולדיו׳ הקרינן ליה רשעא ב״ר׳ אל״א קבל הדיו בו׳ מנורם קבלה לעמתו׳ שאומרים אלוה אזר אלוה שוה נבל׳ וכן מצות שבת׳ משבית׳ כמי מסונר עלינו מחנאלהו מולך יקם בארבו ביגון כיום הבנת

בידאי מתאבל ומבכה בו על שבת אלו • עינינו דשבל • שבשבת ובשבה בול • בגד זה פושב יום שני שבת באכילה ושתיה וכשורה
שלקה • כי הוא שבת של יסרעליס • כמו שביה עשיהו יסרעל • ק"כ הוה יכולא אלכית ה' להוכיח בשער דברים • אדרבה
עשיר לב ראשי עם הארץ בתוכחתו • שאינה אלא ללעג ולקלס • כי מכאת האשכן שמשכן את דבריו בוחש • ואומרים
לו טול קורה מבין עיניך וקיסם מבין עיניך) ויש לאום לבריסה גדולה באמונה בכללה • ונשכוי לת אלילה • ודאי בריך
לאור מיל לברשו ולבפריסו מעדת ישראל • אל כן נריכין אנו לבתור כל מעשיו • אפילו אומר על טהור טהור כו' • דלא
עדיף מקנים בן אר"י • שבשביל דבר קטן עשו לו כך • ולר"ש גדול שבכל מכתי ישראל אכלו בשקר מאוכים נשבעו • ברכוהו
ושאלו שהרותיו • על שלש בדבר קל מה"ל שו"ש • ואת"ב שהיו אכמים גדולים וקדושים בישראל • ובישוד ר"ש בן
קוריקוס שהבריא כל תלמידי ריב"ו • ושמיד קדוש טהור היה • בשוא שכים לאמלה • נזיר לשנות סדרי בראשית ועושין לו רגונו •
אעפ"כ לא השגיחו בו ולא נשאו לו פנים לאשה בעבור התורה • ועשו לו ככל תורת וקן מוראה • (לאר אפילו מקבים שאין
עורה נכעלת על אדם ישראל בחכמה ובירלת שטא כאותו) המורד בקונו • ובכל מכתי ומנו • זה שנים רבות נשאה
בוחר לע"ש • אשר העודה בה כבוסר בכל התורה כולה • מלבד שלי מעשיו המבוארים אלה וקללה זאת ונבלה גולה

ומבשלה • שאל"ו

ובאמת מן הדין היה ראוי להעבירו מן העולם ולסבב לו מיתה יפה הראה לו ולעולם • כמו שהוא דין שפוק ותלמוד
תריך • הייבין והאיקוקרסין • עוריין ולא מעלין • אע"פ שאין אנו דנין דיני נפשות בזמן הזה • בגרמא
מלי שרי • ומבוה הגדולה • ואנו מי עדיף מומר מעמון • שהלבה דווחת בישראל להרגו אפילו בידים • ק"ו לומר מעמון
ניף ומצם בני מלך אחרי גזרתי עשרת דברים בעוה"ב ובעוה"ב • את כל אלה עשה ואי • היומן אשר עשה הבזיה הגדולה
בישראל לא יחת • ואפילו שחומות בכלל אינן מניחין ליסר דת מדשה • ורודפים אותה המינין שמזזיקים באוני כלב
את שב"ן יום"ו • ומת דיס דמן • אך לבדותן ולהרפיקן מעליהו • לית דין נדיך בשם • ולא מוס מסם •
ואין נריכין לבנין גדוי מדות נמודה ודאים ברורה • רק אומר הדעת באמתות הדברים מבלעת (כמ"ש מהרי"ק ועי"ש
סמ"ג) כל שכן הכא דאכן סהדי • וכל הוקנים אשר בשער שדים הם היום • שאומר על טמא טהור על טהור
טמא על אסור מותר • ולהפך שלא מיינ פטור כו' • שלבד דוכי המיבות שבמנאת בבבריו בבירור נמור מזמן הב • כאו כן עתה
נתברר ע"פ גדולי הדור שהוא הדין בראשו מתפלת ועד סופו • ואף שלא מן הדין היה ראוי להשגחות מבני נורך מעה •
כמו שאמרו ב"ד הכין ושונאין שלא מן הדין כו' • לעשות סייג לתורה • והרגו את הכפר שלא בדין תורה ולהורגת שעה •
ואמרו מבינן את שמעותו דעה • וד"ל הוניא מתון שלא מעורת הדין • אמר הלי נזלנא עתיקא הוא ובעיגא לקבנסיה •
ב"ש וק"ו בן ק"ו בהלי נב"י • דכולהו אינהו הוא בנית יסונתן ומיין שוד בפתח מיכיס •
אולי יש אשר ענן הסכלות של מניסה • לאחר מה בכך אם יאמרו אים בשב"ן שר"י • שהוא המשיח • אם לא יכבוד
בעיקר התורה ומשמור המצות • הרי הוא בחזקת יהודי כשר ככל המון ישראל • ואינו יונא בזה מכלל הדת •
שהרי ר"מ עשה בכן כוונה • ושוד אפילו תמני אומר שהוא ככלל מין נמור • הריד"מ אמר • ולמה ל"כ
בפסול אדם רשום כזה • שלא להרבין תורה (ואף אם מוב ה') המאור שבה מעזירו לשוטב • ובפרעות שהוא נדיק
בעיניו • ומראה פיסני טהרה • ואיך נדמה אותו בשני ידים • ולדאות אבן אשר הבוכל • ושוד אם שמא בשכתב
מעה בשפתיו • ואין אדם נתפס על המשבה נרידה • ובקיי"ל דברים שבלב אינן דברים • מה גם שהמכתב הבשבר הפסול
אינכו מבואר היטב • אלא ע"י אלופי ח"ת בם ושאר תמורות • ומעוע נוריהו מגדולתו • שבשבת בהריגה לו לבבריו ולביתו
ונבטל תורה מישראל • לעבשו שלבאור ולבאר לבורות את בני ישראל • הבא מורנו על כל מעבות הזכיות שאפשר מילדו

עליו אוכבין וקרוכין •

אולם גם אלה (אם נמנאו) ביין הסכלות שנו ובשבר אלות תעו • בחנולת הכסילות שבשו • לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו בדבר הוה אשר אין לו שחר לדיק ענוו • ובטיב על ראשון ראשון • לאמן לא יהא יתרון לבעל הלשון •
שעבה דאשונה לאמל ולשבינה • טעבו כאמ"ש • והודו בשמורי"ם דדבנן • לאמור דתלינן בטעות • בשיטורי שעות דרבנן •
כי קעבי ר"ש בבן כוונה תעלא בעידניה • דקייתא ליה שעתא • מי אמר לעתקר מידי דרבנן ודאוריתא • אדרבה היו

הכורים שתשוור עטרה ליבנה • דלא יעבד עביד שולטן ולא יעידון מאוריתא • ומה המונא ומיבכר להתקייים דבר ה' לקרב
הגאולה • שלא יפיבנה בתה • אף כי בהמנה אדם מוכבר לבן • שהיה בעל כח וגבורה • מעין דוגמא של מעלה • והיה ה' אתו
להפיל סוכלה לפניו אליים • וכבל אשר יפנה יסכיל (עד אשר מטה והסיר מן ה' לבבו) מדוע לא יביו טושים לאריו • ולא
היה בו שום מכשול כלל • מטא"כ בהלו המינין שהם מובדי אלילים אמם • בידוע לבקי בדרכיהם • ומסתפים שם שמים שם
ר"ש (כנראה לפנין בקשיעות הרקות והרשות הללו) כנר מובם רשע מומר • אשר את בחות נכל • ומוסים מחמיקים שמבר
ובטל מן העולם • אלוק • כדרך שעושים אפרים • הרי זה דומה כדומה • ואין נוח לזה מזה • אדרבה אותו יש לו דין קדימה •
ומיומני אכתדיה רובא דעלמא • אוי לחיבין הללו שלא שב"ן שר"י • כי נבדו מאלהי אמת • כנראה לפי מעינים כראשו
מומסכל באותן קשיעות אדורות • אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה • ומי שאומר כן • אין ספק מכופר בכל התורה
כולה • אע"פ שמאמין בכתיבתה • ומקיימה בריבה לשמתה • ומכבר עברה מוכתה: בדעות כתות אחרות המתנגדות לנו •
ואין להם שלק עמנו • אלה אלה מה בשתנו • להיותן עם אחד להתחבר אתנו • כפנין דת ומלתנו המדשה • כך היה אמונה
אמת • מתכה היה המעשיה • להפיל מומת התורה הקדושה • ולהרוס יסודותיה • לאפר מצותיה (ויפה כח הדעות המדשות
מאנה • כי לא נתחדשו רק לאו"ה • שאינן מנוויים לשמור תורת משה • ולא נתפייבו אמונותיהם מעולם בשעירתה • ואינם
מבטילים אותנו • לבן הייה קרובה לשבר להם • ודאוקה מהפסד אנלנו • לא כן בדת הרעה הזאת מקרוב בא • שקלקלו לענין •
שבעבו ישראל מומדים • ומבסידים בכל יום לזולתם • בעבי נרית כמותם) ולא יתאחדו שתי הכתות הללו לעולם • כמו
שלי אפשר להתקבץ שני הבבים בבמשא אחד • כי אלה המינים הנרוטים מאמינים שאפילו מוכר אדם על כל התורה כולה •
ומאמין בהכלה • ינאל רוח מיי עולם • ואם יכפור בחמשים הנפנן התוצב הנכאה • אפילו קיים כל התורה • אבל מוגמו
ומאמין בהכלה • ינאל רוח מיי עולם • ואם יכפור בחמשים הנפנן התוצב הנכאה • אפילו קיים כל התורה • אבל מוגמו
בדי אלבם מה כיום מומד • ועשו להם מוקים לא מוכים • ומשפטים כל יקיי הבם • ובמשפטי הנוים אשר סביבותיהם
(האוהבים אשר ומשפט נדק • ונאמנים על הבבוטה • ונדרו ענמן מן הערוות ומן הנזל) לא עשו • על מיי ענמן מיי
שולם לא אבו • כי אמנם כל הענינות המאורות שבתורה • הם תקונים נדולים לאנשי הבת האחרונה הזאת • לעמן הפנות
הרוח את הנפאה • ולהשביע הקליפה מעבירה בהנאה • עד שתבקע כרסה • ותפלוש אחרה • לו יבקע כשאר מור
המשיב כל מודריו ינים • ומי דעת המינות הזאת מירלת ה' לבות אנשיה תקשיב • ונם אם מאחרים הם ומקללים לבם
ולת מעשים • לעמן יאמינו בהם שאין לבם שלם עמו • באחרים שב"ן יומ שמו • אין לבטוח בדבריהם • בניה כאשים
הם • לוחרו לשוכם שקר ביניכם • זו שבועה • אל תאמין בם • כי שבע תועבות בלבם • יבזבו לו בלשונם ובינכם • כמו שהורה
אחד מן המשוקנים הללו • בשאלו אין נשבע לשקר ובקל באלהיו ובמלכו (בשבתקר בב"ד של קפ"ם דמיין) מפני יראת
אדם • בבשם ובוב • כפי שראו מעשיו ומנאו בבתביו בבירור נמור • והשיב שבאמת לא נתכוין בלל לקלל • אך באמרו
שמ"ש נתכוין לר"ש • ינו"ן מנש"ם מוקי"ם (שהם שמות המשיב • בדאיתא ס' אלקן) וזו יפה • שמו הוא ודאי • ובאלה
ומנאת מעשבות תועבות בלבותם המשים מקלקלותם • אלבד מה שמשבים לבתר • לשבע בשקר מפני האומם • בשרואין
מבלבדו בשמיותם • מעשים ומרמים הם אם התמיים בשבועתם וקללתם • להבאים את הידוע והמבורר מעשיהם
ומתבולנתם • ואהבשים ההולבים לתומם אשר לא נסו באלה ולא הבירו דרכם הנשמת ועלילותם • לא יכלו לעמוד לאותם
בבך • בכרש מרואים בנוון עליתם הנבועה תבלית מעיתם • מוברים שאין מדיקים אמידים כאותם • והנסיון הוכיח נרבים
שהם שאין תקנה לקלקלתם • כמו יעשו (מתן ר"י אסיל • ראם בכת מעלו לא"ל בדור שלפניכו • ראם ע"ר פורה ראם ולעבה
שהאזונה המדשה הרעה הזאת • יעקה וכרה) ומבריו המומדים שר"י • מקבלו ומשו תשובה נמוכה של רעיה • אשר שנגלו
מעשיהם בכה"ת. שבמבנייה • ומיב נודע שבתרמית היתה תשובתם קשה • ובינר לבל שאין תריפה לאבתם האמונה • כן

אלה קנות דרכי מיינים מחזיקים הללו יעמדו מן הארץ •

כבן זה הי"ן נחר בדרכיהם • מבן נשבע לפני ד"ונבה • בשתעוררו עניו מבני הדור ההוא הזקנים • כפעם ראשון
שהוכרר נם לו • שהוא מאמנה הבת האחרונה ההיא בעל בריתה • מסך ידו את לוגנים מסך בקש"ת לטושע"ו קפש
שהוכתן נסוג אחור • ומשוסו עליהם לראש שר ומור • אלו נכתה עוכו נאתה בשמור • עכ"ו כאם להם והתל בהם • ובשבע
להבאיש

[illegible] דבריו כאלה ובשבועה שלא יחזיק בשב"ן פר"י. וכבנפיו נאצל הדוש דאשתה בנבב כתפתת
לבן גם אתה כשבבה כ' אולתו. בכלה שב על קיאו. לבקות מנהו בשבועה. אלה פיהו אלא אורחות ותוך. תפת לשוני
שאל ואין. כאחרו לפני אה"ק בהתבטלותו (ר"מ כשבב לגיו כבילים. שבת כי כל שולבות אלאו קיאמוא"ם. בחלטוכא)
אם הוא אחיון בש"ן כמו שבשרים אותו. תרד אם אין הטמים. כוונתו היתה בלי ספק על ר"ת ש"ן. ני' שמי"ם. גם
לא"ר"ת אי"ם שבת י' שמיק עמיק. וכן כל כיונה בוה. קבר שהבא אלבנים כל תושבות היום ושקוניהם נדבריהם נמשכת בנים
מבתבי עתל. וגם אפילו שקלנים בשירות נשבתי נבי מר'. יכולים לכוין בלבם על שם אחר שמו כשמו. אומתא
כימו לבלב אחר בשם זה. הדי שיוכלו לכוין. עליו בקללתם אותו. וכמו כן יתכוונו לקלל אלה הרע שבו. עד"ם עד דלא
ידע כין אחור הון כו'. לפי שיש בקליפה מיין הדוש. וכן להבן מעורב רע בטוב בגופם. וכן יאמרו שהוא רשם לשם לקללו
מעבי הנורך. כדי להטעות העולם. דהו"ל מוקש מ"מ לבתוב. ומקלקל מ"מ לתקן. אומתבי הסבנה לפקוח נפש. ע"ד
מוטב שיקלל שבת אחד כו'. זה דרכם כשל לבו. לרמות אלבשים שהולכים לתומם. לאמן יאמינו בם ובקרבם ישיבו אחרים
גלא ולאל דרכי ספרי מיכון אור ישראל ומאמרת שיחים וזולתם. בפר תפלה שבשטיין. ר"פ. ובתר יוסף. אמנם הגיד לי הדיין
מזקן בלאטטרדם ר' עשה פ"ם כר"י. שהמאבר גוף פירוש התפלה. לא עשה פירוש רק בגנלה. והיה כני כהור ולא ידע בשם
שהשיבו בו. שהדשים והפנים שם הוסיפו על המלירות. והם שעת. דין לאמת את הדין. גם כמ לי וקן זה מה שאירע
באמשטר שבא לשם אותו שנעל שם בעל קבלה ומוכיח ובקרא עשה כ"ל המין בדומה לו (ואל"ל מבפר מירים דמיון מ"ם) ותדאה
בשה שסתירו המיות מאת כנפי שמות הקודש. העמידו אלם בהיכל. כנגן מילוי שם שדי וזולת הרבה. ובכר נודע לכל
ונתפרסם מדעות הרעות על בעלי מיונות וון מהרה תעקר. ואין לתאריך בהם ובהבלים. כי תקון בהם נפש היפה:
ספר לי ר"נ הנאב"ד דאמשטרדם אין בהיותו בולקווי: בא לירון מעשה בחד אין המיים הלו פהיה נקרא כיישל
זלאטוב (שלפי הדריו) היה בקי בכל הש"ם כאמת בע"פ והיה מתבודד ללמוד בחדרו לא בסיק פוחים מנירסים.
(כי היה נ"כ עשיר) ולא עוסק בדבר בטל כלל. והיה מתפלל בחריצות כפלים מחסידים הראשונים. והיה מוחזק
בחסיד ופרוש גדול. כעס בא אליו להתודות על עונו. ונילה על מעמו מקום מאנשי הכת העמא הטל שב"ן ייש"ו. והודה נ"ב
שאכל מעץ בפסח. וכשהיה ירא מבני אדם שלא יראוהו. היה מתבודד בבית הכסא (שם ודאי נדך על הכוס לאליל המטונף
שלו. הכדון בנוחה רותחת) ושותה שם יין מרוף של דגן. והיה מראה מעמו בכתתרת ובא לעשות תשובה. ושוב נשאר
בגנב בחתמת. שובר כל מצירות מחורות. ובדומה שם רבני מקום ומאלין הרוסין. וכשאלו אותו. ומיקרא מאי קבבר
שפרסם מעשו הכעלם והתודה. מתפלה בגיבא. ובכמיו בפרסיא. וע"ש לא מנים בחיסודא המידנא נאי. והיה המשובה
תורה יבקשו מיסיו. ולא"ל אל יבקשו. והרבה כזה. ואסרו ללמוד מרב שאינו הגון. וכן בארו הספרים כי תבה ללמוד אם
מזמל (ביארו) כו'. ולא"ל פרוש הימנו. ועור אין הגדון דומה לרמיה. אפרינא לתרבות רעה מזמה דניפא ליה בהפקירא
ובמי לאמסם טעמא דאיסורא ולאת הנמוי מעבירה. ניבר היה שאין לו חלק ובחלק עתנו. ולא הנורך ר"ע להעיד מעבלה
נם הוא לא היה מסוד של לפני עור ל"ת מבמול. מסרי מיהה כר"מ אלא יגא עון לתמוש. אע"פ שהוא מגמו מבר בפרסיא
ומלל שבת כחזיר. מעל"כ אלו הנבושים שמתעסקים בטלית אל"מ פרוסים. כי ליבא לרבה לתפרש מהנהו דאפו גונדא
מתבסים בבגד. בגדים הנבוא בגיון מסידות ומוסים מאל מעע"ל שרקות. עוכו מעמ תפור בעון ומרעות. נראה
בכ"נ שנכנס לפני ולפניס. כפנדי לבן אלוכן בדשם להבסיל ולהקדיש התבטיל. הזה יבוא אל הבית לשמש בבגד אבהוכם
לדעת מה עשה ישראל. להורותם הדרך ילכו בה בתורה ובמנוס ובאמונה: הנה היום אחר בחר בו ה' להכעיסו אל בבית
יבאר לו אלהים אחרים לבו זבח. לאלהי נכר בנה. בחם לעמנו בנה. רואה זכות הוא לו להעביר את הדברים כמותו.
אע"נ דאמרתי בשיבא ליאסורא הוא. מעמת מורא כ"ו מעלין. שמדין אין השמה מסקת לפניו בכל עת. לגלות מה
שבלבו בפרסיא (אבל בגיבא ודאי הקיא אדם לאמנו ומיודעו כמש"ל. ונם בכתה הודאות אלא כהבא לא בבא אפילו
כדברים שבגיבא. בהתרת מוף מעל הכ"ל. ואחרת כיונא בה לא בסבר דיבר. אך בשוכי כיום ש"ק בהיותו אל
שולבנו. וכל הסדר אלא מבני ביתו. ובקורים ואחרים הרוחים ומשמים. כי בלה אשה לדרוש את פיו בשמלת נשים. ומשיב
לאשה הסוגלת תורה עמיו: מה תאמרי את ואיך דשתן בדבר זה: כמ יהיה וכן יאמר אם לאמור: בשבר

אחר כה"ל אל בהלכה. ומה תורה בענה רעשבן הבליבה:

ואם נאחר להזכיר מעשי תובבות של מייס מלאם כתב וכשל. הוא אמרלטמא מדינת פולין לעבוד לבני שורש ולמפלא נשוב
כעדבר ומפולא. מתנו לעדה הכת הרשה היבעה כזשלקווי בי שאטם הארדענק פ"דבייין נדבורני ראשין ואכיזרייהו. יכולו היים
ותקנר הירייה. לסער כל תובבותיהם. אכן בכל אשר יגאוד"ם היתה כם לחומש ולאבדם. ומרשם כאפת יעלה. דיינו
לדעת סופו של זה הדורה הרשע. נשור הקרקע מיים עלאך המות לעבקו. ולבדשים אחריו. שמת כמות בכל בשבדותו נמשל
כבהמות כדמה כפל ונפכן בין הסמליס ונשברה מערקתו. כן יאבדו וגו'. ואוהבים כלאת תשמל בגבורתו:
לפיכך אין להאזין לתעתועי זם. ואין להשגיח בדברי אלקות ספתיהם ופתייהם. ואל יטעה אדם אם ירמה בהם
פיהיני מהרה לחזר תורה ותוכחה בבכי ואנחה. אלא תאמן בם כי ידברו אליך טובות. בלבם שבא תובבות.
ואם תאמרי יאמרו. אכן לבקר יבשו. אל תאמינו ברע אל תבטחו בחלוף שע"ה בבבר"ם יובל לטבים. אל תאמן בו כי
ידבר אליך רכות. אל תשמעו אליהם. מבחילים היה אתכם. תרחית לבם אותרים לא מפי ה'. אמין לו מבן בשם ובתורתם
שבעבית לשם שם מות. ואף אם לשעים טלבים. בחשבו שולבים נאמנים בקבים. ונוגע כיה פמים כי אין ומעל בקרבם
ורעה בלבבם. ותקבר הירייה מבכיל די בא"ר יה שהבטיל בסורלות. זה אמי"ם המורה בתורה שלא בהלבה. רק אמת
אמרתי לבעלות הבה אל הספר מה שבכתב אלינו בימים האלו. הודיעונו מה"ב מהתיר מוף. (מנהגו בשבבר שלא לאבלו)
בסיון אחר בלבד. ובהנהגות שמו. מרוחה זכות לעמו להבטיל לאחרים להאכילם דברים האסורים. ווכיו לאלהו
ואם ר"מ נעה אחר ב"ב ונמשל כלו. להיותו נבור מיל בכח גדול ונבורה נפלאה. ומעו יד חזקה מנבורי ישראל. כאבנולה
בחדרם איבה רבה. עלבן בדין מבב ר"מ כי לו יאתה עליבה. אכן מוכל אותו נדיק מעון ע"אליה. לא עמהו בבל
ומסבה (ולא בא לאורות שלא בהלבה) אף כי אחרי מותו. אז נודע לו מעותו. ולא אבדו עוד לבדבה. הרי כאן לי
בסיב לראשונה להודיע מן שמבוכה. ולשניה תאניה ואניה. הביאו לאיבתם. עד"מ בנמיר שמעתא מאחר. דלא
דמי כאובלא לבא. מדא לגיל הילבתא כוותיה. ורמיה מתב"ם דלא אחר שמעתא מסמיה. ובודאי הבי הילבתא. מאן
מבין מאן דקיש לשמלא אחיאדא דדאמבא מדא דעלמא. אלא מיהת הדר ביה בב"ה (ע"פ המעוררות תפתיבים ללמוד ובות
על ר"מ כי סנגנה היא) כתר דאמקליה לר"מ לאטרפסיה. מבן מדעו יתבדר בטוב לים אליו אנפש. גם ה' על הרעה
יבאם. תדע שהרי בפירוש אמרו. אלמד מן המנוס מייבקיתה. גם ראה"ם יוכיח. שמעת רק ר"מ אמין והבנו
נתפס לאיבות בשבילו. ולא"ם שדבר הנון ביה. מאבר"ו הטומה מיבות ומקרים בר"ת. ודברים הרבה מרבים הב"ל מים בו
מעמ. כמו שאמר זה הי"ן לתלמידיו בכל יום. אוי לאזנים שבר מומאות. ואמרו אם דומה ברב לאלאך ה' נבאות
תורה יבקשו מפיהו. ולא"ל אל יבקשו. והרבה כזה. ואסרו ללמוד מרב שאינו הגון. וכן בארו הספרים כי תבה ללמוד אם
מזמל (ביארו) כו'. ולא"ל פרוש הימנו. ועור אין הגדון דומה לרמיה. אפרינא לתרבות רעה מזמה דניפא ליה בהפקירא
ובמי לאמסם טעמא דאיסורא ולאת הנמוי מעבירה. ניבר היה שאין לו חלק ובחלק עתנו. ולא הנורך ר"ע להעיד מעבלה
נם הוא לא היה מסוד של לפני עור ל"ת מבמול. מסרי מיהה כר"מ אלא יגא עון לתמוש. אע"פ שהוא מגמו מבר בפרסיא
ומלל שבת כחזיר. מעל"כ אלו הנבושים שמתעסקים בטלית אל"מ פרוסים. כי ליבא לרבה לתפרש מהנהו דאפו גונדא
מתבסים בבגד. בגדים הנבוא בגיון מסידות ומוסים מאל מעע"ל שרקות. עוכו מעמ תפור בעון ומרעות. נראה
בכ"נ שנכנס לפני ולפניס. כפנדי לבן אלוכן בדשם להבסיל ולהקדיש התבטיל. הזה יבוא אל הבית לשמש בבגד אבהוכם
לדעת מה עשה ישראל. להורותם הדרך ילכו בה בתורה ובמנוס ובאמונה: הנה היום אחר בחר בו ה' להכעיסו אל בבית
יבאר לו אלהים אחרים לבו זבח. לאלהי נכר בנה. בחם לעמנו בנה. רואה זכות הוא לו להעביר את הדברים כמותו.
אע"נ דאמרתי בשיבא ליאסורא הוא. מעמת מורא כ"ו מעלין. שמדין אין השמה מסקת לפניו בכל עת. לגלות מה
שבלבו בפרסיא (אבל בגיבא ודאי הקיא אדם לאמנו ומיודעו כמש"ל. ונם בכתה הודאות אלא כהבא לא בבא אפילו
כדברים שבגיבא. בהתרת מוף מעל הכ"ל. ואחרת כיונא בה לא בסבר דיבר. אך בשוכי כיום ש"ק בהיותו אל
שולבנו. וכל הסדר אלא מבני ביתו. ובקורים ואחרים הרוחים ומשמים. כי בלה אשה לדרוש את פיו בשמלת נשים. ומשיב
לאשה הסוגלת תורה עמיו: מה תאמרי את ואיך דשתן בדבר זה: כמ יהיה וכן יאמר אם לאמור: בשבר

אשר אשה • והלכה אשה וספרה הדברים כפני כתב בני אדם • מה שקרה לה • שנתן פרנ בידה הבדיה להורות כדיני
נדה בכל המולם על רוחה וכפי הנראה בעיניה • נדבר שכונה בו שאלה באה פתחים אחר ר״ר ע״ה ובכה אותה
בעיון גדול כנרם בשיב הדבר לה היתר או איסור • ואם לוכנה אחר על זה ואחרה לאברהתיה שלא ישלחה שוב בשאלות אל אחר •
כי לא תלך אלא שוב בדברים אלה • כך הוא ספור המעשה שסעתו הרבה אנשים אחי האשה • הנשמע בדבר הזה בישראל •
ראה תראו אל היכון הנגיע כמ אונסתו גם כוח לא יכוח • אפילו להשתיר מעשתו הרשה ולכבוח • ובכה בוה להמול לא
כיום הסכיתי כדי להכנס מתנגדו • אע״פ שבבר היה לילה • הורה נבר מכה דיין וקן כתבלה • עוד הוא ואתר הוראתו
ואזאו יוה • אע״פ שהיה המעשה שלא בחקונו • ולא בלה השאלה לבניו בשעת מעשה בשמולד התינוק • באותן שלא כי״ל
ביום להבחין בין יום ובין לילה • רק אמ״ר הסמוכה שטרם לו כי יפול ווה הברית ביום״כ • לפי הוראת הדיין בעיר
הנכבד • ומאמר המוהל בעונה הנאה לידו • על כן עשה זאת לברבר שמשתו של המוהל • להנקם מתנו לפי שהוא מתנגדיו •
גם הסמיך לפני בכל הכרית עתה הנוכח • הוה עשה לא בתקום מוסד • אחר לורע יעקב ת״ • יקטוני • מלבד אחר הוראות
שקולקות שעשה לכל המשם • שאין להאריך בהם כאן) ואיך נקבל עלינו אחריות הוראותיו • יש של עובר ישראל הלו •
כי הוה הוא בבכלו ובכלות הבלו • ולפי שאראה בעצמו שיעבי שברה כמוהר • על כן כריך נסוהר אתנו ביותר • והיא
קבותה להבל לאמנו ולהוציר • ואין לו שמירה אלא תקון הסתוכה • בכ״ל • ומ״ש המאור שבה מפוזרו לעוטה • אחת
כך אחרו הכתים בא״ר איכה • שאחר הקב״ה הלוחי אותי שוכו ותורתי שמרו • אך לא נאמרבן • אלא כמ״ל לתיאכון •
ולעבדו כלבד • אבל לא הותר לאחרים ללמוד אתנו • אף כי באדוק לע״ה • ואיסור אחור הוא אלא ובכל הכ״ל • שבכיון
הוכיח שבכל הבנים ברכות לא אחר לעוטה • אע״פ שבראה כמוסק בתורה ובדבה בשיבה (אמרו בה אמת״ה רק יבון
ואיבה • ובבה עליה הנוסה) הרי לא הרבה אבעה • ולא סרה אתנו אולתו • אבינתה ביון דעל על • שיל ולא נכפ עב
ליה דלא אבני • הרין שקתה לכן אינרי • ברי הינוקיה • ונה לנו ולנדה לבכנים • ענמנו בסבנה גדולה בזו • שיבואו
תלמידים ויעתו אים הרשים • ניחותו ולא בשאה יבוטו בכלי דעת • הלוחי שלא לחד ולא ליחד אעולם • ולרשע אחר
אלהים אה לך לספר אותי • שבכל תורתו ליבל אלא דוקי • ואם הקב״ה שתפסר אם העוונים אותו • לא אחר בוחת להדבקים
בו ובתורתו • לפיכך גם עשנה זו בעלה אעיקרה :

והשלישית אבכה אותה רוח קדים אדיטת • לא אחרים כדיה • כי לא זו בלבד שהכותב דיבו כאוניה בשפתיו • וכן
הלכה הסיקה שהכותב כל״ת • צריך לברך בלומד • אך גדול בא הכותב יותר מהאומר בפיו • כמו בגדול
כמ תורה שכתב • מתורה שבע״פ • ולכן נכתבה התורה בספר • וכן קבלת התורה • לא היה לה שוות וקיום שר שכתבה
הקבלה על ספר • כמו שכתב בתורה • וכמו כן עשה יהושע בשלבן את הארץ לישראל • וכן אתה מוכח בירושה מביה
בימי עזרא ונחמיה • וכלה נמסקי בני אדם • קי״ל הרבים אין בהם טוהם מהוכרי אמנה • ואין האדם מתעכב
בעצם ובלבלם אלא על פי הכתב • וכדרך שאנינו גם בכתוב ספר המקנה הנתנים והנלוי • וכן נדין לפי שהכבור אין כו
מתם • ואינו דבר המתקיים • ומשא״כ הכתב שהוא דבר עומד • ואינו מקבל הכתבה ומומד לדורות (ועיין בעליית הכתיבה
שלנו • כמה שאלות לבתיבה של הדבור) הלכן להגדיל ענין הכתב • הכתוב אומר • מכתבת יהודה בתוכה • ואם אין
אדם נתפס על הכתבה • הייבו מעשה בדיבה דוקא • אבל בהשאבתו בברת מתוך מעטיו • לא תיבעי לך • ואין לך
מעשה אלהים גדול מזה • אלהותיה ידו • ובע״א גם על המשאה בלבד • אדם נתפס • כמ״ש לתקן תמוטלת בית ישראל
בלבם • אף כי בשאלה לבבל מעשה כמו זה הרי בחן לתשובה מהפכת יותר מדאי לנינה תלמידי בלתה קשיתא
ברוחה בנשמה : ועל אחרבה הלא אינבה והיה רק זוהה הכין שמשה • מ״ש מחמת הסמוכות הקטנות לא נתבאר היטב •
כי לא נודע אלא ע״י אלוני אלים ביתות • אחרתי בם זה הכ״ל שים בו אמת • לתנוח לו זכות בכך • ויסוד בנוי על מול •
הסולן הוא לבדיק עשה בחוכן זה ולמנול • כי ידים מוכיחות הוינן ידים • וכל כמ״ג אחריכן יגיד עליו ראנו • שמדיו ומוכיחו
בנגדו • ולוכתו הרשה הסמכתו בכרת • בלוים ומכוחרת היטב וכראה לכל מי שעוה בקדקדו ואין מיכו מכוקרת • אמר יראה
בעצמות יכוה ויגיד הם לא דמתו מכוחרת בכירור נאור • שאין לבעות ישין ומאמל • ואע״פ שלמון הקטיות מעשה
בלעב״ם מרחוק • הבה לאדנו מל״ב מקנות אל בלא״ב שהתורה נדרשת מלחת אקן אתב״ם • בעוו שעינינו בכתוב שסר בחקום
בכל

בכל • לכ מקמי בחקום כמדים (וכן מצינו בתלמוד מחוש אלכם אחם בטע ואטב״ם דר״ם והדומה) כ״ם כאן שאין
בקטיות הללו אלא תערוכת ליוה אתיות מוגלות • מעורבות בהרבה מיבות ואותיות הכתובות כסדרן • והקבולפות
בעלות בשעונן • ואלוכן ויוכן ניכר מתוכן • באופן שאין לאלעו מבתיבת דברי כפיקה • והרעת יד כתורה • ונכי
הלאו הר מיתה בב״ד הוא כנוקב את השם • הר כידוי מי לא הוי • ולא נרש מקבל בקוסם ומכניסין אותן לכיפה •
על כן מידי כידוי ודאי לא יפטר • אאין לך מקטיה את הרבים יותר עוה • להכיח לב בני ישראל מן הנאולה העתידה
ולכסור בעורה • ולעבוד אבודה זרה • ואם עשה מעשה בעמשך מעשיו ומס בבתר • פטיטא דקס ליה באחרור דאורייתא •
ואחור רבנן כל המלל מס מים כמתר בפרשין מתבו בבלוי • כל מכן מי מחמוד על דבר מבאה מנים • ובודע מעבר על
הבכורה והאלה הגדולה • והכנים לביתו כל בחיבין הסה המפורסמים הבכודים • והחרחים בכל תפוסות בישראל בעשה
עתיד מר״ • וליבלי פרוסטין נתפסה על ידו כריות גדול מנים רבות • בשמונים של בית קייסרגדולים שכתבתו ונבלו ברשתו •
וידו מוכסיהם כל האנשים המעיקים בידו מתו • ועשה ווייאלהלב שאחר בבה אלא בזאלקוי מס״ן מעשים הוא זלא אחר •
אלך אליו ב״ם מזאלקוי לבראנ ולא עשה מס דבר • כי כתייפד עמו בסוד ומזר על עקבו • בלי שמסה בדבר אחר כם
עשה מני פעמים • אאין יודע מה היה עניבו עמו מס • והיה לו לבריח עניו אמו אחלי מדבר הדומה לבשור • כ״ם בדבר
מבואר עניו ולא אלא בסיק • מחוניאין אותו מעזקתו • ומוריזין אותו ומבדלתו (ולא עדיף מעמוזק בחמלוקת בעלמא
ולמס מים) ונפרטות מאחר מיצא לו מס אבל המפסים (ועדיין לא הגיעה לרוחה בוקר אור) הפקטים • הבוחרים
בו כדי לבעור עניו אין הדין ומבקשין להחנק • לכן עושין אמנו אילן גדול ומודעין בכם לעבוק • כדי שיוכלו לעלות
תלות ירון • ולומר כך לאדנו רבינו • ואין לסדר אחרינו • ובכר מעמנו אומרים כלבה לבקש בכלי דתות • מלא בחמת
הוא מאדין בסב״ן מר״ • בכל שיבין לשאוב אליו • להאמין בו כמוהו ולעשות כמעשהו • מלאלא לא ידע בע״ו שיש בה
מעם • לא היה אדם מכם כזה נפתה אחריו • הלא אין מפתח ומדיח גדול מאמנו • בפרש מבבר כודע לעוכטיל הרבים בכמה
כתבי פלסתר מיצאו מחתת ידו זה ואין רב • ונמצאו ביד תלמידיו סביו מתפארים בכם • ויאלו לתרבות רעה לבקליש
מבטילים ברבים • אחרו אך קבלנו מרבינו הגדול : ומוטב שיאבדו הוא ואלף כיוצא בו • ולא תעקר אות אחת מן התורה •
כ״ם מנרס ח״ו להפיל אותת התורה בכללה • בדור פרוץ הלו ספרנתו מרוכה על האומ״ד בלא״ה • ומיינין הללו בתרבו
המוסכים להסכיח את עם ה״ מאו הגדול בהמוותם • ומוסים כל הנלולים בחדרי מסכיתם • בקעה מבלאו מעריך לנדרים •
הילכך נריך ומקויב הדבר לעמות בו דין כראוי • ולא ליטא בנים בתורה • ולוותר על ק״ה • ומב״ם נריך לנדור הפרנס
כדי שלא מתפסט הסאנה בקוייהם • ונוסרו בעינין הבה וכל העם ישמעו ויירא ולא ידונן עוד • מאפילו לא היה מבר דבין
בעצם • מ״מ לאנדר מילתא לא הני בלא״ה • אפני התקלה הגדולה המצויה אלילה • אך מכ״ו אין המכוון לדאותו בעתי
ידים ולרקקו בורוע • אלרבה לעוכתו אמו מסוקין ולא לרוע • ועל תקנתו אמו מוקדים לחוסיף לו מעירה ולא לגרוע •
מעוזב רשע דרכו ותודה על מעלתו • שוב אל ה׳ כלי תרחים וירחמהו אם שוב אל אדי יבנה אלא לגרוש ולקעקע • ולכן
לכנות ולנשוע :

לכן לאחיות • אין מהנורך להשיב ולב להמית • אם יאמרו לקום אליו ועל כפות ביתו • כי מכלל מה שאמרנו כבר אל
הסב תשובה מוכלת • כמאי מסקינן • אי כעומד במדבר • דאמי רשעים אכזרי • והרי זו רשתנות כראמי שאול אל
אגג • ותמה על עצמך וכי אינה מדת רחמים יתרה • אל יחיד • אלו אל רבים • (וליחיד עצמו איזו מעלה גדולה • אל
נוף אלו אל נשמה) ויש כאן סכנה גדולה לכל מדת ישראל ופקוח נפשות להבאות עם רב • גם אותו ובתו בכללן : הרי
מתם התשובה מתוקה לבניו ויד פשוטה לקבל • אום על נפשו ונפשות התלויות בו ולא יתכם לאמרם ומאבל • יתן
תודה לאלהים ויתקן את אשר עוות ויזוב אל ה׳ באמת • לא יכבור • אלו עוזב לו ולבתיתו אלוס לבל ישראל שוב
ויסור • ותהיה פרנסתו מוספת לו בכבוד • ולא יקח גנרת מערבו דבר • כי באמנה אב״ת מודיעים בו • אלרבה
ירוים מעלה ובכוד בוכני ורוחני בכבלים • ויזכה להמנות עם כל הבתוב לחיים בירושלים • ובל״זמן שלא יקום לעמוד
ויבבר את לבו ויקבה את דומו ויעיו מנחו • נגד חבמי ישראל הייוטים אותו לטוב לו להבנע נאלהיו • אין מקום לאמלה
תלמיכה • התורה בוחתת לא תמוות ולא תכבה אליו • הלא אלהים יחקר ואת • ומה לנו עם נדיק בעיניו (ומכם
בעינין

בשביל כל הפוטלים נדיקים הם נעשו עצמם • וכל הטפסים כנגד פניהם נכונים המה אין כחותם • על זה הרים אף ה׳
בו על נדקי כפשו מעלליהם • בפיו וכשפתיו בכבו • ולבו רחק • ויפתחו פיו ובלשונו יפזב • כנוי אחר נדקה עשה
ומאכיי ורבה הלכה בכתרלי • בתרלי מדיני רמ״ג דמית להו גלות מלקה שעסקי בתורה מלוה לפטר • ולא עמו לכבוד ולתועלת
מדומה כל מלוה ואם תאחר • לולי היה בו עון אחר מעטה כזה רע ומר • לא היה עולה לגדולה להיות רב ומר • ומאחר
מין הפחים הקיימו לרמה (דאמרו גרגות מעטיל מוקמי ליה) וה׳ נוהו לבנך מלעיו בודלי הוא כקי ונדיק
כתבר • גם כזה לא כבר ה׳ לשוא מקד הפטיב ולמקר מבר • ומחיבת ליה ולעטפך אמו כלה המלה לגדולה • סוב לא
ירד אפילו לא מעד מעמו בי ודיקו נמר • ולא נסיב לו ע״פ דרכו מטאול • סרבו ודאי נכבדת פה ומ״ב אמר״ב
כדפה מגדולתו שהיתה דאויה לו ולזרעו • כמ״ם כי פתה הכין ה׳ לת מחלכתך עד מולם • כי אינו כדאי לומר לפניו ד בריס
בלו • מה מנין שאול בפיר ה׳ • אבל שוטה רשע ונם רוח תועב עובד אליל • אלא מדין ק״ו כן ק״ו בלבד • כן נדיק
בארץ ישולם • אף כי רשע ומוטא • ומה כל המלכים הרשעים ומאחר כן • ה׳ הוא שהמליכם • ובחר בהם להכעיסו •
אלא אין אלה אלא דברי כסילות • כי האדם הוא כעל בחירה • וכי מי שעלה לגדולה בחיות הוא אלא מחטא ומאסם • ומוכן
כ״ג יוכיח • ועל כן אמרו מ״ל אל״ת בעמיך עד מיום מותך • ומאמרו כיון שפיסקין לאדם גדולה • פוסקין לו ולזרעו •
ומה הנים דעתו הקב״ה מעטילו • אבל זה דיקה כמה שכוטר אותו הלים מילדותו • ומה שהעלוהו מ״ה לגדולה • ודאי היה
לעומת הדור • וכתוב מחליך אדם אנף מחוקשי עם • כדרגיו רמיה על מנת • ומאמרו מ״ל הרגם לפי דורו • ומה ה״
(פתח״ם מעם שמידת מנהיגים רשים על הנכור) וכתוב הם המליכו ולא מני ונו׳ • ובדרך מאדם רוצה לילך מוליכין אותו •
גם מקבלי הדר • בעלי בחירה הם • בחר לא אבן ה׳ בחרו • וכתקיים בהם מה״ה • נם שלחו אנשי בעלוליהם • ומאחר
כמעמך ישלמה כי אתה תבחר • וכתוב אתן לך מלך באפי • ויש אומרים • מה בנע כי כעבים מידים כאלה המוזיקים המזיקים
בכנף מעלו המקשים מעמן לדעת אחרת • ומה נוסיל כי נפנים בחין אלו שדה הדין לשלם בו את המגערת • ובכר נשמע
ללכת אחרי הדבל • לקיים נדריהם אחר נדרו לבע״ל (מוכחות לבוש״ת) לקטר לחלבת הטמ״ם אפילו יתקבנו אבמי ישראל
לקרות להם לחלאמה מרחוק יריקו • ידיעו אף יריקו • לריק יינעו כפסופם ויטריקו • כי לא יפנו אליהם ולא יסגיבו •
אדרבה ילעגו לאו יתקלסו בהם כנבערים מיריקו • אחר לבניה ראה הקריקו • הנם בוכים אין מקל ומטל ישיחו • אנשי לבון קריים
יפיחו • דרך רשעים הגליחו • ומה יעמו אבמי הדור אם אין דורן דומה יפה ומה ידיעו • אלא אוטב מיסו מוגנין ולא מודיען
יעזבו הקונים לבעל הכרם יביאו • גם זאת לא תקום לאמסה • תרגיע נדיק כניה מנדיקי רשעים נרעתם מלך יסעו • המליכו
מעמפתם אביאלך בן ירא בע״ל נגד דעת וקבי הקהל ובני הנכור אחר נמוחו מליהם וכידיהם מיפו • והאנשים העונים
ובישרים ומקו אין העבודה הזרה מנרו נאנקו ונאנחו • הלם בסבל שונים מקלקלין תלקה • מדה״ד הלמאנה תעוב ארץ לא
כן אנו אבותינו מעמם בעוני הרעה יוצבי הנעבה יוכיחו • אלא הכיקום ללכת בסירות לכם הרע לפנות אל בני בליעל
אחר בקרבם • ומה אלהדיוש כך: לנבוה ולבער ע״ה: מלכ״ו: מסוכת בעור אלם אל כל אדם: ולחמור כפנותינו אל ואת אלא
פעמה המעכתת • ולהבל נפנות רבוה מעמת • ורשעים בעונם יתקו הלעיבו לרשע ויחות בעונו יספה: בירה מוכיח בירתא
רמטיל לשעת ינהו דאבי״ל • ומה הם אל מנין אינם אמים: דמה בראשם ומאנו נקיים: לכן זאת הענה מיעונה • מנת ה׳
היא תקום • אנאנו נקום ונכינו את מומת התורה ונכנגד מעוזה: לבוסיף לה מחזקים ומנדלים • ולעמדות לה בדיקים ומנטולים •
לבקים את דברי התורה • ומלא לקיים קונים בכרם ה׳ נכחות כרם אחד • מלין זה תקבת הכרם: אלא הריסתו (כמש״ה אל
אדה אים עגל מערתי • ועל כרם אדם אסר לב) מכן אנשי ערבוני״ל מקיימין קונים לבעליהם • מאלבמטה״ם מעתיקי אמדי
מנים היכיקי נוריהם • מאמרם אל כמש אלינו ר״ת עבודה מלאומעיהם: ומעמע יוכן אל מרפת״ן ואל מאמר״ם (ה״ כנגיה רשע)
נבעוב״ נמזל ידו הדה • אלא ירשו הלא מעמיתו אדון ומלוחה • מביאמה כיון דאל אל: אולת קשורה כלב בעור נם כי יזקין לא
יסור מאכה • רועה כסילים ירוע • והוא כנקשיטך וכנפמוני יפרו״ם כנגיו לעמה״ן: כפתן אדם רעה אל היוסבים מעו לבטח
פרם להם מכאורת הדרים מעם • הנם כנבאות נדאו הולכים מעבים עד נגם לא ירלו אור מיניהם מרלות מם • בתיהם מלוח
מפחד אלהים אין לנגד מיניהם • מותים נפלים אל רגשם ונורפין פחדון • להשמות תבטל מקדים לבב״תי״ן: אלכן
ישב״ם לקרעו ויכת״ר לנכחרקניכי בהם אלקו ישמין • בפתנה אל מנילה כמין • מובר אלול ומין • ונוטל פרם כפרעם מאתין

הקיקים רפה :

ולששית מעטפי מת ערות מגדי״ם ומיקיקים גלו ערות האד״ם כמשה וזכר מית • לאוניה דבה אל אמר״ם לומר מבודיפו
הקמיעות מסרב דמיון נחבריו אויבי המין הוא דמפקי לקלא כישא • הסירו מסוה הבוסה • ווו מרבאמוכה יותר
אמה • וירפאו מבדי אל נקלה • אין דן דינו לאזור אין לו רפואת תעלה • מתעלה אל הדעת מכל הרבנים גדולי הדור
(המקבלים קבלת ה׳ כאי״ם הלו) אמר היו בחזקת כסרים ומאמינים לה״ מד הכה • ולא יבא עליהם מם רע מעולם • ישמו
דבר נבלה כואת • אמר לא נמצא בישראל גוי קדוש • מהיותם מם אחד בארץ • לאוניה לאו מל ע״ה אל אדם גדול מכם ומסיר
(כמו מהוא בשיבי תלמידיו) יוצב אל כסא הרבנות אף כי בקהלות גדולות ומחוברות • יעיו אדם כל מהוא מכיו לומר מין
הוא • ומסכימו בכך כל מבמי ישראל הקמים והראשים • איה נמצא ונראה כדבר הגדול הזה • וכי אל מה מנאוהו מבמי
הדור • הלא אל דרכיו הרשים ומעשיו הרמיקוהו • ומזלת זה מה להם עמו • ולא אסר להם עוסר ומכוד כמוהו ויותר מעמו •
ומה אמת הדבר מבאה מבניים בת״ם • כבר ראו״ל מקנאת סופרים תרבה מבאה • ונורם מתלוקת בד״ת • הרב ותלמידו
נעמין אויבים בעבר • ואין מזין מעם מל מבעמים אוהבים את והב בסופה • אבל לא מודע מירדו זה מם זה לאיים • ולהוניה
דבה וכנס הקשה מהרינה • ואין לו כפרה • זה דבר מאין לו ניזר בשאלית ישראל • אמר מחדו רגלי אבותיהם אל ה״ם
אמ״ל בבבים יוסבי כסאות הבוראה לאות ולמופת בישראל • ת״ל לא אלמן ישראל ואין דוריתום • תבאי מקלת מעלמת •
ומוד לא דבר מדם הוא • גם בדור מלפניכו כודע ונגלה קלונו • אלא מחבו מליו בכון ראמון בכודו רב בבנים • ומוד אלא
הקמיעות הרעות מאד ביד אוהביו (וכי מי יותר אוהב לו • מר״ מאיר מרבני פו״מ במין • ישאלו נא לת מיו אם לא בעצלת בידו
הקמיעות הכ״ו בעבודת הגאמנים מביבכה לו מן המי״ן מנאו) מבק״ק מין בעצלו הם מבכיאוס מאסרים ביד האב״ ומפ״ה • גם
נאמני הק׳ הכ״ל אבנים מסוכים ומודעים הם • ומאוסביו ומיודעיו הם קיימו ואמרו הקמיעות מיגלו מתמת ידו • ואפילו
אם היו מוכלין • לא מסידי לעקורי בבכי • אלא מניף מיבים כולי האי • ותרתי לא עבדי לאי ומרחמי • ואם מדות מיוחדת בשרש
בדיבי מעוכות • מאבה״ו לאוס להמוזיר בדיבי מבכת בפמות • ובמאות מלא יאותו ויאבדו באמוכה הרעה ה״ • לא יהיה אלא
הפך • מבכתא מזירה • כולו ובתקן לבר״ם • אלא מתלון בסד כתבים מבינ נוריה הרם האבסול הסר האנבת הרם הבעורה
ולא מוסיל ערמת הרעלי להתל מוד בכו לדבר בה׳ ובמסיהו הרה • ואם בעסקי מעון אמרו • כל מי מבא להפקיע מקבת
מבמים בעריתה ובתחבולה • וב״ם לנוול את מל מבריו • מייביס מבמי הדור לבטל כוונתו • אע״פ מאין כאן ראיה • רק
לעולבות המוכיחות היעב • כמ״ם הרא״ם בתשובה • והובא בהגה דמ״ת מסמ״ת • בעסקי נפמות כאלו הנזול את המיים
ואת מתים ונזול אריו ואמו מבמים ואומר אין מעמ • והבמיל רבים בתורה זה מנים רבות • והקמה את לבבו אוביו הבבינ
פינו הבע • ומאב״ו מביינין מבמי הדור ללכדו בערמתו ולא מעמיבה ידיו תומים • לפוב״ת יוכבן אחור בקפ״ת ריתים
ומאין מוסבין לומסית • וכל מייבי מיתות אין מבמיבין עליהם מין מומסית • ומם יאמרו לבו דרמו אל האבות והידעוכים
מלא לאבות והתבוכנו מוקנים • הבמיים והבנוכים אמר מלפנים • מקמו עליו בברבות ובדובים • ואעפ״כ מזרו ומיו לאמור
לא לפנים • כמו מדרש הוא ק״ו בעצמו • אם הרבנים הקולבים מבדור הקודם לא מחבו בפניו • אין נעמוד מבמו היתומים
אמר הייבו בעבנים בעיניהם • ובבולים בעריהם • אם לא יאמרו כדבר הזה אמר אין לו מאר • אי מעמה הא לא הקיא
דקי״ל אין הקב״ה נפרע מן האדם אלא״כ בתמלאה מאתו • והאומר הקב״ה ותרן הוא כו׳ • אלא מאריך אף ובני דליה ולית מוותר
בבקר: רעיה מגירא ומוי פנים רשמן אבתריה לבי דרא מעבנא • מקיים תיבוה אתתא ליהוי בתר מעברא • ואין נבחות לפני
הקמים

עליו אלא לבעות מדרך הארץ ואל יחיין • ואת תקנת הקדירה ותבשילה וחבית שם יולא להכשירם ולהעלירם בא"ש (אחרון
מתיא) ויעבדו ולבשילם מדבים כיזעין • כך מוכתבו וכך יפה לו לאין מעמו ולבעלים אליו ומבוכרים לטעם • אלא להכיתן
אלו מסר כיד כיה כמה מתליריו • ורחוקו שיכי בפרעבבורת כיד ר"מ מוכיח (מסיה כמה אב"ד מס) ואע"פ שהוקין •
מדיין מוסק בדברים בעלים הללו בעת אחרון תמס ינדל יפעל אל ויסתפו לפעלו יכבד לו ויתפלל אליו ויאחר הנילבי כי אלי אתה •
רוצה אפר הטמה לבהתל • לא מאול מרלת לבבו לא כרת מרו והתתל לא קותל • עד ייולך ע"פ הארץ בנולל כבמו ואין בכי
אבמא שריבו' ומעל מיבא נמאים יבעבע יפרי מעמיו יבעבע' גם בדרך כמסבל הולך לבו מסר ואחר לכל מכל הוא • כי בעברו
דרך פ"פ דמיין בדקו אחר קמיעותיו אמתקר • ובן בעבמיים ומבאלו בהם מתן מבולל • ורדפו אחריו בכתבים לפרסם קלינו עת
בוחו הכה לק"ל • ומס כל וה לא עוב אולת ובמבור גם בה"ב • מס מידע תיבת בבא"ל לפסתיר בו ע"ל אלו • מרף אבבא
כנמל דבבא ודיינא דיולה ודיבב"ל • ובן הרמה מכלות ומבמתו ופנעונו הגדול בכתבי דוסי ופלסתר מבתב להתון תלמידיו
מריקים ומפוקים • לגרות מדון ולמסות מכלבים מינבאו בתקבאי קבאי ה"הדון • תקלת דברי
פיהו מכלות להתרעם על מבגדיו מפתחו קמיעותיו לרחוקם • ואחר מו הומעמה אחר לא יעמה • ומל דבר זה מתמרער מאל
ינזמס לאמיה לעמות כאלם וכמיה בעותים אותם בקמה • ומה מרי אלם הנדול מה היה האמה מעליה רבה מעמה • ומוש
לא יבמתוס לרלות אם יוכלו לגרות אמנו אוזר להושיל בהם לקמי יום הבאתים הבאבים ומבאים כלי בחמה • ולמה זה לא
ילמדו לעמות כמוהו להגיל בפמות מישראל תורה היא ולמוד אמו מרבים • בפרט מאדם בוה הגדול בעיני תלמידיו בעבם נבוה
קומה (מסה אינן מוטילין אלא לבניתו ולזרעו ותלמידיו • וכמו מסמיל אלי' אולימס מר"י • ת"כ בדין מישבריו מעמותיהם ויתן
להם קמיעותיו לרחאתם • לעמן יוודע מפתחכן אלו יבין הן) ואחרית מיהו הוללות רעה • בחמרו מאם בחמת מבאמ בבן
דברים אלא כהונן • היה להם לפרסם • עלובה עבה שמעיד עליהם בחמה • והרי הבחתן בכת בי מיכות • ובבא מבריך לברכו בהן
ולברוך אותו ואתהן • אחרי כן פתח אויב ה' את מיהו ה' לשל מיהו • לשאול בדברים מראלו לו אלא בא לעולם • על יוזו בשמו
אחרוכים וקדמוכים אמו מער ומוסה • ואין תעיבא רק על מעותו ומכלות ואולתה הבפלאה • כי מאחר מאנו אוהבים לעמוד
מעבו כלל אבי' בדברים המתרים לשאול ומנוה לבקור בהם • לבי מהוה רב הדומה לבה"מ • מוזר ומבקש מילמדו מעבו דברים
אחרים • ואחר פתח בהם רבו מיון ג"כ ראשית הפרו הבדון לא אכולת אם • בבור היה זה הטומה הטמנה מבבר נמתבפ
ורבה לחזור ולימדם • ומסק לבנבן מה מבנומה בו רוח מטות לבלות דברי מיבות הימנה אחר נמתקמו בחומו המומם ולבנומ
לבבות • לאמן יאמבו מאבלה מיוקות מבי מומך • והמון העם אחר לא כיבו באלה מיים מומך לאור נו' ומומבים מהמתיק אם
מער בחר • כי לבפם רעבה לחיבות כל מר מתוק מתקו לו רבני נאל ובום כיד ה' אלא מסך ויין מחר • מעריה ימתה ומבא
כומו רוח ולבפה • באבמה אלאלא המין הלו • בבר נאקרה ע"ז מן העולם • אך זה המתומב הדבה באמות לפמויק בידיהם
של אותן מינין גרוים • והמה המוקבו לאמנן ובבה להבן עליהם מן המיה"ה ומן המבא"ה מסומאין אותן כל ורע ישראל הבמרים
(ובן הם מומאים מומלאים לכל מחרית ישראל המולבים לתומם ומינם מאחיבים בהבלם • ומחדרים ומקללים המה לבם ולבל
מבוזקי רת יהדות • אינן מבחיבים בין בדיק לבמם ולבל נדולי ישראל אחר היו לבו לאומה • מבנרי התורה ומעודי המומבה • מולים
מהם תמומת בפמם • על אלא המומבו כמומם • ומחמו מומבו את אחר קללו מדבו ונדבו מובבי עבר מבבבי ישראל אחר בבאו לם
בנל אמובתם הדמם • תמק לטובם בפיהם • ואינן מתבברים לישראל אלא בדי לדאותם ולטמאותם • בם לבי מאבל המומות
לא ישבאו מבנה לבה רבלם • כי אינן מבינים ליבד אמובה מדמם • לבן מחבבאים ומבתיריב מבמן בינינו) ומריבים אלין
אגרות הם מבל המקומות מבנויים מם אותן מינין • מבל המבבאים והמוריב מבתריב בהם • ובאדו בו לראם ומר • והתבבאו
מלין לקראם לו מלך הבמיה המאלא מקום ב"ן מר' בבלנא קיבר • ובל הריקים והבמוים המומבים לפרוק עול תורה ומנמת
מעליהם • המה עוודו ומבייעו אוהבין ורישעו קרוביו ומיודעיו • בם הבאוריב הילדים והנערים אחר לא הגיע מבלם לבלים
בשולו • רמין אחריו • ובן המון העם המתאוים לבבר אמוריים ומלב ובחיהם ומין נסיבם • ולהעיר להם מריות בהרהבה • לגולל
לגנוב לעמות לעמות בף רמים לחמודו לבמום לחטוף מחון לאלא בתיהם בל הון יקר בנדיה • הם המומיקים בידו להפיק ומחו
לקריב את הדבה • להבבית מודם ומבת ולבבות אל בדת מיורבה • לאחר מתי יעבור הקודם ונבביר מבר על מבר והמבת ובמתמה
ב"ר • ובפל מעה מור הבר ובקור הבר • ומבל נדיק ובבר • בעבר מבמו אין מבליס דבר • בל דאלים נבר • אחר בחלא בעין
אלא

שם האדיך הענייק הרחיב כמאול בפסו מאטומאה • לבבות יסודות על כאדות כפופים • מחמאות מנא ומרוחים • על שהוסיף
מחמים להתלבם בסוחר לכך הוא לבון הסרוח מבתעב שם מבמאר רשום בוכרוני) בעמבה התולים ודברי נלולים • הקונעדם
אלו אסר כיד כיה כמה מתליריו • ורחוקו שיכי בפרעבבורת כיד ר"מ מוכיח (מסיה כמה אב"ד מס) ואע"פ שהוקין •
מדיין מוסק בדברים בעלים הללו בעת אחרון תמס ינדל יפעל אל ויסתפו לפעלו יכבד לו ויתפלל אליו ויאחר הנילבי כי אלי אתה •
רוצה אפר הטמה לבהתל • לא מאול מרלת לבבו לא כרת מרו והתתל לא קותל • עד ייולך ע"פ הארץ בנולל כבמו ואין בכי
אבמא שריבו' ומעל מיבא נמאים יבעבע יפרי מעמיו יבעבע' גם בדרך כמסבל הולך לבו אסר לכל מבל הוא • כי בעברו
דרך פ"פ דמיין בדקו אחר קמיעותיו אמתקר • ובן בעבמיים ומבאלו בהם מתן מבולל • ורדפו אחריו בכתבים לפרסם קלינו עת
בוחו הכה לק"ל • ומס כל וה לא עוב אולת ובמבור גם בה"ב • מס מידע תיבת בבא"ל לפסתיר בו ע"ל אלו • מרף אבבא
כנמל דבבא ודיינא דיולה ודיבב"ל • ובן הרמה מכלות ומבמתו ופנעונו הגדול בכתבי דוסי ופלסתר מבתב להתון תלמידיו
מריקים ומפוקים • לגרות מדון ולמסות מכלבים מינבאו בתקבאי קבאי ה"הדון • תקלת דברי
פיהו מכלות להתרעם על מבגדיו מפתחו קמיעותיו לרחאתם • ואחר מו הומעמה אחר לא יעמה • ומל דבר זה מתמרער מאל
ינזמס לאמיה לעמות כאלם וכמיה בעותים אותם בקמה • ומה מרי אלם הנדול מה היה האמה מעליה רבה מעמה • ומוש
לא יבמתוס לרחאת אם יוכלו לגרות אמנו אוזר להושיל בהם לקמי יום הבאתים הבאבים ומבאים כלי בחמה • ולמה זה לא
ילמדו לעמות כמוהו להגיל בפמות מישראל תורה היא ולמוד אמו מרבים • בפרט מאדם בוה הגדול בעיני תלמידיו בעבם נבוה
קומה (מסה אינן מוטילין אלא לבניתו ולזרעו ותלמידיו • וכמו מסמיל אלי' אולימס מר"י • ת"כ בדין מישבריו מעמותיהם ויתן
להם קמיעותיו לרחאתם • לעמן יוודע מפתחכן אלו יבין הן) ואחרית מיהו הוללות רעה • בחמרו מאם בחמת מבאמ בבן
דברים אלא כהונן • היה להם לפרסם • עלובה עבה שמעיד עליהם בחמה • והרי הבחתן בכת בי מיכות • ובבא מבריך לברכו בהן
ולברוך אותו ואתהן • אחרי כן פתח אויב ה' את מיהו ה' לשל מיהו • לשאול בדברים מראלו לו אלא בא לעולם • על יוזו בשמו
אחרוכים וקדמוכים אמו מער ומוסה • ואין תעיבא רק על מעותו ומכלות ואולתה הבפלאה • כי מאחר מאנו אוהבים לעמוד
מעבו כלל אבי' בדברים המתרים לשאול ומנוה לבקור בהם • לבי מהוה רב הדומה לבה"מ • מוזר ומבקש מילמדו מעבו דברים
אחרים • ואחר פתח בהם רבו מיון ג"כ ראשית הפרו הבדון לא אכולת אם • בבור היה זה המומבה המומבה מבבר נמתבפ
ורבה לחזור ולימדם • ומסק לבנבן מה מבנומה בו רוח מטות לבלות דברי מיבות הימנה אחר נמתקמו בחומו המומם ולבנומ
לבבות • לאמן יאמבו מאבלה מיוקות מבי מומך • והמון העם אחר לא כיבו באלה מיים מומך לאור נו' ומומבים מהמתיק אם
מער בחר • כי לבפם רעבה לחיבות כל מר מתוק מתקו לו רבני נאל ובום כיד ה' אלא מסך ויין מחר • מעריה ימתה ומבא
כומו רוח ולבפה • באבמה אלאלא המין הלו • בבר נאקרה ע"ז מן העולם • אך זה המתומב הדבה באמות לפמויק בידיהם
של אותן מינין גרוים • והמה המוקבו לאמנן ובבה להבן עליהם מן המיה"ה ומן המבא"ה מסומאין אותן כל ורע ישראל הבמרים
(ובן הם מומאים מומלאים לכל מחרית ישראל המולבים לתומם ומינם מאחיבים בהבלם • ומחדרים ומקללים המה לבם ולבל
מבוזקי רת יהדות • אינן מבחיבים בין בדיק לבמם ולבל נדולי ישראל אחר היו לבו לאומה • מבנרי התורה ומעודי המומבה • מולים
מהם תמומת בפמם • על אלא המומבו כמומם • ומחמו מומבו את אחר קללו מדבו ונדבו מובבי עבר מבבבי ישראל אחר בבאו לם
בנל אמובתם הדמם • תמק לטובם בפיהם • ואינן מתבברים לישראל אלא בדי לדאותם ולטמאותם • בם לבי מאבל המומות
לא ישבאו מבנה לבה רבלם • כי אינן מבינים ליבד אמובה מדמם • לבן מחבבאים ומבתיריב מבמן בינינו) ומריבים אלין
אגרות הם מבל המקומות מבנויים מם אותן מינין • מבל המבבאים והמוריב מבתריב בהם • ובאדו בו לראם ומר • והתבבאו
מלין לקראם לו מלך הבמיה המאלא מקום ב"ן מר' בבלנא קיבר • ובל המבבאים והמוים המומבים לפרוק עול תורה ומנמת
מעליהם • המה עוודו ומבייעו אוהבין ורישעו קרוביו ומיודעיו • בם הבאוריב הילדים והנערים אחר לא הגיע מבלם לבלים
בשולו • רמין אחריו • ובן המון העם המתאוים לבבר אמוריים ומלב ובחיהם ומין נסיבם • ולבעיר להם מריות בהרהבה • לגולל
לגנוב לעמות לעמות בף רמים לחמודו לבמום לחטוף מחון לאלא בתיהם בל הון יקר בנדיה • הם המומיקים בידו להפיק ומחו
לקריב את הדבה • להבבית מודם ומבת ולבבות אל בדת מיורבה • לאחר מתי יעבור הקודם ונבביר מבר על מבר והמבת ובמתמה
ב"ר • ובפל מעה מור הבר ובקור הבר • ומבל נדיק ובבר • בעבר מבמו אין מבליס דבר • בל דאלים נבר • אחר בחלא בעין
אלא

מלך ומשמרתינו הרפה • לכן בגלות נפשותינו הנלנו • וכפש דורותינו לאחרינו מפא יקום מלכנו • בעשותינו המועל עליכו • גם
לו ולכת מלו הומלנו • סהורינו לפניהם דרך הפייס לסור מחזקתי מות • ופתחנו להם פתח תקוה • הברירה בידם • מי יתן ומיה
הקדישות מחברים ומחניאים • והכנעדים בו כפתיל בעיר רב ונעיר עם תלמיד יגלו לבית הסרפה • כל מוהביו ומיודעיו גולים
ומוריו ישובו על אנק בפתם ילכדו ברשתם לביתם לשמה ולקנפה • וכל ישראל בקיים יסמו בכל מדי באחרתו יסן בנפי יוכה
נפה • ולתם הרי ישראל עיפכם תתנו ופריכם תשאו ברכה כנפן פוריה ומנפה • בחסן נפשכם היקרה גם מאבדה בשחיט
ידעה מוצדיה ביונה על בניה מרפה • ותחן בוה כפש מתעב בני נולה וסורה כנפור מודדת מקנה ודרור מסרקפה • אשר
שתה את אכרוזיה את מובאותיך ה' בגלות יגן עליהם כנפור עפה • כלתה רוחי נפשי בנספה • לעבודת רב"ו בכתף
אשר אין דומין אמתלי בכתפה • מחוי קידה קדייהו דרכנן והדר כרעי"ם לאחוריה מחיתת לדשכיה עד דרגא יהונקפה •
ומתוכם מאכיה דמה ומתדי אסקפה • ומקבי להו אנב אכיפה • תריסר אלפי ווה ברכתה בי מוו"ר ונפיק לאפייהו עד
מוו"ך מלאך כולה מעיבות מחיכה כה טובה מזכיותיהו מסתפינה מפלפוליהו מרעא כוליה נופה • ובזיתי מוודת
נפופה • לעומתכם מרים בפתחותה מרגוק • כפקוק כל מליות מנמדרש כפופה • ונפסו קפורה בתבותה להבתכם
בנבריתכם תוקעת כפה • המתאנק בספר רבני מכמי ישראל הנאמנים לה' מדרש (לפרוסים) כאמקופה • הפרוד
ונדיקה מפני הפשה ליפוסה קרובה עומד ומנפה • ישב"ן יעקב בן הגאון המפיד קדוש לשליו כמוהר"ר אשכנזי נבי ונולה"ה
מוקם כאמשרדם כאורם בעה • לגון הגה מרפיק בדוד אמכונה אמופה • על מכור מופה • אבי אוהבי אהב את הבר
נפופה • ברון נותן כח לנפש עיפה • ולאין אונים מעמה ירבה • ויאוק יד רפה • ישתנא לעד לנידה כל כפה • ותהלל כל ספה •

תורת הקנאות

וזאת אגרת התשובה מפרנס ר"א על אגרתי הנ"ל

שעל גבי הכתב

גפן פוריה אשר לו שרירים ומסכולות • פרע ומעולות • עליו ישנו כיזמולות • שלו כיתן אלפים ורבבות ישראל נולת אריש • ה"ה
אהו' אדוני כבוד מהו' נאמני הרב הכולל: הגאון המפורסם • מופת הדור • דור לדור ישבח מעשיו • המוסמך כ"י ע"ה
ע"ה המהולל כדוב תושבחות כמוהר"ר יעקב נר"ו • כהגאון הלמיתי המפורסם מכם נבי ולה"ה וח"ל מק"ק ליסא
למי בטוחות הכאב • מסלכים בין העומדים ברומו של עולם בכיות ברמה • קרבים מידו לו בסם ינגב בעלי תומים
ומזיאה • ה"ה אהו' אדוני כבוד מהו' מסכם הכולל • מוליך יושבים מולל • הרב הגאון המפורסם מופת הדור
נ"י ע"ה ע"ה • המהולל בעטרה הילולים • המכמה והמדע בו כלולים • שמו מפארים • כמוהר"ר יעקב נר"ו •
מותמו ומתילו ומעה מוזו ומפלרה במכתב עוז מבינן אשר הלך לשכתו בכמה ביירות מכורכים • רוח הבריות מתכו כוחים •
רלה רלתי ביום נסיעת לתקום אשר שמה יתנו נדקות ה' שמה יוסכי כסאות לתפסת בעיר אשר שם הקבון הבכאר והאוסר •
ולא כתבתי לי פכלי ומן לעיין מד אשר מנאתי מנוסה • ומסכבות לאביר יעקב • שמה נאסמה כל הסדרים לבלול את אבן הראשה •
מן מן לו מל אקרותיו • אך בהלי ניסא בילולו ומכמו • ובהלי ניסא בכי וקינה • כי שמועה שמעו ותרנו בשבנו • ולקול הוה מלל
אוזינו מקול מדרש ומנדש מאויב ומתנקם • מרי אוקות אשר סרקו ויסרקו מן מל כלל אומה ישראל •
ואנחנו בביותינו במוצנות יחד יום יום בנפייתנו לשמוע קול מבכר ואחר שלום שלום • והנה מר •
כי רבים מריבים אגריות יכבר אלינו לבקש נכלי דתות ומחבולות מלחמה • ואנחנו אמרנו מנן אם
ירלה ומוצא בישראל • מתיקתנו יפה מדיבונו • והלולי מקול אלות הראשון אשר המשיגו אב
ובנו מק"ק לובלין • לא נמצא בארצנו • ובכר מבדנו כולנו מבריים בתרגנולים מל בית בוקיא
מלין ביום המועד • להבדיל כל מריב אשר המשיגו קול בתעיר ותריב • אך בכר המעמתיו
מתגנלותו לבכור הגאון מר ניסו אב"ל ור"מ דק"ק אמשטרדם • אם קודם מעמה היה נמודע
לנו • היה מומתין לבו • אך אשר מעמה כו' • ואמפ"כ אל ישים אל לבו • ובכר מקל לאמרסיס פה
בלסיפתנו והיה לבוז בעיני העמים והשרים • ובה עינינו את מי חרפת וגדפת • ועל

מוכף מליכם כל היום מל כל בכוד מוסף • אחלי אדוניי תנו ידכם ומכבשתיכם לה' כל כ"ד הנדק המטוב וסיפה • יבוא מל
המתום להמרים כל עיר מתום הנדמים אשר בעלי אמונת הכת המוסקמת מל מב"ן יעמ"ו להדוף ולרדוף בלשון תב מפי
מקומיות מחברים ומחניאים • והכנעדים בו כפתיל בעיר רב ונעיר עם תלמיד יגלו לבית הסרפה • כל מוהביו ומיודעיו גולים
ומוריו ישובו על אנק בפתם ילכדו ברשתם לבתה ולקנפה • וכל ישראל בקיים יסמו בכל מדי באחרתו יסן בנפי יוכה
נפה • ולתם הרי ישראל עיפכם תתנו ופריכם תשאו ברכה כנפן פוריה ומנפה • בחסן נפשכם היקרה גם מאבדה בשחיט
ידעה מוצדיה ביונה על בניה מרפה • ותחן בוה כפש מתעב בני נולה וסורה כנפור מודדת מקנה ודרור מסרקפה • אשר
שתה את אכרוזיה את מובאותיך ה' בגלות יגן עליהם כנפור עפה • כלתה רוחי נפשי בנספה • לעבודת רב"ו בכתף
אשר אין דומין אמתלי בכתפה • מחוי קידה קדייהו דרכנן והדר כרעי"ם לאחוריה מחיתת לדשכיה עד דרגא יהונקפה •
ומתוכם מאכיה דמה ומתדי אסקפה • ומקבי להו אנב אכיפה • תריסר אלפי ווה ברכתה בי מוו"ר ונפיק לאפייהו עד
מוו"ך מלאך כולה מעיבות מחיכה כה טובה מזכיותיהו מסתפינה מפלפוליהו מרעא כוליה נופה • ובזיתי מוודת
נפופה • לעומתכם מרים בפתחותה מרגוק • כפקוק כל מליות מנמדרש כפופה • ונפסו קפורה בתבותה להבתכם
בנבריתכם תוקעת כפה • המתאנק בספר רבני מכמי ישראל הנאמנים לה' מדרש (לפרוסים) כאמקופה • הפרוד
ונדיקה מפני הפשה ליפוסה קרובה עומד ומנפה • ישב"ן יעקב בן הגאון המפיד קדוש לשליו כמוהר"ר אשכנזי נבי ונולה"ה
מוקם כאמשרדם כאורם בעה • לגון הגה מרפיק בדוד אמכונה אמופה • על מכור מופה • אבי אוהבי אהב את הבר
נפופה • ברון נותן כח לנפש עיפה • ולאין אונים מעמה ירבה • ויאוק יד רפה • ישתנא לעד לנידה כל כפה • ותהלל כל ספה •

תורת הקנאות

וזאת אגרת התשובה מפרנס ר"א על אגרתי הנ"ל

שעל גבי הכתב

גפן פוריה אשר לו שרירים ומסכולות • פרע ומעולות • עליו ישנו כיזמולות • שלו כיתן אלפים ורבבות ישראל נולת אריש • ה"ה
אהו' אדוני כבוד מהו' נאמני הרב הכולל: הגאון המפורסם • מופת הדור • דור לדור ישבח מעשיו • המוסמך כ"י ע"ה
ע"ה המהולל כדוב תושבחות כמוהר"ר יעקב נר"ו • כהגאון המפורסם מכם נבי ולה"ה וח"ל מק"ק ליסא
למי בטוחות הכאב • מסלכים בין העומדים ברומו של עולם בכיות ברמה • קרבים מידו לו בסם ינגב בעלי תומים
ומזיאה • ה"ה אהו' אדוני כבוד מהו' מסכם הכולל • מוליך יושבים מולל • הרב הגאון המפורסם מופת הדור
נ"י ע"ה ע"ה • המהולל בעטרה הילולים • המכמה והמדע בו כלולים • שמו מפארים • כמוהר"ר יעקב נר"ו •
מותמו ומתילו ומעה מוזו ומפלרה במכתב עוז מבינן אשר הלך לשכתו בכמה ביירות מכורכים • רוח הבריות מתכו כוחים •
רלה רלתי ביום נסיעת לתקום אשר שמה יתנו נדקות ה' שמה יוסכי כסאות לתפסת בעיר אשר שם הקבון הבכאר והאוסר •
ולא כתבתי לי פכלי ומן לעיין מד אשר מנאתי מנוסה • ומסכבות לאביר יעקב • שמה נאסמה כל הסדרים לבלול את אבן הראשה •
מן מן לו מל אקרותיו • אך בהלי ניסא בילולו ומכמו • ובהלי ניסא בכי וקינה • כי שמועה שמעו ותרנו בשבנו • ולקול הוה מלל
אוזינו מקול מדרש ומנדש מאויב ומתנקם • מרי אוקות אשר סרקו ויסרקו מן מל כלל אומה ישראל •
ואנחנו בביותינו במוצנות יחד יום יום בנפייתנו לשמוע קול מבכר ואחר שלום שלום • והנה מר •
כי רבים מריבים אגריות יכבר אלינו לבקש נכלי דתות ומחבולות מלחמה • ואנחנו אמרנו מנן אם
ירלה ומוצא בישראל • מתיקתנו יפה מדיבונו • והלולי מקול אלות הראשון אשר המשיגו אב
ובנו מק"ק לובלין • לא נמצא בארצנו • ובכר מבדנו כולנו מבריים בתרגנולים מל בית בוקיא
מלין ביום המועד • להבדיל כל מריב אשר המשיגו קול בתעיר ותריב • אך בכר המעמתיו
מתגנלותו לבכור הגאון מר ניסו אב"ל ור"מ דק"ק אמשטרדם • אם קודם מעמה היה נמודע
לנו • היה מומתין לבו • אך אשר מעמה כו' • ואמפ"כ אל ישים אל לבו • ובכר מקל לאמרסיס פה
בלסיפתנו והיה לבוז בעיני העמים והשרים • ובה עינינו את מי חרפת וגדפת • ועל

זאת הסלת הייכר המתמסך בתחבולותיו לדרכה מקרבי או"ה מחמיהים על זה שלא נעשה מסמט מרון כרלוי לעם מכם ינכון הנמונים בכול הגלות ונלחמים נלהיהם ומדוע ישלו פניס נמוה וקירלים עלינו לת חיי לחנת ותגזרי • ע"ז ילוו כל הדורים ולין מ"ה נדול מזה • סנדולי הדור ובנים עניהם נקרקע ומומרים שלום שלום ולין שלום אשר ה' • לין מקיפין נפ"ה •

מי הרימות קול ותשא מרום עיניך לקדוש ישראל • בזה לך לענה לך : ועדיין עון עצמו איני נמחק ואכבה
דהיה מפסיק ומיכיכו מר אור לו לספות סלוס • וכאשר יסדתי אגרת הקבלות לגנידי ק"ק אה"ו להסיב אותו בסלוס אל מקומו
ולא ירלה קונם • ואל לאיזיאני הוה כת"ר כספטא ישקב כהעתקת אגרת אשר היה לפרלה מיכו
שיתמיק הריס • ולא ידעו כי היתה בכוים על יסוד אחות והסלוס • וברוב דברים אשר ביבתי •
לא אדלתי את תיתוסי ונפני • להסיב שכיתו כבראשונה • ונס אין תשוקתי מיסיר מיין אף וכעס
ואוריית דקא מרתפא ליה • הלא כל כתיבותיה סלוס • אלא שהולש"ם בין האומות • ונס
דכנים מבריני בני מתיכו יכא אי אוון אות לכסון קלות בעצמם ותולין לא אזרים • וה' הכותן לבכות הוא ישלא אלוס ביכיהם • ואו
שיהיו כולם אחד אחת ודברים אחרים • ויהיה כוח לאחים לבריות • המדבר אלוס ואחת • ומאותו כאיתו כנפשו ומדבר
בעדו • אשר הוים והוכף לעדת ה' מיאנה • לפ"ה דד"ל יג"ו • יום כ"ג תשרי תקי"ב לפ"ק • לאדר כי אחד אקלא
הכו גולל לאלקינו : פקטן אברהם אליפא פ"ה מועד וכמ"י דד"ל יג"ו :

כתב מורינא שבתבו מר"א רפולין להזריע צערם שלא יכלו לגמור הדבר כלבבם • להיות נטפלים לעשיר מצות
באנורה אחת עם רבני אשכנז הגדולים המקנאים לה' לגדור פרצות הדור בסכת המפורות של צר המתנגד
שקמו עליהם ובטלו הגזר • גם גלו דעתם לעשות מחאה נגד כתבי פלסתר שלקטו הכת של בכור שטן להצדיק
רשע וגו' :

ארץ לעשה ומשו אמות הסיפים לקול הקורא וכל ידים תרפכה ולבב אנוש יאם לקול עכות אלוסה אשר כל הסומע תגלכה
מדי אזכיו בעכין הקמיעות של עקרו"ן הדת והאמונה הכאות ומלינת אסכנו • ובכר נמכו עליהם נאוני ארץ ופאלי
הדור המרינת אסכנו לקל הקבלת ה' בצאות גלוזק האמונה • וכאשר הגישו הדברים האלו לאזיכו לכבלנו על המראה ואלה
כמוסכים להסיב ואין עד אסיפת נאוני ארץ המליכתיכו יג"ו פה ק"ק ישרסלוב • ובמועד הגדול דפה מסבכו להתעתק סוד לגדור
פרצות הדור כדבר הזה אשר לגאונים הללו להם כלה לחלל נבורות מילין לגד עלאה לחלל • אחכסלבולאי הקול כרוה נסמע
הולך ומגש לחוקים כל מעשה ומעכיה הוועד הזה אשר שלטו בו ידי דרים ; ויד נוי היה כלחמע בכל דבר • אשר כמבור זה פריס
עכרו כמילין ומחיכות כרול היתה מפסקת כיכיו לכל דבר מבקדוסה • ומחמת מבערה הטעה כתערבב ובא אירובוב וכיפל את
הטורה טורת הבין • כנגל הדבר הזה לא היה כידיכו לתקן פרצות הדור לגדור גדר סונה בטוסים בעכין הזה ; ולא עוד אשר
מעוע מחמכו קול אלפסים ולמיפם מיהו פשי כן ומגאון איזה מגילות סתרים אשר מהו כמחסן מעשיהם • ללקט מתיזות מגילות
סתרים ומלגסים אשר אינם אדוניה כדבר הזה • ומהם אשר מעולם לא מעמו מעם הלעת עוב ורע לגיות לגם הבאמה בדברים
הכנעים נרוחו של עולם • ובכר מקדו מכמים הרמאונים ונזרו כחרם הגדול ובורא על המלקט מגילות סתרים • בכן כנון לא
ברוך לחודעת דבר מבאם אמנא ומנא לזה כתב כפי הסמומה הכ"ל • תדעו כאמכה כי מגילות סתרים הוא הכל הכלים הוא אין
בו מעם • ומנוה לקיים בהם מנות הרמה • כי מצוה לקיים דברי מכמים נאונים קדמונים דד"ל • כי כן יסדו ונזדו בגזירת עירין
כתנאה בחרמות ומתות על כל מי מיכוא לידו מגילות סתרים לשרפן ולבערם מן העולם • הכ"ל הרבנים המאורות הגדולים
המפורסמים נאוני ארץ דד"ל יג"ו • היום יום כ' נ' מרחשון תקי"ד לפ"ק פה הומד ישרסלוב יג"ו • כאם הק' יהודא ליב
בהכא מבורר יק"ק קרלקא • כאם הק' יצחק יסכר בערוש פרנס דגליל ובאב"י דד"ל יג"ו • הק' אלי' ליב בהכא בדב"
כאם הק' שאול מוהר ק"ק דובנא מבורר מחדרינת ומלין • הק' יוסף ווסנ"ל מוהר"ל מוהר"ק לאוסינק מבורר דנ"ק יג"ו
הק' שלמה מו' כ"ק"ק אלקא והגליל בכנ מתעם הקלות בה"ם מרבנת המעכה כאם הק' ישראל מסיבשאר
כאם הק' נתן הה' ר"ק דאכרמיל יג"ו מבורר מגליל פרעיסלא יג"ו
כאם הק' אברהם הכהן מוהרשע מבורר מגליל אורדינגיא ובדב"י דד"ל כמל ה' בית אברהם
הק' אהרן הלוי מו' כ"ק אלמנב הק' וכרי' מעבדיל המוכה בק"ק ישרסלוב

אגרת שכתבתי לליגורנא

שבתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא מרי ריבי : מכיאת דיהודאי דייבא דכתיב
לעומקא דדיבא זה סיבי ומוקר הריס זטופכן ו בזו מר דאסריך אסרוכי • בבנלה לו מסר ידות ל מקום
הסבת תסכמוכי אסבא תקטבי • בנסתר כל רז לא אכם ליה מסבא מרבנייתא ומופכי • מתיר נכסין מעלה מטו לו ביוסכין
מכייסו מלכי מבייהו אירכי • דיבא בר ריבי • הרב המובהק מר ישראל כמוהר"ר מלאכי • הכהן הגדול מאמיו פמן סמון
מהכריו מסם ומתא דבי • מיבי לבמיא בטלת תלת מילי בעלי מסמיא מיהב יהבו ליה מיי אריבי ובריבי • מזוני רזיבי ובבי
סמיבי • ולא דאיבי ולא יעלון מאודיתא לאבי ובוסבי • קטירי תנא ומל מזאריסון המיבי • ולא תפלתי לה' מה מפבה
לטון לאלם מערבי • ואחרי מוחי מכרוב על ברבי • אערבה לפביו מסבא אחת לאחתו לדיבינו ולא ברבי לאמלוכי
סמסבא לאלהים הוא קבלת ב' בכאות תעשה ואת נפשי לב כחים סבבי • דבר נבורות ומין ערבי • יין אלבון כבמר מאר
מסבי • וכבר הודעבו נערינו לרבים בבגלה עבה ביידנא טבי"א ומגילתא אריבי • זה יחיים רבים של בער ליסראל ולא תורה
ולא בהן מורה אין אלוס בעירבו המורה ירא כבן סורר ומורה לאסר עלמא בידה דמסבאי בכותאי מילתא מסרבי • ביאה לה
בהסקירא וכמו לאטעה עמאה דאיסודא מתרבא דבים נדא (דבר קטן) עבדו הילוגא סוכרא ובלבא מתי רעות נעמו ברות
בזיכורא ומקרבא כתדי בומי דסמיבי • מטייל ומויל דיקלא ביגא ביבי ביבא דבבי • סירמיה נקיט ואתא לויל לטעתים
לטטותיה דיבקותיה סיה מטנא לרמתיה רומה כסילים מיון וליבלי פרוסטין מר"י וסיתמה כת סב"ן המרוה כהם דבקה כפסה
מלו מטנים קדמוכיות כאסר נתברך בב"ד יפה אלא מסמו עליו מבמי הדור מלפביבו לקבל מאמו תשובה של רעיה לתלות בילדות
ובבדים רעים מנרמו לו תבוך לנער וירק את מביבי • מביסתא כיון דעל מל בקיט סירבי יאולת קטורה בו נס שיבה ורקה בו והוא
לא ידע כי בנפשו הוא אם תבתוש את האויל בתבתא לא תסור מאמו אולתו דאו מה נדר זה לאסובתו האמונה הרשע לנגוב
בגלל"ל שליבי • נרעת נוסבת היא לים נרוש הוא בראשו נגשו ריסיה מריך אחרוכי • בסילהי הילולא (עד שהוא באסבא
עודנו בעודו) לאתבת נבראת חרוכא בר אלאך פיבבי • אוכל הרבה (כעיה רעה דודם) ומוניא קמיע"א של מוקרין
יסודות התורה והאמונה עקר סיבי • כן קידי פלסתר מרי דאמונה ומיפכא מאי מבבי בוייפבות מיה שיקרא לא קאי לסטאה
בלסטיות ידע מ"ר מתבב"י • לייתי תבילתא (ומבי"ל יתא ויבסתא) מיבלא מעי לבבי • בהתא לקושא בסיבבי • עקר
נרתא ומעו מיה לאלעיבי • כדרניו רעיא על מבא אבד לבנלא סמיתא סמי עינא דדין ריסיה פניע בתעזמו מומו זו כתב
לאלהו בב"י מדיו לנאון מסמו כסל ויסנד לו סתם ס"ם ודא"ל זקדם הסם עם מסיה לפי טומאו בבת אחת קדים בלא סדובי
שסדא לבי תרי מוזבי • הלואי מבבבה סליתו על פניו טב ליה הסובי • אדור הלים אשר יעשה בסול ומסבה ומם נסתרו מל
עולם בסל מיבה מיבה נאר מומה בבבי יבולו יורד בבבי • ואמון בי קמבייבי • מייבן ליה לאר ולא ידע בבין ליה ולא ידע ווי ליה
לאר דלא ידע בין מב לבים לב הומא הסמו ולא אמר מקר נסבי • גם אחר הסתראלה מעשה לו הנאון סיסים מומה דדור כמוהר"כ
יומע נר"ו אב"ד דפ"ד דמיין מיכיר מטאוייתן תודה לאלקים ויתקן את אשר קלקל (כמו מיראלה מהאנדת הדפוסה
הרבוסה פה עם הסתת עומסי הקמיעות מינאו מת"י מוכר מבר הלזה) לטוא מרש נרוש ורעים לא נתקו יגאו נדודים ובבבי
כלה בבבה הבלה יגודאו בחרמו נעמו בנדית מ"מדרם לפרוסים פורסי מבמוזרת סבי מבי דרבנן דבלו מבייהו ומעלהי בירבי
אי לאת קבאו לה' נדולי אסבבו נמו על יומתן מיבסין סופר הקמיעות הרעות הללו ובבבוהו המיתו בו אם מרמה ומרמוה
בהבל פיסם בדידו מאמו הסטרה כי היבי דלא כנרו אבתריה לשאבי מינות דמסבא ומסום סירבה דמסבי • ואבבי הקמן
מבבם אסר בנבולי נאמנא הבלול והמאה אים ריב לה' ומבה איבריך בי מויא אבריבי • עשאוני שליח מנוה להולבה לנעור
הסלבה להודיע הדבר לאבבי נולה ואחרו לי הולך כוכי • וכות היא לך ניחא לך לקייבי מנוה באילן • המומד לקניבה ולאכול
בקבנה של מסמה עלונית הבסבסה על בית ישראל וה' הבליח דרבי • כי בתתי הבה לבית מר ניסי הנאון המומרסם
מרא לאתרא הדין האדי הבי יהיה לעד וה' הניח מסבי • ויאמר לי מה לך כרדם קום קרא הסובר בידך והרן אנרותיך
לבבי נאוני אישליא ואנרות המערב ומודא כולהו רבנן מבדך בריבי • וכשמעי את יקר תפארת גדולת האדון נר"ו
דבעבמה ביין כל בריבי דמערבא ראש כל נסיבי : מעתי דברין כי בעמו המה הרביבוני עוו נפשי תדרבי • להנים מבמה
קבלות

קנאות אל ככהן וכניף את אזכרתה לה׳ נגאות והסך נסכי • אשלי אחרוי מקבלת האגרת הזאת ואילך מצות כהונה גדולה
עליו להסלק מוסיפה לפני ה׳ כאוש״ר האחרי • עטדות ונשרתה עלך בגעירה אחרונית והגעירתו שלא להסתיר הזמנה ולא
לתת לה אחרי • מאן אחרים נסים נכריות ותוסנות עזר״ה בגולה הוא מלאכי • וביקוד אחד שמעגנו את אשר הכליל
ה׳ אסדו שמכם לאיכה הוחיל ואתרשים כיכא לתקנו • רבנן מילתא דיכולו לתקוני כולה גולה לבסיר התקלה • ולהרים המכשלה
מעיקרא דדינא פירכי • ניתו כשמתיה לההוא יוכתן דכתב קוישין • כשרף תורה נפשעו מסכיה • ולשמטה לקוביה
עד דכתוב ככיה • ויפלוש ארסו מיל בלע ויקיאנו מיגולשהור מר פיוניה כל הכבי • ואלי כאנשוה זמר שפרת מילתא ספר אלכי •
יקבצנו נדפוס וישמנו כיון לשדוריה בכל פילכי • לאדיכתא ולאמרכא ולכל רבני אולפ״א הדברי מלכא וכרכי • ואלת אחנרת
מיוזכת יחדנוס לאדיכתא דאפריקא לקבל קדוש ארגיל ומכתיה יהי מסכדו לאחול על כנולו הרב להדריכה • על מסמרתי
אמזודה ואנכה אנין מאמרכי • ועתי יבוא לידי לשרת בקודש לקיים מצותו בכת״ב אשא מבודתו בריבו״ן בעטו יהי מתוק לנפשי •
שבדו הנרב״ה אנכי • הנדקה מפני הסעה כאיש נודד ומקומי מזלא על ירכי • עד יסקיף ה׳ וירא יא כבונה נדקי לזוניאני
מיבוכת טוכני • וישיבני כיונים אל אחוכות יסס לטוכני • תולעת יעקב יסכן כן אים מי רב סעלים הגאון הסביר בחוהר״ר
אבי אשכנזי ז״ל דידיה בכל אתרתי ובלכי •

וזאת אגרת התשובה שקבלתי מהחכם הנ״ל

שאל נבי שכתב

אותיות נקבות בחסירה לשטרת תפלת אקדקפתא דנברי • מאריה דאולפנא לדידיה קא מזהר הדדיה ויוה ויקריה • דורש
בתרי אותיות קריף ובקי בהלכות ואגדות ספרא וספרי • דין הוא הדר המאור הגדול הרב המאוהב והכולל מהר יוסכין וכנן של
קדושים נמוהר״ר יעקב יעב״ץ נר״ו יאיר בכולהו מאורי: נס ברכות יעטה עורה • ל המקום אשר הוא חונה שם אמשטרדם יע״א

מלך ביופיו דרכיה למיפק בכליל״א וחנקע פאר״י • ותארכנה מאמרתי לאמלתא אנב אורכיה אית ליה בריר״ה ואתי מוזרא
דוסיף לבי פסק״ו לבר שאין כמינם כמיוור וכלהו תנוי מרמאות שב״ה ומד אמרית שב״ה ויעטר לו ה׳ עטור סוכרים •
וכתר שכמה ובינה דדיני״ן מתערין מיניה רבי לו יקרי •

מלך תרב״ה לתרוני סוני״א מגיד דינא לנפשי״ה ואתי לאמוויי ביוכו״ת שלו לאוניא מעשה מלודי״ם ומאמרו״ר לאדור מוסר
לו לאודי״ם אשורי״ם ולטוסי״ם מטך תורה קדש בכפש״א הן כפ״ם לאדון זה לזכות את ישראל ובבר הורה זקן הוראה
לאיסור שלו הוניא בדרך המוניאין תשלומ״ו תרבעם ומעשה אכות מלאכות יתנו מידיה״ן בעדי עדיים מעופרי כפרי •

מלך של״ם מבדורי המדות אך לו מיסודי מגדיקים וה ישרו מבכנים תוכו קדש ואדעתא דנפשי״ה קא אני״ד מבודה תמה
אגיד יעקב דקאי בתרי עבדי כהור״א מעפחות הורש״ו ומעפחת סופריה יומני יעבץ ומינן תורה ליסרא
בפדר המדרגה אבכ״ו מקרא ואבכ״ו מסורת ואלתא דאיתא בקל ומוע״ר ערה וכתב כתיבה תמה ומעשה לביה״ה קא מגיד
מא לאנמוהי •

מלך ישרא״ל לפני הדבי״ר אני אבדך ולי כאה נבר״ך על כרכי מול היכל מונה ברק תורתו ומצלינא אקניר״י • לאלהא
דישראל של״ם שנת נקבו שם ומתקאה כנו בנין שלו מדיקים כיונא בו וש״כ יעקב • זו היא כיאה זו היא שיב״ה
אף כאן בהשקט ובטחה כי לו לשולם מוסן ומסנגר גידולי הקדש יגינו ובנה עד עטרה דדי •

מלך יפי״ע הופיע אור יקרות בכיתי ובמוסותי בהגלות אותיות פורשו״ם אעיקרא דדינא ברשא המה באו בארה בו״ף
אני הנבר נברא הוא דקא מקבל כתבא בקלא כאה ומסודא קול מאמרתי בחמידתו מזמר״ת האדם ומדבר קד״ש מסרי
נאמר בהן פאר יסד ארם על מכוניה ומל בהרו״ת יכובנה כדי מיאותו לאוכו דנפיש הוריה •

מלך מת״ת הוניא מיתה מכרתקה קנף מכנים קנף מוניא ומכוייתיה דמר נוסה דתורה הן אן מוכירין מעשה כנים כי
הראשים יגאו תכופים בקנף תושפות לאחות לון סעומי״ם אמר הפ״ג הד תני מסילין ומד תני מוחילין אף הוא מעשה
מוכנ״ן מכין ומעל אגרת מבוקין ומפר תדוכין לא וו אף וו נמברתו כאש קנאתו מקר מיכיה ומעכנים ורמיה כין מיקות ו

נרת״ן לפרסומי ניסא בכל אתר ואתר אתי בסר בנודב״ר דאיכא רבנן דפרש״י מצודים ומרמי״ם ויאמרו בעמק הבל״ה לו כאל״ה
ולו ברוא״ח כל כדרי ואסרי וכולהו מומרי •

מלך נו״ר אסר מבר כין מנורי״ם פרה אל מפלת המרער לאהדורי בתר כהן ומורם מעמכות מרומי״ם ורמם לקדאת רש
ירון בהוכה מילתא מיפוק אנאחון לומני ומון לתקוני בכשם הלי״כי בחיה בהדית רגיתא דמני מקרא עלי מומר
לנכור בהו״ר ישראל להוריע נמרו לרבי״ם הן דורש יהן מבקש מנס אנמנו כאלן מומים כפעם בפעם לקראת כמש״ם נפלנו
וניתני כדידיה מבכת מוקני״ן נגעים ואהלו״ת ומיתא הירדו״ף כאסר ירדוף הקורא •

מלך מסכון דמש״ב מומעל לאש״כ • הימנות מ״ב מי מסמרתי כדרך המומרים את מנות המלך לאיעל בבתי נוגי בית עקד
הרומים אלו הן המומכין שהיו בתקדש המגרפין מקלי״ם ומסגיפין בכף מלוכים קול מיקר ומקול הקורא קריאת מלך
ר״ב כל אחד ואחד בעצמו • מיער נער הנבוה״ר ראחר אדא ומ״ר אחר אדא ולא פלינו • מפני מסמו בשיעוריהן מלא לאדם דבר
מפתה הבודלא לבויף אלא ראש המשלה • ואודו לעשמייהו מעם בסיקר דאוריתא לא נ״לאי כדנ״לו מיכסי כי כן מוויתי
ומסתוקא כתרי •

מלך מלום לישדר מלאך מיתיבתא דדקיעא של ישראל ושל רבנן ויקרא מסיח אלהי יעקב כיוזל אב כ״ר בארעא דישראל ביני
מורי״ם וסנניס היינו כנן היינו מיוזבה כן ארו״ה על המלכל מומילתא דבי נסיאי״ם לו ולזרעו אחריו כיש
את נפשו נפש סיפה וכנפש בריה קלב הכל״א מכיק הכל״א איידי דוומר כותב אלהו לנפשי פה ליוורנו יש כ״נ לעבת מנת
עלו לשלום בשמיה ונפש כולהו רבנן דמתיבתא לדיריס מספרי • מלאכי בכע״ר יעקב הכהן ולה״ה ס״ש

זה אשר כתבתי למגטובה • שבט תקי״ב אמשטרדם •

שלומי אחוני ישראל מרי קודש קניגדוני נגידי ק״ק המהולל מגטובה • ומרי האלקים נאוני מכמי הישיבה •
הרמה והכמאה והמסוכה • מבדי הרבה בכל זיכי הרבה • לא מכיבו הנדרקטון בהוויי דאבי ורבה • דורשים
כמין מומר במעשה מרכבה • דמעמדן להו בגליון כל רז לא אנס להו דבריס מכיסן עתיק יומיא דנול מרכבה • אלהא דשילא
ורבה • לישדר להו מעמיא מלעא רבה • מבכוכא ומדרומא מדדינא ומעמרבא •

מכאן לאוריתא מודעא רבה • תורה נמוסת מעמ מעפס דומו דיני דין בב״ה • אם אחרי אסכאה מיני אמוכה • והיה
דבר ה׳ בלבי כאש בוער בית יעקב להבה • תלהב הפעים רעים לבויים ולבריות רשות מהן נרות זו לזו ויבורא
ומקרבא • מוברא ובלבא • מבדו מילולא מתרבא • דבים נדא המורכים לבד מולמן מלא קיא נוא״ה ומורים מנמן לבע״ל
פמור ומוכי מבודתו נכריה נמסבת אנלם כהקרבה • יגאו אבסים בני בלילא מקרבנו וידיה • יומני עירנו לאמר נלבה ונמבדה
אלהים אחרים ומסרא ומסאנא • כך אמרה ע״א פ״ל כך מרעה כך מיסיבה • ונמליך מלך בתוכנו אתי בן מב״ל אל הנוא
עני״ל דאתגיד כי ר״נ כיומא מבא (לרבנן • מבו לקטלא רשיעא מקטע רבליהון מבוב״ה • מבכי מוורי דמליינ״כי מב״ל
מילה מבאו ועברו את הארץ כי דינא יתבא) ומדמי מלי כאריא אריבא • אריבא מאיבי אדי דורם ואוכל מרבה ומוניא
קמיע״ל נכפי כפש מטומאה מוכו מטון בקובה • ויקראו לפניו אבדך דין אבא • ויאמרו אליו הנה לבו לאבד ולבכן ללא שהים
מדשים מקרוב בא • ס״ן מר״י המומר המפורסם נבי מודע כבר מוכם אסר מבב לאמבנה • והיה דיראון לכל בסר מלאמתו
לא תעות ואמו אינה בבה • כפמו בכף הקלע כמוך יסומר מגורן וכעמן מאריבה • הוא ומיתא הרעה כמה המון רוחא קטל
יתנהו מבינא • פמש לנמלים בא אחד ולינה • נ״ן (נישולבנ״י) היונא מתמת הפסי״ם (קרי ביה העיפה • ור״ת
הפתי מפש יונתן מהו) והוזק כרמות ידידו של מולם יונא ומקלל מוקב את הסס ומדאה עמנו כמוניא את הרבים י״ם יורד
לפני המיבה • הוא יונתן רי אל כומר בית אל בנש״ל ניבא • לקדור אוכרות מתבא ולא יוכל נאבה • פתיא אוכמא
דנקיט נסמולי כלישי״ם דהמוא מנתאי אוכמא בש״ל דבנא • נייא בייא היינו דאמריב עלאא אפיק מבן נוורני נוורני כמש
נפסות מקנו בעיש היין עד נוארם רגיס לבאר מתת מעו לאדעת גובא • ומנברה רגלם לבעלה מן האריבוכה • בכב
ליה קמאי דקמן על בכור מנן זה מנא ומרבב את המולם • מיתן לנומש עלין ע״נ מלין מילי עמוליתא ומעמכן

פייגין כיומא דשיבא • קפקיהו לבני בשעותא בגזרא וכדותא לינלי בהתיה דמשיך אמיר"ל ואשכותא כדיבן מיליה
ובדיב אוכא • מתא לבסם ראש פתיס ינק ארסו של הכשם הזקן אשאלי מיין שר"י בבלע כאיבריו מלו שלמד לבניו ושמע
לאותו בשעותא רבה • שלמא אשכת תיה בקרוכא • (ראשונים הביאו מקום להתגדר • פרנס כרשותי אומרים לי גדור שלא תשא
פיוד כאחריותה • אחריות דשלמא קבלת עלי) כי היכי דעתלו לי אשכת • כי איכריך כיה הדוא מוליא כיאשא חיון משיק עמיא •
באשא מרי טביא דכי מלאה אילנא דבריבא • אינרי ביה דוכא • גם את אחרי נס את הדוכ הכה • כרוש פיו ימיה רשע אויב
ה' ובמלאות תוסה כלאם בו מירדפסו שר תוכה • ויעש אשל בבאר שבע שבועתם הי סיני ויקרא בשם ה' בשפה כרוכ
לעבדו שכם אזר לירמה ולאהבה • ויורהו ה' עץ הביים אשר בגן ארן איטליא ודרך ביתיכה • את יהודה שלא לבניו לאורות
הדרך לבתי אחרנו היתה בנ"ע מלאה מבטים ומוכרים שומרי בריתי מעורה כל ינם אלוה אים זר לפרוץ נגר
ונבול שנבלו ראשונים אל הסוחה לקרבה • ויאמרו יהודה ישלה בתחלה להלאם מלאתת ה' רתוס התרבבה • נאון עוזכם
כאלם הכולל המוכלה כמוהר"ר יהודה כריאל ז"ל • הוא היה נבור חיל בתלמודה של תורה • אריה שאג מי לא ירא ה' אלהים
דבר מי לא יבא • ולבו אמריו הביל אשר נגע אלהים בלבם גדולי אחרנים לא מרו את דברו כל ימי חוה נבא • ובנו להם
שם טוב לזורי ורות לשבר אין קץ ובקבה • אשתל אף אבא לבניי אחי ומאי אילנא דחיי רבא • אילנא ומתיק דאמי דיקלא
ביאשא דלא טשין אלא קב"ל • מרי לתקנייה בעיבא לאשבך אמנה הבאה לידי כאילן העומד לקניבה מאת ה' היתה נסבה •
גזרו אילנא ובכלוהי ונקיק יתאמי אלוהי • אילן המוזיק את הבריה הוא אילן דעולה"ם ומתם • גזלן הוא ואין מביאין מתנה
לאורי"ם בגזר" מגוים רק בגורי אין ומי בוש"ת ומשוכי את הוסיבם בקוכה • של ומנות דתיבם שוכות כולנים כל כיעור
ונגות למדו לשמם לבר שקר ולכסור בעיקר ושל ידו נתעוקה כת הביינות בדור הזה תולין הקלקלה בחקולקל הלו הוא נרם
כל הרעה היה סבה • כל ימיו רדף אחר הבל בן מכבל אביו שבשמים אורו דמשיב מרקם מבטן אמו יצא מעוסם ומוטב
מבטן קולא לו הוא הבוער כסיל ובער ומכתן לאיבמין לאוהו הבע"ן ובקטיה תוכבה • מסן בקרבו רוח עומים אבן רוח
המוזאה בו נשבה • רוח קמיה"ל שוכרתו והוא מרא אדם קס"ת רבה • קסת ישובנתן בסוד לאור תולדו מסוד מסאיר ולמתבן
לאיה כי דבלבה • בכלב שב על קיאו משלמים שבה והבה שנה ומירם לדרכי מיתה בסיל • טוכה באולתו הקטורה בו בכלב
מיוה וכנרעת נוסבת מל בע"ל ראתן בע"ל ובוב מות יבאים ורמי עליה דיבה • ובאויה קדמאה דמאי בוכבה • אמר
לילמוריה מל בוראו כסיל מוגיא דבה • אור לבורו רע כל היום כוב ומוד ירבה • וכל מלא מסיה ובכבה • הודמן לאיבה
כי היכי דתיפוק מניה קורבא • לא שבתה מדבה • רק אחר נב"י שבור לבוא אחר בבלה ברוסה נפסו רעבה • כל מה
מתוק לאכו כלבא בבסיה • נגלי כלא מרורת בתבים בקרבו אם מעתיק בפיו רעה יבאידבה תאת לאמנו ואון לא מעבע
לבסו מן התוב"ה • שנוסת בנוסת מל אבו מריבה • דומה ת"ם מקומם בכלה מוכה בתוך אופתה מלובה • והתחזק
לעלות מרבבה • כאתר דמרא עלי ויבא מר אבא • הנאון הקטיר פני תפארת ישראל אשלא רבבה • יפה שבאמן המקנא
לאלהיו ונקמיל להוא מיא (רבים דבן כעות המדרות אלו) בארבה • קולתיה תלי רשיא קולבא • דבר שנמטר עליו אותו נדיב
ה"ו לא יכסל בו ודעו עניה דאבא • ומבי כרעא קטיבא דאדעא תבתיים ליזיל ביה כרגא לשמויה בקרסוליה קס ליה כדרב"ם
שודרים כי מורבא • מרבנן סבהו דאפו נובלא עוטין מעשה ומרי ומבקטין שבר כפכאם ולעיולי ליה דיבורי תרקבא • לאוקמיה
בכבנא רבה • כרבו עליה נולתא דבסבא • מומאבא נאלא דבתי קרבא אסיקו שמיה בגבראה רבה • כשור"א בשמי מיא
אבאדעא ביבא • מי לא"ל (לפנם • שבניו מבסיפין) דלא ידע כריך ובא לכלל אדור הלים אשר יעשה בסול ומסבה בדה
בס"ם ומבורה ומבה סריה אלופי מוסרא כיבא • תורה כתו דוה מסיאה בחנגע ובמשל בבר"ן כמת כמגיורא בדם בדה ובבה •
דעיה מניה ובוי פנים רשטן אבתריה ובהמה רבה • נגזל אר"ל שבשמים ואומר לין עשה אוזיו הבבר מיבאו הבע נשמע
אשרה אבל המוכה ובאקום מקדש הקיבו מבבה • גזל את הבתים ואת החיים וחובל ריבויים ורבבי ישראל ומרשיו והוא כמלבי
לבבן יתקלס זו לבנו לבכיל מרבה • מרבה גזל מוכם שלין לא קבבה • מרבה ישיבה שלין בה שמש ה' הבא בחורים כולם
ובבתי כלאים הבבא • אומב יין שמוטים ומש"ן (ס"ן) לא יעשיר ולא יקום אילו לאחריתא ואומב אמיתי נרבא • אדר לגדבי
ליבבי נגוני נבבי נמה ליה נבבא • סריה גולבא מתיקא הוי המרבה • לא לו ומבבים עליו טיש מבבה • על כן נדלה עליו
מנעקה את פני ה' בנעקתה של ביבה • כדייבי כדום שומה רשע ונם רוע דייבא"ם • ויגלה ויאסב קללה גם קוב קבבה
אלה

אלה כיהו אלא ומרמות זתוך תוכו שמא כמוכי המרדע שלין שעליו כמרדעת של אמור אוכף ומסקב לבולא שמא סקבא
בוסך כאמור שבסקיו ראיש אמרא לוכא • אתא אמרא בשם לשרנא דבסורא רבה • ולרשע א"ל מה לך לספר חוקי ומשא בריתי
עלי פיך לריק ינע כדי בסבה • מה דלמתא עיילא מתא כסיבא • יען כשם בשקר ושם כוב מפסהו כאומה נשנבה •
אנא מי"ן אית ביה"ו מרו ליה כל מי"ן דין כמוכו לבא לא כאל ולא שרק ולא יעלת אן אכן מן סרמיטין סרמיבין אמיסין אילא
בהכירדשמי ומבדי מבודה בקדסים בעלי מוחין לאוזבה (בדוקין שבעין הבכל ובני"ב שפתים • דלדידהו לא הוי מוחא)
בעולת חוכה ומלאי נדבה • קדשה בנאל ובנביבה • אבר לן יוכה ומרי לן עורבא • יבא רעות דלא ליסרי לן תרבא • ואם
אמרו אליו עדות אתה מוכר את מנות המלך ה' נבאות ולא יעשה כן בישראל כולם קדושים מוכר עד בקיבה • ויענוהו
בוות תוקן כך עלה בחשבה • הבא יוסבי מרוס קריס בשנבה • יסכילבה יסכילה עד עפר מרס על נבה : כדרניו רעיה
על מבא עביד לנגדה • סמוכה אלבי דרי מוסבנא כבד מיסרא טרק אבבא • אבבה בוזוכא מלוה ישנה הוא קדם ב"ם מעשה"ר
ונבה • לגמתלקה בבסה מאמרה נפל בכתביהו יאביבא • עוך ומורמה לא ימיים מרמוכה • גלולה היתה הבנית ומבדה
מרבה בשמריה טרופה מנבה • מומאה בוקמת ומולה בקרית פותלי און מדם עקובה • בכד מליה פשמא כמשא אדריבא
ומקבי להו אנבה • כל מידי דמתקרי נכס"י הלידבא בכים אבא • לבוס כרא דמזומאה כי אים בכבו ובלאיו מל רוב מוכה
מסטמה רבה • נברה אליבה • רמאים כהפכו לאכוריות מיתה ומטם אף נדולה הסבאה מאהבה • האומר לאו"ל לא
רמיתיו וא"ל לא הביר בתבסה בחסה יריבהו מל מי מריבה • לולי ה' נבאות הוה יר מדיב יחידי סגולה הקרדים לדבבה
ה' ובמרידים אשר ה' קורא יוכרם ה' לטובה • כמעט ובבדוס היינו כעיר הנדקת כליל בלולה בשמ"ן (ס"ן) ומריב"ם
והרשעים כים נגרם כל אשא את שמותם על שפתי תעלה בבסה רקיבה • נאקדה עדותן בב"ל יפה הנדול שבמקום אלה
הקרוב אל הסלול היאלים בנבא • והנה אתת בכון הדבר נעשתה התועבה • אשר עשה המורה לנשקה מתף שם שמים שם
ר"ל דבר סרה על ה' ועל מטיבו בהסמכו על תשעת קנה רגון מטי"ם לפי מומאו אשר בא בכבו ונקבה • מקליה לע"ב
ולאכיה בע"ן שלו דבנו מומעניה מרי לבוויה בנ"ם (נדוף שבתאי • גירא שמיא) לא יגם להקריב ולהתקרב בד"ל שלו אסוכ
לבו כל קרייבה • כמו שעיניהם תמוינה מיסרים מתוך מופס הסתרלה אחרוכה המוכא המוכא פה שעשה לו הנאון הישיש
מופת דורנו הנודע בשערים כמוהר"ר יוסף בר"ו אב"ד ור"מ דק"ק פ"ב דמיין • הבא בכא ובהרמאה ובשליחות כל נבוריו
הקיל שבארץ הזאת פה אחד והסכמה אחת אלוביבא • והוהירו לא אחת ולא שתים יעוזב רשע דרכו ואים אין מחשבותיו
יטליך הסר"ן הידו ויבא המשובה • ויתודה ויעשה כהונן תשובה • תביו ליה הבוא שבא • כיילא ליה בכיילא רבה בחדה
עובה מרובה • כמוסר בעמה בחבה • טובה תוכחת מגולה מאהבה • מלד לו באמה מוחק"ת ומבב"ה • הייבו דא"ל
אחוכי ליה לחר ולא ידע בכיין ליה ולא ידע ומי ליה לחר דלא ידע כין בישא לעבא • ותלבעבו מסביב נם כי זרקה בו מיבה
ולא ידע בוסה לבבות הלא האוכלת סביבה • סם פביו מאיר מסתייה דלא נאיר ולא הדר ביה אלא שמותי נאי שמיא בחברה
תלמיד בור נאור דסיף כולי האי ואחר אדרבה • הכי מדיף מבדא בישא בהפקירא ביאה ליה הבוא נאלא בריבא העוכר כיון
הנאולים מאלב אבאה מבקשא ליה מטאי כאבא • אחר אבן מעלינו ליה בבכיה דבר מוריי"ן מורי ורוי אבן אסקינן לזילותא
לא מייסינן הקטע יוכא בק"ב שלו אע"פ שבמוכות שלו שמאין מדדם לבריסים אינהו בדידהו ואבן בדיבן הביבו כרוכים אל
הדבר נשמן על מקלו מגיד לו הביאו לו אף הוא לעשות מרכיו נבכם דרך אחוריו למקדש (אחוריו אל היכל ה' ומשתחויתו קדמה
שמש שאבד מן העולם) פטור • ולא מסתפינא מפרייא מכרו עליו מברים הדמוהו באיבה • ההוא דקרו ליה ק"ב דשם
אחר מאן מסיק כי לא בלבייא ופלגיא ולא"ל אזיל בתר דוכא • מאי הוה עלה דההוא מנתא הילכתא כל דאלים נבר אינהו סבוכ
תתאלה נבר ואבן ס"ל עלאה נבר דילמא אדמיקר ליה כלא עלוקה ונסח מכיה אורבא • ואין אדם מוסה קמיה אל ההקדש קדושת
הנוף וקדושת תעים עם ה' לחדי נבראה בגילא דמטאתא דקדמי באכלבא • ולא מייסינן לב"ד טוענין אם להם
לרבנן קדישי כי דיבא רבה • וכי בשביל שוטים יאבד העולם הלא טוטה אחד יאבד טובה הרבה • ולא תהא תורה שלמה
כשיטה בטלה שלמה • המקראות מכריזים ואם הבלם יעליבו ע"ה את מיניהם מן האים הבוא וגו' וכתוב לא תמחול ולא תכסה
ובערת הרע מיסראל ושוב לך ובאלה רבות • ואומר לא תגורו שפני אים ולא תהדר פני גדול • המסבט לאלהים הוא
דינו לבוקר המשפט כתרו את כן הכעות המוסה הדריבהו דקרוהו אל הקובה : הוא וכיעתו שם תלמידו שמיהו הגון כשלמוה
ונפל

וכל עוזר יעזרו כולם יכליון דינא לחיל כתר"ם וכתר ערבא • יעמיכו ה' כחרם וכנרגא • לחדכי נפקי ספורי ומתעוד
לסהוא יוכתן לא מכיס ולא רבי יתקרי מרא לחטוכא וייפכא סך קירי פלכתר דורס דרשות של דוסי ומנלה פכיס כתורס שלא
כסלכה כנגלה ובכתר כופר בעיקר ביית עטיס נדקנו המעות מפית ומדיס אחר ע"א ניך הרחוקי נדיל ריטבא • הולך
עטרירות לבו הרע לעטן ספות הרוס את הנמחה • שלא נמסעה אוזן לחכה נפסנו • לפכיו תדון לחכה • לעמוס דבר ה'
לא אכה • בכן נמנו עליו וברכוהו כדוהו והקריבוהו והשקוהו מיס המאריס עד שתשא כרסו נכה • וכל סיעתו כבדילו
לרעה מכל שבטי ישראל אסרי לן כהדייסו לא שתוכא ולא מירוכא • כאשר עיכיסס לנוכח יכיטו הקמיטות הרעות שקיבר המין
הנ"ל מועתקות מעבר לדף הלז • ואת אשר כנוד עליו כבדו תשובה • דין פרשנן אגרתא ונזרת דיבא די שלמו מכיסיא וריטי
עמא נסתוכא מפרס קרי וכסלין לתקרי כתבא • וכי היכי דלמטיכהו מכיטר"א מיבא • על דבא שלמא והודעא לרבנן דבי
מותבא רבא • למוזכי לחו בעזוה רבא להנטרף לתכין המרוכה • להשביר מישראל אשה רבה • ונבטל המחלוקת מעירנו
ביטי"א מקריב בה • קמו נדי לתכאוכה • ויעלו מלקס מכה יפה לאכול בטובה כוה ובנא • אוכרה ימים מקדם כי נקראתי
לבוא לעורה ה' כגבורים לו לסס שערים בשערי קהלתכם זה לי עשרים שנה כד הוינא ווער לנבר מעדת קהל ה' בעמדין
בהיות אם המחלוקת מתלקחת במחנכם קדוש על דבר הטלת מרבי המיסים לאליקה שתי בנות הב הבה • אחרו נתחבמה לבשל
הסכמה והיתה שלי מצות המכמים הוקיים המסורכמים רבני נאוכי הקנון הנבאר אלוכי שירכם כמוהר"ר דוד פינני וכמו
אביעד ז"ל לתת ידי ואנבעי שמהם על דבר אחת מילתא ביבא • מילתא אלביטהא יקירא באכפאלי שפילא כסיטא נוחתא
שנכיס מקלבא • אחור לא נסונותי לענות על ריב לא ידעתי אקרקרו ואסבדה מתלעות'מול ואומר עם הכ"י קן קולאסו
מקס"תי בידי תשליך אליפות וכבא שמדי הן אליפות לאו וירלו אלכיס וידמו לחו עכתי ה' נדיק בקרבה • תחת נערתי בחוכין
להסקיע ריב ומדין ותסקע הלם ברכת להכת שלהבת נכבה • לא מנעת שבטי מבית דרוסס אפילו שמה אחת לעטות
בחת רוח לאכינו שבשיס לבבל לקוני מיה מחכני ולחנות אן בשיניכם ירלי ה' ומוסבי שמו עטיתי אתכם מטיבה • הנשתי
מנחת קנאות ובלתכי תשובתם הרחה מלאה תשוקות אן אן לה ומיה לעד ולאות כי מכתתי ערבה (יעוין בי"ע סע"ה)
אנבי לבב שמעו לי הלא לכם לדון ק"ו אם בדבר שבמחון לא מנעמו מעמנו מולהכנם בתנר ומלתנו • כדי להשמיד הדת על תלה
אלנמול דלת בפני עוטי עולה כל תעשינה ידיהם עוטים נרסה בפסי לתלבה • עתה כדברים המוחדים בדומו של פולס
מנוגעים בעיקרי הדת ומסודותיה ולכבוד המקום ותורתו בכללה • מעכו יבא מוסב על ה' רעה יוצץ בלילה ולו נכרת מכבר
לעקר"ן ואבן לשרת והוא מם נביאי בע"ל ביבא • לא כל מבן שמעויב כל אדם מישראל לאכור אפילו בפסו ומאודו לרדוף כאף
אלהיף את הדרוף כלל ישראל ולהניל מה פוורה מיד אחר"י דוב אחרב הוא לי ומאב מרעב • להסליך הטרף מידו ולהסיב
מעבי אשר מבה • וקדר בספינה מבולנו ומד יוסבים כה אליב להשבר מעבה • לכן תנו יד לה' אלהי ישראל זה יאחר לה'
אני ומה יכתובו ידו לה' ומה יקרא בסס יעקב ובמוקיו ידיכו בפיפוקי מותם קודם לה' להשרים ולבדות מחניא הקמיטות
המועתקות הנה במעמה ב"ד הלו לשמדי אליה נודא רבה • ונמרחי יתיב לנוכא • ואילו היו עדיין בחיים הנאוכים הוקיים
אלוסיכו ומיודעיכו הב"ל רבני מירכם העדיבה אליהם היו דברינו ראשוכה • והם ודאי היו ראשוכים לכל דבר שבקדושה
לבבות מוחות אם דת תורתנו נוה מסה מורשה כראוי ובאוכה • מטיבותייהו אחיכא בה טוכה • אולם אחר שבמשו לתנוחות
אלא ידעכו שמות הגבורים מיוחדים בשבת תשבחוכי • על בסאם תמתיהם • על כן אמרנו עד הנה ומסרנו דברינו בתפלה
לאחיכי אחיכי הרועים מבחי הישיבה הכללית דוינינאה המעטירה כלילא דדהבא • המה יבאו ויבואו לפניכו להניש
עטוחותיכו לפני כל יודעי דת ודין בארץ איטליא הרמבה • כי לא מנאנו ידיכו ורגליכו להתהלך בארץ לארבה ולרחבה
ובדרי הם בחיים ברשותיכו ומומדים בתקומתו ומעשיהם כמעשיכו לב אחד לשמים והכל יוצאין לתלמות חובה • ובכר הנשמה
אליכו הסכמת מבחי הישיבה הנ"ל מגודת וזכ כולה מאירה ומהוכה • וכראותכו כי אין בני מעלתכם הולכים בדרך הנבדי
מוניטי קרבא • תחסנו מדוע בוסס רבבה לבוא על מה זה בבה מיבוכא • לא יבולנו להתאבק מלהריץ דבריכו אלא אל בני
מאר מעלתכם נזדת בפיר מבוכה • אחלי אדוכיי אל ישבב דבר בפני התשובה • לתת בני מעבה בעתו לעשות פרי תבוכה •
הסעה מריבה לבן ומבוה בשמתה מביבה • ומלוס כל הקהל הקדוש וביחוד בסא בבוד מעלתכם יגדל ויברוך לרוב יוה ומזרמה
בטובה ובגבה • מעשיון בנחת ובשיב • יבלו מביבה בנבחיים עד זקנה ושיבה • יוכו לגאולה אלה בנבחת מעיה אלה
יתן

שתקב תהי המסרה על שבאו יסתקבו לו כל עלבים אשר יקריבו אלבה שבא אבגא • וירלו בשיר ה' ביין לים לים ירלו בה •
יתן לו מוסב שבא לאמר יחד לא אחדת הקודם הטובה והרבבה • לאכול עפריה ולעטוא מטובה • תמידין כסדרן ומוספין
כשלבתן אלעי מנגה ושולת ראיה הרבה • אנא ה' עטה ואל תאחר אבא ה' הקשיבה • כאשר אתגפסס ותוסס הבנ"ש
זכים את לבבי הכאחין לאמותכם מומין לעבוד מלאכה • כנס דאבה עבוכת רוח ומוכה • כנסור מולדת מקבה על כוסי
הבנועה הוכבה • יעקב יעבן בן לבנאון הקסיד בישראל נדול שמו בטוהר"ר בני אשכנזי ומלל"ה אבא רבה • ומעבה
ליסופה קרובה • הן תוקלתי לא מכוכה • כריך נותן ליעקב ולאין אונים עמקה ירבה •

על אגרתי הלזו לא באתני התשובה • ואני דן אותם לכף זכות שלא הגיע מכתבי לידם •
זולת זה לא אוכל למצוא להם התנצלות שיהיו כפויי טובה • ולא יזכרו מה ששיתי אתם
חשיבה • לכן לא מנעתי מלהציגה הנהן • ללמוד ד"א ומוסר וללמד בני יהודה קסת נהושה • נגד
בע"ר קשה • אשר מצתו נהושה • אף אם מכתו אנושה לא ידע בושה •

שאר לנבות מינלו מת"י לרבני המזרח הלז לאדן אשכנו לא אנינים הסה • כי יודעתי פניהו ליריאים • ותשובתם נשלח
מעל • ונם לי מלד על מעמיתי לבאה מסס יקר וגדולה • יותר מעה מהיו ראוים • רק מפני נוכן מעה •
ומבני תקון העולם • ומכ"ו הוכיחאי בפ"ב ואלבא כי מנעם ה' עכבוד אכל אומם הלנרות על הרבנים הנלחמים לה' מהיו וריוים
לדבר מנוה • כבר זכו כהם רבים • הן אומם מבבר הוכנו בספר מפת אחת • והן אמנן מנרפסו אחת אחת על דפים
נפרדים • לא אנינם הנה • לחעע הפרחת ולאום על הוגלה יתרה • אך לרבני פולין לא יאדתי הדבור לאום אחד
בפרדות • רק אגרת שום הכ"ל יאדתי לד"ל כפלל • אכן נים הנאלה"ל דלאמסרדם ובדרב דביילנ"ל • וכ"ל הרבני
כמוהר"ר בני הירש בר"ו ונלונא • המה עמו אתם מלהם • לכתוב לכל מקום אשר דבר המלך ה' בכאות מנים במדינות
אלו נתנו ידם ואנבעם • להעיד לבנות בדרשיה ולהעיד בעם • להקהל לשמוע על כפסס ועל ורעם • ולנדור נדר על בית ישראל
הנאלנים לה' בל יפלו ברעת זו מחנו לסס התועים אחר בני מודע • המה קבנו כתבי הסכמות לחוב ולאל הבקומים בעמות
יזכרו לטובה • לדורות עולם ישמוד וכיס וקרעות כיין לכבון עמיתים מעיכם •

זה אשר כתב הרב מגלונא להרב דאמשטרדם

באתי כיהודא ומוד לקרא כבר קדמוני בנו ס"ר דישראל בנאמחת לשומו • ומותי יעקב הקטן שבא לבבות מומעין לו •
לאמנם מה אדע אשר לא ידע רו' הדרת קדשו קרוב אל השילול וביודעו ומכירו קאחר אולי יכחיד מכה תמת לשומו •
ואם יסכים כבוד הגאון מוהר"ר יהושע אשר הכנים מ"ע בעמתא אדא לבבם בטוביו של קוי"א קבאת ה' נבאות עשה בלי
כני • ואם יבא מוסב מאתכם לזרוני להכנים מ"ע לתוך הסלום מ"ם האופנים אשר נאמרו ונשנו במכתב בנו הרבני
המופלא הר"ל הכני הכני • אולי יגולנל זכות על ידי לאוניא יקר מוזלל • וז"ל מוהר"ר יאקב אב"ד טנרודן
בדין נדשיוא הנה באמרוכה באתי לדרוש בשלום כו' • לא מבעת עבמי לחיות סביב לאריות ולהדביק בהבאת שלום ולא
לנגע תאכל מרב • ומי בטוהו רודף שלום מעודו בהסורפס כל אויו אוהבו ובכרע לבבות אם המחלוקת המתלקחת
מנפש מד בשר יכלה ולהשקיע נאחת מ"ה בטו"ה מלבד שאר רעות רבות ונזרות ונזרות נדולות ומקום של ישראל שבעשה כתות מבער
כלי הסמך מיסכים כבוד הגאון מוהר"ר יהושע נר"ו • אשר הקשיל בחנוה מתפלה לקרוא לשלום • ואין אנלי כל אדם אשר
דברי אים מעודות בנו הבולך בחקבת אבותיו בבוד כו' • ולאראה מיני הידוע פותח בשלום ודומה לקיים אשר יעשה עליו
כו' • ומם בבוד אדוני המכמה אלא לדאות • ובוה מיומין מקרבת • ומל האופנים שבתב בנו הבשיד הנ"ל • רק בלתי
לבבו המורו כאי"ב לאהב ולבקש ובעמ"ו יסיכה תשובתו הרחתה זתשובת בבוד הגאון מוהר"ר יוסף ואין מקיפין בע"ה
ושלום עלת כו' :

מכתב הרבני הנ"ל מגלונא לאביו הרב ראמשערם חפץ

אשנה שרק שלום כי כן פקד עליכ' אחו' הגאון אב"ד קהלתינו אשר מלכו ימים שלין כסא כעת • אמנ
הרי נלקחת כו' • אודות השמין אה"ב כי כשלק אם ה' לבתי מחנות והנס שבבר נודע בשעריס את כל יוסר לבו
הקדמי אל תנינה ה' ואשר אתו כבוד הגאונים ה' אשר בא לגורת ה' מ"ר יבו לעבדו לאל הטומרים מנגד ולא יסבו פניהם
מבני כל מסביב רגשים יתהלכון וכילדי אם מכיהם ילוכון אם ורם שבאה מן ההליוטות ולא יסגיאו על כל נזרת הרבנים
ומה לעשות עמ לגרם ה' נכאות • והנה נורת הדלך ל"מ נודעת ומדיין לא כשה שקשה הלבעדה והנה עד שתה לא דנה
בבנת הגלות דקדנו להבנים מ"ה שדנה בר אחו פני הדור כפני כלב כו' • אחנם כעת אשר נודע לבבור הגאב"ד בר"
מהירות קרה יגלוה והנוכו לבות בגדית שלום על אחיה אומן אשר יעשת עליו מפי כבוד הגאב"ד ומרגיכו ליסבא שבאה קשורה
מלאבתיב אל אוס קמים ומלא יעמוק בלבתדות והקשיות אשר כתב עד הנה כאש ישרפו ומלא יחרב מוד תקלה על ידו
לבבוד מרי הגאון כבוד מוהר"ר יעקב נר"ו (כפי הנסעת אלו הדברים הומתו אלו מפי ס"ב הרב הג"ל ר' יחזקאל אב"ד
דק"ק אלאבלי) והנה בלאמת עיניכו הריאות כמה מחמת לבעינן זה ומדיין הולך ומאור ובבוד הדורה מגדלת ומבמת
ס"ב יתברך אלה מבה ומלה מבה אים לדרכו אבו ורבו אבדים המתפרנים נבנים ואת ה' המה מבלנים ומלו"ם כובה
לעינוכם אלות קמה נם נבנה בקושים זקנים ובורות מסוכה ויקם מן הבא כידו מלוכי מדינה ומקל בעלם הרים זה ישפיל
זה ירים אלילו תבר"ר מן המכרים ין והמשלים לזה מקדנין ולזה לומין ולאומים ריק יהנו לאמר זה היום אשר קוו זיחונו •
הבה יום ה' אלה אשר מלרנו ינלו מם אמד מל לא אלא לב אחד לאביהם מבמים • מתה אלה לבם ויאמרו • אוי לדור מבך
מל זה ביניו • ועתה אלת המבה מיומה מבבור מבו הגאון אב"ד דקהלתנו כאשר נודע לו מהות אמת הגאון כי זה דרכו
מלו אהבה שלום ורעף שלום מבבוד אמת הגאון מתה תפלה בדבר מנוח רבה כזו ויבתוב לבבוד הגאונים אשר אתם
ובבדרש הגאון הרים בבבוד מוהר"ר יעקב ולבאות לאיה אומן הייתה כאות רק לתוון שלום כי אולי הידוע כראותו כי אולת
יד מב הה' בבל לבו ומה כי מורת הדין נותן כדבר מל ה' מבריך לבוז הפרהסיא • מ"מ בבר מאריכו הקדרוגים
בה זבבותיהם מאין כח כיריכו להמשיך הבל מל מורת הדין ומה יעשו גדולי הדור מאין דומן דומה יפה ובריכין לבבלם לאמה
הבוון הוא הנמה • ובלאמת אם"ד הקנוסה הדבר נאה ומתקבל מל לב הארי לעשות שלום בעולם • וה' ידבר שלום אל
עמו ואל אבדיו ואל ישובו לבסלה ומה מלבידעת יש עוד לאיה תנאים להתמות בדבר מ"מ הבהמים הידע מבר ובוה
יבתוב לבבוד הגאון כל ר' מרמן מל דברים והתנאים הבאים כאומן אשר יוכל נם הוא לבבוש בברית אתם • ולא תרבקוניה
יותר מלאי • מי יודע מה ילדיום ובמטמה מביה לאדם מ"ר כל יומם כשיכו אשר אמת עמות מלבי • כי לא מלבי ולא
מבי בבוד הגאון יקרא אלי הנם אמונכו ה' מוהר"ר יאקב שהיה אב"ד דק"ק נריכן אשר ידוע שהות שלם כאהבתנו דבר אמתי
ב"ב בבנין הוה כי מינינו הרואות את מבי שמיכו ואת כל אשר נעשה מבני כלבין דמיסיון יען מבלומקום לתלות עמנו בסמרא
קדים ו אחרנו לשומם נשמן מקר עד אין מקר ומובטמני בבבוד הגאון יבבסו דבריכו באוכיו לא יהנה הטוב כאשר הוא טוב
אנוש ידעו כל עם ה' נודל תפארתם תפארת מוד קדושת נאונם ויקראו לכם בהנים אשובבים לבות מובבים נוחלים לאיבים
יסדים מובים הק' בני הרים כו' •

ושלח ניסי הרב מנרת הנ"ל אלי • זה אשר השיבותי עליה

ך"ה אדר תקי"נ לפ"ק אלטונא

שלום לך ליש שמחות שבכיל מיר ידידות • ה"ה כ"ה הרבני הומלב ספרא רבה ומבין ידידות • כמוהר"ר בני הרש
בר"ו אדבו מרים אחבב כל מזון מחך ומב"ה אשר עשיתיך שליח מנוח ואמתני ביניכו לחדינת מולין הקדושה אליך
כבי לבכותך במנוח דבה • כי דלתיתיך אמו כלים ביל ארוך אלמה שלון מוסים לבנת בנכה • אמרתי דין דפס מדבית אב ל
לעמות דנון קנוכדן בנני • נבור בחרי אלבה • ובמדוחני בתרבלו ידיך מעסקון עוד בבמנוה ווו • לבדם אחר ע"ו •
שבדלי לקרב הנאולה • ומבה כה הדאמי ה"נ אבין הגאב"ד דאמשטרדם מ"ם אליו להסתדל בשלום ומבדם • ע"ה לבמיה
כובלגל בעיני מוזיו • ירד לדיועה הנמקונה בדאותם כל מה נעשה אינו אלא מקבולות דבר ומהמה • אמת ה' הוא מנדף

מבור ה' מלאינה שוודת ומבת בלתי סרה • הנמתומתי מאד אל המבלאה ע"ו ידוו כל הדוים עלי לבי ידוי שיבי נגרה • אוי
לשיבי סבך ראו • לא כך קויתי מאד • מתבנים לאוכיך דברים בעלים • מי זה מעטין מנה במלין בלי דעת • ואף אם לא
מלבך מבית אמן מטופה • ב"ה בא"ב היעמן לפי דרכו בדברים אותך כפה • מ"ו לא נמלטת מן התרעומות באמת • הלא
אים חיל אתה ונתן לך אלהים לב לדעת • ולהבדיל בין אמת לשקר ומרמה ועשבה מוסמת • אמרתי עליך מוית אים מהיר
במלאכתו לפני מלכים יתיצב כל יתיצב כל לפני מטוכים • ומתה אלוך הלבת את הולכים מסכים • הסופכים לעבה מסמס
להפוך קערת כוסף על פיה הפך ומשה • לעשות מה"ם ק"ם ומק"ה ם"ה • ולהמליך כבוד מיים בבבור ב"ו ולהמיר טוב
ברע • מלילה מולין הוא לך מאמן ו אלא מנת היער המכם להרע • המכית ומרים להנאתו ולתועלתו • הדבריס הסם דורש
דעים אותם זכר ידם נמכר • ונעשה אלף מבודתו בכריה לעבד עבדים בחבר • לשרת עין ולבן מקיר תועם לעשות רע המתכר
ומרמה לאים • כמוך לטמל בכך • לא אוכל להבין מה דאית על בכה • אלא נמחרת מאחרי מבית תרעות מלילה מלבניה עליך קללה
לא נרכה • אתה ברוך ה' לאיעבך הרמקבעטמוי קסת רוייה מבנות ומחזו כבוכה • ולהכסדת לקטייפת למיעל בתר לאיבלא •
כאילו דבר הנעבע לבבודי הוא לבתבוע עלבוני • ולמשול לו כל המתובות והנלילים אשר עשה האים הזהו מבים רבות
כנלוי ונכתר מבים ישים לקטקע בית ישראל ולעקור דת מעשה ויהודית • ולאחר הביד בני של הפסרן מלך • ולאיך עמו
עיכיו מרלות כלזה • מלבד מה מהומיף מל מעלתו מעמ מטלת קסם מרי • ע"י תלמידו המוזר לפקיר מנמו בפוטבי לחרף
מערכות ישראל לדבר מלה' סרה גלילן שמו בקרי • ומלבד אמר עדיין בכל יום מבמיל הרבים בהוראות בסלע בנמם ומאכיל
נכלה ומרכה בזרוע מטומה • ובהכמה דבות ודבריס אשר לא כן מלה' מבה • הבל ואת לא תאכל ארן הבל ואת לא תתבקם
כפם היסה • הינלא הימלט העוסה אלה היס לו מרופה • וכבר נגדמה סאתו נגע אל הסמים מטפעו ולא תנבל הארן מאתו
רוב • בינה מוע כמוסו נסבר ולטוכה נוכר • ה"ו מס ע"א מתיקר • לכן הבריתי להנגיע ולהמלים דבריך הסם כל יודע נ
לאים ולא ידאו הסלם • אמ"ם מאיכן מעלין ולא מורידין מאין לך מומע לסנה • רק מלא לבנוס מיך הטוב מקנית מתמלה
בעסק זה ה' מעסיק רבה • ומתתה יש לסום מלא לומר עליך ילדות מעמה ואת מבמלת ברמת מקליקי לאון רמיס אשר לין מינם
כ"ל מל בנעם ולבם מל המוסק והחרונה • לעמות בבסף ובזהב לעמסון אהב • הסיאוך יבלו לך אנסי מלומך מטבנו בבו"ו
ירגליך לא מחדו במישור • וידיך לא מלחת בכיסו"ר • לא מנאת ידיך ורגליך בסונו לאור לילך אחר עמת • וזקן אשר לא ידע
להזהר ומעם וקנים יקם מקם רע לעבמו לא בכבי מעמח • ובית מגרמה ולא בדרדקי מנה • מה לך ולטלים קעיה"ל •
מעוכרתו רוח קמיה"ל • ורוח מומים לעמוך מין בהבל"י • הטוא וכבנות המנלה מטאה רעה אחר רעה • לא מסקה ומסתמ
ומיה רק ומעה • לין מלום אמר ה' לוי לרמע רע מעיר מיים ינאקו • הוי כי בא ומומעת בקודתו הנ"ע • ולא לעלום לים
מרמי מיד ארן לומתקומה • לעמות בו בקמה • ואשר בתנן ומבת לומר הלבנה מאכל חרב • ולאי לבנה ולבנה בנמים
חרב היה לה"ל לא מעקום מד מאכל מרם ורותה הדם כובריס ומובדי"ם כודנן לת פני האדון • לין תמקומי ה' נוה לה חרב
עורי מל רותי ומל בבר מתיתי • מלמעה לה' מדור בור • ולא מאוב מעו מרבות לבנה • הנה מל אדום הלדום מלו מרב
יומן בנימל אשר אמב מל ה' רעה אך מאמתו ומנו להדיה לפתוח פה כרגע • לעמות מולם הפקר לזרות בכי מלין בעוות מנמ •
ומאם ב"ו נם כפעם הוות יבבל כבב"י מיד ולא יודע כקבע • אף ה' מומויקין ידיכן מל אלו מאומרים תדעו סכן אלוהות
מהרי הן לא כמלו • ובכל הרעות מעמו כל ב"ישיו לא יחבאו לו מין אשר מעמ ומאחרו בבלבו • מלילה מלילה לא יבלים מעמה
מ"ם כפעם הוות לי ול"י מלא יאחרו קסם ירמתם • ורעה ואת מבל הרעה אשר יבאה מהכמת האחורה מד הנה • ולא נמנה
מ"ם מתמלל אלול מעום ובורה • לא תהה כוחת בישראל • מ"ו לא תהה תקומה לומבלת מונלי ישראל מהבני העבור הרמע
מיי"ן הרע הוה מורר היהודים המומיקים ידי מ"ה הלוו • והביב לה מחודיטו"ל מל אלהי כו"ב • ומה נדולי הומן בדור הקודם
לא עמו כהונן בחה מוריתו ולתועב הלוה • אלא וכו אם הכיאו מקום לבעיר מ"ל • אם מלא בתמלאה מתתו אם • ומה ולא
כיאחר הנמנו נ"כ מל מעמי מתמומיו הרבים אשר מעלה כאמו ותעל נאמנתו כי הנדיל לעמות • הסתרנו עלו מל נוחרו הכמיל
נמו הר נלו • ומה אתנו אל תירלו מת מ"ה רבו ידיהם ורמתי המומיקים בידו פנו אלו מורף הוילוהו כי רלו מרומו • מל
כן נכבע לבנים ברלותו אחלת יד כלתה אליו הדמה מאת מהבניו מלבנים • ומעת אשר מסב מהרוים ומלה נורלו לעומלל
כודלגל בעיני מוזיו • ירד לדיועה המקומה ברלותם כל מה מעמה אינו אלא מקבולות דבר ומהמה • אמת ה' הוא מנדף

ביד רשה"ע • תלמידו המומר ואיזה לאלוהות הרבה בסם דבק לאהבה ונעשה כומר • הוא הוגיד כמו של ה"כ מן הכלל אז
היתה מסכורתו תחת עבודתו • זר מעשה ברבי עקיבא • ומכסיו הוא מאדר מוקלל אותו • וכן רבים מן האנשים הודים
העורדים הקשים שהיו בגלגן מיוסרו כסמים עליו ומלאו ידיו • נפל לבם בתבריאו כמשם ונעשו כמולי קדרה • ורבים
מעשוביסם תתייהדים מכירים עוכם פקחו עיניהם מתודים ומודיעים • ואת מאכנים ומתאבלים על הדבר הרע הזה אשר נהיה
בקהלם להכשיל הרבים בשאל בנפש • וכמעט כבדום היו לולי ה' נבלות הוציא לנו שריד • לפרסם את האכפים בכל
תופיה יתגלע קלונו של הרודף אחר בתולת ישראל מאורשה קהלת יעקב • וכיתן להגילה בנסיון של רועה רוח רודף קדים להדבקו
ולרדפו עד הסרמה • ולא יאמרו הגוים הללים באלילים ידינו רמה • ה"כ מה טיבו של מלוס קטיעה דמקטע דגליהון דרשיעיא •
וכי כשכיל דבר מבשמון או של כבוד המולוקה היא המעלוקת הזאת • לייחס על המלוס לבדאות מפידות לנעול לפייניס
מעבדים מוכים • כלשון מרוזיך המשוכים מאד בפעם הזאת (אך התכללותך נודעת) כלך לך מדעת מסוכנת היא"ם
ידינו • שהיא דעת החיצונים מוכפרי שונות • ואם עכשו כפעים ודונות • ד"ת מעות קונות (ומכ"ז אינן נוחלים לפס
מבדים מוכים • רק למעמן נוחלים מסד) והכסף ישכח את הכל מעיר אסורים ומייפה כל כיפור ונגמת לאחר דת יפס
מוכות • לא כן מלך יעקב • מלך מחים מי יעיר אליו מסין מאן רקיע • העם מתעשיו להכביע • בוטני מדבריך הכ"ל אין
נוקמת באחרי פיך ברוב דברים בלתי מקולים כפלם הכביעה ומאזני מעשה לב' • רק היית מוכנ את הכל לאחר שהו בפיך:
ואין מליץ לדבר עברה כמ"כ • כי אין מ"ה גדול עכום מוה • לעקול על כל מלך לרמס עריץ הלו • ומלא לנקום נקמת ה' ותורתו:
הקונרת מק ומוסת מר • לעשות מעשה כתוב בחיים ומרשה הבליעל הלו מו פכיב כמר • היהפוך כוסי עורו ומאר
מבכורות • ואמתכי אפיה כבלבא שמאו הוכב ודיקו כמר • ת"ל לא אלמן ישראל מאלהיו • ואף אם קצת אנשי בליעל נם
מקניכי הזמן יד הסרים היתה בשמל • ברוך מאסר שולמו לגוחרים • ואם מוזכי תורה יהללו רשע • מוחרי תורה יתגרו
נם • על כן אבי אבי אגיד לך את אשר עם לבבי • כי מי שלבו נוקפו ורודף שלחוניים הוא הרודף לשלום נאמן אם
בתנאים המוזכרים בכתבך עם הנעת המכשול • שמעבה ואתה דע לך שאפילו אם ימיר הכמבע אלילה שכל רבני הדור יכריחו
לאמול לו • אין מוחפין לפס שלא אחרו כהלכה • ח"ו מוזלים אותן נדיקים מעון • לא יוציאו רק לאחיר בבודם בקלון • ולא ירוחם
כי אם לעב וקלם ארבה לכיל אלילה אלילהן • ובכוד ה"נאקמו ישמוד • הנאמו כאלן פוסים לפני ה' לאלאחה • ולא נעווב המבזה
הבאה לידינו ואשר התקלנו בה בעבת ה' • היא מקום • לא נתן מבת לאיבינו מד מכניא אותה לידי נאר כראוי • ומוכעים
אנו בחסד עליון יבא מעבו לעוזרנו על דבר כבוד שמו יתברך • לעשן לא תפנו תורה • ולא נמקום מד לאמת יבא המשפט
לאורה • וכאשר הפל לבול אויב ה' כן נפול יפול הילל בן שחר (כי מוזרין ראוכי גר לבם יד ה' היתה בם • ואין הסמים
כלשון בסם • ונפקחו עיניהם • וידעו מתה כל תקבולתיו ארשותיו והטעלותיו • הפל בהם עבדת מוזים • והכירו האמת כי
היה בשוכרם • על כן רקקו מעבו ומוכרו • גם מוזלים האלו כי בפעם בפלא בו • כדפסריה בלבבא בפעיה לשלמא נקיט)
ולכן הוא מתבזן כעת • וקורא אל שלום עם היות לפי דבריו הטיב מבוקשו בכל אופן • אבל לב מבורי מרת נפשו • כי לא עב
קנו ואין מוזר לו • וכל האנשים מבני מעיר שהיו עומדים ליחיינו • הרו מלאכיו ומתעוקקים כאומנו • להרים מכשול מדרך מעבו
ודומקים הסעה יותר מעבו • לאבר לשלום מזה ולבער הרע מקרבנו • בידעם עוכם לעבדם מהרעו באל • ומידם היתה זאת
המפסכה • לעשת לעריס באלה אשר היו כנן ה' מעש ה' להתפאר ראוים לברכה • אין נפסבו מורי הנבן בכריה והנה
אישה מסכה • גדולה מופלא עליהם ומוכים מעות • ורגעים מתי יבואר בסומה ומשול ולהומיאם מן המבוכה • נכון דע נא מאי
מרוכה להתגרות ברעה ייעץ ככה • ומרוב אהבתי ומבתי המעוביבת לא יכולתי להמלט • אלמלא כי תוכחות (אף
אם בעבס בקית מעון • רק במקרה ובמנילה כאמור) מוכה תוכחת מגולה • מלא תכוח ה"נבנאלת מעם מאד • ומזמיר
לאחריה בעבמו (להוריעם כל פתמנן כתב הלו • אך מלא לתת הפתח) מלא יפלו כרמת זו מעון להם הלויב הנורר
יודע ביד חיים מרה • ומי זה מרב אל לבו לנפת לבבות אם תמיד מעל המוכב תוקד (לאכול את המולה כב"ם מתים • ומרפא
לו לבער עליו) ותפת כמודי יקר יקוד ומרף ורוע אף קדקוד בני מאון • עם כהן און • אין זה כ"א מבבה בסמן ובופפ:
ומגבב לו קם ותבן ונפת: פר שתקא מלהבא מגלה מאליה לבלות הבלאם הקטופת:

ובלל אמר לך ידיד נפשי • לאחרו מעשנו • שכל האומר לעשות מלוס עם חברו של ירבעם מלוה ([illegible]
כמקן פעדה הבוכרת בכתבן • אינו אלא אתר מאדבעה בנים לא אחון בם • אם בכל נאמר [illegible]
מ"ן ומ"ז • אלו רשע ערום האשיה שנה לאבוד בנבאי פרים להבאתו [illegible]
מאתין לכל דבר פונה אל רבי"ם ומשו כוב • ולבני ירא מדד ומ"ד בנים • אלו הוא ובת הבנים [illegible]
מר"ו • רשעה ליבלן דשעה לעזבן משלבנייהו ומחל מחבריהו:

וחלילה ה"ו לעשות אתך בסוס דבר מחלם קשבה אל נדולה • כי ידעתי כן אין אתה • רק מלא יכולת לעבות על רב לך •
אפילו אומר מל מרוחל יאין • והעלמת עיכך מה"ם בתקוס מים ה"ם אין קולקין בבוד לרב • ואין ה"ם גדול
מזה • ואין ק"ם גדול מבשמין רין כרשעים רעים לאמיים ולבריות כאלה • וכל ומן מסרטעים נשולם פרון אף בשולם •
ומדאנה אשר כיאר לך הטוען לאמית • מל נשרבו ומכוד מחון • שנתקע בפסק בים הלו • היה דאנה מל מולם עובר •
יותר מעל מלם עובד • ובמוזמה אילו היה מנים ליומנים הסם • אמת מאלף מתה שהגיעבו בדבר הזה • לקבלת ה' נבאות •
בוהאי היו נתנים יד לפוסעים לחוק ידי מרעים • הנקה דבר אלינו תלאה • ה' יגיל מנסיון • ובריך ה' אשר נתן בבו
כח (עם כל מזלעתבו הבודעת) לעמוד בהלה • כי מל נוליבו נרדפבו בנוף בבסם בתמון בבבוד • וסבלבו יסורים
מנשו מספר • לאהבת ה"ל לא ירפה לבבי מיתי • ברוך נותן ליעף כח • ואם הייתי רוצה • הייתי יכול להתעסר ולאלם
עמו נדולה וכבוד לרוב • (כאשר יש בידי לבדר ע"פ בתבי מערים מתת הנפר הגדול • ומאמתי בכל תוצלת מרוחה •
ולא ויתרתי בכבוד מים מאוחה • והלכתי בנולה מל אשר לא ידעתי תכלית הענין בראשיתו • תמיתי בשר לאבר ואין לים
מתמוק שמדי • מכל מכמי הדור בעת שהיה שמובתי את ביתי • ת"ל לאל אבד סברי • והמזירני בבבוד גדול לביתי • לאבר
הילום מעם • בשם תודות מייבים אני לאלם מל ואת • ואתה אחר אשר יבא בעבע בדקי • ורבים אשר אתבו המחוקים בשמו
הדת • לעת מוו נאלצים לעמוד מסמרת וסיג לתורה • איך יבוא לבבו • אם לזרעא דאלהא • מלילה לי אם אנקיק אתבם • בתומתי
המוזמה לא אחמה • כי מבטן אבאתה ומל אדם לא אבבה • לא נסוב אחור לבי ומומה שפתי • לא אשבה • אף אם מדיין אמו בעבר
כל עוד • מלא הוסר המכשול מדרך פחמו • ה"מ בטומים אמו בם קרוב לבוא עתה • ויהיה לא יעמבו • גם זו לטובה • כי
בתקיים הבתוב מעם מעם אנרבנו • אל ידבנו • ולא יומילו כל מליבו מו לבו • אך אם הם מוסבים בלעת יישנומו מל הסלוס
הלאתי לשוב מהר תשובה נעורה נלויה לא בעקבם ורחיה • אז טוב לו ויריבה מלוס אתת בעולם • ואם בבה יעשה בוזלי
מבלא יעין מקרבת • אבן מב"ז הסכל הוא להוראה כל יחיו • הפשוט הוא מל הדבר בנים רבות • ונשתרש בשעל ומוקש בעים
היון עד בוזרו • מי יאמר לקבל אחריתו מלבו • והמומה מעומה לגבול אסר לאוטל מוטה זה • מל כל הסמיו מורבו לא
יבוא • יבבישהו ולבתו בבוד והדר יעטרהו • אם רוחה ובות לעבמו בבך • יובה בו לב"ד ויטמא בו • ולא יבוא לאחרים מלא
מדעתם • ומלת לא מלתה מל דעת מן היומנים הסם • תרתי מבדי • מסת יינבו דלא ובו • ומנו דלא ובו
לבפסייהו לא ובו לבבריהו • ולא רבו להיות מבהמלים לדבר מבוה • אלא מרוגים לפייס ידי מובדי מבדה • מרא לבת
מרייהו • אינהו בדידהו אלבן בדידן • סויתא דמזיא לחוי בסמדן • כל ומן ומידן • ומתבבו מל רוב מלוס נפסך תתמדן • ויש
זה מלוס מן דודך הטרוד יעקב יבבן ס"ע:

והנה להלן תראה אין כתאבו הפדרבים דייבי דמבנתא • האומרים מבוה לבבות • לבוטב בדך בלן ה' • וינא מובן
כולו • לעשות מבינה בחלבות מחים • ואם מרב לאים לחם מקר • אחר יחלא מיהו מבן • כי מוב דלים מתורה דבן •
רק מבלה לבינ הבה לבנת מבתבתי לה"ק ר"ו הלי ובבו ר"ם ע"ה • עודבי בחמטרדם • בהנתי מהם מבתב: ווה
דבר הסתרלה אשר הבידתי בהם מבית • תוכחת מגולה מתהבה מבותרת •

זך (בלי שמרים) פיון • לסדר ולפרש הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה לה"ק

בתבבם בא אלי • ואם אחרתי אמים לבי מבסום בלי להשיב: יען קרלתי ותמלאו בשתי ידי ואין מקשיב • ותפרעו כל
מבתי • מבת היא מקום • מפת אחת תבון לבד • ויעלבו בשדרות לבבכם מרע האומרים לטוב רע • ולרע טוב שים

עוד לאוסף וגו׳ : הרוסכים לעבר אשפט וגו׳ : אומר לרשע צדיק וגו׳ : הוי אומר אמרו : אשרי בוטח בה׳ : ולא אוסף
מכרעם : כי לא ענאכם : ולא לי הרשותם כי אם לכם ולזרעכם לדורותיכם : אם לא תאמרו להמלע מדרך המות
הרי נרמתם רשע לנפשכם ולנפש ביתכם : ולהניח על קרן הנני מודה כל קלקלכם ונכסיכם : דמיכם נרמתם : מבלתם
עצמיכם : לאחור נדרכי אוסך לאמוק ביל מרעים אוהבי מעשים : ה׳ אסך בקרבם רוע מעים : ונאמתם נרית האמנה
שלאנה נתקתם מוסרות הקרבה : תמת אהבתי זרעתם שלאה ונטעתם איבה : הפכתם מקרת בוש״ף המנה : כאהבת
ה׳ את כ׳ ולאמה סונים לא״ה נרמתם עד מוכה : כן אהבתם זרים : מתכבדים לאחיכם נכשלים : ואחרתם לאמריהם עלך :
כשאר אל יפרק אוכל ובעבם אל אוכל אליל : ולא ידע כי בנפשו הוא : מר לי מאוד מכם : מלאכם אסיס עליכם ואל
כפשכם : לא נכרתם אחריתה כי מרה תהיה באחרונה : מרב היא לה׳ לא תפקוט עד תאכל טרף ודם אליל כעת מקודתם
יפלו באפלים : אם היה עד אבדן תאכל ולא תשאיר עוללות ח״ל : אם לא תסירו הקדם והתובה : מה תעשו ליום
פקודה אנה תנוסו לשורה ואנה תשובו כבודכם : כבוא כשואה פתאם : וכי יקום אל מה תעשו : וכי יפקוד מה תשיבוהו :
כי אם לאיתם לבית ישראל אחותם כתרמית : ותכרו אל רע ותעית : והלאתם דבר רעה אל ונתי הדבנית המכילה
תמיים באוהל תכונך : דבר אשר לא היה ולא נברא : הוי לנפשכם כי נאלתם לה רעה : והיה מהרהור לבקור בתעלוליכם :
שלא לבנות אליכם : ולשפוך עליכם לעות על קשרכם : שלומו מן המקום : מוכשים אמר בפסד אל כל היום ושב בשמים
ישיבלכם יתתך מוסרותיכם : ה׳ נדיק קנן עבות רשעים : לא יפנה הפני נאון רעים : אך מה אעשה אלוי הוקה עליכם
ודולה בזכיכם : הלא ענוי וכסרי אתם : ואהבה ישבה אינה עעלה אלוה : אם שדמיאם אותה בשתי ידים : ולא
הקשבתם להתרפאתי ולא אזנתם אלי : איککה אוכל ורפאתי ברשה אשר תמאנ אתכם : אם ה׳ עוד תקנו מרפכם
ותאמרו לפוב אל״ה : ואף אם אתם לתלאות אלי לשלום : ה׳ יודע המעשבות אשר אני מוסב לעתכם כל ישראל : המאמינים
כאלהי אמת מפעבות שלום : ומוכה דבם לבלי אחדות : לא לבבודי ולא לבבוד בית אבא : כי אם להעיל שלום יבן ישראל לאמיהם
מבמים : ואם אתם מבלתם אותי ותשלחוני מבית אבי ואשיר מולדתי ותגרשוני מאתכם : אני אעבור על מדותי ואעבה
להגילכם : כאשר נר לפם : כי לא מוב אבי מאבותי אשר מבלו מול התוכחת : כדי לפגילדכים מסמת : רק הכירו
והשיבו דרכיכם ומעוכו אל״ה : אוליים תקום תבוכבוד לא״ ותנו לו תודם בטרם יפקיד בעוד מאתם מוקאים ומבוי לכם :
עד אפר לא יבואו ימי הרעה לפקוד עליכם כדרכיכם : ולהשיב נמולכם נרמאכם : בנקמה מכם אל תמתינו עד הפעם מלא
תוגיל מרעה : מיטו לבבכם על דרכיכם : ודעו כי מתים דעות מעיתם : עובתם מקור חיים לאמוד לכם בורות נשברים :
מהנה״ה מבנו״ת המעולה : מעיתם קודם מול ומול קודם : אוזרתם על מעל מהור : ואל מהור מעל : נבלתם דברי
קדושה : כבבור הוצבתם דברי מיכות וע״ל : הסיר אדתם מסו״ל בהיכלם : הכמלתם רבים בתורה : כתתם יד לפושעים :
מעשיהו אלם בדבר הרכיתם תוכבות בחוכות קריתכם : הנביב רבוש ובאוש אלה וכאש וקבר לבע״ל ומזק ידי מרעים :
ואמרתם נגלנו : מעלתם בחרם אבותיכם ושחתם לכל העם הזה : הלוים לאחד יעמוד ונו׳ : מוטל אחד יאכל טובה הרבה
אף כי רשע ומועל בוגדן כיד רמה : להאכיל בבלות מלב ודם לחתיר מעון בפסח : להפקיר רחי אבשים נדיקים : לסקול
אדומו של בפש נקי נדיק ת״ם מקיים ולאד מדומק : לאכול מבייס ודמי אביונים : ולקחתם דם אביונים ומלב הבוכים לפעם
כם מגלים לע״ל : ובבבה מכסולות רבות ומבוחות לאין מספר : אני הוי אבוי לכם ולכל מיעתכם : מה זה עשיתם אבה מדרי
אילי בניעת לבבר מל בסעיכם הרבים והמבוחים : ומבה כן מעפעכם קרון מל כי אבותיכם וזקניכם : בקרמות ומעתות
בורלאת מסמריהו בבמת תפ״ה ותפ״ו : לא לבר מל אבני מכת המעוקנת בלבד : כי אם מל כל המעוקים בבם ומסייעים
אותם : ואמילו רק מעליים מיכים מסם : בידעם מוס דמון ודמיוה : להפקיר נכסיהם ונפשותם דמיהם כם : ואתם ידעתם
את כל מרעה אשר עשה הלים הסוא לעבוד אליל זה שנים רבות : אחר שנסבא לבקר וכבר בעיקר : ונראה בעליל שהוסוק כסרן :
לבסיה בם תר ולבריה אחר ע״א לבניה לב כ״ מן הנאולה : ולמוס תורת אחת אלילה : מיבלע המלע כל המעוסה אלה :
ולא הסנאתם בכל התרלות מעשו בכם גדולי דורכו הנאזנים לה׳ : ותבלאו יד לבוזכם הנדיקים ומרים נאמנים מם ה׳
ומכתבו בעוסק ובלע : אשר אחר אבי ואבסי עוד ותעבנו עלינו : ומתפלה ומעה בבתעורר מעבר בים הלו מקוד ובעור המי״ן
לבוכן רע : הביזותי בכם לבור מעל אבלי הלבים הרשעים : בלהבתי ומל ני עליכם : מלא תפקעו בטיב הרון ולא יטבע :

בבו״ז תליכם : ולא הסיתם אוזיכם ולא אזיתם שמוע אלי : ושתה אתיבב לריב ומאבם אתוכם : מה עול מצאתם בי
כי רקתם מעלי : מה עשיתי לכם ומה הלאיתיכם : מבו כי בנד ה׳ ואדם : הלא הכרתם אותה מאמים רבות : אם נפתה
לבי על תועלת מרמה : ואם רדפתי אחרי הכבוד האדמה : לא לבי הלך לקפת הכסף ומטי כוב : לא נתתי עיני בתה
מאיבו מלי : ואפילו בעותר כאחר לי : ודעיתם אותו על לא עמם בכפי : ולא מרמה בפי : מפני אים דעים ומרמה :
עד מתי תהיה אמת לכם לפיקה לאחוז לב : ולהרבות המוכסולים : עד אן תקנו ערפכם ותכבידו לבבכם ותקשו רעתכם
והשמתתכם בבירות : הלא ידעתם כי מורא ה״ ולא עלה על ראשי בתקוס מורא מאים : לכן תבינו לי : כי לא בסבילי : אני
אומר כי ת״ל ינא כבונה נדקי : ולא הייתי נדיך להתבנא מפניכם : ולא היה ביתכם לעשות עמדידע : אחרי מאל יעקב
בעורו : ותתן אמת ליעקב : לא אויב ידפכי ואמת ונו׳ : ולא יבוס בן אדם מבני בניתת כלבים רבים יסובבו עיר יפיקו
קריה : כי יד ה׳ עלי אוקה כאשר יבנה האריה על טרפו : אשר יקרא עליו מלא הוים ונו׳ : לכן מפני הסלום אמרתי
לבפיו מפי : על כל נל בעבעתי ראשי ואומר לבפשי הבי כתמה רגע : עד שוב אדון אפכם האדור ותבירו דרכיכם ומעלליכם
אשר לא מובים ונקוטותם בפניכם בהמיתם ח״ל : ושתה על עונכם רבה מאמה : ועברתם מדרה בנא : כמעשה עמו עם יעקב
ברדפו בארבע אחיו : הלא תבכבם בוסה ואכם עשאו מדפתכם אבה תולדו כלוותכם : לכן הבני נותן לפניכם דרך המיים
ונו׳ : אם תאבוהו שמעתם ונו׳ : וכי תמסבו להיות נדיקים כראמי מאול על אנג : לפיכך אתם אמרים על הנדיקים : אך
דמו לא כי אבוריות נדולה הוא תליכם ומל מנמכם : ועל כפם האים המוא ביקוד : כלום אבו מבקשים מאבו אלא מובת מעשו
ונכסות ביתו : יקח עמו דברים ויסוב אל ה׳ : יעזוב רשע דרכו ומ״ל מחשבותיו ונו׳ : וכל עוד אשר ילך בדרכי לבו אבדה
עקתו : בבלה מונה עמנו : על כן אמרתי אליכם אל תהולו : כי ביום רעה לא מנגלי בעמתכם : מויעותכם לא יועילו : עד
כה דברתי אליכם בתום וביושר לבבי : ומאהבה נעורה ומבה יתירה : לתמן לא היה לכם העון הזה בסדר מפל מבעה בעוסה
נשנבה ונו׳ : אף אם מבקשקני אם יעשו דברי פירות לטוב לכם באמת : וע״כ נדיך לדון אתכם לכף מטות : אמין ח״ם אמ״כ
כו׳ : כי אם יהיה בכם מכל כאלה כיאה : תדעו ותשיבו האמת : כי כאמים בנעי אוהב ובעתרות נו׳ : כי יתן קולו ח״ת בם
כי שבע מובות בלבו : אקוה מלא יחר לכם : כי לא אוכל לדרוש לשלום לכם : בעוד מאתם מלוכלכים בדמי הדרם : כי
אין זה מדתי לדבר אמר כה ואמר כה : כי יראתי מאם הגדולה מלהבת יה מלהבות בנחלת מרם האבות והוקנים : ותפלתי
מכה יסיר לב האבן מקשבכם : ותסירו הדרם מבתיכם : ותהפך הקללה לברכה : ורוח עוב לשמו אלף פעמים כבב : יעבן ס״ם :

בראותי דברי האגרת הנ״ל נ״מ מתקשכין : כי האנשים האלה אב ובנו ע״ם מלעים היו אתי : ירחים את ה׳ כיו מתאלם :
רק הבברה רעה בתו אותם ויכלו לסם אנשי מלחם הטבמו בבוו רגליהם : לא מעו לב לדברי התראותי הראשונה והסכיפ
מוחת : לא אבו שמוע לתוכחתי : אשר היתה נבוחה מאם : הקמו מרפם : לבם מעו מעיר מד אשר יצא מאפם : בעו״ם מעה
מאים עומעים בכל האב בסעוק (אם נקמו מפילה מאבי : בסעה מלא הושילה הדרשה מלא בוחבה : מקליה לאמרפסים : מעם
ביסורים קסים ר״ל : ובבו ר״ם הב״ל בגם הוא נכטר בקוצר ימים : תבי מיתתם כפרתם :

בשבתי הבית מעם : בקשו ממני אוהבי ה׳ החרדים על דברו : לסדר שו״ח על עסק בים של
בותב הקמי עות : אני צויתי למקודשי : שלוחי הנאמן : שיהא כותב הדברים מפי על ספר בדיו : ולא
יקרא שמי על האשפה : עור שאלו עיני לבם ממני : לסדר אגרת בללית כתובה לחכמי הדור להאיר
עיניהם ולהעיר לבם : לקנא קנאת ה׳ לבער הרע מישראל : ושיבואו על החתום הצד שלנו הכשר
והישר עם ה׳ ואדם : וכה עשיתי : אנכי לא פריתי אחור לא נסונותי :

אמת

וזה טופסי

נשם ה׳ אל אמת עצתו אמונה :

אמת מארש תצשה

אמת אם ירא׳ה ורוש׳ה : ישראל נמוסיו ישמע • שלום אליכם אנשי חיל נדקתם לא פחד ו
ה״ה קפו״ח ס׳ • רוחי נאן קדשים נאמונה • אחת לאחתו דנים • אין לכניסה מזוח פנים • המה הדייניס
מיוחיים כו׳ • והיה כל מבקש דבר ה׳ יבוא לאהל מועדם הן קורח נעדה הן נשפם נאמונה • אחת היתה נפיהו • ותורה
יבקשו מפיהו לא תוסו • שפתיו ישמרו דעת את ה׳ ויהי ידיו אמונה • הנאב״ד פ׳ :

אמת שלום יהיה ביתיכם נראתה הקבת בעבן הקדישות הידוסות אשר יגאו מתבת יד יהונתן הסוכר אב״ד דקהלתנו
קדשים מקרוב כאו לא שפרוס אבותיכו ומדליקן עתוק מן האור • והנה מיתה מסכה גדולה כולנת עליכו • לו אחת
יקרה לבבנו ויתר מעקומו • כי לא היתה כזאת מעמול שלמוס בעדתנו הנדוסה אין פרץ ואין יוצא ואין יוצאת ברחובותינו
כולה יפה כאחת מרי הבקנים באמונה :

אמת נכון הדבר נעשתה התוסבה נמקומנו • שאלנו לסוכר הכ״ל משניאם ומולידים על אודותם • ויסעל נבו פעם
מקרים הרעה פעם מכחים הידוע נברתה אמרו האמונה •

אמת נתנו ליעקב הנ״ק לעוות דעתו נמכין הקדישות • כי הוא כאים אחת וירא ה׳ ברנים • אין תם יוסר אוהלים ונם
תוסו הנה נדרש • ויסב אותם דבר כאשר עם לבבו הן פותר אותן לפרוש פרשות בישראל לעמנה בקדישים מקקי
אין ומכתבי אמלו כתבו יניד נדק יפיב אמונה :

אמת נעם ה׳ דבר אלינו האים הנודע נעשרים שנו ; נאמן לה׳ לא ידע יכנה ומעשהו באמונה :

אמת יהנה מבנו ותומכת שפתינו רעע • כה נוכה ליעע • את שפאינו נוכיר ומוכינו נכיר • כי מתפלה מיודנו מנגל
לא רגינו לנאת לריב מהר • וירחנו להבנים רחמינו כין שני הרים נדולים • אחרנו המעמס לאלהים הוא פ׳
עיכין הלא לאמונה :

אמת נרסוב כשלה נן הודון ויהי אים מדון אומר מי אדון ויקטר קטר נוגדים ויהי כל העם נדון נארף נבינת ובידון :
ויהי הקטר אחין וידרכו את קפתם לשונם מקר לכתוב לכמה קהלות נעם קפו״ח דקהלתינו • כאילו הוכסס
נושר שלנו • לנקם דבר מאינו הנון מעאר קהלות ישראל • ולסביר לב ראשי עם הארץ • לאסור ידי נדוליסם ומכשיסם
ויהי ביתי דור מעמטו מופטיסם • אחרו לאוויס לא תשוו לנו נכוחות • כבן מנאנו מעמנו מעוניים להודיע קומם אחרי
אחת • כי לא היינו משולם כאותה פנה לטול הכא מנדולי הדור • אלילה לנו מה׳ לאמול המעל הזה • כי לא אדוניס
אנשנו נדנדים כאלה • המוטלים על מכשי ישראל הזוקנים והראשים המכורבים : לכן לא שלמנו אנשנ דבר און ח״ו •
ידינו לא שפכו את הדי״ו הזה ומינינו לא ראו • לכן לעקר עשו עם מקר סוכרים מזוייפים כפר״ו בשר״ם ולא לאמונה :

אמת היה הדבר • כי נוח כברוכיה הקנאי בן קנאי הכ״ל נאון יעקב אשר אהב כלה • ונים דמעמנ • ויברח יעקב כמפני
טור נגב • ויסכם מתניו לרוץ עד אים האלהים ויאסור אליו כאוור האמונה :

אמת הדבר אשר שמעתו בן ראינו בשנת תקי״ח • שהתרה הנאון הישיש מופת הדור כמוהר״ר אב״ד דק״ק פ״ם נאב״ד שלנו
סופר הקדישות הכ״ל והוסירו לא אחת ולא שתים • מיתקן את אשר עות • כי קנאתן לה׳ גדולי ראשי העטות מוסי
רנונו אמונה :

אמת שפתינו אמן נאד • ויהי ה׳ בנו נאד • כי אחר כל זאת שלאנו שלשה אנשים מנד הפכנים ביקרו ובקשנו מהם ילבו
לפסר העכין להסקיט הריב לה׳ • ואחרנו הנה הרבעה מכחי ארשים מעטוני הרבנים שנאשרן אשכנו נם הם
שלא מאה הנ״ל אב״ד מפירד מנלונא מליסא מעמנא • אשר לא יוכל לקרוא אותם מונאיו (כשאר הרבנים שנאשכנו • שאומר
עליהם שכולם מונאיו) ובאלה הארבעה אין פונה פה • שכשרים לדון אותו • ויבאר לו נא שלשה ב״ד מעוב מתוך הארבע •
ויבואו אלינו על הוצאותינו : ויבקש מעמו לפניהם : ואליהם יגש מעמנו ועל פיהם יסיה כל ריב וכל נגע נעכין שלו • כן
נדברים

נדברים שנין ישראל לאנשים שבשמים • ואין נדברים שנין איש לרעהו • ידונו ביניהם נלב שלם ונאמונה :

אמת הוא שלבה אדוכה • לא אנה ולא הנה • ונה היתה תעוכתו עם אומר • אם יש ביכנו הדבנים הנבדרים אנה אנשים
לעורר • אם יש מבקש לאומנה •

אמת הדבר ונדא נדול נבאו להלוס בעד עמנו ותורת אמנו • נעמת תקי״ב ביאו אליהם אדבעה אב״ד הנדול שביתראל
נאמנה ובינון • ועמו פסק רבן נאור כיוסרפס • לנדות ולאסרים סיפר הקדישות • ומסכיהו על ידיהם שאר
נאונים • ובישוד מכרי הישיבה המפורסמה הנדולה והמפוכה שבאיטליה • ונמו לבער הקדישות ומופרס • כי אדם הוא •
כל מעשיהם לאומנה :

אמת ויומסו מעמי ידיהם כוכנו נאמונתם יתקדשו קודש את מקדשת ה׳ שמרו ורשו נדקה קנרו לפי תורת מכב • ורשו לאומנה :

אמת אתם והיה לאומנה מעם לבזה הר את הפם לבשרם מן הפרס לנלי ה׳ מסיה לנו מריב הוחיר לנו • כמעט קם אנשה הלאומנה :

אמת היתה נעדרת לא הפה אמון ולא הסניה • לבו הקסיה דברים מרים כלפי מעלתם הטיב • על אנשים המוסים כלאומנה :

אמת נגיד ולא נכאב בי מעמנו יחד • אף מבבר יגא דבר המסמט על אודות הסיפר והקדישות • וידעו בבירור מהות
המומרה • ולא היה לנו לעבות על רב לנטות מאה מנזרו אומר • גדולי ומכנו מעמודי דורנו • אשר המה לנו
לעינים ומפיהם לנו חיים • ואעב״כ אירנו עת לעשות ה׳ הפרו תורתך • ומברנו פעם מנת על מדותינו ולא כלבנו אחר
מדת הדין • קוראנו לנלות מוד הפעם מאומנינו • ישידו בו ויגידו לו מבדי לבבות אם המאלוקת בית לקחת • נעמה נא
הדבר הזה לנאת ידי חובתנו • כי אתם ידעתם נדר נדול נדרו אבותינו ואבותינו • נכרוהים מבאמנו מנת תפ״ה ותפ״ו בכל
נבולי ישראל • ביאוד בקשלנו תקעונו בו מסמרות • לעמוד נפרצות לעמות מאמרת לאמרות • שלא לאפות על אנשי בת
מנ״ן • אשר יצאו מני בליעל להדיח כלל יהדות מאמונתם • כנודע ומפורסם אז בכל העולם • ובתודע כמו כן מנס יד
יהונתן הסוכר (הוא אב״ד שלנו נעת) היתה אתם בעת הביא • ומיתה אז לדבני הזמן • והאמינו לו מסר לאלהיו כפי מה
מנמנע באותו זמן • חשבו לא יסוב עוד לבבלה • מעתה יבאר דרך אמונה :

אמת נאמרת בבושת נגב בחמתרת • שלא נאנח מבעל קיאו על אודות מרשה הוא מעאמרת • נמתרס נאמנה אין
בו אמונה :

אמת ושלום אהבנו לאבור על מדותיכו • ולוותר על כבוד שמים וכבוד רבותינו • שלא להפניע בו מדת הדין כפי הראוי •
ובאמור מונוס לבנוע בונע כרך • ויהי לו כל בבודו באין מאסור דבר • והכנסה כמו מסיה לרבנים הקודמים • וולת
כי לא יסב על בסא הטהורה • הן בעניני איסור והיתר • ומן דיני ממונות • כאשר לנו בק״ק אלשונה הפירות מאת
אדונינו המיר״ם • ולא אבה מעוב אלינו אין נמפט כאמונה :

אמת אתם מוסכי״ם המו״ן בעבלי הסוא • אם אין שומע לנו מבמיו • כה דברנו לאנשים המחוזיקים בידו ויסיתם לבלתי
פנס ומתן בפלילים • באשר ראה שלבנו אתנומו מעמה ומעוד מיפידי סנולה • שומעים לאחרת הנאונים וראים
מעבסול עין מעור • דעוד בנפסו להמלע בית המלך בעקבה • ולהסיג מבע מוסר לדון בכל אות נפשו לא בנדק ולא באמונה :

אמת דבר ה׳ כפיו היה לשמוח ולקלם • והוסיף על חעאתו פשע כבר מנמנה לו יסקל בפלם • כי נפש מזה לעיר ברוכמוויק
בקיץ העבר ומתוועד עם תלמידו המומר • מסיה בקרה שמו לבנים ביסראל מעה נרשון כהן • ומתה נשתנה שמו
להקרא קארל אנטראהן • ומסה עם כמה מבועות כנראה לבדר לו המבור מהדפים מבפיו לזכותו • ולבזות ולחרף מערכות
ישראל ויגא הפק״ל הזה • אוי לעינים מבך רואות בפומיכי הסיר מכיה הבוסה כאילו הסקנו ואבדו אנשי אמונה :

אמת אמרים נמיב • לבל אשר מיבים ואוכים לו ירא ויקטיב • כי לבביל נפשותינו ואמונתנו לדורותינו אמרינו • מנרנו
מתינו • ביתו נאלהים להניע מנומותינו נם אנו • ולא נאלאנו עוד כי לא יבולנו להתאמק מעתה • ולא היה אמר אמר עוד
לבמות מרמתנו (כאשר עשינו מד הנה • אלה ואלה קטות עשה • בקרמנו מאנו יד לפינו) כן נראה ברע אשר יוצא את
פומנו • ותבקר מחנק נפשינו מות מעצמותינו • מרחות ח״ה הנדול יתברך • לבריס יד בתורה נאלה בנפש לקלל בנ״ה •
בבוד כל קהל ישראל בכלל ולהבאים ריפנו • מי ראה כזאת מי שמע כאלה מאים יוסב על בסא הטהורה ביסראל • וכתן פ׳
בלבנו להשמיע קולנו אל הרים הרמים • הרר״ל ולהתנגל לפני כבודכם באמת ובתמים • כי נלאינו כלבל הקלקול הנדול :

אם אמר בתנאותינו אלא מכבר עמנו • וקנאנו לה׳ נכחות מי כאזנו נאלמים • ולאמנו מן תאכלנו האם אמר בזנדינו מאים •
אם יהלך איש אל נאלי דתיים • אל הבכחים • נוחרי הארים • נס מעכת עם״ה ותפ״ו נס היום מיתים • ואה נס עתה
מדרוך מחוזה מתמנו ותרגו בטנכו כי מאתה׳ היתה נסבה מבאו ליד הבחים הבלים אחר כנה״מ הגדול דק״ק ברלאד
הבאים לנס מהכ״ת הלה • מסרי כ״י אל מיכות מאיר הלכ״ד אלנו • לפי המפורסם מס כמדינתו בקלא דלא מסיק • ותולין קלא
אלון • בלילן המאיר מרותיו בוחלי כוחר״ל אל מהרא מי״ן קלנה • ולכן נמנו עליו וברכוהו לבמתכד לותם כתבי מיכות
לאמיקורסות ונוו לשרפן מס אזכרות ומס לשטרי מסים לאחלה •
אמת מבית כמוזות • ובלב כל חכם לב נתן ה׳ חכמה • ובטוחות לתרגיו אל לאחר מבית אלנה כידו • כי הקפה את רוחו
ואזק את לבבו • נגע אל הזעיס מעמטו • והכריע לותנו לעמות נ״כ המוסל עלינו לעמוד כנגדו • כאנד
אחינו הדלך יר״ה • כי מיה יסבו כמאות לעמסמ נגד מלך יומב על כמאת דין מורה כמינו כל דא כל מהרתיו נדיקים
מעמיו מגריו מוסם בלאלנה •
אמת מבית אתה״ה נכלאותיך ומחסבותיך אלינו • להכיע לנו מקום להתנדר בו להליס מכמאל מלאך מחנו • והנלנו
היום לי נקיים לבמנו נגד אלהים ואדם נמנמינו מכלנו • על דם ריעים לא מעלנו • ומעינו יוקר מלאי לתום על מי
מלינו אם מל כבוד קונו • ולא עלתה כלינו • קרית מבדך ולא מנך כו׳ • מעתה יקום הדין את הבר ע״י הנמנמ ונתן לאחזנה •
אמת ונזכר לא ישכם מוסים לאינו כני בריתנו • כנלאל מי ודע לבראם יעקב ויעקב אחותינו • תלמידי מסה רבינו • הלא אב
אחד לכולנו • הלא אל אחד בראנו • מדוע נבגד איש בא״ז לחלל ברית אבותינו • אחר עליו מסרו אחותינו בבמוניהם
ומליו הורגנו כל היום כאלהים הללנו כל היום ומחו לעולם כולה כאחר נגעיינו מאל נדק ומאוכה •
אמת יבתנו דבריו אמונ״ה היו בתוס ובישר הלבנו מס מבנגדנו הנה בנאים מדנו אם כמרד ומס כמבל • אה כמבנו
לאל מעבל • והולמנוכם לחתן לא תתנו אותנו לפני בני בליעל • אתם נס אתם ה׳ תמוקנו והיו לאנשים לבדור נמכי
פירני נדר כורקי מל • בזכר זה תזכו לעמכם ולבניכם אחריכם תמורו מרחם אחנכם •
אמת מוקדו מל הקב״ה אלאל הנאמן מר בנמתק • בנמו נאנו על המתוס בכתב כית ישראל מאינו נמתק • ויכתב כמפר
זכרון לפניו לעבד יומק • ובכל ואת אנו כורתים אמנה • היום ר״מ מרמסון תקע״ו לפ״ק פה שמונה •

מפה נאלד מאיר פו״מ דק״ק המבורג — יוקל הוין פו״מ דק״ק אלטונא
נמשלק כ״ן פו״מ דק״ק אלטונא — מרדכי העקשר פו״מ דק״ק אלטונא
יוזפא נמטינג מבהינ דק״ק אלטונא — מירם בראבלר מבהינ דק״ק אלטונא
אליקם מיסר מבהינ דק״ק וולבדנבמק

סלאלי היו מומים כן מתמלא לעמוד בנדי • ולא היו מטליכים כל המשלח מלי לבדי • בלין מתמוק מעדי • ומעיד מלי לתמוך כידי •
כי כניס דברי נעתתי כאחר נמנים מדי • כתוך כך מירמה מלרע מבתנו כמ לפ״ק • לתנות לו אייכמיבר מרי״ס בנורות כ״ק
כרקיים לנכלין והקרים מהאחינו לדברי לקול האות נדיק ראמון בדיבי כאילו אני בודה אלבי דברי לנו הקמיעות מקנאתי מל
גדולתו • ונן רוב המולם נתפתו לדברי המנוגה ובימתו לנמוד אות בכמל מאלוקת מלא לפ״ק מלילה • כי לא היה אים אתי לנאד
מסנוריא מלי מון מרבה מוין מבדמתו נמנא המקון והמקנה ומתו מיעת מכתי אמכו המכירים ויודעים אותו מלמניסמה היו
נאמנים לה׳ • ובכר נתפרסמו כתבי הנר״י ומיעתו מבאמכנו ביחוד בקונטרס מפתי אמת ובדמים נכרדים • לכן לא נחוור
לחזנים הנה • נס מה מאירה נתחבולותיו כמנר המלך ראמונה ומנית • לא אחרים מה מאין כאן מקומו • והכל מודע כי מ״ב
ספר המומר קרלאנטן מפכר הוא בכתיבו כנ״ל • אז נוה המלך מיקבלו הנ״ק רוב דמות אם מכיבו למסבר ליינמיבר
מן הרבנות אז לסביבו • כה יהיה • ונקנו כתבלו כל אים אחר לא מומה וכל אים מנין ומלה נדולי לעזאזל • אכ״ו לא
הגיעו הרבנים הנאנים לה׳ מלמיד נמס מבנ״ק מלא ילבדו כמרם הוקמים מלא מבינו לתיבב לנמס מל כסא המורמה • אז
דמקו מבי הנרנים • והומנו בדבר לבבריאו מעמוד לפני ה׳ מ״ומנ מהה לבמים • מלא יבל לאחר מהם מבנאים • כי לא
כמכלי נעבנן מלו מלומד מתה • ונקלו לעזוק מוה כמנת הנ״ק כבלל • והוה מ״כמנר המנים מהם מנים נדרור לו מלה

מלא הם הרב מליסא ומנלנא והם יבתרו להם מאמני מומנא • כאמר כה מטו ונברו להם הרב ר׳ הירצל פילא רב״ד דברלין •
מה ומיינו בדינו ויפקנו בכל דבר מבינו לנמים ולבריות • ובאמר יפסקו מליו • כבה יקוים ויאומר בכל תוקף ומוז •
מלית מאן דיומא כידיה • וכן נעמה כבא״ה לקמרו בבמנות מוקים בלתי נמקים • ומתם קונפרמים מהיר ומוק מאל •
ונכתב בפנקס הערכאות מל הסופר כמיר מלמונא בכל מיוזקי מוסר האפטריים • מקבל מייכמינר מל מנמו לקיים בכל
פינונא מפיב״ד מל ישראל הכ״ל ו אחר נכתר בעלתו והסכמתו לנתמן ישנות דין נקלון בנ״ק ובקנס נדול למיר״ה לחי מיעבור
נירנה לנתמ הקבר האחין הלו • מבנו מני הנדרים מהכיבו האר״י בנורוקי מלו • אך הוא מבר מול כתב מוכרות • קראלא
מס פרות מאון בעכיר המועד • ולהכא קיומאי כו׳ לא כה ולא מקנו עד מיכר מני הנדרים לחלך בעבנה וקובלנה מהם ארת
מת מי המיר״ם מדן לותו מפני מתמפטו • הם אחר כל זה הנ״מוהו בחמפנ ב״ד ישראל • עד״ו נקנסו מן המיר״ה ובמל
מקונפרמים : ומודנו מבמיק נמנו המטומאה בלומות אדות מלו • היה מו פנים קמה כוה • לא נראה ולא נמעע מעולם •
מנוף כוה אף בלומות • לו הבכו אלינו מורך כל דאתי הנד מלו רד״ל ב רומ״ב ראמ״ם • נוסמו מל מונלין מאלו בומנבים • אנ״ל
דק״ק אלינו וכל אנמי מורה מבכת מלו מלפנים נבדנו מאתנו • ומדעו כי האמת אתנו • ומאה נתאנו • ומיראו לבפסם מלא יקרים
מסם • לו מהרו להבנל בנני מיד בני מורה • אחר אחר אם בעמותם קדם • וקנתם המומים מבהם מנעה בהם מדה״ד כמ״ם
מה״ק באלי״מי • וכן ראמ״ם מת המאום נבמע בעת מחמתו מס נ״כ מל מולנו כמ״ק מחאה נהבכה לתונה ולאנאה •
ואציג הנה מה מספר לי ר״ם מאלי מ״ה • אין בא אלינו תלמידו מל המומב • מהיה מורה נמעקה בנעל • ורנה להסכיר
לו המיכות מל מ״ן מר״ • ואמר לו מאינו כל כך זר ורחוק ומתוק ומסוקן • כאו מבוכרים המולם • כמחמו נרתם
לאמוריו ומירם מחנו • כי הכין וידע מבמליקות רבו בא אלינו להסיתו • ולהדיחו אחר המקונן • ונתן תודה לאל אחר הנילם
מלא מלכד כרמתו • אחר פרם לו ללכדו נמלקת מפתיו • ואחר בפה מלא ברוך ה׳ מעמר רגלי מלכד • בודאי זכות אבותינו
מעמדם לי • כך היו דברי ר״מ ע״ה אלי •

עוד מה מספר לי ר״מ מאלי • כי היה נאנא אבל המי״ן מייכמין מר״ כמבא המומלא״מ אלנו • והיה מייכמין קובל
לפני וה מאומה אין מהוא כרדף מבמת מבמד • מל אחוכת מ״ן מר״ • לו מנבו המומלא ונמוכ • הם״ן מה בכך
מל יבעבר מר בבכיל וה • כי באהבנו ים מלבים וכן רבים מאחיכים בם״ן • ומאה מבכים מבוכבים • ויודעים ומבינים
מב״ם מאת נכון • ומייכמין כמעמו את הדברים האלה • קרן בעיניו ורמו לו מיסמור מתמי פיו • מפני זה היומב בנדם :
ומעמה מנמו בכלי מבכים לדברי • ואמר לו מלילה • כאילו נומר בו מל מאר מבכום לפיו בעוד רמע (לפי מבמבמ
מלינו מאחין בם״ן מר״י) לנגדו • כי אם״ב מבמומל האלי היה לו מלם מעו כאמן אהבתו • ולכן מבמ המגיע למומל
מיכול ורמלי לדבר כרנונו בעמ • ולמוק לבב המומע״ לבמוך הרדיפה מעל רבו • כי נדיק ויבר הוא באמונתו • ואחר
לבמוקת מוכה ביאבר ונתכוין להנילו מרמתו • ולנקוד מל מקנתו תומלתו ומובתו • אך ר׳ מומל האלי היה מבמבמ ומאמין
להכבמת מייכמין מכופר כמבמיו לפני כת המתנגד • מם מיות מבע תומבות בלבו • אך כמבוה וכראות מומל האלי והכין
המרמה כי און ומאל בקרבו • כמו מהיה כיבר מקרינת מינו ומקימת מבתיו • אלא מבע״כ מלא בטובתו היה מוכרח להראות
מנאו כמתנגד לדברי המומלא • היה כאילו מקנו כמה״ל • ומן לו נכרך מעמו ופנה אליו מרמ • ומבוקו למין נאור מומלא
לעומאה הוא והמבייבו הנלוי מלאך רמע • וכרי הוא מבמיו בוכה ומתאוכן מל מנכמל בעין האדוק הלו • ונרם מה מנרם
כמו״ב : גם מה מפ״ה לי ר״ם מאלי ע״ה • מבמינא דבר מהיר״ה לבמל לנו הקמיעות והמקיעות הריב • להכיע הרב מל
מומאה בחקונו • כאמר רמו והמתלנו כמדו רוב מכין הקמ״ר מלו • ובדרך מלאם רוכה לילך כו׳ • מל כן באה לישם הנרם
הנאת (כפי בחירתם הרעה • אחר לא יוכלו לנאת מומב • אע״פ מומתרמים כעת • לא יוכלו מלאו) אכן באחר
כנודו בבנודת מרמתו • כי הבטיחם מל מוא • בהתחלת הרעם כאחר אמרו לו אחינו כלאם כעדך • ואין אתה נריך להבמיב
דבר לבד המתנגד • אכן בתנאי מתנלה מורך אליו • והוא מעה לבם הבעמות נדולות ומנומות • מבאם ישמדו ליעינו ויבא
לאור דינו כאבמת המיר״ה • לו יגלה לבם כל לבו ויבמוק מודו אליהם כיבור • לחנן ידעו כי נדיק ויבר הוא • והבה בהגיע
דבר המלך ודתו בכ״ל מלאו הנד מלא מלוהיהם הנברים מאתם אליו • לה לקיים הבטמתו אליהם יאחר מהם מעו מלבם ומבן
מה מבינהם • והוכיחו מל זה מבומכם מן רב (ובאה מהם כדע מינו בנפמתיהם) בכן ינלא נם הוא״ם נגדם : ומבמ
בכל

נפל הגורל על ר"ש הלוי וחברו רי"ק ורבו להשתים עשר מסלילות זה' ונדר להם ר"ש כסף מסוים שיפטרוהו • אלמן הם לא נאותו
להם בכל מחון שיפסיק • אחרו לימו רשלי ליפטר הסלילותו • והלך הוא וחבריו אל התוטב ודברו עמו בשפלי • ותחלה בקשו
שיבנו בתי מנוחים שיבשיפם בארת • שלא ינלה לאדם לשוב מתוך דבר מעכין מלילות • אחר בעבורו באולילו הלוס • ואחר
חזק הכשתו כאלה ובשבועה • שלא יוציא הדבר מפיו ולא יודע לאדם • אחר כ הוכירוהו לקיים מה שנדר להם כשתקבל
בשבילו להגילו מיד הקשים עליו • ועתה הגיעה עת והמוקה לשלם נדרו • והוציאה נכ"ב ובדפיות כדרכו • ולפעד ידעו
חזק הולילות כל מחון העם בנ"ק • והיתה בעברם מהומה גדולה • כי אחרו האחרים הכוסיים שבנד שלו לבקלם על אשר
שאלו דבר כזה • והעיזו כמיהם לקללם ולגרשם • באחרם אינו מפויב לגלות סודו • אם ראה רש"ם שהוא בגל אין מחוכה בו •
שבטים ואינו שיבה כודר ואינו מקיים שבעת לשוא עכ"ד רז"ל • ובכן יצאתי י"ם בהנדת המעשה שהיה באמת נאור רק בתכלית
שקנוני כי לא עברתי כמ להאריך בפרטים שם להגד הרבה ויגיעת בשר • ובבר כתוב ב"ה בנ"ק שמעו מנקם אכל האמורה נפרט
ב"יוסף כרעניך באורך וברוחב • ואנלי יספיק המעט הכ"ל המשיק את המדובר לזכור רק בתמצית • אכל שמול והמעה והעומק
שנעשה בשדינה והסכמוך והכלכול מעשה התוטב בין אדם לחברו בין אדם לחברו בין אדם לבניו ושקריו ובשאוזו ומונכתו ואבוד
מחון בעמ"ג • אלבד מה שמוזו הנכל וכיעתו אכל פריצי ישראל להשתדל לו מתיאות והסכמות על כמרגן קדישותיו לא יאמן כי
יבוסר • והרשמות נהפך לאכזריות • הנד של התוטב קראו על כיו הישיש • לגד שלנו הפרנים אל דבר ס' • פחאים • ערב
רש • וירדו עמם לקיימם • אל מכיים הנוכים לא מקלו ומקיים לא מכנו • ואל מיי כמעם ומרעם לא אמו • כלתי אל מיין מיניהם •

לתת נפשם תמת נפשו • ככה ערבב אותם המשן • בוזי מאד ומקטן רטיו רטן :

עתה נגיע לאיזה אגרות אל רבני קהלות מולין ולאיזה אשר הסכיתו לעשיכו • והתמוקו מעמו לבער מרע מקרבנו :

אך כתבי נאמני אשכנו ומסקים ומרמוקים • ומרם אל מכמי בראד ול"ל ואיטליה • הנם מגנים ביד כל אדם בנ"ק • ומוכרחני
לשום אל פומי מעמי (כי אין אדם מסייע אותי לא בהוצאה ולא בגיגיה ואבוד ומני • אלי היו כולנה) רק אמת
אגינה הנה עם"ם אגרת תמצרת להגר"י אשר נמר דינו אל התוטב ומם"ד מתים משלמו ב"ד אשוב ומם הכ"ל בנ"ק •
אף שהמשיכו הענין אחר לאומץ ומעמל • ע"מ עשיתי לו כבוד גוקן • אשכבל נ"כ הרבה אל אודות הריבה לה' • אע"פ
שבעמבל בעלמת מובה : לעבוק בגיבול ינרא דע"ו • ע"כ לא וכה לגערש • ע"מ ראוי הוא לעשות לו מזכרת לשם
מהלה ותפארה :

ב"ך' עבת תקי"ב לפ"ק אמשטרדם :

ל"ב ויהיו יקרו ירבה יפעתו ירחה ישועת ישראל יומם ינוה יוכרו ישרה יחדה יחדם יחיו ייטיב ישוק ידיו ישוו ישיבו :
ישוה ישיבת ישראל יקובץ יקודה יקבת יוסף יביט יקרת ירושלם יכונן ישים יהל כתבל יופי יאהל יפד יאמן
שבבה ישוד ישרף יאכל יפלק יכפר יוקם יסורו יסורים ישמע יבוטר ישלוך ישראל יודה ישוט ינדיק יאמת ירשיע יורדים יוסיע
ירודים ילחץ יוריס יקוסים יכלים יתוסים ירחסו ורחוסו ידרכם יקבץיוה יאלמיו ירוגנם ימחכם יפוגנם יפיגם יאמץ יטיבים
יעריגם ישלגם יכבוש יגר ירע יבוש יופר יוסבר יכביע :

ז"הוא ותיק ורלי ומוסה ווים ומאורים ומו ומר ורים ורד ויפתר ויתור והנאה ודוי ופסע ומעלה ומכסה ומלין ומשיון ומכיע :
ש"וכן שקיים שלום שמו • שם שבשו שת שמות מומר שבתו מומר ספרי מוקר מולה מיתו מאירו שלם שבומת מקר שלא מן
מותה שכור מתכים שמרים מוכה מוכים שבואים מולפים מקון מומה מתם שבנים מרכם • מפר מעמו מירו מרה
שם מעים יודיע :

ע"ין מולם מוטה עוו מזוו מינות מוזה מם מיפה מאוד מבן מוכה מתר • מעמו מבדו מטרות מגדו • מורו מלה מלין מול
מלין • מקירת מקר מוכר מוקר מקר על מכר בגיע :

יא יומיעכו מעמת לרת לי מאר"ם מוניאלי דבה רמה רע ירוע • כי מרב זר הפכבן דרך לים ור היונה בקמיע • מי"ן
שמוקם מירוע : ווך יסר כמלו ברוך אשר מקים לכו רב ומוטיע • כל כלי יונד מלין לא ינלא כל לשון מקום אמו
לעמדע

לשם שמים ירשיע • ומשוך יוכתן בכבה בכבל לשונו ישקיע • ומשמש לאור מעוים ירגיע • לחוטאים בדרון יפטיע • ולבוכעים
יפגיע • בהם מה"ל יכילם מלים ויגיע • לן מוסה בעברת ודון אוירמ"י לאון יכלם מ"ן כבוה"ל כלשתיו ונקיע •
לשמקים מעמו ירקיע • מל אוזיני ינריע אלף יריע • ידבא מוסה ונכסות אבשנים יוסיע • מתוך ומחוס יגאל כמשם כמם
נעבה ישביע • כוא נאד הזמן ומוסה הדור מסוה מלאמות מנוה ראמון מרלמון מתקיע • הנאמן המפרסם ב"ה פ"ה

כמוהר"ר יוסע • כב"ו יאיר יוסיר כוהר הרקיע :

מה בכבד הוס בהבלות גבלות אודיקרות בתבו ומפ"ד הכהיר בשמקים על מבינו הופיע • בראותנו ת"ל ים לאלים
מוכמים בארץ לעשות דין ברשעים מעמיאי אדם בדבר ומכשילי הרבים בשלט נגשם מסיתים כסתר לע"ז מפתים
מדיחי נדקי ישראל מאביהם שבשמים נשא עד שמקים מומשמעד שמוים הנים • דין המוטה המוטה בעל הקדוישות אשר זה
דרכו כשלמנעוריו הקדיש מבשילו ברבים שם מזעשיו להפרע • ובעוזי ישראל הבריע • לבוכה לעדם דרכי הרוכות
מאלוהים של המוזר להבשים ש"ן הסרות בגלל ונפיע • ויונתן בהן הבע"ל כומר מלו מוה היה לגזר מבשול חדש ולחיות אבני •
נגף מעמדו"ת המוכ"ר הכומר אבנים ומיע • ומן האהבה לעקוס והלמה לבני בריה מעמו הפיע • ומעם בפל ומבכה
ברה קבר המנע מהמתרע • לבעל דת המבים לבו הלך מבים להבר בריה ותורה הבים והאיסורים להתיר ולהפקיע •
היה לראש פורה רוש ולעבה מן אר"ם מתליע • ומע"ב מוריע • בלאים בלבבות מרות בחרדי ומדיע • ביום נטעו יבנבנ
לאור הוסב נכתם מוכו לא נרכא מוכתו היסבה מיבולה להגליע • לתלות יבקש כפרד בכל תוסיר יתנלע • בקרב כסילים
עודע • ותעל הנפרדע • והסריגה רבים בני תמתוע • ויראה ס' ומתמוים בי לין ומבניע • יום ליום יביע • בקרב מבים
תוזיע • הלא מבמה תתן קולה ברחובות תמעיע • עד מתי פתים תאהבו פתי כפתן מרם בבשם מרמיע • לבודד נפשות
נקיות מוחף בור"ם לשוף ראש ולבלוע • ומתה מקרוב בכרו עליו פשעיו לגזול אז"ל מבשמים ונזול לת המתים ולת הקיים
דרך מניו דבר מר בעויע מטעוע • (כאשר בודאי כבר ידע מר ע"כ הסופר הכלמן ר' יוסף פרענר מוסבורג) ומיותר
קשה ומר ומר שמאכיל לת ישראל בכלות ביד רשע בשר תוזב"ה לשובע • בכל הולן על אדם בחבלות להעמיע • בכמן מאול
להבליע • אדן כתבה ביד רשע על ראש מס קודש פוסע • מבמן קורא לו פוסע • הוא פוסל הלבן הרמאי הוא בוסר הוא נרוע •
יונתן הבנוע • לים מדון מס קומו דובר כרם על ה' ועל מסיבו ראש הביע • כגללו לבבה אחר נגד השמש להאמיע • והלה מפמ
כתבים הבאיך כאשר לעדנו לעשותם בנין אב מכתב אחר יבוא הכתב מסלילי יבריע • כי כן יאות להספיל נאו"ן ודים
בעלי זרוע • מאון זרים תבניע • ויהיר כל ימים מעשהו להחזיר הכתב הלו בתוס מידו הרמה לידיכו לחזק ידים רפות
והמכשלות את הרבים להסיר ולחבוע • בזאת יוגע מן ומכל טוב בעיני אלהים ואדם כמוגע נגיע • הכוס"ף •
תאות נבעות עולם תהיינה נרכות ותמיתה ברכות לעד יכוב בשיבה טובה על אדמת הקודש פ' העוב מטובו אותו יסביע • עד
יאכיל אליו מרוסו ויוסיע • ונאמלי מעיו כמוזתו כמ"ל כבוד ינמילם ומיי הנאמה עליהם יסמיע • ויוכה לראות בנין היכל
דביר אולם ויגיע • כאמן כמם מעמיד בכל לב מבניע • ומתמוה לעומת מקום כבודו כרתת ובזיע • הערוך
יבבן וכו' :

יקבל- רפ"ה בזה אגרת קטנה בת"כ כמאם מכתב ביד הרמאי המזויף הרשע יומנן פינטשוב מר"י אשר נגב לבבו דבר • הוא
תלמידו של הארור הזה אשר פתה אותו בשפת חלקות לתבנו מחבור בשעתה ומבנה תומכות בלבו מבכר לעקר הכופר
מוכב רשע על אדוניו היושב לבטח אתו ונלא אליו סודו כלים עמו • לכן סבנוה לבניו לאמן יודע לבוהר מאנשים רשעים
כאלו נוכני לבבות • מבריתו רוד המע"ם נרפ"ק • ויהיו מלוקה אלו מהסופר הכ"ל מהמבורג • לקוה מייסיב לו

שופפ מ"ש הרב החסיר המא"הג במוהר"ר יצחק אב"ד דק"ק בייאלי בנו של הגאון במוהר"ר
מאיר שהיה אב"ד בק"ק פרוסטיץ • ומלא ידו בקש"ת לפני הוער דמרינת ליטא • להשיב את
הזאר"ל המת בחייו : להראות תעתועיו וזיופיו באגרת קנאה שלו • ונציב החשובות באנשי און
בקיצר מלין ! וז"ל איש צדיק תמים היה !

בשנת ברק הרבי והאתז בשפט ידי :

שמעון הורי"ם את ריב"ה ' והאתנים מוסדי ארץ כו' . ספרו מעשיכם לאל נערץ :
וחלתי זחירא לנגות עד הלום כימי אבכי מעוון ירך המזבח מוכא אפרו של יצחק בנבור כדי להזכיר אבדי אבות היום
ברמים תובור אלהא דר' מאיר שמור . ולסתפיקא להבנים את דאמי כין הורים גדולים אבדי ונגולות שלא
ערון . אבל בסורמנא המלכא וכשלמת הימכין דדמי עלי להניח את כל דבריהם הנאמרים בתורים ותומים המאירים
ומשלימים את דבריהם ואפרוש כפי לאלקי אדון כל הארץ . הידוע מבוכתי לבבוד ה' לקבלות קנאת ה' נבאות ולבבוד
התורה ולתליה ולבבוד כל רבני ארץ . נאוים המופלגים המדינות . שלא יאמרו מרים עברו כמילין . וכף ישימו לפיהם
יהנו מאדון פולין לאור הבר שמבהים מקנה ארץ לקנה ארץ . נריך להיות ניר נאמן לשולחיו לתבות עלבון של בבוד את ה'
המשולחן המשור של אלי ליסבא דמוסא דמקטם רבני דרטיסא מבו מיסם יהנם את הארץ . ארץ אל תכסי את דמו הבה
נגדם את ה' בכית אולבנא של אבני מם גדולי הדור בלו ודאו בקשת יהוכתן שמבך בסבם סופר מקול מחנני"ם ומבניו לדולקים
ית"ל מסלם מבינת "הבנ"ר מנשה בלי ל"בני ישראל לו יחרון . מכל דבריו מקרים זכיוזים מחזוף מתוכו ניבר בדבר
הבראה לפיכי המדה שחשת להבתתו ישמון לנגדו בונד בכור מבין לא"ד בכור מסן מסמו כודש ברבים . דבים מתו לו ליעלא
מתיא דיבוקא לו רוי דאבא לו דאיתא ואיתא מילתא אלבישיהו יקילא לפבי רבנין גדולי הדור לפי מוהגיהו ודורשיו ויש
דריש לא לאדי מעלה מבבל אדי אלא מי לא יראה יה ויכין את אלקי יעקב מלה אביבי רוחי ישראל הלוכו אמרי דמלי
עבים בנאים ובו ובוזוי דבוזמו מלעיג על דבדי מבמים בהתרומות לבבו ורוחו הזה מפר יהושע מלא מחוריו מנגל ולא ירגה לבבר בדברים
לבים אותו בלא כסותו ובתקל פושע הוא לאמל אל בה ובמסיהו מיהו לא נאה מבל מחוריו מנגל ולא ירגה לבבר בדברים :
מיה בו מעמו ריבו"ת וקטטות ובקשה נפשי בשאלתי בקיבור בארץ

ויהין לדבין אחרי פי מעמה בתפלה ובסוף דבר הבל נמשה דבדי מי יקום קיים לא נאמר זה לשונו ובל דבדי המשרדרין
יהיה כאבן מורמת במזרח ורמת . אך בל זה מה בי אילו לאיתי מתבהל מעדי בנדר הבתיות בשוק מוסר בכתב
יאבר דברי אדת מבלי לדרלות בשמר בת דבים כתבו אלי והוכיח תוכים את שמיתך כאמר יעמו אוהבים בשמר הפיבי
כנור יהיה אים זר לא יבא בו אז אחרת אולי רוח ה' הסיתו בי ירם מובמה מחבת לבינה פני יהוסע פניו ילבו ויעבור הומם
ואזי יפן לקול דבריו הנאמרים בנדק ומוסיף בחשוו ישרם יעקב יצקן ויחלא פני מבל תבוכה . אבל לשון שמרתי בו ערש
כלה לדבר ואבת"ל יצא אבל פניו שלא שניו מד לחדשוק להשפלני מד לחדשוק שאול קנאה ומתשנן הבתב יפן להרלות בבל
פיר ומיד להתבבד בקלונו ויתר הדברים ע"ם :

ואערבה לא משרלה מול מערלה מוסם מבתב מה משלא ליו דבן של בני הגולה ומיבא ומסרא יש בלן זה לשונו לשון של
ומבב . בבר מלתא אזורה זה פשיטים ראשונה ש"ע אלמידו' יוסנן מפיעשוד ומביה פ"ש ב' התורה ר' ליב שבינב
לו מבינים לדבר אחד בתבתו מבתבו בפקודתי לחודים נאמנה שבר הבה לא פסקה אלהבה מבינינו ורשיעא ליה כוותי .
אבל מה מעשה מעשים בינו לבינו מבו . ובבר הודעתיו נאמנה זה בתה מבים לא"ק מין ע"י הסרלם והמבה ר' ויסקינד
מבל מה מעשה מעשים בינו לבינו מבו . ובבר הודעתיו נאמנה זה בתה מבים לא"ק מין ע"י הסרלם והמבה ר' ויסקינד
מעבר מחזיו לא הסיבני ודמה אותי בקנה והן עתה נתבדר ונתגלה בעליל ע"י הקדמיות לאין מספר מבחנא פס ק"ק
ס"ם דמיין אבלמיהמא ואבמה מעמתו זבו' . לבן בתבתי לא"ל אבשים הב"ל בדרך מבה הנאמה לטוב לו בל הימים . ובלאת
על המובתו הייתי מנבה ע"י אבשים הב"ל לפס מעובתו בשאלה מחל :

ומה בלא ובובמה היה מבי יובל לבחבים את הבי הבאבשים הב"ל ובבדעות את הם ודר ויסקינד מסמרין מבה מבה
ובבה הים לו מאון הבלם . מ"ם בלתר ידעו הראיבים בשמר הבבידי מבור . מלא בא ליבים דמשובים מבביר
ישראל הנאון המבורבם מוהר דמאיר זל"ל בהיתו בוזינא בבית הקנין ד' ומלך ווילבייס המבורבם מבירא את דבר ס'

בבנים אותו לפדר לפני ולפנים והוכיח אותו ע"ד מעשים מקולקלים מעשה עם ר' ליבלי פרוסטיץ מר"י ומס מיוני מיין לאבר
מבתפרסם קלונם כרבים והקרימו כל מבעי ישראל ומרמו עליהם הקדמים והמבדות . ולא מת לבו לדברי הבמים הב"ל ובקרב
אותם בעתי ידיו . ומתם ידים מטמאות להיות בתפילות . ובקבל על מבמו להיות סור מדע ומעה עוב . ובהיום נדאה לעינים
מעלין אדבו טמון בקרבו בבוב בעל עקרון על לבו רובן וה"ם מול מעמיד ומהלך בתמים בידי עול . קיסם מבין מיבך אמר
ע"ל מעמתי דבם ומלב מל מורה ויאירו עיבי יהונתן דגלי ישמדו במיסור בהקבלים אבדך את הונלתי מלב כל מונה
ומתי להבדים ונבדות כל מי מסולך אמדי התוסו ס"ן יח"ם תר"ו ויבי לבם עלי לעמן ישמעו וידאו וידובא מובם ה' הבדום
במקור מי הבייס :

ועתה בואו וראו כל יומבי תבל . מבל אחרי פיו הבל . בדבר המבורבם בלמבבו ובמדינות פולין מבן דדבם להמבע
מבומות מקר ולבדבים המלמיבים בס"ן דבר זה נעמה להם בהיתר וכל מעמיהם בהמתר דבר . ראמנו לבומאת
מבמורבם ר' יבמי מתבו מל ר' יהודא מבבד מנמבע לפני הנאון המבורבם ר"נ מהור"ר אברהם ברודא מיבות בתמובה מלימה
מל מה מהרע לעמות בירושלים תובר . ואח"כ בתנלה קלונו מהדר"י הוא בעמך אחריו לבית מאחין בב"ן ובדבם עליו ברם
הגדול בק"ק ס"פ דמיין בחמבע מה מנמבה לו מם מם לנזירה פה . כמו בן היה אחריו ר' ומלין מוכיח . מבבב את הנלגל
המור בעולם מד מבא לעיר ויבי"ל ומנאו בחורי מחד התיבה מלו בפתוח ובתובו בבדת לבבה לאבה בבן והבנ ידו מבית ומעמה
מובלע לאים מעא אדם מעא מעא יקרא בבתובים בבמנאים מה . בידוע ומבורבם לבבוד הנא' מהור"ר בשרוש בר"נ
ולבקנין בו' מרבי יפה :

זאת ומוד לאבת מה מבתבוה בק"ק בדלין . מהיו מני מוכיחין האחד בקרא ר' אבלי והמבי ר' ולקינד מהיו מבדיחין זה
לזה מבל אחד אחר על מבירו מהוא מאחין בס"ן ומני בוכים הבלים בחד . מד מבא מלבי והבריא בינהם מהיה
מהורר"ו הב"ל אחד ומבה לחות אלך אנו לבקרו הבר הבנגיד המבורבם ברוכא מומבה לרבים מהור"ר יבקב הנקרא פלרעום
ולקח מן מרמותיו המרבים מתבת הב"ר הנת"ל לאים מבוד בחמבהו . ומעמבה הבבודים בלחוד מעמה הבדוקים
אבלה ומתה את פיה ואחר לא בעלתי אין ומתבללים בל אחלאחד בנבינים מבוים ומומאה בקרבם מומנים ובוקבת ומולה
לבמים ובראין בלבבי קדם ואבבי מעמה מהובנים : ומ"ם לבהמים ולבדות בל ההולך אחר מתוהו . יהיה רמוזא מתבקיים
בבא בבמא בגרא בי בבבר ינא עליו מם בק"ק מדלא . ומ"ם מולמעינך ומהלך בתע"ים בידי מול קיבס מיו יוכיח מנדות ליבבא מבסים לבלי
גבראי מבבר ינא עליו מם בק"ק מראנ . מבתיר בתה בתמים מה מהוא בגד הבוסקים . ועל מתה בלתי מבא בידינ"ם בק"ק
מין היתיר בתמים ויבינו עליו בל מבבי הבתיר ואמרו מר מתי יהיה קומם בבמים בלא תלמוד ערוך מר' אלעזר היה מעמה
ואחר אם הלבה בחמתי יהיו בולם זבריה זבן היה ואף הקב"ה הבבים על ידו ° ואמ"ם בבבוהו והוכיחוהו מבי"ה ק"ן בן בנו מל
ק"ו אם התיר בתמים ע"י בבינה מה מלא חוזר בב"ם מדאוי לבדותו . בדין ת"ם מהתיר בנים מאין לבם בוף לבי אומדן
דעתו מלא ינא לאון . ואם בחאר מאין לבידין בנים מחוק לבדיבה . בנער בנים מבבים הבמחון ובראה לבבי בבות רוזבי בביבי אלבי
ראבי עדה ובבני נאוכי ארץ . מאחד מתלמידיו ראה ליבן מלבים אדומים מוחד לבי מבד בדרא הוא לבבות הנאון המבורבם
ריב גלות מוסר רבמאן בר"ו אב"ד ור"מ דק"ק בריסק מיבות מחבם על המתום ליבן מיזוק לבוכי"ם מלבם מבבאמים דק"ק
מין בתבו מבל הקדמיות בותבים בעלי תבבות על מבו בערחה . ואבי מבמה ומבבתי מרחה מחיך מלאו לבם לבמיו מבוקן
מאותו ירבה בישראל יקח מלבים אדומים ומבב מוח"ל . ואף לבי דבריהם מהבאמן דק"ק מין אחר מעל בי הבדם ואימה מתם
הקדמיות המוחים . מבו בדבר מתבוקות מל בית דבן יודעים בבר מבה רבי העדים מאחרי בתב ידינו הוא זה אבל
אבנים ביימו אם מחמת מחין בו' . ומוד אין דבריו מל אחד נגד הבי מחבה מבל הקדמיות מה מבתן לבם מדיין נדורין
ומתחים בחדר הקהל ומעדו האבשים הבם אחד לבם הבב בבים מוכל בבים מחבר לבם הקדמיות להתרבות :
ומה מאחרות לתידיו מבבב ה"המורר"יבר"יהבב מהור"ר הילוין בר"ו מרוב המבאה בתבו מליו בתב מלבבר . מבו
ב"ב בדבר הלבה . דהא מבקינן המובא מבול לדין . ובבד להעיד ומבי תרי אבלי רבבבי מחוני מולם מבל בית ישראל
דאוין להמען מליהם לעמות בדבר הזה . מ"ו לבתוב הקדמיות מוחבים בק"ק ס"פ דמיין ובק"ק מין ובק"ק מרין ובק"ק המובות
ובולם בקבה אחד מולים ויגרדים לבאר מבת ומה מלעזרו מים בירוח מל הקדמיות : לא בל הדונה ליטול את הבם ישול

שום בקדשים · כיצאתי בספרים של כ"ם בספר רוזיאל ובשני ספרים מן ר' יוחל נ"ם : וספר לאתקות בנישין : ונם פלאתי
דאתי לידי מסתם שהראה לי החלוף התורני והרבני המופלג מוהר"ר יצחק בשור"ר חיים נ"ל : שים לו מאביו הנ"ל
המקובל הגדול בשם ספרים הלא שמה בכתובים כמה קדושות ולא נראה שום כוספא כמו הלא הם בלתי
שלקחו מידו שמם · וכולם ישנו אגודה אחת לאחת מנעדמות · מה שאחד מתלמידיו מכטפט לבנדי היאך ס"ד לשכות לות לאחת
בלשון אתב"ם · הנה כבר נאחר מעשה של נדיקים מי מגיד דברינו ליעקב וסוד ה' לירא'יו ולתושבי שמו ורוח אלהין לית ביה
ובהלין לאחרי כהדין כתבא מכא תקל פרסין · פרס"י בלשון א"ת ב"ם בהכיאל לים מעודות ולית מלן דיאל לספרם ב"ל
אחר אם לא ב"ל הכ"ל בפתרות · וליכא מידי בכתובים הלא רמיוה כאוריתא בפרשת בשא מלאם קטרת פרס"ל קטרת
תרי"ג מנות ותפליף קו"ף בהלי"ת בלשון א"ת ב"ם · הר בנגד אברהם · אילבנגד יצחק · בנגם בנגד יעקב :
והבנים הקדיר יעקב הן הנה הבנים שלבן ל"ן בדוקים ולבן והפוטים יבשלו בה מעביר נאלו מטבע עובר לרבים כדי
להגדיל בפני הבריות :

ומה שהרבה לבקשות קושיות בשעה מרבבה ובתבונה ובפילוסופיא מה שאחרו"ל בחכם מבין מדעתו · וזה יצא
מוץ לדע"ם ורבונו להסיר לוע"ם הטעה הבעל הנסין נפוכות ומטונות לאמרות טהורות האמורות לבני הרבים
לטהורות ותפיה לבם מזות הכל כדברי ספר הפתים אחר יתנו לותו אל יודע כבר לאחר קרא זה אל זה החלוף התורני הרבני
המופלג המקובל מוהר"ר יצחק ז"ל הכ"ל בן המקובל הגדול מוהר"ר חיים ז"ל הנ"ל שבבנם · לבדם לאכול מפרי עץ החיים
ע"ם כתבי אחר"י ז"ל והזוהר הקדוש · ליישב על נכון אמרות טהורות · ואני אומר הנסתרות לא' אלהינו והנגלות לנו
ולבנינו עד עולם : יש לאל ידי להקשות כמה ובמה קושיות נגדן בנגלה שנעשה לנו נסתרות בדברי תלמוד ורש"י ותוספות
שדבריהם זה לזה סותרות :

ועתה אודיע נא אתכם רו"מ דבר קדש שקדשו גאוני ארץ שבאשכנז ואיטליא מן חכמים וסופרים כתבי קדש שנייה
המטמאים את הידים הכותבים הקדושות משמא לנפש ע"י שדים כל"ב נב"י של"ם שלושות שוא ידברו שתופלת לבני
אדם להתרפאות · שהוא מוחרם ומנודה עם כל תלמידיו המקשיבים לקולו מוץ לאחבה ידיה מוסנו כדין הסנורים בשאת
ונפשת ובברת כי מנודה לרב מנודה לתלמיד רבשנלה מנלין תלמידיו עמו לם הרב לאחד בשונג · והמחמיאו קשה יותר מהורגו
וכ"ם אותו לים שמוסרם בשטא המשטיא אדם בדבר ולחוכיח בשער יקושטן ויטו בתרשו בדיק לבן כה אמר ה' אל בית יעקב
לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו הוסרו בשורי לפי דברבי יש דרישה ויקרא אדי' על מצפה ה' אלהי שומר תמיד על
ומשקרת ואדי' אלא יצעק וכל הנעמ"ק מסור מוץ מן המקפה המברא"ת ומל פולין מסיה מולדת לאחרים מחא המטמאות את
הידים בשומד דמיים מלאו · על כן מלאו מתני אלהה טרים לאחוזי משמות בנסלתי מראות מומרין כישן ברים כל
מערי"ן לבא דם דורני רשומות ר"בני מ"סירות מסביא כתבים מרמים מק"ק"ם ומק"ק הפלטות ורוסטיק ורוסטיק
מטמס יבא נפש בחטל יבאם רש ליבלי יחמ"ו ם"ד מוסו בתר עיקרו מסה תפתח הרפה ובק"ק קראקא כתבו לו מטר רבנות ובכל
אתר ואתר כאו נס כן תלמידיו לתלאות את דבריהם בחבלי מוח · דבר אלא ביעקב ובכל ביסראל ויראלו קנות הארץ יקרדו לים
את דעהו יחוזרו בעורת ה' בנבורים נבורי כח לשום מספר לקו ונדקה לעטקלת בסיקול הדעת מכרעת מסמו כא ביכו וכין
קרע"ל של מכתי תכידי אבני מעמה נאוני לישליא ותכיר הדור נאוני עולם לבני הטם שבאשכנז · וכין מרתי תלמידיו של אותם
הלים ליזה מתוחים מהת לתידים אין רשאי לפורסם שכל אחד בתקומו ניכר מסמנתו מתוך מעשיו והידרך מתוכו מוכרח"ת אך
אלא יאחרו הרוחה לבקר ירשיק עדותו · אבל מתוקם קדוש ומסוון ונראה אברר ע"ם אנשים ירחיקים ושלמים האחד החלוף הנו"
הרבני מוהר"ר פייבוש בהרב ה"ה דק"ק לוכלי אחד ראש ומכנה בק"ק בריסק והשני ה"ה החלוף התורני והרבני מוהר"ר
מסה מק"ק ברוגא' מה מעשו תלמידי אותו לים שאכלו נבילות וטריפות ומילנו את הטבע ובטבע הדבר לעיר ברסלא
לאחר הסקירות הערים בנים אל בנים לפני בכוד הנאון המנוח מוהר"ר חיים יונה מוכרו לבית הספר והסרים אותן ברבים
ונתב לבכוד חתיו הנאון המפורסם מוהר"ר דוד אבנהיים אל דא הוניאו ע"י מני מעתי הקהל מת ר' יפפי' הכ"ל ומתוך
הדרשה מבית המדרש שלו ונקבר מוצא מלהמתרע מנודל המונפה ובזיונות מה שעשו תלמידיו של אותו לים להנאון הנ"ל
ויקונן דוד את אם בעות כל האדם יחותנו אלא ירד אחריו כבודו יסיה נכפה לנשמים : ותנזור אומר ויקום מבהיום מתנלא

קלונו נרכים בחקום התרפות :

וגם ידוע לחלוף התורני הרבני המקובל מהור"ר יצחק בהור"ר חיים הנ"ל · ולהתיריני הרבני המופלג מוהר"ר מרדכי
בהור"ר נני מה שנעשה בוויכח בבית הקנין ר' מרדכי יפה ליבר שיבת מולין מל נ"ם בשטל הוא בישראל הם בחבר
בכם לאה נאחר אחד יעיד מהוא אד שנעשה בשר ודידודין · וכל זה יש לברר ע"ם מבני מדיש נאחנים קושט תמורות ·
הראיתם בן הרם הנקל לבית יהודא מעשות את התובכות אחר עשה כ אלהו את חרן מעם ידו לפנלן ומלאים את
הזורה אל אבני ארץ ונתן ביד הורים לבו ורמני ארץ לבלל כוכבי"ם פניהם לארץ מערין ומורין וקו ומים
נטיעות ושוכרים על עשר תקנות שתקן יהושע בשולנ"ם קשנים מתבלים מרמי"ם ויכה בעל הרם ויכלה את קונינו ומלם
ימלם המבעיר את הבערה כ"ם מן עיבית ובני בוק מן הזיכורית :

לכן אהו' מורי ורבותי מוא לא תמוינה ונקבם לא תקמינה : והנלתם את אח"ו אחר היה לו בכוד מכחים והנדולה והמחמלה
על מרבם מרנות ביודינת פולין וברייסן ואשכנז ובמרת · ומכחי מרופי אותיו' מם מלמיך מוקדים · ודע ברוכים
בסריחו את מרורים לאדם תועה מדרך הסכל בקהל רפאים נמוה : לנוס אל מלמד ערים · מקלטתו מלא לדעת התורה ואין
מוניעין בדברי הראשונים ואחרונים : מה שמכונאר כי"ל : סימן רמ"ג מי מהעידו עלי מכיוה ת"ם · בדברים אפילו מלא בפניו
כ"ל מבדין אותו ברבים וכן פסק הש"ך ומיהל ד"ך כאל"י המומר על הפתח מל אולם בתמיה"ם נורר קניר"ה בדי מלא להטרים
את מעלתכם · "מעמו צ"מקתי · ת"מו ק"בלו את אמרת נכפי בפלת"י ומל את"ו בקפתי לבני אחוכים אפר בחפני רוח"ו
נאן קדמים הנאונים מכמי · מדמים ומוזני קניני ראני מומות הרוחים ומומלים ע"ם אחרן · ה"ה יהוסים אתכם מתעמו כולכם
אגודה אחת : ויקים בנו ומכו נאחר אחר כתתי לעבדי ליעקב ודוד · מבדי נמיה לבם ומכל אותמו בנאת · לפרט יגא אדם
לפעל"ו · ולעבודתו עדי מרב יגאו מדיקים נקבל מברן אחת ה' המעדד על המברכות אמן : :

שוב כתב להגאב"ר דאמשטרדם וה הנוסח

לזכרון דברים הוא דאתינא · ראשון לשלוח הצעת דברים

ליר כרב המ"ג מהור"ר נחמי' ולמקותני הרב הנאון אחת מהור"ר השלמן כר"ו לק"ק חיין : אלמנ"ה
ולהראותם לפני הקנין ר' אלי' אופנהיים · בן בכוד הקנין המנוח ר' מרכיל מוויכח נר"ו · כבדומה לי מנם הנא יודע
מן הרעם הנדול שהיה בוויכח מה שאמרו כתובות אמל ר' ועלית מוכיח מן הרב ה"ה מהור"ר יוכתן · וזה
הדבר היה בפירסום שלקח את רב ליבלי מברוסטיק לבית הקנין ר' מאיר פיוזנג והיה אתו לערך דסדים · ואחר לו
מם הסדים מה שהוא היה מתמם בהסלידע אחר שבעת · ונם שהחית את הרב הישים המופלא מהור"ר מתתיה הדיין בק"ק
פרנקפורט ע"י הסד שלו ובכית ר' שמחה הכ"ל · עשה המעשה שהקריב תרבנלין שמירים בחבלי אילה · והרב הכ"ל רבק לבחרים
אותו מיד · כאחר שבכוד אבי מוהר"ר לא היה בביתו בעת ההיא ואם"ו אמר רש ליבלי שבשעה זה סוכרים לעות הרב הישים הכ"ל
ולאחר נ' רבינו שנה שרנה להרלות השעה"ם שזרקה בחכמו ונתנלה קלונו בהבים · ובכוד אדוני אבי מוהר"ר רש עשה לו המעשה
כדינו כמפורסם בכל מדינות מערין · וכמו מעשיו היה פה קדר אחד בל מי שבא אליו אחר לו זה שמו וזה שם אבין ואחיך
וכל מעשים רעים מהלמעשה הן בנגבות הן בשאר חטאים בזכות · ובהיום הכת רשעים שעדיין רוצים להשויק את ידו אחרו
עליו שהוא תקיף גדול לעשות מעשה בראשי שיבה בק"ק מתכורג · ונתחבר ע"ם הזלך · והוא אחר בטרם מינה אחי שבה
ירחה לכל בני הנולה המעשה מה שעשה מן ה' · שאים אחד שהיה מתנגד בנגדו מת בחיתה מעוכה · ובעת קבורתו נפל
מן המטה וחנוכים נפלו מעמו מן המבריכין וקולי קולות · כדי להכנעת את עם ה' הפרדים בירחה · ובכן בקשתי לא יהיו ידיכם
אסורות מלהודיע לי אחיך הדבר מומד · כי אני מוכרח ליסע לאמסטרדם לד"ל בק"ק אמסטרדם · ונודל סודאות שלי בקב"ה
ישלם לי · והתורני הרבני מהור"ר נפתלי הירץ יגיד לדים אחר מעלתו וישלח את דברי קדשו לירידי ק"ם דלדר ויחסור לאמר

יז ב 17 ק"ק

ק"ק קיבנא: אם לאנטי ק"ק לאבדעוב וכו' מוקדם לבאנגיע ליד הרבני מפותכי מהורר חיים נר"ו טוב שכב מעיטה לפסק
לא ראיתי טוב תמונה:

מקוה. נגל לפתוח פי דוברי שקר ויגל יעקב ישמח ישראל. בקרב ישים ויבא כוח ונאר וס"ד סכל נשמע ס' יכרת כל
בועלי און. ולא הביט און ביעקב תזעת ישרים תכחש כו'.

ויעל. עוד יוכר שמו (ר"ל הסדר אלו הדוכוס שנו"ל בכתבו) ע"ם מעמד בדבר מעשה האלופים" הקהל מק"ק בריסק
בריסק מייב להם סר מעשים. בדבר זה יהא מעשה אחל בד"ל דק"ק בריסק. וכתבו לפס פתקא דהוחזקות סיבולו לפניסס
לשפטם. ובקש נבוד לדוכיכו הדוכוס יר"ם מאת אלופי הקהל דק"ב מדוכו דין תורה. ונעסר לידי הכתב מאבע עם אכסי
ק"ק בריסק לשם. בדי לחודיע לשם הדרך אשר ילכו בדע"ם ד"ת. ובכולי לפס כתפרסם קלונם בספר בת הנים. מכבר
כתבנו פס"ד לאנשי ק"ק פרנסיין אלא בפני אנשי ק"ק בריסק. ע"פ מחרים מה מקבלו וקלקלו את דבר המעשה. ודבו אותם
כלך ושיב אלא מבוטות. וכתב הדוכוס יר"ם אל הקהל לא רצו לפטיב. יקרבו את מעמטם לפני וקבי דייני ק"ק בריסק
לחון לחס רק ד"ת. והם הביבו אל לא לבטות אפסן ראשון. מכבר אלמו הפסק לוילנא לשריבוכאל. וכהיום ינא קנף נדול
מאת כבוד הדוכוס יר"ם ונתן לפס פלאוב לשריבוכאל. וכאן מנא כ"ש מקום לנבות מוכו. על מה מקבלו מחדים עבב
הרב מסור"ר אבד מהמבורג. לעבוב אותם כתמלוחי דו"ם. ומי יודע מד היכן נכר זה ענינ:

חיתה ק"ש הרב מבייאלא להגאב"ד האמשטרדם ואלי

דבמעלי דשתא ונחנו ס' ביחד:

מחיה. יתן שרת כבכה וחיים. לאחו' הרב הגאון המפורסם כ"ה ק"ה מהור"ר אריי' ליב נר"ו ולאחיך ניסו הרב הגאון
יעקב אשר אחב סלה כ"ה ק"ה כמוהר"ר יעקב נר"ו יאיר: הוחיל באר המדרה חסד שלמיון ח"ח לאחיך
באתי. בקנדה ואחיכם בכל שמורים מתגדו לא היה טוב אדם לעורר לבבות ירחים המרדים לנאת לתחת מנוה. ושל
ה"ב ומשיחנו הרב ה"הדק"ק מבנאחוני יאמם אחוב כחרם אשר לא ישתם פיו. וה"ה מיתה ואת מהקדמתי ליסם
ה' אחר נפה מלא אם לא חייתי שמו קרוב וכתבתם. מעתיתי מעטם מרון להרב מק"ק לוכלין ולא דנם לבטות אחוב לבריו.
ונם זה הים. מל מאגרת הנ"ל (ר"ל ד' נדרוך יון) היה שוחד נגדקו. מלא רנה לקבל מוחד סך מסויים. ומל מתה
בחתי להודיע מאני מוכן ליסע לק"ק מיר' כי אם יסעו כל אחיי ראשי קציני המדינות ונם רבני נאוני ארץ. סנס דבר זה אין
וכרון לראשונים לבית אביה נדולה במדינה זו. ואת תהיה לעיקר. טוב הים מקיים. אם ה' לבבות ת"ם. אם
כפר בה'. ק"ו מכפר בת"ם. מאומרים מלאחיו מסכל מקר וכיוונים. מלא ידע מאומה מכתיבת הקהילות. ואין דבון
ע"ם המתם. וכואת נאות לנו מינות כתבים מל בני תרי נאוני. מק"ק פ"פ דמיין ומק"ק מיץ מם ע"י. אוי יוכרו מלא
מרם מעוד. בעבע מופרת ברול. ונאם לאו. יוכרו סתם מל מי מכתב הקהילות. בתחלה. אם הוא לו המבוכה אם"ר
ובכן מוסו ומוסו להמיג כתבים בכ"ל. ובכר כתבת ילדוס מחלתכם מל הפלאב לנבוב כדי נזרו אתכם
לאחיך: כאם יצחק כו'.

ה' כפליו תקי"ב לפ"ק פה וולאדזוי

וזה בתב שניה

ש. דריסה לאר"י. בן אר"י דבי מילאה לאחו' הרב הגאון המפורסם הקדיש ושניו בפלל אין נומרין מלאחת הכלל כ"ל
פ"ה ס"ה כ"ה מהור"ר אר"י ליב נר"ו יאיר:

דלאיר ן ניסו הרב הגאון המפורסם ע"ה ק"ה כ"ה מהור"ר יעקב נר"ו יאיר:
אי"ש. לא עת להאריך כמקום שאחרו לקנר. ודאת למודעת שכא הרבני המוכים מהור"ר מיכל במהור"ר מרדכי המקבל
ספר מירא דכיא ואחר לי בהיותו בק"ק ווילנא כאו לפס כתבים מר"י. לפני תלמידיו לר' אינם אב"ד דק"ק
מאנוב ולר' שמעון אחין ר' הירם ראנגיר. והמה דוגים לבנוע בכבוד ניסו. והיה שם אחד המיוחד מבמדר הרב ה"ה
מהור"ר שבתי הדין דפס מדבית. אבא שמאד לנגדם לעיני כל ישראל. ונכתב בפי ה' נבאות. מר"י. הוא מין מיוחדים
מהוא מאחין בס"ן מבעורין. ומי לב' יכוא מלי. והיה מפלוקת שר לב המעים. מי"ו מלב בעוסכים הקהל להכדיע
בבה"כ פאין להוכיר שמו מל ר"י. והעיקר הענם כדי מלא יבא נפיק מביה מורבא במו עם אבה ביסא. והרב הביק ובבים
הרב שמואל אב"ד. לאדנה לסכנים את ראשו בדבר זה. וכבר כתבתי לאביו אמו' הגאון מהור"ר אבינדור כל הכתבים
להודיע לבנו דק"ק ווילנא. אלא להכנים את ענינו בשם דבר עד עת בוא דברו. וכמו כן נאו כתבים לק"ק הורמדני מר"י
ולא הסכיק הרב לעיין בכתבים ושבק חייס לכל מי בק"ה הדכוכות. שמת הוא ואמתו ושני בניו. המקום ינדור ברכותיכו
ובכל כאד מל ראשי עם ולא נעשה שום דבר נגד כבוד ניסו. ומל מתה נאתי מאני מוכן ומוזמן ליסע מעיר לעיר ומדבינס
לעודיכה רוסיא ואורבא רחיקא יותר מן מאה פרסאות בדרך פשוט. ואני מעויב לעשות לכבוד ה' לנדור ברכות מן מלמידים
מר"י. ונם מאו הגאון הוקן מהור"ר נחמן יתן. כתוב ומסוגב להפריס סכותב הקהילות (בתחלה) וכמיהו כתב
רבנים הכמיהו לי מיכולו מל הסתוס לאמן דעת שם אלהים מופטים מארץ. וכבן יהלו רוס מעלתם לשלוח עי"מ ליד בנ"ל
והעיקר להודיע לי אם נאו לידכם הדוה אל"ם מן מהור"ר ברוך מארץ יון מה מסלמתי מכאן מל הפאסט ומבני הנמיכה לקנר
כו'. הקטן יצחק בהגאון מהורר"ם מוכה בק"ק בייאלא וסלאוטים. אין זה אלא מכאה. מני קהלות קדושות מנויות ק"ק
ראוכיי מהיה מס כתב מנים הרב הגאון מהור"ר אבינדור הנ"ל ק"ק מלאכמי וק"ק הורדזכי. אם יש סיפוק ביד ניסו
הגאון מהורר"י הנ"ל ליתן מכא מכא מדינה ד' מאות אדומים מל ק"ק הורלדכא. ארלאלי"ה להוציא מכא לבוחל:

וזאת אשר כתב עוד להרב דאמשטרדם תוך אגרת ז"ל:

באמיבה לאשתקד היה בק"ק קאסטאנטין בבוד ניסו הרב ה"ה מהור"ר זלמן אב"ד ק"ק אסטרא ומכתי מליו מיחוד
בקרן ובהליכתו ובתוירתו היה בגל קורתי מס כיסה רבנים ולא הזכיר לפני טוס דבר ווה פעם מנים מכמעתי
לק"ק קאסטאנטין ודבריתי עם הגניר הרבני מהור"ר נרון יון ומלתי אותו אם יש לו ידיעת המומאה מן המרדים הבנעים
בקרמת"ו ונו'. והשיב לי כל זמן שהיה פה ניסו הרב הנ"ל לא היה שום הזכרה ולאחר כמעמ מכאן היו בחים מליו והרבה
לו הכתב הכמתון בנט קר"ם ודנו לשאדו בסודר מכה יפה. ואחר לי הנוסם מהאי ליסנא דמוכפה אחר כל המומעת מבלבם
אתי אוניו. ומשיב לפס וכי בשביל מכתן מנוסים מלבים לי"נ פאן ומאוידי קראקאווסקי ומני מלבים לפאקטור מלו מסכונס
ר' ליב מלאוגעיטר מק"ק טיקסין. מלוקי כסף והוהב מעמ לבעל הגאון רבן מל כ"נ. להכנים את ראשו כין הרים נדולים
בוזאי לא ידע מיאת מולין מל הרב ה"ה מהור"ר יצחק נר"ו. מכל הרואה יצחק לו והלכו מתכו בכמי כסם. ואחר לי מעמ
מל דבר. מלא מכתן הרבה מתון מכור הרבנים. קרוב לודאי מקיבל מוחר מתון מאה אדומים או ג' מאות אדומים. ומוב
כדי לפסק הרבנות דק"ק פראג ומדיכה לפניב"ה הרב ה"ה מהור"ר יחזק אל אב"ד ק"ק יאמפלע. מכבר יבא מליו הפס מנתקבל
לפס ע"י אנשים המתוכים עם אים רע בליעל. ומיכו הטעתו להחזק את ידו ויד לאמ"ו בב"ל מקבת. מכיתמקמו מנו הרב
ה"ה מהור"ר ישראל נד"ו. מהיה אב"ד ק"ק קאסטאנטין והיום נתמנה להיות נב"י דד"ה היה בחורף בעבר בעיר מלוכה דרמוין
ופס יש בנו מל מותו אים ומשוק כסא מל מרלה אים לו בן ורבוכו לסדך עם בת מורתו בת מהורכס מהור"ר שמואל סנ"ל
מלוקי שפרופני מק"ק סלונק. והוכה ליתן לבנו מהור ומתן כל זה כדי להיות ידו תקיפה אבל מלמן דד"ה. ובלתי ספק
מהבטים לו נם מבה יפה מבה מכא תקל פרסין. בכן מסמעתי דברים הנ"ל נסמתי לק"ק קאסטאנטין מבית ודברתי אתו עם
הרב הנ"ל בעמאר אמתו בבנירה הבנמיה מרת. בעבדל מדיבה אמת מהור"ר שמואל בנ"ל הנ"ל: כדי לספר את מעמו
לקלקל את מפסבתו ונשגע לי אם ראשו והבטיח לי להיות לרוס מעלתו לאוהב כאמן כאתו ומקבל מהיה בעמ המתמנה בק"ק
יעבים לאב

ופריסלאב ורבה הפרנס דר"ל לפרוף הקונטרס של לשון זיהורית ושומר לבנדו כשמור הכרזל כתו כן סניד לי הרבני מהור"ר
ברוך יון הכ"ל • עם כל זה ירלה רוס מעלתו ליקר הדיבור לתקותכו הרב ה"ה מהור"ר יוסף נר"ו אב"ד כזהריות בלעזיל
מיכתוב לתמותו הנכונה מרת הע"כ תי' שלא יפלה של לבה לעשות כדבר הזה לעזוב פירוד בין הדבקים : וגם ליקר
שריכור של מיכה לכבוד הרב ה"ה מהור"ר ישראל הכ"ל דסקיל כהישמת כמו שהכטיב לי וכפרטות להרבני מהור"ר נרוך
יון נר"ו :

וזאת לעודעת לכל בני ישראל האיך מתא קורה לשמא טתא יקרא ע"ד הליש רי"ק ותיקל רופא המוזכר בספר תורת
הקנאות שהיה מקדמת דנא בק"ק שקלאב כפדינת רוסיא • ואם כ היה מסך ווחן בק"ק בריסק והיה לתו שמו
מכתבים מן הכבור מייס לוקלטו והיה כמסך אליו לעזור לתמנו ה"ת מייס הרב ר' מלי' מתן הנגון אב"ד מהור"ר נפתלי נר"ו
ושאר כמה לבבים הכלבריס שמו בתמודה ונם הטתיקו מתנו כל הכתבים הכ"ל ע"י הטתיק מהור"ר מייס שהוא לק"ק אבל הרב
מהור"ר ישראל הכ"ל לעלאד נגלו כן היה תפלת הקולקול מק"ק בריסק והליש כתב אליו אב"ד מס נודל מכיסות דבריס להרב
מהור"ר ר' הכ"ל לחיות מסקן ולהוכיח לו כזבים בשמר מתון • ושור אמרו כת דילי' מהשיב כתב מן המלך יר"ה ע"י
מתרוכית לחת בכל תוקף ושון • כל מיס לאסר ידבר עוד בדבר בכלה וס חוייתלה לבני פתח ביתו • וכל זה לא עשו רק לבלבל
לת המולם ולהגדיל לת הסקר • וכסיות בסא לא"י ונביר אחד מארץ מיטליא המזיק לת ידו ליתן כל מבה מלחת ר"ם
לשלום לקבדון והוא יסלה ראש ורלטון בכנית המדרש של הנביר ובסא דרך היס וכסל מיבה שמו • אלא להעשות לת המולם כדרך
משמה ר' יסף' אתנו של ר' יהודא מסיד מקילקלו מס מלאוכת ס"ן מר"י • ולת ושוד לאמרת מנדפס נק"ן ולקווי' כפר מקדת
היתים עם כמה נקבות ותמיכות לאומרם בכל רגל לבי מבינו • ובעת מהמון מוור לתמלתו לבני מטלינו אחרו יה"ר • ולין
בי מוס הזכרה מן מבהנים ט"ב ולא ידעתי מי הוא המאבר וכביות לאחר לי הרב ה"ה מהור"ר ישראל הכ"ל בבירור הדברים מזה
המאבר הוא מהיה נקרא נתן הנגיה • ונם הרבני מהור"ר ברוך הכ"ל אחד לי בפירוס מילה בכוד ניסו הרב ה"ה מהור"ר
יעקב נר"ו ומס מפרי תורת הקנאות ליד הרבני מייס לבניק ולא יאסור לבוס לחדס רק לאמתי הראש הקנין מהור"ר
יאקלי' מק"ק בלטקיל כדי להראות מוזתא לרבנים מה"ם מה מבא לידי המלתי לר' ברוך הכ"ל ולהרב הכ"ל ונגנב מבית הרב
הכ"ל ובכן " " ירלה ר"ו מעלתו לכתוב אב"ם לתבריגים מרנות הרבנים הד"ל ולהוכיחם על פניהם כן עד מתי תלכל
הרב ומוכיחים פניהם כל מקום מים מילאל המס מין מולקים כבוד לרבי הלא"ים לו ת"ל יד ומס בכל תבונות ישראל :

וזה הכתב אשר ייחד אלי בה' בבשרי אחזה פנימו לפ"ק

אחן לאמת ליעקב לים מס והנד המס בתקומו מומדת מל המסמר לעבודת הקדש בכת"כ יסלו הריב מלוס לכב' הרב
הנגון תפלרת ישראל המוסלא כתורה ובסידות כ"י פ"ה ע"ה כמהור"ר יעקב נר"ו ויאיר :

אחר"ש הבני בלתי מסולם בכתובים מכבר מלאתי לרוס מעלתו ומדיין לא ידעתי אם בלו לידכם הרמה בלתי המלם בלשון
בסמת לאת יהנה מיבי הוא"ל המב"ו ומוכרח לבמת לת רבלו לתמביכם וירלתו קודם מבמתו לאמרתי הבי מילי
דרבנן דשוסרי לבלין לדבר מ"ה כו' הלוף תתורני הרבני מהור"ר נפתלי מיר נר"ו בסוא לאמן בתי ויש לי מל מי מלמתוך
ודמה בעיניו כלו לבי מי מדבר אליו פה אל פה דברים בנים ולא מיס • בבכה דמתקד לעת בלת המלבים לסתמנות
פרנס דד"ל בישרמלאב • מתתי לת פני ליסע לבס כפי המדור בינו ובין הרב ה"ה נב"י בהנגון המפורסם מהור יהוסע נר"ו
אב"ד ק"ק פ"ם והמזקתי בדרך • בבבלתי ליותא דמיקא ק"ק ווים לקי היה רמס הגדול מעמת מבתמדם הבילבול דק"ק
פלוניטס ומי"ו בתמדה המבילה מבל המס בשמו נקולס ורבו גולנים מל מס הדרך לאחרת בלתרת דבביה היוקא מלא ליסע
לבס • ומתתי לת פני ליסע לייד ומלווה עם המורני מהור"ן הכ"ל • ומבלתי מס מלמה גלוני' מולם הרב הנגון מהור"ל
ליסר נר"ו והרב ה"ה מהור"ר מאיר נר"ו והרב ה"ה מהור"ר אבינדר מהיה אב"ד ק"ק ראזני הלא המו אבני מס ובקבלו מליהם
כמה ובמה לחדים מופלגים ולחרו כולם מן הראוי להקרים אותו בתרומת קול מופר בעמנה לך מבני תרבומת הבדוקים
מקדוקים בו יש לשום בתם קבמות ו"ל לאמרו הבני מבנים בבק"ם ישמעון בלבר בלו מל המקום : והרב ה"ה מהור"ל
אבינדר

אבינדור נר"ו בלאמר מלא היה אתו מס מופר מהיר והבטיח לי כמס מהור"ר הירן הכ"ל מבודתי • הא"ל בק"ק בוכלאב
ויתן בחוב ותתים ברס שליו ובלא מלא דרס המקוקים את ידו • ואחר לפני כל הראה בריוני ר' שמעון מוילבא • מוי מר
מה מעלתה לו מבמתוד בכו • ובכבא הוא ובנו לאמר המעמה להרב ר"יאתן מיתן לי קוייעה והבטיח בהבטמה בתמגה לבוא מל
מתתים • והוא נתן לי ענה מלבע לק"ק בוהאב מס בבדי הבמור יפקב מ"י • ובבואב"ד ק"ק ווילבא אמר לפני כל • בקהלס
אלת זד בבודי • ולא ריה לה אות אחרי הבל ודיק נבוא עמהם ע"ה • כל מ"ל יוכל להגיד המב"ו לפני כל בתודים בישראל
ולא מזעור אחרת מהזהרני הרב הנגון ה"ה מהור"ר נפתלי אב"ד ק"ק בריסק אור לפני כל בן ק"ק קלמסטנטין מחבר ר"ירנו
ליתן לו עשרים אדומים בירוש לבני לומדים מקבלתינו וגם למהורר"ל הכ"ל • ודבר זה יכולין הקהל דק"ק המבורג לבתוב
אליו על הפלמס ויבריו האמת • והייתי בשם הסוכות אבל מקומתני הנגון ה"ה מהור"ר ולמן בק"ק אחרקי
אב"ד דמדינת רוסיא ומנתתי דאתי לידי הסידור מלו מה מסמס • (ר"ל ספר תפלה מלי מסלתתי לו לעמה) ליע"י הרב
מק"ק הכ"ל • והליש אסר מנאת בידו הנכיבה • לא רבה ליתן לי בבד מעות • אלא אם בתתי לו עמרה זהובים פרוס לאחרה
לומבר הסידור • ומזו עבר אם בארוס נפלה מלבבת • מה יעמה לוובי קיר • וכסיות לת בספריו בבד הבמורני הרבני מהור"ר
ברוך יון נר"ו מה מסמס מה"ם דאדר ע"י אבני ק"ק קודבא • גם יהיה ברוך מעלה מל וכרונו לבלה לבדרין (והליש הזה
מלתתי קבת מחוברים מלי בבבד הבמלתו והמבדרותו מעמו • לקבא קבלת ה' ומקלתי מלי מדבתי • לכן מעמה מן הבינה בזאת • ומזו
הדורון מבלתי לפולין לאוולת • נבד כמה אלפ"ם מיקלטין מבלת המוצבים מתתי לתות לי מבייעם לדבר מבירה • אבל אני ומבינתי לא
מלמו לבס אמרלי פרוה מת ד להמנין מבמיים לדבר מעמה • וכל מבמבל אלינו לבדור נדר מל בית ישראל • הנה מבמו אתו מהבמתן לבלים מבר
לא מבר עוזר • הנה נמנים נדלי בי בנים הבדי) ובמתתי בה מבנה מולמו מל מעמד בבמין נדול • ומה מבעמה נעת הוזמר הד"ל
ונם מה מבעמה מס הרב המוכל בק"ק לובלין המב"ו ויניד לר"י פלר מעלתו הרמה מהבב"ם מקדים דפוסה • ומזר ידי נעזיב
בזה הזוהר מיהיה י"ב מזוו הבע"ל בק"ק קאסטלבטין :

אבל מן ההבדה ליבמ בס לק"ק דובבא מבמה מבמין ומזמ אדאה לומבר ליד בן ניבו הרב מהור"ר מזאל נר"ו
לאלאות לת רבנו בסמת יתר הבבוד לבבוד ה' קדוס יעקב • ומבתמ"ק בים ל"ל אחרינו • ומרלה רוס מעלתו
המנגלות מן הרב ה"ה המוהר"ן מהור"ר בסמן נר"ו • ונם מס מס לו חוק ומבמבר לאלקי יעקב • מבא ליריד לסטרלאוני
ביר מיומד ומזו בבור יסמ' מבמה לאד מת מלמידיו מל אותו לים • והיה בידו בוזבים בובים מבונים • ובבה והלך לבקם מתומים
והבבור הכ"ל הוא מבדינת רוסי' מבקדמת דנא היה פומל אבל רלנדר • ובבמיות הוא בפוקת בבור ומעק מבבמ מלמודו
ונער אותו בבזיבא נדולה והלך מבמ בבריבה ובומה :

בה' היום יום ג' ג' סיון לפרט בי מן השמים דברתי וגו' ולמב"י

בהם תלבו בלהבות האיים • יוסף לו ה' מיתנו ברבה ומיים • עד מיבלה מפתיו מלומד דיס • לאחר' נאמני הרב הנגון
הגדול המומלס בכל מיני מעלה עמה ביומבים • כ"י"פ"ה כ"ם מהור"ר יעקב נר"ו ויאיר :

אחר"ש מבי כתבים הבאים כאחד מה מבבתנו י"אחרמנון מס המבבתות מבת לידי ומל המתיר אבי מבבם לבלום
ע"י ומהבור ליד בנו מל ר' דוד בוזבר אולאבמי ק"ק קודבא מבא ע"י המבבה • ספרים אחר מלם להרבני הנגיד
מהור ברוך מאלרן יון • אולת וה מבבל הסידורים והבתבים לא בא לידי מלומה • וגם הבבלתי אב"ם מבבוד הנגון מהור"ל
מלמטרדם מיום ה' טוב אחר העבר • ומבתי כבל כל הון הב • בדעתי אי"ה לאמר י"ט בבע"ל לבלם את דבבי
בסוב כדי להמזיק מלמתת ה' נבלות :

הלא מבתמ מה מבבה מקרה הוה מבל רוחיו ומ"ק לו • אבל הלא ידוע לכל מבליבם כאחר ובני קרח לא מתו • ומה
אבבת לקרתת קדיבה אלבוכה בנבו קרה בזה • מלין מבלתים אתו • הלא ע"י בתרבה מבלוקת בק"ק אבבה עבור
הסבוב עם אחריו עם אחיו הנדול מתבו • ומאבר מתון מל ישרל אבבים אלף ומבובים • מבבבה יר"ה בבה מקבם מתון מבא
מלידו בית ת"ו מבקראת מל מבו • אלבר מה מבבו עם מני קדוש מליון מבתלו מל ידם כמ' כי בתבא • מבאחר מליהם כי
היה כאיש מבא מבבמ מוב ובו' • ומבולל קידוש הבבה מל מביו (מלא רבה לבקר את המולה הקרה הוקן בבקבתו • אמ"ם מזיה
יח א ז 8

[illegible] (פגלון מסודרים [illegible] נ"ל • ובדיק טעון בלא כלי מחרישה [illegible] יאמר אזנו מלשמוע דברי תורה
ובמצות מכל נאמני ארץ ויה שבתשם מקרוב מהרב מהור"ר משה אב"ד ק"ק ברוסטין ובמדינות משברין ואחר ק"ק
כאמבוה והגלילות אב"ד ק"ק אמשבוך • כי קרוב ה' אידו לתמלוה וזון מני ערלה מלו • ואם באלה לא יוסרו עוד ידי ת"ל כשויה
לבשיל בשנים בשנה רבני ארץ נקבה היאים ולשנות לכם • ה' יודע לכבוד ק"ק אלטונא הזכרתי תשמה קרא כדי להודיעם
מעשו מעשים שלא בילדותו • ומה שרבני הגניד מהור"ר ברון יון נר"ו דברתי אתו מעמ"ר מקקלקל הכ"ל :
והה שבבר מסמיב לי כתבים הר"ר אלעזר תקד בק"ק קלסמאכשין לא הייתי מזה • רק בכוד הגאון מהור"ר ולמן אב"ד
ק"ק אמטרדם היה מס • וכל זמן מסיה מעם לא מיה מום בזכרה בעולם • ולאחר כמיתתו כאן אלין עם הכתב של הרב
מקרלקא כדי לאמוך אל דברים שים בעמקם • והמיב לסמ פוה הלשון וכי מאפני מכתן מנחר מחון על כמה אלפים של
הגבוה ק"ק קרלקא • ומלבר מה שמתן מוה בהסמה מפוסם לר' ליב מק"ק מיקטין מאקטר אבל הלהון פלן קרלקוונקי
בעמה נאלקרכן של בני נולה • ולבכום את ראשו בקרבים גדולים והתל כסם ומקן בהם • והלכו מלתו בקלון גדול • ובקש מעני
לבתוב לרוס מעלתו לבלוה לידי ר' כפרים מקינת מקרב וקוכרים תוכה הקנאות ה' ו' מכל אחד מנים מנים • וכזה אתם
בקרקה בנמוכים דרבנן • וה' ותן מעלה לבעלה כוית רעבן כ"ד ניסו • הק' יעקב עמה ה' בק"ק ביאלא • ומלאומם

עוד מ"ש תוך אגרת

אשר ביעבנו • לא מיה בלתי מאמרי לזוו מקיר בעיר מנה בתקום המסמר מסם ינא הרשמה לכל מדינת ליטא בק"ק ווילנא
ובכל מכבר המעשה • מה מבמשה מס
ראיתי המעשל מלמס לנזור נזירות נזירה לנזיר מ"מ לנדר ולכלות ה' ו' הכלל מבור המעשה • מה מבמשה מס
ע"כ מרתקו לה זמיה מ את המעולים דק לזיכו בעיני מדוכום יר"ה לבבל כל מסמכות אחר מסכו לעמות מכא בשורה מעבה
בשרה מבוחות מעבר • נאמרו רוחם בכולם מכל הרשות מחנאו מאת ה' הייתה מהומה ואת מל אחר מעלו בשרם מל נאמני
מסכו • לבכנים את ראשם בדבר מלוגו מגיעלם ובפרשות בק"ק מיר מיה לסם מבה מכופלת • מסיה בילבול מ"ם והיה
להם בנות מכומות זו לזו ומקום יבאם עליהם • ובכיתי קנאם מבנשות בק"ק ברוסק מכתי מעמה לחי מכא
המכריך מל מ מרי מדינות מה מכתבו לאדינת ליטא • המה ראו ומחזו מל מעמה מל מבר רב אדינת מערדין כי מכים
כל מערין אבא"ד מ"ר ת"ל אנשי דעים ומקומה בבנין מרב מלוכלין המיל לפנות בו מדת הדין מתה אתו כמבוא מעבר • ובבר
בתבנות מלמס • מכתבו בפירוש באנ"ם מי מתמנה לכמוך קנאות בתכניתם ונתן לבבות מהון מתבם כאחר מה מיה לסם
ישיבה מעני מרגון מל רוס מעלתו מסכמת לכך • מרב הגאון מהור"ר נתן נר"ו מפירם מעבת ראשי מעות ורבו ליתן לו
בך מלאים אדונים מאבה מתמם ע"ה מוחד בנדקו • ומפרתי בעוה"ר את אחר יומו לעמות :
הה' יגליא בידי • אל כל מבתכים מל כת דילי' המה • תלמידיו ולא לאכנס אחרו מו"ל רב מנלה מפלין תלמידו מעמו • מקומתכי
ע"ב כבר מהורר בעריס לא בא מלמסתום • מעמתי מן מגיני אחת מרכו להעלות מליו כמו מעמו לאחיו
מעמתי הגאון מסורר בנבילמתכי לאמכי לאיש מסוסרים לא מיה כידו לאמות • והרבנים כת דילים מעה אלקי כסף אלקי זהב
המסורסים :

הה אשר נשלח לידינו מרבני מרינת ליטא

מודעת ידעת כל הארץ • לתרעבדי בינא המחדיש בארץ • בהיותי בעת אסיפת הרוזנים בחדינות ליטא בק"ק
מיר בעוקש מעבר • לא רצתי לבתחמם על המעוה אחר לא מוכה • מה מבתהוה בק"ק המבורג •
ראיתי המבוטה לבאר מעמה הבנים מוכבים ולתן לם רמות לבלוה מתקא דהזמנתא לחרב ה"ה מהורר"ר אב"ד ק"ק
בכ"ל • מבנות לבכנים להתגבל בפירוש הקנאות • אבל בעתי בתבלה כרוב • ובהיות בהיות פה ק"ק קלסבלנטין כת
לפני

לפני הרב המאה"ג מהור"ר יצחק והרבני הקדושות ופירושם פרגא בעלינא קחזינא • נכן הכבתי להפרים ולגדות בשמתא
ובלעוזתא דרבנן על הפי מאן דכתוב הקדושות ' על כוונת הלים רש"ן יש"ן מלותר"ו • מהוא מוקרם מעופרם מכל קדישת ישראל
לעקר ולפרש לאחרון לבשר הקונים מהכרם דלטרקים לי' מייל דרבנן דלית ליה אחותא • לחיות לאות לבני מרי כאתי
ע"ה מיום יוסי' ו"ד מקנס תקי"ב לפ"ק • אף דלא מתום כמאן דמתים דמי מהבטיח לבא על המתום ומל מי נוסם ואת
לסופר לכתוב כנ"ל כתוב דברים הנאמרים באחת כידוע לכל המחנים מק"ק פינסק ולהרבני מהור"ר בנימן מרגן יש
ולהדיינים המתומים כאן :

חתימת הכהן הגדול הרב המה"ג כמוהר"ר אברהם נב"י דר"א

למראה עיני הכהן אשר רשם את הנעם כני אדם הן הן הקדושות הטמאות והפסילים אשר יצאו מקבלות מו"ה יצ"ו :
מוי לעיניהם מכך רואות וכו' • ובכבר המעוררו כזה כבוד הגאונים גדולי הדור לקול בלנו מפתי רבים וכן מלאים
וגם מכני הנעיר נערתי מנני וכתבתי בארוכה כפי אשר מנן אותי אלפים בדעת מכמה זו • וגם נגד כת האפיקורסים
ט"ן סב"י • ואולם עתה בעברי בדרך נוכח ה' דרכי אשר אין הזון מסכיה להעלות על הכתב את אשר עם לבבי •
עם כי מגילה סתומה נתנה מפעת אורחא דרבא לידע בטל מי הרשה הזאת • ומי הוא אשר ודון לבו הסילו בנוכה
אמו לכתוב הקדושות הטמאות כאלה • אמנם כעת כאתי בקנדה אשר דעתי מסכמת נ"כ להיות סניף ומחכה לדבר מכוס
לפרים ולגדות את הכותב הקדושות הטמאות ואנ"ל מי מיסיף פסח מכאן ולהבא לכתוב נוסח הקדושות אין מולקים
בכוד בתקום מים אלול הסם והריסם הדת בכלל • ועוד ידי נטוי' להדיע הדיבור בתוכחה מנולה לאין כל מיני העדה
הנאלוים המוכתקים ראשי גולת אריאל • ובמטו מוכיחו דרבנן נאוני עולם הם יעמדו על הפקודים פקודי ה' לבקור אחר
הלים הרע הזה ולהרפו ולרדפו בראלו • והיה המעשה אלום היום יום ג' י"ט אלול לא יתיצב איש כפניכם לפ"ק כאם הקדוש
אברהם הכהן מוזאמעם נבי"ה דר"ת יצ"ו :

ונאת האגרת אשר שלח אב"ד דסלוצק להגאב"ד דאמשטרדם : מתנצל לפניו על שבא עה"ח
בק"ק מיר וו"ל הכתב : אר"י שבתבורה כו'

חרב הגאון הגדול מנהו מוה' ומגדל ולספר תדל הסרוף ובקי מנהו רב ובקי מ"ב ה"ה כמהור"ר אדי' ליב נר"ו
יאיר ויזרח שבב"ם : במה אקדם בבר אלעי אמורה אחידה אל איבה מיבת הקודש להכסיר ולטהר את מנני
מידי נבלה אשר נעשה בישראל בבאה הקדושות המתפים ומטירים את מיזוק אמונתינו ובתפלל בעו"ה ס"ם בגלוי מסכתר דבר
דברים הנאמרים מם בכתר לומר לעץ הנעבר לע"ו אומרים אבי אתה אשר בן אתפאר הוא המומר ומחיר לרבים ס"ן :
יש"ם אחרו הבבר אשר יבעם באדם רש הזה ובבר יגא כתב מדוכים המדינות ליטא יצ"ו • ומם לא נאמר כ"א מעמם אחד לא
יוכיח לעו על האב"ד דק"ק המבורג אשר מאין אומו יודעים מום בירור מליו • ונם אנכי הכבתי את דאמי בזה ובאתי
מל המתום • כי מעתי אומרים נלבה דעתינו לבאור את עץ הפיים כי יהוכתן יעו"ם בדברים מאין בו מעם • וירחתי מאל יגא
בכף ירן יעקב בנוד הנגיע אלפים אשר בתוכינו • לכן רחיתי להיות ת"ל אדון בדבר הזה אשר הגאון אב"ד ק"ק פינסק
מבא את מעמו מדבר זה וינעתי ומעלתי כדי לבאור את כבוד הבית • בית יעקב ה"ה כבוד ניסו הגאון הגדול מבם הכולל
מוהר"ר יעקב נר"ו ניאיר • ואני מעתי מאדי כוהם וכועם עלי הזה כיהו אדוני ר"ו מוכ"ת • לכן בבר כתבתי מק"ק בריסק
באחיכות בעודם כיין הבבר להתגבל ולהגיל אל מידי האר' • זכה יוסי כתבכתי כה ק"ק קאסבלנטין בית הומד
לבכתי הדרוכים והגדים והגאונים ומאורים הגדולים דמדינות פולין יצ"ו • ומנתי דאתי לידי את מאהבה נפמי ה"ה
כבוד הרב הגדול מהור"ר יצחק אב"ד ק"ק ביאלא • ובידו אגרת מכוללת מבלל יופי הכולל הרבנים דשמה
קהלות הדאמשטרדם המדינות ליטא לבן כבוד ניסו נר"ו הגאון מהור"ר יעקב הכ"ל : ונם הגיע לפני כמה קדושות ולבן
לפני

אז שום בירור מדי יגע זאת • ואף מי אנכי העבד אברהם אשר לא ידעתי סברות • בגלויות ונסתרות • להרים ראשי
לגורות בחקום שם אנשים אשר חעולם אנשי שם שמה • אשפ"ם בחקום שם שילא שם אין חילקין כבוד ועל כולם מועל
לקנאות קנאת ה' נקאות ולהסיר את המכשלה הזאת שתשת ידינו ולהקוק את אחוזתינו בחשיב ה' הנאמן אשר אנו מאמינים
ומנפיס לגאולתינו ולא להקליף ולהמיר את העוד ברע ש"ן יש"ם וכ"ו ולהזכירו אשר מעת פקדו אחרור שוה רבו הברות
הנשכו המאורות לדורי דורות • עד מתי יהיה זה לנו לשוקק • לכן אדי' קולי בשופרתרועה ושברים לשבור ורוע לרשע אשר
אשר אלהים מה לך לספר מוקי ולשום את שמו שם שטוראה של ש"ן יש"ם בתוך הקמיעות ולרפאות נשם ע"ו • לכן מוקרים
ומנודה יהיה לה' ומוכרם ומוכדל יהיה מקדושת ישראל ואל יהיה לו חלק באלהי ישראל כל מי שבאין נשבעים את שמו של ש"ן
יש"ם בתוך הקמיעות עד שיכנע את עדתו הקשה ולהודות על קלקולו כדי לקרם את ש"ם ברבים ולשוב אל ה' ברבים ומה
יגבר את הקופים מכרמו שלא יעבוד הנדיק ו' הרשע ויעסר ויפיס נאולתינו ש"י מפיה נדק בחרים ביעיבו אוכי"ר • ומרוב
המרדה כאשר מכתבי מוכים עלי מוכרח אני נאנר זה' שבתיכם יאריך כ"ד עבדו הדשן' בלב ונפש מוכנה אהבתו הטרוד
ומדוי בנער ומנעה לתשועת ה' אברהם מוכית קנין עלה ולכל מרבית ביתו טו"ר ולבבוד ניבו הנאון המפורסם מהר"ר יעקב

נר"ו מונה בק"ק סלונק יצ"ו : נב"ע כאחר מחלמיריו :

אין אחת ומדק מאני ש"ם הייתי בק"ק מין כמת הזאת היה אב"ד הרב ה' מהורר יונתן פנ"ל ומכיאה אשה כתם ולקח
מ"ו אדום וזכ • ומחד נגד המשם מיד מבר הכתם והטהיר מ"ו את האשה • עוד הביא אשה מכתם לפני מ"ו ואמר
מ"ו שבעלה מתם יין אדום הרכה ומבור זה בא הכתם והטהיר לבעלה • לראויה נאת מ"ה היום יום ד' ה' אייר תקי"ב לפ"ק •
כאם יעיאל מיכל המפורסם שמואל ז"ל מק"ק לונדון :

בל הב"ל הועתק אות באות מנוף הכתבים הנאמרים באחת לראיה מהשיבא נאנו על המתום היום יום ה' י"ג מרחשון
תקי"ב לפ"ק כאם אשר בהרר אהרן ז"ל כאם כפתלי הירץ בהמכוש מוהר"ר יעקב משה זצ"ל ובאם משה בה' יהודא ז"ל
בני תרי הרבני המופלג היום מהור"ם משה • והתירני מהורר נפתלי הירץ יצ"ו היה אתי שמי בק"ק קאסטאנטין וידוע לכם
מעל פי הכרח היה מוכרח אב"ד ק"ק פינסק ליבא משם מעל מעה מדלא נגלו כן לא הספיק העת ומן מינגא על המתום :

היום יום ג' ר"ד סיון יבשר לפ"ק פה ק"ק בריסק דליטא יצ"ו

אדי' דב"י שילאה כו' • ה"ה מד"ו הרב המאור הנאון הגדול מבמו מוה ומנדול ולספר מדל המריף ובקי מסכתו
רב ונקי המפורסם מרונת הבוסם נן הדם"י כקסת"ל כמוהר"ר אדי' ליב נר"ו יאיר ויזרח מד"ו בת ד"ו הנמוסם
הנגיד הרבנית הנדקנית מבמנית תי' ולכל מרבית ביתו טו"ר מנה"ט כו' :

מי אנכי העבד אברהם לנסת אל המלך מלכי רבנן אך מדי עברי פה ק"ק בריסק • שמעתי מפי כב"ו הרבני הנגיד
הראש מהור"ר דוד • איך מהאדי' מאנ יאמר עלי כתיב מאכית האסורים יצאתי לעבוד לפולך מ"ו כשמעי את דברי
דוד נבהלתי מאוד ופיל ורעדה אחזתני כי אדי' מאנ מי לא ירא אחרתי להניל את נפשי מן האדי' ולבקות את עצמי • כי
הדה אף אדוני ביהונתן ואנכי וכל העם אשר בחדינתינו לא ידעכו מה היה בסוס רמו רמיזא מבבוד הור תפארתם • ויהונתן
ירה את האבני ושלח את קנה המעה אשר בידו ויהי לתנין על ארגינו לבעור בלב כל אחד לקנאות קנאת ה' נקאות • וכל
הראשי מדינתינו כולם כאחד עמו ואחרו בלבו כשיש לבבו לדבר זה אשר יהונתן יש"ם בדבריס מאין בו מעם ואפשר היה
פוגעין בבבוד גדלו של כב"ו' כבוד ניבו הנאון המפורסם מהור"ר יעקב ומשם לבי מלילה להיות כדבר הזהלבנוש בכף ירך
יעקב בגוד הנשיא אלקים אשר בתוכנו וחוקתי להיות לאיש ת"ל • אף שבאמת הנאון מוהר"ר איסר מק"ק
פונסק איסר אשר את ידיו להיות בשב ואל תעשה • אבל אחר בפומתי לבני כל המדינה מאינו רוגה
לזהדקק בדבר זה • אשר מלא היה לו אנ"ם מן הנ' מוהרר יונתן ולבבוד מנמו דרש • ואני לבבוד מנמי
ובשרי דרש דרשתי והכה מרף ולהב יגע מתילה • אמרתי אם אעשה כן גם אני להיות בשב ואל תעשה
אוי יעשו מה מלבם מפנ • לכן הכנסתי את דאשי ורוני בתוך הבית בית ומד מל מדינתינו יצ"ו • ודאיתי לרוח ה"ל

אדון כדבר הזה כדי להניח מלבן של הדקים בראשן כמדינה • ואחרתי אחר שאמנו מון בדבר הזה • מיד הפרי לבתוב
ולגזור מל מדינתינו שאם אחד לא יגיה לנו על ה"ג מהורר יונתן • ונם שלילה לתקע כף בירך יעקב שלא יקבל מכבוד שמרת
דאשו אדרה אדן אשר לא זרוע זרע אברהם אהבו כן אחרתי בפומתי לא אדוני אנכנו כדבר דבר ביעקב ובי קטן
יעקב בתינוכם בכל כחי עשיתי לטובת כ"ד הנאון תהור ר' יעקב כן בעדי לטובה ואשר ניתן הדת לבתוב את
הכתב הפשתי בתיפה אשר אינם קרעתי ומחקתי • בתכתבים אשר לא נכתב כדת אינה רשות אל הכבוד הכבוד
הפית בית יעקב בקיצר סהדי בסחק שבכל כחי עשיתי לשמור תפארתו תפארת קדושת יעקב • כית"ל מנעורי דרכי לבתים
לטובים ולקרב קרובים הכחותים מחוכי • כ"ם מנד קדוניים בי"ב הטובים ומשוליט מחני אלף פעמים בכה ומתם לבבי
ומבקשין כפי עשיתי ואתם אמרתי אלא להוסיף לנו אשר אמין אנו יודעין מ לומה זה' יודע כל המזמנות • לא אדוני אל
תתן את עבדיך לפני כני כליל איש קשה רוח אנכי ומכית אסורים ינאתי לחלוך בקוני ולשמור דרכיו לא כאשר היה עם לב
אדוני מינאתי אלילה לעבוד לחולך • ועתה יחמא נא אדוני מולך את דברי עבדו ודברי יכנסו בקוניו ומה אדוני מת
אזנו ולבו ה"ק לרגות בכתב מיכתבי אתי פתוחי מומים בתוך מומים הכתב מן הרוכים דמשיבתינו נגיע ובנה אדם בי מנאתי
מן בעיני אדוני להוסיף לו המלך את מרבוב קוהב אשר בידו לבתוב בכתב יומר דברי אמת ומדק לנדקני בנפשם דינו לדון
אותי לכף זכות אם יקמול כבוד נדלו הר"מ לעשות כן אז ישמח לבי גם אבי ויהיה כן לעמיד בכפם כפשי ומרוב בעמוני והטרדא
מאני מומד על דרך אשר מכותבי כתבי ניכר מוכרח אני לקבר אב"ד ה' שמתכם אדוני יאריך כ"ד ה' הדמתק בלבוכם ה' ומתפלל

בעדם הטרוד מבדו אנכי העבד אברהם אבינו הנדקן מונה בק"ק סלונק יצ"ו :

לכבוד נר"ו הנאון המפורסם המופלם ומומלה בכל כבוד מוהר"ר יעקב נר"ו ויאיר ומרוב עמ"ז בה"ו הנלמה הבנדים
הרבנית ובנו מי אני דומה את מלומם בשוב ומי הבומה בכבל לבי דרשתי לבתוב לפ"ב בגלי מדוד בפ"ם אך
אשר מא"ל לבתוב לאשר עם לבבי לפי כבודו הגדול • לכן האנ"ם הזאת יהיה מקבל נדרם לתרי אמו רבדי להאי ניעי
ולהאי ניבי אנו נותן אמת לומה מעשה מסך לאברהם ואתו הסליחה כ"ד הכותב בפסון הב אברהם בן"ל

ובחב עוד זאת האגרת מתנפל ומתחנן להתנצל על מה שנעשה בק"ק מיר

בהי יום א' ז"ך מנחם יבשר לפ"ק

אדי' מבחבורים כו' :

במה אקבם כבר מלתי אמורה אמירה של מינה מינת הקודם להכסיר ולטהר את עצמי מידי נבלה אשר נעשה בישראל
בבשה קמישות המחמים ומחבים לא מיזוק אמוכתינו ובתקלל נשו"ה ש"ם בגלוי מהסתר דבר דברים הנאמרים שם
בשתי לומר לעין הבעבה לא אומרים אני אתה אשר בך אתפאר הוא המאור ומאיר לרבים ש"ן יש"ם אחור הנבר אשר יבעה
בשלם רם קוה וכבר יגע כתב מרוזני דמדינת ליטא יצ"ו ומם לק"ק נאמר ב"א מסוס אחד לא יוניא לנו על האב"ד דק"ק
המבורג אשר מאין אנו יודעים מוס בירר עליו ונם אנכי הבנתי את ראשו בוה ובאתי מם"ם כי שמעתי אומרים בלבם דתינו
לשמור את עין הרייס כי יהונתן יש"ם בדברים שאין בו מוסם ובך יבקב בכוד סבשיא אלקום אשר
בתוכינו • לכן ראיתי להיות ת"ל אדון בדבר הזה אשר מבנאון אב"ד ק"ק פינסק ונבא את מבנו מדבר זה וינעתי ושאלתי
כדי לשמור את בכוד הבית בית יעקב ה"ם בכוד ניסו ובד"ו הנאון הגדול מבם הכולל מוהר"ר יעקב נר"ו יאיר • ואנא
מעתי מאדי' כוסם וכותם אלי בוא ניסו אדוני מ"ם מכ"ת • לכן כבר כתבתי מק"ק בריסק באריכות בחודש סיון המבר
להתבטל ולהניל מ"ם ידי אדי' • וכהיום בנסותי לק"ק בייאלי להדוכם יר"ם כתעברתי בק"ק קאסטאנטין בית וומד
לבבים הדוזנים • וקציים ונגידים והנאונים ומאורים הגדולים דמדינת טולין יצ"ו • ומאלתי דאתא לידי את מהבבם
כפשי ה"ם בבוד הרב המאה"נ מוהר"ר יעקב אב"ד דק"ק בייאלא וכינו מינדת מבולת מבלל יופי הכולל לכל הרבנים
דמדינה קהלות הרלמיות דמדינת ליטא מן בבוד ניסו בד"ו הנאון מוהר"ר יעקב הנ"ל וגם הנים לבני כמה קמישות ומין
לבו אם כירר מני יגע ואת ואף מני אנכי העבד אברהם אשר לא ידעתי סברות : בגלויות ובסתרות • להרים ראשי

לאורתא • בחקות שיש לאנשי אשר בעולם לאנשי אם היה לעפ"כ בחקות שיש פילול הפש לין עולקין בכור ושל כולם עושל
לבקשות קבלת ס' נכחות ולהסיר לת סרבעולה הולת עתבת ידינו ולסעיק לת לחעוכתינו בחטיא ס' הבלתן לאר לגו
עפרים ויבקשים לנ לאולתו ולא בפליף ולפיר לת הטוב ברש ס"ן יא"ם וב"ה מלהבוכירו לאר מעת בקרו • לרור סוה רבו
כברות ומזכרים לאורות לדורי דורות • עד מתי יהיה זה לנו לחוקה • לכן לרי' קולי בסוכר תרועה וזכרים לסבור ורוע
לרבע לאר לאר לאלים זה לך לספר עוקו ולשוב לת פמו מם טוטלה טל ס"ן יא"ם בתוך הקטיעות ולרפלות כפש ס"ו • לכן
מחדש ומגולה יהיה לה' ומופרש ומובדל יהיה עקדושת ישראל ולא יהיה לו אלק באלהי ישראל כל מי שכיון להכניס לת
שמו טל ס"ן יא"ם בתוך הקטיעות עד שיכנע לת שרשו הקטה ולסודות טל קלקולנו כדי לקדש לת ס"ם ברבים ולטוב לל ס"
לרשעבו וה' יבער לת הקונים מבריעו בטל יהבה הנדיק מפני הרטע ויעבר ניעבע גלולתינו ס"ה שיה נדק בתפרה ביעבע

לובי"ם : לברכה כו'

בנתב"ה הה"ב מוהריל לנרהם הכהן לל"ב ב"ם בית לנרהם הכהן ומשרת בכהן ומשרת קול לדיר בל מודות הקטיעות ומכ"ר מסולו ומיזבנות מבורי
מופלה בית הבעיבר המי"ן מל' :

קול נעקדי הרועים רועי נאן קדשים • מבמי מרבים • ברבם נדולי מתכלתים לעוות מרבים ובמשים • נאמים נמעוכים •
לאר נקרבים מרורת פלכים • כמו מתן מרם יאמרם לאנו לא ישמע לקול מלאכים • ומובדי מבורים מבור מבנים •
מבור לילת לרבים • פ"ם מלשיב מסיבים בסירי מנבים • מלא ויהם ובכלה • ובכליהם יבמנו בכל נפולות יהודם • נקון
נפש מובר לנו והעם בשורדי לור לשל מלורת נמעוכי נעול ידו הדם :

חוי מבמים בעיבים ובנגד פנים נבוכים להבין מעם ומלינה • ובקמיהם לשמנם • בלב קמי רוח מעמית מוהם מעוקם •
מ' ורות • לאבלות מלורות • לאר מרו ומנכו לת רוח קדום לולקי יעקב • מים הרישור לעקוב והרכסים לבקעת •
לון ופרסים • בתנו לפרם יעקב ומרל לנדופים • המבנים ומנמנים • נפת תבוכנה מפתי ורה והמם לל מקדשים •
ובעד מלוסל מדשים • ותלולת מרם"ו מלילים • מרמת מעקר מפה • מעמם תהלתו לפמילים • פמק מפתי מעמם לו מעמ
גלוים • מעמלתם בסולים :

קול ילנת הרומים כי מדלה מרמם מדר היקר • פנת יקרת מוסל יסוד מדת יקרוס מרב"ם בכל בכלים מל נוחלי מקר •
כמרו ולכל היום לל מעיון • הכל יהעיון • ולבב מיו"ל יתיסב לחון • כנמם הקדמוני מיוח מיון • ומלר
כנותהן • יבקמו לחלוס מעמל • וילכו לחרי הנמל • מילון לנר מילאה ישלל כרוח דמיסיכנותת • ויסבר לחטיל דמת •
ודעת מקמנמה • כמנלה מפה • כתנו לוטנ לסם לנופם • מלין תרנם לסמם • מנדף לת ס' וסיה מרמם ונדופם •
ולבל מלרן יבלה מכופם :

הוי מוסבי מסון כסבלי הסנל וכעבנות הענלה מעלה • לעמן ספות הרוח לת הנמלה • להסקות מס בסיר ה' מי רלם
ומים המרים מעמין נרמם ומקור מעמת • להמיר פריו מעמל ומרמיו מעמת • ולא נתכו לפיהן מתנ ורמן • כי
לעדו דוי לי דוי לי ורוסי כסן • חורו מרוו בי נכמו מנמוניו נפכיה • נמן רוח ומוכים ומנל תוכותם כעמר בת רבים • מעמ
כוב ורבים • וידעו כל הפש בי מרומים הם מרוס ומולל • הנב"ר ישראל מל בחותיך מלל :

קול מר נורל ינריק לף ירים • רומה לאר לב הותל בעה מני • לרל מיים ומוכמת מוסר כי הוה הפרים • בחבור כומת
מופר ומרומה • מבוהנת הפ"ם מל מחרוק נרמה • לים מתמלל נחמל"ת מקר ולמון מקר מד לנ"מה • מומים
לעלבת המעים צוכים • ונסתר יומ מנים • לל מני מין מתני"ן וכנות ישנה • מוכם מוכים רחם ולמנה • ומל נ"ב נכ"
מלמנה • לעין מכומה • מיומרים מל לחבני כמם מקלמון ונמה מל קו קו ומכומה • הולכי מל דרך מיהו לרמות מקלקלות :
נכרי מיהו הנלות ומכלות :

חוי הנעמקים מכה מנמת מרמוק לעומה לעין להלעין בחוש נתמה מעמה מעמות • הכמקף מל נ"ל הנכומי"ם • נמסף
נקרבם רוח מומים • המוג לת דרכם מוה מוה ישיבנ • ומסמת מנכתה מעמנ • נמסם לעומנ"ה נרמם • מהירה
לת כבודם נתבנית מו"ר ס"ר מקרין ומפרים מעפרים מהרמם • ונרה לא יבר מעל מוה לכם • כי מקר נמיכם • מורה
והנו מלב דברי מקר • לאר לא ישוב להם מורם מנף ומקר • מכיבים מעמה ומומה • נכומת מוסר ומרומה • כיבי

נפמוני

נפמוני בקמ"ל וקורי מכבים ילרנו מלומל מכיביהם ימות • והורה מכקת לאמה •
קל מרדה מרדת לרם יתן מוקם • נגיבי"ם ומפי"ם בדרך מקם • מבר הוא לליים מומית ולומר לין מנם • נמבל
כפיו בוקם רמת • בהם יוקמים בני לרלם • ומרב מיסיות בידם • כי בבבר מנלה ידם בבוד לנוה מלי לבלם ולא
מעד לים בבודם • ויעיבו בכבודם • נמ' מנלת לאמר • מרום רלה ויסתר • לאחר כי לעבור בם"ך קירי מלסתר •
בוגנמים מל יעד • ובכב"ל מסקים לבוהם • קבר מתוק נרונם • מעלת מיעו דבר מפתיעו ולבבו כנלוב"ם • נלה ונלון
ונרך רע • כי קבר המנע מהמתרע :

הוי המוקקים מקקי לון ומכתבים מחל כתבו • המשיתו המעיבו • הכל מר ידיו כלחו • כמו מביהם מרולים מעם
מרמל יסומתו • הפמ בנוריס כלם ומכמי לבון יפיסו • כל לים לאר מעבור לרוחו • לדבר מיומם מל ס' ומל
מעיתו • מתו כמעים מיהם ולמונם תהלך בארן המיים • לנבוב להם בארות נחרות נסברים לאר לא יכילו המיה • מ
לכוב מים לא נלחכו לת לת רוסם ובמם • ויכבוהו בבנב"ם בנב כונדים לאר בנדו ובמניהם ישבה כמם • ומנרו נלולים
ימלו כלאם • נוחלת מרת המם :

קול לומר קרא בנרון מל מעמך • קרלו מלא לחרי המבים לאר מומיהם בעמך • זכל מעמך טמון לנמוניהם • לנמ
מרמיו נמיהם • ויתמו בבתביו"ם בתבת מעמם • הם מקטיעות המעלות בהם כל הסדות בנמ • מתמסך
כמומר מותם המבכך דרך לים לו"ר ולא לותם מוקם • לקדוש מלינו יהיב דיכל • ומחרב בבת"ב מיכ"ל • ספר הנלוי
לכל המעים לת מרמת מבת"ב הכמתון • כי הם מלאים נלולי מון • הכיעו מל נור מומבתם • כי ניק מוכל מכ"י מבלרמם •
ונב"י מדיו לבלון מחמו • לים לאר ירקע כמוהו • כי כמתר לים מרמנו • ימת מעמך סתרו לקמתר ולמפסה • מעל מפת יומ
יכמיו • ובמם מעו יבוקם :

תוי מוכלה ונלולה לין תלחרי כמי לא מעומלה • ומלבלה כריאם • והנה מלאם קיא נולה • מלאה נכלם • מל כל
קנוני מלה • המוריס הביטו לרחות מעוכת הקטיעות • קלומים בחקלמות • מקלמות נקמי"ם נקמת לון ומקל
מרמיתם • רוח לחביבו מעיב ה' בלבד בחמיתם • מם ימריבך כי מעבה • ומת לבוהו יבמידבה • ולבבו ידמה כי לא יוכלם
לבניך הבידה • ולא בבלון כתבה לחקר לא המדה • הלא כסף נרוח בעליל לארן כת"ב סיניס ונמלם כתוב בכפר • מביה
ומבקון ככומר • ולא יכלה מעבה מלתה • כי לא כבלין כסר מלמה • קבר הקטיעות לאר קבר • מקוקים בחבר :
מי בבמכם יודע מסר :

א"ון לבו מומלים מבכלים כדמים כרם ה' נבלות הסר מסוכתו והיה לבער • מרוץ נדרו והיה לפרעם לחיקו יסר •
מולל ימולנו בנבן ולא יבלירו מולנות • בבוכר של כלמנות • להמסיך פריה ומנסה • מהו נבני לבמה ומלבקם
לקנסה :

ב"קמו נרסוכות קדוות מוכות הים לים מבקם לחוכה כי כלם כבתה לומם מלנות • מבלבתם הסילים מון לבמה • ולין
לאוכים יכבה מנמה • לא מסדו לל ה' ולא רבו • לים מהם יסתה רמבו • ויבת בסתר לבו בתרי נרמים :
בליכות מו"ל קוו לחו בבמלות מוה ומדומים • מוו לבם מוה ומתבל לותם מים :

ר"מם המרומעה הלרן • כי נכרבה מרן מל מרן • כרבו ומרקו מוה לבמות • מו לבו קו מהו בכל הלרן ינמ
קים כלאר ירמו בל יומבי קבמת • כי כלם מבלים מנרת נונדים • נלוף ומלון בבקר בבמה לבמ ולבריס
לאדים • מרב לל הבדי"ם :

מ"ידר נרוכים יבנה • כי נבמת לומר הלומנה • ולתם הבנוריס לאר מבולם לבמי המם • לומרו מיל לבלת לקרלמ
נמן לבוף כלבמון רלמם • מרקו הרמיים • לבער קוניס בסומים • מולו מולו מסולה ייעבירו קול בעבמה
להבדילם מקבל הבולה • ובכומם לעבר יסבן מלה :

פ"י לב' כל לים ירל ומרך מל דברו יבמה כמיעל קבלה • לבומת לחי לבות המומלה • הלמ"ן תר"ו לאר מיה לנו
לומקם • ויקם"ן ילך לת מו"ל כתבה ומור מקם • ובבר מסרבמו יפרה בנר נתעב ובלולם • רוח כתן המומי נעומו
מבולם • נבר לא יבלם • ומערב נמם ינלה נמם מיומ מיון בנמסה הפסול מקבלבמיות ומקבנים יסלם • ומבנל מרמם

ומקבנן

ואיכנו כונת הקדושות והסבורים לאוויס בסנך קרן. נכ"ל קרן חזות מחזה סוף ותפל מבלי מלא: אכל עליהו כלא:
ה"ן נ"כר ה"תעוררו נ"סיתי ישראל ראשי הגולה. ופרסו שטרים וחרמים על הכתות הללה. ופתחו כתובה תקלה
לאחר אם תנכיון כעיו. טוכו אתיו. אפס כי עו הטה אסר כ"זקנה העורי"ם השופרים את כי' ויאכיל' ו'נעלות
עלי"ו ו' ירידה הוא נותנת כתף סורדת כי היה להם לב סור ובנוכה אפס ובברתם כי קסתה קסתה קטת לעון שקר לא נסה
אסור פנו עורף אל כל הסרחות והוסיפו לענות סרה בלשון מדברת גדולות ואל אביליי בני ישראל שלח ידו בחכתב כתב מזון
מאר על מלוחות. רכו דבריו מעטן והיה פתיות. נשאלות הזיות אסר את כלם ישלירוה. יתירא דאית ביה פיהו דבר
בנאות ברוח נבוהה וגפה רשב"ה דפו"ס כודית"ל בגלו כתגלו רוזין דרוין. כל נאם שועה נאדוו"ן נא"ה ינסה מתכסה
לאור כי אורו עיניא. ואולם מי אני אפילו"ת הכה. רק רוחו הוא קנכן כמעיר נרכה. בלי כוכה. וכל דברי האגרת
מסוכסכת ומרכת דרכי נשו מעגלותיה הכותרת והכפוכה כתו רגש. ומשנא קלון ונגש. כגדאה כי הוא אל נלך אחרי
מאמיני הקדמות ומאמיני הנשיות. והכל הולך וסובב אל קסני סערי מיון מר"י. דבר סרה על עתיק ומיתי. מוכפל
כלפי מעיה. ונגלתיתי נסוח לטפל מדברותיו. כי הגדיל על כל שמו אמרתיו. ומה מדיין לא מלטינן מעקת דא זה מכתיב
מרע"ה בקרב הארץ. כנגל הדבר הזה ראתי ורתוי לכל אים ישראל לאלוץ מוסיס ולאזור כגבר מלני. המאוכה לקנא קנאת ה'
נגאות לעטטע אים מרעו על הכתות מאמיני הס"ץ תר"ו כפרם על מתכי הקדושות הסכולים. להעביר הגלולים. ונס
מי נאוני אסכנו כתבו מיביהם בחכמי גדולי מדינתנו לנאת לעורת ה' בנבורים. ואולם להיות אסר אנכנו רחוקים ואי אפשר
לשוחד על הדבר מי הוא הכותב הקדושות ע"כ עמדו מרחוק ונס נופל ק"ק ישרלנב היה מהנו המחנה לדבר מוה דבר לאקור
אסר הבורר. כי קבנו כל כניס פארור. (כידוע) וכדי שלא יאמרו דלא מסמין אנכנא ק"ו לסכיר נזרתם. ע"כ נשמעי
ישראל הודעתי נאמנה כי מאסרים ומאמינים ומחזקים את דברי הגאונים מופתי הדור רבני הגולה שבאשכנז מחבי לכת
של מנוס ומשיבי נפש. ונפ"ת אחת תכון לעד. ומתה קומו מרים מעטו מנן נסקו נסק בית היער. להתאולל על הרשעים
בסופה וסער. נפרשות ומתות. ולהוריד כבודם לאפסות. עד כי יסוכו מדרכם הרעה. ומדי לבם ליסועה. כ"ל
הדבר נגדם. להאזיק כדק היום יום הבטי"ל כבליו מבת ת"כתב ז"את ל"דור א"חדון ו"שם ג"כרא י"הלל י"הלפ"ן
הס' אברהם הכהן מזאטע כמל ס' מו"ת בית אברהם.

זה מכתב הה"ג אב"ד דמדינת רוסיא

קול דברים מקטין הוא כנודין. מאין בסם בנוחן מעם. לנבא נשמע מלרץ רחוקה. וקול מלון מעי"ר את הלבנות
ודבר זה נפתא בגדולים גדולי הדור אסר בארץ הוא. לעיין בחילי דמעי' ולקבלות קנאת ה' נגאות. ורבים
היו מהדדים מחכי לנרף את עמחי לדבר הזה. אך תן לחדין אין המשוגה רחוקה להגדיק את הגדיק וכו'. ומלאת אנש
אורקא הוחיל ואיתרעיש מלאת מידו מבני פה. נאתי עד הלום בית התועדות אסיפת מבעים מקום מטובה. אסיפת
גדולי הדור רבני מחוקני ומפתי חכמים יודו דעת ומעלה עמו בקודם להתפסק דקדשים. ונפי מנאי מלאת בטעמא דעת
נועה. אחרתי מה אמנה כתרייהו הלא כיודעי ומכירי קאמינא דין רבים וכו'. הוא כ"ד הגאון המפיר מהור"ר יעקב
בהעכות הגאון המפורסם מכם בני וכ"ל. ומרוק מוטרת לאורת לעיקרא קאי ואמת מלכן לכוכ"ו ואמת תמכי להאי נבראא
וכל דבריו בשכל ויושר ואין להרהר אחריו. וכל מין דון סמוכים מבדים לאוריתא להמיל נודא. ומתמא כו אחרו ובידע
כל מי מטמטל דוכי ומוס בקדשים. מנגש קדישא בן פורת פרש בכולי עהור נבראא וכו'. המעוכר לעבור מהור כמוהו.
וינא מכל הוה אוהבי מקר כותבי פלסתר. מולכי מסכים ואין כונבלסה' מעשיהם כמפתר. ה' יכנס לאויביו ומנבר
מלחמת כפיריו. ודבר אלהינו יקום לעולם. מי יכא לגיון כרבה את כפיריו. ומלא לבו מסיעינו הולך מעים וכל המעים
יודעים את רבונם וכל מלרץ יסיה. מבם אמת לעבור את ה' נלב מלם. כי הוא אלהים אין מוד מכ"ל מאמר מלהכים
את ה' תוכם אמונתו. לסדר ולפרס כי מלהכת ה' אתכם מעמה ומד. עולם תשמרו את קנאתכ"ם. קנאת ה' נכאות
מעמה ואם. פינס בן ר"ה אלעזר מקנא תוכו סמא: בעבור ק"ק אלמנה אשרי
בעבר.

מאמר בחדית רוסיא: זה מכתב הגאב"ד דק"ק פעסק:

ברבר מרוע מתרועעה הארץ. מאמלו פוסמים יד לאמות. בסנכני המוכו והסכל מעמה אנוש אנוש כי רעים מעיתה
ובוחנים קדושות לכתרפלות ומסתפים מה המעמה ומחמר מפרסם אסר הוא בשרו עליו יכאב הלפיקאים מכתי
בני יש"ר ואסר". מסמם הקודם ונכו אחרי ההכל ויכלו ויחרדו את מעכה הבריים קודם ישראל רחמים מנאמה והורידו
לארץ תפארת ישראל. גלל כן אותו הלים אסר אלאה לבו לפסות נזרין ובמלט נכם לאלף מרי קודם מזכמאנתן כפו
לסטרא אחרא. הוא וכל כיעת מרשעוסי ומאמינים ומחזיקים כידו ומוציאים בספרי מיכות לעבות. תופה פולה ומטולה המה מוסרים
מאכולים ומאורים בעה"ז ונעה"כ ניהנם כלם ומאה לא כלים: וכל אים ישראל יבדלו מהעדה הרשה הוא כל הרשעים
מכשולם עד מכלה. ומתרנה יעמה כהם ובהמונם. ולא ילמד עליהם זכות הם לא לזכוי מכ"ל בפותם ביום יום כ"י"ל מנקם
מקי"ג נפ"ק מדי עברי פה ק"ק ושלוני ביריד. נאם הק' ישראל איסר מונה כק"ק פינסק:

זה מה שכתב הה"ג אב"ד דגליל ווינגאן:

בחיות מתר כה ידיד ומלוה ובאמתי נכבדים מרות מל לוח הדעות כלגרת מרר אסר אחרנו רבני נאוני ארץ בחדיות
לסכנו כלגרת לסבקלירת המאירה וקונטרסי הכבר נפת אמת אסר לוחת מרד לבי ומאמר מעמים על גדל
הסערורה מל כותב הקדושות מונרעות מסולפות הסיעה אסר לקול הזה ירעשו מגרעות על הסלול פגדול בסודות לעיבה
מסיבה ומקומתי ראיתי מכבוד מתומתי הרב הגאון המפורסם כמהר"ר ישראל מ"מרל אב"ד ור"מ דק"ק פינסק נור מאור
מלמות דבנו: מל הכתב קדושות ומל המחזיקים כידו. גלל כן בשמוני בקומו לומעק מתם ומוד. ומכר תפול מליהם לחיותה
אמר אלקים יתעוררו מלי דיבים מרבנה. כהם כל הקלנות ומרוריים ומסתמת להוו. וכל הכותבים הקדושות ומחזיקים כידם
מיסיים לדבר מכיה נגלוי ומכתר מרוים הם לפני ה' המה"ז ונעה"כ הם ומבאיהם כמוזרים. לרעה לדבר תופה ומהרנים
תלמידי מכמים הגאונים הלומים. מלמתה מל מנה עמרים אותם לא יסיה תרופה למכתם. ומהומה תכא מלין ברכות מוב
מכ"ל הסוסים לכבוד הם"ו ומודתו הקדמיה. ולקנא קנאת ה' נכאות היום הבמ"ל מקבל כיריד הכ"ל מלין ניגנבורה הקונב
דגליל ווינגאן יען לע"ם:

הקונטרס הלו נזרקה מפי חבורה רבנים המופלגים גאוני ארץ רוסיא כיריד שלאבין שהיו באסיפה יומר בן חמשה ועשרים רבנים.

ששש הרים את ריב ה' ומתכים מוכרי ארץ אסר בחוץ תרוכם מכמתם וברזוכות תתן קולה קריאת הנבר נברא רבה אסר
נדק אזור מתכיו והאמונה אזור מלניו כנבר להיות אך יגוה יגא לתלמות מובה: ונפקא מכיה קול מבנה נגודה
אסר כאוכיו מתם סיבה הכבדה לפלק יגאה. נפיתה ואת תמת אסר קנא לאלהיו וקא. מיה"ג כמלוקת מסיה לפה מים
ומכוד המקום כ"ה לבמיר לאודה נקבר כונדים מנופרים על ה' ומל מסיקו אסר אחדו לנפסם בטרידות לבכיו כלבה ומחנה
אסר בני יהודה וידיקו את בני ישראל בכסמת דכרים מלין בו מתם להיות סר מן המנוח ישין ומשאל ובהפקרא קא כיפא לפ
מלה לא מתעו לקל עורה וכל אחד מורה הרע"ה לעבוא ומכיק ביתרה ואכיל מיסורא לאיסור מולם. בן אלה קנת דרכם
סמקולקיה. ומתא דמיוחד מכהם ובקנו פארה ומכאו. בו מתן פסול ודופי בקדשי מתים. ומטיל מוס בקדשים שמו מוסד לאור ומני
מכמים הא דאמרו ר' יעקב מה מנא ומלין מנאון המוסלם בנגאון המפורסם מכם בני ומלה"ה דין רמים מכנים מנא קוים
מנות כישור כל מיקניהם מכיהם. והכיאו לו תכותיו ומקום להתנדר כו ור' יעקב מעמה מוי כלא הוה כתובים ומבורים לפל
מעמות ישיו קרי עליה מקרא מה הר המוקקים מקקי און ומכתבים מעל כתבו מעמיה מאו כלימה אחריה ואפילו מכי מאנש
מכי מאור נקומו ומקן תוכו מעמ: מעמ יקרא הלקח לפעות מרם ומקרב אסר מלתא נברא מקים מל כתב יגו בן
מבינ'ן

מעזרין שהמכשלה הולת יצא מת"י לוחות לוחות שכם הנוכר וכי הלעם הירא ומרד על דבר ה' בזה ושנותיו הפר ילך וישוב
לביתו ולא ליטא ליד חילתא ולים הסוא רלה המעשה אסר לא יעשה כן בישראל והוא כסבו ונתבלה נטל לפנאו להיות מולך
עם הגאון מהור"ר יעקב ותלי' מנאו בכוחי סריקא קבה הרבון סימן דאסרי תליא בחליר טוטה רב
קטינא לא מכשל ומבוכה מאן דכר מאו מר"ם לחדי כעם לחתה דע לא יאן כעיניו רעהו אסר מעיקרא דרבנא דהאי נגרא
בודע בכל הנילה אשר עם נכלותו בה תכנא לאחר אני אחלוך ואיכא אב במקום תולדה כיוהא בו דכל עקרא זה לפנאו מעביר
בכו לחולך מענאו אני הציר ישים רבים בגרור כסף קדיה כאתנה כלילת יופי קסילה קדיסה לוגלגן יע"ל תשיר סוי' בכסף
נקם לו ומכרו הוא מ"ש מזאתם על עומאה זו ומחלק בכוד לרבו סיכי דפליג הוא לרבנן • מסייע ליה לרבו קסבר בחיקים ובכריו
כרוו על הגאון מזהר"ר • כולהו דמי הלי לרעבנן כלא נחודי לינטי מעמת תא בחקוק מיש חילול עשה אין מולקים בכוד לרב •
ואף נם ואת אשר אין יודע לסיכן הדין נושה • ואחי מעמת דרב יוחנן לסיבר נבלה כולת ה ומת תבילבה אוכל עיסר
מזר מי הוא זה אשר אלא לת לב ולב בסיל לעלוח יד כמלך • ולעמת מעשה לסתור דת תורתינו הקדושה ומה לך לבכנים
ראשך בין הרים הרים ומתיקתך יכה מרכודך אשר מוף הסמים יולין את הקול יעקב כי היכי דכל רבני נאוכי ארץ
דמעיכת אזכנו ובאחר ארכות הרשוקים הקרובים אל הלבן הכדיקו את הנדיק והרשיעו את הרשע דמעיקרא מה לך ובוז הת
בשכל מולכו מלכו בל מולם אשר מעם לגאון מהור"ר יעקב בכבדי נדפה לא • הלא מדברי רבינו לבדנוכ"ם הדבנים הגאונים
הימים הסדים אב"ד דק"ק פס"ד בקדלי מהו הגאון מהור"ר יעקב ומיעת ערעמוזי הגאון מהור"ר הילמן אב"ד בק"ק מין
מקום אשר אהלו של הקבה הבוכר בתפלה והגאון מהור"ר ומלינ אב"ד ק"ק המכר כולם אמון מרב מלומדי מלאכה נגד מכם
סב"ל ודבריהם כנגלי לא • אנדיתיהם המנוגנות לגאוני ארץ דמדינתינו סולין ומיטא ודיסן לחיות כל אחד מומד על מעמדתו
מעמדת הקודם לשדיד הרבנות הרבנות ומה נרם ואת לסם יתר"ת הכבוד אשר עליהם על הכבילים ודמיהם כם נעדרו לא
לעמות • אלה כוסה בעשרו יכול ולא יוכל קס ולא תעמיכה ידיהם תומים • ובדין הוא לחיות מקש יבקש הם וכל הקודם בהם וכמ
ובדיכא דידהו דייכין להו לחיות מרם הם ורכומם אשר רכבו בארון אמקבלא לחיות מעמיד ביד מוכרי מכירה כסתר לאחר נלכה
ונעבדם מלודה כחוק לעשה • אלף נם אות אשר מאור מחוד לאדמת לא תקרא מד הדבר מלא ניעקב בעה דמעיים מר
מיים הסלימי כי דינא הכי • ולא יסור עונו ומטאתו יכופר ומב ודעא לנו • ומם לבטל לעוברי מבידה כך • עוברי מברה מבעם על
מאת בעה ומעה מוכעים לקיים דברי מכמים ומידותם ובכל מי מיים כידו מכא המישל מליו הדבר מוסל לבסר מעכתם
הרעה ים לאל ידינו ומרת דמן מעמתינו יכול לחומים בכל תוביה ומה"ל מגאון מרי מבמבודה נדול המנה המפורסם
הכבר הנדול מהור"ר מאלי' ליב אב"ד ק"ק המשפרדם מטרת לאינו לאחדברים בכל מקום • אך לא ליעא מיכני לבבתי
מנמו הוא דרש ומוקר • לנאת לבנים בישראל • להמרים מרם ומרים כמבו מי מיכתיב הקמיע ו' ובדומה לה • דברי המדבר
לבבוד המקום ולא לבבוד מנאו • הק' כמתלי בהגאון מהורר"י וב"ל • כאם ישמר כבר בהרב מהור"ר יוסף וב"ל

כאם מק' ינאק בהרב מהור"ר מעמנר"ל

מכתב הח"ג דק"ק מסעיישש

מכנף אדון מעמיקול מופ"ר הבולך ומוק ומיל דעמה לאמתי אחר כל הנומה תלבה מתי לוכנו ולאון מילין תבמן מל אבן
כוכן הנודל הבילוג הם מה מכתה המדינת מבכנו מל כיתני קדושת הבמבעת ס"ן יש"ם ותר"ו אחר מעולם
אבשי הם נאוני מין הדרשו לתנו ומסלחיכים כת דילי' ומה מנבד מבר • אכל מכאן ולהבה מי מכנם ירחת אלהים בלבבה
יבא לנלות ולהבנים את דבריהם בלחדים ידעים להמרים ולנדות כלות ארבכן מל מי מיעבה בדרן לבו ולבתוב הקדושה
בלשון ת"ת כ"ש בבש ב"ן ולהבתמה הם הקדוש מדמה מלא מיים מר ומיכה • וכל הקלות בתורה ומבמבה תורה יקול מל ראשו
מנרעת בתכן תרבן כי נמלת מספרת וכ הדת • מר מרים לבבו ומבכתי מיים כמ הדת • ולא יתן כתף מירות • ובוכות
מם מנילבו ה' בחמים נדקינו לחירות • כ"ד אהו' מיום יום ה' אדר תקי"ג לפ"ק הק' מאול בהגאון מהור"ר מעמ יהושע
כר"נ מוכה בה"ק מעמיעש

העתק אגרת הרב מרוקלא להגאב"ד דאמשפרדם כ' מנוכה הנכנסין בשיר לפ"ק

אחי' דני שילאה נגר כנוכרין כו' :

מה נכבד היום נקבלת אלה הדברים וכין מורתיים יהיה ונוהר מתיבה מכי מחתקים וכולו מעמדים ונהבו פניו
ולהבריכם לאיכין מעמנת מלומו הטוב ולחיתן כריאותו • מילתא דא לחודא מקול הקורא ויכומו לחות הסיכים ומרסמן
לינרא הוה תינרא דכל כדברכת ויחים לא כביר בא לחמיתי התורני ר' כמע בהמפורסם ר' אהרן מק"ק פיכטוב לאיש
מל ה"ה מוסדר יוכתן בא לבל קור ני כזכמון לכסב את לבבי אחר דודו הנ"ל והראני כת"ב הנעת"ק לראיה והתנצלות מלא
כותבי פלם נר וייבי קדושות והוא חמו"ק מעון • ומסייע לרב הנ"ל הרב אבד דק"ק לוכלין • אחר הרים ידו ומוקם ומוסר כנאם
ביעקב ומכבוד ה"ה אב"ד דק"ק כ"ם מרם הנדול מל מוכיחי לנו מל הרב מהורר יוכתן • ומודאות נפלאתי מידות ידים
נבסלים אוזרי שיל ז ומסיתי הסיבוני להמיב לר' כמע הכ"ל • הזי יודע אם כל ישראל יוכלין נבתה אחד כר' יוכתן
בקסון ינאו • ודבר זה נריך לדיות נפתח כנדולים מן נליל קראקא ונליל לבוב • ולא כיתן כתיב"ה לנבות מסיי"ם תפלה •
ובקש מלתי לחסרים את הכוזל מכסן • ולא דניתי לילך אחר דעת כמ"ם להכנים את מנסי כפלונתא דר' יוכתן ור' יוסף •
ובעת הנים לידי העמק הקטים ומחדתי מרבים ומסתי מנסרני דנלי מד ביתא דרחמי • לא ראיתי מומאה מומם
פוזכא כו ז לבתף מם מסים ול"ל • ולא הסמיך לו לידך לידי עומאה במסבת מינול תקלה • לן מנה לאולתי ומזרתי
כמומאתו ומכאיסורו עפלי לעיקר הדת • ואחרוי הנגר אחר יעמה פתי"ל לבתכרת הקודש • ומסך כו דום מומים לבמומ
הדרך המלך מלכו של מלכם לקלקל בתיב היום"ר בנכלי דמות • המומר מנהסך מיכין לפניהי • ינלנל פניהם לאוגון •
ומסרתי היה לנייח לחכי קלה • לקלל ברכים לכל מי מיגא מת"י הרמה הזאת • ובקלה מתמילין מן הנד • וכל מקום
מים כו מלול המם לין מולקין בכוד לרב • לך נריכין לכו לדיות מעוכים עד מנגלה לאיתת הדבר על בוריו • ומתמא
מקוטן בסול מלי • מקרתי כאמרים זה' יגדיל כבלו לדור דורים • כ"ד לאהו' רמת הק' יכתק מנ"ל מונה נק"ק דוקלא :

וזאת אשר חזר ובתב שנית :

ראיתי את הכרו"ם רוטשים אחר הרעם אם כי תנא ומנאה קוכים בכרם ומתמלת מן הנדוקים כותבי קדושות כמורמ
מורת אלהים מיים מכתבים כמכתבי מעל ומטאו אותיות מילוסים לבלוף הטוב ברע ומהו מוסך לאור לבוות יש"ם בני
מחזיק תורו ומעה ידעים מחין בני מוב לכל כמם ס"ה לל"ה קטיה • ומכתבים בכתב הבמחון כתבנית הקדושות הנרמים בכתב
סידות הנעתת לראיה מלא יבא כיכר לקורא תים"ם רומו הרוח מחין המולם מתבנת כו ומומאה כיונא בו מכבר בחתקה
מדבר מ"ר כבלי מרסין ובבלי קרכים מסמאזרו מלניהם ומכמו מתבנים כמילמא דנורא ובנורא דכרולא • לבער הקוכים
הראים אחר בני מכו"ר ולא נחמע עוד כאדנכו קול עכות • ובהיום כתעורר הדבר הבולכים בחוסך מעמיהם ומבקמים ובלי
דתות ומרחות נפלאתי מיכים להם ולא ירחו הלא בני הבמיק הדרך המלך ומורן נדר של מולם ומהליף מולם מוחד בעולם מוכר
ומקחוזיקים כו ומזיקו בחמוזומומנה להם בתבנית מלו • אכל הוא נפלא • ומאה בהמלם דבר הלא אפילו מל מרקתא דעמלאי
נדיך לקדם מנו כרכים ומוטב היה נתן הגאון לזכניה את הנדמה לפכיהם ומעמו כו כרנוכם ובמומטה מהיה ואו היה נתקדם
הסם ואמכם מל ידו כתקלל מנו ומומו מעים מל ומת • מדוע הנדולים בכמו מכיהם • ולא יחמה להמבין מעמלת ודין • ואכבי כי
לא אדון בדבר מה • ומכם הם מיים הסיבוני אם אתאפק ואמרם כדמתקי מבריי • מן מיכוח מיניה מורבא • ומניתי ואמרתי
אדיר הנגר וכו יחול הסרם הנדול ובמומתא להוי בסני מולמות הכוחב כת בכיהם הקדושות הנמחקות אם לא יטוב בתמוכה
מלאה כראוי ובכון • ויסב ורמם לו יומנ"ן ד"ם אלול תקי"ב לפ"ק הם ק"ק כ"ד הדרוד הק' יכתק מנ"ל הנאנם
בק"ק דוקלא :

היום יום ה' י"א מרחשון כמות גבל ימות יונתן לפ"ק

אמרה כנסה שלום למופך סביר ויהלוס כל רז מעמנו לא נעלם לאהו' באחני הרב הגאון המופלא מוהר"ר יעקב מלאכי שליט"א
מכתים כ"י ה"ה ע"ה כ"ם מוהר"ר יעקב נר"ו יאיר :

הואיל ראתי לידי מכתבי הרבני מוהר"ר ליזר כמוהר"ר דוד מכוזבא ומזקה בשליח בשליחותא דמתים לאחרתי לבבשיק
נאמנים הפרק ולשלוח ע"י תכריך של מערות מה שנמסר לידי נזה המומר מן הרבנים המומחים המומרים המזיק
את ידינו • בשוותא מוכיח עליו ובהיות קבלתי שני כתבים הספרים ע"י ואני מזכרם לזכרון לרדם מרוב מיבת קודש
להרב ה"ה מוהר"ר אברהם פרנס דד"ק ונק"ק אמשטרדם ובכאן נלאה"ד דמדינת רוסיה שמאלה מסתר נפשם
לרגלות נדקתו בשבר בתרבים • ושוב אני מבקש הגאון לשלוח לי ביר נאמן לשלוח ע"י הכתובים שלו שלין נמצא רק אחד
מרבני הגדיל מהוהר"ר בריך מן מקבל הכל בשליחות • ואחת אבקש באשר שהיה בעת הוערלוה"ג מקומות מהאר מעמ לבוז נר"ו
אב"ד בדמדינת מעהרין יצ"ו וכהיות בתקתן עם אותו ואת בנו ודברתי אתו שמו בנים אל פנים לפני בשה ובמה רבנים ומעיר
ליחבל מעמו מבשורין מעמה תעתומים מל אמקומם יוכתן לייבשיר יח"ם • וידעתי בוודאי יהיה כמאר בתב הקרם אלו בין
מכתבים מל המכות כבוד הגאון מוהר"ר ליב ז"ל לשלוח לידי גוף הכתב אלו • אבל בזאת נאות לבל מכמי רבנן בדי לתוך
לשלוח אם הרב ה"ה דק"ק לונדון יקבר בתמוכה ויבקש שמילה מל מה מעמה יעמה מכבר מחיים • והשלוח יהיה לנו ולבל ישראל
אם בעתיכם מטה לכך אכנים את ראשי בדבר זה • ואחרית לאים שלום כ"ד נאמנו המומר בפרן ומבקש מהבתו בלב תמים
כל הימים נאם הק' יעקב המומר בק"ק ביילגלה ומלאומעם לפ"ק

היום יום ה' י"ט מרחשון לבשר בשורה לפ"ק

לו את בשורה הטוב מרחשנו לשלום למופך סביר ויהלוס לאהו' הרב הגאון המפורסם מוה' המומר כמרינע
הבנוסם כ"י ה"ה ע"ה כ"ם כמוהר"ר אלי' ליב נר"ו יאיר : ולבבוד ניבו הרב הגאון מומלם כל דז מעמנו לא נעלם
כ"י ה"ה ע"ה כ"ם כמוהר"ר יעקב נר"ו יאיר :

אחר"ש הואיל דאיתרעים נסיעה לעיר ברסלא לא אחרתי דבר זה מלא ביעקב כל המתקות מה נבלתי בק"ק
קאלסטאכטין בקיום כ"ד מלאתי ליד בנו הרבני המומלם מוהר"ר נחי הירש נר"ו כדי מינא לידם לבבון
עמר מבלו כתבים מן מבנו קונבטאנטנאפל מלא להוניא לבו מל הרב מהורר"ר להביל מום בקדמים • ונם נתנו רמות
ומרמוה להקנין ר' מרדכי יפה מעיר ווינא להמתין מכתבים ולשלם כבל פיבהומבה • עמדתי בקשרי מלאמה עם
מכתבים הבאים לידי מן כבוד הרב המה"ג מהור"ר נפתלי מק"ק מיץ מבאו לידי כיום ל"ע"ו מבמה ביומא דמוקא ק"ק
ויבלאקי ונתתי כ"ג ומני מעות פמסם ומתבבו יותר מן ג' רבעי מבה ומוכרחתי לבראות ג"ה לפני כל רבני גאוני ארץ
מי

כי רק מתוך אהבה יחרה וחבה עזה שאינה תלויה בדבר בטל • כי לא קבל מטני אפילו פרוטה אחת בעד כל טרחתו ועמלו לשם שמים בלבד • הנה שכרו אתו מבעל הגמול הנאמן לשלם שכר טוב • תחת שכר עובר • אף אגרת לא כתבתי לו בתחלה • עד שנתעורר ע"פ כתבי א"ג הנאב"ד דאמשטרדם • אז הריץ כתבים עמדי :

לפרט חכמי צירוף אותיות בשם עלטיף פוקדים • וחכמי יראת ה' למשפטי ה' עוסדים :

לבו חוה מפעלות ה' אשר מם שמות נאדן • כי אלהים מוסל ביעקב לאפסי ארץ • לגדור כאלכני מישא ומאר"ל אפיק
מפה ומיל מפה לכסי"ל מכה ולסתום כפרן • פאוזם אלם נדק תדכרון מיסרים תמסטו כני אדם • אף כלב
עולות מפמלק באדן כו' :

ובהרמנא דאלבא אבא אותין לדיבא כפתקא דהוחכתא לכל תלמידיו של אותו אלים דהיינו מאיזודי"ם וכרוכי"ם בקדן
נכי הקליס לדוץ • ז"מו להדבר על תלמידים מירלאם קודמת לאכמתם מתוכו אכלו וקליפתו ודקו ולא
היה לכם ידיעת המוחאה לא כתאלה ולא כסוף • ואכמה את לכם באמרים כמה דברים מנכבו מלב מעול ומוחן :
ויש מהן קלי הדעת מבודדן לכם מעילין דופי ומחן • ומפוחרים את פיהם עד כלי • מק ליסראל ומסמא לאלהי יעקב • לאמן
מיו הגדול להקדים בסי"ר מירין כמידת קדימין אחרים קולי כסוכר בסופרא דיעקב • כדעת דאכוסי י וכן יכבד אב אבות מכלל
דאליבא תולדות כיוכא בו לקבא קבאת ה' נכאות ומאומרים לא ירחם יה ולא יכין אלהי יעקב אים מסם לסבא מבאי דאתי ליס
מעלאת הבאים יסרם יעקב ויכין כין • ומרם ביסראל אשר יאמר מלין כי מוא זה אים מם יוסב באומל מל תורם בסם
ומבר מסוכיא לאודה מלם מסרה מסרים המתמונים כאבן מסרים אשר בחסן מסמא מסודרים ים מדר לעקרא ולמסבה
ולגמרא ונגזר נמורתא כהתמלה ותדר מכתו ביום וכלילה אכלו מריף דמאליא לבבאיה בדבר מרוב"ם מגליך המכוכן
ביד המוסים באדן לבעק • כיון מסכינו לר' מאיר בתנדף מתבבר ומכיא קדכן ובמוזר יסקל דינו כארן • מחרמין לבני
מעולם כמבדים וירלי מאים ומסתפוים מודים עד כרכים • ומוסק מעמה כאחיות מינים • לבראות כחילו מסכבתן
נמדרת • ובאמת תמתיו תעמוד הבדרת • דאיבא מד ביאודאי דמסוזר מסמתתא כמלב ולמרחאה מינו יסמוט בין בנמ
לנגע בכי אדם להסיר הבדעת מפאדת • כמם מסיסו מסולא בתמאדת ; אמר לא כמסמא ולא מרחאה בכל מפרי בעלי מסות
וכותבין קמיעות למסדת • ודבר מיסה לר"י דדרש מ"ד מל כן יאחדו המוסלים • אלו מסוסלים ביבדם • כאו מסבין
ונמסמה מסבוכו מל מולם הבסד מנוה כבנד מבדה ומבר עבירה בבנד הבסדה • ומי מבה ומסמור אלה ויחבנ"ן מסדי ה'
מבנלה ובראה הקמיעות מבתנו לרפואת נדעת מוסנדת • אמר לאכנים מסוכים ומפורסמים מידו לידם נמבדת • בכם"ל
דמרמי"ן דמל"י בב"ל בלית ביה מחמא • כידוע לכל מבחי הדורות • ולמראה עינים ומסוס מפר לאיסת מרם מבאה גדולי
גאוני מבחי ישראל מחתות ומרחות • ונם מן הבסק מל רש ליב בבית מקר מק"ק פרוסטין מה מבסבק מן הגאון המסיר
מפורסם מהור"ר מאיר ז"ל בה"ם פנים מאירות • והדבר מפורסם לכל קניני ומינא לאמר כל אלה היה כמרם מתן אמר לא
ישמע לקול מורים והורים • ומכניסם רש ליב מפרוסטין • לבית הקנין ר' מאיר מיוחד לבבין ולהורות :
ומבוזין בבני אודים המבנים מחבא מין את מינו • מרם ליב מב"ל"ם הקריב תרגנולים מחורים • ומוא מין בוזינא הקריב
מנלים מחורים בנונת בעינים ומבת • ומי מתי יסור הנה מל דבר המפורסם המבסמים המבסיטים מחלאה מל מעלם
מים בחם בינון קדושה לבבר מעמם כהבנחד לבעל מעור בחאת ומבמת • ולא זו אף זו מתלמידיו של אותו אלים מפרסים
ומנדמים את כבוד מורינו ורבינו הבן מל כ"ג הגאון מהור"ר יסומם אב"ד ור"מ ק"ק פ"ם ומל הרב הגאון ר"נ מהור"ר מילמן
אב"ד ק"ק מין • ומפרא לפוריאיסו ולמונם ימים מחק ומינים יהיו נומרות • ואת קדום אלהי יעקב כאמו • מלקמו מוקמרים
מים ביבור הקודם מל המילור מעולי מחים ומרבו בלם מחלקת • בגיילים בבדבי מחות הקדומות מירמות • ואבן
דרמ"ן את ה' אלהיך תירא לרבות ת"ם לאלהים מפל מחור מן המיקר • אם כוסים בבקרי דת • ומאמונה אבר מעמת
לעבדים • אם ר"י יאמר מל מבנו מבנות מבים יבולי מוח אמת ובדק מסוח מסיא לבוניאנו לבירות : וזה"ל נמסיו מבים
לבבים

לבבים כל נדולי הדור מבמלילות דבריה כתבו הקמיעות מל מסו • מאמת מבאה וקבלת מופרים אבר נלבנם מוסתרת :
מלא לבי ר"ת המזבח מסול לדין ובאר לבעיר ובבמנא מלך אבר מרו"כ מבמנאו קמיעות ביד בנים אדירים וירחים ומלמים
המסורסים ומלאו לבני תלמא אבלי דבדבי רבני נאוני ארן מסידי מולם מכל בית ישראל ראויה להמבן מליהם לבאמין אם
דבריהם אמרות עהורות • ומעשיהם מל מדיקים מי מניד דבריו ליעקב ומוד ה' ליראיו ולמוסבי מסו • לבדם האות מל מי
מכמי המידות • קומם מעדי מעת • ומלכדו בנאוכ"ם ומחלה ומכמם ומפרו • ורוח אלהין אית ביה נמלין למקרי נהדין
כתבא מבי מבי תקל פרסין • פרס"י כלמון א"ת כ"ם פתר דבראל אים מחודות • ומה מחטילין מוס מבמין יעקב בבוד
הגאון ה"ם מהורר"י נר"ו הוא"ל מנדמה מלהתמנת אותו למלם קבלות בבמה לו לאויב ולמוכא ובמל מהלוקת ומעלין מלין
מלינות מקרית י • אמנם כן הדין נותן מוה כן מוה יוה בחבואר בס"ע ובראוב"ם מבנו יעלא את מקומו קודם לכל אף מאין
מחלא בכל המעלות • והמאת יעיד לבעמו מהיה מוסך את ידו מבבוד מרבנות • אבל כלתי מפמ מהו ה' היה ואת מיהונתן
ימנם לבלם הבדים הקולטות אותו • וה' אבה לידו מתבלה קלונו ברבים ב"י מהות הטמאות • ובל הבוכל בחומו מוסל בינו נא
ואת מע"י המקויק בחמלנקת בעו"ם כמה קדמת קדיש קריאת מרחא לעיר הנדפת • אבן כואת וכואת מעמו תלמידיו לבבוד
הגאון רבן מל כ"ג המבורסם מהור"ר דוד אומבהיים • בחילתא דתלי דתליה בנוחר"ו בחרפות ובויומים מקנרה המבע מהמתרים
ובבר קילל דוד כרוש הקודש ובבית ה' כל מפתי מלקות • כי ה"י נתן למשיסה כיעקב וישראל לבוזים מלא מחנו יורו
מאורים בקמת יהונתן מל מבי מרנות • ואת לעודעת נבני הבלמן הטהור מסתריתי לאמר מתלמידיו המסמפם בדברים
לנגדי ובקמתי מחנו אם כדבריך כן הוא מיכתוב מליו לק"ק המבורג • אם יוכל לבבר בחבין אחר המתקבל לבני יודעי
מע ודין אני מבי מוכן ליסמ שיו ובלקש מחנו מחילה ברבים ובתתי לו זמן לוה • ומבה אין קול ואין כת"כ ומסוכתי מדיין נמאדם
ושליו באחר ברוך אתה בנאת"ך לפ"ם • המתק מנוף מנמת אלה דברים הבאמרה באמת ולא נעדרים :

מכתב התורני כמוהר"ר בריך מארץ יון אשר מרח נ"כ הרבה בעפק מצוה הרבה וגדולה בצע
בסף לא לקח אבל מייע מכיסו בהתעוררות עצמו כי נגע ה' בלבו. לכן עשיתי לו ג"ב מזכרת
טובה לדורות :

בס"ד לו לספירה תקט"ו לפ"ק פה עיר מלוכה וואורשוא :

מתייר מנדול המות"ק בוזיים ובטמרי"ם כולל • מד כל מרכם רגלים לדבר תורה לדת בקיומו ישלל • בעמשיו מל
לאמלה יתנדל • ה"ה כבוד מה"ו הגאון הנדול המפורסם כ"י ע"ה פ"ה כ"ם המהור"ר יעקב נר"ו :
תרומנה קרנות נדיק • עד יוסוק נדק ירושלים עיר הנדק • נדקתו כהרי אל • לבריס קרן עטרת תפארת ישראל :
המוסק כמנוה הקיימת לדורות • לבכין ולהורות • מכל נמסול • מסיר מכמול • לבכוס דרך סלולה • לעם
מגולה • להמיר הדת מל מילה • בספריו המעולים ספירים • כולם אהובים כולם ברורים • וביחוד בספר תורת
מקנאות תמת אמר קנא לאלהיו לכן וגו' קנאי בן קנאי מפעלות ה' אמר מם שמות נאדן הנני • כתר שמ ובתר שמ
מולין • מסבות ה' מעקו • מו כי מנסה ה' • מו מין הדור נורם • מו כי כפרן החוון • ימים רבים לישראל ללא אלם
אמת • ובתבונן מבתי נבי • אמ זה לעומת זה המיד לנו מכם נבי :
יען כי מבת"י נבי • מבת והמבים לנו נואל מישראל • ובמעם המבים כל מקרי יבוד דת תורתינו : נבי המפפים
בדרך דרכי האמונה • כי אבדה האמונה וכבדתה מפיהם • ובדוק ה' כי המבים אותו ונזכרו ישבית ימאה מעו מר"י •
ובמקום המוכיר המים לנבאי • מם לבוכיר נדיק לבמה זכר נדיק לברכה מבין דבר מכם נבי מכם מהימן ובלבל ודרדע מילם
בבכיותו את כל מדת בני ישראל • והמוזיר לנו אמונתינו אמונת אמת • הבני הוה ה"ן אור ו מאוזיק הדת • ומה המעמר
מדרבי מיים מבתי נבי לא בין ולא בכד לו ואין מריד בינוריו ישרת מאלן וכרו • אחכם הנדיק מכם נבי • כרוד
אם"ר הכיה בן כמותו • ומה כל כבוד ת"ל נדולי ישראל נאוני מולם מרבוני תורה בישראל מקייני הדת • נבי מבנים
קנו ובינו ישמוד לעולם יכון ועד • ומטורם כמ"ת ינלא מם"ם מל אורות כבוד רם"ם ביחוד מקוזר בתנוס המקוזקו בן
מנוח

לאבותיו • כמו שראינוהו • שהוסר נפשו על קידוש השם • ומנהגו שם אלהי יעקב ישלח עזרו מקודש ישמרהו ישגיבהו •
לאחר בשנותיו ישלח שלו • כמו שלונות ונסל להשקות את העדרים נלן קדשים • מתבוריו ופברייו אחר שיכר לזכות בהם
את הרבים • ונם עלי הרים דגלו והשם הטייב לעזבה • לשלח לי מספריו ספיר נזרתם אחר שכיא לבית הדשים • ושבע
השלם להשלים לזולתו • תשוקת מן מן לו ישלם ה' פעלו וגו' • אשלם אדוני הספרים האלה שכת אמת ותורת הקנאות
וכיוצא בהם • כי ישבה כיון ויקבעבה הדשים ישלח כל מהם ברכות • כי זה פעמים מקבלתי אמת אמת ספר שכת אמת
וכן ספר תורת הקנאות • אזרתי שבה לדידי לא מריכין אלא ספר אחת לקרות בהם • ואח"כ לברסוה לרבים • כי הוא
זה כוונת הרודפים לזכות בהם • וע"י זאת שלמו בהם ידים שביות מעשוכים ומשוכים • ובבטו אותם לבביאם תחת יד בב
שבגדינו : מבנים ובית אבי בית נרגל • לשלם לאמקום נדולי לפעים • כי אין מרבה לשלם ולא אנם אחר בכלי • ולא אם הכותב
לזרע בתקום שים מ"ב • נפלאות שהכל מבלאכיהם ואין סרם מתאוק עתה כ לבר ההדפסה אחר הדפסה אחר היתה עלי לאמת בלבן מעמסה :

באן נמצא מספריו רבים • רבים אחר אתנו • רבים וכן עליונים • נדולים מקבי לב • לא לבד יחידי פנולה כ"ה נם
קבילות נדולות בנון מבאי ק"ק • ואמיסטם עיר מלאה מבעים וסופרים • שבקשו שמבי לעת מהודו דאר עליהם
לשלם להם מבריו • ואף נם בקבילות שבחות נגדים ברבים • מבלאים שם מהם ובהם יחידי מרבדים • בחתלוים ומעבים
בתרבנגל לאור תורתו אמונתו • והלא בשביל כך בא נדפים ולשם יהא כמו כוכב נבואתו • כי מלאמת ה' אדוני נלחם ולא
עביה לו ואת לבבסול ולפוקה • ומי האמין בה' ויסבב לו לבדקה • לא יסבה ולא יסקוב בוטקה ומקה מלל • על אחר
קודם ה' אילל • לבראות בעליל • מלאיכו מעליל • כ"אכל אמת אמת תפסיה להבוא בנדרא • תעלומה יוציא לאורה •
מבע אמת מיכן • המוסלים יאמרו מל כן • מלאמת ה' את ודבר בסופה • כסברה ובסופה • והקדים בגדו יכבס בחמר •
ובסוכה • ורב"ם מל אוזיו ינבר מדברים • מפקן ה' כידו ינלים :

ואם כי בעת אינכו תמת ידי ספרו היקר תורת הקנאות • מ"מ בראשיכי וזכרוני • את אחר נזה אדוני • מם לאחר
מי בלים הידע דבר מעשה הש"ן יש"ם יודיע • והבני כמבזה ומומד להשמיע • מן פרעי הדברים אחר מבריו לי
אבותי ורבותי • כי הש"ן פר"נ מיכם את מנמו שבתקיים בו ברוח שבפיו ימית רשע • כך לא יבבלו אויביו לינם בו לרשם •
וכל הבונים בו לרשם ישות • וכת הארורה שלו הבשבים אפריו תלמידיו • וריפיו פחדו אים את רעבו • ונם אימו ונזמו
לפני כל עם ועם • והיה שם בשבר הקיסר ישמעאלים בחנה ישמעאלי אחד מעבדי הרילים מר מאלף מבוחל בשמעון כמו מעמנם ;
בקרא בלשון ישמעאל • דמלאי אנא • ר"ל מעונה מר הפיל • אחר אל הקיסר אלא נא אותי ואני אבא אותו את הש"ן בלוח •
מרחו שלא יהיה לי אחות" • • וכן היה : כאחר בא אלין בפקודת הקיסר להביאו לפנר הקיסר : תיכף בבאו סברה
על פיו והבבו על פניו מבה רבה וגדולה • ונמק על מ"ן יש"ם הב"ל בלשון בזיון • כמו שהיה מבוים לאחר ביהודים בלשון
בנות הזונות כפי הישמעאלים • ובזה הבוסה הגדולה שהיה לו לעיני הרואים • בזה נקם מעמו את לבו כי נחם לבבו ויבא
לאיים • ויבקשו את המי"ן לעשות את דבר המלך • ברחותו כי כתבלה בכלותו ושקרותו • עמה הבלים ל המבית ומדיה הוא
מה שעשה ובשקר מן העולם • ובודאי כמוזו כל אחר בוטא בו • ובמו היסוד בן ישתקע הבנין בסוף אחר בוכים עליו מתי
מעל • אם יראמו עליהם בקול בעם גדול לבבם יעם • לא יהיה להם כח לעמוד יפלו ולא יוכלו קום יפדיו יבושו ולא יוכלו
אלם • ויבטל עוזר וגפל עוזר בכל דבר מקר מאין לו רגלים • ויהיו כמדבים נרדפים מן הבאים • ברבילה מעליהם וה"
אתנו וגו' • ואבכי ת"ל ת"ל וירוו כי מל מעבדי עומד מינכ • לבות בם הבינה אחר הלה"ב לבבר ה' • היה אבלי לא לבר
מלאמת מבונה כ"ה מלאמת מיבה • יאמן לי אמ"ן ר"ש כי בכת הארורה בוזת היה אבלי נדולים • יותר מן הבויים הארורים
שבזמן הזה • כי כל האומות היה מודים מעמד בר סיני • קיבו וקבלו עליהם ומל ורבם ומל כל הבלים אליהם לקיים מבדת
הדברות הבתבים לבו בהר סיני • ומקיים אותם • ולא כן הבשבים בכת הארורה הללו • מבמה אומרים בעבדה דמעמד
לאו מקיימי מבה • כל תומבות ה' אחר לא תעשה מומים • ומסיטה שלא יעלה על הדעת מיבואו לבלל מבוכה • ומן הה
מדמים מעיונים מעומים מבונה • ומה מעקה דברי חז"ל באמרם מאן דפרים מאמונה מיינת מיית • כי אין יבייר מיביה מב ורבה
לו • כ"א המות יפריד דמיונים הרבוריהם • מוב מאלוה זה המות אות ידעם • ידעם אל בקולו נבלאות הרוח
בבאר : אחר בהלכת מבנה בם ורע קודם מלוני אמוני ישראל יבקיימו בקדושתם : ובודאי מבה לבי מומם בל נגדקו דאמבה
לעבבר

לעבבר • יבתוב נא רפ"ו לבמבפתו הרחה בשיאי ישראל מבבולין ולפנים • מיסיו תמיד נחיאים בעת הוושב מיבה בק"ק
קאמבטבינא הקבוע מ"ד מבה בבבה • ונם מבה מחשים לבא בבודם אב הבבל ווער אחבים : כ הנמ"י אלוני מבוחי ישראל •
ברך הדבר מיהים כאן נמצא בן אז אא • ואם כאפרי מרבה אני עליו את הבן בבן ומרבה אני עליו את האח מבן קם
בקיבה מים בה הידור ואידור • כי ידע: כבפבאי מעדיין לא הבישו מעמי • לשמי אחרהם אלא היה. ברך בעד לבמוכו כ"ל
לאמעיב"ם נייבא להוי לבו ולבל הבלוים אלינו בומירות נריע • ועל אויביו ינריע אף ירעע • וה' מזרוים קדמו עליו יוסיע •
בעבע בבבות יום ליום אומר יביע • ויום ף מורם לאמע ומעם פרי לאמעלה עד שבנים ירקיע • הב"ד המתבוסם בתוה"ן
תמים לבבון דמ"ת הן' ברוך מאבן יין בן הרב מהורר דוד ז"ל :

מכתב בניהרב המה"ג הכושלם כמוהרר משלם זלמן נר"ו אב"ד דק"ק פנדהיין(מודיע כמו כן מכתבי פלסתר
וחבורי טומאה אשר עשה ושם בסתר החועב איבשיצר • כי נמצאים במקומו ובבראד • עם שלא עמר איש אתי
להיות לי לפה ולסליץ במקום ועד לשים רסן בפי שושני הרבים • כאשר מראשית כואת הנרעתי • כי באמת לא
בחבתי להם מאומה מכל הפורות אותי ולא רציתי להכניסם בחבר • ובנראה בחוש מתוך האגרות הנ"ל • וקורא
אני עלי בעסק מאורע הלו • יש אחד • ואין שני נם בן • ואח אין לו • ואין קץ לכל עמלו • אכן נם בל מי
שנטפל למצוה זו • אינני מקפח אפילו שכר שיהה נאה • לתת לו שם וזכרון • לדור אחרון)
פה שכתב מאליו. רק ע"פ התעוררות א"ג הה"ג ראבשטרדם • והיא מעשה ידי אמן • הוצק חן
בשפתותיו • וראוי לקבוע לו מקום חשוב :

דרך בוכב מיעקב וקם שבע ומשוקק כיון פתיקין לו בשמשים שערי בינה אמרת ה' נרוף בבעתים ומוקק
לשמו ולזכרו תלות נפש ולבב מוקק • ה"ה בבוד אדוני מזרי אבי רבב ישראל ובבשיו ה' נגב עליו וכל קדושיו הרב הנאון
המפורסם המאור הגדול מוביבה קדישא אסידא ופרישא כ"מ"ה פ"ס בקש"ת מהור"ר יעקב נר"ו אביר :

אתחלתא מאמת אחת מאלת מאלת ה' תפילה נאל מיי יתן לו בלבבו מלא בל מעאלתו • מקים דבר עבדו יעקב מעלים
מבתו • ומבא אחריתו מרלאמיתו • ומיעוד לבבא אחרי זקנתו • מוד יבוב בסיבה דמן ורענן בטיבתו • ואהלו
אוהל בו יבמן בל יסם יחידתו • עד כי יבוא מורה בדק לעדתו • ומתקים מפלה מם מהה ריבה באבוד רשעים אחר כובבו
מבים מל יתר הלייתרת ודקמת מקמת יוכת בן מריב • בבל בהפרה מיבר בקודמין בסם מקדמונו מלעולם ומעתק מעם הברה
הר בחמת ומבא המחמים מלמה ראמים לקם מקמ"רם לעבמו יבחר לו אלהים מדמים ואומר אלם אני מומל בחמלם מדמים
מקרוב בלו אחר אלם ה' לבל העמים נמה לו מל מחאלו ומרדוף מד מוכב אחר מם מחל לדמתק ומלרבך מבומתו • ומאחר אל
מחו אלו מרב רב • רב לבם בוב את הבר הזה בבו לבם המדברה מקים בחם מרם ומקרב ומאחון אחר אין מים לחיתינהו מיל
דחייתי מבי בליבי דאות בים אלתא אלאה מחוי בידיה ושיביה • לחמן מפוס בית ישראל בלבם מל כיאין אלוה בקרבם • אן
בנלם יתהלך אים מיידן נבור מיד בבחרוב מידה אורה לנלם לבתרה הבית בכליותיו בבי אמפתו • מה זה בידו מרן ומוכל
ומולה עד לבמים מיאו ומרלמו לבב ביבים מתבמא לבל לארמה • אחר ישתחווה מם לאלהים אחרים לאמין בבם מוח זה לא מם
בבלבה בהבך דמוי לבדרבות מדרם לבבוחים ומבמתם רשעים כי יהיו אבר תמת כבות רגליהם רגל ישרה מוכרות וברבה לבו
בבבודתו • מבור מבנים בור ריק אין בו מים אבל נבמים ומקרבים מלך בלהות מלך מל כל בני מקן בסול ומעא מומלה
עוברת מומלה ישיבה מבידו מין בבאינו מימו בלאים ובמה דומה דומת בים ליה בהא מומת ואחיל לעמת אחריתא קולו בבם
ילך וילך בלוך מר בחורים מעמו מם • מעא מם מביתן לעוברי שבידה מעמה בבלה בדמעים בר בי רב ואחיל לבלה ואומר
יס לבלה דומה עמם זה לעמם מעמתי בבית המולך ולעיני שמתה הבייה ומבייני ובבולבו אחרי יוכתן בדי בוותיה
ומאומר ראו כי אורו מיבי כי מעמתי מעם הדבם והדבים דמוי לבתיתא דנבלא מים בו מיבי שהרה מבייכין הבבר ומבייכין
מעשבה סבוסן לעמא מומלה מומרה בדי מוכבי מון בבלבי מוא בבוים מל מתי ומרב ולבבוף בבבותם הבנלה מעמה יתיך
בבבלי מבתי : לחמן נבבן מרורת מתים בקרבו הסבסוף אחר הבאות מלוה לאמר מי יעקבי מים נמוכים יתבקו
ולאמר

[illegible] כפי אויל עוטר גאוה
[illegible] ויבקשיהו
[illegible] ויעלו
[illegible] ויעקב
[illegible] ויעקב
[illegible] ויעקב

לר׳ עמה מקבטטין שהיה אחר שקטני מכתי מודכא • (שהיה מלמד בבית רא״ו ללמד עם אתנו ר״ק • והם הביאוהו לעודכא •
מאחר שוב עמה הלים ידעכו עם מי״ל • שהוא בר פלוגתיה דר״ה הילמן בר״ו אב״ד בתנהיים • ווה ר׳ עמה מלמד בבית
הכ״ל • ומי״ל קבלה ותפרות עמו בעכין תריפות על הכל שהיה מלא נים ווה בזה • והיה סנרמה שמלא הוון מקום לעורר
המריבה היוכבה שבלה תעורר מדכים • והזכיה לבו של ר״ה שהוא כבת אב״ד באין שמעמת קבלה הנעיל עליו דבה רמז
על הקנאות להבנקס מעמו • ווה ר״מ ע״ה לא היה כ״ב לים מכס וכעל דעת • דלפילו מאיכסי כיתי לא מתקבל כמפורסם •
כ״ם שבנכנס הדבר בקרבו כלהם בנעוס • מבלה הקפידה מקום לנוח • ואחר בלבו על ר״ה כפלת ליד • עמה אך זה
היום שקבנוהו מבלבו רחיבו להתבקס מר״ה • אך לא עלתה בידו • כי לא היו יחיים מועטים שבפטר בעכין רב כמס״ל •
ולא וכה אפילו להסיב לחמין על דברי הלגרת הזאת שבקש מחמו להסתדל עם אבתי מיטליה לבוא לעורתו נגד הקהים שלו)
בבקשה ותחנונים ובהפלגת הסבא ותאר אדם המעלה על כל הבכמים • לא הביא כלום לבעלי דעת • ובינו ובינם הבכמה
יתירה בלעונות על שמם מאות קידה כריעה והשתחויה הוא ובניתו לפני רמ״ע • ומתפיו המה מין • כן הוא לעון
כתבו לר״מ • שבודה מינגא ליהרג לא יכול לעמוד דברי כניעות • ובינו ובקשה ותבנה ותנוחה ופלא ספתים ובזוי וקלון
לעמו ולמקריו יותר מזה • לא יאומן כי יסופר • זה ומופת מזה כי מבנו ה״ מבכוד • הבוו והקלון המה מנת מלקו •
(כי לפי גדולתו בגלותו ומזותו כיתרה • מלא נודעה מעולם דונמתה • בהיותו יושב על כיר הבסר לוכל הבוסר ומזקן
בתלמידיו הבוריס מתתק״ע דותות אחר קומטו • שהרבה מהם המירו דתם • מבני״ע מדות המה תלמידיו • (בודאי • כי
הבסריס שהלכו ללמוד בימיהו לא מהו אבלו כדי מומאה • כי הבירו דרכיו אחר לא טובים • והרשו מומנו • ובתום שמדה להם •
שלא נמומאו בעלילותיו הבסמתות • אך הבסאריס אבלו ונטמאו בבת מלו יבמה בעלי בריח מדבה מלו מדוקים בס״ר בחומו
עוסים כל תועבת ה׳ אחר מבא) מבפוזע״ע הארץ לעמאה ולבבוס הארץ לפני הם״ה • לולי ה׳ מהיה״ל כמעט אבדה
תקות שארית ישראל מם הפריבים הלה • אחר הקים לאוריבים • לאחר מתי יבוא לידם לבריס דבל בבו להקימו לאמתם (כמ״ע
לפרבם דת המדבה ומאוכב מל מב״ן יה״ם מר״י • מהוא מלמדו לפ״ד המין מם״ מרי״ק • ובו נתבלבל רוח מועים מלו מב״ן •
לאוניה לפועל מבמבת פינולו אחר מבב מיהודים לאבדם להמליף דתם ומאוכבתם • ובל מוד מהיה נמבה בעיני הבריות
לאדם גדול • היה רודף נאם ונאון ומי מהבוכות • היה מבניה מנמו מל כל אדם • ומתבמא לאלוך לא לבד מל הרבנים
והוא בחלבים יתקלם ורוזנים מבמק לו • אך בבלעה מל הבלוניים ומל הבמתונים • אחר בלבו אבלה מל בחומתי אב כו׳ •
מי יורידני ארץ • אך אל מאול יורד • נאות אדם מבפילנו • נאות ובבנאות ירבבם מרדבו והיה מאבדה אותו מן העולם •
ולפי מבתן מיבו בחה מאיבו מלו כו׳ • בפלמאינרא רחה לבירא מיוקתא מומה מחוקה • ריקה כחה מבומר אותו בהיים
בחדותיו בבחזותו ומזותו לבנד ה׳ ותורתו ואהבני מחו ולומדי תורה לבחה • ובמה נרוח מבוזה מלזה המה מבבד בתבבותיו
מבוב בתוזרה ומומריה • ומבליך מבמו תבת רבלי בנזים ומבלים לדרוך מליו ומל בחומתי בת הרבה מלו • ומבלבל מבאה בבל
נחזור לבבין המומלה הכ״ל • כי אפילו הבי מבבבה בבוזין גדול לבבוה ומבל מבבים הלו • לחבן יבוא אבלו ומדבר מחו •
לדבר מוב נעדו אל המלך • לא אבה לבוא אליו ולהמיה דבריו • עד מבתן לו מתבה הנוכה ובה אולבמה ומלת זה •
לו היה אבלו • ובבואו אליו לבחר בבין לבזות אן בעיבה • הגיד לו המין מקרותיו אחר מבאהו בדרך • ומה מבבר מליו
בבסיפתו והליבתו בים וביבבה • כלומר מבבית ומת בבה״ק • אומיבר בבבבת הבראנף לידע כל מקרי ב״ה להבלה מבבבתו •
לו מאל אליו האורה האליה הכ״ל • מ״ב אתה יודע מתידות ג״כ • לבן הגד בא את אחר יעבור מלי בדרך ק״ה • אחר לבם
היתה מבנית בבין לבוא לדבר אל המלך • ומבבהו המין אין ומה ביכולת להגיד אחר יקרה לאיש הישראלי • וגדולה לגיהה כי
קומינו לבבודה מבבר לבבין המלך • ויבב לאכול ומתה בלילה ב״ק ולמחרתו בבית המין • ויקומו לבקה מם בתו
המופקרת ויתעללו בה כל הלילה • בבה בתבו לי מהכ״ל • ובכן כרתו ברית יחדיו המומלה ובמוב הלוה מם הבני מודה
מבוכרים בין בתרי הבע״ל • ויבבשיהה להיות בבומבי בבמו בה״ק • ובבואו מבה לא מבבן לדבר אל מבבן ומבבן מבבבר הבל
מוכי ביאה מלא בדרבה • מב מל מקב בבתו ולבנמת בן נעות מבדלות הבועה בי מם בית מבבים מבבמו עתה

עתה אצינה בא הגה • אנרת כתב נמאס מהכלב מה צבי שבור שע״ (נאמש נגב בגיר אמו
הכפורסם שבגנבי ישראל העצומים אשר מעולם • וזה נקרא על שכו והפס אומניתו
בשלמית רב) בנו הגדול (מקרא לפרום • והואנבה הגלים) של אי בשיצר שר״י • דומה לאבי
סורת אבינו תר״ו • (עם שלא נעלם ממני שאינו לפי כבודי לטפל בנגלה סרוחה • שעלה
באשו בק״א וכל העם רואים שאינו מתפלל אפי׳ בעשרה • וכן כל זרע מרעים שלו ושל״א) מה שכתב
לתלמיד הבר לאיש משחית אייבשיצר • הוא הידוע בשוק של גנות ובחברי נגבים רחיים ורקב
הלוכלין • שהחריב את הק״ק הלו ביע״ה • ואציגנה הנה מלה בסלה • רק אעזור שכות תוארי
השוא של רתי״ם (אך של אביו אציגם ג״ב • כאשר הם בלי שינוי • למען תתיה בו לעדת
סהחנופה העצופה והכנעה יתרה מאד • לע״ה וביר כאברים חיפש • שקוראו אמ״ו • נוסף על
התוארים הנלתי נאותים אפילו לאחר מהרבנים וקצינים שברור) גם כינוי לעג וקלס שעשה
חרשע הזה כזוי הוא מאד • לגדולי הדור ולי הקטון ולקצינים אעלים ואכסה קלון • ואינה פקומם
פגוי • אבל כל שאר דברי האגרת אנית כתוייהם • כדי לידע ולהודיע כל ההתבולות רשע של
אייבשיצר ופיעתו ושקריו וכזביו הרבים • והשחיר שעשה את שלו • גם נראה בהוכה כי גם
רחיים חשר אותו באמונת ש״ץ שר״י • וחשב שינקה עצמו בהדפים נגד אמונת ש״ץ שר״י •
וזה הרשע ערום רחה אותו בקנה • ומכחיש בפה מלא שלא יעלה בזאת, על דעתו • ח״ו
הרחק מאד ממחשבתו • והיה לשחוק •

שלום כו׳ • רקב ישראל מפרק הרות ומופר רפס כו׳ מהור״ר מיים נר״ו
לחיות כי אמ״ו אחי רקב ישראל הכלון הר״ר הוא וכתת לאיש מדך עמה ודבר נדול בבדונטוונ • מהלך לילה ויום
מפה ומקום ובנפש ה׳ נפינו סיבות היום לפה בשלום • כי מאוד קשה עליו להיות על אדמת נכר כו׳ •
ולואת פנינו בן קלים ווה מרה לרב דפ״ד מדות ונעשה הוא מיוחד מעשים אחר לא יעמו וקודם נלאתו מפ״ם •
כי בודאי נודע לרב״ה מקומתי הכלון תר״ו אחר ינא מפ״ם לבעיר • אל המה פן״ה דבס כתבו לו לוודאו
ומזאתי בסס מעיה מסבר לכל יוכה לבת שור בנכולה ואין לבס מפן כו ובמוחה מעם כתבנם״ו • והולך מעיר לעיר כמו
אדמי מרמי • כתב לפה לפו״ה דבלם קהילות אה״ו אחרת מבוהל כדרכו • לבקש ולחבן מאתם לאום על יעקב מבדין לבוטיבו
פה ובסבם בני העולם מסוא מוסר לא״ו אחי הכלון תר״ו כך כוונתו לבס מעים כי לא יוכל לאמוס אזכו מבמוא נעקת יעקב
הכ״ל ובאחר כלה מבכובה מומלתו בזה כי הפו״ה הכ״ל לא רנו לקבל כתבו כאחר קבלו ע״ה מבלי לקבל מוס אגרת אז כ״
אם היה אפילו בבסק מיהיה נגד ברבוד אה״ו אחי תר״ו אחיה מיבר לאיש • ר׳ נעמטליק מיוקיפ״ו ומפה • ונם הוא לא רגש
לבייה אליה לדבר מבירה כזה בפרקסיה ובתבו לר״ מבה הכלים • ומאר כתבו לבר ומוסב ומוזל בהמבורג והוא פתמונבתו
הפתק בכתבם ובלבוהם לבר הכ״ל • ונם נתבו לו קמיעות והעלילו על אה״ו אחי הכלון תר״ו שהוא לבוהם לעדתו הבבבדה
רבה מם יסיבה ובהנהבמירות רבות אחר על כל הבלל כולו יבאו ובין מביתן רמות וכו׳ • ובאמלת ה׳ לשון הקה עמלים
כי הבאר ומוזל הכ״ל מלא אחרי אה״ו אחי הכלון תר״ו הבליה ודיבר מפו כמה מעות • ובכוד נדול מבמה לו מר מבהום כל הביר
על הבבוד ת״ל מבן ה׳ ביר אה״ו אחי הכלון תר״ו הבליה בכל אופן לטובת אחיהו כ״ כי הבר הכ״ל מבתוחם על רב מבמתו
ומונם ידיעתו בכל הבבות • ונם בפ״ק אלטונא אחר היה מחבלת אדוכינו המלך הבפיד דבמיאדרק יר״ה ת״ל
דברו נמבים אבל הבר המומל הנבדל הנקרא אחר פריידבנע. יר״ה אחר הוא מוסב פה בחתום המלך יר״ה ונא מבלו בכי מעולה
ידיהם ומומו על מקב נמבם ת״ל ובנאת " אה״ו אחי הכלון תר״ו מפה מחוי לכתוב לרה״ה הכלון תר״ו אחר מבם כפי
מקודתו הרמה לבחר בני ה״ק וגנידי ר׳ יוזפאדרטון בלקטאר מל המלך מולין יר״ה לבמבדל מן מוכיבער בדרי״ל כתב מלינם
לאדון הנזכר יר״ה לבל יהיה נגד הנון ודעת רה״ה הכלון " תר״ו ואחיו נגידי נגידים הרב המלאה״ג מר״ו ומבוכת הק׳ ר׳
יעקב הכ״ל מבכר מעם מבנגלא מה כי יבמלנם להאדון נזכר יר״ה מיתו אוהבו ומכירו ונם ישתדל מאדון מבינער הכ״ל

כלל אומן כאשר ירלה כ"מ הכאון תר"ו כתב מגניד לאחד מפה סק' ר' זלמן ווגלך על מייר קטן מ"ם לפה כנדון זה והוא
פים הכ"ל הק' ר"י הכ"ל בנותה אדם • וכיום אתמול הגיעני כתב מבדוכשוויק מאת"ו אבי הכאון תר"ו אלך מבאו הק' ר'
אלמן הכ"ל הפ"ו הק' ר' דוד ריכבלאלא כמדיתם אלייפשיק ואחרו סהמה רלו אחנרת שכתב אדון מכיסטר כריל לאדון
ביאוכר יר"ה לשוכת רפ"מ הכאון תר"ו ולכל מסבתתו הדשה וכן היה הק' ר"י הכ"ל אומר אם יש להכאון אב"ד דק"ק לוכלין
תלי"ו לדבר מנוחו אל הדלך לו לשרים יר"ה אבילו כשאר מסקים לא אחכא מלהשתדל לפס כפי יכולתו בכל אופן ובלתי ספק
יפנו כיהם הנתק מלכרת מיכסטר הכ"ל לא אחכא מלבלו ליד רפ"מ הכאון תר"ו וכיום אתמול הגיעני כתבו הרמה מן ד"מ
לאמרם הנתב וקרתי אני לפ דוה ומצאתי מלהכה כפזי רלתי כי מ"ל תר"ו פנ לאחין מכתבו קדמו כי ידעתי כפס טוב לדב מכתבו וראתו
אלך מלה מלדעתו מיפה מיהים לב אז"ו אבי הכ"ל תר"ו לחיות הדבר הרע הזה מעמו מכשים מפוטלים הלכה
מקדמת לכל יסקר מ"ו • אך כזה היה בקשת אז"ו אבי הכאון תר"ו לחיות הדבר הרע הזה מעמו מכשים מפוטלים הלכה
יבכם זוכם לאלך ובמלים לכל מרוש מלי ישראל מ"י מדרה ולבלות עם זרון מל ישראל מלי לכל לאחן יכלמו מעמיהם וכל
לרוחה יכלו זידו כי לא לאזוכה נכרו ויהי כידו כתוב ומתוש לכסות מכים ובכרמות כעת אחר מכו"ו כאבל הדב מאוכל
לאמסטרדם כתב מדבריה רב מביכוויק אחר יכוכה מעמו - כאחין דד"ל אבי הכ"ל תר"ו זה מעדה יהיה
הנתק מכתב לרפ"מ הכאון תר"ו ובכל יומיים הנה מוסיפים הכל כו ומלמו אותו בכל הגולה • ולאות בקשתינו כ"
לא אלוה לידיעה מדיות מעמד כל"ה זכי כ"מדים אנם ישיבים מקבילתו המסאה ומכל מדי הגליל מלו כ"מ מדוה בפני מעמו
לאים בכתב לאת לאחן ידעו המם כי יש לאלקים מיפעירם כאדך ולא יכלו לב המם לאחור אם כאדוים בכלו מלהגה מ"ו
יעסכר הכתיבה יחנו כיד הק' ר' אבי"ל בק"ק ברמסלויא מפה מוי' לתת כפי פקודת רפ"מ הכאון תר"ו • וכאשר יפרסם
הדבר מפקרו כזה לאיוסיפו כמי מולם לעמות עוד מיסים לאות לבני מדי • מאיכם אם מוה לרוס ב"מ מ"ו לפוקה כי כמלם
מעמו מיכ מדינה מזה מ"ג לבכנים מנמו לבכנה עבור זה מוזמלה לידינו מ"מ הסרומת הקדמים כב"ל ודי כוו ומכל תלונתם
ומ"ר קלמנות מלמה אחר מעמ מדוכי מפותני הכאון תר"ו כאבלו אז"ו אבי הכאון תר"ו נא מה"מ עם מני רבנים דבר
זה לא מעמני אחרים מוז בי בלאת הדבר יחד בעצמותו לספריהם ולדפס כל מלאכתו מ"ן יה"מ תר"ו כאחר
שמכל כפה כתה מעמים כאחר דרוש דרש בר בנים ונתקדם מ"מ ע"ת"ל • אבל לקתים מנחו לו לחן לדפוס לא דיבר כוה מעולם
מוכ"ם מלא מלה בדרוש לחיות באמה"ם עם מני רבנים מפנלי מקום ה' בנאות • כי מה כתם זמה מכמתם ומרלתם ומסלמה
לנבנים אחרת לחן כיפה מ"מ נודע לנו מטמן בנוס אם ודא ורוש יתירה ומכות מלבר ומלנאו ולא מעמ אדם מעולם מהמינו
אחר מעון כי מ"מ מנכתם ומנמותם רק מל בנמס • לכן אל יסמו הדברי מקר • ומה מ"ו אות הדבר מיכנו כעולם קינטרים כוה
מכדפם כי יש מקום לכל דבר מקר ומה אבלם ובכדם הדב דאמסטרדם והמנוסה יעקב שמרין יצ"ו • ובכל מעמיהם ויבים
מהדרים בתר ויבא כא מלא לבה לקונטרים הנדפם כדי לסכיר ולדמות אותיות בטל מי הרמה הוזת ומי המדפים כדי מיעול
מדברי • אבל לדעתי לא יעמה בוה אבליסיה מעלת כבוד תורתו ומפותני הכאון תר"ו ובטוח לכל ישמה אמ"ו אבי הכאון תר"ו
בזה דבר מרם בילם סודו לאהובי אמ"ו רפ"מ הכאון תר"ו ולבית אבי הדשב תר"ו ומל פיו אבי מיין ומבוכו מיינו • ומלבד זה
הדב דק"ק אמסטרדם הוא בעת בל אחר מלא ידו בקדושה בכוונו רב בערמיות מכתבו מליו רבנים ולמדים דיינים וסוכרים
ברוכות מעמדרין בזה מלות הים מת לתידי אז"ו אבי הכאון תר"ו ודבדי מדופים ומרודים ומרדים וכתבו מליו לפו"מ דפס
מבל מעמיו לפיל מוס בקדמים • ומ"ר מנייר קטן מל רפ"מ הכאון תר"ו כבר כתבנו עבור זה לפראנ ולא הגיענו מעכה
כראוי מ"ו כי יסמו מזה מפלוקת גדול רוב מינין ורוב כנין דקהלה מזה כאו עה"מ נגד פו"מ מל אחר רבו לקבל מזה רב
לאמסטרדם אף לא יהם מ"ו אחר דם כתבל הוה מזרו והוא מתם מנמו מב"מ ולא יקבל מוס מנרת רבנות וכדומה
בפרטות מן מכתי מדינה אחר בפיסם בי מ"ו ומדינה לינם נגדרים אחר פראנ מלית לפס מוס מיכות בפראנ ומ"ו לא מלה מל
מתמוכם • ומ"ם הדבר מכמנע הנר"ו מכוה גדול לאמרו לפולין מל מדינות פיסם נ"כ • כפרוסם לנקר ידעיק וכו' • ונם מכיוה
לנם לקבל כוה ומנמ"ב מתם מנמו כאחד ובתוב לפולין מל מדינות פיסם נ"כ • אבל מכתי מל מדינה מל מעמנתו לקוה
המוכה הים בי ניכי בוסמנ מי' מזה אחר מלין כאחרה הדברים היו מלה לאחרת ת"ל מעכתו הוא הולך מל מעמנתו לקוה
לקבל מבוקמי אז"ו ואו מנוב לרפ"מ ובכל בלאי הישב כבר הסיב אמ"ו אבי הכאון תר"ו מחלוסי ר"מ ב"ל רפ"מ הזה כולו
מעמדים ומיב לו לעמיב נפס • ובכל מכתי מיכה פה מלנו מזה • כתה מעמים כתב אמ"ו אבי הכאון תר"ו מל נלין
לזוה

מיוה דבריס מ"שרים דרבי ה' נדיקים ילכו בו לרבי מרדות בני ישיבה ובדומה לאחר הבנים מתו מלי אחנר בעת ומי יתן וידעתי
לכל יסיה דבדי רפ"מ לעובת אוסיף ידי מנית בדברי סופרים כאחר עם לבני דברי אהבו' מקותני הקישור כאהבתו ברגש
לעת עבודת הקודש מוכן לסרתו ולסקודתו שמרה רוחי הק' כתן נמת בהכאון מהודר ובתן תר"ו לייבטין :
לבנו מקותני הרבני הכמכלה והמוסגב מלמת יושסין מהודר"ינר"ו מלוס ולאל מ מכלה מרבפאהו בחוקה ויקודה כבבר
נעורו ובעוב עדיו ולא יסור מלב כריאתו וסמר נאתו ובוחו לחיים ולמלוס מעמה ועד עולם :
לכבוד אמ"ו אבי הרב הכאון תר"ו ומקותני המאל"מ מליר מתוסים כנד בנדיס בביר מבוכורים מר מעדים הק' פס' ופר"ו ומלוס ומיסה
רב כאם אוכל לעשות דבר המולה מל מוכנו לדבון ידבר כי מוסה עבדו :
והנה מרם אבלה לדבר ובא קול המאוסה בכתבים מוכים מנגידים ומורי ארץ מפ"ם דמיין ומתנהיים מבולם בסנגון אחד
אין מהרב דק"ק פ"פ מעבר כאחר הלך לחסמיו מוירמו לחכמיים ויה בחמסה ובטוב לב מעמה מליו אמתי
הרבנית ו"ל בפתה פתאום בחיתה מטופה בבית הכנסת הכנסת ר"ל יום ב' ער"ח מסון ונקמה מליו פרידתו אחר מחם כמתנע ומסמ
מעמים מאנשים עד מנקמו מליו מחם נמידים ובאמת נדול כיס מברו כי מלבד מכל אחר לו ת"י היתה והוא לא ידע אוש
מקים רבנו • אך נם זה כעת הלך מרידי ובזמו פר ואור מיכו אין אתו ומתמילבעת קבורתה אחר מנעבנו מל מסיה
מתנגד לאמ"ו אבי הכאון תר"ו ומה מ"ואחר מכמיו מדיין נעלם המכו אבל כל הב"ל אחת נאור הוא

(והיה מוכח כמיכו כתב מר' זלמן ומלנין אין היה רק מחותן מהאבדת והמורה מתחלת כזה)

מעלרן מעלה לי בתביס ר' יוסף דרמוון נס מעתקות ולא קבלתי מאומה דיוזם בריכמה מדברת מס הק' ר' יוזפא מב"ל
מסכם והרבה לדבר עם מהדין נראף פרילי יר"ה מל מעוכרה לדבר באריכות ומסם פעולה מליה מיכתוב הסרלה
הב"ל לבסרה מפלנגנרנר ע"ל סיותר טוב מיהי' בעזרת אמ"ו הכאון אב"ד דזמו' • לטובה וכיום ד' הסמון אמלא המתם
מבתב נראף הב"ל ומהבי הדדות הירוך לי אמסר לדבר בכבדות כ"ד מלאה זלמן ומלוך :

(זעל נייר קטן נמצא נכתב לבהי שהיה מונח בתוכו)

ארהעב לסוחר לראנציק

אין יאועב האמרטיך פאפערט מעלכיאר קאדע מט קאמפ' דאנציק פאמבורג

עהלה כעבור קנת על דברי אגדת כת שאלת לב הלוז לבאר לפין כל הסקריים המרים (אך אם ויופו כיבר מתוכה)
לפי רסע ופי מרמה מלי בתמוי וסכיל כתב מכרו לידו • מהר יבוא לידו • מעמ בקלקלה לחודיע מאכין מר' הא
בברני"ג לגורך מעה ור"ג • זה ידוע ומפורסם • לעמה המסמקת לדמע • והדבר מגדול היה מהליך לפס מבור מנכים
מסבר כביתו ומכרו מס ליד תלמידו המומר קא"ן מהדפיסו מל מחו בהעלם מטעמ כנו"ל בסבר נדול מקבל מתנו • וא"ם
הרנסוויש מהלך לילה ויום (כלומר מלא לבטל ת"ם מישראל אחר מיום אחד • אמ"ם מתרו"ל כל מקר מאין לומרים דבר אמת
בעמלתו כו' • אין זה כאמר אלו הכמסת הידוע (מאמילו אבני יריד הנוסעים מכאן לפס יום ולילה נריכין לפלפס
ולרבמה ימים לב"ה) כי דלמא כנעלא פרמא אחל • ביחוד קמיעות מבידו מוכרים ומדין ומלין מלו אחסר יוכל לקבל
הדרך נבר בעלעה הסקרא וד"ב לאמתת הסתמלה כמם"ה תמלת דברי כיסו וכו' • מעמה אין להקלא מסקריו כמנין הנר"
אב"ד דפס"ה ומ מינה מסני המלאקת • כי כלאה נמא מול קעמה עד מיבוכר ומם המריבות כין מתי הכתות מס • ובאחר
מיה סוף לדבר לנמעה הרוסה גדול מ"ה כבר המענגר ליו) לו נקרא עמני הנדדים לבבקמה ומקומו אלינה ונתקבל מאתם נדול
כמוסרסם • ומ"ם הדבר מכמנע הנר"ו מכוה גדול מ"ה כבר המענגר ליו) לו נקרא עמני הנדדים לבבקמה ומקומו אלינה ונתקבל מאתם נדול
מתמלה כנבכ"ב מלי מאני מוסכו ורוכה לאחוד מליו וכית אם אחסר • כי זוכות מפרכסות אז"ו כו' • ותיתי לי דרמיוכל
אם לא כל דהו כנעמה"ר אם יהיו כו' ם • אך הוא דמה כל המהבכים כוכותו ולא דבה לאחוד מל מעמו • אז לבודות
ולמוב

אלשוב אליה׳ באמת • אלו נודע כי אפיקורוס נאור הוא אדוק בנות״ם אלו • לא יוכל לקיים וא״ל מקבה • לכן נבחרו אלתי
נהיה להם סוגאות רבות מביכם • ה׳ עד באמן כי באמת אלא בעדתי דבר • כרם ריזן נגף • בעזר דוד הרוס נגפי
אבל נריך לשית לב לקול עכות אלוסה אחר הסתיים לו רפיים דלוכלין כאילו אמרו לו מר׳ • בא מה״ם מס מני רפיים לה הרים
ולרוקף כל מאמיני ס״ן תר״ו כו׳ • ושהכיאו לדכום • מוה כראה מרפיים עם מהוה קל בכני • ובהפקירא כיאה ליה
ע״כ יוכל מין לת מינו • מ״מ הוה כיפה ליה מיבסה מעשה המוכים כדבריו • לסתור טעמת יתנגדיו • המוסדים אתי כסוכל
ומר״ן כידו נרמת כוסכת היה • לכן נדין היה סיגתה עמנו • ויכוח שם ה״ם כפי הבסועה הנכונה • אם היה מוכיחה לכופל • אוי
היתה קנת לכסות מיכים • לשוזרו ומסעדיו להמוזיק מקריו כידיו • כאילו מטנו לנעלות דברים • אלכל מוה מוכים ואת
בכל מוו • ואחר ה״ו מיאלה עה״ד לסכות כן • כלי ומס ורים • ואם מקמת מ״ם מכבר עמה כואת נדרמה (מוערה מנשלם כבר
קדמוהו רבנן • ואחרו אל״ל דקלל • מלכו אלהיו הוא) אך כבר מודע מכל דברי התכוכות ומעמי תעתועים • אסן בקרבנם רוח
מעמים מ״מ קמה מה היה מזיק לו זה אם היה מחזק הדברים עוד בלי היעב וכתוב ומתוק בעם כרגל לעמן ומה נו מיים רבים
ואולי יכנעו רוחיו מי כ״ו אלדו מרדיף אותו • אלא ודאי לו היה עוב לו יוחר מכל הסתדלנים וכזה מחמון רב • מהלך לעמיון
בלי תוחלת • ומדוע ימכע מעמו מדבר הנון כזה (מעודה נו היותר טוב ודאי בעמנו) • ומה מרי אף הגדול מתפכל
מאמו כל קך • כבל דברי אלגדת מכראה לעין • כי נכנסל מאד מזה • ולא עוד אלא מפסם מעא מאחנו • ויכפנו ומעינו כך על
מעו ונקם ולהעביר אותו (קונטרס אמבאלא) לידו • כדי להעניש אותנו • מי מרוחה דברים אללו ולא יוכלא מיו מפוק •
ולא ולעג לנו • הנלוסן זה ינדיק נפמו מעמוד אלה • מי לא יראנים כמכע תוכחות אחר בלבו • כי מדלא יוכל לעמות
כנה • אע״פ מרמה ונד בכיו מיעה אלו הכראים כבמרים • ומנים לחיות מכלל מלרות ומדאל (אפ״ה מתת לא מביד)
כי אלא כת מ״ן מר״ • ידקרו אותו בחכת כיסם • ומבוני עומאה אלו מביסם • נם מרגה לקרין אנרות מ אליהם לחזק
ידיהם • כאחר נאמת הראו כאה מסם • אכל מיקר עלו מוכיחים מכו מכת מרכם מתה בעיות הפלדלטיא בדמאתו ינאה
הרעה הגדולה כמחוו הבוה • ואיך יוכל לעמוד נגדם • ולא יוכל לחת מעמיקה להכחיש את המתים בעבורו • המכחיש אלה
בנפמותם • אחר מתו מיעיו המחרדים ויעמתו מיתת עולם • לכן אי אפשר לו לסכול דבר כזה • אפילו רק להמלמתו בעמנה
מתה אני אם אפי׳ חיים ולוכלין • יבנה אלו עוד לאחר מקבל מכתו הנסתרון אלו • וכאחר נאמת מקבלו כמה אנרות מפולין
מאמר רפיים ואכיו מרמאת ראתי • ומקם מתנו מסאלה • והתגלו מכלכדו בחכמת הרמתו לבמויי ומכומת מלקת לעמנו (בנירוף
המוקד) • ומוה בעמודם להם הלחת מהוה מזניף • מעוכו מל כן • מייבו אותי מאד • כמ״ל באנרות גם בספר מגירת לוחות •
מ״מ מין מעמו אינו נמקק • כי באמת רחיים הוא רק ופוסו (מ״ם מאינו מוסר כמיקר כמוהו) וכבר הביר כן מחלו בקיותו
בפראלה • ידע כל מעמיו המקולקלים מס מ״ם אינו אדם נאמן • :

מ״ש • המעמד מחוכמת המוסקרים תלמידיו הנאמרים בדרכיו • ומה מוכת מוחרים • המה מוכת מים מעומם בפנקס ק״ק
אמסטרדם • לאמן יוודעו ויוכרו ובנות לאחר מהם לנסי • מיבו אסורים בהכלה מקומת הקהל ויחידים • ואולי אנינם
בחכור זה להעלות רקבונות בשמומם מ״ש מנייר קטן • לא ידענו מהו • אך נראה מהוא כמו מעד בנפמו •
ומה • מאור לאכחים הידוע • מקבלת הרב דאמסטרדם לרב דק״ק פראג ומחדיקה • ק״ק פראג והחדינה ימינו לו • ואין כזה
מודוש כי הנו לים רמע בפניו כמתרמוה • כי הראה בנ״ק מעד קבלת הרבנות מפראג • והחדינה לעמנו • • ובזה
שונה הנמנים הבמילים מנג״ק • לאסור עליו נפמס מוכם מרכשם • מלא יוקם לחבוכם מעל ראמם • שוב מודיע מנפי רחיים
מאיין אינם מיים • (מהרמעים בפייסם קרוים מתים) הוא מי • נם עמהו אלוק • בא״ם ומעוכו מיינו • מתק לעמנו מל רמע
מוכב אלו בפיו • ומי יעלו מנמו מן הסמוק • נראות מה״ם המוכב מהפלנת מכח מידוע מ״ם מל רמיים מכולו מחמדים מה״ל
לעמיב בפם וכל מכאי יסיבה בפלינום (כה יאמיה זכה יבלוה) ומכ״כ מכתב מהיו דברים מל נלין נמרת מלו מה נבראמה נבר תלמיד
ומהו מוכן לו הוי מבר מל מבר • האיזהנא נכים ברח לכוס אכח • ומתם בנמנלו בהרדת בני ישיבה • עוה נראה מה טיבם מל כני
ישיבתו • אם מעוכים הם מל כמע מתמופים • אחר אין לו אלק לא בנמרה ולא בכמרה • לא ידע רק מעם מקרא • אך מתרי
מאוכת ס״ן הכוונת מבר לו מהיו • וכן לכל בניו הוניה להרגם מל ס״ן מר״ • מפ״ש לאחיו מל רפיים • ביבה מיבע עה נבר
מנרוקה מל מקומה אנל מעבר זה • מהכל יודעים ומכירים אחרם מיישם • מבוא מ״ה נמור ובורמקי • ומפאלו מדונו ומהנו

מהונגיס בנרייס מתמנו כאחר נגד רגין רגם • אך כל המומקים עמנו מסקו לסם מעים בכל לכם בכל נכסם ומיאמם
נהיה להם סוגאות רבות מביכם • ה׳ עד באמן כי באמת מגדת אלא בעדתי דבר • כרם ריזן נגף • בעזר דוד הרוס נגפי
אבל נריך לשית לב לקול עכות אלוסה אחר הסתיים לו רפיים דלוכלין כאילו אמרו לו מר״ • בא מה״ם מס מני רפיים לה הרים
ולרוקף כל מאמיני ס״ן תר״ו כו׳ • ושהכיאו לדכום • מוה כראה מרפיים עם מהוה קל בכני • ובהפקירא כיאה ליה
ע״כ יוכל מין לת מינו • מ״מ הוה כיפה ליה מיבסה מעשה המוכים כדבריו • לסתור טעמת יתנגדיו • המוסדים אתי כסוכל
ומר״ן כידו נרמת כוסכת היה • לכן נדין היה סיגתה עמנו • ויכוח שם ה״ם כפי הבסועה הנכונה • אם היה מוכיחה לכופל • אוי
היתה קנת לכסות מיכים • לשוזרו ומסעדיו להמוזיק מקריו כידיו • כאילו מטנו לנעלות דברים • אלכל מוה מוכים ואת
בכל מוו • ואחר ה״ו מיאלה עה״ד לסכות כן • כלי ומס ורים • ואם מקמת מ״ם מכבר עמה כואת נדרמה (מוערה מנשלם כבר
קדמוהו רבנן • ואחרו אל״ל דקלל • מלכו אלהיו הוא) אך כבר מודע מכל דברי התכוכות ומעמי תעתועים • אסן בקרבנם רוח
מעמים מ״מ קמה מה היה מזיק לו זה אם היה מחזק הדברים עוד בלי היעב וכתוב ומתוק בעם כרגל לעמן ומה נו מיים רבים
ואולי יכנעו רוחיו מי כ״ו אלדו מרדיף אותו • אלא ודאי לו היה עוב לו יוחר מכל הסתדלנים וכזה מחמון רב • מהלך לעמיון
בלי תוחלת • ומדוע ימכע מעמו מדבר הנון כזה (מעודה נו היותר טוב ודאי בעמנו) • ומה מרי אף הגדול מתפכל
מאמו כל קך • כבל דברי אלגדת מכראה לעין • כי נכנסל מאד מזה • ולא עוד אלא מפסם מעא מאחנו • ויכפנו ומעינו כך על
מעו ונקם ולהעביר אותו (קונטרס אמבאלא) לידו • כדי להעניש אותנו • מי מרוחה דברים אללו ולא יוכל מין לת מינו
ולא ולעג לנו • הנלוסן זה ינדיק נפמו מעמוד אלה • מי לא יראנים כמכע תוכחות אחר בלבו • כי מדלא יוכל לעמות
כנה • אע״פ מרמה ונד בכיו מיעה אלו הכראים כבמרים • ומנים לחיות מכלל מלרות ומדאל (אפ״ה מתת לא מביד)
כי אלא כת מ״ן מר״ • ידקרו אותו בחכת כיסם • ומבוני עומאה אלו מביסם • נם מרגה לקרין אנרות מ אליהם לחזק
ידיהם • כאחר נאמת הראו כאה מסם • אכל מיקר עלו מוכיחים מכו מכת מרכם מתה בעיות הפלדלטיא בדמאתו ינאה
הרעה הגדולה כמחוו הבוה • ואיך יוכל לעמוד נגדם • ולא יוכל לחת מעמיקה להכחיש את המתים בעבורו • המכחיש אלה
בנפמותם • אחר מתו מיעיו המחרדים ויעמתו מיתת עולם • לכן אי אפשר לו לסכול דבר כזה • אפילו רק להמלמתו בעמנה
מתה אני אם אפי׳ חיים ולוכלין • יבנה אלו עוד לאחר מקבל מכתו הנסתרון אלו • וכאחר נאמת מקבלו כמה אנרות מפולין
מאמר רפיים ואכיו מרמאת ראתי • ומקם מתנו מסאלה • והתגלו מכלכדו בחכמת הרמתו לבמויי ומכומת מלקת לעמנו (בנירוף
המוקד) • ומוה בעמודם להם הלחת מהוה מזניף • מעוכו מל כן • מייבו אותי מאד • כמ״ל באנרות גם בספר מגירת לוחות •
מ״מ מין מעמו אינו נמקק • כי באמת רחיים הוא רק ופוסו (מ״ם מאינו מוסר כמיקר כמוהו) וכבר הביר כן מחלו בקיותו
בפראלה • ידע כל מעמיו המקולקלים מס מ״ם אינו אדם נאמן • :

מ״ש • המעמד מחוכמת המוסקרים תלמידיו הנאמרים בדרכיו • ומה מוכת מוחרים • המה מוכת מים מעומם בפנקס ק״ק
אמסטרדם • לאמן יוודעו ויוכרו ובנות לאחר מהם לנסי • מיבו אסורים בהכלה מקומת הקהל ויחידים • ואולי אנינם
בחכור זה להעלות רקבונות בשמומם מ״ש מנייר קטן • לא ידענו מהו • אך נראה מהוא כמו מעד בנפמו •
ומה • מאור לאכחים הידוע • מקבלת הרב דאמסטרדם לרב דק״ק פראג ומחדיקה • ק״ק פראג והחדינה ימינו לו • ואין כזה
מודוש כי הנו לים רמע בפניו כמתרמוה • כי הראה בנ״ק מעד קבלת הרבנות מפראג • והחדינה לעמנו • • ובזה
שונה הנמנים הבמילים מנג״ק • לאסור עליו נפמס מוכם מרכשם • מלא יוקם לחבוכם מעל ראמם • שוב מודיע מנפי רחיים
מאיין אינם מיים • (מהרמעים בפייסם קרוים מתים) הוא מי • נם עמהו אלוק • בא״ם ומעוכו מיינו • מתק לעמנו מל רמע
מוכב אלו בפיו • ומי יעלו מנמו מן הסמוק • נראות מה״ם המוכב מהפלנת מכח מידוע מ״ם מל רמיים מכולו מחמדים מה״ל
לעמיב בפם וכל מכאי יסיבה בפלינום (כה יאמיה זכה יבלוה) ומכ״כ מכתב מהיו דברים מל נלין נמרת מלו מה נבראמה נבר תלמיד
ומהו מוכן לו הוי מבר מל מבר • האיזהנא נכים ברח לכוס אכח • ומתם בנמנלו בהרדת בני ישיבה • עוה נראה מה טיבם מל כני
ישיבתו • אם מעוכים הם מל כמע מתמופים • אחר אין לו אלק לא בנמרה ולא בכמרה • לא ידע רק מעם מקרא • אך מתרי
מאוכת ס״ן הכוונת מבר לו מהיו • וכן לכל בניו הוניה להרגם מל ס״ן מר״ • מפ״ש לאחיו מל רפיים • ביבה מיבע עה נבר
מנרוקה מל מקומה אנל מעבר זה • מהכל יודעים ומכירים אחרם מיישם • מבוא מ״ה נמור ובורמקי • ומפאלו מדונו ומהנו

[illegible] : מה שמשמש לאל צל מעשות פעולת הרכבת אמת
[illegible] ר"ל • זה שדעתו נם אמנם אמת אמתה מיתה עטופה ר"ל • אבל היתה וקבה גדולה יותר על מבעים (אך מ"ם על סגר"
[illegible] • כה יעיד הוא ורע מדעים פמ" • סגר"י מד מותיתו כמקומה שמדה • ולא עוד אלרדוף
את האין כל שוה כמת אליה כאמו • ולכן נוסף לו נס כבוד בק"ב נס יקר היה לולו לבאלה) אבל זה הארוך לא עלה מו
[illegible] • בלא היתה וקבה כלל • אבלה פרסן • ונאתכו מדיה כמיה והומלכו לאתמל • ובה מתה • ובג"ע מקיבה
בולאי לא עביד קב"ה דיבא בלא דיבא • אלא מדה כמדה ר"ל

אגרת מ"ם הישיש דק"א מזהזני להמיש חזרתי לביתי :

שילום אלטונא יום ד' עש"ק ג' אב תקי"ב לפ"ק :

יעקב אש תמיד אל אלהים כאלוקל מל תורה ה"ה מנאון הגדול מסמורסס כ"י ע"ה פ"ה כמהור"ר יעקב נר"ו ידיר י"ל ר"ל
שנית בלשון הראשי היה לבקשים דיבוה מל מיבה אליו מיום מנסמיא קולהעבסר • אלכן קלן מיר לדע"ז מלחין ויין דם בעבק
מה"ש כשמבע הכה ראיתי מכתבו עולה כשלהבת אם • כלומרו כי אני ה"ו מותן יד לפוסעים • מכתבתי לרוב פ"ע מקבים
מחיצלא כמל • כי ראוי ליפול בשמע מחמן : אמת כך עלה בלבי מרום פלדעת"ל לא ידבר דבר בלתי מוקיע
ויכרסם מדבר תפלה לרבני אכן • גודרי נדר ומודים כפרן • בי אבני ביודע ומכיר מבעת האמים כדור מרע הזה
אין לים מם על לב לעמות לנם מים • רק כל מעשיהם להכעיס ולמופה ולמרלית עיכם • אמנם מראות מכתבו כי בני
מנ"ק מלמו אמריו לידע האמת כאמר הוא : ואם"ו. מזהו ממקבתם הטובה לרעה • עמדתי מרמיד ומאמומם • ואמת מעני
לעמים • מ"אלהים אמה יודע מחמבות לבות בני אדם • פעל אלה יתאמן ותבא אם ומאבל את הרמעים ויסמכו פניהם כמולי
מדרה ומבא כמם מלרה כמדרה • ויעמה ואת לבבור מעו מנדול והמאומלל • ובל המומע ורואה כואת מקוייב לקרוב • והבה
אהו' ניסי דברתי עם הרב מאורר אי' אולינוב (תר"ו) מסוא מקנורר פה אתנו ומן מה עד מימם לאמסיו • ולפי דברו ולפי
כנראה מכתבי הידוע הוא בקי בענין כתובת קמיעות • ואמרתי אליו הנר נא לי לבבור הסם ולבבוד הידוע מירום מל
מקמיעות • והסיב לי בשיי אלין להם פירום • ומעולם לא דאה קמיעות כאלו • ונם אלו הסמות אינם נוכרים כלל לא בדעות
ולא בכתב • ואין זה כי אם מם הטעמא מבני יע"ם • והבה דברתי מעמו היום מיבתוב לסידוד מיבתוב לו הפירוש אם יש אמת
ונאם מלא יכתוב • ומעוינים כל ישראל לנאת נגדו בחרב מלופה ולאבדו מן הארץ • והבטחי מיבתוב היום • ואודים לרום
פ"ע מאמתו בעומ"ל : (לא הכיר בחיות תועב הלו מסוא מי"ן כמיב"ו עם הגיד לייבסינרזלא בטיל • כי אמרי נאמו אמת
מכנו הסלוק דבריו ומרמו בו הטיל • כידוע באמסטרדם)

מכני הקולם מוסדר ב"ה מנלנגא קבלתי אנ"ם יום מ' הבבר ובתב לי מהקמיעות מבמלו לנם מעכבים הם גרוסמ
ומסמרים יותר • ויסלאם לידיעי"מ :

הכלל אהו' ניסי אל תבער בטום דבר • אמרכן מכתבמת מל קידום הסם • והסם יהיה בעוורך וינדלזיכמא אם נאון יעקב
להראות לכל הסמים כי אמתם אמתו • והרמעים יאבדו • אך לואת בקמת יעמה הכל בנסת ואו לא ירמה הסמת •
ודי כזה לעכין ומכם כמוהו • נא מלא להראות מכתבי לטום אדם כמת מכתה מעמים כלתי להנמומים מאוד מאוד • בפאמם
הבע"ל אי"ה אכתוב באורך • ומפני מולמת כמי מוכרח אני לקבר ולמום כ"ד ניסו ראמן אהבתו אהבת הלמת מתן ליעקב
הק' אהי' ליב מוכה בק"ק אמסטרדם יע"מ :

והנה פקודתו מחרה דומי מלא להראות בתבו הלו בפומבי • אמנם נוסף מל זה • אף אנרתו הקטנה כל"ל לא הראיתיו
כלל • אמילו מהנמומים הנכמתיה • הייתי כוסה קלון מד מתה • בפנם הנד מכבנדי ידעו קנת מזה ויסתבאו בעיר
אמר כן עמו והמליצו להניח דבתי רעה : היותי מלנאם ס"ו • ובביתי הלמו מל קמיעות מלבי : לבן מוסם אין לי אם
מקיעים

כי נאמת ובתמים כתבתי זאת לבלי יתמלל מם מעים כיתר • ובקשתי מאוד להמיבני מעמיכה נכונה • ואדע כי דברי נכנסו
בלוטיו • ואם לא ישמע לעצתי כמסי הכלתי • ובזה מלום כבמם ניסו נאם בורם מלומו כ"ד בק' אהי' ליב מוכה בק"ק
אמסטרדם יע"מ :

והנה לא עניתי לו עליה דבר • ולא עוררתי האהבה עד שתאפץ • עד שעברו איזה שבועות
הזר לכתוב אלי מעצמו • לחקרני ע"ד המאורע הנשמע נם בעירו • עניתיו קשות (כנראה מאגרתו הנמשכת)
כי שמעה אזני מאחרי • את אשר החפאר הצורר ליהודים • וסיעתו הרעה • כי אף אוהבי
ורעי בנדרובי ער"ן • ונוסף גם הוא על שונאי חלילה • כאשר השמיעו בקול גדול ברחובות קריה •
אז הוסיף ירו לכתוב אלי בשלישית • להתנצל נגדי על שגגתו בראשונה • שיצאה מיד השליא
בלי ידע חוכן המעשה בעת ההיא :

ב"ה יום ג' ד"ח שבט תקי"א לפ"ק פה ק"ק אמשטרדם יע"א :

שלום רב לכבוד ניסי ודידי ה"ה הרב מנאון מופלא ומופלג כ"י ע"ה פ"ה כמ"ת מוהר"ר יעקב נר"ו :
אר"ש כשמבע הכה ראיתי מכתבו עולה כשלהבת אם • כלומרו כי אני ה"ו מותן יד לפוסעים • מכתבתי לרוב פ"ע מקבים
מחיצלא כמל • כי ראוי ליפול בשמע מחמן : אמת כך עלה בלבי מרום פלדעת"ל לא ידבר דבר בלתי מוקיע
ויכרסם מדבר תפלה לרבני אכן • גודרי נדר ומודים כפרן • בי אבני ביודע ומכיר מבעת האמים כדור מרע הזה
אין לים מם על לב לעמות לנם מים • רק כל מעשיהם להכעיס ולמופה ולמרלית עיכם • אמנם מראות מכתבו כי בני
מנ"ק מלמו אמריו לידע האמת כאמר הוא : ואם"ו. מזהו ממקבתם הטובה לרעה • עמדתי מרמיד ומאמומם • ואמת מעני
לעמים • מ"אלהים אמה יודע מחמבות לבות בני אדם • פעל אלה יתאמן ותבא אם ומאבל את הרמעים ויסמכו פניהם כמולי
מדרה ומבא כמם מלרה כמדרה • ויעמה ואת לבבור מעו מנדול והמאומלל • ובל המומע ורואה כואת מקוייב לקרוב • והבה
אהו' ניסי דברתי עם הרב מאורר אי' אולינוב (תר"ו) מסוא מקנורר פה אתנו ומן מה עד מימם לאמסיו • ולפי דברו ולפי
כנראה מכתבי הידוע הוא בקי בענין כתובת קמיעות • ואמרתי אליו הנר נא לי לבבור הסם ולבבוד הידוע מירום מל
מקמיעות • והסיב לי בשיי אלין להם פירום • ומעולם לא דאה קמיעות כאלו • ונם אלו הסמות אינם נוכרים כלל לא בדעות
ולא בכתב • ואין זה כי אם מם הטעמא מבני יע"ם • והבה דברתי מעמו היום מיבתוב לסידוד מיבתוב לו הפירוש אם יש אמת
ונאם מלא יכתוב • ומעוינים כל ישראל לנאת נגדו בחרב מלופה ולאבדו מן הארץ • והבטחי מיבתוב היום • ואודים לרום
פ"ע מאמתו בעומ"ל : (לא הכיר בחיות תועב הלו מסוא מי"ן כמיב"ו עם הגיד לייבסינרזלא בטיל • כי אמרי נאמו אמת
מכנו הסלוק דבריו ומרמו בו הטיל • כידוע באמסטרדם)

מכני הקולם מוסדר ב"ה מנלנגא קבלתי אנ"ם יום מ' הבבר ובתב לי מהקמיעות מבמלו לנם מעכבים הם גרוסמ
ומסמרים יותר • ויסלאם לידיעי"מ :

הכלל אהו' ניסי אל תבער בטום דבר • אמרכן מכתבמת מל קידום הסם • והסם יהיה בעוורך וינדלזיכמא אם נאון יעקב
להראות לכל הסמים כי אמתם אמתו • והרמעים יאבדו • אך לואת בקמת יעמה הכל בנסת ואו לא ירמה הסמת •
ודי כזה לעכין ומכם כמוהו • נא מלא להראות מכתבי לטום אדם כמת מכתה מעמים כלתי להנמומים מאוד מאוד • בפאמם
הבע"ל אי"ה אכתוב באורך • ומפני מולמת כמי מוכרח אני לקבר ולמום כ"ד ניסו ראמן אהבתו אהבת הלמת מתן ליעקב
הק' אהי' ליב מוכה בק"ק אמסטרדם יע"מ :

והנה פקודתו מחרה דומי מלא להראות בתבו הלו בפומבי • אמנם נוסף מל זה • אף אנרתו הקטנה כל"ל לא הראיתיו
כלל • אמילו מהנמומים הנכמתיה • הייתי כוסה קלון מד מתה • בפנם הנד מכבנדי ידעו קנת מזה ויסתבאו בעיר
אמר כן עמו והמליצו להניח דבתי רעה : היותי מלנאם ס"ו • ובביתי הלמו מל קמיעות מלבי : לבן מוסם אין לי אם
מקיעים

עקרוכים ר"ל לרשוקים • לכן הסתיתי אפרים אתאקן ואחי כלים אשר לא מושע • אלכן כעת מסגיע דבר עכסום הארוש •
כסדרו כהוייתו ונזרקו הארתית • לו אחדתי אדכרה וירוש לי ואגלה נס את זה • ולא אעלים שיני בו • ואם אתעיל
בגנות • אכיים כסכה • וכפת אחת תכון לאד :

כי אם בראתת מתפלה היתה כסגנה שיכא עוד מסלים בלי ידע תזכן ביעשה היה ירא ורך לבב ומסל ורוגא אך מן לו והלאה
היה כאריה מוגא • כאלן קושים לאלתת ה' ככל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו • וכשא כמ"ל מכיסו • נס סגל
מלבוות הרבה מל מנטפל לעוסי מנוה • והוא הריץ מגרותיו מעסק זה לכל המקומות הקרובות והרחוקות • ואני לא
אזנרכתי עוד לעסוק בכך • כי אם מעט מזער כאנב ב"פ ההכרח • כסהגישני חיוק מכתב עמי ומיהברכים המקבלים לה'
מהזנרכתי להסיב ג"כ חפצי הכבוד : ביוצא בה אירע לי עם אוהבי ומחדשי לפנים • אשר באה אותם הברכה לרגלי
והיעיבו קנת עמדי • והרוויחו גם כעסק מו"מ על ידי • וזה כשנים שגם מלא נהניתי מסלבס • אדרבה מעתי תפורה לסם •
ומדיין היה תוחך בידי רל"ב תלמידי בחיוה מו"מ חיוה מנים • אך מן לו הסל אריב לה' פה • נתפרדה מבילה לגמרי כנודע
כאן מסלמתי לידו ב"ל מן שלש ומעט מאות והונים ע"י הקפ"ו רעב"ם מה"כ • ע"מ מקנה לי חיוה הקורה כמו מהיה רגיל לעסוק
לי נטונה עקדם • ובקוידו לידי ובטל כיסי הנס • כי נפסו כבלה כי על מהכנסתי ח"ל נתנר • ולא ידעתי מה לעסות עם
המעות מלא יהו נטלות ומלא ליסב כטל מל"ח מכל וכל • בקסתי מא"נ הנאב"ד דאמסדרדם מיקנה לי מתתי לאמין בהאמני
לאסרייא • והוא ז"ל עם הרתו מכם ומפן לגלגל לי חיוה דיוש • אכל באה לי תקלה עגומה מל ידי כך • כי קנה לי חיוה
לאמין בקלאם ראמין • מהיה ערך מלאמ מעמה הונים • והוא ע"ה מלם כעדם ב"ו מאות והונים ע"ו והונים כעד כל
לאמ • יה מלא כעמה מעולם דוגמתו • בודאי לתת דידי הוה ומזלי נרם • כי כל כך שלה מער המלאין כהתפלה • והוא
ב"ל נקי מעכה לעוכה • אבל לא יכולתי לאכור המלאין אפילו בקרן ראמין • גם לא כפאות • ובקלאם מכי ידלו לעמרים ולא
היו מנים לא מלים ורכים • באופן מנפסלו כולם • וכל כך הכ"לירד לטמיון ולא היה לי בו הנאה מל כלום • ובדבר ידה ה' בלב
מוב כאילו נתעשרתי • ולא כאבעת מתלהוליה נס זאת • כדי לבאר מיטב כבוד נסיוכות כתבתיתי ולא כבוד אחור לבי • וכ"ה
מלא נתן לאוש רגלי • ובכל המקרים הקשים • ומס מנתקבה פפנסתי • לא דאגתי • ות"ל מלא הייתי לאמה מל מוס אדם לא
לבד בענין הפרנסה • אלא מעב"ו העמתי מלי עוד מול כבד אדם • להדפים ספרים מוגים גם בעסק הזה אחורא הרב הזה מהים
בלא"ה מלי כאבן מעמה • ובמוס"ר מוגאתי לאור בחסד ומן קסה לעורה הלו • כאה ספרים נאמדים להחיר מאי העורים •
כל יבטלו כפאים מעמו לאם אכסי כת ב"ל מר"ר • כאשר כאמה קע אכדה בחאוכה מל ידם • לוליי מהיה לבו מה העירות
מלוקה כערים הנלקות • כאשר הוכיח הזמן לגלות הלאת • לבאשר מסמה עוד גדולות ובנורות • מל כן מחלמת יעמע הבכף
מכמאר בידי • ומקפיו כאו כן נפפני מעים • אף אם הארבה לקנות מספרי מבוחי לב"ה כמעים נק"ל אחד ובה"כ מנים •
ומעמים נהפך • ומל דרך מלא אם יהיה יותר מזה • ויסבור מלי מה אינכי מולא לאוס אדם אחד מהבורי לקמותו בע"כ ע"ו •
ברוך אשר הכילני מזה ומכל כיוצא בו • בו נטה לבי ונטרתי • לא מתתי נאר ורופי ה' רופי לא אחסר • ומתה
יוודע לכל • כי לא היה אים מתקום מעמי • אדרבה קרובים כעמו רחוקים • מעבוני כל מתי מודי • זה אהבתי
נהפכו בי • זה הענין הרחיק מעמי אוהבי ורים מיודעי מאמר • ולא יעמוד אדם בנסיון הכ"ל כאה מאין כנס • כי לא עורו
אפילו נדבור ובתבה (אשר היה אשר לבם לפעול אגל מר גדול בעני המיר"ה כאשר הודו בפיהם) אנ"ל כמעמה הוגלה
מכיסם אף לא פרוטה • והאנשים הטובים שבאמן היו להם הוצאות הכרחיות • אבל הפסידוני הוצאות והוזקות מלי •
מלייתי יכול להגיל כבו"ל • והמה מבעוני מלבקשו כדין המיר"ה • כי מעבו לבגלים ולהטיב אפנם אבל נד מתבגד ובתלו •
מאין דורש דעים : ואין מבקש נוקי הכבד מעלבם הרבה מעמים • ומתבקש אני מל הבכר מאוני • המקום יעלא מא"ל

בסתרים :

איתק רישקרייפס מאדוגינו המלך החסיד יר"ה

ווייר פרידריך דער 5 וכו' • הויך עדלער ליבר גטרייער • ווייר הבן אומגה אוס טטשבלייך פר טרלגן לאזין • ואם אתאן דער
גנאטער עמדר רב • יאקאב הירטל • וועלכר אוכזר אוכזר גנאדיגר אוכזר אתאן • נו אלטוכא מיט איינבטיליכ •
פרנטאפט אן נגטסן איוט • אוכד דא ואלכסט אין דיא 20 יאהר • אחסרי דם יעתאקלו • איינינק קלאגה אוכר איהן
גפיהרט ואדרן גוואהגט • מיט אויזדריקליכי איין ווילינונג דער אלטטאי יודן טאפט איינכ • דאר דאהטיגי סינאגא
ביכט אוכזר ווארבי • פריוואט זאל גהבט • אנך אוכזרי כוכדרי פרטווילענ איוס אויף איינכ הבכרטטי כוך דרוקרייא פר
אלטן הט • פון דען זעהריסטן אלטטן דר אלטאטי • וואכזבאקטי אוכד הבוגרגטי גטיינן • אוס דטי ווילן •
נייל עד גינן דיא טון דען אוכזר אוכזר איינטין איינטין אויז גנאבי אתולטטן • זיינן נוייטל אן דעם טאג נגטנן • דר טטע פר
ויין • אוהס אויף אן כייא ביכטס דרוקן נו לאזן אן נפאהלן • אנך אלי גטיינן • מיט איסס גטיינטאפט נו פלגן •
כייא טערהאפי דעם באטיס פר באטין • אוכד כאך הערא כאך ווינר אב ניט • ווינק סה פרויא אן כפאהלן ווארדן • פון
איהרן גיטרן ביכטס ווהק נו טאהן • בנו איהר מן איינכ נוויסי אוכזרישן ואכי • מיט דעם אלטטן דטרגוגוכזיקן
גטיין פרידבטרג • אוזו גטאכט סאטי • נאך דעם ווייר נון דיא איהר דיזה פר פאהרן • פון דער סה פרויא דעם הערגלו
גפידרטי נטווערדן • איס גליינן דיא • פון דעם אלטטן דא גינן איין גנדאלבי יוטטיפיקאטיאכט • טריפט פר נאהן
נוא הבן ווייר כטוגרן • דו דיזה ווך גרחלייך פר גנגן • דא ויא אוך אוכזר טטנדן • איהר פריוויליגיא אוכד דיא איהבן אלר
גנטדיגטט פר ליבנכ ווריזדיקיאהן איינן מעכטיגר ווייו אויז נו דעהגן • אוכד איינכ מן דטר כאך דא נו • איין הרדנטליך
פיליהרינר איין ווהבר דער טטע • פון איהרי סיכאהגטע גאנגליך מקטיטיגע • אוכד מיט אוכזהן בווכדרן אלדטטטן
פריוויליגיא פר ומטן • אוזו פון איהבן ווטגן דעו איהסס כייא גטטבקן פר גטבכס • כיכט איין מאהל נטערט איוט • דער
טטע נו פר ווייגן • אוכד דא דורך איין אסן כאהרס אטעכטאוס אין דיא • כיכט דען יודן אלטטן • ווגדרן דען יודיגיגן
אהדיכאריטט קייסיכלי אן נטרוייאטי יודיזדיקיאהן נו בנטהן • ווייר קטכן אלוגא דיזוס איינן מעכטיגן אוכטרבנטהן •
ווהן אויך ווכטטן דער יוד הערטל • טטוואס טערלאס כאהרס ווייקליך בגאנגן טטטי • קיינס ווטגן דולדן • ווכדרן ווייר
אמולדן ביד מיט דו ווידר רעכטליכי אוכד איכקאטעגטעכט • פר פאהרן דער יודן אלטטן ווידר דען יאקאב הירטל •
אוכד בפטהלן ביד ביד מיט אלר נכעדיגטט איהבן ווככט אין אוכזהן נאטן אן נו דייטן • אנך גיא נו גליך הרכטליך נו
פר איהרן • דו גיא אין קיפטיג אין דען טרגאקן איהרר פריוויליגיגן אוכד דעם איהבן פר ליבנכן ווריזדיקיאהן הלטן •
אוכד דען כאהן • וגא ווא אין דען ענינן כאהל נטטן • אנך איין אוכ נו לטטיגי אוכד טטרחפליכי הרט • כיכט
ווידר סיס כרויכן • יעדאן ואלן ווייר אוך • דס דיא איכיגה מיט גליבר דעו קאלנגי דער
אלטטן • וועלכי אן דעם ווידר רעכטליכן מאדא פרגאנדגי איילן גנוגן • דא פר איינכ נבלר נוס פון איין הוכדרע
דייכט טאליר פר לגן • אוכד כייא דיר אין איכר איהבן כאהבן בן דיא אן נו כרלסגבן פריוס • איין ליגרן ווגן •
דדער סה כרויא דעו יאקאב הערטל אכר • כאגט דוא אין אוכזרן כאהגן אן נו קינדגן • דס פר • אהבי ווך פר דען
כאהגן נו פערכטן • ווידר נאך אלטוכא נו הוך קוגן קעכטי • יעדאך ווגן יעמאנד ווייר איהבן קאלגן נו פיהרן
הבן ווגלטי • אין דאריוך נטפרגן אדטט איין לאזין • אוכד מפרוך רעכטגס גוטטרגנן מוטי • ווהרגאלך : פטגטטרי

נגטטן איוך אוכזרן אלאהס פרידטגוכזרת 30 יוני 1752

פרידריך רעקס פון בערנשדארף

אין דעם אכר פרטוידטגס פון קוואלן נו אלטונא • דס דער פון דעם דאדטינגיוזדן אלטטטן • אוזו אלטוכא פר ווייגן
יאקאב הערטל • פרייא גוידרנו דוך קאלן מגנו • יעכן איהר אן מאהסליכס בערהגן נאך דרוקליכסס פר ווייגן :
אוך דעסגלס איינכ נגלנגנו פון הוגדרס ריכטטליך אויף ערלינגס ווהדדן גאל :

[illegible] לפשוט מינאתי כוס ידי אוכתי שלא לעורר הלאת עשוקה • לספיקה די מרכה בעוקה • לקוח ישנא כה עמם כל
מי שים לו בקדקדו עוף ואין נולנלתו ריקם • ואשר לא נשתבר בכום קובעת הסקר מרורת פ"ביס בפיו מתוקה •
ונשיתי שפשם שהשתפקתי בשכור שלו שלוח בעכלית הקנור • והשתמתי דברים הרבה בנו (בנין עוד שהתיר הנורר לשון
של הכיוס ר"ל פ"ענדיר ע"ם • שלא עקנה עשוקם בלתי הנון מכרוסה שהיה מדויש בשביעית עופות מי"כ • וכדומה לו
עשרים רבים אשר לא יעשו בישראל • ובעשה הכל כתתי ובתיסור בתתי שכולתי נאות עובדי"ם את מנות המלך ה' נכלוקם)
בי נלאתי • ונגע"ל מכוארים אנלי פרטים הרבה נאריכות בכתה מכורים בב"ז זכרסום • כמו בספר שמוש (ובספרו של
אלמתי שנידע לחמה) • ובזמן בכוש מסר עטפת • שהתנגלת שלא היה ליבאמת מש סכה ושעם להתבבר לבעל ריבי הלוש
ענדי • בי לא לבר לא כנת ולא תגע בכנודי • אדלבה הרבה לנהת כי כבוד ויקר מה שלא כא באשכתי • ושמה לי
מכנסת ישראל • גם אבליג כשכבי בשיסונאי • ורגשלהבשיר אותי • כמ"ם מס לאחרך • על כן בורחי הייתי מכן
להיות מעל בחבה ונשאה ובשלוה • ולא מבלבל מנוחתי • אך מה אעשה ואני מבשיים נוד • ה' נכאות ישנה לחלל נאין
כל בב יחיר • ה"ל דברי לא יכנא • והלני מעיד אלי מים ואדון מבכל תקנו שלריב • גם כאומן היפים מברתי
לאחשלים נכה שאבי הנפש הנפשוני הלו • לא מסתי אלקנות תפלה • ובקשת אישות בשרו בסוף מ"ם • שיהיה
"ה' אוזניך לבכו הקשה כסלא • שפוק מיניש כלו מיכיר כורחו • לבוז שיו כאות • ושיתקן לת אשר עוות והשמים רבים בדבר
מעתים • לבת אשר יתיהו • לטבלם בנות"ר הרותפת שלם"ן שר"י • אף אם התגולל בם מים רבות • ואדום בה אחר
הזורתי אולים תקוה שלא ישוב לכאלינו • כי אם תי שליו אשר מסמך בידורה אולי האחור שבה ימודרנו לנוטה כעוד תפלה •
כה יהא ה' עזרי • ובכה יקשו שלי רשעים מלאכי השלה ויאמרו את כמי לעבוד את מקי בשתת לבב על אדמת הקודש שבכה
מסתי והתפלתי בעמו • ליתן יקרם ה' על ידו • ויתודה לו ישתרה ליסך אלוה כעמו • אכן אשר שבתבו לי מה"ב
מה מבלים עם המת מדיק הפי • בנ"ם כמוהר"ר אליק לוי ז"ל • לא אחרת ראבה תקונו • ומפקתי תפלתי ותחנתי
בעבורו • בעתי נדפתי לחן לו תקוה • והרי זו תפלת מלה •

ובכר הורעתי שלא אפשת לכאן כל נדשי הארצות וסוורי שכיבו שבכרו בסמך זה המגדיקים אות ומלוגדים וכנות שבכה
אלו הרבה בדעוב בשבור מפת אחת ואספקלריא והתרגה אחרונה ומרכות מרים ומאירת עינים וכיונת נהרן אלא הבאתי בכם
ורק מפש מן הבא בדיאלוגא ומרמשו נרמסים • וגם מאלה עובתי הרבה מבעבי הסכמות ומרשות על בעל הקדמות
וסיעתו • אף קחתי לחמרים מכל מה שעשה מתנגדי וסיעתו בתשבולות רשע • והסגלת אמה של שרבנים מתקנים לפ"
מיזורמעון ומון לכ"ל אחיכה כשדים ונקנין מות"ר הן מיתר הקדמיות ומכסה אור אחת ומשם נדקתי בכבוד"ם ובכבוש
ה' לות • ע"ל ידים מכוריס מתשפתו ותלמידים בזרים שוכרי שקרים • וגם הבינו אדלים לזכותו מתוארים ומלומדים מכרים
שוכים אשר קנה נלמוש יקרים • שהבה ידוים כמו כן ונתפרסמו דברים כמו כן בדמים גלוי לכל העמים • ובשה מהשיבות
מלאכתו של מיבכמיר שקרתו ע"ם קהל אבאלן ומכורה של פרוסעסר מפנדלין • יש"ר מסד לכל מסייעיו מבני נכר • אשר
בא כסבר • ולאי לחמן יקר מאבדתי בכך ובטול תורה רבינת בשר הרבה • והוגה הדבה עם מנסת מקתי רק בהכרתי •
לבמות לכשיל לאחלתו • להרחות בשליל מעשה מתוכב וכת מלו וכליו הרעים • להשעות מעולם בסמאות מות ומדוחים כמעשים
מגמלות מעשה • לפ"ל מוקקי און ומכתבי שאל כשבילו מד מקנה מלאן • ולבטול אותנו כמוהו • להסיל מוס מקרים
בקדשי שמים בני בשעתים • ומשוקרים בשלקות בכוכה מעוכה והנעה לדורון ולמלאוה ולהסיל אותה כורון ובמרמה •
גם קרא לתלמידים שאינם הגונים כאמרת קנאה מבנין בלשת אדות מלו לבטל הארץ לשמה • מפתי כסיל לאו כדיב ומים
לעבלמות יקרא מעיר אל רעהו לגרות מדון בשמה • קדמה ליום הרגה • ועל הכל המוד עשה את מלו • מנת אין כעיני
עבליו ומכנס את שליחם • ומכ"ו כעד כל הסכים מגדולים אלפי דיבורי והב שלא לבוזן לקנות לו מוריס שמיעמים לבבה
מבבה • לא כלה כירו אלא מיבים מים בדרך אמת רשיים • ורקב בשמעתיו מכיסה מעמת הקדמי • אך רחיים ומכיו
כבר שורו בסם (כמ"ם מבנית לשת) • והמו לדברות ראשונות אלנו (מכאלו לשם שלא נמחם) • אמר מביה בנדיק ראשון
בריבו • ובוקש כתבלה נבלותו) גם הקדמי הישבלתר לאחר מסמיג מכירותו בשר מגרתו • גם הוא הסך אליו מורף • ומכל
הדברים המלהרים מנאמרן לאמנו • אין אחר אלא הכלים לאמנו • ואלה הם ביאור דפס"ל בעיין דאמשמרדם דהמכר
דנלונא

דנלונא דכרלין דפירדא דשוולכך דכוסבות דוויכבות דקבין הנא דדיכל דאלף דהילדסיים דפרידבות דכיינא וויש דכינגא
דמנבנבת דטולאך דקראפטלר דאיטינגן דהמכאו • ודייני נ"ק ככלל אים לא נאדר • כל אלה נתנו עליכם ובנדקו והרשיעו
לא הרבה • גם כמערכין הרבנים פם לא באו לעזרתו • רק מנים אלשם נרגרים שבבו אותה בני אפפתו מס לאמרים מ"כ
שלא כשוכשם • וכיינא רב המדינה • וכן כל מכבי מולין ולינא ולאמי אחד ר"ל רוכם כמולם היו מעמו בעבה אחת לעמות כי
מעמם ברכים • ומכמי בראל הקדיעו אותו ומבורי עמאלה שלו ביאוד • הם הם עדיו מאו מפראל • הם בייניו לבעבו מן הסולם
מלאכה כל וכר לכתיבותיו בכלל • עתה שמעו כא ביני ובין אים מרמי מיד • מי הוא הרוב • אם רמיים לנוכלין ומקורה הוא
מפכריו מכפראל ותלמידים שליכם הגונים • וגם הם רוכם אכומים • אם מעבד מהם בני מהפתו • לו אוזי דלנסוגבו • אם
שלנו יכריעו כל מכמי ישראל הראשים ומזקנים הידעים ומפורסמים בכאמנים לה' • מכולם בעבה אחת והסכמה לדרוש אותו
עד הקדמה • לגדור גדר על ישראל ולבנות לתודה ולאמונה מעבל עם • מבבר ומעמה •

ובמון כנגד מעות הסמנוכים עוי מנים מכדור • מכתבו אגרת מרד להגאל"ר דאמסטרדם • ונעמו מוכתבים לבלבות מעים
לבבילים נלכדותם ולידד עמם לאיתם • ובכה נרשמו בסנקס דק"ק אמסטרדם כמס"ל • בנ"ש

ויוסף כה"ק הר"ר מרדכי הי"ד גז"ל בלינגן • אינק בהמנות אברהם אבריל זצ"ל הב"מ • ענקק בהמנוק מקורר בנימן ואב זצ"ל •
אינק כ"מ אבריל רוזשין • אינק הפליטיא בר"מ דט • מרדכי ב"מ אבריל דיין ע"ל מהפליטוא • מסה ב"ה ולמן בדלין
מעכסים • כתן נעמ בהמנוק הר"ר מסה זצ"ל • יוסף בהמנוק כהר"ר מסה זצ"ל • אלי בלא"ל המנוק המפורסם מוהרר
אברהם פאבל ברב ז"ל ק"ק ש"פראג • יעקב בהמנוק מוהרר אברהם אבריל זצ"ל • יוסף הק' כהרב המנוק מהרר אליב
מטאמי זצ"ל מק"ק • יהונתן בהר"ר אבטיל בוינו ז"ל מפס"ד • אליעזר ב"מ יצחק מרדכי זצ"ל • יהודא ליב בהרב מהר"ר
אברהם כ"ן זצ"ל • בנימן ואב בן מהור"ר יוסף ז"ל • מנחם ליב בן מהור"ר בני הירש זצ"ל אליעזר • מנחם מענדיל
בהמנוק הר"ר מרדכי מנעין זצ"ל • יקותיאל קוייפמן בעהור"ר אברהם נר"ו • אברן בעהור"ר חיים פלוק זצ"ל • יוסל ב"מ
בן מהור"ר מנחל אקלנ"חל • אברהם אבריל בהמנוק הר"ר מסה זצ"ל • כמוס בעהור"ר יהונתן הר"ר מסה זצ"ל • בנימן ואב
בן הר"ר אלי' פנ"ל זצ"ל • בנימן ואב בעהור"ר יהונתן ומלגא יצ"ו • ומוויל בעהור"ר יעקב מלאו • דוד בהרר מסה מפיק כנ"ל
שוכי' בהרב מוהרר אברהם כן זצ"ל • מרדכי בן מהור"ר יהודא זצ"ל • ליבא בן מהור"ר יוסף יצ"ו • ישכר בער בן מהור"ר
יעקב יהודא נר"ו • יעקב יהודא ב"מ ולמן • נדלי' כהאלוף בהרר מייס ז"ל • מסה מה"ל מהאנבלאן • מסה בהרר מייס זצ"ל
מאיר בן מהור"ר מסה הנ"ל • מיזאל וכוויל בהמהורני מהור"ר יוסף יצ"ו • מנת מענדיל ברע ז"ל ה"ה • יעקב אלי' בהרב מ"
אשור"ר נבי"ל • אלכסן בנעמען מפראג • הק' ישראל מייס לייפניק • מסה יהודא בהר"ר אברהם ז"ל • קלוניומוס קלונ
בהרר יהודא ליב ז"ל • מנא' מענדיל בהמהר"ר יעקב' דיין ז"ל • מסה בהרר וזאלף בלוח ז"ל • טוביי' בהמהורר יעקב בער זצ"ל
יוסף בן הרר בנימן ואב מוה"ל • יעקב מהורר מדרכוויץ • ועלינ בשי' בלק • אברהם ב"מ נפתלי • מסה בר"מ ז"ל • מנחם
מענדיל בר"י כץ • יעקב ב"מ מנחם מקנדיל זצ"ל • מייס בני בהמהורר יהודא ליב זצ"ל • מעמון בהמהורר דוד טמבלים זצ"ל
שיבלבר"מ ז"ל לייפניק • אברהם בהרר מעמון יצ"ו • מסה בהמהורר מנחם מענדיל זצ"ל • מייס בהרר מאזאל ז"ל • מלאמיל
נכד הגאון מהורר מ"מפראג • מסירת מקרמאויר • מאיר בלוי הורוויץ • אליק כץ • דוד בן מהורר אברהם ז"ל • ניקל מסמ"ל
אברהם אייפניק • אלי' יהודא ליב נמ"ל בהמנוק הר"ר דודי • גרשון בר"מ מולין • אברהם בהר"ל • יעקב אייפניק • מסה
יעקב בהמהרי"ל כה ולה"ה • יוסף יואל יכוכה בהמהורר בנדלי ולה"ה מהפעולינסי • יעקב בר"מ מולין • ישכר בער • אלי' יהודא
כהרב הגדול כמוהר"ר יצ"ו • גרשון בהמנוק כהר"ל ז"ל • יהודא לוגלא"ל הר"ר מתי' מפיק ולה"ה • מסה יעמי' בהמהר"ר
יהודא פורית • יקותיאל ואב בהמהר"ל ונלה"ה • אהרן מיכל מטאנגין מנ"ל • מסה לייפניק • דוד בהמהורר ומלגא קלנא
יוסף כן מיזרמ"ל •

והנה כלנו בעלי מלים דקים ומוזרים מבני מפחתו • ומסמו אותו בהמאלה • והמה מכת מ"ן כלי מפק • כאמר איום מכה
כבר זכרים בסבר הקנאות מלנו כספרן של רשעים • ואלה הם מאבר הארור נעם אייבשיר מר"י כתבת נאלם הכ"ל
אחר מהם כמה תאות • לא ומסוב • ומכיר גם מוה מפת מקר • מל ורא מרעים ולדי מקר • ואלה הם בודאי בוד העברים
אלף תלמידים מתפאר בהם • ומוסבין הוסיפו עליהם ומוסרים מלמים אלף הפעיד • בכה הם כל גנוזותיו ובדמעתיו

וכן הם מיטמי נפלאותיו מבדה מלכו · ומה כפי מנהגים אז מזוזים מהבוקרים נדרכיו לא עוזבים ומהיים כפוחים לורקותיו ·
מזוזיקים מזו בעולם מעשה נקיות בטוגאיו · וכמו מגרלה גם בכתב של התעוב הכוח מהמחם לאד · לכן גם כוחות יתברכו
מעקיו בו לנו קו לקו · ונזכיר מה מעלה נרבים מעוגריו לדעם · לתמן יזוכרו הם להבא ·
נבר נו"ל בכבל מעם מעשר המי"ן נרבים וקלל לתמכיו · ואור מבדו הקחישות מלבמי · נאה הלה אל ביתו · באותה מעם מעם
דשם מפקן מבמי בתפלה · אך לא"כ בקם מיבו ומבמם רוקף מלא אל הזין) הוא לנבנו את מתום · אבל רמאי קבת מלנו
מוקבים פו"ר ר"ר ר"ר ר"ר ר"ר · הכמאבים לב מעמלה מ"ם · המה מלאו יהיהם לעמלה מבמבים מבם · ונבעורו בם מ"ם
מבמים מוכר ובכול · ומלמת המבמים מוכלאו בבר הקחישות · מקלל ואחר אותם בזין · כי מ"ם בהיה מבני ומבמיהם מ"כ
אלל מוכלאו של הזין ורמה ומשם בשותו באיוד דמעים · ומבמים המחרים (מקלים בעריים) מרו ורבנו לעמלה מ"ל בלאחר בם מ"ו
אל יותר ילדים כי ויהיה ולא ישלוף בהם מ"ר ויפרנו לריב: עתה נבפר קבת מה מחרם בא"ל מבבות כי מלמת ומותם עולם
ומקר מבנים בלילת אדות מבו · והיהדעים בהם מלבד אותם בנים לבד כאמר הם מבמעורבמות · מה מבנים בתין הם מ"ר ר"ר ·
כהן מלו - מחר כאבנות מרל דלוטריגן בבם ד"ר ר"ל ובר מלו: מ"ם הבד קולמם (מהיו מבמיהים לרבע לא מאבני מלומבים
את הזין · כמם ל כאבנות מרים מ"ם · מרבה מלא הם נרמוהו מ"ם מל מעם מדלת מודים קם"ק · מבמת מביה כבנדם בתפלה ·
רק להקיים את הבר" · כלו מליו כמלקלקות · אחר מלא לכאן נבודו בערמותיו מ"ם מכם מלו מבבאן) · ובמו"ה הקפו"ם
רמ"ם מלם אותו ברחמו · כיתו כמרף (ומתו אמתו ובתו כלה) ומוה קבן מעלייתו לאבנ כמבו ובמבהו רבניו ומתנולל כיסיריס
קמים כמיל מבנות מ"ל · ולבבוק את באותה מיתם מ"ל · ידוו כל הגוים · כי היה וולת זה לים עוד ולאדן · נאו ורחו כמה קמה
מבמלות · וגבר קולמבי כתבלל כמל עוזר ומבנה יהם בוזבת מחזר מלהם מבמבר ומבר אותם אחרים · ובמיתי בחמעבדים
בחקבם אחרת הזה הקבן מבבר מ"ר לקחל אמבדים · מל אודות אמבדים · מל אודות אמבדים · מלמיבר לחלבין בבמו ולבבר מוב מליו · ולבן
מוים ירד לדיוטל מתוכה · ככב מבמה בחמבדים · הראם מחמיים לרמם (כאחר היה קחוב לאמת מזין) ה"ם מחרינה
ירד (מבבמיו) בבניות ובא מל מבה אלמוכא · ומוב לבקומו בדלות ומת בה · נדון כבתי מותות ה"ל · גם מל ומים לבוכן
כי וולת זה הים"ם ומבמל תורה ומוכבי אלבים · כריך רחמבא דאמקלים · לחבדמים בה"ם · גם ומלינ בוגמו אוהב מל
מזין מבמה לו בריבה מבמוה · גם מחד מלי לבמן מם · הבפרדי המקיק המפורמים דוד מינמו · ובא אלי בומבו נמה בבמו
לרחלי · ולבפרדני מחמת לבלת מלרב עם מבמוב · ומ"ל מבם בוה ירדבכי כי ים לאל ידו · אך גם זה היה לפליעה · ומלמו נמה
מבמ מבמה בבמר ומבבו ומבבו נמל עבו ע"כ בבמם"ו · מ"ש מלוכלין ומבין · בוזמ מחבדות בבפרי מבירת לומה
ומבוים · ברל מבוזבנל מבה מחמיר לשוב לו מ"ל בחבדת הרב מבינלי · בבריסק מקקיק ר"ם מלאוזבמר מהבמבל
לו ובבה לו בבמתוזין · כבדנ כדרך מן המחבדת מלו: בא מל"א בבוזבל רמ"ם מרבה גם מבמו · לא המבים לבוזר הדבר מל
מבמ בעירוף דמת ומתך מבמו בבמלרו וינוב כלי דמת כבוזב": הצבנו מה רת מה מבמאר מקוק בובריבנו · ובבי
אמת ברוב הבמים · מלילה לנו מבמת מקר ודבר כוב · ומ"ם בכו לבד · כי כל הדברים מבפרבו בחבור מה ובבמר
מבמים מבמבם מלו · הכל דברים בבים מבמרבמים · ומקומים מבי אבמים בחמבים · ואל יבמב אבם רע לנו · כאבלו
מבמבו לאד מ"ם · לא יבקה מבוזב אותנו · מלילה לנו מה מבדול לבמבלל כבמ כל בני בריתנו ואמונתנו · הם ומם
מ"שוביר · לא מבמבדבו בי מבמם רע · אבדבה דאנבו ומת אומבנו מלבים · בילה לנו מבמאו · כי לה · לא מובלינו הוו
כי אם מונמי מבנים ומונמי אומם בבמבים · לבוזר נרמה ולבוזן יי מרבים · בכל מול ומבם בבמר ומרבם · רק בדי לבמבת
מבמן כבמם ומרירות לבם · ומה לו לבמבם בבמתם · בחמת מרבה אבלי כל מבמם · כי מיבם מבמן יומר נרחות מלבים
ומבלבם · ולילה מקם ומלמן בבית ומדר מורלתי לבמבן בבלבבתי · מלבבה ה אחר מבבה אתי מבמוני בה בבמבתי ·
ומיבי מיב מלום לא חוים ריב בבמתי · מל מלבוני מבלתי · לא מלבבלבל אותי · ולבבבים מבמבתי · מלו בבמתי · ומבמבני מבמ
בים מלו · ומבו"ה בבמבבבי מבבמבי ומבבמ · גם בי חד"ה מבלה בבמות ומבמן · כמבמ בבינבי מל נבמי מבמה · ומבמם לי
כבמבי לבלל · ה"ם נמן זה לבמ יבי ה"מבנדבך · ומבי את מבמבמות · ומלבלבה מבילה · כי לא בבמבתי מבבי מבים · מבמבתי מ"ש
ומבא"ל בבמר מבים מבו מבלבמ · ומבים מבות ומבמבתו לבים ישראל · לבמן לא מבמת מבבה · ולא יבלא דור אחר לבמר
מבמ"ן בן מבבה · לבמת בבן ה"מ מלבבו לבמבות לבמבבתו מבה בבנבה · ולבבבה מבם מל יבבלו מבבם · ולבמבלם מ

אם שאלה כמם לו מיתה לו מיני מקמה מבה בבמ"ל · ומחאד כפל כיני נוים נתמם נגבר כמם מנים · מד מבבדם בבמבון רב מתבמת
מקבל · מה מבמבמה בוזבנ מיב ומחבים · נגבר בבבירת לומת בבמיתת היולדות · גם מם מחרב מם דוד מחמנים בבל המבמ
מבלבמה מם קבים הקבנה ה דומה מבבמה מבבמ"ם מ"ם מבבולת מ"ל · אל מבמ · ומבמתי לם מם מבמחה בבבמבי חסרי ה
מזכיר כי מכל הבר מבמת מ"ל · לבבקבלים בחיים מבמם מבומבה ומבומבה ומבומים · בכל מבמת מבים מחרים בק מ"ל בבנבו (מבים מבמ
רבם מבמם מבמי בתפלה · אך לא"כ בקם מיבו ומבמם רומם מלא אל הזין) הוא לנבנו את מתום · אבל רמאי קבת מבמ
מוקבים פו"ר ר"ר ר"ר ר"ר ר"ר · הכמאבים לב מעמלה מ"ם · המה מלאו יהיהם לעמלה מבמבים מבמ · ונבעורו בם מ"ם
מבמים מוכר ובכול · ומבמת המבמים מוכלאו בבר הקחישות · מקלל ואחר אותם בזין · מ"ם מבמבו מבמבים מבמ"כ
אל מוכלאו של הזין ורמה ומשם בשותו באיוד דמעים · ומבמים המחרים (מקלים בעריים) מרו ורבנו לעמלה מ"ל בלאחר בם מ"ו
אל יותר ילדים כי ויהיה ולא ישלוף בהם מ"ר ויפרנו לריב: עתה נבפר קבת מה מחרם בא"ל מבבות כי מלמת ומותם עולם
ומקר מבמים כלילת אדות מבו · והיהדעים בהם מלבד אותם בזין · מ"ם מבמבו מבמבים מבמ · ומבמבו בם מ"ם מבמבים מבמ"כ
כבן מבו - מחר כאבנות מרים

גם היא עד אחרון תאכל׃ • ולא תהיה ואת שור לפניה • ולעשן בגיל נפשות אחר לא תעשה בהם׃ לא יתנו ברשה • ויעשו על
פי נפש אוד גם וכיוצא • ויקר׃ הזכון לינו אלא לעקור הבינות מישראל ולבער הרע מקרבנו שוב לנו ומן ולאחרו הדינים
שאוכים את ישראל בהבליהם וכשפותם ומקריבים כי הרשם אלה אחרים • ויתפארו לאחר ידינו רשה • הבחינו לעיני הקהם
כי הרגים נפשו כשוכם וכלו כאבותם • היה מקריבים אשתה ואת הבהמה • וה׳ מם הוה׳ לובד מבנים בעבים ולא תעשבה
ידיהם עושים • וידעו כל הרשם כי לא בארץ ולא בעינות מאדים ודורונות ומקריבים יהמשיה ה׳ • כי לא ככה יעבר הים ולא בורוע
רגים • לאין יתנוך לה׳ להוציא בדרך בשמים • אני סייתי לבדי • אין איש מבני עמי ומלאי מתפוק מעדי • ומעמים לאין
לאיש אתי • הייתי בעיניהם לבהים • ברי נתתי לחגים מספטי בעשן ולטבת בניתי • אלא לנרגם
אה אלילים מוכתי את כיתי כמשעי את נפלתי • ואלך בדרך לא ידעתי תאול בלשון לא מכיתי בם וכה • ואני הולך על מסר
אני הולך ולא ידעתי מה ידעתי מה ידעתי אם לא אמרתי כי לא לאמר דרכו • הה׳ רלה בעבור ויגדיל • עלה וכרוני לכבוד יתעלה להשיב מבוש
אדבה׳ רלה בו ביעיד ושני • נשוב שכל אדם • אתה ה׳ אל תעזבני • הביטו אל מי מן קוי • אחר מעבו לדעות פעמי •
אדל מעבו בהל ימי • רלה כי מאד נכבלו מנעי • ואל תזכור לי רוצת שלמי • ה׳ לא מבעתי מבעוני • אל תתבני בכעס
בני ונעבי באורת מישר לעשן שדרי • הקם על סלע רגלי כונן אמרי • עני ואביון אכי ולבי חלל בקרבי על אלול שדך
אלהי בכעס נפשי • מיני רלהב חני עוני • דלפה נפשי מתוגה • כלו מיני עתי תכמעני • נכהלתי מרלות נפעתי מעמוד
אלול שדך ותורתך בכל מת ישוכה • בכל זוית ופכה • רלה עני עתך מורה מאד • שום על מסקדשך • רלה כי אין לים מושיע
אין מסניע • זכור עדתך קניית קדם • הלא אתה אלהי מקדש מושל ישועות נקבר בארץ • תושע לך ימינך • עוק ידים
דבות ומשמו בל מוסי כך לעולם ירבני ומלנו כן אוהבי שדך • ולי עני ואביון ישועתך אלהים תשגבני • אני אלהים אני כי כך
מעיה נפשי • אלהך לא ידעתי ולא בקשתי ולא דרשתי מעולי • ובלתך לא אדע מר אנוש לא אסיר תוכתי • מעית מעי נדולות
נפשי ידעת מאד • ובקרתך מעיה מעי בכל מנרות הרבות והרעות • אחר לא מתבוני הסר רוחי ולא הרפוני מד בלעי רוקי • ולא
אכת מרוקה לאדיך • אלף ובמת ומבלעיכו • לא נסוג מעך תמיינו ובשמך נקראו • אחסה בסתר כנפיך סלה • אל תעלבני לעת
ונקבי אתה דעת מחסה הבכר שעלי ולא שמתי בסר ודוקי • הסלבתים אחרי נוזי • מלך הסלבתי יהבי • מלך הסלבתי מרחם
מכמן אחי אלי אתה • גם מר ונקם ומיבה אל תעזבני מד אגיד ודוקך לדור לבל יבוא גבורתך • ואסיה לבי ובאלף
מעמדיקי הרבים • ווכני להוכיח לאוד אחת אחר נעתי בעטר מנבעותי • לאחבת תוכתך להגדילה ולהאדירה • לבאדה ולפתרה
לאדירה לסדרה • לסרנות כבודה והודה ולפאדה • כיום מנתתי מיום היותי על אדמתי • אתה ידעת בתיבתי • מגדך כל
מעות ואנפתי מעך לא כסתרה • ובני אלהים דוש בסבדה • לב נסבר ונדכה אלהים לא תבוה היטיבה כרמנך את ציון תבנה
שועות ירושלים ופקדני כישועתך • אוכה לסכת על אדמת הקאלם • ולעבוד אותך באמת ובמשפת לבב • מעת הנסר האדון
סבורה הוה • והיסורים הקשים הסרים • והנרות הרבות והרעות וקשבאוכים הרבים הקלונות והכזיבות • אחר סבלתי על דבר
קדושת שדך • בלו בינון מיי ומנותי נאנפה • ערבה כל מעפה • ויתי קל ממי רן ברחו לא ראו עוכה • אלמו עם עניות אויב
מכוסת פני כסתני מיני מני מוני דאכה • כלו כליות בתקי דלפה נפשי מתוגה לאחר מתי תבמתכי • היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך • על אכה קודר אתהלך בלעון לאויב • מי אכה אמית מעות בנפשי יענו בלבבי
בלתה לתמותך נפשי לדבריך יאלפי • לזולי תורתך מעמוני אז אבדתי בעניי • ואם מעמן לב המם הוה מיני המם אבכי המנותיך
אמתמעם • כמם עולם ומומם • כי יכתידו נדיקים כי תגמול עלי • ידאלו דבים ויידאו ויבמאו כה׳ • ידאלין ידאלוני ומעמאו לדבריך
אלתי • יהנו ומעמאו מבני נדקי ויאמרו תמיד יגדל ה׳ המפן שלום עבדו • ידאלו יסרים ומעמאו וכל עולה קמנה מיה • ה׳
מעמות שלום לנו כי כל מעמינו פעלת לנו • וידעו כי אתה מעיתה • ולמוני תהגה נדקתך כל היום תעומתך • כי לא ידבר
מסורות • אבוא בגבורות ה׳ אזכיר נדקתך לבדך ונדקתך אלהים עד מרום אמר עמית גדולות אלהים מי כאוך • הגם מספר
לא אכלא • אין בלמוני אלה • אתה ידעת כולה • אתי כה׳ מפני לספר כל מלאכותיך • כמעדי בת ציון אגילה כישועתך • אמרה
מאד לאחי להמתבה כתהלתך • דור לדור יסבא מעמיך ונבורותיך • ואמיה בכל נפלאותיך • אבא ה׳ הוסיפה לא
אמר ה׳ הקמיקה בת לעבדך בן אמתך • אתן כן יהי רצון מלפני נעל הרחמים וסרנון ומרומם שמו על כל ברכה ותהלה
אמן ואמן נגם סלה

כאבתי ונאנחה לא מצאתי • אלהי כאין מנגדך • אלי מכרו מרוניך • שבעה ברמות נפשי • את הכל סבלתי באהבה • ידעתי
כי נגיד אתה על כל הבא עלי אל אמונה • אך אלול שדך לא יכולתי לסבול • על אלה מסכו עיני • היתה לי דמעתי לחם יומם
ולילה • וזכור ואת אויב שרף ה׳ וגו׳ אל תעבה מוריך • אל תנקמו הוריהו הכריעמו כמהו מאלהל ומרשהו מארץ חיים
סלה • עשה בו אות ומופת לראות בו לשיני הכל • לא לנו כי לשמך תן כבוד ויודע לכל כי אתה אל אמת ותורתך אמת
ומאריע ישראל ורע אמת • לא תהא מרכוניה כישראל ישראל • ויאבר המוקם מישראל • יתקדם שמך נשולמך • ויהא לך
נאת רום מעולמך • מה בנים כי יתהלך העולם כמוסך ובדיוק ומרעה • נסמת נכל נליעל • אחר כרת כרית לבע״ל • ובעם
לאל מעבל • נדע כי לא לריק ינעבו לא לעומה והבל כמי בלית • אכן מעפטי את ה׳ את אלהי מעלמי • מבטן אחי אלי
אתה ואלתך לא ידעתי ולא אדע אגילה ואמעמה נעמדך אחר ראיה את עני ידעת בנרות נפשי • ולא הסנרתני ביד אויב
וגו׳ • אמעה בסתר כנפיך סלה וגו׳ • ולעשן שמך ותנהלני • מגיאתי מרמת ון טמנו לי • תמיתי כמה אוכל דמיתי לקאת
מדבר׳ רלה בו ביעיד ושני • נשוב שכל אדם • אתה ה׳ אל תעזבני • הביטו אל מי מן קוי • אחר מעבו לדעות פעמי •
אדל מעבו בהל ימי • רלה כי מאד נכבלו מנעי • ואל תזכור לי רוצת שלמי • ה׳ לא מבעתי מבעוני • אל תתבני בכעס
בני ונעבי באורת מישר לעשן שדרי • הקם על סלע רגלי כונן אמרי • עני ואביון אכי אלל בקרבי על אלול שדך
אלהי בכעס נפשי • מיני רלהב חני עוני • דלפה נפשי מתוגה • כלו מיני עתי תכמעני • נכהלתי מרלות נפעתי מעמוד
אלול שדך ותורתך בכל מת ישוכה • בכל זוית ופכה • רלה עני עתך מורה מאד • שום על מסקדשך • רלה כי אין לים מושיע
אין מסניע • זכור עדתך קניית קדם • הלא אתה אלהי מקדש מושל ישועות נקבר בארץ • תושע לך ימינך • עוק ידים
דבות ומשמו בל מוסי כך לעולם ירבני ומלנו כן אוהבי שדך • ולי עני ואביון ישועתך אלהים תשגבני • אני אלהים אני כי כך
מעיה נפשי • אלהך לא ידעתי ולא בקשתי ולא דרשתי מעולי • ובלתך לא אדע מר אנוש לא אסיר תוכתי • מעית מעי נדולות
נפשי ידעת מאד • ובקרתך מעיה מעי בכל מנרות הרבות והרעות • אחר לא מתבוני הסר רוחי ולא הרפוני מד בלעי רוקי • ולא
אכת מרוקה לאדיך • אלף ובמת ומבלעיכו • לא נסוג מעך תמיינו ובשמך נקראו • אחסה בסתר כנפיך סלה • אל תעלבני לעת
ונקבי אתה דעת מחסה הבכר שעלי ולא שמתי בסר ודוקי • הסלבתים אחרי נוזי • מלך הסלבתי יהבי • מלך הסלבתי מרחם
מכמן אחי אלי אתה • גם מר ונקם ומיבה אל תעזבני מד אגיד ודוקך לדור לבל יבוא גבורתך • ואמיה לבי ובאלף
מעמדיקי הרבים • ווכני להוכיח לאוד אחת אחר נעתי בעטר מנבעותי • לאחבת תוכתך להגדילה ולהאדירה • לבאדה ולפתרה
לאדירה לסדרה • לסרנות כבודה והודה ולפאדה • כיום מנתתי מיום היותי על אדמתי • אתה ידעת בתיבתי • מגדך כל
מעות ואנפתי מעך לא כסתרה • ובני אלהים דוש בסבדה • לב נסבר ונדכה אלהים לא תבוה היטיבה כרמנך את ציון תבנה
שועות ירושלים ופקדני כישועתך • אוכה לסכת על אדמת הקאלם • ולעבוד אותך באמת ובמשפת לבב • מעת הנסר האדון
סבורה הוה • והיסורים הקשים הסרים • והנרות הרבות והרעות וקשבאוכים הרבים הקלונות והכזיבות • אחר סבלתי על דבר
קדושת שמך • בלו בינון מיי ומנותי נאנפה • ערבה כל מעפה • ויתי קל ממי רן ברחו לא ראו עוכה • אלמו עם עניות אויב
מכוסת פני כסתני מיני מני מוני דאכה • כלו כליות בתקי דלפה נפשי מתוגה לאחר מתי תבמתכי • היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך • על אכה קודר אתהלך בלעון לאויב • מי אכה אמית מעות בנפשי יענו בלבבי
בלתה לתמותך נפשי לדבריך יאלפי • לזולי תורתך מעמוני אז אבדתי בעניי • ואם מעמן לב המם הוה מיני המם אבכי המנותיך
מעמעמם • כמם עולם ומומם • כי יכתידו נדיקים כי תגמול עלי • ידאלו דבים ויידאו ויבמאו כה׳ • ידאלין ידאלוני ומעמאו כה׳ לדבריך
אלתי • יהנו ומעמאו מבני נדקי ויאמרו תמיד יגדל ה׳ המפן שלום עבדו • ידאלו יסרים ומעמאו וכל עולה קמנה מיה • ה׳
מעמות שלום לנו כי כל מעמינו פעלת לנו • וידעו כי אתה מעיתה • ולמוני תהגה נדקתך כל היום תעומתך • כי לא ידבר
מסורות • אבוא בגבורות ה׳ אזכיר נדקתך לבדך ונדקתך אלהים עד מרום אמר עמית גדולות אלהים מי כאוך • הגם מספר
לא אכלא • אין בלמוני אלה • אתה ידעת כולה • אתי כה׳ מפני לספר כל מלאכותיך • כמעדי בת ציון אגילה כישועתך • אמרה
מאד לאחי להמתבה כתהלתך • דור לדור יסבא מעמיך ונבורותיך • ואמיה בכל נפלאותיך • אבא ה׳ הוסיפה לא
אמר ה׳ הקמיקה בת לעבדך בן אמתך • אתן כן יהי רצון מלפני נעל הרחמים וסרנון ומרומם שמו על כל ברכה ותהלה
אמן ואמן נגם סלה

מה אציג עוד ג' אגרות רצופות מן הסופר של הצד שלנו. הוא רי"ם בצווי הקפו"ם הק"א ר"נ ב"ר
יו"ם דת"כ רבנ"ש. לנחץ חזרתי לביתי ושובי. כי היו נוהים אחרי. והיה קשה עליהם
עזובי. ומחוכם יתראה איך משכוני בחבלי אהבה ונדרצוני כי היה דעתי להתישב כאמשטרדם
מי רבת שכנה לה נפש שונא שלום. אמרתי, אשמרה דרכי לה' בעוד רשע לנגדי עדי לבלום
אך הם הרחיבני בנפשי עוד אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל הנח ואשמע בקולם ואבואה
אלום. אכן בענין הספרי נשתקע חדבר אין מזהר החלום:

שילת ער"ח מנחם לפדר ולפרט עלו ורשו אה הארץ לפ"ק בהסבורג:

חדרות יעקב: ישמנו נגפ. להגלון הגדול המפורסם כיפוסין ובמיזוכין כ"י ע"ה ק"ה כמוהר"ר יעקב נר"ו:
ב"ה מרליבי בהדרת קדשו מן ד"כ תשוו. מסב ותפירדו יעקב. כן יוסיפו לו בשמחות עדי נגפ. ומתמיהים לאמנו
מלא מוביר רפ"מ הגלון מר"ו ודבר לאתי אמרי דבר לתתי יעקב זיו קדשו אליבו. ובראתי מין נמין לי"ם. הנה לאמרי
כעני כמש"ק. בלא הסר מ"ם יר"ה בכתב לוונתו הרבנית תי' מסודות לאכתו"ר. מאל יפקד מטוס פרס לאמר דרכ הכן
נפות הסודות לעמות בו. כי אדרבה בחנות אל המיר"ם יוכל לשוב וליסב בביתו מקם ומאמן כו':
ומעתה מיני ולבי מיחלות לראות את עטרת הקודש מין במין. ובכל פעמם מנחותי לשמוע עתי יהיה יום המונבל לנפשם.
וה' יפלא עלאכו לפניו ללוותו הדרך. כן דברי מבדו לנגפ יוסף בלא"ת כ"ה מתמון נני.

שילת עש"ק ג' אב לפדר ולפרט ותעלו ההרה לפ"ק בהסבורג:

יעקב יומר אהלים. ריח תורתו מסף ממור קטרון ואהלים. כאמר נמשא בכל הגבולים. כי בקד ה' את יפקד לאיות
ברחמים כמולים. ה"ה בכבוד הרב הגלון הגדול והאמתי. נור היפוס ל"י ע"ה ק"ה מהורר יעקב נר"ו וינקל. ולעד יפל.
הודרת קדשו מן ד"ם המלך כהיום הגיעני. ואם יפלא בתינת קטית עורף הנדמים. ירבה התעיר בתיני. לשמות
כדבריהם: הלין קן לדברי רוח. והנני מונד פה המתק מקודת לדמעיר"ה מאר גנר נאבדו מרעה כו'.
ואני בקלה אנא מבדו נאמנו. הק' יוכף כן כהדר מתמון נכי כנ"ל:
גם אני אומנו בכפשו לנגפ דורם מלומו מטוב. תשבני מעלתו הרמה נר"ו מטנים כלבדי מקרים כתבים בוגים בדרכם
כל הימים. ומכני מסרדנא מוכא לכתוב כמסקימו לק"ה אמ"ם כ"ל מבדו מכמוך. הק' נמטלים. ורב מלוס גניסו
מגלון נר"ו. הקנין מו"א ר"מ נ"מ מורם נמלומו. ומבעיסו מלינו מקם ובא מד מינגור מפן הדמים לי"ה נכי עוב:

שילת יום ג' ז' אב חקי"ב לפ"ק בהסבורג:

יצו ה' את הברכה לגלון הגדול והאמתי כ"י ע"ה ק"ה כמוהר"ר יעקב נר"ו:
ומתו הרבנית דורשת מלומו המוב עוד הפעם ש"י וז. כי לא אותה נפשה מאמם הרמפלטות ליחד הדיבור. ראיתי מדיין
אורך לב מרוני מגלון נר"ו. ובודאי מבתבי מעמ"ק הסבר מאר מעמתיו נמינלת כ"י מו"ר ר"נ הלברשמ. וכמוכו מו"ה
מי"ה. עם הדמקרים מל הרמעיר"ה. ידעתי בודאי כי נאה דעתו הרמה. ואנכה בפאמם הבמ"ל לשמות הכין לדרך המהיו
מולמ זה לא אוכל לירד לסוף דעתו. מכמיו כי מבלא מן בעיני הרמעיר"ה. ומעמ לדברין לעמות מעמם נדק כיומר ומעיסה
לשמיעכו קול עמת מלומה. כי יעכב בחקומו. ומעמה יאמרו הבדמים. כי מעמ מ"ו כמו בנקבה. מ"ב דומה המזרחי
בעתי הימים. לא זו הדרך ולא זו המיר. מקומר המעמנות אמיים מבדו לנגפ יוכף בלא"ת מ"מתמון נכי הנ"ל:
הנה נרחה נשלילכי מל אמי ומל מתי היתה ליעיבתי. הה מיר מולדתי. ומ"ם המגרת אוהביי לבתי מזרמי. אך הינו
לי כמו אכוך מים לא נאמנו. בהבטמם לעוש מל מקבתי מיומור לי הפמדי ומונאתי. אין מומל ואין מבקם
אין דורם דמים. הכל נמכם הרומיהים. אמם מאלמי מאת ה' מבתי נבים מ' כל הימים. יזכני לעבת מל מרמת הקודם
מל מרי נפים: תם ונשלם ברוך נותן ליעף כח ולא"א עצמה ירבה בתורתו היות ברוש אולם

הספרים הרבנים